

Giới thiệu Nghịch Long

Trên thế giới này thì mỗi người đều chứa đựng trong mình một linh hải khác nhau (biển linh lực); ví dụ như kẻ mệnh mỏng như biển lớn, còn có người thì bé bằng một cái vung. Người có linh hải càng nhỏ thì tốc độ tu luyện của họ càng nhanh hay còn gọi là thiên tài tu đạo, còn người có linh hải càng lớn thì tốc độ càng chậm.

Nam chính là Võ Tam chính là một thiếu niên có thiên chất giác ngộ cao nhất cũng có thể nói là thiên tài của Lạc Vân tông, niềm hi vọng của võ gia chỉ vì trong lúc ra ngoài tham gia một nhiệm vụ hắn đã vô tình giết chết một con cá mà cuối cùng trong ba năm tu vì không những không tiến triển chút nào mà còn bị suy giảm.

Từ một cao thủ kết đan kỳ hán bị giáng xuống linh lực kỳ, từ một thiên tài bỗng chốc hán trở thành phế vật, bị mọi người xa lánh khinh bỉ. vì không muốn bị lăng nhục thêm nữa, cuối cùng hắn đã bỏ đi chỉ để lại một nụ cười bí hiểm.

Cảnh giới tu luyện:

Luyện khí - ngưng dịch - kết đan - hoá anh - đại thừa - phi thăng

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Thiếu niên lạc vân tông

Lạc vân tông - một môn phái thần bí; Nhân khí thịnh vượng, cao thủ như mây. tương truyền rằng môn phái này được một vị cao nhân trong lúc ngắm mây bay mà ngộ đạo rồi phi thăng tiên giới, trước khi phi thăng lão chỉ để lại một câu - nguyên làm mây trên trời, phiêu du cùng năm tháng, lạc trôi theo con gió, du ngoạn khắp thế gian

Những vị đệ tử của lão vì tưởng nhớ tới ân sư nên đã lập ra một môn phái nhỏ mang tên lạc vân tông. Kỳ lạ thay từ khi môn phái này khai sinh thế gian này như bị nguyên rửa, vô số họa kiếp từ cổ chí kim từng đợt từng đợt tràn tới nhân gian.

Như nghe thấu nỗi lòng của muôn dân trăm họ, các đệ tử của lão đã từ bỏ cuộc sống an nhàn nơi sơn môn để gia nhập trần thế, cùng với các vị tu sĩ khác đẩy lui các trường họa kiếp.

Qua các trường họa kiếp môn phái này càng ngày càng nổi tiếng, từ một môn phái nhỏ giờ đây lạc vân tông đã thành một trụ cột trong thiên hạ, sánh ngang với các đại môn phái trong nhân gian.

Tuy nổi tiếng đến vậy nhưng ngoài những môn nhân trong phái này ra thì chẳng ai biết môn phái này nằm ở đâu, hay nằm ở chỗ nào cả. chỉ khi có trường họa kiếp mới xảy đến thì những đại nhân vật từ môn phái này mới xuất hiện.

Sau vô số lần tồn tại qua các họa kiếp thì người ta lại càng tò mò về môn phái này, họ cố tìm hiểu và không ít lần hỏi thăm nhưng đáp lại họ chỉ là những cái lắc đầu rồi nhìn về phía chân trời xa xa. Từ đó người ta đồn đoán rằng môn phái này vốn dĩ không phải tọa lạc ở mặt đất mà sơn môn của họ bị che khuất bởi những ánh mây trên trời kia

Thanh vân thôn - một thôn xóm nhỏ nằm dưới chân núi thanh vân, tuy nói là thôn nhưng nhân khẩu ở đây cũng không ít. Tương truyền năm xưa vị đạo nhân của lạc vân tông kia từng ngộ đạo tại ngọn núi thanh vân nên xung quanh vùng đất này đã có không ít danh nhân tu đạo lui tới, nhưng khi họ tới đây thì phát hiện một sự thật phũ phàng, tuy rằng nơi đây là một vùng đất trù phú, non nước hữu tình nhưng linh khí ở đây thì vô cùng nhạt, nên cuối cùng họ đã bỏ đi. Tuy rằng luyện tức thay cho một vùng đất xinh đẹp nhưng tu đạo thì luôn cần linh khí vì vậy họ chỉ xem đây như một vùng đất để những danh nhân phàm tục sáng tác thơ văn mà thôi.

vì nơi đây từng có rất nhiều danh nhân tu đạo lui tới nên ở đây ai ai cũng là những tu sĩ, tuy đạo hạnh không cao, chủ yếu là luyện khí kỳ nhưng chừng ấy cũng đủ để cường thân kỳ thể, không lo ốm đau bệnh tật và cũng từng không ít người có thiên tư tu đạo đã được các môn phái trong thiên hạ chào đón nhận làm môn hạ đệ tử. môn đạo nhiều nhưng những tu sĩ có thiên tư kia lại không mấy mặn mà với vùng đất này nên khi có một số thành tựu nhất định thì họ thường đưa cả gia quyến của mình đi theo nên nhân khẩu nơi đây luôn biến đổi liên tục, hầu như không có một gia tộc to lớn nào tại đây cả.

Trời về đêm vùng đất này càng thêm hoang vắng, sau trận mưa rào buổi chiều không gian càng tĩnh lặng, cảnh tô lên hương vị thanh bình cho nơi đây.

Giếng làng phía đầu thôn lúc này bỗng dưng xuất hiện một vị thiếu niên, vị thiếu niên trẻ tuổi này khuôn mặt thanh tú, đáng vẻ ngời ngời như một thanh kiếm sáng chói, trên thân mặc một bộ y phục màu xanh thêu những hoa văn hình đám mây màu trắng, hắn lẳng lặng nhìn cái giếng rồi quay mặt bước đi, người thiếu niên đi trong màn đêm càng tỏ thêm một nét cô độc, hắn bước nhẹ nhàng từng bước như sợ làm kinh động đến những thôn dân trong xóm, ra khỏi thôn một khoảng cách khá xa lúc này hắn mới động pháp quyết, một làn mây xanh không biết từ đâu bay tới cuốn lấy hắn rồi bay lên không trung.

- Ai! một tiếng cảm thán vang lên từ đám mây nhỏ

- Đúng là tu vi của mình giảm xuống một cách tệ hại, nếu là còn trong thời điểm tu vi đỉnh cao kia có lẽ giờ này mình đã tới nơi rồi - người thiếu niên không ngừng lẩm bẩm cảm thán số phận trên người nhưng cũng không quá để ý

- Thôi nghỉ chân tại đây đã, lát nữa lại đi tiếp - dù không đành lòng nhưng hắn cũng bó tay vì khoảng cách tới chỗ hắn cần tới quá xa so với tu vi hiện tại của hắn ; như một điều hiển nhiên đám mây từ từ hạ xuống rồi tan biến, chỉ để lại một thiếu niên lơ lửng trong cánh rừng bạt ngàn, lúc hắn hạ xuống thì thế gian đã bước sang ngày mới

Hắn kiếm một chỗ khá bằng phẳng rồi ngồi xuống cắn một miếng đan dược hồi phục linh lực, cũng may nơi đây đang là vòng ngoài của hắc ám sâm lâm nên yêu thú qua lại thì nhiều nhưng tu vi lại quá kém cỏi, nên hắn cũng chẳng để ý, ngồi đã toạ hồi phục tu vi

- Có lẽ chỉ cần một hai lần phi hành nữa là tới nơi rồi - sau ba lần lập đi lập lại như vậy thì hắn cuối cùng cũng sắp tới được nơi cần tới, hắn thở phào nhẹ nhõm rồi hạ xuống vùng đất gần đó. Nhưng đang chuẩn bị hạ xuống thì một tiếng động lớn làm hắn giật mình.

- Có tiếng đánh nhau, xem chừng là một đoàn đội săn yêu thú đây - hắn mở thần thức ra xem thì quả thực phía đông cách hắn không xa đang có một trận chiến, một trận chiến giữa người và yêu thú

nhóm người kia có bảy người, tất cả đều có cùng tu vi ngưng dịch sơ trung kỳ, phía đối diện là một con yêu thú trúc cơ hậu kỳ, lúc này nhóm người kia đang hoàn toàn ở thế thượng phong, con yêu thú đáng thương đang bị vây quanh bởi sáu người không những vậy nó còn bị một trận pháp thâm ảo vây khốn. nó như một chiếc bao cát bị đánh đập dã man

- Còn một người nữa - lúc này hắn mới để ý thì ra chỉ có sáu người vây khốn con yêu thú, còn một cô gái nữa đang đứng ngoài vòng vây khởi động pháp thuật, nhìn động tĩnh của thuật pháp này có lẽ là một cao giai pháp thuật

- Thật hiếm có a! một tu sỹ ngưng dịch sơ kỳ mà có thể phát động cao giai pháp thuật thì có thể xem là nhân tài hiếm có, hơn nữa là một nữ tu sỹ, nhìn động tĩnh này có lẽ thật sự thành công không chừng

phía bên kia người nữ tu sỹ đang vô cùng tập trung vào pháp thuật của mình thì bỗng dưng cảm ứng được điều gì đó - có địch, một chút phân tâm ấy đã làm cho pháp thuật của cô gái dao động không ngừng như sắp sụp đổ, cô gái cố gắng bình tĩnh lại và cuối cùng thuật pháp cũng được phát động một bằng trượng thật lớn được hình thành trên đầu cô gái

- Đi - dù khá là bận tâm tới kẻ ngoài cuộc kia nhưng cô gái cũng không nao núng mà khởi động pháp thuật

- Ầm! trượng băng lao băng băng tới con yêu thú tội nghiệp, nó nằm rạp xuống như một định luật tự nhiên vậy

- Ai! sau khi giết chết con yêu thú thì cô gái quay lại hét to, những người đồng bạn nghe thấy thế thì như bị dội một gáo nước lạnh, chẳng lẽ mình đang may áo cho người. tuy rằng khá bất ngờ nhưng họ cũng chẳng mấy nao núng, sau một tức thất thần thì họ cũng động thân, sáu người như một họ lao tới vây quanh cô gái, cô gái vẫn nhìn chằm chằm về phía hắn

- Bị phát hiện sao! hèn gì - hắn đang tự hỏi vì sao cô gái kia lúc nãy bị phân tâm ai ngờ thì ra mình bị phát hiện, hắn đang tính bước ra thì phía trước hắn cánh đó không xa, một người phụ nữ bước ra người phụ nữ này bước đi được vài bước thì quay mặt nhìn về phía hắn

- Sư phụ, sư thúc- đoàn người kia hô lên mừng rỡ nhưng khi thấy người phụ nữ không trả lời mà nhìn chằm chằm về phía sau thì họ có vẻ ngờ ngợ

- Tiểu hữu cũng xuất hiện đi - người phụ nữ nhìn về phía hắn rồi cất tiếng

- Chào tiên bối cùng các vị đồng hữu - hắn biết mình đã bị phát hiện nên cũng không cố che dấu nữa, hắn chậm rãi bước tới

- Tại hạ chỉ vô tình đi ngang qua, cũng không tính dừng chân lâu nên tại hạ xin phép đi trước - hắn cố gắng bình tĩnh lại, đứng trước một tiên bối kết đàn kỳ thì hắn phải hoàn toàn ăn nói khép nép, nếu mà là trước kia thì hắn có lẽ đã bỏ đi thừ lâu mà chẳng cần nói lời nào

- Cảm tạ đạo hữu đã giúp đỡ - lúc này người phụ nữ đã hoà hoãn hơn vì bà đã quan sát trận chiến này khá lâu nên cũng biết là hắn mới tới, hơn nữa người này từ lúc xem trận chiến tới lúc kết thúc thì không có xuất hiện một chút sát ý nào chứng tỏ hắn chẳng có ý niệm giết người đoạt bảo. không những vậy trong lúc vị sư diệt của mình xảy ra sai sót thì hắn không biết vô tình hay cố ý mà ra tay tương trợ

- Không có gì! tiên bối tại hạ xin đi trước - hắn khi nghe lời cảm ơn kia thì hắn cũng biết rằng đối phương cũng không có ác ý gì với mình nên hắn cũng cúi đầu chào rồi tính chuồn lẹ

- Chờ đã! tiểu hữu không biết xuất thân từ môn phái nào - từ khi quan sát người thiếu niên này càng làm cho bà một cảm giác thần bí, trên người hầu như không toát ra cỗ sát khí nào như thể hắn chưa từng giết người hay yêu thú nào cả. với lại trên thân hắn mặc một bộ y phục khá giống với miêu tả về môn phái thần bí kia

- Tại hạ không môn không phái chỉ là một tán tu bình thường - khi hắn được hỏi như vậy thì bất giác hắn nhìn lên phía bầu trời, rồi như phát hiện có gì đó không đúng nên hắn cúi xuống nhìn mặt đất rồi từ từ trả lời

tiểu hữu phải chăng có gì khó nói, nhưng thôi kệ dù sao ta cũng thay đám hậu bối cảm ơn tiểu hữu - người phụ nữ như nhớ lại điều gì cuối cùng cũng chẳng cố hỏi thăm nữa

- Đạo hữu người tên gì? lúc này cô gái phía sau mới cất tiếng

- Võ tam, nếu không có việc gì khác thì tại hạ xin phép đi trước- nói đoạn hấn khởi động pháp quyết, một đám mây cuốn lấy hấn rồi đi mất

-

yểm nguyệt tông - nguyệt nhi, ta sẽ nhớ kỹ - đang ở trên không nhưng hấn không ngừng lăm bằm

Lại nói về nhóm người kia khi hấn đi khỏi thì cả đám nhao nhao vây quanh người phụ nữ hỏi thăm

- Sư phụ, người đó - nguyệt nhi lên tiếng toan hỏi nhưng bị người phụ nữ ngăn lại

con đi ra đây với ta một chút - người phụ nữ bước ra khỏi đám đông đi về một phía khác, cô gái cũng đi theo phía sau còn đám người còn lại thì chia nhau thu lại trận pháp rồi xử lý con yêu thú

- Có lẽ con cũng đoán ra

- Ủ, chẳng lẽ hấn từ môn phái kia

- Nếu ta đoán không lầm thì chắc là như vậy rồi

- Vậy tại sao hấn lại xuất thế, chẳng lẽ sắp có tai kiếp xảy ra

- Ta cũng không biết nữa - nhưng hành vi của người này khá đáng ngờ, chẳng lẽ tông môn này đánh hơi được điều gì bất thường nên cho môn nhân đệ tử đi điều tra, người phụ nữ trầm nghĩ trong lòng, nếu chuyện này là thật thì phải báo ngay cho tông môn mới được

- Con làm rất tốt! gác lại mọi suy nghĩ người phụ nữ quay lại nói lời khen ngợi

- Tất cả là nhờ có công ơn của sư phụ

- Thôi không nói nữa, ta phải về tông môn một chuyến, lần lịch lãm này của các con có lẽ nên dừng ở đây thôi - nói xong người phụ nữ động pháp quyết rồi biến mất, chỉ còn lại cô gái đứng đó

- Võ tam, nhớ nhé TA CHỌN NGƯỜI

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Hoàng kim cự long

Sau một ngày trời không ngừng di chuyển thì cuối cùng hấn cũng tới được nơi cần tới, phía trước mặt hấn là một ngọn núi khá thoải bị phủ kín bởi những luồng khí hắc ám nơi đây là ngoài rìa vùng trung tâm của hắc ám sâm lâm

- Cuối cùng ta cũng phải quay lại đây - hấn ngược mặt nhìn trời rồi cảm thán

lúc này phía trước hấn là một sơn động nhỏ, sơn động này chính là do hấn ba năm trước vì phòng bị mà lập nên

hấn cúi người xuống đi vào sơn động, những giọt nước tí tách rơi càng làm cho thêm vài phần xao động vì hấn biết đích đến đã ngay trước mắt rồi.

Đi tới thêm một lúc thì hang động như bừng sáng hấn, phía trước mặt hấn chính là lối ra của sơn động.

hấn đưa tay ra phía trước thì như có một bức tường vô hình chặn lại

- Trận pháp vẫn y nguyên, có lẽ từ đó tới giờ chưa có tu sĩ hay yêu thú nào đi vào đây - hấn lăm bằm rồi đưa tay vào túi trữ vật lấy ra mấy chiếc cờ nhỏ, mỗi chiếc cờ đều mang những màu sắc khác nhau nhưng có cùng một kích cỡ

Khi lấy ra trận kỳ thì tay hấn cũng động theo, một loạt chú ngữ thâm ảo được thốt ra, như tuân theo lời kêu gọi thần bí những chiếc cờ nhỏ bay lên cắm vào những vị trí khác nhau trên bức tường

- Sinh môn, khai! hấn hét lên một tiếng, lúc này những chiếc trận kì kia như nhận được lệnh chúng không ngừng xoay tròn rồi tạo ra một vòng xoáy cực lớn. hấn không do dự bước ngay vào vòng xoáy rồi đi qua

Sau khi đi qua thì hấn quay lại nhặt trận kỳ rồi cho vào túi lúc này hấn mới thở phào nhẹ nhõm quay mặt lại, phía trước hấn là một cái ao khá rộng, xung quanh được bao phủ bởi những ngọn núi trông giống như nơi đây là một ngọn núi lửa vậy. phía trên bầu trời kia bị những luồng khí hắc ám che phủ

- Thực không dám nghĩ tới nơi đây chính là âm dương hồ trong truyền thuyết - hấn ngược mặt nhìn trời rồi lẩm bầm

Đây chính là nơi làm hấn khốn đốn như bây giờ. Ba năm trước khi đang còn thời kỳ đỉnh phong vì để chuẩn bị cho lần độ kiếp hoá anh sắp tới mà hấn đã nhận một nhiệm vụ, chính là thăm dò hắc ám sâm lâm, nhiệm vụ này nghe qua thì vô cùng đơn giản nhưng sự thật thì rất khó thực hiện, may mà hấn chỉ phải đi ngoài vùng rìa của khu trung tâm nhưng nếu nhiệm vụ là vào trong đó xét thì dù có chín cái mạng hấn cũng chẳng dám thử

Vùng trung tâm của hắc ám sâm lâm vô cùng đáng sợ, nghe nói trong vùng trung tâm có vô số yêu thú mạnh mẽ ít nhất tu vi cũng đã tới kết đan kỳ, không những thế nghe đồn nơi đây còn tồn tại một yêu thú thuộc hàng khủng, cấp bậc ngang bằng với thái thượng trưởng lão trong tông môn đại thừa kỳ

Nghe tới cái danh đại thừa kỳ thì hấn không rét mà run, tuy rằng nói với thiên tư của hấn lúc đó hoàn toàn có thể vẫn đỉnh đại thừa nhưng hấn lại cần vô số thời gian cùng tài nguyên.

Lại nói tới thiên tư của hấn thì đúng là thể gian hiếm có, hấn sinh ra linh hải không phải là một hồ nước hay một dòng sông gì cả mà là một viên tinh thể, nói đúng hơn hấn sinh ra đã có tu vi kết đan kỳ, không như những tu sĩ khác phải luyện khí hoá dịch, nhưng dịch thành đan. hấn đã bỏ qua mọi giai đoạn ban đầu để bước thẳng lên kết đan kỳ, cũng vì vậy mà dù mới tu luyện chưa đầy năm năm mà hấn bỏ xa các vị đồng môn sư huynh đệ kể cả các vị sư thúc trong tông, đạt tới đỉnh kết đan khi mới 20 tuổi

Nhưng đòi người không phải lúc nào cũng suôn sẻ vì càng tu luyện nhanh bao nhiêu thì hấn càng cần tài nguyên bấy nhiêu, lượng tài nguyên trong tông cung cấp cho hấn cũng có hạn nên hấn đã không ít lần làm nhiệm vụ để đổi lấy tài nguyên cho mình.

Lần trước khi hấn nhận nhiệm vụ này thì cũng đã gần ba năm, hấn dự định sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ này thì bắt đầu bế quan chuẩn bị đột phá nguyên anh kỳ nhưng vì trong lúc hấn thực hiện nhiệm vụ không biết mà xui quý khiến thể nào mà chui vào trong cái hồ quỷ quái này

Lúc đó hấn hoàn toàn không biết nơi đây chính là âm dương hồ trong truyền thuyết mà chỉ nghĩ nó là một cái hồ quỷ dị mà thôi, lúc đó cái hồ này hiện lên một đồ án âm dương, một nửa đen nửa trắng một tuyệt tác của thể gian, hấn mẩn mê ngắm nhìn lòng hồ như kẻ say rượu; vốn dĩ là một kẻ yêu thích thiên nhiên với lại hấn sống trong lạc vân tông, một môn phái ẩn thế thì càng yêu thích cái đẹp của thiên nhiên.

Nhưng cảnh đẹp cũng có lúc tàn, không biết từ đâu một con cá chép tung mình lên cao rồi rớt xuống cái hồ làm đồ án âm dương như bị phá vỡ, đang như kẻ say hấn cảm giác máu trong mình nóng lên một cách bất thường, một cảm giác tức tối, buồn bực không tả thành lời. lúc này hấn chỉ có một ý định là phải giết chết con cá chết tiệt kia, chính nó chính nó đã phá hỏng bức tranh tuyệt đẹp này.

Nghĩ đoạn hấn cũng động thân, hấn gieo mình vào trong cái ao với quyết tâm nhất định phải giết bằng được con cá chép ngu ngốc kia. Nhưng con cá chép kia cũng chẳng phải dạng vừa, ít nhất nó cũng tồn tại ở vòng trong của hắc ám sâm lâm thì tu vi phải đạt tới kết đan kỳ! một cuộc chiến vô nghĩa giữa người và yêu thú xảy ra

Âm dương hồ - 3 năm trước

Đứng bên bờ hồ là một thiếu niên khoảng 20 tuổi, thân mặc một bộ trường bào màu xanh thêu hoa văn những đám mây màu trắng, khí chất ngời ngời như một thanh kiếm sắp xuất ra khỏi vỏ, bên hông dắt một thanh chuỳ thủ. phía trước hấn là một cái hồ tuyệt đẹp, cùng với một con cá chép đang tung tăng bơi lội trong hồ

Con cá chép như phát hiện có kẻ xâm nhập địa bàn của mình, lúc này nó đã ngừng lại toàn bộ thân thể của nó lúc này cũng biến đổi theo. từ một con cá chép dài 2 tấc giờ đây thân thể nó đã dài tới một trượng, trên thân mọc ra tứ chi, vây cá cũng biến đổi theo nó không ngừng cuộn lại tạo thành một lớp vảy cứng rắn, cái đầu cá giờ đây cũng chẳng còn nữa đôi lại là một cái đầu cự long, trên đầu nhú lên hai cái sừng non, cặp râu vốn đã dài nay càng dài thêm.

- Hoàng kim long - võ tam thốt lên kinh hãi, hấn không ngờ được tại một địa phương thế này lại bắt gặp một con hoàng kim long hằng thật giá trị, mà không nói đúng hơn là một con âm dương lý biến thân thành hoàng kim cự long

- Ngao - con hoàng kim cự long gầm lên một tiếng rõ to, làm chấn động cả vùng đất xung quanh, nước trong hồ như dậy sóng, cả mảnh đất xung quanh như bị tiếng gầm của cự long làm cho chao đảo.

con hoàng kim cự long ngưng ngừng bay lên trời, có cuộn thân mình vào dòng hắc khí màu đen kia rồi nhìn xuống cái tên nhân loại nhỏ bé kia, con hoàng kim cự long sau khi bay lên trời thì như được tự do, nó uốn lượn thân thể của mình mà không thấy chán nhưng cái đầu thì vẫn chăm chăm nhìn vào người võ tam

- Sát ý - một dòng sát khí lạnh thấu xương truyền đến làm cho hấn không rét mà run

- Vậy ý ngươi là phải tiêu diệt ta chứ gì - như hiểu đạo sát khí kia là nhắm vào mình, hấn lẩm bầm một câu, rồi móc trong túi trữ vật ra mấy cái trận bàn hình lục lăng, hấn lẩm bầm chú ngữ, những chiếc trận bàn kia như cảm ứng được; chúng không ngừng xoay tròn rồi hạ xuống đất bao phủ lấy khuôn viên xung quanh hồ

- Lạc vân trận; một trận pháp vây khốn địch khá hiệu quả nhất là với những loại yêu thú phi hành, nó còn có một đặc điểm khác nữa mà chẳng mấy ai để ý đó là giúp người thi pháp có thể tự do hoạt động trong vùng trận pháp kể cả trên trời hay mặt đất; nói đúng hơn là nó như là một kết giới chỉ giúp ích cho người bày trận, ở trong kết giới này người bày trận chính là chúa tể

- Dùng trận pháp này để vây khốn cự long là hoàn toàn không thể vì đơn giản thân thể cự long đã vượt quá giới hạn cho phép của trận pháp này vậy thì

ta sẽ chuyển tất cả công dụng vậy khôn sang công dụng gia tốc đi. dù sao ta cũng muốn có một trận đánh công bằng

- Người sẽ là bàn đạp giúp ta bước lên cảnh giới nguyên anh kỳ ; lạc vân trận! đi - hán hét lên một tiếng rồi từ mặt đất thân thể hán nhẹ tênh bắt đầu bay lên không trung

Khi hán bay lên đối diện với thân thể con cự long thì một luồng sức mạnh ập tới một chiếc móng vuốt của cự long từ không trung lao vào phí hán, hán tuy thất kinh nhưng hoàn toàn không hoảng loạn, từ bên hông rút ra một thanh chuỳ thủ màu đen. linh lực ba động khiến chiếc chuỳ thủ màu đen như bị kích thích, hoa văn đám mây không ngừng mở rộng rồi bao bọc lấy hán

- Âm - một tiếng va chạm kinh thiên động địa truyền tới, sức mạnh cực đại hàm cho hán bay ra xa, chao đảo một hồi mới định thân lại được

- Đúng là hoàng kim cự long, sức mạnh thân thể thực bá đạo - hán lẩm bẩm một câu

- Ngao - một kích thất bại khiến con cự long càng thêm giận dữ, nó lao xuống bắt đầu tấn công dữ dội

- Hai chi trên của nó dao động liên tục, từng trào từng trào như muốn xé nát cái tên nhân loại đáng ghét kia

Võ tam - một kẻ kiêu ngạo, trong lớp đồng lứa là một thiên tài hiếm có, hán áp chế tất cả dưới tu vi của mình ai ngờ hôm nay lại gặp một con cự long, một kẻ được xem là mạnh hơn hán. hán hoàn toàn bị động chỉ biết không ngừng né tránh, sau kích đầu tiên của con cự long thì hán cũng đã biết khoảng cách giữa hai bên, tuy rằng tu vi của hán cao hơn một chút nhưng so về lực lượng thì hán hoàn toàn kém xa, nên hán không có cách nào chỉ biết né tránh cùng chạy trốn mà thôi

- Ngao - hoàng kim cự long càng đánh càng tức, nó như bị nhân loại kia trêu ngươi vậy, từ lần va chạm đầu tiên ra thì nó chẳng bao giờ có thể đánh trúng tên kia nữa, tên nhân loại kia như cá chạch không xương, đánh mãi không trúng ; nó cảm nhận được long lực của mình giảm đi một cách rõ rệt

- Long tộc một loài thánh thú không như yêu tộc hay nhân tộc, nó có thể hấp thu trực tiếp linh lực từ trời đất mà hoá thành long lực, vì thế xưa nay muốn giết được long tộc là một điều hoàn toàn không có khả năng vì nếu có linh lực thì nó đã là bất khả chiến bại

Khi ý thức được điều này thì hoàng kim cự long không còn tấn công điên cuồng nữa, mà nó dần dần cuộn mình vào dòng hắc khí

Khi thấy nhịp độ tấn công của con hoàng kim cự long kia giảm dần thì hán như ý thức được sai lầm của mình thì hán bắt đầu phản công, chắc chuỳ thủ màu đen càng ngày càng sáng rực, như một con yêu thú sau một giấc mộng dài nó không ngừng toả sáng càng ngày càng rực rỡ

keng keng -hán lao lên hứng về phía cự long bắt đầu phản công, từng nhát chém lên thân thể cự long kêu lên những tiếng kim loại va chạm vào nhau, những tia lửa bắn ra

Lúc này hoàng kim cự long đã cuộn mình vào dòng hắc khí, nó điên cuồng hấp thu hắc khí, từng dòng hắc khí như bị một luồng sức mạnh trấn áp chúng lũ lượt tràn về phía hoàng kim cự long

- Keng - một chiếc long vĩ bay tới đập vào thân thể của võ tam làm hán bay ra xa

con hoàng kim cự long hấp thu hắc khí điên cuồng dần tới bản thân nó cũng biến đổi, từ một thân thể màu vàng nó đã chuyển hẳn sang màu đen, cặp mắt của nó từ màu đen tuyền giờ này đã chuyển sang màu đỏ như máu

- Sát ý, khát máu, điên cuồng - đó là những gì mà võ tam cảm nhận được trong lúc này, không những thế hình như tu vi của nó đang không ngừng tăng lên, từ trung kỳ kết đan giờ đã đột phá hậu kỳ kết đan

- Nghiệp súc - đang không ngừng run rẩy trước sự biến hoá của con hoàng kim cự long thì hán nghe thấy một tiếng thét vang, mặt hồ bỗng dưng xao động một cách lạ thường, chúng không ngừng xoay tròn, một vùng xoáy lớn cuốn theo dòng nước bay lên trời để lộ ra một tinh thể bóng loáng màu vàng

- Yêu đan - hán thốt lên kinh ngạc, nhưng không để hán ngắm nhìn lâu, viên tinh thể thù từ bay lên rồi lao vút về phía hoàng kim cự long điên cuồng kia

Hoàng kim cự long như cảm nhận được điều gì nó sợ hãi thét lên một tiếng rồi thân thể thu nhỏ lại thành một con cá rơi xuống hồ nước, đó cũng là tiếng thét cuối cùng của con hoàng kim cự long trước khi đi vào cõi mộng vĩnh hằng

Võ tam bị cơ. dư chấn đánh bật ra xa nằm bất tỉnh

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Chuyện cũ

Cuộc chiến qua đi, khi hán tỉnh giấc thì cũng đã qua ngày hôm sau, cảm nhận được thân thể mình đang còn tồn tại ; trong lòng ngập tràn vui sướng vì đã

sống sót sau tai nạn, hân hoan hết lên nhưng khi thấy cảnh tượng trước mắt thì hân không dám lên tiếng nữa

Trước mắt hân là một cảnh hoang tàn, đổ nát ; những cành cây, ngọn cỏ xung quanh không còn xanh tươi nữa, cái hồ xinh đẹp kia cũng chẳng còn thấy bóng dáng chỉ còn lơ lửng lại là cái xác của một con cá chép xinh đẹp

Nhìn thấy cảnh tượng này lòng hân chợt trầm xuống, không còn cảm giác vui sướng nữa mà chỉ còn cảm giác tự trách, cũng không biết tại sao mà giờ đây hân cảm thấy mình có lỗi vô cùng, như trước kia tuy rằng hân chưa từng động tay chân vào mấy việc chém giết hay nói đúng hơn là hân chưa từng giết bất kỳ một con yêu thú nào, nhưng đánh cho nó bị thương hay mất nửa cái mạng thì không phải không có, tuy vậy nhưng hân cũng chưa từng cảm giác mình có lỗi, chưa bao giờ hân có cảm giác mình đã làm sai mà bây giờ thứ cảm xúc ấy lại như thủy triều dâng mãnh phá vỡ đi triết lý sống của hân

- Một chú cá nhỏ xinh đẹp như vậy, một cái hồ nên thơ như vậy, một khung cảnh tuyệt vời như vậy! tại sao? - hân suy nghĩ mông lung một lúc, hân chợt cảm thấy mình tội trạng thực quá lớn. chính hân là nguyên nhân làm cho nơi này đổ nát, chính hân là kẻ đã lấy đi sinh mạng con cá xinh đẹp kia, chính hân là kẻ mù quáng làm ra những chuyện táng tận lương tâm như vậy. không ai khác là tại chính hân, hân đau khổ thầm nghĩ rồi ngược nhìn lên bầu trời

- Sư tổ trên trời có linh! hãy dẫn lối cho đệ tử vượt qua cõi u mê này - những giọt nước mắt lăn trên gò má, hân thực sự thống khổ trước những điều đang diễn ra trước mắt mình

- Cảm ơn người vì đã cứu vớt linh hồn ta, cảm ơn người vì đã khóc vì ta - đang trong tâm trạng hoang mang bất định thì hân nghe được một giọng nói, giọng nói này như xoa dịu tâm linh hân đã đưa hân về thế giới thực. phía sau hân, một luồng âm linh bất định không ngừng vỗ vai an ủi hân

- Người là ai? - như một phản ứng tự nhiên, hân ngược mặt lên hỏi, nhưng khi thấy luồng âm linh này thì hân đã biết câu trả lời

- Người là con... người là - hân vô thức chỉ về phía con cá xinh đẹp mà tội nghiệp khi rời lên tiếng

- Đúng vậy! ta chính là con cá mà người đang cho là tội nghiệp kia - như hiểu nỗi lòng của hân âm linh kia lên tiếng trả lời - cảm ơn người đã thương xót cho ta

- Người không hận ta sao - hân đáp lại với giọng ngờ vực

- Không! hoàn toàn không! chính người đã cứu ta ra khỏi khổ ải, ta phải cảm tạ người mới đúng không hề có ý oán hận hay trách móc gì người cả- âm linh lại lên tiếng lần này trong giọng nói của hân chứa đựng sự chua xót lẫn vui sướng

Vỗ tam im lặng không nói, vì hân hoàn toàn không hiểu chuyện gì vừa xảy ra, hân muốn hỏi thêm vài ba câu nhưng không biết bắt đầu từ đâu

- Để ta kể cho người nghe về cuộc đời ta - như thấu hiểu tâm can hân âm linh từ từ thuật lại cuộc đời của hân, giọng nói của hân tĩnh lặng như thể hân đang kể một câu chuyện bình thường vậy, trước lúc kể hân cũng không quên nhìn về phía vỗ tam một cái, thấy hân gật gù đầu thì mới bắt đầu kể

- Ta vốn là một chú cá bình thường, sống ở trong một chiếc ao bình thường mong ước của ta cũng bình thường không kém. ta chỉ muốn nô đùa trong ao, làm bạn với cây cỏ sống một cuộc sống thanh bình rồi ra đi một cách thanh thản - nó bắt đầu câu chuyện bằng một giọng nói trầm lặng và âm áp, như nghĩ về quá khứ nó nhìn về phía xa xăm, nơi mà chính nó được sinh ra

- Nhưng một ngày nọ ta gặp được sư phụ của mình. người biết sư phụ ta không - hân ngược mặt nhìn người thiếu niên đối diện, nhưng khi thấy đôi phương lắc đầu, ánh mắt vô cùng chăm chú vào hân thì hân cũng đành tiếp tục câu chuyện

- Cũng đúng thôi! người nếu đã từng gặp sư phụ ta thì người cũng đã không thốt lên thất thanh khi nhìn thấy ta biến thân như vậy. đúng sư phụ ta là một con rồng, một hoàng kim long thực thụ - ánh mắt hân giờ đây tràn đầy sự ngưỡng mộ cùng thành kính và đầy sự nhớ nhung

- Người tìm thấy ta, lúc đó ta thấy người cực kỳ vui sướng như nhặt được châu báu vậy ; người còn nói với ta “ con là một tồn tại cực kỳ đặc biệt, tương lai của con sẽ có một ngày vượt vũng mông, hoá thành một con rồng chân chính ”. lúc đó ta rất vui, ta vui đến ba ngày không khép miệng lại được, chính ngày đó người đã cho ta ước mơ, cho ta thấy cuộc đời này còn nhiều điều thú vị mà ta muốn trải qua - vẫn giọng nói ấy hân giờ đây tưởng chừng như đang đồng hành cùng có âm linh trong quãng thời gian này, hân thấy nó hạnh phúc nó sung sướng

- Người ở bên cạnh ta trăm năm, người khai linh trí cho ta, người dạy ta cách tu luyện, dạy ta cách ước mơ dạy ta thực hiện ước mơ của mình

- Sau trăm năm người cũng rời khỏi, trước khi người đi còn dặn dò ta “ một ngày nào đó ta muốn thấy con ở long tộc, một ngày nào đó ta muốn thấy con vì long tộc mà chiến đấu ” - kể tới đây thì hai hàng nước mắt của âm linh đã chảy ra, hân nức nở hồi lâu rồi tiếp tục câu chuyện

- Vì câu nói đó của người mà tu luyện cuồng tu luyện, ta muốn cho sư phụ thấy được mình mạnh mẽ nhường nào, nhìn thấy sư phụ hạnh diện vì mình. nhưng ta đã lầm, cảnh giới tu vi càng lên cao càng chậm chạp, nhưng ta muốn sớm, sớm hơn nữa, ta muốn đạt được sự kỳ vọng của ân sư sớm nhất có thể vì thế ta đã sa đoạ

- Người biết sát khí không? âm linh ngắt quãng câu chuyện rồi quay lại nhìn hân hỏi. hân thẫn thờ gật gù đầu nhưng sau đó lại lắc lắc đầu

- Y như ta dự đoán! người biết sát khí nhưng người không có sát khí. sát khí sẽ xuất hiện khi người thực sự muốn giết một ai đó, vì ta biết người không có nên ta mới muốn kể cho người - nó nhìn về phía vỗ tam một cái rồi xác định lại một chuyện, vỗ tam gật gù đầu thực ra hân không phải chưa từng có sát khí hay không có sát khí mà sát khí của hân chỉ đơn giản là hân đã giấu đi

- Sát khí là thứ mà yêu tộc ta vừa tôn sùng vừa sợ hãi, sát khí sẽ cho chúng ta lực lượng, cho chúng ta dũng cảm, cho chúng ta sức mạnh nhưng khi vượt

qua giới hạn cho phép nó sẽ chiếm lấy linh hồn ta, chiếm lấy nhân tâm cũng như đoạt lấy sự sống của chính chúng ta: điên cuồng, sa đoạ, chém giết đó là tất cả những gì mà nó đem lại - nói tới đây khuôn mặt của âm linh cũng tỏ vẻ sợ hãi, nó một phần muốn giãy dụa để thoát ra còn một phần như muốn lao vào, đó là cảm xúc lẫn lộn một cảm xúc thực khó tả

- Yêu tộc ta muốn mạnh mẽ nên phải nương nhờ vào sát khí, điều đó là sai sao? không! hoàn toàn không sai, nhưng chúng ta lại sa đoạ vào đó, dùng sinh mạng của kẻ khác để biến mình mạnh mẽ. không sai! sai ở chỗ chúng ta đã đánh mất nhân tâm của mình, đánh mất đi ước vọng cao đẹp của mình

- Ta cũng thế, ta đã sa đoạ vào con đường tự diệt vong, ta điên cuồng trong dục vọng mà quên mất chính mình quên mất lời ân sư dặn dò. mà cuối cùng chính người đã thức tỉnh ta. cảm ơn người vì tất cả - âm linh kết thúc câu chuyện của mình rồi nhìn vào mặt người thiếu niên trước mắt

- Chúc mừng người - sau khi nghe xong câu chuyện của âm linh hai hàng mi của hắn lại tuôn trào lệ nóng, hắn không biết nên an ủi đối phương thế nào nên đành nói một câu chúc mừng

- Đa tạ! a - như nhớ ra điều gì âm linh khuôn mặt bất định thì linh thốt lên một tiếng rồi tiến tới nơi cái xác của chính mình, hắn lôi ra một vật thể màu vàng dính máu

- Đây là thứ duy nhất mà ta có, bây giờ ta không thể dùng được nên tặng nó cho người, hi vọng nó sẽ giúp ích cho người! à mà không nó chắc chắn sẽ giúp ích cho người. vì người chắc chắn cần dùng đến nó! - nói đoạn âm linh ném vật kia cho hắn, trong vô thức hắn tiếp lấy vật này rồi kinh hoàng thốt lên - long lân

- Đúng vậy! đó là món quà đầu tiên cũng là thứ quý giá nhất mà sư phụ tặng cho ta - âm linh không chần chờ đáp lại

- Đã tới lúc ta phải đi. dù sao cũng cảm ơn vì tất cả - nói đoạn âm linh cũng tan biến vào cõi hư vô

- Vĩnh biệt - hắn hé miệng re ré một câu như chỉ để mình hắn nghe thấy

Sau khi âm linh tan biến lúc này hắn mới dò xét miếng lân phiến này, miếng lân phiến này chính là thứ mà ngày hôm qua hắn hiểu nhầm là một viên yêu đan, cũng chính nó đã lấy đi sinh mạng của người kia

- Hoá long quyết - khi nhìn dòng chữ đầu tiên trên miếng long phiến này đã là hắn vực kỳ thất vọng,

- Chỉ là một bộ công pháp mà người cũng tự tin vậy ra, còn tỏ vẻ thần bí: chắc chắn ta cần tới nó. nói cho người biết “ lạc vân quyết ” mà ta đang tu luyện chính là môn công pháp mà người người hằng mong có được, nó được xem là một môn tuyệt học nhất nhì thiên hạ, là bí bảo của tông môn ta cũng như toàn nhân tộc ta đó - hắn hét lên một cách tự hào nhưng thực chẳng ai nghe lời hắn nói cả

- Thôi! dù sao cũng là một món quà ý nghĩa, đọc nó cũng có mất mát gì và lại có thể tăng thêm cho ta phần hiểu biết về thế giới này. nhưng khi đọc xong dòng đầu tiên đã làm hắn lệ rơi đầy mặt

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Thiên đạo công bằng

- Hoá long quyết, nghe cũng bá đạo phết ha, nhưng bố mày đếch thèm - sau đi đọc xong tên của bộ pháp quyết hắn chẳng thèm suy nghĩ nhiều phán một câu, tuy rằng nói vậy nhưng hắn cũng không ngừng suy nghĩ về cái tên này ; chẳng hay tu luyện bộ công pháp này thực sự có thể hoá rồng, có được thực lực ngang bằng với loài rồng ngao du thiên địa, Vĩnh hằng Vĩnh sinh mang thọ nguyên cùng ta chí của loài rồng-nhưng dù sao cũng là tâm ý của kẻ kia vậy thì có đọc cũng không sao, mờ mang kiến thức là một chuyện tốt mà - hắn thầm suy nghĩ trong bụng rồi tiếp tục đọc

- Vãi cả công pháp, vãi cả tiêu đề, vãi cả câu đầu tiên - khi đọc xong câu đầu tiên của bộ pháp quyết, những tưởng sẽ là một phần giới thiệu bá đạo nào đó, hay nói khoa trương một chút là thành tựu đạt được sẽ chấn động tứ phương hay gì gì đó nhưng câu đầu tiên đã khiến hắn lệ rơi đầy mặt “ pháp quyết này không dành cho động vật có vú ”. thực sự sau khi đọc xong câu đầu tiên của bộ pháp quyết này, hắn chỉ ước một điều duy nhất là đào một tổ tiên ba đời cái thằng tạo ra bộ công pháp này mà chửi cho sướng miệng

Hắn im lặng thật lâu, hắn thực sự chẳng biết nên nói cái gì cho phải. mắng chửi tên kia cũng có ích lợi gì cho hắn, dù có mắng chửi thế nào thì tên kia cũng đâu nghe thấy và lại tên kia cũng đâu phải là kẻ sáng tạo ra công pháp này nếu có chửi có lẽ nên chửi cái tên sư phụ của hắn mới đúng

- Động vật có vú - câu nói này là hắn nhớ lại một kiếp sống mà hắn dường như đã quên đi từ lâu. đúng! thế giới này chưa từng hay chưa bao giờ xuất hiện cụm từ này, hay nói đúng hơn cụm từ này đáng lẽ ra không nên xuất hiện ở đây

- Người là ai? kẻ khốn kiếp! người biết gì về thế giới kia? - hắn mắng hắn chửi, hắn thề nếu thực sự có thể chửi chết một ai đó thì thực hắn sẽ dùng cả đời để chửi tên khốn kiếp kia nhưng hắn còn có mong ước lớn lao hơn. Hắn muốn gặp người kia để được giải đáp thắc mắc, hắn muốn biết con đường trở về, hắn thực sự muốn trở về

Câu nói này đúng là gọi lại quá khứ không mấy tốt đẹp của hân, gọi lại những điều dường như hân đã quên lãng từ lâu, gọi lại mong ước đầu tiên của hân khi bước tới thế giới này “ hân từng mong muốn được trở về, mong muốn được làm lại cuộc đời ”

- Người cũng biết thế giới kia sao? một ngày nào đó ta chắc chắn sẽ trở về! cảm ơn người vì đã giúp ta nhớ lại - sau khi phát tiết xong những ức chế trong lòng cuối cùng hân cũng bình tĩnh lại, hân giờ đây đã xác định được mục tiêu tiếp theo của mình, mà không đó là mục đích duy nhất của hân trong cõi đời này “ ta sẽ trở về ”. một câu hứa này của hân đã làm hân bình tĩnh hơn, muốn trở về nhất thiết phải mạnh mẽ, muốn mạnh mẽ thì phải tu luyện thật nhanh, muốn tu luyện thật nhanh thì phải thật bình tĩnh.

Sau khi bình tĩnh trở lại hân lại tiếp tục đọc, đọc để xem tên kia có để lại thứ gì khác hay không, hân thực sự mong muốn có thêm một thông tin gì khác về thế giới kia nhưng cuối cùng nó cũng không xuất hiện

- Bộ công pháp này kể ra cũng chẳng có gì đặc biệt cho lắm, so với “ lạc vân quyết ” thì hoàn toàn kém xa nhưng nó thực sự có một ý tưởng độc đáo - sau khi đọc hết bộ pháp quyết này, hân bình tĩnh cho nhận xét. phải biết rằng tầm mắt của hân cực cao, hân từng đọc vô số môn pháp quyết ở trong tàng kinh các của gia tộc cũng như tông môn nhưng môn công pháp này lại cho hân một cảm nhận khác - một môn công pháp cực kỳ độc đáo, cực kỳ đặc biệt

Phải biết rằng thế giới nào cũng có quy tắc nhất định, quy tắc đó tồn tại mà không kẻ nào dám phá bỏ mà muốn phá bỏ thì cũng không được vì nó là quy luật

Ở thế giới này mỗi người sinh ra đều có một linh hải nhất định, nó sẽ không bao giờ thay đổi và dù muốn thay đổi thì cũng chẳng ai có khả năng làm được.

Linh hải càng nhỏ thì chứng tỏ việc tu luyện đạo pháp sẽ càng nhanh và ngược lại

Hãy xem linh hải của mỗi người là một dụng cụ đựng nước, và thiên địa linh khí họ hấp thu vào chính là những giọt nước từ phía bên ngoài, nếu người cầm cái bát thì hứng nước sẽ nhanh đầy hơn người cầm một cái thau và kẻ cầm cái chậu sẽ hứng nước được nhanh đầy hơn là kẻ chứa đựng tới một cái hồ lớn. Đạo tu luyện chính là như vậy

Nhưng việc người có linh hồ nhỏ chưa chắc đã tốt hơn việc người có đan hồ lớn, tuy rằng kẻ có đan hồ nhỏ tu luyện sẽ nhanh hơn nhưng khi đồng cấp thì điều ngược lại sẽ tới, Một kẻ có đan hồ nhỏ thì sẽ yếu hơn một kẻ có đan hồ lớn, cũng như việc người cầm cái bát thì nước của người sẽ không nhiều bằng cái thau hay cái hồ lớn. Vì mỗi thứ đều có một dung tích khác nhau nên lượng nước chứa đựng trong mỗi thứ là khác nhau, khi hai kẻ tu luyện cùng một cấp bậc nhưng linh hải của họ lớn nhỏ khác nhau thì người có linh hải lớn hơn chắc chắn sẽ thắng vì lượng chân nguyên trong cơ thể họ lớn hơn vì vậy họ có thể sử dụng nhiều hơn cho tới khi đối thủ cạn kiệt chân nguyên. Đây chính là chân ý của câu lấy thịt đè người

Nếu người có một cái chậu có đầy nước thì người có thể làm cho đối thủ của mình ướt sũng từ đầu tới chân, còn nếu người có nguyên một cái hồ nước lớn thì người hoàn toàn có thể nhấn chìm kẻ thù của người trong cái hồ đó mà không quan tâm chúng có thể uống cạn nước hồ hay không, còn nếu người chỉ có một bát nước nhỏ nhỏ thì sao? Tất nhiên lượng nước trong bát của người sẽ vô cùng ít ỏi cũng có nghĩa là người thua thiệt kẻ khác trong lễ hội té nước, người chỉ có thể làm cho người ta ướt được một bộ phận trên cơ thể chẳng qua là người muốn làm hân ướt như thế nào mà thôi - đạo trời là như vậy, LUÔN LUÔN CÔNG BẰNG

Thế gian này có muôn vạn công pháp, bí tịch nhưng chúng đều nằm trong một thứ được gọi là đạo, nó cũng giống như ngũ hành tương sinh tương khắc, còn quá trình tu đạo của thế gian này chính là dùng bản thân của mình hấp thu linh khí của trời đất cho vào linh hải, sau đó chính là không ngừng chế biến nó như một món ăn để cuối cùng nó thành một món ăn hoàn hảo

Còn quá trình tu luyện trên thế giới này chẳng khác gì việc làm muối ở nhân gian là vậy.

Những luồng hơi nước từ trên không trung luôn mang những hạt tinh thể muối nhất định, linh khí cũng vậy nó nằm rải rác trong không khí bình thường mà chúng ta đang hít thở, chúng không màu không mùi không vị và chỉ có những người tu luyện mới có thể cảm nhận được nó mà thôi

Người làm muối sẽ đem những luồng hơi nước này vào trong một cái phòng kín, cũng giống việc làm của giới tu sỹ luyện khí kỳ vậy, hấp thu thiên địa linh khí vào trong không gian linh hải của mình, đây cũng chính là việc đầu tiên thông qua công pháp dẫn linh khí nhập thể rồi cho tuần hoàn chúng theo những vòng chu thiên để biến linh khí của trời đất thành của bản thân

Sau khi linh hải được lấp đầy linh khí thì cũng là lúc người tu luyện phải tiến lên tầng thứ hai là cô đọng linh khí thể khí thành chân nguyên hình giọt nước chính là ngưng dịch kỳ, nó cũng chẳng khác nào việc đem hơi nước đi chưng cất thành những giọt nước là vậy

Sau khi chưng cất được những giọt nước thì người nông dân lại tiếp tục công việc của mình, chính là đưa những thùng nước mình chưng cất được ra phơi nắng để chúng kết tinh thành những hạt muối, việc này chẳng khác nào kẻ đang ở đình ngưng dịch kỳ chất lọc chân nguyên của mình thành một viên tinh thể, họ phải không ngừng rèn luyện cho viên tinh thể của mình - đó chính là kết đan kỳ

Một tu sỹ kết đan kỳ thì sẽ ngày ngày mài dũa viên tinh đan của mình, đưa thần thức của mình vào nuôi nấng nó cho tới một ngày nơi đây sẽ sản sinh ra một anh linh - nguyên anh kỳ, nó chẳng khác nào người làm muối đem những tinh cảm của mình vào công việc, những hạt muối kết tinh chất lượng chính là thương hiệu của họ - thương hiệu này chẳng khác nào là một người sống cả.

Từ một thương hiệu có chất lượng thì người người sẽ đăng ký đặt hàng, cũng chẳng khác nào kẻ có tu vi nguyên anh chặn bị cho việc độ kiếp cả, khi sức mạnh của họ vượt quá sự cho phép của thế giới này thì họ sẽ bị trục xuất khỏi nơi đây cũng chính là quá trình độ kiếp phi thăng của tu sỹ

Cuộc đời tu luyện của một tu sỹ nhìn qua thì đơn giản nhưng trong đó ẩn chứa không ít khó khăn, họ phải không ngừng vượt qua bản thân vượt qua chính

cả thiên đạo để chứng đạo phi thăng. Người tu luyện của thế giới này giống như một cái kim từ tháp vậy, những tu sỹ càng đứng gần đỉnh kim từ tháp thì càng mạnh và cũng càng cô đơn

nói chung kẻ tu luyện đạo pháp cũng chẳng khác mào việc là muối cả (ta chỉ viết vui vậy thôi chứ chắc chẳng có tên ngu nào mà làm muối kiểu này cả)

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Nghịch đạo

Mỗi một người có một linh hải nhất định, hình dáng, kích thước cũng như chu vi của chúng là thứ không ai có thể thay đổi; trăm ngàn năm qua con người luôn cố gắng thử những cách khác nhau để thay đổi chúng nhưng hoàn toàn không thể làm được vì Đó là thiên đạo, cũng là luật của thế giới này. Nhưng “hoá long quyết” đã phá vỡ nó, không! nói đúng hơn chính là lách luật, nó không hề đụng chạm đến thiên đạo cũng như chẳng đụng chạm đến linh hải, việc lách luật này thực sự quá thông minh và dối trá

Nếu nói một ruộng muối chỉ có thể làm ra một lượng muối nhất định thì ta chỉ cần làm thêm mấy cái nữa, chắc chắn ta sẽ thu nhập được nhiều muối hơn. cũng giống suy nghĩ ấy nếu ta có trong tay vài cái linh hồ thì lượng linh lực của bản thân mình chắc chắn sẽ nhiều hơn, chân nguyên có thể tích trữ sẽ nhiều hơn gấp bội cũng có thể nói rằng người này đã biến linh hải của mình rộng lớn hơn, tuy rằng có nhiều điều hạn chế nhưng đó ắt hẳn là một ý kiến hay

- Sư phụ hẳn từng dạy hẳn rằng thật ra việc tu luyện ở thế gian này cũng giống như việc người bình thường làm công việc thường ngày của họ vậy, chẳng qua là nguyên liệu của mỗi người giống nhau nên thứ họ đạt được không giống nhau mà thôi. Mà việc tu luyện ở thế gian này theo hẳn nghĩ thì chẳng khác nào là việc làm muối ở thế giới kia vậy, mọi quy trình cũng như cách thức làm ra đều tương ứng với một giai đoạn trong việc làm muối vì đơn giản hẳn đã từng sống ở một ngôi làng từng làm muối - một cái suy nghĩ không giống ai nhưng hẳn chắc chắn đó là chính xác, và sư phụ hẳn sau khi nghe hẳn nói thì cũng cảm thấy thú vị nên cũng không ngăn cản hẳn suy nghĩ như vậy, có lẽ ông cũng đã từng hoặc nghe nói tới cái nghề bần Hàn mà vất vả này

Nhưng dù muốn lách luật kiểu nào thì cũng phải nằm trong quy phạm của thiên đạo, phải được thiên đạo cho phép. đó chính là hạn chế lớn nhất của bộ công pháp này:

- Thứ nhất linh hồ của người không thể quá lớn, thực ra thì linh hồ của người có lớn hơn hay không cũng chẳng quan trọng gì nhưng khi tu luyện thì vấn đề sẽ xảy ra, nếu linh hải của người quá lớn thì người chẳng cần phải đi tìm thêm cái đan hồ khác làm gì cho mệt, việc đi tìm thêm đan hồ khác nữa chỉ làm người mất thời gian cũng như tài nguyên thay vì đó người chỉ cần tu luyện Đan hồ sẵn có của mình là được rồi đi tạo thêm một cái khác làm chỉ cho mất công, nói chung là tốn công vô ích

- Thứ hai việc tạo nên những đan hồ khác là việc cực kỳ khó khăn, không như đan hồ mà chúng ta có được nó bắt di bắt dịch ở vị trí đan điền, muốn làm thêm những linh hồ khác ta phải tìm kiếm những nơi khác ngoài đan điền, những chỗ có thể tích tụ được linh lực nhiều hơn bình thường, mà muốn tìm kiếm chúng thì không phải điều đơn giản, nếu không có một thứ gì đó để quan sát thì cho dù người có tìm cả đời thì chưa chắc đã tìm được ra. Nói chung là phải có một con yêu thú nào đó sẵn sàng mở ra linh mạch đồ của chúng cho mình quan sát hoặc ít nhất chúng phải hướng dẫn vị trí tương đối của nó cho chúng ta

- Thứ ba phải làm cho những linh hồ này luôn ở trạng thái cân bằng việc làm cho chúng ở trạng thái cân bằng vốn cũng không phải là việc đơn giản - ta nói là phải tu luyện chúng một cách đồng thời, không để cho những linh mạch ẩn này có trạng thái mất cân bằng, nếu không tai họa lớn sẽ xảy đến với chủ nhân của nó

- Thứ tư thời gian tu luyện khi có nhiều đan hồ chắc chắn sẽ lớn hơn gấp bội, không phải phép cộng mà là phép nhân, việc tu luyện khó khăn sẽ dẫn tới thời gian tu luyện cực lâu, nói cách khác nếu người có một cái linh hải rộng lớn thì việc người cần làm chỉ là tích trữ chúng vào linh hải là xong còn kẻ tu luyện linh mạch ẩn thì không đơn giản như vậy chúng ta phải làm thêm một động tác nữa là phải đưa chúng tới những nơi cần tới, và hoàn thành một chu kỳ vận hành chân nguyên lâu hơn bình thường

- Thứ năm thân thể người phải đủ mạnh mẽ để chịu đựng những đau đớn trong quá trình tu luyện cũng như sử dụng linh lực từ linh hồ khác - việc thay đổi quá trình sử dụng chân nguyên từ linh hải sang linh hải ẩn là việc cực kỳ đau đớn, trừ khi người có một công pháp nào có thể hoàn thành việc này nếu không thì việc sử dụng khó khăn chính là điều tất yếu

- Thứ sáu tu vi của người bắt đầu tu luyện không được vượt quá ngưng dịch kỳ - ngưng dịch kỳ chính là bước đầu tiên của kẻ được công nhận là tu chân giả chính vì vậy nếu muốn tạo linh hải ẩn thì tu vi của bản thân không thể quá cao dẫn tới việc mất cân bằng giữa linh hải chính và những linh hải ẩn

- Tổng cộng tất cả linh hải ẩn phải tu luyện theo như hoá long quyết là bảy cái, không thể ít hơn, và linh hải ẩn tạo ra sẽ có diện tích hoàn toàn giống với linh hải chủ ở Đan điền, vì vậy việc phải làm của tu sỹ là phải tu luyện đồng thời cả tám cái linh mạch dù cho hẳn muốn hay không

- Thứ tám kẻ tu luyện môn công pháp này không thể là động vật có vú (ý nói ở đây là đàn bà)

- Tám cái khuyết điểm lớn tạo ra một cái khuyết điểm vĩ đại, chính là nó không thể tu luyện được - đó là kết luận đầu tiên của hẳn khi đọc xong bộ công pháp này

- Nói chung là bộ công pháp này không dành cho động vật có vú, mà nó cũng chẳng dành cho loài động vật nút vú, nó chỉ dành cho loại cầm thú mà thôi
- hần phán một câu chắc nịch

- Trên đời này có lẽ chỉ có chú mày mới đi tin vào mấy chuyện trên trời này mà thôi - hần chỉ vào xác con cá nhỏ rồi cười ha ha

- Mà khoan! cá nhỏ, hoàng kim long, hồ âm dương! chẳng lẽ nó có thể thực hiện, nó là thật sao?- như nắm bắt được manh mối nhỏ, hần như trong cơn say tỉnh giấc, không ngừng day đoạ bản thân mình phải cố gắng suy nghĩ

- Cá chép vượt vũng môn điều này có nghĩa thiên phú của nó cực mạnh, hoàng kim long chính là thiên địa linh vật của thế gian, âm dương hồ chính là đan hồ của cá chép. vậy chẳng phải là con cá chép nhỏ này muốn tu luyện thành hoàng kim long nên ẩn chiếu theo kinh mạch ẩn của hoàng kim long, nhưng vì tạo ra quá nhiều đan hồ mà tu vi tiến triển cực chậm, còn hồ âm dương thì để làm gì? chẳng lẽ âm dương không thể điều hoà hay còn nói việc tu luyện đan hồ ẩn của con cá nhỏ xảy ra vấn đề nên không thể cân bằng âm dương, làm cho khí âm dương thoát ra ngoài, ăn mòn lý trí. chỉ có thể giải thích như vậy mới hợp tình hợp lý - hần cho một đáp án như vậy. Đúng như hần nghĩ mọi việc hoàn toàn theo suy luận của hần chỉ khác ở chỗ âm dương hồ này không phải là do khí âm dương thoát ra mà chính là sự phụ của con cá nhỏ kia tạo ra cho hần, với lại cái chuyện ăn mòn lý trí thì hoàn toàn không có thực, cá chép nhỏ vì cảm thấy kinh mạch ẩn trong thân thể mình bất ổn, chỗ mạnh chỗ yếu nên hần quyết định dùng ngoại lực làm cho chúng cân bằng nhưng không ngờ chính hần tự đẩy mình vào con đường diệt vong

- Vậy ra bộ công pháp này hoàn toàn có thể thành công - việc linh lực của hần quá ít đã làm hần đau đầu bao lâu nay, tuy rằng hần tu đạo cực nhanh nhưng trong giới đồng cấp hần chính là kẻ yếu nhất. bao nhiêu năm tìm kiếm trong vô vọng, hần cũng đã từng mơ mình có một đan hồ rộng hơn, tuy tu luyện lâu hơn một chút còn hơn là làm kẻ yếu nhất trong giới đồng cấp

- Nay cơ hội cuối cùng cũng tới vì sao ta không biết nắm bắt - hần như hiểu ra điều gì, ngửa mặt cười lớn

- Tuy rằng tạm thời phải phá tổ linh đan nhưng điều đó có là gì, còn hơn là một kẻ có tu vi cao bị kẻ có tu vi thấp đánh bại. cái nhục nhẽ này ai chấp nhận
- tuy rằng trong cuộc đời hần chưa từng bị kẻ có tu vi thấp đánh bại nhưng hần biết có một ngày chuyện đó sẽ tới, cũng may cái ngày ấy tới sớm làm cho hần tỉnh ngộ. cuộc chiến với tiểu hoàng kim long thực chất hần đã thất bại, hần thất bại thảm hại, nhưng may mắn thay hần vẫn sống, hần vẫn còn cơ hội sửa chữa

- Cảm ơn người! nhưng nếu đã thương thì thương cho trót, người cho ta mượn thân thể người chút nhé, ta sẽ sẽ không làm tổn hại đến thân thể người cũng như không hề làm hại tới tôn nghiêm của người. xin phép cho ta mượn xem một chút - hần lăm lăm trong lòng với sự kính trọng, rồi như một lời đáp lại chiếc lân phiến trong tay hần sáng rực chiếu lên cả vùng đất này

- Người không cần xem xét bản thể của ta vì bản thể của ta không còn trọn vẹn - từ trong sâu thẳm linh hồn hần một giọng nói âm áp lan tới

- Người chưa chết? hần hoảng hốt nhìn lại, thì ra hần đang ở thức hải của mình. chẳng lẽ tên kia muốn đoạt xá trọng sinh

- Ta không có ý đó! ta chỉ là một tàn hồn nên có muốn cũng không được nhưng ta có thứ cho người xem - như đi guốc trong bụng hần tiểu hoàng kim long lên tiếng giải thích

- Đây chính là bản thể của sự phụ ta! người xem cho kỹ, đây sẽ là lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng người được xem nó - nói đoạn tiểu hoàng kim long như một ngọn gió nhỏ, từ từ gom lấy những ngọn gió xung quanh tạo nên một cảnh tượng tuyệt mỹ

- Hoàng kim long - hần bật thốt lên vì trước mắt hần giờ đây đúng là một con hoàng kim long thật sự, uy thế của vương giả, nét đẹp của sự thánh khiết....

- DỪNG để ý những thứ khác! tiểu hoàng kim long nhắc nhở hần

- biết rồi! được hoàng kim long nhắc nhở hần mới định thần lại, hần xem xét kỹ thật kỹ những chi tiết từ đầu đến đuôi của hoàng kim long

- Thấy chưa?

- Thấy rồi!

- Nhớ kỹ chưa?

- Nhớ kỹ!

- Vậy ta đi đây - sau ba tức thời gian thì tàn ảnh cũng biến mất, tiểu hoàng kim long cũng biến mất khỏi cõi đời này

- Cảm ơn người rất nhiều - cuối cùng hần cũng biết tại sao mà tiểu hoàng kim long lại làm vậy, vì tiểu hoàng kim long muốn mình nhìn thấy bản thể thực sự chứ không phải hình chiếu của hoàng kim long qua con cá chép nhỏ. tuy không đành lòng nhưng hần cũng phải nói lời tiễn biệt

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Sống lại

- Nếu ông trời đã ưu ái ta cho ta thêm lựa chọn thì ta không thể nào phụ lại tấm lòng đó được -say ngẫm một hồi lâu cuối cùng hắn cũng đưa ra quyết định của mình, hắn quyết định tu luyện bộ công pháp này tuy rằng khó khăn trong việc tu luyện nó hoàn toàn vượt quá khả năng của người thường nhưng với hắn việc này hoàn toàn có thể chịu đựng được vì hắn vẫn còn một cái bí mật mà không ai trên cõi đời này biết cả

- Nhưng trước hết phải trở về tông môn báo cáo mọi việc cái đã - sau khi suy nghĩ chu toàn mọi việc, hắn chuẩn bị ly khai nơi này trở về tông môn. Nhưng khi chuẩn bị động pháp quyết như nhớ lại một điều gì đó, hắn động pháp quyết, một loạt những lá cờ nhỏ bay lên rồi cắm vào các phương vị khác nhau ; sau đó hắn từ trong túi yêu thú lấy ra một con chuột, hắn lẩm bầm một điều gì đó rồi thả con chuột ra

- Người hãy an nghỉ - nói đoạn hắn lấy ra một cái hộp bằng ngọc rồi cho xác con cá chép nhỏ vào trong, sau khi làm xong hắn đặt cái hộp ngọc xuống rồi khởi động pháp quyết ; một cơn mưa kéo tới, cơn mưa này chỉ tồn tại duy nhất giữa lòng hồ. sau khi mưa tạnh thì nước trong hồ cuối cùng cũng như lúc ban đầu

- Vậy là đã xong - khi con thú nhỏ trở về hắn cũng biết là mọi việc đã hoàn thành. một lần nữa hắn động pháp quyết, một đám mây bao bọc lấy hắn rồi bay vút lên trời

Sau khi trở về tông môn, hắn bàn giao mọi việc cùng linh thường rồi bế quan tĩnh tu

Người trong tông môn ai cũng nghĩ hắn chuẩn bị đột phá lên nguyên anh kỳ nhưng ai ngờ hai năm sau, sau khi xuất quan tu vi của hắn đã trở về luyện khí kỳ

Hắn cuối cùng đã trở thành trò cười cho mọi người trong môn phái, tuy chẳng ai có ý dèm pha hay chà đạp lên tôn nghiêm của hắn nhưng suy nghĩ của tất cả mọi người trong tông môn thì không thể dấu diếm được

Một năm nữa qua đi, hắn cuối cùng cũng vượt qua luyện khí kỳ đạt đến thành tựu ngưng dịch kỳ. kết quả sau ba năm tu luyện đã có chút thành tựu, nhưng đề giải đáp vấn đề đang mắc phải cuối cùng hắn cũng ở đây

Những dòng ký ức trôi qua thật nhanh, tuy rằng chỉ mới qua ba năm ngắn ngủi nhưng với hắn nó chẳng khác gì một đời người là mấy

- Tiểu hoàng kim long, lần này đành đắc tội rồi - nói đoạn hắn quỳ xuống lạy cái hồ một cái vì hắn biết đào mộ một tu sĩ khác chính là làm trái với quy tắc của tông môn cũng như làm trái với đạo tâm của hắn ; vạn bất đắc dĩ hắn mới phải làm như vậy. nói chung việc đào mộ, khám phá động phủ ở thế giới này diễn ra thường xuyên, những cái mộ của các cao nhân tiền bối thường là cái đích đến của nhiều tu sĩ vì ở đó họ có thể nhận được cơ duyên nào đó đột phá ; nói tóm lại tu sĩ càng mạnh thì càng bị nhiều kẻ nhắm tới

Sau khi lạy xong ba lạy hắn cuối cùng cũng động thủ ; từ trên tay những thủ ấn biến ảo khôn lường, cùng với đó là những gợn mây được hình thành trên lòng hồ. như suy nghĩ thường thấy thì khi có mây thì ắt hẳn mưa sẽ tới nhưng lúc này hắn lại làm hoàn toàn ngược lại, những đám mây như có một sức hút kỳ lạ nào đó chúng kéo theo những giọt nước từ lòng hồ dần dần bay lên trời

Khi nước hồ bị rút cạn một chiếc hộp ngọc nhỏ bé xuất hiện giữa lòng hồ, võ tam từ từ tiến đến rồi đưa tay nhặt chiếc hộp ngọc, cảm giác ấm áp truyền đến khiến hắn thoải mái vô cùng. Đây chính là hộp ngọc mà năm đó hắn dùng để an táng tiểu hoàng kim long, chiếc hộp ngọc này được làm từ huyền băng ngàn năm, nó có tác dụng bảo quản những vật sống, trước đây hắn thường dùng để đựng kỳ hoa dị thảo hay linh dược tránh cho linh khí tiết xuất ra ngoài. Tuy nó làm từ huyền băng nhưng với một vật đã theo hắn bao nhiêu năm thì nó lại vô cùng ấm áp giống như người thân vậy

Mở nắp hộp ra, một chú cá nhỏ bé vẫn nằm y nguyên trong hộp, nét xinh đẹp quyến rũ kia vẫn không thay đổi, hai mắt nhắm nghiền như đang ngủ khiến hắn không thể động thủ ngay được

- Ngày đó người đã cho ta xem hình chiếu của bản thể hoàng kim long. Nó thật tuyệt vời, nó đã giúp ta không ít trong việc tu luyện “hoá long quyết”, từ khám phá mạch ẩn cho tới cách vận hành chân nguyên của long tộc. Nói tóm lại là vô cùng hữu ích nhưng vấn đề mà ta đang mắc phải vô cùng nghiêm trọng vì vậy ta đã liều mình xông qua hắc ám sâm lâm mong muốn có được đáp án cụ thể - hắn nhìn hộp gỗ trong tay rồi thì thầm lẩm bầm

Như một định luật tự nhiên, con cá nhỏ hoàn toàn không động đậy gì, nó vẫn nằm lặng yên trong hộp, hắn đưa tay nhẹ vuốt thân hình chú cá nhỏ ; trong lúc vuốt ve hắn không ngừng điều động chân nguyên trong cơ thể để tiến vào thân thể chú cá nhỏ, hắn dò xét từng đường kinh mạch trong cơ thể của chú cá nhỏ, kể cả những linh hồ ẩn kia của không sai biệt lắm ; cùng lúc hắn đang đưa chân nguyên của mình vào thân thể chú cá nhỏ quan sát mạch tượng thì đồng thời một vệt sáng màu vàng từ trong túi trữ vật của hắn bay ra, một chiếc lân phiến màu vàng bay lên không trung và không ngừng toả sáng rực rỡ. Chiếc lân phiến này càng toả sáng nhưng có ngờ đâu nó đang toả sáng rực rỡ nhất thì những luồng hắc khí dần dần xuất hiện, nó bao quanh miếng lân phiến che đi ánh sáng hoàng kim kia rồi làm nó tắt lịm trong bóng tối. miếng lân phiến vẫn trên không trung nhưng nó không còn toả sáng nữa mà thay vào đó là một màu tối, một màu âm u, khí lạnh không ngừng toả ra

Cùng lúc miếng lân phiến chuyển từ màu vàng sang màu đen thì võ tam cảm nhận được một lực hút kỳ lạ, chân nguyên của hắn như bị một lực hút kỳ lạ, chúng không ngừng chảy từ trong người hắn sang linh hải của chú cá nhỏ

- Không tốt! hắn như cảm nhận được một nguy cơ cực kỳ to lớn uy hiếp đến tính mạng của hắn, luồng chân nguyên như thủy triều không ngừng tuôn chảy ra ngoài làn hắn cực kỳ hoảng hốt

Như một phản ứng tự nhiên, hắn cố gắng đình chỉ mọi hoạt động dò xét thay vào đó là cố gắng cắt đứt liên hệ của những luồng linh lực đang cố gắng tiến ra khỏi người hắn với tiếng gọi thần bí kia

Sau một thời gian không ngừng nghỉ không biết cố gắng của hắn được đền đáp hay là linh hồn của con cá kia đã đầy thì hắn cuối cùng cũng chấm dứt được cảnh mắt dần chân nguyên

- Khá khen cho tiểu tử nhà ngươi, chân nguyên thật hùng hậu - đang lúc cảm thấy vui sướng vì đã thoát ra khỏi một tai nạn kinh hoàng thì một giọng nói vang lên từ phía sau làm hắn ớn lạnh

Hắn ngược mặt nhìn ra phía sau thì chỉ thấy một miếng lân phiến màu đen bay lơ lửng trên bầu trời, miếng lân phiến này như cảm nhận được ánh mắt của hắn, nó không ngừng xoay tròn như thể đang nói, ta đang ở đây này vậy, nhưng đang cố nhìn thật kỹ cái vật quen mắt kia thì chiếc lân phiến như một vệt sao sáng, nó lao tới về phía hắn

- Vèo! tách tách - vèo một cái luồng sáng đum bay qua mặt hắn làm cho hắn cảm nhận được tử vong đang tới gần, khi vệt đen đi qua thì hắn lại nghe thấy những tiếng tí tách rơi, những giọt máu không ngừng rơi xuống từ khuôn mặt hắn

Ánh sáng bay lướt qua mặt hắn làm cho hắn cực kỳ hoảng hốt, những giọt máu rơi xuống càng làm cho hắn ớn lạnh. vệt sáng qua đi nhưng mục đích của nó không phải là tính mạng của người thiếu niên kia mà chính là con cá đang nằm trong tay hắn

- Phụp- như một phản xạ có điều kiện hắn vứt cái hộp ngọc ra xa rồi bay nhanh ra khỏi vị trí cũ, chiếc hộp ngọc rơi xuống đất vang lên một tiếng bụp nhưng con cá nhỏ thì không; con cá nhỏ như được một vật gì nâng đỡ bay giữa không trung, hai mắt nhắm nghiền của nó dần dần mở ra

- Khá khen cho tiểu tử ngươi, phản xạ cực tốt - một lời khen tặng nữa vang đến nó hoàn toàn mang ý vị châm biếm được phát ra từ miệng chú cá nhỏ

Khi hắn nhận được lời khen tặng này; hắn chẳng cảm thấy vui mừng mà ngược lại, hắn hoàn toàn cảm thấy một gia vị mới trong tiềm thức mà chưa từng xảy ra với hắn: khủng bố, vô hạn khủng bố

- Ngươi là ai? hắn hét lên trong hoảng sợ, cùng tuyệt vọng - lần đầu tiên hắn nhìn thấy cảnh tá thi hoàn hồn vì vậy mà phản ứng của hắn thật vô cùng đặc sắc

- Đạo hữu ngươi không nhớ ta sao? - con cá nhỏ nhấp nháp miệng trả lời, nó nhìn võ tam một cái rồi tỏ vẻ như có chút thoáng buồn vì đồng hữu năm xưa vô tâm quên đi chính nó, cái nhìn như án chỉ sự vô tâm của võ tam khiến lòng hắn ớn lạnh

- Ngươi là? - hắn chỉ tay vào con cá nhỏ, ngón tay của hắn không ngừng run run

- Đúng vậy! chính là ta - con cá nhỏ lại lên tiếng như khẳng định điều võ tam muốn nói, hắn lại nhìn võ tam thêm một cái như nói - cuối cùng ngươi cũng nhớ ra sao, là ta đúng vậy chính là ta, kẻ mà năm xưa ngươi nhẫn tâm giết chết

- Chẳng phải ngươi đã chết rồi sao? - hắn gắng hỏi, nhưng trong thâm tâm hắn cũng đã biết câu trả lời. đây là một cái bẫy, một cái bẫy voi cùng hoàn mỹ

- Chết! đúng ta từng đã chết nhưng không phải cách đây ba năm mà từ ngàn năm trước - con cá nhỏ trả lời một cách tự nhiên như mọi thứ đang nằm trong lòng bàn tay hắn vậy. đúng vậy! mọi thứ diễn ra đúng như kế hoạch của hắn, không sai từ chi tiết nhỏ, và chắc chắn hắn sẽ đạt được mục đích của mình

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Cổ sự

Sau khi nghe câu nói của đối phương thì một điều thắc mắc nhỏ nhoi cuối cùng cũng được giải đáp

- Thì ra mọi việc là như vậy! vậy thật sự ngươi là ai? - hắn dường như đã đoán ra được sự thật, nhưng cũng có rất nhiều nghi vấn phía sau kèm theo tính tò mò của mình hắn tiếp tục hỏi vì hắn biết chắc chắn đối phương sẽ nói rõ cho hắn biết

- Khá khen cho tiểu tử ngươi! khả năng phán đoán cũng như sự bình tĩnh quả là hiếm thấy; đúng là một nhân tài thực sự - lại một lời khen tặng nữa được thốt lên kèm theo sự thưởng thức, hắn nhìn về phía võ tam một cách đầy khen ngợi cũng như tiếc nuối

- Nếu mà là trước đây nói không chừng ta sẽ nhận ngươi làm đệ tử cũng nên nhưng bây giờ thì không thể rồi - con cá nhỏ lẩm bẩm một câu như chỉ nói cho mình hắn nghe vậy, đúng vậy nếu là trước kia thì đúng là hắn sẵn lòng bỏ qua việc chủng tộc khác nhau mà thu nhận tên này làm đệ tử; tên này thiên phú có thừa, tâm tính thực tốt đúng là một tên đệ tử cầu mà chẳng được chỉ là hiện tại không thể, vì hắn cần tính mạng của đối phương

Khi nghe những lời như vậy hắn cũng chẳng mấy vui mừng ngược lại hắn càng cảm thấy tuyệt vọng, vì tuyệt vọng nên hắn cũng chẳng muốn đáp lời. Hắn im lặng chờ đợi câu trả lời của đối phương, vì hắn biết chắc chắn sẽ trả lời cho hắn và hơn nữa hắn sẽ trả lời mọi thứ mà không hề dấu diếm, vì võ tam đã chẳng khác nào cá nằm trên thớt chỉ đợi đối phương làm thịt

- Nếu đã vậy thì nói cho người cũng chẳng sao! ít nhất thì người cũng được thanh thản mà ra đi - khi thấy võ tam hoàn toàn im lặng, vẻ mặt tuyệt vọng kèm theo một chút hiếu kỳ thì hẳn cũng có chút kiêu ngạo mà giải đáp

- Ta là ai chắc người cũng đoán ta! đúng ta chính là một con rồng, một hoàng kim long thực thụ, được thừa hưởng nguồn sức mạnh vô biên của long tộc, được rèn rũa bởi những trận chiến kinh thiên động địa. bởi ta là một con rồng ta là hoàng kim long chí tôn - con cá nhỏ bắt đầu kể, nó nhìn về phía xa xăm nơi hoàng hôn lặn xuống rồi nhớ lại quá khứ của mình, một quá khứ hào hùng mà chính hắn đã từng trải qua

Hắn vẫn im lặng, không gian như ngừng lại chỉ còn những lời thủ thi của con cá nhỏ

- Long tộc ta cũng như những chủng tộc thần thú khác, vốn được thiên địa linh khí thai nghén mà thành, là con cưng của trời đất. Mang trong mình những sức mạnh vô biên, nắm giữ vận mệnh của thiên hạ; người đời vẫn tôn sùng, kính trọng, cũng như sợ hãi trước bọn ta

- Long tộc ta cũng như những loài thánh thú khác vốn chẳng cần tu luyện, chúng ta chỉ cần ăn và ngủ thì cũng tự động lên level; chỉ cần đến tuổi thì tu vi cũng đạt đến mức quy định không cần cố gắng tu luyện, cũng chẳng cần chiến đấu tranh dành tài nguyên với kẻ khác - thực là một kết cục đẹp cho tất cả, đó chính là tất cả những việc mà long tộc ta cần làm và sẽ làm người có hiểu không, - nói xong hắn nhìn về phía võ tam một cái rồi nói tiếp

- Nhưng ta thì khác, ta không giống như đồng tộc, ta vốn là một con rồng sinh ra để chiến đấu, lấy ánh dương làm bạn lấy những cuộc chiến để tôi luyện bản thân nên ta không thích ngủ, ta muốn hưởng những tia sáng tinh túy nhất của đất trời, ta muốn mạnh mẽ hơn không như những đồng tộc kia nằm chờ chết - đối với ta cuộc sống như vậy thì có ý nghĩa gì, chẳng thà chết quách đi còn hơn. nên từ nhỏ ta đã xông pha chiến trường, ta đã tôi luyện bản thân

- Lần đầu tiên ta rời khỏi quê hương, vốn mang một sức mạnh khủng bố, cùng với thiên phú của mình, ta những tưởng mình sẽ vô địch trong giới đồng cấp; nhưng ta đã nhầm! nhầm to! nhầm một cách tệ hại xuýt nữa thì mạng sống của mình vứt đi. đứng trước một sinh vật nhỏ bé như nhân tộc, ta hoàn toàn bị động, ta bị dồn vào chân tường bởi sức mạnh của hắn; những đám mây của hắn điều khiển chúng như muốn bóp chết ta, chúng không còn là những đám mây hiền lành để cho long tộc ta vui đùa bay lượn nữa; may thay tên kia vốn chẳng muốn lấy mạng ta, cũng như ta thấy hắn chẳng có lấy một chút sát ý nào hẳn chỉ xem ta như một vật để hắn tu luyện. Từ đó ta nhận ra mình chẳng phải vô địch gì, long tộc cũng chẳng phải cái đỉnh gì khi ra chiến trường

- Quá nhục nhã! quá thất vọng ta liệu mình xông ra chiến trường, vứt bỏ cái danh hão huyền là long tộc ta tham gia mọi cuộc chiến lớn nhỏ khác nhau; từ đó ta thấy được mình càng mạnh mẽ, ta thấy được mình càng yêu thích cuộc sống này

- Khi ta cảm thấy mình đủ mạnh mẽ! ta đi tìm tên kia để có một cuộc tái chiến nhưng khi ta nhận được tin tức thì tên kia không còn ở đây nữa, nói đúng hơn hắn đã vượt qua ta, vượt qua tất cả long tộc nơi đây bước sang thế giới mới - tiên giới

- Hựt hẩng! thất vọng đến cùng cực ta như con thiêu thân lao mình vào những cuộc chiến, từ đó tên tuổi của ta càng nổi danh; nhưng điều đó cũng không thể thay đổi vận mệnh của mình. ta không bao giờ thắng được tên kia

- Sau khi bình tĩnh trở lại, ta dần chán ghét cuộc sống máu tanh này nên ta quyết định trở về quê hương. Đồng tộc của ta vẫn như vậy vẫn không có chí tiến thủ, không có một động thái nào gọi là suy nghĩ cho tương lai của tộc đàn mình cả

- Chúng không suy nghĩ nhưng ta phải suy nghĩ, ta đã từng làm một cái giả thiết nếu như có một chủng tộc nào đó mạnh mẽ tấn công long tộc thì kết quả long tộc sẽ hoàn toàn diệt vong, không cần kẻ mạnh như tên kia chỉ cần những kẻ ngoài chiến trường mà ta đã từng gặp thì cũng đủ tàn sát long tộc rồi - cuối cùng ta quyết định phải cảnh tỉnh tộc nhân của mình, ta biết rằng lời nói sẽ không thể vì vậy ta đã mượn danh nghĩa của một chiến binh trên chiến trường, khiêu chiến toàn bộ long tộc

- Đúng như ta dự đoán, toàn bộ long tộc chẳng có kẻ nào chống lại được mình. ta bước lên trên với tư cách thủ lĩnh long tộc và bắt đầu khuyên giải họ

- Nhưng chúng vẫn không nghe lọt tai, chúng vẫn nghĩ là long tộc mạnh mẽ nhất vì bản thân hắn mang trong mình long thể nên bọn chúng bị thua là đúng, mọi chuyện vẫn tiếp diễn đầu lại vào đây, chúng vẫn ngủ và chờ chết

- Quá tức giận! người có hiểu cảm giác của ta không; tức giận đến độ không nói nên lời vì vậy ta quyết định cho chúng một bài học, một bài học đắt giá - đồ sát

- Ta đồ sát long tộc vốn chỉ muốn cảnh tỉnh chúng nhưng không ngờ ta chính ta lại thiếu chút nữa tiêu diệt long tộc, ta ân hận muốn chết. Mọi việc sau đó đúng như ta dự đoán, chúng đã thức tỉnh, những con rồng ngủ sâu vạn năm cũng thức tỉnh, cuộc chiến huy hoàng kia giữa ta và long tộc làm chấn động bát phương. Và ta đã chết nhưng kết quả ta nhận lại được thì quá hoàn mỹ, long tộc đã thức tỉnh

- Ta thất bại! nhưng thất bại trong niềm vui, hạnh phúc; ta đã chết một cách vui vẻ, nhưng ông trời hình như chẳng muốn ta chết đi chút nào, lúc ta chuẩn bị bước vào hoàng tuyền thì một điều kỳ lạ đã xảy ra, ta được trọng sinh và nhập linh hồn mình vào con cá nhỏ này

- Được trọng sinh thêm lần nữa, thêm vào đó là ước muốn trở lại quê hương đã thúc thúc ta tu luyện, ta tu luyện khác khổ với kinh nghiệm một kiếp của mình ta lại bắt đầu hướng tới vinh quang

- Nhưng con cá nhỏ này thiên phú quá yếu kém nên ta phải tìm cách khác, khi ta đột phá kết đan kỳ thì giới hạn tu luyện cũng xuất hiện, dù ta cố gắng ra sao thì cũng chẳng thay đổi được thiên phú của nó. cho tới một ngày ta gặp người, một nhân tộc giống như tên kia, tu luyện pháp quyết y chang nên ta quyết định đoạt xá người trọng sinh lần nữa - người hiểu chưa? - nói xong hắn nhìn về phía võ tam một cách tham lam

- Đại khái thì đã hiểu - hắn gật đầu đáp lời

- Vậy bộ công pháp kia thì sao? - sau khi nghe xong câu chuyện của tên kia thì hắn cũng có chút đồng cảm, một long tộc được xem là một loài thánh thú mà sức chiến đấu bằng không thì đúng là sí nhục với toàn thể yêu tộc

- Bộ công pháp kia hoàn toàn không có vấn đề, hơn nữa nó rất hoàn mỹ. nhưng cái tên của nó phải đúng hơn là hoá linh quyết - sau khi thấy đối phương gạt đầu thì con cá nhỏ như trụy được gánh nặng, hắn chuẩn bị động thủ thì đối phương lại nêu thêm một câu hỏi, nhưng hắn hoàn toàn thoải mái mà trả lời

- Cảm ơn người đã giải đáp mọi thắc mắc của ta! giờ không có vấn đề gì để hỏi nữa, chiến thôi - khi nhận được đáp án của mình, khí thế của võ tam đã biến đổi. hắn không còn là kẻ mất hồn cùng tuyệt vọng nữa mà thay vào đó là một ý chí chiến đấu được toát ra

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Thỉnh cầu

- Nếu mọi thắc mắc đã được giải đáp thì chiến thôi! - võ tam hùng hồn đáp lại, khí thế của hắn chợt biến đổi, hắn từ một kẻ tràn đầy tuyệt vọng và đòi chút hiếu kỳ giờ đây khí thế của hắn chợt tăng lên nhanh chóng trở thành một vương giả thực sự

- Chiến sao! người nghĩ người có tư cách đó sao. không bằng ngoan ngoãn giao thân thể này cho ta - con cá nhỏ cười khoái chí đáp lại, nó nhìn về phía võ tam rồi nhếch mép cười, khí thế của người lớn mạnh thì sao? Người làm được gì khi tu vi chỉ ở cảnh giới ngưng dịch kỳ - hoang đường thực sự hoang đường

- Người đã mất đi một lượng lớn chân nguyên không những vậy còn mất đi thiên thời địa lợi mà còn muốn chiến đấu sao ;thật nực cười - con cá nhỏ cười lớn hơn nữa nó như đã nắm chắc phần thắng trong tay

- Người nghĩ như vậy sao? - võ tam đáp lại với một nụ cười mỉm, rồi khí thế của hắn chợt tăng lên, chân nguyên không biết từ nơi nào đổ về làm hắn không những đột phá ngưng dịch kỳ mà còn tiến thêm chút nữa vượt đến cảnh giới giả anh

- Không thể nào - trước sự việc xảy ra con cá nhỏ kinh hoàng thốt lên, nó đã theo tên kia suốt ba năm qua tuy rằng không tương tợ chứng kiến tên kia phá bỏ tu vi rồi tu luyện lại nhưng hắn cũng thấy tên kia tu vi bị giảm sút không những vậy trong ba năm qua tên kia vất vả và lắm mới hồi phục được chút tu vi hiện tại - chẳng lẽ ta bị hắn lừa - nó như không tin vào mắt mình lắm lắm một câu

- Đúng vậy! ta chưa từng phá bỏ tu vi, cũng chưa dám tu luyện môn công pháp kia, nhưng để đưa tu vi của mình về luyện khí kỳ thì nhân tộc ta có vô vàn cách làm được - hắn đáp lại vì chính hắn là kẻ chiến thắng

- Nhưng.. - con cá nhỏ lắp bắp không nói nên lời

- Người nghĩ chỉ có mình người mới nghĩ tới việc tăng số lượng linh hải sao? thật nực cười. Nhân tộc ta từ xưa tới nay vẫn luôn nghiên cứu về vấn đề này và cũng có một số thành tựu nhất định. Bản thân ta là một ví dụ - võ tam thoải mái đáp lại cũng không quên ca ngợi nhân tộc hiền nhân

- Vậy ra từ lúc đầu người đã lừa ta - con cá nhỏ thất vọng một cách triệt để, vì bản thể mà con cá nhỏ đang trú ngụ chỉ ở cảnh giới giả đan còn kẻ đối địch là một kẻ mang tu vi đỉnh kim đan kỳ. hắn cảm thấy thất bại thất bại hoàn toàn nhưng hắn không cam lòng

- Người phát hiện từ lúc nào, ta nghĩ kế hoạch của mình hoàn toàn không có sơ hở - hắn thật không cam tâm, hắn muốn biết câu trả lời

- Đúng! kế hoạch của người là hoàn hảo, không những thế nó vô cùng hoàn mỹ, từ cái chuyện người dùng mê dược ở phía lòng hồ, cho tới những câu chuyện kể ra hoàn toàn hợp lý, nhưng có một điểm mà người đã sai lầm. Chính là câu nói đầu tiên trong bộ công pháp kia nhắc đến, vì ta biết ngoài chính mình ra thì chẳng có kẻ nào trên đời biết về bí mật này, từ đó ta đã nghi ngờ người, dù người đã từng tới thế giới kia hay không hay người cũng đã từng là người ở thế giới đó thì theo ta suy nghĩ chẳng có lý do gì mà phải viết nó vào một bộ công pháp hoàn mỹ này cả, với lại không có một bộ công pháp nào mà phụ nữ không thể tu luyện dù đó có phải là công pháp chí cương chí dương đi chăng nữa. Tóm lại người đã sai, người nghi ngờ về chỉ số IQ của ta nên người thất bại - đúng vậy lúc đầu hắn chỉ mang tính nghi ngờ mà thôi, nhưng nghi ngờ thì là vậy nhưng hắn luôn là một kẻ cẩn trọng, hắn luôn tính trước đường lui cho mình nên hắn đã tạo ra một cái bẫy này - bẫy trong bẫy ý là như vậy đó

- Và lại tuy ta yêu thích thiên nhiên, chưa từng giết hại một sinh vật nào thì không có nghĩa là ta chưa từng đánh cho kẻ đó thành tàn phế nên sẽ không có chuyện ta vì một cái hồ mà đi giết chết một con cá, không thể vì giết chết một con cá mà ta lại thương tâm đến độ như vậy vì thường ngày ta rất thích ăn cá, tuy không phải là ta tự làm nhưng cá chiên là món mà ta thích nhất mà lần đó ta lại khóc. Dĩ nhiên có vấn đề - như đề giải đáp thắc mắc cho kẻ đối diện cũng như trả lời cho vấn đề của chính mình nên hắn trả lời

- Vậy tại sao người lại quyết định quay lại đây - con cá nhỏ sau một thời gian tuyệt vọng giờ đây nó chỉ còn một câu hỏi cuối cùng

- Chẳng lẽ vì bộ công pháp kia! con cá nhỏ nói tiếp như đoán được câu trả lời

- Đúng vậy! tuy nhân tộc ta đời đời nghiên cứu về vấn đề này nhưng thành tựu chỉ ở mức giả linh hồ, chỉ là nơi chứa đựng được chân nguyên nhưng hoàn toàn không thể sử dụng được chân nguyên từ nơi đó, mà từ nhỏ vì lượng chân nguyên của ta ít ỏi nên ta luôn khao khát có được lực lượng này, nên

ta đã từng làm con chuột bạch cho tông môn nghiên cứu. Tất cả câu chuyện là như vậy đó - sau tất cả hắn lại trở lại một giọng nói bình thường xen lẫn sự chua xót, việc lấy mình đi làm chuột bạch cho kẻ khác nghiên cứu chẳng phải là việc vui vẻ gì nhưng ít ra nó đem lại cho hắn cơ hội

- Ta không muốn giết ngươi hay bắt kỳ ai nhưng ta cũng chẳng muốn ngươi làm hại thêm bất kỳ ai nên ta sẽ không động thủ giết ngươi, nhưng ta cũng sẽ không để ngươi chạy thoát vì ta không muốn lãnh hậu quả vì vậy hoặc ngươi tự xử hoặc ta đưa về tông môn để cao tăng tông môn xử lý ngươi ; con đường là do ngươi chọn - cuối cùng hắn đáp lại đối phương bằng một giọng nói đanh thép, ta không giết ngươi nhưng ta chắc chắn sẽ không để ngươi sống, ý của hắn là vậy

- Ta có cách thứ ba: ngươi không cần giết ta cũng chẳng cần đưa ta về tông môn để kẻ khác giết ta và hơn nữa ta cũng chẳng thể làm hại kẻ khác - con cá nhỏ nêu lên ý kiến của mình

- Vậy ngươi chọn đoạt xá thành công ta sao? cũng là một cách hợp lý - hắn trầm nghĩ nhưng cũng bắt đầu vận chuyển chân nguyên

- Ý của ta không phải như vậy! thực ra linh hồn của ta được trọng sinh thêm một lần nó đã quá yếu ớt rồi, nếu như lần này đoạt xá dù có thành công cũng sẽ bị tổn thương thần hồn khó mà lành lại được. Chỉ có điều ta muốn nhìn thấy lại con gái của mình nên cố làm liều mà thôi, nhưng ta biết điều đó giờ đây là không có khả năng vì vậy ta muốn làm một cuộc giao dịch với ngươi ;

- Giao dịch! ta không có hứng thú - hắn đáp lời chắc nịch

- Thực ra nói giao dịch thì hoàn toàn không đúng chỉ là một lời thỉnh cầu nho nhỏ mà thôi - giọng của con cá nhỏ ngày càng trầm thấp dần dần tắt lịm như chỉ muốn nói cho mình hắn nghe

- Ngươi muốn nhìn thấy con gái sao ngươi không tự mình đi mà nhìn, còn cô sống ở cái nơi quỷ ho cò gậy này mà tưởng nhớ - như hiểu ý của con cá nhỏ hắn gật gù vì điều này làm hắn nhớ lại kiếp trước của mình

- Ta làm sao có thể cho nó nhìn thấy cảnh hình ảnh thất bại của mình như bây giờ, thà rằng để nó cứ nghĩ cha mình là một hoàng kim long mạnh mẽ còn hơn là để nó thấy thất vọng cùng sự tôn nghiêm mà người cha của nó bị chà đạp - con cá nhỏ thì thầm trong tuyệt vọng

- Ta nghĩ cô ta sẽ muốn nhìn thấy ngươi, dù ngươi thảm bại thế nào? cô ta cũng sẽ chấp nhận - như khơi lại tiền thức của hắn, hai hàng mi của hắn đã nhắm lại không biết lời này của hắn là để nói với con cá nhỏ hay nói với mình hắn nữa

- Ta không thể - con cá nhỏ bật khóc, nó khóc rống lên như một đứa trẻ

- Vậy ngươi nói đi - hắn cuối cùng cũng lấy lại bình tĩnh, một chút không đành lòng khiến hắn muốn thực hiện mong muốn của tên kia

- Ta chỉ muốn ngươi đưa mảnh lân phiến này cho con gái ta, nói với con gái ta rằng ta đã chết vậy thôi - con cá nhỏ như sắp chết đuối nắm được cọng rơm quyết hàng mi nhắm lại vui vẻ nói - đổi lại ta tặng ngươi một món quà, món quà này ngươi ắt hẳn sẽ thích

- Ta tìm cô ta ở đâu? và món quà mà ngươi nói là gì? ngươi lại muốn gạt ta sao? nói trước IQ của ta rất cao - hắn lên tiếng như muốn nói được ta sẽ giúp ngươi nhưng ta hoàn toàn không biết cô ta là ai, ở đâu với lại cái món quà kia ta cũng chẳng thêm nhận làm gì

- Con gái ta cũng là một nhân tộc như ngươi, nó vô cùng diễm lệ và xinh đẹp, không những vậy thiên phú của nó lại cực cao, so với ngươi thiên phú của nó còn cao hơn hẳn - con cá nhỏ kể về con gái của mình với vẻ cực kỳ hạnh phúc

- Là nhân tộc sao? chẳng phải ngươi nói ngươi chết từ ngàn năm trước, nếu mà là thật thì con gái ngươi có lẽ cũng đi đời nhà ma rồi làm sao mà tồn tại được nữa

- Tầm bậy! ta chưa từng nói ta đã kết hôn cũng chưa từng nói nó là con ruột của ta và cũng chẳng nói nó hoàn toàn là nhân tộc như các ngươi

- Vậy cô ta là cái gì? là nhân tộc nhưng không phải nhân tộc, là con ngươi nhưng chẳng phải là con ngươi. ngươi làm ta rối lên rồi đó

- Nó là con nuôi của ta, là con của một đồng bạn năm xưa của ta

- vậy nó đã ngàn tuổi rồi còn gì? có sống thì có lẽ giờ đây đã chấn động tứ phương rồi hoặc là chết mất rồi

- Nếu ngươi còn nói thế nữa thì dù thành tro ta cũng phải giết chết ngươi - con cá nhỏ gật gù lần này nó thật đã bức tức quá rồi

- Vậy cô ta là ai? đồng bạn của ngươi ắt hẳn không phải là nhân tộc, mà dù là nhân tộc thì tu vi cũng không kém cạnh gì ngươi đi săn sóc chiêu chuộng

- Nàng đã chết? chỉ giao cho ta một quả trứng, nàng nói đó là con của nàng và mong ta chăm sóc nó, cho nó một gia đình nhưng ta không làm được vì sau đó ta cũng chết. trước khi cuộc chiến với long tộc xảy ra ta đã đưa nó tới đây, ngàn năm sau ta trọng sinh thì ta cũng tới đây tìm nó, ta nuôi nấng quả trứng, ta thay nàng chăm sóc nó, quả trứng nở ra cách đây 18 năm mà khi nở ra nó không phải là một yêu tộc như nàng mà hoàn toàn là một nhân tộc, có lẽ nàng đã từng kết duyên cùng với một nhân tộc

- Tóm lại cô ta là một nhân tộc mang dòng máu yêu tộc chứa gì

- Không phải là yêu tộc mà là phượng tộc, hiểu không? - tên kia gật gù

- Được rồi ta hứa! nếu nhìn thấy cô ta ta sẽ đưa nó thay cho người
- Nó đang ở trường sinh tông - là thiên tài bậc nhất của trường sinh tông tên là uyển phượng
- Biết rồi! vĩnh biệt người - hẳn thực sự chẳng muốn nghe tiếp câu chuyện của tên kia nữa nên hẳn thúc dục tên kia chết sớm cho hẳn thư thân đầu óc
- Ta và người đang nói chuyện vui vẻ mà sao người lại làm vậy - tuy nói vậy nhưng con cá nhỏ cũng không còn cần nhả nữa, từng tắc từng tắc trên cơ thể nó hoá thành tro bụi, thân thức bám trên con cá cũng phiêu tán theo ngọn gió
- Làm sao ta biết được người chết thật hay giả đây? người đã lừa ta hai lần rồi
- Lần này là thật và một món quà như đã hứa nó nằm trong miếng lân phiến kia - một giọng nói vút vường từ chí tầng mây bay tới
- cùng lúc đó một con giông tố kéo đến, tiếng sấm chớp ngập trời như tiễn đưa một vị cường giả về với cát bụi vậy

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Vân mộng quyết

sau khi tên kia chết đi! mà không đúng vì hẳn cũng chẳng biết tên kia chết hay chưa nữa vì mấy lần tưởng hẳn chết ai ngờ hẳn vẫn sống nhăn răng, thì có một trận mưa lớn đổ xuống, trận mưa như gột rửa đi mọi tội lỗi của kẻ kia cũng như làm tâm hồn vô tam lãng lại, hẳn đứng trong mưa nhìn lên bầu trời sao, trong tay đang nắm một chiếc lân phiến màu vàng nhạt

sau tất cả mọi chuyện cũng kết thúc, những nghi ngờ nảy sinh trong ba năm qua của hẳn cuối cùng cũng có lời đáp, không những vậy hẳn còn đạt được một thứ cực kỳ quan trọng làm thay đổi vận mệnh hẳn cũng như thay đổi vận mệnh của cả nhân tộc

- thực không nghĩ tới mọi chuyện lại đi xa đến vậy - hẳn đứng trong mưa thì thầm một câu, mọi chuyện xảy ra ba năm qua tất cả đều nằm trong dự tính của hẳn, từ cái ngày hẳn quyết định bế quan tu luyện môn công pháp chủ yếu là để lừa đảo “vân mộng quyết” kia cho tới ngày hôm nay. nhưng không ngờ cuối cùng lại kết thúc một cách lãng xẹt như vậy, trước đó hẳn từng nghĩ chắc chắn mình phải trải qua một cuộc chiến gian khổ lắm; có khi phải mất nửa cái mạng hoặc ít nhất là hẳn bị trọng thương nhưng không ngờ tên kia lại chủ động tự quyết. Đã vậy còn trao cho mình một cái tín vật nhỏ nhỏ để đi tìm con gái cho hẳn nữa. Thật quá hoang đường

- dù sao thì cũng đã hứa với hẳn, nếu có cơ hội thì làm cũng chẳng sao nhưng thiệt hại này phải tính lên cho đối phương mới được - hẳn hắc hắc thâm nghĩ, người đã chết thì con gái người tất nhiên phải đền bù tổn hại cho ta, kể cả về mặt vật chất cũng như tinh thần

- nơi đây linh khí cũng không tệ tuy không bằng ở trong tông môn nhưng ở đây vô cùng yên tĩnh với lại nơi đây cảnh đẹp nên thơ như vậy; nếu các sư huynh, sư ti đồng môn mà biết ở hắc ám sâm lâm có cảnh đẹp thế này không biết chừng sẽ bỏ sơn môn mà tới đây mất - hẳn không ngừng khoái chí mà suy nghĩ

- quyết định vậy đi! nhưng trước hết phải báo bình an về tông môn đã, cũng như đem bộ khẩu quyết kia về tông môn để tông môn xử lý - sau khi một hồi đắn đo suy nghĩ thì cuối cùng hẳn đưa ra quyết định bế quan trọng tu tại vùng đất này

sau khi quyết định thì hẳn cũng không chần chừ mà hăng động, trên trời những ngôi sao sáng lấp lánh còn ở dưới này một vị thiếu niên không ngừng mò mẫm từng phương vị để bố trí trận pháp, một đêm qua đi hẳn mệt lử mà nằm ra đất

- cuối cùng cũng hoàn thành! cái trận pháp thật quá sức với mình - sau khi cảm xong lá cờ cuối cùng thì hẳn cũng mệt rã rồi, than khổ một câu rồi ngủ thiếp đi

thời gian trôi qua thật nhanh thấm thoát đã năm năm trôi qua, năm năm này đã làm nhân tộc thay đổi không ít; từ sau khi “lạc vân tông” công bố một môn công pháp hoàn toàn mới mang tên “hoá linh quyết” đã làm nhân tộc một hồi dậy sóng, làm biến đổi thực trạng của nhân tộc lúc bấy giờ mà kẻ đầu têu cho chuyện này thì hoàn toàn không biết gì, hẳn vẫn ngày đêm miệt mài tu luyện.

- hoá long - lạc vân cuối cùng ta cũng hiểu thấu ha ha - không gian yên tĩnh bỗng một tiếng cười lớn làm không biết bao nhiêu con thú hoảng sợ mà bỏ chạy

- thì ra là vậy hai bộ công pháp này thực chẳng có gì khác biệt cả hoá long quyết là biến thân mình thành long tộc, mà long tộc chính là kẻ chủ quản thiên không, mọi vật trong thiên không kể cả những đám mây cũng là nô tài của nó. mà lạc vân quyết lại là một pháp quyết điều khiển mây, tóm lại ta có thể đồng thời tu luyện hai môn công pháp này - hẳn thâm nghĩ như vậy đúng là năm năm này không phải vô ích rồi

lúc đầu hẳn cũng tính toán đan trọng tu nhưng không ngờ một ý tưởng kỳ lạ làm hẳn không ngừng suy nghĩ, lúc trước hẳn tu luyện “vân mộng quyết” chỉ là để lừa đảo cái tên cá chép kia nhưng không ngờ hẳn lại phát hiện ra một điều cực kỳ hay ho. Bộ công pháp này chuyên môn không phải lừa đảo mà

chính là tu vi giảm sút thật, nhưng không phải toái đản mà chúng chỉ tích trữ ở một vùng khác khi cần hoàn toàn có thể điều động lại tu vi trở về nguyên trạng đây chẳng phải là ý nghĩa thực sự của việc mình tu luyện hoá long quyết sao. Tạo ra một linh hải mới dùng để tích trữ linh lực sau này có thể hoàn toàn điều động, không những vậy bộ công pháp này còn giải quyết một trong những vấn đề khó nhất trong việc tu luyện hoá long quyết là vận chuyển chân nguyên từ nơi này sang nơi khác

vậy thì ta cần gì toái đản trọng tu chỉ cần dùng bộ công pháp “vân mộng quyết” tạm thời dời linh lực của bản thân vào trong kỳ kinh bát mạch là có thể giải quyết được vấn đề của việc đưa tu vi về trúc cơ kỳ rồi, cũng may thay linh lực trong linh hải của mình không quá lớn nên việc đưa linh lực tạm thời vào kỳ kinh bát mạch một đoạn thời gian ngắn sẽ không quá ảnh hưởng tới bát mạch, có lẽ cũng chẳng gây tổn thương mấy tới chúng. Sau khi hoàn thành nó thì ta có thể tự do tu luyện “hoá linh quyết” một cách an toàn mà không phải sợ tu vi bị giảm sút cũng như không sợ việc sau đó mất thời gian lấp đầy chân nguyên ở linh hải ần rồi - thật qua hoàn mỹ, quá tuyệt vời mà

- tạo hoá ra sao mới cho ta được kỳ ngộ như vậy - hắc ngược lên trời cười to thành tiếng, một năm bề quan hấn chỉ muốn giải quyết khúc mắc này cuối cùng cũng có lời giải đáp

lạc vân quyết - là một bộ công pháp của nhân tộc, nó chẳng khác nào những bộ công pháp khác cả đều là hấp thu linh lực từ trời đất hội tụ vào đan điền, hoàn thành một kỳ chu thiên để biến linh lực thành chân nguyên của mình

hoá long quyết - lấy long tộc làm điểm tựa, khai phá ra linh mạch ần; dùng công pháp của mình hấp thu linh khí của trời đất để chứa đựng vào linh mạch ần cũng như yêu đan, vì yêu tộc có thiên phú của mình nên chẳng cần pháp môn tu luyện mà chỉ cần hấp thu thiên địa linh khí vào người là hoàn thành được một kỳ chu thiên, linh mạch ần của yêu tộc vốn thiên sinh đã có nên nó chẳng cần phải đi tu luyện cái gì mà chỉ cần hấp thu linh lực của trời đất rồi lấp đầy vào chúng; vì yêu tộc có tới nhiều linh hải như vậy nên việc chúng tu luyện thời gian sẽ dài hơn so với nhân tộc đó cũng là điều mà nhân tộc nhận thấy; yêu tộc tu luyện đôi khi phải mất ngàn năm mới có thể bằng nhân tộc tu luyện chỉ mới trăm năm. May mắn làm sao yêu tộc vốn thọ nguyên của chúng không phải là ngắn chứ nếu thọ nguyên của chúng mà chỉ bằng nhân tộc thì có lẽ yêu tộc đã bị tận diệt từ khi mới được sinh ra

vân mộng quyết - dùng để di chuyển những chân nguyên trong người tản đi nơi khác để tạo ra hiệu quả đánh lừa tu vi đó chỉ là những quan điểm ban đầu của hấn, nhưng khi khám phá sâu hơn thì hấn phát hiện vân mộng quyết chính là chìa khoá để hấn tu luyện hoá long quyết cũng như giải quyết vấn đề khúc mắc trong việc vận hành chân nguyên

- ba môn công pháp này thực ra chính là bổ sung cho nhau, mỗi một môn công pháp đều có một ý nghĩa khác nhau nhưng khi kết hợp lại thì đúng là một môn công pháp hoàn mỹ, thực quá hoàn mỹ

cuối cùng hấn dùng nguyên một năm để suy nghĩ thấu triệt vấn đề này cũng như khâu chuỗi lại những bộ pháp quyết kia với nhau, trong quá trình khâu chuỗi này thì vân mộng quyết chính là môn pháp quyết mang tính quyết định

vân mộng quyết là môn pháp quyết mà hấn tình cờ có được, không biết lý do gì mà từ lúc hấn vào tầng thư các của tông môn để chọn một bộ pháp quyết cho mình, thì bộ công pháp này không biết từ góc ngách nào trong tầng thư các dung nhập vào trong người hấn, nhưng khi hỏi các bậc tiền bối thì được biết bộ công pháp này hình như chưa từng nằm trong tầng thư các hay nói đúng hơn trong danh sách các môn công pháp của tông kinh các không tồn tại bộ pháp quyết này vì vậy cái môn công pháp này là chỉ của riêng mình hấn. Tông môn sau khi nghe công dụng của môn công pháp này thì cũng có chút hứng thú nhưng cũng chẳng bắt hấn giao ra công pháp, họ xem như môn công pháp này chưa từng tồn tại vậy; một môn công pháp chỉ để mang tính lừa dối thì nhân tộc có vô vàn cái không riêng gì môn công pháp này vì vậy họ cũng chẳng mấy bận tâm

- Nếu mà nói chuyện này ra ngoài chắc cả thế gian này sẽ tìm đến hấn mà đòi giao ra công pháp là cái chắc - hấn suy nghĩ mông lung một lúc

- dù sao thì ta cũng đã giao lại hoá long quyết cho tông môn rồi, tuy rằng đã xoá bỏ đi một ít khâu quyết quan trọng nhưng như vậy có lẽ cũng đủ cho tông môn một niềm vui lớn rồi - nói tới đây hấn lại nhớ tới cái công pháp mà hấn đưa về cho tông môn, hấn đã lược bỏ mất cái phần về long tộc cũng như thêm thắt một chút về yêu thú cao cấp, suy nghĩ vậy hấn hắc hắc cười - cho dù các ngươi có đoán tới chân trời góc bể thì cũng chẳng tìm ra thánh thú mà quan sát đâu, haha

sau khi thấu triệt tất cả hấn lại tiếp tục tu luyện thêm vài năm nữa để chuẩn bị cho việc đột phá nguyên anh kỳ

Thu qua đông tới thắm thoát đã qua bốn năm, bốn năm qua khu vực này cũng chẳng mấy thay đổi, vẫn là một cái hồ rộng lớn nhưng chỉ khác biệt là chủ nhân của nơi đây không còn là hoàn kim long mà là hấn, một nhân tộc

Sau bốn năm nghiên cứu tu luyện hấn cuối cùng cũng thành công phá quan mà đi ra, hấn nhìn bản thân một cái rồi cười hô hô, từ một vị thanh niên trắng trẻo đẹp trai giờ đây hấn chẳng khác nào là một thằng ăn mày, râu ria xồm xoàm

- phải vệ sinh một cái đã - hấn nói xong thì nhảy luôn vào cái hồ trước mặt vệ sinh thân thể một cái, những tưởng vệ sinh thân thể xong thì hấn có thể nghỉ ngơi một chút nhưng không ngờ một việc xảy ra khiến hấn không thể không lưu tâm

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Gặp lại

Nhân tộc - sau khi lạc vãn tông công bố bộ pháp quyết mang tên hoá linh quyết, toàn thể nhân tộc như những con thú điên cuồng, họ không ngừng tấn công lên các địa điểm được nghi là có thánh thủ tồn tại vì vậy mà một số nơi thánh địa của yêu tộc đã bị nhân tộc san phẳng ; nói đúng hơn là tận diệt yêu tộc và mục tiêu tiếp theo chính là hắc ám sâm lâm

Võ tam hấn từ đó vô tình đã làm hại không biết bao nhiêu tính mạng của yêu tộc nhưng đồng thời vô tình giúp ích cho nhân tộc một có một cuộc thanh trừ yêu tộc trên toàn thể nhân giới

Đang ngồi miên man suy nghĩ thì bỗng trận pháp có một hồi dao động, những trận công kích điên cuồng lên toàn bộ trận pháp làm hấn điều đứng, thật ra trong năm năm qua việc yêu tộc tấn công vào trận pháp mà hấn tạo ra không phải là không có chỉ là chúng chỉ va chạm một chút rồi bỏ đi, không giống lần này va chạm sảy ra liên tục như muốn thật sự phá vỡ trận pháp này vậy ; nói thật với cường độ công kích như vậy thì chẳng khác nào gãi ngứa cho trận pháp này cả nhưng hôm nay, ngày đầu tiên hấn xuất quan sau năm năm vui đầu vào tu luyện, đang vui vẻ vì những thành tựu bản thân đạt được mà có kẻ lại chọc phá vào hấn khiến hấn không thể không lưu tâm

- Chẳng lẽ các ngươi muốn ta đại khai sát giới, muốn làm đá mài dao cho ta bước lên cường giả cấp cao - hấn nói vậy rồi vội phi mình ra bên ngoài nhìn thì thấy một tốp người không ngừng đang công kích trận pháp

- Các vị đạo hữu! có gì từ từ nói, đừng động thủ làm hỏng trận pháp mà ta cố gắng lắm mới gây dựng nên - hấn nhìn ra ngoài rồi lên tiếng, phía ngoài một nhóm người 3 nam ba nữ đang, trong đó ba người nam cùng hai người nữ có tu vi ngưng dịch kỳ còn người nữ còn lại có tu vi kết đan kỳ, tất cả họ đều mặc chung một loại đồng phục, chắc là từ một tông môn mà ra, còn người nữ thì nhìn hơi quen quen

- Ngươi là ai tại sao lại bố trí trận pháp ở đây - một người thanh niên lên tiếng, nhìn thấy tu vi của hấn chỉ là ngưng dịch kỳ nên tên kia khá là phách lối

- Đúng rồi! là nguyệt nhi sao? lâu rồi không gặp - đáp lại hấn là một câu hỏi không đầu không đuôi, võ tam chẳng để ta tới tên kia vì hấn nhìn thấy được một người quen cũ, tuy rằng hấn là một kẻ mau quên nhưng cô gái này dường như hấn chưa từng quên

- Tu vi của nàng cũng tiến bộ nhanh thật - hấn nói lớn như thể hấn và nàng quen thân vậy

- Ngươi là ai mà dám ăn nói như vậy với sư thúc, nhìn ngươi chỉ có tu vi ngưng dịch kỳ mà cũng dám bảo trận pháp này là do ngươi bố trí ; thật nực cười
- bị lơ đi làm người thiếu niên cực kỳ tức giận, hấn nói một tiếng rồi động thủ, một quyền đánh ra mục tiêu chính là võ tam

- Ta đang nói chuyện ai cho ngươi xen vào - võ tam hừ một tiếng rồi một lần mây xanh che phủ lấy hấn đỡ một quyền vừa rồi

- Ngươi! người thiếu niên tức giận tới cực điểm, hấn lao người xông tới phía võ tam

- Cút! một giọng nói hùng hồn vang lên cùng với đó là một trận cuồng phong bay tới hất tung người thanh niên ra xa

- Ngươi! ngươi! người thanh niên nói xong chữ ngươi thì phun ra một bùm máu, hấn đã trọng thương cực kỳ nghiêm trọng

Khi thấy người thanh niên bị trọng thương họ vội vàng lao tới vây quanh võ tam, còn cô gái kết đan kỳ kia thì vội tới đỡ người thanh niên dậy

- Bắc đầu trận! hình như còn thiếu hai người - hấn phê bình một câu

- Lớn mật! giám phê bình bọn ta - một thiếu nữ lên tiếng, cô nàng nhìn đạo lữ của mình trọng thương đang một bụng tức giận quát

- Là thật mà thiên cương bắc đầu trận cần bảy người phối hợp mới có thể hoàn mỹ, nhưng nếu chỉ còn năm người thì uy lực suy giảm chỉ còn một nửa ; đúng không nguyệt nhi - hấn quay đầu lại hỏi cô gái đang đứng ở phía xa, hấn nhìn về phía nguyệt nhi một cái rồi ra về đạo mạo hỏi một câu

- Đúng trong sách đúng là có nói như vậy - cô gái tên nguyệt nhi kia đáp lại, trong thâm tâm cô thầm ngờ ngợ ; tên này thật quen mắt không biết đã gặp ở đâu, hơn nữa bộ quần áo kia thực sự quá ấn tượng

- Ta nói đúng mà! các ngươi thấy chưa - hấn vui vẻ đáp lời đám người kia, ta đã nói rồi mà các người không tin thật uổng công ta nhắc nhở ; cũng chỉ có nguyệt nhi là để ý đến ta, thực nguyệt nhi đúng là người hiểu ta nhất

- Dù chỉ còn năm người nhưng bọn ta dư sức đánh chết ngươi - cô gái kia lại lên tiếng, một cỗ sát ý được sinh ra giống như thật sự muốn giết hấn vậy ; đúng là cô gái ấy muốn giết hấn không những vậy tất cả mọi người đều muốn giết hấn

- Thiên cương bắc đầu trận không chỉ cần bảy người mà cần tám người, bảy người vậy khôn còn một người còn lại sẽ chịu trách nhiệm giết chết kẻ địch ; đúng chứ! - hấn bỏ ngoài tai lời nói kia cũng như chẳng thèm để ý đến cỗ sát khí kia tiếp tục quay đầu lại hỏi nguyệt nhi

- Đúng rồi! là hấn - cô gái như nhớ ra điều gì ngẩng đầu lên nhìn hấn, khuôn mặt kia, nụ cười kia, bộ trang phục kia y nguyên vẫn không thay đổi - là hấn chắc chắn là hấn - nàng như nhớ ra một ai đó, nàng nhìn hấn một cái thật sâu rồi lẩn bầm

- Động thủ - năm người vây quanh võ tam bắt đầu động thủ, họ vây kín võ tam rồi cùng nhau công kích ; hoả đan thuật, thủy tiễn, cuồng phong tất cả đều rơi trên người hấn

- Dừng lại! nguyệt nhi thấy thế thì thốt lên hoảng hốt, cô gái không suy nghĩ nhiều bay về phía đám người đang vây khốn võ tam ; nhưng đã muộn tất cả công lực đều đã được phát động

- Ta bảo không đủ! quá yếu - khi thấy thể công dừng mảnh lan đến thì vô tam cũng chẳng hoảng hốt, hấn phán một câu rồi một luồng chân nguyên vô tận bao bọc lấy hấn, cuồng phong nổi lên, những đám mây trên trời như bị khuấy động chúng lao xuống giữa người vô tam; cuồng phong càng ngày càng mạnh rồi chừng vỡ ra đây năm người bay ra xa, họ ngã xuống rồi thổ huyết

- Người là ai! một người thanh niên khác thốt lên trong sợ hãi

- Ta là ai thì nên hỏi nguyệt nhi thì biết! đúng không nguyệt nhi? - hấn không để ý đến tên kia từ từ đi dần về phía nguyệt nhi của hấn

- Vô tam, là người! cô gái cũng không để ý mấy người kia mà nhìn về phía hấn hỏi, đúng nàng đã nhớ ra, người thanh niên năm xưa vô tình đã giúp nàng trong cơn hoạn nạn, kẻ mà nàng đã từng thề sẽ tìm cho ra hấn

- Chẳng phải năm xưa chính nàng bảo ta nhớ đến nàng mà sao khi ta không quên nàng mà nàng lại quên ta vậy - hấn đáp lời với giọng thất vọng

- Tu vi không thay đổi! tính tình thì cổ quái hơn trước, còn biết đi chọc con gái - thật người đã thay đổi - cô gái tên nguyệt nhi lên tiếng với giọng khá bức tức, người mà ta chọn đây sao

- Năm xưa ta đã chọn người! nhưng hoá ra là sai lầm, nếu là sai lầm thì không cần thiết phải chọn lại nữa - cô gái thất vọng lên tiếng, cùng với đó là một cái băng trượng khổng lồ hình thành, nó nhắm tới vô tam mà xoay tròn

- Nàng muốn giết ta sao! thật khổ tâm cho ta ngày đêm nhưng nhớ nàng - hấn rom róm nước mắt như sắp khóc òa lên

- Chết đi - cô gái tên nguyệt nhi không ngờ kẻ này lại vô sỉ như vậy; nàng cực kỳ tức giận, tức giận tới cực độ, trượng băng như hiểu ý chủ nhân nó lao đi như tên rời cung - người làm cho nàng buồn người phải chết

- Nàng nhẫn tâm giết ta sao? thật quá đau khổ - đứng trước trượng băng đang lao tới hấn vẫn còn tâm lý đùa giỡn như chẳng để ý đến nó

Nói thì chậm nhưng diễn ra thì nhanh không những vậy khoảng cách của hai bên cực ngắn nên trong phút chốc ngọn thương đã tới rất gần hấn

- Àm - một tiếng động lớn vang lên, người thanh niên vẫn đứng đó, ngọn thương vẫn đứng đó chỉ cách hấn khoảng một tấc, trước ngọn thương là một đám mây màu xanh da trời đang che chắn cho hấn, rồi một tiếng nổ lớn vang lên, hấn lui lại ba bước còn cô gái nguyệt nhi thì bay ra xa phía sau

Sau khi vụ nổ tan đi, khói bụi mù mịt lắng xuống lúc này chỉ thấy một người thiếu niên đang đỡ lấy một người thiếu nữ

- Sư thúc - sáu người đồng loạt thốt lên, bất chấp thương thế chạy đến nhưng vẫn chậm một nhịp, người thiếu niên đã đỡ được cô gái

- Nàng thật nhẫn tâm nha! vậy mà cũng dám ra tay giết trượng phu tương lai của mình - khi đỡ được cô gái thì hấn lại lên tiếng chọc gẹo

- Vô sỉ, cảm thù! tha ta ra - cô gái không ngờ kẻ kia lại vô sỉ như vậy, đỡ được nàng thì thôi còn muốn động tay động chân

- Nàng muốn ta tha ra! được thôi - hấn nói rồi làm lè, một tiếng ngã vang lên, cô gái tiếp đất bằng mông

- Người! bắt nạt người quá đáng - cô gái ngã nhào, tức giận quát lên

- Chẳng phải nàng bảo ta bỏ tay ta sao? - hấn vô tội hỏi lại

- Người! người! người - cô gái không thốt nên lời chỉ nói người người mấy câu, lúc này đoàn người kia cũng đã tới gần đỡ nàng dậy

- Các người về đi! nơi này không phải là nơi các người có thể tới, vùng nước đục này không có cá đâu; đừng lãng phí thời gian nữa - lúc này hấn quay trở đi rồi nhả lại một câu, thật ra tuy rằng hấn bề quan năm năm nhưng những chuyện xảy ra trong năm năm qua của nhân tộc hấn hoàn toàn nắm rõ, và hấn cũng biết mục đích của những người này là gì

- Nhưng còn nàng! nếu nàng muốn thì có thể ở lại - hấn bồi thêm một câu nữa rồi nhìn nàng một cách đăm đăm

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Nguyệt Nhi, Uyển Phượng

- Chờ chút - cô gái tên nguyệt nhi khá bất ngờ trước câu nói của hấn, cái gì mà bảo về đi, cái gì mà vùng nước đục với lại còn bảo chỉ có mình nàng có thể ở lại, cứ như là chỉ có nàng mới có cơ hội sống sót ở đây vậy; hình như câu này mình nên nói thì đúng hơn

- Đi qua vòng tuyến này là thiên địa của yêu thú kết đan kỳ, không đúng nơi đây đã là vòng tuyến đó rồi, nếu các người muốn sống thì trở về đi - hấn không quay đầu lại như thể ý nói nếu các người muốn sống thì quay lại còn kịp

- Nhưng còn người - cô gái mang tên nguyệt nhi khá lưỡng lự, nàng cất công tới đây một chuyến mà chẳng lẽ về tay không hơn nữa kẻ khuyên bảo nàng tu vi còn kém hơn nàng nữa
 - Cẩn thận - cô nàng nguyệt nhi như cảm ứng được điều gì thốt lên hoảng hốt, cùng lúc đó có một con yêu thú đang không ngừng lao tới về phía võ tam, con hung cầm này như kẻ thiêu thân, nó lao tới bất chấp hậu quả
 - Kết - một tiếng kêu vang lên, con hung thú như bị thứ gì bóp lấy cổ họng chỉ kịp kêu lên một tiếng rồi bất tỉnh
 - Ta nhắc lại đây là thế giới của yêu thú cấp cao ; nếu muốn sống thì nhanh biến đi - hần tiếp tục nói một câu, dưới chân hần là một con hung cầm kết đan kỳ đang nằm gãy chết ; đó là minh chứng thiết thực nhất dành cho họ
 - Sư tỉ! đi thôi - sáu người còn lại thấy thế thì vô cùng sợ hãi, đứng dậy toan kéo cô gái đi
 - Các người về đi - cô nàng như đã quyết định, cô bước lên phía trước đi theo võ tam
 - Con yêu cầm này ta không dùng đến! các người nếu thích thì cứ lấy nhưng không được giết chết nó trước mặt ta - hần không quay đầu lại mà bước vào trận pháp
 - Đa tạ - đám người kia mừng rỡ vội bước lên nhặt con yêu cầm lên rồi chạy ra xa phía ngoài hắc ám sâm lâm
 - Sao nàng không trở về - sau khi bước vào trận pháp thì hần thấy phía sau có một bóng người con gái đang đứng ở ngoài nên hần mở trận pháp cho nàng vào rồi quay đầu lại hỏi một câu
 - Chẳng phải theo luân thường đạo lý thì ta phải theo chàng sao - cô gái ngượng tím mặt đáp
 - Ủ! cũng đúng! nhưng với tu vi của nàng thì muốn là vợ ta thì không đủ, chỉ có thể làm tiểu thiếp của ta thôi - hần cười đáp
 - Nhưng ta sẽ mạnh mẽ hơn, ít nhất giờ ta mạnh hơn chàng - cô gái hoàn toàn bất ngờ trước câu nói của võ tam nhưng với thực lực của hần bày ra lúc này thì không biết cái nàng thấy có phải là tu vi thật sự của tên kia không nữa
 - Nàng nghĩ vậy sao? như vậy nàng làm tiểu thiếp thì hơi phí, hay là ta sẽ cho nàng làm tì nữ của ta, ngày đêm bên cạnh bảo vệ ta
 - Gì cũng được! miễn sao được ở bên cạnh chàng là ta mãn nguyện rồi - cô gái cúi đầu xuống thật thấp đáp lời
 - Thôi bỏ đi! ta chưa muốn thành thân cũng chưa nghĩ tới chuyện thành thân nên tạm thời gác lại đã - hần cảm thấy trò đùa này đi hơi quá xa nên quyết định dẹp sang một bên
 - Ta đã quyết rồi! kiếp này sẽ ở bên chàng - cô gái lí nhí trả lời như chỉ để nàng nghe thấy vậy
 - Tuy mấy năm nay ta không hề rời khỏi nơi đây nữa bước nhưng những thông tin liên quan thì ta cũng có biết, nàng đang định tu luyện môn công pháp kia, và cũng muốn tìm thánh thú - hần đi tới bên bờ hồ rồi ngồi xuống, vẫy vẫy tay bảo cô gái nguyệt nhi cùng ngồi xuống rồi nói
 - Chàng biết cả chuyện này - cô gái hơi bất ngờ hỏi lại
 - Đúng là nơi đây có thánh thú tồn tại, không những vậy nó còn là một con thánh thú vô cùng cường đại nhưng nó đã có chủ - hần không trả lời nàng mà tiếp lời
 - Vậy con thánh thú kia là thuộc tộc nào - sau khi tiếp nhận chuyện kia thì cô gái dường như đã tin tiếp tục hỏi hần
 - Là phượng tộc ; một trong tứ đại thánh thú - hần cũng chẳng giấu diếm nói ra
 - Vậy người được chọn chính là cô ta - cô gái như nhận thức được điều gì, sau khi suy ngẫm hồi lâu thì mới đáp lại
 - Không phải được chọn mà là trở về, vì đó chính là huyết mạch thân nhân của nàng - hần cúi đầu đáp lời như chúc phúc cho cô gái kia vậy
 - Tại sao người lại biết nhiều như vậy - đang lúc trò chuyện thì có một bóng người đang tiến đến, người nọ cất tiếng hỏi
- Người bước tới là một cô gái xinh đẹp, bộ y phục mảy trắng toát càng làm tô thêm vẻ thánh khiết cùng cao ngạo của nàng
- Vì ta ở đây để đợi nàng! ta làm bao nhiêu chuyện cũng chỉ muốn lấy phần thưởng - hần như biết người tới là ai, cũng chẳng thèm đứng dậy mà đáp
 - Người đợi ta! phần thưởng? chẳng lẽ tất cả là do người bày ra - cô gái mới tới hơi bất ngờ về câu nói của hần, nên có tình hỏi lại
 - Chuyện này không liên quan tới ta, ta chỉ là muốn đợi cô tới để lấy phần thưởng mà thôi - hần chẳng để tâm, mọi chuyện là do con cá kia sắp đặt và hần chỉ làm theo để được nhận phần thưởng mà thôi
 - Vậy người là người của lạc vân tông ; không những vậy người chính là người tìm ra bộ công pháp kia, hay nói đúng hơn là người nhận được bộ công

pháp kia từ nghĩa phụ của ta - cô gái như có được đáp án của mình, nên nói tiếp

- Vậy cô chính là uyển phượng rồi - hần đứng dậy quay mặt lại nhìn cô gái tên uyển phượng đang đứng kia, nhìn thấy hần đứng dậy thì nguyệt nhi cũng đứng dậy theo ; theo bản năng nàng cũng quay lại nhìn cô gái ấy

- Đẹp! quá đẹp - nàng thốt lên một lời vô nghĩa, nàng biết là mình cũng xinh đẹp nhưng đứng trước cô gái này sắc đẹp của nàng chỉ như phù dung, như một phản ứng tự nhiên, nàng đưa tay véo vỗ tam một cái

Vỗ tam cũng không để ý vì hần biết nàng đang ganh tị, thực trước vẻ đẹp của cô nàng đối diện thì bất kỳ cô gái nào thì cũng phải ganh tị mà thôi

Hần nhìn cô nàng này một chút nhưng với hần cô gái này có đẹp gấp mấy hay có, là thiên tiên đi chăng nữa thì cũng chẳng bằng cái hồ cá trước mặt hần, với hần thiên nhiên là vĩnh cửu là thiws đẹp nhất trên trần đời

- Đây là thứ ta cần đưa cho cô, cầm lấy! hần nói đoạn rồi đưa tay vứt chiếc long lân đang cầm trên tay này giờ cho cô gái tên uyển phượng kia

Cô gái tiếp lấy rồi như một phản ứng tự nhiên, hai mắt nàng ửng đỏ, hai hàng nước mắt chực trào ra

- Không cần phải thương xót, lão ra đi trong hạnh phúc - hần thật không biết dỗ dành con gái cho lắm nên hần nói bừa một câu chỉ mong sao cô ta đừng khóc là được, còn cái chuyện con cá kia ra đi có hạnh phúc không hần cũng chẳng biết mà cũng chẳng để tâm

- Cảm ơn! cô nàng như cũng hiểu ra vấn đề, nàng dùng tay quệt đi hàng nước mắt rồi lên tiếng cảm ơn

- Ta đã hoàn thành nhiệm vụ, vậy quà đâu - hần như trút được gánh nặng, để thoát khỏi cảnh lúng túng hần thốt lên một câu

- Quà! cô nàng ngớ người, phần thưởng sao? chẳng lẽ nghĩa phụ của ta lắm lắm - cô gái như hiểu được cái ý sâu xa trong đó mặt bắt đầu đỏ ửng

- Cô đỏ mặt làm gì? ta chỉ muốn phần thưởng của mình khi hoàn thành nhiệm vụ mà thôi, cô có biết rằng năm năm ta phải ngây ngốc ở chốn này mà không dám ra ngoài không, ta chỉ sợ cô tới đây mà không gặp được ta thì phí cả thời gian chờ đợi - hần nói một tràng dài, thực ra hần cũng chẳng muốn cái gì cả chỉ cần cô đưa đại cho ta cái gì đó cũng được rồi hai ta đường ai nấy đi vậy thôi

- Nhưng...! người vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ mà - lời nói của cô nàng chuẩn bị thốt ra thì ngay lập tức thu lại, nàng ngẫm nghĩ một hồi rồi nói tiếp

- Sao cô lại nói vậy! nhiệm vụ của ta chỉ là đưa vật đó cho cô mà thôi - này giờ hần như đi sâu vào một khu rừng rậm vậy, những tưởng đã thấy lối ra nhưng không ngờ dù hần đi kiểu nào thì cũng nằm trong khu rừng này mà thôi

- Chẳng phải nhiệm vụ của trượng phu chính là giúp đỡ phu nhân của mình trong hoàn cảnh khó khăn sao? - uyển phượng cúi đầu xuống, che đi sự xấu hổ của mình thốt lên

- Trượng phu! cô nói cái gì? ai là trượng phu của cô, với lại cái gì là phu nhân - hần hoàn toàn tuyệt vọng rồi, hôm nay không biết là ngày gì mà có tới hai cô gái xinh đẹp lại muốn kết duyên cùng hần, hơn nữa hai cô gái này thân phận cũng không tầm thường

- Tiểu muội! từ nay ta là đại tì của muội! sau khi ta nhận lại được nó thì ta sẽ tặng một món quà lớn cho muội - cô gái uyển phượng bắt chuyện với nguyệt nhi để che đi sự bối rối trong lòng, nếu mà người nghĩa phụ chọn thì ta sẽ hoàn toàn nghe theo

- Chờ đã cái gì mà tì muội ở đây ; các người đang nói cái gì vậy - từ một khu rừng rậm hần dường như đã biến vào sa mạc không lối thoát

- Nghĩa phụ đã chọn người! vậy thì người chính là trượng phu của ta, sau khi chuyện này kết thúc ta muốn người dùng kiểu tám người khiêng đến trường sinh tông rước dâu - uyển phượng lên tiếng đồng ý, chứ đi sự bối rối của mình nàng lên tiếng

- Ta cũng vậy! người đã sàm sỡ ta vì vậy người phải có trách nhiệm với ta! sau khi chuyện này kết thúc ; khi người đón biểu tì qua cổng thì cũng phải tới uyển nguyệt tông rước ta về bằng kiểu hoa - cô nàng nguyệt nhi này cũng lên tiếng giọng nói cũng to không kém

- Chờ đã! ta không hứa là sẽ lấy hai người, cũng chưa từng nghĩ mình sẽ thành thân sớm như vậy - hần hoàn toàn lạc phương hướng

- Người đã đồng ý rồi, đó là phần thưởng - hai cô nàng cùng lên tiếng tuy câu nói thì khác nhau nhưng ý nghĩa thì là một ; người đã hứa thì người phải làm, phần thưởng của người thì người phải nhận thể thôi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Lựa chọn

Vỗ tam tưởng chừng như mình đang ở cõi mộng, nhưng giấc mộng này với hần là quá điên rồ, hần muốn mình nhanh tỉnh lại nếu không hần sẽ chết mất,

hắn không ngừng lăn lộn, véo tay véo chân nhưng sự thật lại làm hắn tuyệt vọng. Đây không phải là mơ, hắn đập đầu xuống đất bình bình mấy cái cho đến khi trán hắn đỏ bừng hắn mới chấp nhận sự thật

- Ta không muốn chết sớm như vậy! mong nàng tha cho kẻ làm trượng phu nhu nhược này - hắn quỳ xuống hai mắt đờm lệ cầu xin, hắn thật không muốn chết sớm như vậy

- Nhưng chàng đã lựa chọn rồi! nếu đã lựa chọn thì không thể thay đổi được đâu - uyển phượng lên tiếng, tuy rằng nàng chẳng muốn chấp nhận mối hôn sự này nhưng giờ đâu nàng rất cần hắn giúp nên cố giấu đi vẻ bối rối nói

- Tiểu mỹ nhân của ta ơi! vào đó là chết, vào đó là thập tử vô sinh nàng hiểu không? hắn lệ rơi đầy mặt khuyên nhủ

- Vậy còn ta thì sao? chẳng lẽ chàng không muốn giúp ta? - lúc này nguyệt nhi mới lên tiếng, nàng là người thẳng thắn khi nói nàng theo hắn nhất định nàng sẽ đi theo hắn, nàng muốn tìm cơ duyên chắc chắn nàng sẽ đi tới cùng, đó là tính cách của nàng cũng là điểm hấp dẫn nhất ở nàng, một cô gái không cần quan tâm thiên hạ nói gì về nàng, chỉ cần nàng thích là nàng sẵn sàng giành lấy nó cho dù bị thiên hạ chê cười, đó cũng là lý do suốt năm năm qua mọi hoạt động của nàng hắn đều tìm hiểu tường tận

- Nhưng trong đó vô cùng nguy hiểm, mà ta chưa muốn chết! ta còn trẻ còn tương lai đang chờ, hơn nữa nhà ta chỉ có mình ta là độc đinh, ta không muốn liệt tổ liệt tông nhà họ võ không được nhắm mắt; các nàng có hiểu không? - hắn thực sự không muốn chết sớm như vậy, hắn vội vàng khuyên nhủ, hay nói đúng hơn giờ thật sự hắn chẳng biết nên khuyên thế nào cho phải

- từ từ đã nguy hiểm thì có thật nhưng có lẽ chưa tới mức đó - uyển phượng nghe hắn kể lể, mà trong lòng buồn bực; ở đâu ra mà có loại nam nhân như vậy, phải biết rằng chỉ cần cô nói một câu thì vô số nam nhân đồng ý vào sinh ra tử vì nàng nhưng mà từ từ đã, nguy hiểm thì có các trưởng bối lo, đầu sóng ngọn gió cũng đâu phải mình gánh chịu

- Thì chẳng phải sao; ba người chúng ta, một sơ kỳ một trung kỳ một đỉnh kết đan hậu kỳ mà cũng đòi tranh giành với các tiền bối nguyên anh kỳ, hơn nữa yêu thú ở hắc ám sâm lâm đâu phải bình cây di động mà muốn chém muốn giết thế nào cũng được; còn nữa chưa tính đến các vị tiền bối đại thừa kỳ nữa - hắn nói một tràng dài nhưng chưa kể xong thì thấy khuôn mặt của uyển phượng có chút nhăn nhó nên hắn lập tức dừng lại

- Cái gì mà chỉ ba chúng ta? chẳng lẽ chàng không biết tin gì sao? lúc này nguyệt nhi mới lên tiếng, này giờ nàng cũng khá buồn bực không biết nam nhân của mình chọn cốt khí ở đâu mà cứ chối đây đẩy vậy nhưng khi nghe tới đây thì nàng cảm thấy có gì đó sai sai

- Ta phải biết tin gì đây! chẳng lẽ tất cả các vị tiền bối chết hết rồi, với lại yêu thú trong hắc ám sâm lâm chùng ngòm củ tỏi cả rồi sao? - hắn cảm thấy nói chuyện với hai cô gái IQ chưa tới 50 làm hắn buồn bực hết chỗ nói

- Không phải là các vị tiền bối chết hết, cũng chẳng phải yêu thú trong hắc ám sâm lâm đã ngòm củ tỏi cả

- Vậy thì vì sao? hắn ngắt lời nàng khi thấy nguyệt nhi cùng uyển phượng trợn mắt thì hắn co rút đầu lại không nói nữa

- Vì hành động này liên quan tới cả thành bại của toàn thể nhân tộc tại nhân giới, nên khá ít người biết, chỉ có những cao tăng trong tông môn cũng như hạch tâm đệ tử mới biết chuyện này; tiêu diệt hoàn toàn yêu tộc tại nhân giới - cô nàng nguyệt nhi nói xong, một cỗ khí thế dần dần hình thành, tại câu cuối cùng của nàng thì khí thế cũng đã tới đỉnh điểm

- Tiêu diệt hoàn toàn yêu tộc tại nhân giới? các ngươi bị điên sao! chưa nói tới việc có thành công hay không nhưng nếu thành công thật thì các nàng có biết hậu quả đem lại như thế nào không? - hắn cảm thấy chuyện này thực quá điên rồ rồi, đã đi quá xa so với sức tưởng tượng của hắn rồi, trong năm năm qua tuy rằng hắn biết rất nhiều việc nhưng việc này thì hắn không biết, chẳng lẽ cao tăng của lạc vân tông mù cả sao, một việc quan trọng như vậy mà không nói với hắn câu nào, họ có thật xem hắn là thiếu chủ nữa không

- Có lẽ nhân tộc sẽ bị thương tổn nhưng có thể tiêu diệt yêu tộc thì kết quả này hoàn toàn xứng đáng, nó có thể đem lại cuộc sống yên bình cho người dân toàn bộ đại lục - nguyệt nhi như nhìn thấy một cảnh tượng đẹp trong tương lai nàng hào hứng kể, cô nàng uyển phượng cũng thâm đồng ý gật gật đầu

- Ngụ ngôn! chẳng thể tin nổi mấy cái lão quái vật kia nghĩ cái gì trong đầu nữa - hắn bực dọc quát mồm, thực lòng không phải hắn không muốn điều đó xảy ra, thế gian này không có yêu tộc thật tốt biết mấy, nhưng có thực sau khi giết hết yêu tộc tại nhân giới sẽ không còn yêu tộc hay không, câu trả lời là không! không bao giờ có chuyện đó; chưa kể không biết những đại yêu ở thế giới này có liên kết với những đại yêu ở thế giới khác hay không nữa, lỡ như là có thì nhân tộc sẽ gánh chịu một hậu quả cực kỳ nghiêm trọng! diệt tộc; nhân tộc trên toàn thể thế giới này là một tộc nhỏ yếu giờ lại đi đối địch với toàn thể yêu tộc chẳng phải là muốn bị diệt tộc hay sao

- Chẳng lẽ không có ai đứng ra phản đối hay sao? hắn ngược đầu lên hỏi vì hắn biết chắc chắn tông môn của mình chắc chắn sẽ phản đối

- Có không những một mà khá nhiều người trong đó có hai tông môn chủ yếu chính là lạc vân tông của chàng cùng với phục yêu tông; phục yêu tông thì bọn ta có thể hiểu nhưng lạc vân tông bọn chàng thì ta không hiểu nổi - nói đoạn uyển phượng quay đầu nhìn hắn, nàng thật sự không hiểu vì sao một tông môn vốn luôn đứng ra bảo vệ nhân tộc trong lúc khốn khó lại chống đối việc tiêu diệt yêu tộc trên toàn nhân giới

- Phục yêu tông sao? thật có ý tứ - theo hắn được biết thì phục yêu tông là một tông môn khá cường đại, bọn họ lấy việc thu phục yêu thú để tu luyện, họ chăm sóc yêu thú của mình như con của họ vậy, nếu mà yêu thú chết hết thì chẳng phải tông môn của họ sẽ mất đi truyền thừa hay sao? chẳng có kẻ ngu nào mà lại đi đoạn tuyệt truyền thừa của tông môn mình cả. Với tông môn hắn thì hắn hoàn toàn hiểu, tất cả là vì sự tổ vì một bí mật mà cả tông môn đang giấu kín thiên hạ

- Phục yêu tộc thì bọn ta đều hiểu nhưng tại sao tông môn của chàng lại làm như thế - lần này là câu hỏi của nguyệt nhi nàng cũng như uyển phượng cùng với đồng tộc hoàn toàn không hiểu cao tăng của lạc vân tông suy nghĩ cái gì mà lại đi phản đối việc này

- Thực ra chuyện này rất dài dòng, nói ra có thể các nàng không tin nhưng nó hoàn toàn là sự thật ; hơn nữa nó còn liên quan đến việc sư tổ của bọn ta mất tích bao lâu nay - hần cúi đầu xuống rồi đưa ra câu trả lời, giọng hần trầm thấp một cách lạ thường như đang suy nghĩ một vấn đề gì đó xa xăm nhưng không biết nên nói hay không

- Sư tổ của lạc vân tông ; chẳng phải ngài đã phi thăng lên tiên giới sao? - hai nàng đồng thanh hỏi lại

- Tien giới! trên đời này thực có tồn tại thiên giới hay không? câu này chưa ai từng trả lời được! còn việc sư tổ phi thăng lên tiên giới là hoàn toàn không có thật - hần ngược lên nhìn trời rồi trả lời hai nàng, vì hần biết chuyện tổ sư phi thăng là hoàn toàn không có chỉ là đem ra để lừa người đời mà thôi

- Ta sẽ kể cho hai nàng một câu chuyện ; câu chuyện này sớm muộn gì cũng sẽ được tông môn của ta truyền ra mà thôi, chỉ là nói cho hai nàng sớm hơn một chút có lẽ không vấn đề gì - hần nhìn về phía xa xa, suy nghĩ hồi lâu mới đưa ra quyết định ; thật ra hần chẳng muốn kể câu chuyện này chút nào vì nó không những liên quan đến bí mật của tông môn mà nó còn lộ tẩy ra quá khứ của hần, những bí mật mà chỉ hần mới có quyền được biết. Bí mật này hần từng thề sẽ không bao giờ nói ra

- Sau chuyện này ta tin chắc rằng các nàng cũng như những người trong môn phái khác sẽ đưa ra lựa chọn đúng đắn nhất cũng như hợp lý nhất cho mình - sau khi suy nghĩ một lúc thì hần cũng quyết định nói ra vì thực sự nói cho họ sớm một chút cũng không sao, dù sao việc đến mức này cũng chẳng thể nào ngăn cản được, hơn nữa tông môn chắc cũng đã có quyết định của riêng mình

- Mà nói trước khi ta đang kể chuyện thì đừng có mà ngắt lời ta, nếu không! - hần rời mắt khỏi bầu trời nhìn về phía hai nàng rồi nói tiếp, khi tới đoạn cuối thì khuôn mặt hần bỗng nghiêm túc hẳn lên ; hần hoàn toàn không muốn khi kể chuyện thì có kẻ chen ngang làm hần mất tập trung cũng như làm mất hứng

- Được chẳng kể đi- hai nàng câu trước câu sau đều gật đầu đồng ý, nhưng trong thâm tâm hai nàng thầm nghĩ có chuyện gì mà có thể khiến toàn bộ nhân tộc thay đổi suy nghĩ của mình được

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Nguyên nhân

Hần chuẩn bị kể thì hần cũng không biết bắt đầu từ đâu, một câu chuyện muốn kể ra để có sức thuyết phục thì đầu tiên phải đưa ra một bằng chứng xác thực cái đã, hần nghĩ vậy. vậy thì mọi chuyện sẽ bắt đầu từ sư tổ vậy

- Các nàng có biết sư tổ của tông môn bọn ta không?- trước khi bắt đầu câu chuyện hần quay đầu hỏi lại

- Biết! chính là lạc vân lão tổ

- Là người được truyền tụng là đã phi thăng tiên giới

- Không những vậy là người được xem là mạnh nhất trong ngàn năm trở lại đây

- Và còn nữa nghe nói ngài từng chu du khắp các giới diện vô địch thủ

Hai nàng câu trước câu sau đều nói rất đồng ý, hần nghe thấy vậy thì thầm mỉm cười, mục tiêu đầu tiên đã thành công ; trong một câu chuyện người ta thường đưa ra dẫn chứng nhưng dẫn chứng người kể sẽ không thuyết phục bằng chính người nghe nói ra đây chính là câu đầu tiên trong môn ngữ văn mà hần kiếp trước từng học khi muốn làm một bài văn biện luận

- Đúng như hai nàng nói người vô cùng mạnh ở nhân giới đúng là vô địch thủ, người cũng đã từng chu du khắp các giới diện, nhưng người không phải là mạnh nhất, cũng chẳng phải người đã phi thăng lên tiên giới như lời đồn đại đâu - hần nhìn hai nàng một cái rồi ngược mắt nhìn lên bầu trời

- Vậy người đã đi đâu? hai nàng đồng thanh hỏi

- Người đã đi đâu thì ta cũng chẳng biết, và có lẽ cả tông môn cũng chẳng ai biết, ngoài tông chủ đời kế tiếp có lẽ biết một chút ít và may thay ta chính là lựa chọn cho đời tông chủ tiếp theo nên ta cũng biết thêm chút ít so với đồng môn sư huynh đệ - hần nói ra nhưng trong giọng nói không có vẻ gì là tự hào mà như mang trên mình gánh nặng vậy

- Vậy hoá ra chàng chính là tông chủ đời sau rồi - hai nàng thực quá bất ngờ về điều mà hần vừa mới nói ra lúc này nguyệt nhi lên tiếng hỏi trong giọng nói pha lẫn vui mừng, người nàng chọn hoá ra lại xuất sắc như vậy đúng là không uổng công nàng bao năm qua luôn đo là tin tức về hần

- Tông chủ cái đếch gì! họ chỉ muốn đẩy trách nhiệm lên cho ta thôi - hần tuy nói vậy nhưng hần chẳng có lấy một chút buồn phiền, hay tự trách nào cả

- Người đã đi đầu quả thực ta không biết nhưng ta biết một điều rằng, người không phải phi thăng lên tiên giới mà là đi chấp hành một nhiệm vụ, một nhiệm vụ khó khăn mà chắc chắn sẽ chết - hần nói đoạn trong lòng có chút buồn phiền, có lẽ sau này chính mình cũng sẽ phải đi cũng nên

- Nhiệm vụ! - hai nàng thốt lên bất ngờ, ai có thể đưa ra nhiệm vụ này, nhiệm vụ mà đến cả một người mạnh mẽ nhất nhân tộc cũng thập tử vô sinh - vậy ắt hẳn nhiệm vụ này cực kỳ khó khăn - hai nàng trầm nghĩ trong đầu rồi nhìn nhau một cái, khi nhìn thấy đối phương cũng nhìn mình thì họ dường như cũng đã hiểu ta của nhau

- Đúng là nhiệm vụ cực kỳ khó khăn, hơn nữa ngàn năm qua các đời tông chủ của lạc vân tông ta vẫn thi hành nhiệm vụ này - tông chủ sư phụ chắc cũng sắp phải đi, có lẽ tiếp theo là mình hẳn trầm nghĩ trong lòng

- Đó là nhiệm vụ gì? ngàn năm qua vẫn phải thi hành sao? để đổi lấy cái gì - lúc này uyển phượng lên tiếng, nàng thật không thể tin rằng có một nhiệm vụ nào mà khó khăn đến vậy hơn nữa họ phải thực thi trong ngàn năm qua, và rồi họ đổi lấy cái gì

- Đổi lấy chính là sự tồn tại của nhân tộc - hần trả lời một câu rồi im lặng trong chốc lát, một câu trả lời mà hẳn cho là cực kỳ điên khùng, lấy cái gì mà đi đổi tồn vong của nhân tộc

Tồn tại, không những vậy mà là của toàn nhân tộc; hai nàng như bước vào một cánh rừng bao la mà không tìm lấy lối thoát, thực điều này quá điên rồ rồi, vậy ai có thể thấu tóm chuyện này, thế lực nào có thể làm được nó; các nàng không biết mà cũng chẳng ai trong nhân tộc biết cả

- Chuyện này dừng ở đây! tiếp theo chính là phần quan trọng nhất - hần tự cảm thấy mình đã đi quá xa nên cố dừng lại, tuy rằng hẳn biết các nàng có vô số câu hỏi muốn hỏi hẳn nhưng hẳn thật không biết câu trả lời nên hẳn lái sang chuyện khác

- Theo như điển tịch của tông môn, thì lạc vân lão tổ đã từng trải qua không biết bao nhiêu cuộc chiến, có thắng có bại - lúc này hẳn cảm thấy như chân hần không đứng vững nữa nên ngồi bệt xuống, thấy hẳn bỗng đứng ngồi bệt xuống thì hai nàng khá lo lắng nhưng khi thấy hẳn phát tay rồi chỉ chỉ xuống đất thì hai nàng hiểu ý cũng ngồi xuống theo

- Lúc chiến bại người thường phải trốn chạy thật nhanh, chạy thật xa chạy như chó nhà có tang vậy vì người biết người không thể chết, nếu người chết thì toàn bộ nhân tộc cũng sẽ diệt vong. Nhưng khi người thắng người lại chẳng dám lộ ra một chút sát ý nào, vì nếu làm thế thật thì người không biết hậu quả sẽ ra sao, nên người luôn nhẫn nhục phụ trọng; các nàng có hiểu cảm giác đó không? hẳn quay lại nhìn hai nàng rồi đặt câu hỏi

- Ta thì biết! ta biết rất rõ; cảm giác đó như bị vô số con kiến đang gặm nhấm bản thân vậy, vì vậy ta cũng như người học cách nhẫn nhịn - hẳn không mong câu trả lời của hai nàng nên hẳn cúi đầu tiếp tục nói, đó cũng là điều mà bao năm qua tông chủ của các đời lạc vân tông luôn cố gắng học hỏi, học cách nhẫn nhịn và mạnh mẽ

- Ta chưa từng làm như vậy nhưng ta cũng có thể hiểu đôi chút về cảm giác ấy- thật bất ngờ lần này là cô nàng nguyệt nhi lên tiếng, hẳn nghe xong lời này của nàng thì trầm gật đầu một cái rồi nói tiếp

- Người nhẫn nhịn không phải là người sợ! không phải là sợ không thể giết chết đối phương mà là sợ tộc nhân của đối phương trả thù, không phải là trả thù lên mình người mà còn đe dọa tới cả sự tồn vong của nhân tộc - hẳn nói rồi càng cúi đầu thấp hơn

- Vì vậy mà hơn ngàn năm trước trong trận chiến với nghĩa phụ của ta, lạc vân lão tổ đã tha mạng sống cho nghĩa phụ - uyển phượng lên tiếng, cuối cùng nàng cũng đã hiểu vì sao nghĩa phụ mình lại tôn trọng người kia như vậy; và cũng hiểu người kia đã hi sinh nhiều như vậy để đổi lấy cái gì. Chính là tồn vong của toàn bộ nhân tộc

- Ta đã hiểu rồi - nguyệt nhi cũng lên tiếng một câu vì nàng cuối cùng cũng đã hiểu, hiểu rất rõ vì sao lạc vân tông lại phản ứng mãnh liệt như vậy; tại sao con người trước mặt mình lại thần bí và vô sỉ như vậy vì hẳn không còn bao nhiêu thời gian mà vui đùa, không còn bao nhiêu thời gian mà hạnh phúc

- Vậy sau bao lâu thì chàng phải đi - nàng hỏi một vấn đề cực kỳ thiết thực, uyển nhi bên cạnh cũng ngó xem phản ứng của hẳn

- Cứ trăm năm thì các đời tông chủ của tông môn lại đi một người, tông chủ sư bá năm sau sẽ đi còn ta chắc có khoảng một trăm lẻ một năm nữa - hẳn nhìn thẳng vào mặt nàng đáp

- Nhưng không chắc nói không chừng ta chẳng cần đi cũng nên -hắn tiếp tục nói

- Vì sao? chẳng lẽ chàng muốn trốn tránh nó - uyển phượng có một chút đượm buồn khi nghe hẳn nói vậy, nàng đang nghĩ có lẽ hẳn muốn trốn tránh chẳng

- vì không biết sau chuyện này ta còn sống không hay nhân tộc có còn tồn tại không nữa, thì nói chi đến nhiệm vụ - hẳn ngược mặt nhìn trời rồi nói, hẳn hiểu cảm giác của hai nàng khi nghe thấy câu nói trước đó của hẳn, một người mà hẳn tin tưởng tự đứng lại quay lại cho hẳn một dao, cảm giác này thật không mấy dễ chịu nên hẳn giải thích ngay lập tức

- Ta sẽ quay về khuyên giải tông chủ, ta cũng vậy - hai nàng cùng đồng thanh nói, hai nàng cũng đã hiểu ra sự việc nghiêm trọng tới mức nào, họ thật sự không muốn nhân tộc bị diệt vong, không muốn nhìn thấy truyền thừa của tông môn vì một lý do lãng xẹt mà chôn vùi trong dòng sông của lịch sử

- Thực ra không cần thiết - hẳn quay mặt lại rồi nói với hai nàng, đúng là không cần thiết nữa rồi vì trong lúc hẳn nói chuyện thì hẳn cũng đã nhận được một thông tin từ tông môn truyền đến

Trong thư có nhắc đến tình hình của nhân tộc hiện tại cũng như hoạt động sắp tới của họ, chỉ là trong thư không hề nhắc đến hắc hoặc có thể tông môn không muốn hắc tham gia vào Vững nước đục này hoặc là hắc không cần xuất hiện ngay lúc này

- Vì cuộc chiến đã bắt đầu rồi - hai nàng vừa nghe hắc nói xong thì cũng là lúc hai nàng nhận được thông tin từ tông môn của mình

Vậy tiếp theo chúng ta nên làm gì - uyển phượng vẫn là người bình tĩnh nhất, nàng lúc này nhìn về phía võ tam một cái như dò hỏi ta kiến của hắc, nàng biết lúc này việc ngăn cản tông môn không thể hoàn thành nữa rồi nhưng thái độ trong hắc án thâm lâm vẫn là ước mơ tha thiết của nàng, nàng vẫn muốn đưa nó trở về

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Truyền thụ

Đúng như hắc nói, bên ngoài hắc ám thâm lâm đã bắt đầu có những trận chiến, nhưng chỉ là những trận chiến quy mô nhỏ, chỉ là cấp độ kết đan kỳ nhưng rung động của trận chiến này không hề nhỏ chút nào

- Tại sao lại xảy ra sớm như vậy, chẳng phải là nói ba bốn ngày nữa mới bắt đầu tấn công sao - uyển phượng thốt lên kinh ngạc vì theo nàng biết thì nhân tộc đang ở thế triệu tập lực lượng, ít nhất thì cũng phải mất ba bốn ngày nữa mới diễn ra mới đúng

- Các nàng vẫn không hiểu sao? đây không phải là nhân tộc có ý tấn công mà là một đợt phản kích của yêu tộc, nói đúng hơn là một trường âm mưu đã được toan tính từ trước - hắc đứng dậy và ngược nhìn lên bầu trời, phía ngoài kia của trận pháp những tiếng la ó cực kỳ vang dội cùng với đó là những tiếng khóc nức nở của một ai đó, không đúng là rất nhiều người

- Tất cả là tại bọn họ, bọn họ quá xem thường yêu tộc, trong mắt họ yêu tộc chỉ là một loài yếu đuối để nhân tộc săn giết, nhưng họ đã nhầm, nhầm to; yêu tộc không hề yếu đuối như họ nghĩ, toàn thể đại thiên thế giới này đều là của yêu tộc, mỗi một chủng tộc trong yêu tộc đều mạnh hơn gấp trăm lần nhân tộc, không những vậy có những loài yêu tộc còn mạnh mẽ hơn cả long tộc hay phượng tộc nữa - hắc nói một hơi dài như không để chỉ cho hai nàng nghe mà nói cho toàn thể nhân tộc nghe - các ngươi chỉ là loài ếch đang ngồi trong đáy giếng mà thôi, cứ nghĩ rằng bàn tay của mình có thể che lấp mặt trời nhưng cái ngươi đã nhầm, thiên hạ này rộng lớn hơn các ngươi tưởng tượng nhiều

Hai nàng khi nghe xong câu đó thì hoàn toàn im lặng, các nàng cuối cùng cũng đã hiểu, đã nhận ra sai lầm của mình; nhưng nhận ra thì sao vì nó đã quá chậm trễ, quá chậm trễ thay đổi rồi

- Và cuối cùng nói cho các nàng biết một bí mật, bí mật này đã được chôn kín từ rất lâu rồi đến bây giờ chắc chẳng ai còn biết đến chính là thực ra nhân tộc ta chỉ là một chi nhánh nhỏ trong tộc đàn viên tộc, mà viên tộc cũng chỉ là một tộc đàn hạng trung trong toàn thể yêu tộc mà thôi - hắc nhìn thẳng vào mặt hai nàng rồi nói, trong mắt hắc loé lên sự thâm thúy vô bờ bến

- Cái gì! hai nàng đồng thời thốt lên đầy kinh ngạc

- Không có gì phải bỏ ngỡ cả, vì đó là nhận thức chung của tất cả mọi người ở thế giới đó rồi, và ta chắc chắn rằng điều này là sự thật - hắc tiếp tục nói chuyện và không quên chuyển chủ nhìn vào khuôn mặt biểu cảm bất ngờ cùng sợ hãi của hai người

- Thế giới kia? là ở đâu - lúc này uyển phượng nhanh chóng thoát ra khỏi sự khiếp sợ của bản thân mình; thấy hắc nhắc đến một thế giới khác nên tò mò hỏi lại, còn cô nàng nguyệt nhi thì đang vô cùng sợ hãi với lượng thông tin mình vừa tiếp nhận

- Là thế giới mà kiếp trước ta đã từng sống, một thế giới mà nhân tộc tự nhận thức được mình là ai, mình từ đâu tới; nhận thức được mình có những gì, mình cần những gì; nhận thức được giá trị của quá khứ, và thay đổi tương lai theo ý mình. ở đó tuy đã từng tồn tại vô số yêu tộc đáng sợ, chúng còn đáng sợ hơn cả những yêu tộc hiện nay đang hoành hành nơi này, đáng sợ hơn cả những yêu tộc được xem là mạnh mẽ ở ngoài không gian kia vì tất cả chúng là long tộc, một thế giới chỉ có long tộc tồn tại, hàng vạn cả thể long tộc cùng tồn tại, chúng cắn xé nhau để sinh tồn vậy đó; nhưng qua vô số năm thế giới đó lại thay đổi, qua một kỳ băng giá trải dài, nơi mà mọi thứ hoàn toàn không thể sinh sống nổi kể cả những tộc đàn chuyên sống trên băng cũng chẳng thể tồn tại được. kỳ nguyên băng hà qua đi qua vạn năm thì thế giới đó mới được tái sinh, những chủng tộc mới được sinh ra, chúng không ngừng hoàn thiện mình hơn để thích nghi với cuộc sống hiện tại và rồi sau hơn vạn năm nữa nhân tộc mới được sinh ra, từ những viên tộc phát triển nhất đã sinh ra nhân tộc, nhân tộc được thừa hưởng sức mạnh của yêu tộc cũng như trí tuệ vượt trội dần làm bá chủ của thế giới ấy, và cho tới vạn năm sau, nhân tộc chính là tộc đàn duy nhất ở thế giới đó. Sau khi thực sự làm được bá chủ thì cuối cùng họ nhìn lại và nhận ra rằng, sống ở một nơi chỉ có nhân tộc hoàn toàn là điều họ không mong muốn, họ mong muốn có những điều mới mẻ hơn là cô đơn ở thế giới chỉ có mình họ - hắc kể tới đây thì ngừng lại vì đoạn sau hắc cũng chẳng biết chuyện gì xảy ra

Những thông tin mới đến nữa lại càng làm cho cái đầu của nguyệt nhi nờ to ra; nàng chỉ muốn bịt tai lại để không phải nghe thêm bất cứ thứ gì nữa

- Vậy sau đó thì sao? vẫn là câu hỏi của uyển phượng

- Họ tìm ra một loài sinh vật sống mới phía ngoài chân trời mà họ từng sống, phát hiện sinh vật lạ ngoài chính mình trên thế giới này càng khiến họ vui mừng hơn; nhưng loài động vật ngoài hành tinh kia có một sức mạnh vượt trội, chỉ một kẻ và cũng chỉ duy nhất một đòn, một nửa thế giới kia bị phá hủy

và rồi ta đang ở đây - hẳn kết thúc câu chuyện bằng một đoạn chém gió khá là tài tình

- Vậy chàng nghĩ chuyện này thế nào? cô nàng uyển phượng như tin lời hắn, nàng cố gắng tìm cách giải quyết nhưng không thể cuối cùng cũng đành hỏi hắn ít ra thì hắn cũng có thể nêu ý kiến của mình, từ một người từng sống hai kiếp thì có lẽ sẽ có cái nhìn khác hơn cũng nên

- Nếu đã không thể dừng lại thì phải làm cho tới cùng mà thôi! - phải hoàn toàn tận diệt yêu tộc trên thế gian này thì không thể, mà dù có muốn thì nó cũng chẳng thể xảy ra; mà nhờ tới lực lượng kia đến giúp đỡ thì hậu họa sẽ càng khó lường hơn chắc tông môn sẽ không làm; vậy chỉ còn một cách duy nhất, cũng là con đường duy nhất mà nhân tộc có thể đi chính là tiêu diệt một tộc đàn hạng trung nào đó để chứng minh giá trị của mình hay còn gọi là giết gà dọa khỉ, hẳn nói ra suy nghĩ của mình

- Vậy theo chàng nên chọn lựa thế nào - nàng như đã tìm thấy một nơi để nương tựa, một nơi để dựa dẫm, những câu nói của hắn, kiến thức của hắn đã làm cho nàng mở rộng tầm mắt và dĩ nhiên khi đã tin theo một điều gì đó thì nàng sẽ tin tới cùng

- Ta nghĩ giờ này tông môn ta đã có quyết định và không lâu sau nữa thì sẽ hành động mà thôi - hẳn suy nghĩ chốc lát rồi nói ra - tông môn lựa chọn thế nào thì ắt hẳn là lựa chọn tốt nhất rồi

Sau khi nghe hắn nói như vậy thì nàng cũng đã hiểu tầm quan trọng của lạc vân tông là lớn như thế nào, hẳn tin tưởng tông môn đến cỡ nào

- Vậy tiếp theo chúng ta phải làm gì - sau khi nuốt trôi lượng kiến thức khổng lồ kia nguyệt nhi dường như cũng đã thoát khỏi sự sợ hãi ban đầu, nàng như vừa được tẩy linh lần nữa, tâm hồn sáng bóng lên không ít, những dòng linh lực dường như cũng di chuyển nhanh hơn và nàng sắp đột phá lên trung kỳ

- Cuộc chiến chỉ mới bắt đầu thôi, muốn kết thúc nó đoán chừng cũng phải mất ba bốn tháng; trong ba bốn tháng này chúng ta phải tự đề cao thực lực của mình, hi vọng sống sót sẽ lớn hơn một chút - hẳn nói một câu rồi chẳng để ý tới hai nàng bước ra ngoài gia cố thêm trận pháp để phòng ngừa

- Ta sẽ giúp chàng một tay - uyển phượng tình ý đoán được điều mà hắn sắp làm nên cũng đi theo trợ giúp

- Ta cũng vậy - nguyệt nhi không muốn thua uyển phượng nên cũng đi theo bắt chước cho việc linh lực đang cuộn trào

- Không cần thiết, nguyệt nhi cố gắng ổn định linh lực nhanh chóng đột phá đi; phượng nhi nàng giúp ta trông chừng nàng ấy, cũng như hộ pháp cho nàng ấy giúp ta - hẳn quay lại nói với hai nàng

- Được! uyển phượng gật đầu đồng ý

- Nhân đây ta sẽ truyền cho hai nàng một bộ công pháp, bộ công pháp này cực kỳ hữu dụng có thể giúp hai nàng điều động linh lực một cách tùy ý; nhưng nói trước bộ công pháp này là tuyệt mật của tông môn ta nên các nàng không được tiết lộ ra ngoài kéo mất mạng như chơi- đang cố gắng gia cố trận pháp, hắn như nhớ ra điều gì nên cố tình nói thật lớn cho hai nàng nghe thấy nhưng thực ra bộ công pháp này là của riêng hắn, hẳn không muốn người ngoài có được đó cũng là sự ích kỷ chung của bất kỳ ai không riêng gì hắn

-“Thương thiên vô tận

hải vực như mây

hoá thân chường khổng

tuyệt thời khiển linh

nhân tộc bách khiếu

dung hoà thiên địa

mở rộng linh hải

di chuyển thiên lực

hoá linh lực làm đám mây

đem mây đi khắp thế gian

tích tụ vào một điểm

tạo những hạt mưa

mưa rơi nước lớn

tạo ra hồ nhỏ

hồ nhỏ có nước

linh hải tự sinh”

Đây chính là tất cả những đúc kết của ta trong quá trình tu luyện hoá linh quyết, vốn ta không muốn nói cho người khác biết nhưng hai nàng thì khác ; ta yêu thích hai nàng và cũng mong có được sự đáp lại, sau này một ngày nào đó ta chắc chắn sẽ đến tông môn của hai nàng xin cưới

Sau khi nói xong hần hoá thân thành một đám mây bay về phương trời xa

Nguyệt nhi sau khi nghe được bộ pháp môn này thì càng chuyên tâm tu luyện muốn nhanh chóng đột phá, nhưng moin công pháp này quá thâm ảo với nàng ; nàng chưa từng học pháp môn của lạc vân tông và cũng chưa từng tu luyện hoá linh quyết nên có một số thứ mà lý giải nổi

nên nàng chuyên chú lý giải, mà không biết hần đã đi xa

Uyển phượng khi nghe được bộ khẩu quyết kia thì cũng rung động không kém ; nàng đã từng tu luyện hoá linh quyết không những vậy mà nàng tu luyện từ khi còn nhỏ, nghĩa phụ chính là người truyền lại cho nàng nhưng nàng cũng vấp phải không ít khó khăn trong việc điều động linh lực nhưng chỉ mấy câu của hần đã khiến nàng mở rộng tầm mắt, nương theo đó nàng thấy cả một chân trời rộng mở, cuối cùng nàng cũng nhập định tu luyện khi nào không hay, và cũng chẳng biết hần đã đi xa mất rồi

- Hi vọng hai nàng được an toàn, cuộc chiến này thực sự ta chẳng muốn tham gia tí nào nhưng đó là trách nhiệm của ta ; hai nàng cứ chuyên tâm tu luyện, một ngày nào đó sẽ thoát khỏi chôn tương thân này đến với thế giới mới - hần thì thăm một câu rồi bay về phía tổng đàn của tông môn

Bạn đang đọc truyện *Ngịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Lạc vân tông cao tầng

Sau khi truyền thụ xong bộ công pháp vân mộng quyết cũng như truyền thụ lại tất cả những kinh nghiệm mà hần có được trong quá trình tu luyện giờ đây hần đang trên đường trở về tông môn ; hần giam hai nàng trong trận pháp kia không phải là hần muốn làm gì hai nàng mà hần thực không muốn hai nàng phải tham gia cuộc chiến vô nghĩa này, đó là trách nhiệm của hần cũng là nghĩa vụ của tông môn hần ngàn đời nay.

- Có lẽ hai nàng sẽ được an toàn - hần thì thăm một câu vì hần biết uy lực của bộ trận pháp kia “điên đảo ngũ hành trận” một trận pháp trấn tông của lạc vân tông tuy rằng nó là bản đơn giản nhưng hoàn toàn có thể giam giữ một vị tu sĩ kết đan kỳ, nếu công phá từ bên ngoài vào thì tu sĩ nguyên anh kỳ cũng phải tổn một ít sức lực chứ đừng nói chỉ là tu sĩ kết đan kỳ. nói chung là nó bất khả xâm phạm dưới tu vi kết đan

- Nguyên anh kỳ sao? thực chắc các ngươi cũng chẳng rảnh rồi mà đi phá trận đâu vì sau ngày hôm nay trận chiến đã bắt đầu rồi - hần muốn tạo cho hai nàng một tâm chấn thật tốt ít nhất thì cũng có thể bảo vệ hai nàng trong khoảng thời gian nhất định, và có lẽ chừng đó thời gian cũng đủ để cuộc chiến này chấm dứt cuộc chiến này ; hần không muốn hai nàng phải chết ít nhất là chết trước hần, hần thực sự muốn như vậy nên hần phải hành động càng nhanh càng tốt

- Thanh vân sơn, thanh vân thôn ta trở về rồi - hần ngược nhìn về phía trước, trước mắt hần chính là thôn thanh vân nhưng hiện nay thôn thanh vân hiện nay đã không còn một bóng người,

- Tất cả có lẽ đã được tông môn đưa tới nơi an toàn - hần nghĩ vậy rồi hạ mình xuống thôn, rồi phi nhanh về phía chiếc giếng làng đầu thôn

- Diên đảo ngũ hành trận: khai! hần đứng trước cái giếng làng nhìn xuống dưới rồi tay động pháp quyết, một đoá mây trắng hiện lên trên mặt giếng, hần không do dự nhảy ngay xuống cái giếng cổ

Thiên hạ mấy ai ngờ rằng một cái giếng làng ở một thôn nhỏ bé ở ngoại thành xa xôi lại chính là tổng đàn của lạc vân tông, không những vậy ở đây còn bố trí một trận pháp huyền diệu như vậy. Một môn phái đại danh鼎鼎 của nhân tộc, huyền bí khó lường lại nằm ngay dưới chân của rất nhiều tu sĩ thấp kém từng đi qua

Hần bước qua trận pháp như đã đi đến một thế giới khác, không như ở bên ngoài linh khí thừa thớt, bên trong trận pháp có thể nói là linh lực đã đông kết thành những làn mây ; độ nồng nặc của linh lực nơi đây cũng chẳng kém đại thiên phúc địa là mấy, nhưng đó mới chỉ là bên ngoài mà thôi

Hần bước đi thật nhanh vào phải trong, trên đường đi không có ý ngừng lại vì hần đã quá quen thuộc với nơi đây với lại giờ đây hần rất vội

Đi một quãng đường khá xa thì trước mắt hần đã xuất hiện một tấm bia đá cùng hai vế câu đối ; tấm bia đá đề tên của tông môn còn hai câu đối chính là ý nghĩa tồn tại của tông môn “ thương thiên bất nhân với thiên hạ, xem thiên hạ như cỏ rác lẽ đường ; ta cam nguyện trung thành tận tụy, xoá bỏ chương ngại cho chúng sinh an lành ” hai câu đối tỏ ra khí phách của môn nhân lạc vân tông

Hần nhìn tấm bia đá mặt không đổi sắc rồi bước vào trong, phía trong quảng trường giờ đây đã đông nghẹt người, tất cả đều là môn nhân của lạc vân tông, khi thấy hần thì dường như tất cả đều có một nhận thức chung, họ bước dạt sang hai bên để nhường đường cho hần đi tới phía trước

Hắn đi thật nhanh giữa con đường hẹp chật kín người như là một vị tướng quân đang xem binh lính của mình trước khi xông trận vậy

- Chào chương môn cùng các vị sư thúc - khi đi hết con đường hẹp, phía trước mắt hắn là năm người đang ngồi giữa quảng trường, hắn cúi đầu xuống hỏi thăm, như một quy định bất di bất dịch hắn đi tới phía trước bốn vị trưởng lão rồi cúi đầu một cái

- Trở về rồi sao? ukm tu vi có tiến bộ, rất tốt - lúc này một vị lão đạo đi tới đỡ hắn dậy rồi nói, lão là một người thật thà chất phác, khuôn mặt chữ điền sâu trong mắt lão có một nét tang thương, thân hình thì vạm vỡ trên lưng đeo một cái chùy nhìn qua có vẻ rất nặng nhưng lão lại như không để ý, lão chính là tông sư thúc của hắn, tu vi đại thừa kỳ (vì sao hắn có thể gọi những người tu vi đại thừa kỳ này là sư thúc đơn giản hắn đã đột phá nguyên anh kỳ, bước vào cao tầng của tông môn, nếu là trước kia khi hắn đang ở tu vi kết đan kỳ thì hắn phải gọi những người này là sư tổ) tên thường gọi lão là đại chùy, có lẽ ngoài tông chủ cùng mấy vị trưởng bối ra chẳng ai biết tên của lão cả ; Tuy rằng lão có túi trữ vật nhưng lão chẳng hề bỏ nó vào trong mà luôn mang bên người vì vậy mọi người đặt cho lão cái tên là đại chùy, một môn phái có tới hai vị tu vi đại thừa kỳ nhìn khắp thế gian cũng ít có môn phái nào có được còn chưa kể một vị tông chủ thâm tàng bất lộ nữa

- Cảm ơn sư thúc quá khen - hắn ngẩng đầu lên theo sự nâng đỡ của vị lão đạo rồi lên tiếng cảm ơn

- Tiểu tam vân vũ cùng hai vị tiên tử xinh đẹp cảm giác thế nào - lúc này một vị đạo cô lên phía trước nhìn hắn rồi cười cười chọc gẹo, vị đạo cô này bề ngoài xinh đẹp như thiên tiên, trên tay bà cầm một chiếc ti bà màu xanh cùng với bộ y phục màu trắng toát càng làm tôn lên vẻ xuất trần tuyệt thế ; nàng có tu vi nguyên anh hậu kỳ nhưng thực lực của nàng cực mạnh, mạnh tới nỗi mà tất cả các vị sư thúc bá phải công nhận, từ đó nàng chính là một tu sĩ nguyên anh kỳ nhưng được hưởng tất cả phúc lợi của tu sĩ đại thừa kỳ, vì vậy dù hắn không nhất thiết phải gọi nàng là sư thúc nhưng hắn vẫn làm vậy vì hắn thực sự kính ngưỡng nàng tên nàng là thanh hương ; một cái tên tao nhã

- Cảm giác thật không tệ chút nào thưa sư thúc - hắn gật đầu đáp, thực ra hắn chưa cơ hội được cái gì nhưng việc được nói chuyện cùng hai nàng quả thực rất vui

- Người thực là bất nhân nha! giam hai nàng ở một nơi quỷ ho cò gáy rồi tông tông chạy đi, để mặc cho hai nàng thương xót ; người thật sự nhẫn tâm a - tiếp tục là một câu trách móc nhưng ý vị thì chỉ mang tính chọc gẹo lần này là một vị lão đạo khác lên tiếng, lão đạo này thân hình gầy yếu nho nhỏ như thư sinh, trên tay cầm một cây quạt giấy vẽ hình non nước cực kỳ đẹp mắt và có thần ; tu vi của lão là nguyên anh trung kỳ là nam nhân của vị đạo cô kia, tuy rằng lão chỉ có tu vi nguyên anh trung kỳ nhưng tất cả mọi người đều phải công nhận tài năng của lão, lão chính là một quân sư chân chính tên gọi là khiển linh

- Hai nàng ở đó sẽ an toàn hơn! có lẽ vậy - hắn cúi đầu xuống thấp một chút đáp lại, hắn rất tôn trọng vị lão đạo này, lão đạo này là người chỉ dạy cho hắn không ít, hắn ưa cũng xem lão đạo này là vị sư phụ thứ hai của hắn

- Nhưng hai nàng không hề an toàn như con nghĩ vậy con tính sao - lúc này là một vị đạo sĩ khác lên tiếng ; lão này thì khuôn mặt còn khá trẻ như chỉ mới hai mươi tuổi nhưng tu vi lại cực kỳ khủng bố chính là vị đại thừa thứ hai của tông môn, một đan đạo đại sư tên lão là đồng tử

Nghe tới đây thì hắn có một linh cảm không lành, chẳng lẽ hai nàng gặp chuyện ; nếu thật như vậy thì biết tính sao, bây giờ hắn phải làm sao?

- Thôi đừng chọc nó nữa! nhìn thấy khuôn mặt vì hối hận mà khổ sở vụn vụn, hai mi mắt đỏ ửng như sắp khóc vị chương môn sư phụ lúc này mới lên tiếng

- Hai nàng không sao! chỉ là hiện giờ hai nàng không được ổn cho lắm - vị lão đạo này lại lên tiếng

- Tạ ơn sư phụ đã cứu giúp - hắn cúi đầu một cái thật mạnh, nghe tới đây thì hắn biết chính những vị sư thúc sư phụ này đã ra tay cứu hai nàng ; hắn thở dài một hơi rồi nói một tiếng cảm ơn

- Không có gì! chỉ là như cứu hai con vật mà thôi không đáng nhắc tới nhưng - tông chủ sư phụ đang nói giữa chừng thì ngừng lại nhìn vào hắn khuôn mặt đanh lại như sắp muốn trách phạt hắn vậy

- Người lại che giấu tông môn truyền thừa bí kíp của bốn môn ra ngoài, người có biết tội chưa? - lão nhìn về phía hắn một cái rồi nói một cách đồng dục, trong giọng nói chính là sự nghiêm nghị vốn có của môn chủ của một môn phái

- Đệ tử nhận tội! hắn gật đầu quỳ gối xuống vì hắn biết chuyện này hoàn toàn không thể giấu diếm được các vị sư thúc sư bá, chỉ là bị lộ quá nhanh làm hắn rất bất ngờ

Đến chuyện hắn gặp ai còn biết hướng chỉ là mấy điều đơn giản này, nhưng hắn thật không hiểu vì sao họ lại biết, với lại hình như họ tụ tập tất cả mọi người tông môn lại chính là để trách phạt hắn cũng như đe dọa mọi người trong tông môn vậy - giết Hà dọa khi là đây sao? - hắn lẩm bẩm một câu nhưng cũng chẳng hề muốn chối tội vì hắn biết tội trạng của mình hiện nay tai hại đến mức nào

Lúc đó không biết thứ gì xui khiến hắn làm vậy như vậy - hắn khá đau đầu về việc này nhưng cũng chẳng tò về gì là hối hận

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Cường hôn

Nếu các nàng an toàn thì tốt, ít nhất hẳn cũng không phải hối hận việc hẳn đã làm chỉ là hình phạt nghe chừng là sẽ nặng lắm đây

- Xin chưong môn và các vị sư thúc trách phạt! đệ tự nguyện nhận hết mọi tội lỗi - hẳn thành thực cúi đầu và chấp nhận hình phạt, hẳn biết dù có chối cũng chẳng thể nào chối được tốt nhất là cứ nhận đi để giải quyết cho nhanh
- Người có nhớ tổ chế quy pháp câu đầu tiên không? nếu nhớ thì nhắc lại cho chúng ta cũng như toàn bộ môn nhân trong phái nghe lại một lần!- lúc này vị đạo cô kia lại lên tiếng nhìn hẳn một cái, thấy vẻ mặt nghiêm nghị của hẳn thì thầm gật đầu, tên này quả thực có cốt khí rồi hồi
- Điều đầu tiên trong tổ chế: cấm tất cả mọi người trong tông môn tiết lộ bất cứ thông tin gì về môn phái kể cả địa điểm, công pháp, cao tăng ; nếu vi phạm thì phế bỏ tu vi và đuổi khỏi tông môn nếu nặng hơn sẽ bị thiêu đốt linh hồn thành tro bụi - hẳn nhắc lại từng câu từng chữ trong tổ chế một cách rõ ràng, tổ chế này bắt kể thành viên nào khi gia nhập tông môn đều phải học thuộc tránh việc sai phạm
- Còn nữa - lúc này vị nho sinh lên tiếng, hẳn nhìn vô tam một cái có chút không đành lòng, dù sao nó cũng là một nửa đệ tử của mình
- Những người liên quan đến việc này đều phải... - hẳn nói tới đây thì nhưng lại vì hẳn thực sự không dám nói tiếp nữa nói chung kết cục của những người liên quan cực kỳ thảm
- Tất cả là lỗi của đệ tử, xin các vị sư thúc tha cho hai nàng, chuyện này không liên quan tới hai nàng - cuối cùng thì hẳn cũng hiểu câu nói không được ồn của sư phụ là có ý gì? chẳng lẽ thực sự người muốn làm như vậy sao?
- Sư huynh! sư muội chuyện gì cũng có cách giải quyết mà ; chuyện này tuy lớn nhưng giải quyết thực đơn giản vô cùng - lúc này vị đạo sỹ thân hình vạm vỡ lên tiếng, lão tuy nhìn qua là kẻ thô lỗ nhưng trong nhóm người này không ai là không kham phục lão về sự nhanh nhạy trong cách ứng biến
- Là cách gì, kính xin sư thúc chỉ lối - hẳn như một kẻ chết đuối vớ được cọc rom, hẳn thề sẽ không buông tay
- Chẳng phải tổ chế chỉ nói là tiết lộ ra ngoài sao? nếu như là đồng môn thì khác - lão đạo sỹ thân hình vạm vỡ lại nói tiếp
- Nhưng mà - làm sao các nàng có thể gia nhập tông môn được, khi các nàng cũng có sư thừa cùng tông môn của mình rồi - hẳn như một kẻ ngốc thật không thể hiểu nổi chuyện này, chẳng lẽ bắt hai nàng bỏ sư thừa gia nhập tông môn mình
- Người thực đôi khi cũng có chút ngây ngô ha! chuyện này nói ra thì khó khăn nhưng lại vô cùng đơn giản, chính là đưa các nàng quang minh chính đại thành người của tông môn, giống như việc ta luyện Đan vậy, cho tất cả chúng vào một nồi rồi nung nóng lên thành một khối - lão đạo kia cuối cùng cũng lên tiếng, lão đồng tử này là một kẻ tu luyện đa thuật, Đan thuật của lão luôn được xem là đứng đầu nhân tộc nên suy nghĩ của lão cũng độc đáo và nhanh nhạy không kém
- Ý của các vị sư thúc là cho ta thành thân - cuối cùng hẳn cũng nghĩ ra, thì ra từ ban đầu họ đã tạo ra cho mình một cái lồng sắn rồi từ từ dẫn mình vào, thật không hiểu nổi tâm linh của mấy vị sư thúc mất rồi
- Nam lớn lấy vợ, gái lớn gả chồng đó là một chuyên kinh thiên đại nghĩa của con người, không những thế mỗi hơn sự này còn làm cho nhân tộc các đại môn phái gắn kết với nhau hơn ; đoàn kết chính là sức mạnh, một loại sức mạnh đủ để đẩy lùi mọi kẻ thù ; với lại có thể giữ lại tính mạng của người cùng hai nàng, chuyện này đúng là nhất tiễn hạ tam điều - người nho sinh nho nhã kia lại lên tiếng - chẳng lẽ đệ không đồng ý sao
- Có thể cho con suy nghĩ thêm một chút thời gian hay không? - hẳn ngẫm nghĩ mộtj chút rồi đáp
- Có thể! nhưng mà mỗi giây trôi qua đều mang theo một cái giá phải trả - sư phụ tông chủ lên tiếng
- Tại sao? - hẳn muốn biết cái giá đó là gì, vì sao lại phải trả giá nên hẳn hỏi lại
- Vì trong thời điểm hiện nay thời gian của tất cả chúng ta đều vô cùng quý giá, mỗi một giây trôi qua trên chiến trường sẽ có thêm một người chết, một vài người bị thương có khi là một nhóm người nào đó đều bỏ mạng - tông chủ sư phụ nhìn về phía xa xa ngoài chân trời đáp lại
- Nhưng chuyện này đâu có gấp đến vậy! có thể từ từ tính mà! - theo như hẳn nghĩ thì chuyện này hoàn toàn có thể để sau tính mà
- Đúng là chuyện này không gấp nhưng tính mạng của các nàng đang như mảnh chỉ treo chuông - tông chủ sư phụ lại nhìn vào hẳn nói
- Vì sao?
- Vậy nếu con không đồng ý
- Thì hai nàng sẽ làm mọi cho yêu thú
- Vậy nếu con đồng ý
- Hai nàng sẽ được bảo vệ cho tới khi người tới cứu

- Nhưng phải hỏi ý kiến của hai nàng - hẳn là một con người hiện đại nên hẳn muốn hai bên tình nguyện chứ không phải là ép buộc
 - Chúng ta đã hỏi và hai nàng cũng đã đồng ý - tông chủ sư phụ như hiểu ý của hẳn nên đáp lại
 - Vậy con cũng chẳng còn gì để nói, con đồng ý nhưng chuyện thành thân phải để chuyện này kết thúc đã
 - Chúng ta cũng chẳng rảnh mà đi làm bây giờ, thời gian của chúng ta không cho phép làm điều đó
 - Vậy giờ con phải làm sao?
 - Đi tìm các nàng giải thoát cho các nàng, tốt nhất là làm cho nó giống một bộ phim ngôn tình chút ít, giống như là... anh hùng cứu mỹ nhân và sau đó là mỹ nhân lấy thân báo đáp - tông chủ sư phụ khuôn mặt lúc này như một kẻ gian tà, ánh mắt cũng như biểu cảm khuôn mặt của người làm cho hẳn cảm thấy ghê tởm
 - Đúng là một bộ phim hay - hẳn không có ý kiến, xác thực là một bộ phim hay, một bộ phim đậm chất ngôn tình, mà nhân vật nam chính lại chính là mình ; ở kiếp trước có đôi lúc mình đã từng mơ như vậy, sau bao nhiêu năm cuối cùng nó cũng ứng nghiệm
 - Chuyện này quyết định như vậy! sau khi đánh đuổi được yêu thú ra khỏi lãnh thổ thì ta sẽ làm chủ hôn cho con ; nhân đây ta cũng giao cho con một nhiệm vụ, nhiệm vụ này không những liên quan đến con mà còn liên quan đến sự tồn vong của nhân tộc - tông chủ sư phụ nói tiếp, lúc này mặt lão hiện lên nét nghiêm túc, vì lần này lão thực sự nghiêm túc
 - Xin tông chủ giao phó! đệ tử sẽ gắng sức hoàn thành - hẳn cúi đầu xuống rồi chuẩn bị nghe nhiệm vụ của mình
 - Nhiệm vụ của ngươi chính là đón hai nàng về tông môn bằng một cách đẹp nhất, hay nhất nhưng ta có một ý kiến này ; con có sẵn lòng nghe hay không
 - tông chủ sư phụ khuôn mặt bớt đi chút nghiêm nghị thêm một chút giả tạo
 - Lấy cái thân thể con thánh thú kia đưa ra làm quà cưới cho cô nàng trưởng sinh tông kia ; sau đó tông môn sẽ chuẩn bị một món quà cưới khác cho cô nàng uyển nguyệt tông ngươi nghĩ thế nào ; sau đó cho hai nàng qua cửa, ngươi thấy thế nào - tông chủ sư phụ nói xong thì cũng không nhìn hẳn nữa vì lão biết hẳn sẽ thực hiện, hơn nữa đây là tông môn nhiệm vụ hẳn chắc chắn phải hoàn thành
 - Đệ tử nhận mệnh! nhưng yêu thú trong hắc ám sâm lâm... - hẳn đang toan nói thì nghe được một tiếng làm hẳn dừng người lại
 - Chẳng lẽ ngươi đã quên kế hoạch của chính mình - vị nho sinh sư huynh tính toán như thần kia hình như cũng biết ý định của hẳn lúc hẳn trở về tông môn. quả thực lúc đầu hẳn trở về tông môn không phải là để trốn chạy, mà là tính huy động tông môn tiến lên hắc ám sâm lâm, tuy rằng có chút gian trá trong đó nhưng hẳn chắc chắn tông môn sẽ làm theo ý hẳn, cũng có thể chẳng cần hẳn huy động thì tông môn cũng đã làm rồi ; còn cái việc ép hôn hẳn chỉ là một việc nhỏ nhỏ bên lề mà thôi
 - Vậy con đi đi! nhanh lên kẻo không kịp
 - tông chủ sư phụ quay mặt đi bước lên trên một rồi quay lại nói với hẳn
 - Vâng! đệ tử xin lui trước ; chào các vị sư thúc, sư huynh, sư ti - đại ân này đệ tử sẽ nhớ kỹ - hẳn quay mặt đi, rồi bước ra khỏi quảng trường sau đó mất tích ở chiếc giếng làng đầu thôn
- trong quảng trường lạc vân tông
- Các đệ tử lạc vân tông nghe rõ ; như đã nói cuộc chiến này liên quan đến sự tồn vong của của tông môn không những vậy nó còn liên quan tới sự tồn vong của nhân tộc ta ; bảo vệ nhân tộc chính là trách nhiệm của lạc vân tông ta từ xưa tới nay. ta nguyện chết để bảo vệ truyền thừa của tông môn, nguyện chết để bảo vệ lời dặn dò của sư tổ, nguyện chết bảo vệ nhân tộc - tông môn sư phụ sau khi thấy hẳn đi khỏi thì nói với những người còn lại trong tông môn, lão nói xong thì lão như trẻ lại không ít
 - Nguyện chết bảo vệ truyền thừa, nguyện chết bảo vệ di nguyện của tổ sư, nguyện chết bảo vệ nhân tộc - những người còn lại trăm người như một đáp lại lời của tông chủ
 - Vậy thì xuất phát - lão tông chủ hét lớn một câu rồi biến mất, rồi theo đó tất cả tông môn nhân của lạc vân tông cũng biến mất theo

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Sư đồ

Sau khi hẳn rời khỏi tông phái hẳn chạy một mạch tới hắc ám sâm lâm, tuy kể ra thì ngắn nhưng thực sự thì hơn hai ngày đã trôi qua ; vì hẳn vội vã nên không để ý thực hai ngày với kẻ tu đạo như hẳn thì quá ngắn, ngắn tới mức mà hẳn cứ ngỡ mọi chuyện chỉ như vừa mới xảy ra lúc này, lần trước lúc hẳn

che đầu tu vì thi đi từ tông môn tới hắc ám sâm lâm mất tới trên dưới hai ngày nhưng lần này không tới một buổi hắc đã đi tới nơi

Trong hắc ám sâm lâm giờ đây đang xảy ra vô số cuộc xung đột của nhân tộc và yêu tộc, nhân tộc yếu thế hơn nên dần dần lùi về phía sau cố thủ chờ đợi viện binh ; yêu tộc dường như cũng đang chờ đợi một điều gì đó nên cũng chẳng yêu thú cấp cao nào rời khỏi vùng trung tâm của hắc ám sâm lâm cả ; những cuộc xung đột thường xảy ra với tầng lớp tu sỹ cấp thấp, có chăng đôi lúc mới có một nhóm tu sỹ kết đàn kỳ ra tay

Trên con đường hắc từ vùng ngoài cho tới vùng trung tâm, hắc đã bắt gặp không ít doanh trại của nhân tộc, trên đó pháp phối những lá cờ khác nhau ; có lẽ mỗi một doanh trại là của một tông môn tạo ra cũng nên, hay nói đúng hơn là những tông môn này lập ra doanh trại chỉ để cho môn nhân của họ nghỉ ngơi dưỡng sức, cố thủ chờ viện binh

Cũng trên đoạn đường này hắc bắt gặp rất nhiều tu sỹ đồng cấp, họ gặp mặt hắc chủ yếu là để mời chào hắc vào tông môn của mình tham gia trận chiến này và tất nhiên hắc từ chối tất cả

- Điều này thực không được hay lắm - hắc thầm nói trong lòng, hắc biết khi hắc từ chối những người kia hắc đã nhận lại không ít chỉ trích cũng như bắt nạt ; đôi khi còn là chửi rủa mong cho hắc chết sớm trong hắc ám sâm lâm cũng nên, nhưng hắc chẳng quan tâm mục đích của hắc chỉ là nhanh chóng cứu viện chi hầu nàng còn bọn người kia thực chẳng đáng để hắc lưu tâm

Hắc đi tới nơi thì thấy trận pháp vẫn y nguyên không có lấy một chút sứt mẻ nào cũng như chẳng thấy được một chút ba động nào xuất hiện cả ; chẳng lẽ là hai nàng đã thoát ra ngoài rồi bị chặn giết, phải biết rằng phượng tộc là một thánh thú có thiên phú không gian, nếu một vị phượng hoàng nào muốn chạy trốn thì dù các người có chuẩn bị cấp mấy, dù trận pháp cao minh cấp mấy thì cũng chẳng ích gì, phượng tộc tộc nhân chỉ cần có một ý niệm thì cũng đủ thoát khỏi trời buộc của không gian rồi, đó cũng là lý do vì sao lần trước uyển phượng chẳng cần dùng một tí sức lực nào cũng có thể vượt qua trận pháp của hắc một cách dễ dàng ; nghĩ tới đây thì hắc đã đỏ mồ hôi lạnh

- Nếu lần trước nàng muốn giết ta thì nguy hiểm thật ; may mà nàng là người dễ nói chuyện nếu không tính mạng của mình cũng ô hô ai tai rồi - mồ hôi lạnh càng ngày càng chảy ra theo dòng suy nghĩ của hắc

- Tốt nhất là không nên chọc giận nàng - hắc đưa ra một cái kết luận mà hắc cho là hợp lý nhất cũng như thông minh nhất thời điểm hiện tại. nói đoạn hắc bước ngay vào trận pháp

Trước mắt hắc khung cảnh vẫn y nguyên, hai nàng vẫn ngồi đó tu luyện như lúc hắc rời đi, không có một vết tích nào cho thấy là có một trận chiến nào từng xảy ra cả

- Là thủ đoạn của khiển linh sư huỳnh - hắc đưa ra một đáp án mà hắc cho là hợp lý nhất ;

Khiển linh - một tu sỹ nguyên anh trung kỳ, là một thiên tài trong lĩnh vực trận pháp cũng như đấu pháp, nói đúng hơn là một thiên tài quân sự ; từ trước tới giờ hắc chưa biết tên của người này cũng như tất cả cao tăng của tông môn, bọn hắc chỉ gọi những vị cao tăng này bằng cái tên mà thiên hạ đặt cho mà thôi ; nói về tu vi thì vị khiển linh này hoàn toàn không đáng nhắc tới nhưng khi ra trận thì hắc như một vị tướng quân, tài thao lược trận pháp của hắc có thể sánh bằng võ tướng võ nguyên giáp kiếp trước ; không những vậy khi bố cục của hắc mà đã hình thành thì không có kẻ nào sống sót nổi. Mục tiêu của hắc đã chọn thì chỉ có thể theo hắc sai khiến, đi theo con đường mà hắc sắp đặt sẵn mà thôi ; sau bao nhiêu trận chiến cái tên khiển linh này được xem là nỗi kinh sợ của nhân tộc cũng như yêu tộc bao lâu nay

- Tật bất hạnh làm sao chính mình lại là mục tiêu của hắc, đến cả thanh hương sư thúc mà hắc cũng lừa được nàng vào vòng tay hắc thì mình có là cái thứ gì - hắc lầm bầm một câu, cuối cùng thì hắc cũng hoàn toàn hiểu vì sao hắc toàn bị lâm vào cảnh bị động như vậy

Với hắc thông tin chính là một nguồn sức mạnh, hắc khai thác thông tin ở mọi khía cạnh, mọi thời điểm ; thông hiểu tính cách của mục tiêu và đưa ra dự đoán chính xác con đường mà mục tiêu sẽ đi rồi chỉ cần chặn đầu hắc là mọi việc sử dụng xong xuôi. Quả là một kẻ đáng sợ

- Nhưng tại sao hắc biết mình gặp uyển phượng, nếu tên kia chỉ nhắc tới nguyệt nhi thì có lý hơn vì mình gặp nguyệt nhi thì khá nhiều người biết nhưng còn uyển phượng thì khác ; ta gặp nàng ở trong trận pháp này không ai chứng kiến ngoại trừ nguyệt nhi ra, mà nhìn qua có vẻ là nguyệt nhi đang trong quá trình tu luyện nên không thể nào phân tâm được ; chẳng lẽ hắc chỉ là đoán mò thôi sao?

- Vô lý! hắc sẽ không đoán mò khi không có cơ sở, vậy thứ gì đã giúp hắc đoán ra thân phận của nàng không những thế còn biết mục đích của nàng, phải chăng ngay từ đầu mình đã bị hắc cho vào tầm ngắm, hay thứ gì đó đã thăm báo tin cho hắc, trên người mình không hề có một chút dấu hiệu bị động tay động chân, không lẽ là pháp khí - lúc này hắc đưa tất cả những món pháp khí, đan dược mà hắc có kiểm tra một lần ;

- Không hề có vết động tay động chân, tuy rằng tu vi của sư huỳnh cao hơn mình nhưng thần thức của mình thì vượt xa sư huỳnh vì vậy nếu sư huỳnh động tay động chân vào thân thể mình hay pháp khí linh đan thì mình cũng đã phát hiện thì giờ đây mình đã phát hiện ra hoặc ít nhất là có một điểm báo gì đó. mà khoan đã điểm báo, chẳng lẽ là nó - hắc nhìn lên cái trận pháp trên không trung kia “điên đảo ngũ hành trận” chính là do hắc nghiên cứu bản gốc mà chế ra bản thu nhỏ này, từ trước tới giờ hắc mới sử dụng trận pháp này hai lần, một lần chính là lúc hắc luyện tập bày trận cùng khiển linh lần đó chủ yếu là khiển linh sư huỳnh bày trận còn hắc thì chỉ đứng ngoài xem mà thôi, lần thứ hai chính là năm năm trước. muốn bố trí trận pháp này thật sự quá khó khăn với tu vi kết đàn hậu kỳ của hắc mà phải mất chín trâu hai hổ mới có thể hoàn thành, không những vậy lúc hoàn thành hắc hoàn toàn mệt mỏi vì thần thức bị tổn thương không nhẹ rồi hắc ngủ thiếp đi - không lẽ hắc ngủ không phải do thần thức bị tổn thương mà là do cảnh báo của thân thể với ý nhiệm dò xét

Hắc đi đến trước một cái linh bàn, tay động pháp quyết một lần mây xanh xuất hiện rồi bao bọc lấy linh bàn

Lúc này một sự việc bất ngờ xảy ra, những đám mây mà hắc tạo ra lại bất ngờ không theo ý niệm của hắc

- Sư huynh không thể nào có ý niệm lực mạnh mẽ như vậy, huống chi đây chỉ là một tia thần hồn bị chia cắt - hấn lẩm bầm một câu
 - Nếu là ta thì sao - lúc này những đám mây cuộn lại tạo thành hư ảnh của một người mà hấn vô cùng quẫn thuộc: sư phụ
 - Sư phụ là người sao? lúc này hấn mới định thần lại, nếu là sư phụ thì mọi thứ hoàn toàn sáng tỏ rồi, hấn đã minh bạch tất cả cũng như biết rõ nguyên do, lúc này hấn như không còn hứng thú với chuyện này nữa nên toan quay đi
 - Người thực là một đồ đệ hư hỏng a - thấy hấn mất đi hứng thú thì đám mây kia lại nói lên một câu
 - Đệ tử hiểu rõ rồi vậy cần gì mất thời gian ở đây! hấn đáp lại với một giọng dừng dừng, rồi quay mặt bước đi
 - Nghiệp đồ! người đứng lại đó cho ta - lúc này tia linh hồn kia như thấy hấn không để ý đến mình cực kỳ tức giận
 - Chẳng lẽ đệ tử phải nói là sư phụ thật là một kỳ tài thiên hạ, không những vậy là một vị sư phụ tốt nhất trần đời; thật tiếc đệ tử không sến đến mức vô mộng ngửa trần trụi như vậy - hấn quay mặt lại nói với đám mây kia
 - Vậy người không có gì để nói với ta sao?, ta thật khổ tâm quá; đường đường là một tông chủ cao cao tại thượng lại đi rình mò bí mật của đệ tử, không những vậy còn bị đệ tử của mình xa lánh - đám mây kia giờ đây giả giọng đáng thương y chang tính cách của chân thân vậy, những giọt nước mắt như cuộn trào trên hàng mi của hấn
- Nghe tới đây hấn lại nổi một trận da gà, thực sự hình ảnh này với hấn quá quen thuộc không những thế hấn cũng đã nhiễm lấy cái tật này của sư phụ từ lâu hay nói đúng hơn hấn là một bản sao của sư phụ về mặt tính cách
- Người thực là! hấn quay người lại rồi ôm đám mây kia vào lòng
 - Cảm ơn người đã lo lắng cho con - hấn thì thầm một câu với đám mây nhỏ kia
 - Vậy người có muốn xem con động phòng hoa chúc ngày hôm nay không - hấn thấy đám mây im lặng nên nói tiếp
 - Thôi khỏi! nhìn thấy lại làm ta bứt rứt khó chịu - đám mây lắc lắc đầu từ chối
 - Nhưng con vẫn muốn làm - hấn từ chối cho ý kiên, chuẩn bị đứng dậy hành động
 - Không đồn nữa! ngồi xuống nghe ta nói - đám mây làm mặt nghiêm túc, lúc này hấn biết điều sư phụ sắp nói là một chuyện cực kỳ hệ trọng nên hấn cũng chẳng dám làm bừa thành thật ngồi xuống

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Nguyệt nhi rời đi

Hấn ngồi xuống như một đứa trẻ hiểu chuyện nghe người lớn sai bảo

- Chắc con cũng hiểu vì sao ta lại theo dõi con - lão nói một cách chậm rãi, lão trước đó thực sự lo lắng cho tên đồ đệ này, nói thật cả cuộc đời lão chỉ nhận duy nhất một đồ đệ vì vậy lão quyết tâm dành tất cả những gì tốt nhất cho hấn, lão coi hấn chẳng khác nào là con trai của mình
- hấn gật gật đầu nhưng không nói gì, hấn hiểu lão đang nghĩ gì, thật ra hấn cũng xem lão như cha ruột của mình vậy
- Nhưng chắc giờ không cần nữa vì con đã làm rất tốt, tốt hơn những gì ta tưởng tượng; con cũng đừng trách sư huynh con vì chính ta bảo hấn làm như vậy - lão nhìn hấn một cách trìu mến rồi nói tiếp
- Hấn vẫn im lặng vì hấn biết thực chất chuyện này xảy ra chỉ vì sư phụ lo lắng về sự an toàn của hấn mà thôi, nhưng khi nghe thấy sư phụ nói vậy hấn cảm thấy lòng không yên
- Thời gian tới sẽ là một khoảng thời gian không bình yên, mà sau chuyện này chắc ta cũng phải đi vì vậy con nhớ bảo trọng, hãy tự chăm sóc mình thật tốt - lão nói xong thì đám mây kia cũng tan rã chỉ còn hấn ngồi lại một mình thần thờ nhìn về phía linh bàn, hấn thật sự cảm thấy có một điều gì đó không ổn sắp xảy ra nhưng hấn luôn tin vào sư phụ mình, với tu vi của sư phụ có lẽ không có ai trong nhân giới này có thể làm hại được sư phụ cả
 - Cảm ơn sư phụ, dù không muốn nhưng con cũng phải công nhận người là sư phụ tốt nhất trần đời - hấn nói xong hai dòng lệ nóng cũng tuôn trào, lúc này bỗng có một tiếng nói từ đằng sau vọng tới
 - Chẳng đang làm gì ở đây vậy - người tới chính là uyển phượng

- Nàng lại tiến bộ thêm rồi - hấn che đi khuôn mặt buồn bã của mình tươi cười nói
- Đúng vậy! ta đã lên hậu kỳ - nàng nói trong giọng nói tỏ rõ sự vui mừng, nàng thật sự muốn cảm tạ hấn chính hấn đã khai sáng cho nàng con đường mới và con đường ấy nàng cảm thấy đó chính là con đường nàng cần phải đi
- Chúc mừng! hấn nói một câu rồi đứng dậy nhìn về phía nàng
- Phải cảm ơn chàng! nếu không có chàng thì ta không thể tu luyện nhanh thế được - nàng thật sự cảm kích hấn, bộ công pháp kia đối với nàng rất quan trọng, nó không chỉ giúp nàng củng cố linh hải mới mà còn giúp nàng điều khiển linh lực một cách tự nhiên
- Vậy lấy thân báo đáp đi - hấn mỉm cười một cách gian tà nhìn nàng
- Ta cũng nghĩ như vậy nhưng liệu chàng có thể làm ta thoải mái được không - nàng đỏ mặt cúi đầu lí nhí đáp
- Nàng nghi ngờ vấn đề sinh lý của ta, nói cho nàng biết.. - đang toan khoe mẽ về bản thân thì một sự việc xảy ra bất ngờ làm hấn ngừng lại
- A! một tiếng thét dài vang lên từ phía của nguyệt nhi
- Hấn thấy không ổn nên cất lực chạy tới, uyển nhi như cũng cảm nhận được điều gì nên cũng phi thân đuổi theo
- Chuyện gì vậy! chẳng lẽ nàng tu luyện có vấn đề? - hấn nhìn về phía nguyệt nhi một cái rồi quay lại hỏi uyển phượng
- Nàng đang tạo linh hải mới! uyển phượng nhìn nguyệt nhi một cái rồi nói nhỏ với hấn
- Nhưng khi ta tạo linh hải mới đâu gặp vấn đề gì, chắc nàng cũng vậy đúng không? - hấn khá lo lắng cho nguyệt nhi, hấn thật sự không muốn có gì bất trắc xảy ra với nàng
- Vì chàng đã tìm thấy vị trí của linh hải ẩn, mà ta thì có huyết mạch phượng tộc nên khi tu luyện “hoá linh quyết” chẳng có vấn đề gì còn nàng thì khác, nàng không biết linh mạch ẩn nằm ở đâu cũng như chẳng có đầu mối gì với linh hải cả nên mới xảy ra tình trạng như vậy - nàng nói một cách nghiêm túc, suy cho cùng nàng cùng hấn là một loại người; cơ duyên nắm đủ trong tay mới dám đi làm chuyện này nhưng nguyệt nhi thì khác, nàng ta không giống nàng cũng như hấn, nàng ta muốn mạnh mẽ hơn để được sánh vai cùng hấn
- Sao nàng biết? hấn quay lại hỏi
- Nghĩa phụ từng nói với ta - nàng đáp lại
- Vậy phải làm sao? - hấn tiếp tục hỏi vì giờ hấn chẳng biết phải làm gì cho phải
- Vốn ta nghĩ rằng sau khi đạt được truyền thừa của mẫu thân thì sẽ truyền cho nàng nhìn bản thể của mình một chút nhưng giờ thì không kịp rồi - nàng cũng không còn cách nào, nàng muốn giúp nhưng không có cách nào để giúp cả
- Vậy bây giờ phải làm sao? hấn khá bối rối trước hoàn cảnh này, hấn không nghĩ nàng cố chấp như vậy; chưa biết vị trí của linh hải ẩn ở đâu mà cũng cố đi tìm, không biết nên nói nàng có nghị lực hay là ngu ngốc nữa
- Ta cũng hết cách! nếu ta có thể nhìn thấy bản thể của mẫu thân thì ta hoàn toàn có thể hoá thân cho nàng xem nhưng hiện tại thì không thể - nàng lắc lắc đầu nói một cách buồn bã rồi
- Nếu nàng có huyết mạch của khổng tước thì hay biết mấy - hấn thăm nói một câu
- Khổng tước! ý chàng là sao? nàng nghe câu nói này của hấn thì giật nảy mình
- Ta có một bộ trận pháp gọi là “chu tước trận” tuy không thật mạnh mẽ nhưng cũng có thể gọi ra hoả linh của chu tước, nếu nàng có huyết mạch của chu tước thì có thể dung nhập với nó để tạo ra một bản thể tạm thời; nhưng tiếc là nàng không phải - hấn nhìn về phía trước với vẻ tuyệt vọng
- Khổng tước sao? có thể thử một chút - nàng nghe hấn nói vậy thì tâm linh vừa động, thiên phượng và khổng tước vốn dĩ cùng một mạch chắc linh mạch ẩn hấn là giống nhau, nếu mà không giống thì sao? dù sao thì cũng không còn cách nào khác cả
- Ý nàng là sao? hấn quay mặt lại hỏi với giọng nghi ngờ
- Ta bảo chàng tạo trận pháp đi - nàng bức bối quát một câu
- Được! ta sẽ làm ngay - dù không hiểu chuyện gì sắp xảy ra nhưng hấn cũng hết cách, mong nàng ta sẽ nghĩ ra diệu kế gì đó; nói xong rồi hấn đưa tay vào túi trữ vật toan lấy trận kỳ ra nhưng sau khi nghĩ lại một chút hấn chạy ngay ra ngoài thu lại trận bàn
- Chàng làm gì vậy? uyển phượng hỏi một cách nghi ngờ
- Tất nhiên là lấy trận bàn để tạo trận pháp rồi - hấn tỏ vẻ oan uổng trả lời

- Nhưng không nhất thiết phải đỡ bỏ trận pháp bảo hộ như vậy - nàng bức dọc nói lại, này giờ nàng toàn bị tên này chọc tức
- Nếu ta bày chu tước trận trong bộ trận pháp kia thì chắc chắn hoá linh của chu tước sẽ không tới! đây chính là vấn đề trận pháp, nói nàng cũng không hiểu đâu - hắc nhĩ cào nàng rồi nói
- Vậy tí nữa ai hộ pháp cho chúng ta - uyển phượng hỏi lại
- Sau khi hoàn thành trận pháp ta sẽ đi hộ pháp cho hai nàng - hắc nhĩ đang nói thì thân thể cũng động, lúc này những cái linh bàn kia bay về những vị trí khác nhau
- Chu tước trận! khởi - hắc nhĩ vận dụng linh lực khởi động trận pháp, rồi không ngừng rót linh lực vào trận pháp ấy
- Phùng! một ngọn lửa được sinh ra từ trận pháp, nó như có linh tính nhất định không ngừng vờn quanh người uyển nhi
- Được rồi! nhờ vào nàng cả - sau khi làm xong thì hắc nhĩ quay mặt lại nói với uyển phượng một tiếng nhưng khi quay lại thì không thấy nàng đâu cả
- Còn lại giao cho ta! một giọng nói vang lên từ trong trận pháp không ai khác chính là giọng của uyển phượng

Lúc này uyển phượng bước lên phía trước đứng giáp mặt với hoá linh, nàng như nói một điều gì đó với hoá linh, chỉ thấy hoá linh gật gật đầu rồi cả hai cùng biến mất

- Mong rằng sẽ thành công - hắc nhĩ bầm bầm một câu rồi bắt đầu làm công việc hộ pháp của mình

Một tiếng, hai tiếng..., năm tiếng không có động tĩnh gì càng khiến hắc nhĩ thêm lo lắng, làm gì thì nhanh lên nếu để trời tối thì không hay chút nào - hắc nhĩ bầm bầm một câu

Nhưng rồi chờ mãi chờ mãi cũng chẳng có động tĩnh gì, hắc nhĩ bắt đầu sốt ruột

Một đêm qua đi, hắc nhĩ vẫn ngồi ở đó, nguyệt nhi vẫn ngồi ở đó còn uyển phượng thì không biết biến đi đâu mất

- May sao không có con yêu thú nào mò đến chỗ này, nếu không thì thật nguy hiểm- hắc nhĩ thở dài một hơi, nhưng không như ước nguyện của hắc nhĩ lúc này một con chim to lớn xuất hiện giữa bầu trời, thân nó được bao bọc bởi ngọn lửa, nó ngừng lên trời rồi hót một tiếng sau đó lao về phía hắc nhĩ

- Không phải chứ! sớm không đến, muộn không đến mà lại đến ngay lúc này - tuy nói vậy nhưng hắc nhĩ cũng chẳng có chút e dè, từ trong túi trữ vật hắc nhĩ móc ra một cái chùy thủ màu đen rồi chuẩn bị tiếp chiến

Nhưng lúc này biến cố xảy ra, con chim lửa kia bay về phía hắc nhĩ rồi hoá thành một người, còn ngọn lửa thì lao xuống bao bọc lấy thân hình của nguyệt nhi sau đó nguyệt nhi biến mất, nàng hoàn toàn biến mất ngay trước mặt hắc nhĩ

- Không! hắc nhĩ hét lên thật lớn rồi lao mình vào ngọn lửa, ngọn lửa thật nóng, hắc nhĩ cảm thấy thân thể mình như muốn tan chảy, nhưng hắc nhĩ không để ý hắc nhĩ vẫn cứ đi tới, hắc nhĩ đi tới nơi mà lúc này nguyệt nhi ngồi, rồi hắc nhĩ gục xuống hai hàng nước mắt không ngừng chảy ra, lần này là hắc nhĩ khóc thật; trước đây hắc nhĩ khóc chủ yếu là giả vờ nhưng lần này hắc nhĩ biết mình thật sự muốn khóc

- Tình cảm của chàng với nàng ấy đậm sâu vậy sao? một câu hỏi vang tới từ phía sau

- Ta không biết - hắc nhĩ trả lời ngắn gọn

- Nàng ấy nói nếu người thực sự muốn cưới nàng thì hãy tới chu tước tộc tìm nàng - vẫn là giọng nói ấy nhưng giờ đây đã đi xa rồi

Hắc nhĩ tụt cảm xúc! thực sự bị tụt cảm xúc, hắc nhĩ giờ đây thực sự không biết nói gì, nàng vẫn sống mà mình ở đây khóc lóc vì nàng; hắc nhĩ cảm thấy mình nên tìm cái lỗi mà chui xuống là vừa

- Nàng bảo nàng rất hạnh phúc khi quen biết chàng, nàng còn nói nếu chàng vẫn nhớ nàng thì hãy đến chu tước tộc tìm nàng, nàng sẽ đợi - uyển nhi từ phía sau đi tới nói với hắc nhĩ, nàng nói xong rồi ngã gục xuống đất

- Uyển phượng! nàng không sao chứ! hắc nhĩ thấy nàng ngã xuống thì lo lắng tột cùng, hắc nhĩ kiểm tra thân thể nàng một lượt rồi thở phào

- Chỉ là linh lực tổn hao quá độ, chắc không sao - hắc nhĩ đỡ nàng dậy rồi bắt đầu tạo lại trận pháp “điên đảo ngũ hành trận”, xong xuôi thì hắc nhĩ lại ngồi xuống làm tấm bia cho nàng dựa vào

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tâm tư

Hắc ám thâm lâm không còn yên tĩnh như trước nữa, đã qua hai ngày từ khi hắn trở lại nơi đây ; và cũng là thời gian hai ngày đầu tiên hắn cảm thấy lặng phỉ như vậy

- Ài! thật không hiểu nổi mình nữa - hắn lắc đầu cảm thán, hắn thực sự là không hiểu nổi bản thân nữa rồi. Ngày trước làm quen với nguyệt nhi chỉ là một trò đùa vô hại bị ảnh hưởng bởi tính cách của sư phụ, nhưng khi hắn thấy nàng gặp nguy hiểm thì hắn lại vô cùng đau xót, không những vậy khi nàng bẽn lẽn trước mặt hắn thì hắn cảm thấy mất mát dù biết nàng còn sống nhưng vẫn cảm thấy bút rứt khó chịu trong lòng

- Chẳng lẽ ta thực sự thích nàng? không thể nào! có lẽ là do tính cách của mình mà thôi - hắn lắc đầu quầy quậy rồi đổ lỗi cho tính cách của mình, dù sự thật thế nào chắc hắn cũng chẳng quan tâm trước mắt là phải vượt qua kiếp phong ba này đã ; hắn nói xong rồi nhìn về phía uyển phượng

- Hay là hấp diêm nàng trước - hắn cười hắc hắc dâm đãng nói, hắn soi bóng hình người ngọc đang ngủ thiếp đi bên cạnh mình thầm nghĩ

- Thân thể chỗ đáng lời thì lời, chỗ đáng lỡm thì lỡm! thật là một tác phẩm tuyệt mỹ, khuôn mặt xinh đẹp như thiên tiên, khí chất lại cao quý, sang trọng không những vậy lại còn mạnh mẽ nữa chứ. Đúng làm mẫu người mình thích - hắn nghĩ dâm một hồi, trước đó hắn biết nàng xinh đẹp nhưng chưa từng được ngắm nàng kỹ như bây giờ, thật là một tác phẩm hoàn mỹ của tạo hoá hơn hẳn cái hồ kia thật rồi, hắn ngắm nhìn nàng thật kỹ, thực sự hắn chưa bao giờ nhìn thấy người con gái nào đẹp như nàng

- Có lẽ Tây thi cũng phải nhường nàng đôi ba phần - hắn lẩm bẩm một cái, thực sự nàng rất xinh đẹp, nàng xinh đẹp tới nỗi mà chỉ cần nhìn thôi thì bất kỳ nam nhân nào cũng sẽ sinh ra tà niệm

- Chàng đang nghĩ cái gì vậy - nàng nhìn hắn một cách hằn học, sự thật là nàng mới tỉnh dậy thấy bộ mặt dâm đãng của hắn nên trong người cảm thấy như bị một con thú soi mói vậy ; nàng thực sự không thích cảm giác này chút nào

- Ta chỉ đang nghĩ có nên làm chuyện kia với nàng không! rồi sau đó khi nàng tỉnh dậy thì gạo đã nấu thành cơm rồi, cảm giác lúc đó chắc sẽ hay lắm đây - hắn cũng chẳng đầu diêm nói thẳng, hắn nói với nàng như thể nàng là vật trong tay hắn vậy muốn nắm bóp thế nào tùy ý

- Sao chàng không làm! nàng hỏi lại vì nàng biết tên này tuy có sắc tâm nhưng lại không có sắc dâm, nhưng nếu hắn làm thật thì mình làm sao đây, chẳng lẽ giết chết hắn điều này là không thể a, vậy phải gả cho hắn sao? thực sự nàng không muốn mấy cảnh bị trời buột tí nào - nàng suy nghĩ mông lung một chút và đó cũng là tất cả những gì nàng nghĩ hiện giờ, hai ngày qua nàng sống chung với hắn thì nàng cũng hiểu phần nào tính cách của hắn ; một con người bên ngoài luôn luôn thể hiện mình là một kẻ lăm lăm, dâm tà, cũng khoa trương và mạnh mẽ nhưng sâu trong con người hắn là một kẻ chính trực và yếu đuối, hắn dùng sự vui vẻ bên ngoài để che giấu đi sự cô độc bên trong bản thân mình. Đó cũng là lý do nàng dần thích hắn

Trước đây những người con trai bên cạnh nàng thường tỏ vẻ đạo mạo, suốt ngày chỉ ra vẻ mình thanh cao, ra vẻ mình là một văn nhân Ngọc thụ lâm phong luôn mang vẻ giả dối để che mắt thiên hạ ; giờ đây gặp hắn một kẻ hạ lưu đê tiện nhưng nàng lại cảm thấy hắn rất trung thực, rất đáng để tin tưởng vì vậy nàng đã đem lòng yêu hắn từ lúc nào không hay

- Ta đang định làm thì thấy nàng tỉnh lại nên ta không làm nữa - hắn nói vậy cho qua chuyện nhưng hình như nàng không định bỏ qua chuyện này

- Vậy ta sẽ ngắt tiếp! nếu chàng muốn thì phải làm nhanh lên đó - nàng nói xong rồi như ngắt thật, nàng nằm xuống ngay trên người hắn, lần này hai quả đào tiên dựa vào lồng ngực hắn, cả người nàng tựa vào lồng ngực hắn như thể nàng muốn hắn bố trí thế nào thì nàng sẽ nghe theo vậy

- Thật tuyệt vời! hắn thốt lên một cách đầy ngạc nhiên, chẳng lẽ dư vị trái cấm lại tuyệt vời đến vậy - hắn nuốt nước bọt một cái, cảm xúc của hắn lúc này không còn lời nào để diễn tả, dư vị này khiến hắn lưu luyến mãi cho tới tận sau này

- Thôi bỏ đi! dù sao thì cũng chẳng có gì thú vị nữa - hắn gạt ngay cái suy nghĩ đồi trụy kia của mình rồi đỡ nàng dậy

- Đừng đùa nữa! nếu không... - hắn quát thật to, hắn biết nàng đang theo dõi hắn, nàng đang nhìn phản ứng của hắn

- Vậy chàng thật không dám - nàng nhóm dậy nhìn hắn như nói với hắn, chàng đúng là kẻ vô tích sự, rồi phui phui y phục của mình đứng dậy

- Không phải là ta không dám mà ta sợ nàng có chuyện, nếu nàng thực sự có chuyện thì ta không gánh vác nổi - hắn tuy không dám nhưng vẫn cứ nói cứng, hắn chỉ muốn che đi sự bối rối trong lòng mình

- Chàng sợ phải chịu trách nhiệm với ta sao? - nàng nghiêng đầu nhìn hắn một cách nghi ngờ

- Chuyện này khó quá, thôi bỏ qua đi - hắn thật sự đuối lý rồi nên đành chấp nhận thua cuộc

- Vậy chuyện của nguyệt nhi thì sao? -hắn cất giọng hỏi

- Chẳng phải ta đã nói rồi sao? - nàng dường như chẳng muốn bỏ qua cho hắn cứ tiếp tục nhìn hắn một cách khiêu gợi

- Nhưng tại sao nàng ấy lại biến mất - hắn như chọc phải tổ ong vô vể, nàng cứ vậy không buông tha cho hắn ; nàng thực sự bắt ta phải làm vậy sao, hắn suy nghĩ vậy nhưng không dám nói ta chỉ đành lảng đi chuyện khác

- Không có nàng chẳng phải chúng ta có thêm thời gian riêng tư sao - nàng vẫn cố chọc gẹo hắn, nàng cảm thấy việc chọc gẹo hắn đúng là việc vui nhất

từ trước tới nay mà nàng làm

- Riêng tư cái con khi ; đúng là con phượng hoàng nào đấy - cuối cùng hắn cũng tìm ra một điểm không tốt của nàng, tuy nghĩ vậy nhưng hắn thực không dám nói ra, ít ra thì hắn cũng đã thấy nàng không còn hoàn hảo như trước

- Ta lo lắng cho nàng - hắn nửa đùa nửa thật trả lời, vì hắn cũng chẳng biết cảm xúc của hắn với nguyệt nhi như thế nào nữa

- Nàng được hoá linh đưa về chu tước tộc rồi - nghe câu nói của hắn thì hơi chạnh lòng, tuy rằng nàng không thực sự yêu hắn nhưng nhìn thấy hắn quan tâm đến người khác thì nàng cảm thấy khó chịu

- Không lẽ là nàng thực sự đã tu luyện thành công bộ công pháp kia - hắn thực sự bất ngờ và vui mừng cho nguyệt nhi

- Không những vậy! nàng còn kích phát được thuộc tính hoá vô cùng bá đạo nên hoá linh kia đồng ý đưa nàng đi - nàng nói trong giọng nói pha lẫn vui mừng nhưng cũng có chút ganh tị ; không phải là ganh tị vì nguyệt nhi được đưa tới chu tước tộc mà ghen tị vì được hắn quan tâm nhiều hơn, nàng giờ đây thực sự ghen tị, nàng đôi khi cũng thầm nghĩ phải chăng người kia là mình để hắn nhớ thương nàng suốt kiếp

- Vậy thì tốt! hắn nói một câu thăm chúc phúc cho nàng

- Trước khi nàng đi thì nàng có dặn lại cho ta rằng: nếu chàng còn nhớ nàng ấy thì tới chu tước tộc tìm nàng, nàng sẽ gả cho chàng vô điều kiện - nàng nói xong rồi cúi đầu xuống thật thấp

Hắn im lặng không nói, hắn cũng không dám chắc có sống qua kiếp nạn này hay không chứ đừng nói là đi tìm nàng, nếu có cơ hội thật hắn chắc chắn sẽ đi tìm nàng

- Nếu một ngày nào đó ta cũng vậy! thì chàng có thương xót vì ta không? chàng có muốn tìm ta không - nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn rồi hỏi lại

- Nàng biến mất sao? - hắn hỏi lại với vẻ nghi ngờ

- ù! nếu ta biến mất - nàng nói tiếp

- Thật không biết nàng nghĩ cái gì trong đầu nữa, nhưng nếu thực sự nàng biến mất thì ta mong nàng đừng quay về nữa ; vậy ta sẽ có một khoảng thời gian yên tĩnh đầu óc ha ha - hắn nói xong rồi ngửa mặt cười lớn

- Vậy sao? nàng đáp lại trong chưa xót, chàng thực sự không để ý gì tới ta sao, sao chàng có thể nhẫn tâm như vậy, thực ta từng nghĩ sẽ gả cho chàng nhưng bây giờ thì sao

- Chuyện tiếp theo chàng tính thế nào - gạt đi mọi suy nghĩ, nàng hỏi quay lại hỏi hắn

- Tất nhiên là giúp nàng đoạt được truyền thừa rồi sau đó giúp nhân tộc tiêu diệt yêu tộc rồi - hắn trả lời một cách đương nhiên

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Hi sinh

Một tháng sau trong khu rừng hắc ám sâm lâm, một người thanh niên cùng một với gái đang đứng trước một cái hồ lớn, người thanh niên ngước mặt nhìn lên trời một cái rồi quay lại nhìn người Ngọc đang đứng bên cạnh mình

Một tháng qua hắn cũng nàng chung sống on nơi đây như một gia đình thực sự, hắn cảm thấy đó là quãng thời gian hạnh phúc nhất của cuộc đời hắn suốt bao năm qua, chỉ là hạnh phúc này như bong bóng, nó sắp tan vào trời xanh

Bên cạnh hắn người con gái ấy cũng như hắn, một tháng qua sống bên cạnh hắn nàng cảm thấy như tìm lại được một chút thật lòng từ thế gian dối trá này, đôi khi nàng cảm thấy nếu hắn thực sự muốn cưới nàng thì nàng sẽ đồng ta vô điều kiện chủ là việc đó chưa từng xảy ra ; hắn vẫn vậy, vẫn giữ một chút khoảng cách với nàng

- Có lẽ đã bắt đầu rồi - hắn lẩm bầm một câu rồi nhìn về phía xa xăm nói, đứng trong trận pháp hắn đã cảm nhận được những chấn động mãnh liệt

- Chúng ta đi thôi - hắn thu trận bàn cùng một số hành lý, sau khi hoàn tất mọi việc hắn quay đầu lại nói với yểu phượng

- Ta biết rồi - nàng trả lời lại hắn một cách lạnh nhạt. Hắc ám sâm lâm đúng là một mê cung rộng lớn, hắn đang suy nghĩ nếu không phải yểu phượng nói nàng có thể các định được phương vị đại khái thì không biết hắn có giẫm bước chân vào đây không nữa

Hắn đi một cách rất cẩn thận, mỗi đường đi nước bước đều tính toán rất kỹ vì hắn biết nơi này vô cùng nguy hiểm, một vùng đất chỉ dành cho yêu thú

cấp cao không giống bình thường tất nhiên nguy hiểm luôn luôn cận kề

Một đường đi tới không biết là do hần may mắn hay là do nhân tộc ra tay quá nặng mà hần không gặp bất kỳ một con yêu thú cấp cao nào, có chăng chỉ là mấy con yêu thú kết đan kỳ đều được hần và nàng an táng hết

Một đoạn đường phải nói vô cùng thuận lợi, thậm lợi tới mức làm cho hần cảm giác có gì đó không đúng

- Uyển phượng! nàng có cảm giác gì không - hần suy nghĩ hồi lâu rồi mới lên tiếng hỏi

- Quá yên tĩnh! như thể nơi này là sa mạc hoang vu vậy - nàng trả lời trong giọng nói ảm chứa đầy hoài nghi, nàng cũng giống hần: nàng cảm thấy có gì đó không đúng, ba ngày qua nàng cùng hần đi xuyên qua cánh rừng mà hầu như không gặp mấy trở ngại

- Nếu mà nói yêu thú cấp cao bị dụ ra chiến trường thì ta hoàn toàn hiểu, nhưng ta không tin là chúng không để một ai ở lại canh chừng nơi này, phải biết rằng yêu tộc cấp cao linh trí cũng không kém con người là mấy - hần cũng nói ra suy nghĩ của mình

- Chẳng lẽ đây là một cái bẫy, chẳng lẽ chúng không nhắm vào nhân tộc cấp cao mà chủ yếu nhắm vào thường dân cũng như tu sỹ cấp thấp - suy nghĩ một lát hần đưa ra một đáp án khiến cho hần không rét mà run một trận

- Chúng ta phải nhanh lên - hần nói xong tuy rằng đáp án hần cho là đúng kia không có khả năng xảy ra nhưng vạn nhất là thật thì nhân tộc nguy to rồi

Sâu trong vùng hắc ám sâm lâm có hai người đang di chuyển một nam một nữ, hai người này di chuyển một cách cực nhanh như thể họ đang truy tìm cái gì mà hoàn toàn không có ý tứ dấu dếm

- Phía trước - bất chợt cô gái phía sau thốt lên một câu khiến chàng trai kia ngừng lại đôi chút

- Nàng chắc chắn chứ!

- Ta chắc chắn! tiếng triệu hoán nằm ngay phía trước - nàng khẳng định

- Vậy thì được! chúng ta đi tới đó - chàng trai không chút dè dặt xông thẳng về phía trước, vì hần tin nàng không lừa hần

Hai người phi thân về phía trước thì bỗng họ gặp một cảnh tượng khiến hai người hoảng hồn

P phía trước mặt hai người giờ đây là một hình ảnh mà khiến cả hai đều khiếp đảm, một hình ảnh khủng bố đang diễn ra tại nơi đây, phía trước mắt hai người là một vùng xoáy cực kỳ to lớn, vùng xoáy được tạo nên bởi vô số máu huyết của yêu thú, xung quanh vùng xoáy là xác của rất nhiều yêu thú, chúng như triều bãi vùng xoáy nguyện đem thân máu huyết của mình giao cho cao tăng vậy

Cho tới lúc máu huyết của tất cả yêu thú xung quanh cạn kiệt thì một con yêu thú to lớn xuất hiện, con yêu thú này không giống bất kỳ con yêu thú nào mà hần từng biết, tu vi của con yêu thú này thì cao không tưởng nó đã đạt đến cấp độ mà hần hoàn toàn nhìn không ra tu vi của đối phương, trường hợp này thì hần chắc chắn tu vi của con yêu thú này phải ngang bằng với sư phụ của hần

- Nàng có biết đây là yêu thú gì không? hần hỏi lại vì hần hoàn toàn không có đáp án, mong rằng nàng có chút manh mối nào đó

- Ta cũng không biết! nhưng con yêu thú này chứa đựng rất nhiều loại khí tức khác nhau, có thể vì nó pha trộn các loại máu huyết của rất nhiều yêu tộc cho nên nó giống như một con quái thú mang trong mình hỗn tạp linh lực vậy, nhưng kỳ lạ thay tất cả chúng đều hoà thành làm một, không hề có ý định đá kích hay xung đột gì nhau. Nhưng đậm đặc nhất vẫn là khí tức của phượng tộc bọn ta - nàng suy ngẫm một lát rồi nói

- Phượng tộc! chẳng lẽ bọn chúng đã đánh cắp truyền thừa rồi - hần vô cùng ngạc nhiên với suy luận của nàng, nếu mà thế thật thì việc yêu tộc chủ động tấn công nhân tộc là hoàn toàn có khả năng; với con át chủ bài này thì yêu tộc hoàn toàn nắm phần thắng rồi

- Không hần! vì nó đang kêu gọi ta - nàng nói một cách bất đắc dĩ, trong tiếng triệu hoán kia nàng nghe thấy mẹ mình đang khóc, đang cầu xin nàng giúp nàng ta được giải thoát

- Vậy là nó vẫn còn linh trí tồn tại - hần suy ngẫm rồi nói

- Đúng là như vậy! nó vẫn còn nhân cách nhưng cực kỳ yếu ớt - nàng trả lời

- Vậy thì hành động thôi - hần quét đoán đưa ra quyết định vì hần hoàn toàn tin tưởng nàng, vì hần không muốn tai ương gieo rắc xuống cho nhân tộc. Nói đoạn hần đưa hai tay lên những phiến linh bàn bay múa chúng như có sinh mạng lao vào phiến không gian mà con yêu thú này đang đứng

- Uyển phượng! ta muốn nàng được sống vì vậy nàng hãy sống thật tốt, hãy đoạt lấy truyền thừa của mẹ nàng và giải cứu nhân tộc - hần nói xong rồi bay vút lên bầu trời hướng con yêu thú to lớn đi tới, với tình hình hiện tại thì hần hoàn toàn hiểu khó khăn ở trong đó, không những vậy việc cao tăng của các tông môn chưa thể xông tới đây chứng tỏ ngoài kia cũng tồn tại rất nhiều yêu thú cấp cao, có thể cầm chân được tông chủ của các môn phái thì có thể hiểu được tu vi của chúng mạnh như thế nào rồi. Có thể đây sẽ là cuộc chiến cuối cùng của hần, hần chỉ hi vọng nàng sẽ sống

Trên đường hần bay đi thì khí thế của hần cũng biến đổi, một loại khí thế sát phạt được toả ra, loại khí thế mà hần luôn che dấu trong lòng mình bấy lâu nay được giải khai, tu vi của hần được kéo lên cho tới nguyên anh đỉnh sơ kỳ rồi dừng lại

- Điện đảo ngũ hành trận, trận luân! khai - hấn hét một tiếng thật to rồi từ bàn tay của mình hấn nắm lấy thanh chủy thủ đâm vào trong ngực nơi mà trái tim hấn đang trú ngụ ; dùng máu huyết của mình để tăng cường trận pháp là một điều cực kỳ nguy hiểm, hấn biết điều đó nhưng trước hoàn cảnh này hấn không còn lựa chọn nào khác

Những tia máu từ trong thân thể hấn bắn ra hoà nhập vào từng cái linh bàn, lúc này linh bàn đã hoàn toàn biến đổi từ màu xanh chuyển sang màu đỏ của máu, không những vậy được kiên cố hoá bởi máu huyết của hấn trận pháp như càng thêm uy lực. những đám mây màu đỏ như có linh tính chúng không ngừng đan xen nhau tạo thành một cái lồng màu đỏ bao bọc lấy nửa thân dưới của con quái thú

Hoàn thành xong trận pháp thì thân thể hấn chao đảo như sắp ngã, hấn gắng gượng bản thân rồi lao lên phía trên nơi nửa phần trên của con yêu thú đang không ngừng vung vẩy nhằm thoát ra trận pháp

- Hống - nó hống lên một tiếng làm vỡ tam xuýt ngã, hấn lao đảo thân mình một cái cố gắng định thân nhưng ngừng giọt máu từ trong miệng của hấn chảy ra như báo hiệu hấn đã tới cực hạn

- Phá tan linh hải ấn, dồn sức mạnh của mình vào một đòn chắc uy lực sẽ mạnh lắm đây - hấn thầm lẩm bẩm một câu rồi cũng chẳng suy nghĩ nhiều dùng linh lực còn sót lại trong thân thể đập tan linh hải ấn, thực ra hấn hoàn toàn có thể vận dụng vận mạng quyết để bổ sung chân nguyên tại linh hải nhưng hấn không làm như vậy vì hấn biết nếu làm như vậy thì tu vi của mình cũng chỉ ở nguyên anh sơ kỳ, mà với mức tu vi này hoàn toàn không có khả năng đánh thắng tên quái vật kia, vì vậy hấn lựa chọn một cách cực đoan nhất chính là lấy cấp toàn bộ linh lực trong linh mạch ấn để tăng tiến tu vi của mình. Đây cũng là bí thuật cuối cùng được ghi lại trong hoá long quyết, là bí thuật bá đạo nhất mà hấn từng được thấy

Một luồng linh lực cực mạnh tràn theo kinh mạch đổ về bản thân hấn làm tu vi của hấn không ngừng kéo lên cho tới đỉnh nguyên anh hậu kỳ

- Thực không biết hậu quả sẽ ra sao đây - hấn mỉm cười chua chát rồi dồn lực vào chiếc chủy thủ thấm máu

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Trở về

Hấn cầm chiếc chủy thủ rồi lao mạnh về phía con quái thú, mục tiêu của hấn chính là phần bụng của con quái thú, nơi chứa đựng và đang không ngừng hấp thu linh lực của phượng hoàng đang bị nhốt ; đó cũng là cách duy nhất để hấn có thể trợ giúp cho nàng cũng như tiêu diệt con quái thú này

Đánh cắp truyền thừa, dùng chính đực mạnh nội tại của con quái thú này tiêu diệt nó, đó chính là cách duy nhất mà hấn nghĩ ra hiện tại

Ông! chiếc chủy thủ đâm máu va chạm cùng phần bụng của con quái vật, lực phản chấn khiến hấn như muốn ngã đi, nhưng hấn biết điều này là không thể, hấn cố gắng gượng rồi dùng toàn bộ sức lực của mình đâm tới

- làm đi - hấn đã thành công tạo được một lỗ thủng ở bụng con quái thú nhưng lúc này hấn đã sức cùng lực kiệt, hấn chỉ kịp hét lên một câu rồi bất tỉnh. Không hấn không phải bất tỉnh mà hấn thấy thân thể mình bị một lực lượng khủng bố nào đó xé nát, chỉ còn lại một cái nguyên anh đang không ngừng bị cuốn vào một vòng xoáy cực lớn

- Ta đang ở đâu? nơi này là nơi nào? chẳng lẽ là luyện ngục trong truyền thuyết - hấn lẩm bẩm một câu trong cơn đau khủng khiếp, những tiếng la ó, những tiếng kêu gào như muốn nhấn chìm hấn trong luyện ngục. Hấn cố gắng dựa dụa, cố gắng tìm cách thoát thân nhưng vô vọng

Hấn thấy mình dần chìm hấn vào trong bóng tối, hứ không tới tam vô tận chợt hấn nghe thấy một tiếng kêu lớn nào đó vô cùng quen thuộc

- Chị! tìm hấn như rỉ máu, tiếng kêu ấy như làm hấn tỉnh lại đôi chút hấn thốt lên một tiếng trong nghi ngờ ; rồi như một cuốn phim quay chậm hấn thấy được bản thân mình trong kiếp trước, nỗi khổ những cơn đau dằng xé lấy bản thân hấn ; hấn thấy mình kêu gào, thấy mình gục ngã

- Ngọc bội - hấn lẩm bẩm một câu, một miếng ngọc bội thay đổi bản thân hấn, miếng ngọc bội đưa hấn đi tới một thế giới khác, nó đã làm thay đổi cuộc đời hấn

- Bác sỹ! em tôi sao rồi - chợt hấn nghe thấy một tiếng nói vô cùng ấm áp ấm chứa trong đó là sự thương xót cũng như quan tâm sâu sắc

- Xin chị yên tâm! cậu ta đã qua cơn nguy kịch - một giọng nói xa lạ khác vang lên trấn an cô gái

- Cảm ơn bác sỹ - cô nàng lên tiếng cảm ơn rồi những giọt nước mắt không kịp ngăn lại, chúng trào ra từ khoé mắt ; như bao lần trong suốt ba năm qua, nàng vẫn khóc như vậy, vẫn âm thầm chăm sóc người em tội nghiệp của mình như vậy, không một tiếng oán than, không một lời trách móc vì đó là em gái nàng ; đó là người thân duy nhất tồn tại cho đến giờ của nàng trên cái thế giới toàn những đau thương này

Hấn từ từ mở mắt, ánh sáng chiếu vào đôi mắt hấn khiến hấn có cảm giác đau nhói, chớp chớp đôi mắt cảm giác cơn đau dần qua đi ; hấn lấy dũng khí mở đôi mắt ra thật to rồi đập vào mắt hấn là một cảnh tượng vừa xa lạ, vừa quen thuộc

Xung quanh hắn toàn một màu trắng, đầu đó nghe đôi tiếng lách tách của những giọt nước đang chảy xuống, những tiếng rè rè như đài phát thanh cũ đang kêu, một chiếc quạt trần đang quay tạo những cơn gió nhẹ nhẹ, và một cô gái mặc đồng phục màu trắng đang mắt tròn mắt dẹt nhìn hắn

- Bác sỹ! cô nàng thốt lên trong hoảng sợ cũng như vui mừng, nàng chạy thật nhanh ra khỏi căn phòng rồi kêu thật to

- Sao vậy y tá trang! một giọng nói khác vang lên bên ngoài căn phòng

- Tỉnh rồi! cô gái lắp bắp trả lời, nàng khua tay múa chân như kiểu người cảm đang cố gắng diễn đạt ý tứ của mình

người đàn ông như trúng phải thuật định thân, ông ta bất động một lúc thì mới tỉnh lại rồi lao vào phòng như một con thú hoang

- Y tá trang gọi ngay người nhà bệnh nhân quay trở lại - người đàn ông hô lên một tiếng rồi đi vào kiểm tra thân thể hắn

- Vâng - cô nàng đồng dạng đáp lại rồi như con sóc nhỏ chạy ngay ra ngoài hành lang miệng thì không ngừng la lớn - chị ơi chờ chút

Trong căn phòng màu trắng; hắn vẫn nằm ở đó mà không biết xảy ra chuyện gì, giờ đây trước mắt hắn là một người đàn ông mang y phục trắng toát, người đàn ông trung niên này đáng vẻ đôn hậu trên cổ đeo một thứ gì đó khá thân thuộc

- Cậu tỉnh rồi - một giọng nói trầm ấm kèm theo sự vui mừng vang lên

Hắn nhấp nhấp môi như muốn nói nhưng hoàn toàn không thốt nên lời, hắn trở mắt nhìn người đàn ông không ngừng sờ soạn vào thân thể hắn rồi quay mặt đi tỏ vẻ ngạc nhiên

Một lúc sau hắn nghe thấy vào bước chân vội vã chạy tới, tiếng bước chân dồn dập cũng như tiếng hít thở nặng nề của người ngoài kia làm cho hắn cảm thấy như muốn khóc, hắn quay mặt lại thì thấy hai người phụ nữ đang đứng trước cửa phòng, một cô y tá lúc này cùng với một người phụ nữ khác; người phụ nữ với hai hàng lệ đầy nhìn hắn miệng lắp bắp mà không nói nên lời, bỗng người phụ nữ chạy tới rồi ôm chầm lấy hắn

- A! đau - hắn thét lên một tiếng đau đớn và rồi như cảm nhận được hoàn cảnh của hắn người phụ nữ cũng buông hắn ra rồi đứng dậy

- Chị - hắn thốt lên một tiếng yêu thương, đây đúng là chị gái kiếp trước của hắn, à mà không phải nói đúng hơn là ở thế giới này của hắn vì hắn chẳng biết thế giới kia có thực tồn tại hay không?

- Tỉnh rồi! vậy thì tốt rồi - người phụ nữ nhìn hắn rồi gạt hai dòng lệ nói nhẹ nhàng với hắn

- Ủ! em về rồi - hắn cũng đáp lại với vẻ cứng nhắc

- Reng reng - một tiếng chuông điện thoại vang lên, phụ nữ cầm máy lên và không ngừng nói gì đó, khuôn mặt người phụ nữ lúc trắng lúc xanh thể hiện sự lo lắng cực độ

- Nếu có việc thì chị cứ đi trước đi ở đây đã có bác sỹ lo cho em rồi - hắn nhìn ra được tâm trạng không yên của người chị mình, chắc có chút vướng bận công việc gì gì đó nguy cấp lắm nên hắn nói tiếp

- Ừ e cố dưỡng bệnh cho tốt, chiều sau giờ làm chị sẽ tới thăm - người phụ nữ có trần tình bản thân mình quay lại nói với hắn, rồi bước đi ra ngoài

- Bác sỹ! - hắn nhìn người đàn ông còn lại trong phòng gọi

- Chuyện gì! - người đàn ông đang xem điện tín đồ ở máy phát nhịp tim thì nghe thấy hắn gọi thì đáp lại

- Bao giờ thì e có thể ra viện hả bác sỹ - hắn ngập ngừng hỏi vì hắn có rất nhiều việc phải làm không thể nằm yên một chỗ thế này được

- Bao giờ cậu khỏe hẳn thì có thể ra viện - người đàn ông trung niên cũng chẳng dấu diếm nói - nhưng với tình trạng hiện tại cậu chắc cũng phải tầm hai ba tháng gì đó

- Lâu vậy sao? vậy có cách nào nhanh hơn không?

- Có! chỉ cần cậu khỏe lại, đi đứng bình thường thì chúng tôi hoàn toàn có thể cho cậu xuất viện sớm

-Ok! cảm ơn bác sỹ - hắn nói lời cảm ơn xong thì nhắm mắt lại, nói thật vui cái thân thể vừa cũ vừa mới này của hắn thì đúng là chạy nhảy có chút khó khăn nhưng mà nói đi lại thì dễ như ăn kẹo

Hắn nhắm mắt lại vì hắn cảm nhận được một luồng sát khí đang nhắm vào hắn, luồng sát khí này từ khi hắn tỉnh lại thì hắn cũng đã cảm nhận được, hơn nữa người này cũng chẳng phải người bình thường mà người này mang trong mình một lực lượng kỳ lạ mà hắn chưa biết tới

Hắn phóng thần thức ra, thần thức của tu sỹ nguyên anh không phải đùa tuý nói là có chút thương tích nhưng cũng đủ để hắn quan sát toàn bộ khuôn viên của cái bệnh viện nhỏ bé này, hắn thấy chị gái của mình đã leo lên một chiếc xe ô tô sau đó là có thêm mấy người nữa đuổi theo, những người này hoàn toàn không giống người thường và chị gái hắn biết cũng chẳng phải người thường

Hắn quay lại quan sát người đang theo dõi mình kia, người này là một người thanh niên khá trẻ nhưng luồng linh lực kỳ lạ kia thì không yếu chút nào nếu

đem so sánh với các tu sỹ ở thế giới kia thì người này có lẽ ở tu vì ngưng dịch kỳ

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Dò hỏi

Sau khi cảm nhận được loại lực lượng kỳ lạ kia thì hẳn biết thế giới này không còn đơn giản như hẳn từng nghĩ nữa, một loại lực lượng mà có thể mạnh ngang bằng với tu sỹ ở thế giới kia thì đúng là không còn gì để bàn cãi rằng người ở thế giới này hoàn toàn không thua kém gì người ở thế giới tu sỹ

- Di - một tiếng kinh ngạc vang lên xuất phát từ hẳn, sau khi suy nghĩ một chút thì hẳn bắt đầu cảm nhận linh lực ở nơi đây, hẳn phát hiện một hiện tượng kỳ lạ. Linh lực nơi đây hoàn toàn không giống với ở thế giới kia, linh lực của thế giới kia chính là sự hoà hợp của các loại lực lượng ngũ hành một khối ngũ hành thống nhất không có sự phân biệt rõ ràng còn ở thế giới này hoàn toàn khác hẳn, các lực lượng trong ngũ hành hoàn toàn phân biệt nhau chúng không ngừng đấu đá, xâu xé lẫn nhau hoàn toàn là một loại lực lượng cực đoan.

- Phải kiểm chứng mới được - sau một hồi suy nghĩ thấu đáo thì hẳn đã nghĩ ra được một chút vấn đề trong đó, sự khác nhau của cách vận hành lực lượng cũng như hiệu quả mà nó mang lại nên đưa ra một quyết định

- Trước hết phải tu luyện hồi phục tu vi cái đã - nói nghĩ là làm liền hẳn bắt tay vào công việc mặc cho vị bác sỹ dờ hơi cùng y tá xinh đẹp kia có làm gì trong phòng cũng mặc kệ

- Để xem linh hải của mình sẽ là cái dạng gì đây - hẳn đưa thần thức của mình vào trong đan điền rồi cố gắng vận động linh lực dò xét

- Không thể nào! hẳn hét một tiếng thật lớn làm kinh động đến vị bác sỹ cùng cô y tá đang ở trong phòng

- Chuyện gì vậy! phải chăng nằm mơ thấy ác mộng - cô y tá nhanh nhẩu hỏi vì nàng lúc này đến giờ thấy hẳn nhắm mắt nên tưởng rằng hẳn nằm mơ thấy ác mộng, khuôn mặt hoảng hốt của hẳn càng làm cho nàng có thêm lòng tin về suy đoán của mình

- Không có gì! chỉ là ác mộng - hẳn mở to hai mắt nhìn vào cô gái trước mặt, mồ hôi của hẳn ròng ròng chảy xuống như thác lũ, hẳn cảm thấy toàn thân mình như bị điện giật ngây ngốc một hồi lâu thì mới tỉnh táo lại được

- Không sao hết! chỉ là ác mộng - cô gái như được kiểm chứng suy đoán của mình nên nhẹ vỗ về hẳn, vị bác sỹ kia thấy vậy tuy trong lòng khá bất an nhưng khi nghĩ tới cô gái kia nên có một chút yên tâm, lão lằng lằng bỏ ra ngoài mà không nói một lời

Trong phòng giờ đây chỉ còn lại hai người, một cô gái mang đồng phục y tá xinh đẹp cùng một người bệnh nhân tinh thần đang hỗn loạn vô cùng, cô y tá dịu dàng vỗ về hẳn còn hẳn thì chẳng để ý, tâm hồn của hẳn giờ đây không còn nằm ở trong thân thể nữa mà dường như quay về ký ức của mười năm trước ; lần đầu tiên hẳn gặp nó sự kinh ngạc cũng như phấn khích tột cùng muốn khiêu chiến với tồn tại mà loài người hằng mong ước được vươn tới

- chần lẽ người vẫn luôn bám riết lấy ta - hẳn thốt lên một lời vô nghĩa

Cô y tá nghe thấy hẳn nói thế thì trong lòng như bưng bình đại ngộ - chắc người này trước đây đã từng gặp một vấn đề gì đó mà tới giờ vẫn chưa quên được ; yên tâm đi tôi là một vị bác sỹ tâm lý ta sẽ chữa bệnh cho anh - nàng suy nghĩ một lúc rồi nói thầm trong bụng cũng không quên cười hắc hắc hai tiếng kiểu ngạo cùng tự tin. Nàng là một bác sỹ tâm lý, đây là bệnh nhân đầu tiên của nàng nên nàng sẽ cố gắng giúp đỡ hẳn, nàng chắc chắn sẽ làm được và nếu nàng hoàn thành trách nhiệm này tương lai của nàng sẽ hoàn toàn rộng mở

- không sao rồi! nằm xuống nghỉ ngơi đi - nàng cố trấn tĩnh hẳn, như một điều kỳ diệu xảy đến hẳn sau khi nghe thấy nàng nói thì nằm xuống thật, tâm trạng không còn hoảng hốt nữa

Hẳn cảm thấy hình như mình là hơi quá nên cố gắng trấn tĩnh lại rồi nằm xuống như một con nai tơ mặc cho cô gái có nói điều gì, vì thực chất này giờ hẳn chẳng biết cô gái kia đang nói cái gì cũng như biểu hiện khuôn mặt của cô ta ra sao, trong đầu hẳn chỉ hiện lên hình ảnh của “hoàng kim long” mà thôi

Đúng vậy! trong thân thể hẳn, linh hồ của hẳn ở thế giới này cực kỳ đặc dị, đặc dị tới mức mà chính hẳn là kẻ được xem là bách khoa toàn thư của giới trẻ cũng chưa từng nghe nói tới, linh hồ của hẳn là một con linh thú sống động, không những vậy nó còn rất giống con hoàng kim long mà hẳn từng gặp kia, là một con rồng thực sự. trong tàng thư các của tông môn hẳn chưa từng nghe tới có kẻ sinh ra linh hồ là vật sống cả huống chi là một con rồng, bình thường thì là những dòng sông, con suối có khi đặc dị hơn một chút là những vật dụng quen thuộc như cái lò luyện đan hay một tinh thể như thân thể hẳn ở thế giới kia từng có được ; nếu nói là linh hồ là một linh thú thì ắt hẳn kẻ đó là một yêu tộc chính gốc, chỉ có yêu tộc mới sinh ra yêu linh, hoặc kẻ đó mang truyền thừa của một yêu tộc mạnh mẽ nào đó như uyển phượng chẳng hạn thì may ra còn có thể xảy ra, mà hẳn biết hẳn hoàn toàn là một nhân tộc bình thường làm sao có thể sinh ra linh hồ là yêu thú được - chẳng lẽ nhân tộc ở thế giới này toàn là yêu thú hoá hình - hẳn lắc lắc đầu gạt bỏ cái suy nghĩ vớ vẩn này ra sau óc rồi nằm xuống một cách bình thản

- Y tá trang! cô có thể kể chuyện cho ta nghe không? hẳn đưa mắt nhìn cô gái đang ngồi lăm lăm trong miệng khuôn mặt đang rạng ngời ánh nắng kia nói

- Được - cô gái bất ngờ khi nghe hắn gọi tên mình, mọi dòng suy nghĩ lâng lâng tan biến cô gái lấy lại bình tĩnh đáp lời hắn
- Vậy anh thích nghe truyện gì?- cô gái hỏi lại vì nàng không biết mình nên kể chuyện gì đây phải chăng nên kể chuyện cười cho hắn nghe
- Chuyện gì cũng được! - hắn trả lời một cách vô tư rồi chờ đợi cô gái kể
- Vậy kể chuyện cười nhé - cô gái cũng muốn làm cho hắn vui nên gợi ý chút ít
- Có chuyện gì thú vị chút không? ví dụ như siêu nhân hay người ngoài hành tinh chẳng hạn - hắn cố gắng dò hỏi cô gái một chút để xem cô ta có thể biết được chuyện gì không
- Chuyện này thì có nhưng thực nó chẳng có gì thú vị cả, mấy cái chuyện tào lao kia thực sự tôi không thích lắm nên tôi ít khi tìm hiểu lắm - y tá trang cũng không giấu diếm chút gì nói lại với hắn
- Vậy có ai trong mấy năm trở lại đây nổi tiếng chút không?- hắn hỏi dò một chút vì mấy năm qua thực sự hắn không biết có sự kiện gì mới xảy ra không, ngoài những nhân vật nổi tiếng ngày xưa hắn cũng từng nghe nói tới như bà tiên tri mù vàng hay cậu bé người nga có siêu năng lực của từ trường... hay những nhân vật trong phim nổi tiếng như batman, superman,..
- Thực cũng có một ít - cô gái suy nghĩ chút vì thường ngày cô cũng đọc báo nên biết một số chuyện hay ho
- Là ai? hắn hỏi ngược cô lên với ánh mắt chờ đợi
- Huỳnh tuần kiệt! anh nghe nói chưa? - trong đầu cô gái xẹt qua một cái tên khá nổi thời gian gần đây
- Lão ta là ai? hình như chưa nghe nói qua - hắn cảm thấy khá thú vị, hắn biết chắc chắn lão này làm cái chuyện gì đó kỳ lạ lắm nên mới nhanh nổi như vậy
- Ông ta là chàng môn nam huỳnh đạo, một kẻ lừa bịp khá nổi tiếng trong làng võ việt - cô nàng hình như không thích người này nên thêm một chút mắm chút muối
- Nói xong nàng chạy ra ngoài một lúc lâu, khi quay trở lại thì trên tay nàng đã cầm một cái ipad thật lớn rồi đưa cho hắn
- Muốn xem thì tự xem đi - nàng truy cập vào đường link rồi đưa cho hắn
- Hắn chưa bao giờ nghĩ mình có thể tận mắt chứng kiến một cái ipad lớn như vậy, chiếc ipad này lớn gần như bằng một chiếc máy vi tính, phía trên màn hình đang diễn ra một cuộc chiến giữa trưởng môn nam huỳnh đạo và các môn sinh
- Di - hắn thốt lên một cách đầy kinh ngạc
- Người thấy rồi đó, toàn là bịp bợm lừa người - y tá trang như thấy được sự khiếp sợ của hắn nên nói tiếp, nàng đã từng xem đoạn clip này không biết bao nhiêu lần nhưng dù xem thế nào thì cũng chẳng giống người tu luyện chút nào, nói chung chỉ toàn là bọn lừa đảo không có chút ý thức
- Hắn tua đi tua lại đến lần thứ mười thì cũng dừng lại, trong lòng hắn thầm nghĩ người này có thể là một tu sỹ hay không?, hôm nào phải đi gặp mới được
- Nam huỳnh đạo, ta sẽ tới - nghĩ xong hắn trả lại chiếc ipad cho y tá rồi cùng nàng nói chuyện phiếm

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Cạn lời

Sau một hồi nói chuyện phiếm thì đã đến buổi chiều, cô y tá cũng ra ca kết thúc một ngày làm việc khá thú vị còn hắn thì vẫn ở lại bệnh viện, chị gái hắn có ghé qua một chút rồi hắn ngó ý định về nhà nhưng chị gái hắn không chịu cho hắn xuất viện nên đành lòng hắn phải ở lại đây thêm vài ngày

trời đã về khuya căn phòng ngoài tiếng chiếc điện tín đồ lầu lầu lại rè lên một tiếng thì chỉ có tiếng những giọt nước trong ống truyền tí tách mấy tiếng thì không còn tiếng động nào cả ; hắn vẫn ở trong phòng nhưng tư thế hiện tại của hắn không phải nằm mà đang ngồi thiền, hắn đang tu luyện cố gắng hồi phục

- linh lực nơi đây quả là khác biệt với thế giới kia, không biết hiệu quả sẽ như thế nào đây - hắn nghĩ thầm rồi bắt đầu vận công, một vòng chu thiên hoàn thành mà không có chút trở ngại nào càng khiến hắn vui mừng khôn tả nhưng một việc khó giải thích giờ đây lại quẩn lầy tâm trí hắn, linh lực của hắn sau khi đi một vòng chu thiên thì đổ về đan điền như thường lệ nhưng chúng lại không tụ tập ở trên người con linh thú mà tạo thành những đám mây lơ lửng trên bầu trời còn con linh thú hình rồng kia thì như được giải phóng, nó bay vào đám mây uốn lượn thân mình thoả sức chơi đùa

Theo như nhận thức của hần thì linh lực của hần phải đổ vào đan hồ chính là đổ vào người của yêu thú nhà rồng kia nhưng mà hiện thực thì không phải, chúng lại tạo thành những luồng linh lực bao quanh khắp vùng trời phía trên con yêu thú kia

- chẳng lẽ linh hồ của mình là một khối lập phương mà không phải con yêu thú kia, nếu nó thật là một khối lập phương thì rắc rối to rồi, không kể tới một tồn tại khác là con rồng không biết nguồn gốc kia thì linh hải của hần có thể xem như vô cùng rộng lớn, chẳng lẽ bản thân mình ở thế giới này thiên phú lại kém cỏi vậy sao? hần lẩm bầm mấy câu rồi tiếp tục theo dõi thân thể mình

Con linh thú hình rồng kia cũng chẳng dễ tâm tới suy nghĩ của hần, nó vẫn lượn lờ trên không trung chơi đùa với lượng linh lực ít ỏi mà hần đã tạo ra

Ngoài việc thiên phú tu luyện của hần khiến hần cảm thấy khá buồn thì tồn tại của con rồng kia càng khiến hần có thêm một nan đề khó giải quyết, chẳng lẽ phải tiêu diệt con rồng kia trả lại sự yên bình cho linh hải của mình, hay cứ để nó tồn tại như một vật thừa thải nằm trong linh hồ của mình mà không cần quan tâm đến nó!

Suy nghĩ nguyên một đêm mà hần không có đáp án nên đành thoát khỏi trạng thái tu luyện để làm một bệnh nhân nghiêm túc

Ngày ngày cứ thế trôi qua, ban ngày hần như một bệnh nhân lăm chuyen cứ hỏi han mấy cái vấn đề không đâu đôi khi làm cho vị bác sỹ tâm lý tương lai chẳng biết đáp lời làm sao, ban đêm thì kiên trì tu luyện hần đã quyết định bỏ qua cái con rồng đáng ghét kia vùng vẫy trong linh hải của hần mà cứ ru luyện như thường, với kinh nghiệm tu luyện từ kiếp trước cũng như vốn kiến thức sâu rộng của mình với ba bộ công pháp kia thì hần đã thoáng chốc trong vòng một tháng tu luyện đến trúc cơ kỳ cũng như tạo được tất cả chín linh mạch ẩn chứa trong bản thân hần, bây giờ với nguồn linh lực dồi dào này thực đủ để hần tồn tại nơi đây ít ra thì cũng có thể chiến thắng cái tên mà bao lâu nay vẫn âm thầm tồn tại không biết làm gì trong bệnh viện này

Lúc đầu hần khá là phân vân có nên tạo linh hải ẩn không vì thực sự linh hải của hần khá là rộng lớn nhưng tới khi nghĩ tới vận mệnh quyết thì hần đã ra quyết định nhất định phải tu luyện nó, một combo công pháp hoàn mỹ như vậy mà không tu luyện thì thực đáng tiếc; nghĩ vậy là làm liền tuy hần biết rằng tốc độ tu luyện của hần sẽ vô cùng chậm chạp sau này nhưng không sao, chỉ cần hần có đủ thời gian thì mọi trở ngại không là vấn đề gì hơn nữa linh lực dị biến ở thế giới này hoàn toàn cho hần làm điều đó

Khả năng sinh sôi của những luồng linh lực mang thuộc tính ở nơi đây cực kỳ mạnh mẽ điều đó đã được kiểm chứng ngay trong thân thể hần thời gian vừa qua; hần tu luyện “ vận mệnh quyết ” bộ pháp quyết tối cường trong hệ thống thủy thuộc tính của nhân loại làm cho tốc độ hấp thụ thủy linh lực của hần tăng lên một cách đáng kể không những vậy với tính chất sinh sôi một cách cuồng bạo của mình khi đi vào linh hải của hần luồng linh lực này cũng không ngừng phát triển về số lượng làm cho hần cảm giác không tu luyện mà cũng như đang tu luyện; cái cảm giác làm chơi ăn thật này càng khiến hần thoải mái vô cùng, nếu mấy tên ở thế giới kia mà biết điều này chắc chúng chẳng ngần ngại mà lục tung mọi rào cản để tới đây tu luyện mất - hần vừa cười thầm vừa suy nghĩ

Một tháng qua đi hôm nay là ngày hần được xuất viện như lời hứa của chị gái hần mấy hôm trước nên hần cố gắng tỉnh lại thật sớm để chuẩn bị tinh thần cho cuộc cách mạng mới của mình - tạo vôi bọc của một người bình thường, hần phải làm một người bình thường sống một cuộc sống bình thường để ít ra người ngoài nhận định hần là một người bình thường

Như đúng hẹn cuối cùng thì chị gái của hần cũng xuất hiện, cô y tá tên trang cũng xuất hiện và vị bác sỹ biến thái kia cũng xuất hiện

Chị gái hần hôm nay thực sự xinh đẹp, khuôn mặt rạng rỡ với đôi má lúm đồng tiền càng làm cho nàng trở nên tươi tắn, hạnh phúc; đi bên nàng là một người thanh niên trạc tầm 30 chừng chạc mà đứng đắn, người thanh niên này toả ra một luồng khí chất đặc biệt vô cùng hấp dẫn với phái nữ

- Thế nào? người chị của hần lên tiếng hỏi, nàng thấy tinh thần hần cực kỳ phấn chấn nên nghĩ chắc hần đã khỏi hần

- Cũng tạm tạm - hần trả lời, hần nhìn về người trung niên bên cạnh chị gái của mình một cách thân thiện, hần đánh giá một chút rồi trả lời

- phải hơn thế chứ - khi nghe câu nói của hần thì cô nàng cũng khá bất ngờ, tạm tạm là sao phải nói là rất tốt mới đúng

- thì cũng suất - hần tỏ vẻ không thành thật, ánh mắt hần nhìn sâu vào ánh mắt của chị hần như muốn ý bảo, chị kiểm đầu ra người như vậy

- cái gì mà suất? chị hỏi e đã khoẻ hần chưa mà - cô nàng ngó người tưởng mình nghe lầm nên hỏi lại

- Chết mẹ! là hiểu lầm những tưởng chị đang hỏi cách nhìn nhận của hần về chàng trai bên cạnh nàng ai ngờ nàng lại hỏi về sức khoẻ hiện tại của hần, nhìn dáng vẻ của chị chắc sắp có chuyện không hay rồi - hần nhìn thấy khuôn mặt hơi dị của chị hần mà lòng phát run nếu chị gái không cho hần ra viện sớm chắc hần chết vì buồn bực mất

- thân thể không sao! ăn tốt ngủ tốt đúng không bác sỹ? - hần đánh lái sang cho vị bác sỹ biến thái kia mong rằng vị bác sỹ này cũng không nói quá tệ về hần

- có thể xuất viện - vị bác sỹ chỉ nói một câu rồi đi ra ngoài, có lẽ ông ta có việc bệnh nên phải đi giải quyết sớm

Nghe thấy vậy thì nàng cũng an lòng đi làm thủ tục cho hần xuất viện, sau khi nàng đi thì ở đây còn lại ba người hần quay lại hỏi cô y tá xinh đẹp

- cô không có việc gì sao? - hần hỏi như ý tứ muốn đuổi nàng đi

- thực không có việc gì - cô nàng ngó người trước câu hỏi của hần nên thành thật trả lời, hần là bệnh nhân của nàng từ khi đi thực tập, vì biểu hiện của nàng vừa qua cực tốt nên bệnh viện đã cho nàng về làm ở viện tâm lý nên nàng cực kỳ vui vẻ, nàng nghe nói hôm nay hần xuất viện nên cố tình tới để tiễn hần

- làm bạn gái tôi nhé - hấn quyết định đánh một cú trời giáng vào cô nàng mong sớm đuổi nàng đi càng nhanh càng tốt
- ukm! cô gái khi nghe hấn nói vậy thì mặt đỏ tới tận mang tai, cúi khuôn mặt đang nóng bừng vì ngượng kia xuống rồi trả lời thật tâm; nàng thực sự thích hấn, một tháng qua không ngừng nói chuyện phiếm với hấn nàng cảm nhận được rất nhiều từ hấn, nàng tuy rằng có vô số chàng trai vây quanh nhưng chưa từng có chàng trai nào có thể làm nàng vui như khoảng thời gian bên cạnh hấn, những câu chuyện hấn kể thực sự làm nàng thích thú vì vậy nàng đồng ý
- Chết mẹ! hấn thốt lên một câu, hấn thực sự bất ngờ, hấn bất ngờ tới nỗi như sắp bất tỉnh, hấn hi vọng được nói chuyện riêng tư với ông anh rể tương lai một chút nên cố đuổi nàng đi vậy mà thành ra thế này. Hấn thực không còn lời nào để nói
- Đây là địa chỉ nhà họ! nếu cô muốn ghé thăm thì lúc nào cũng hoan nghênh - anh rể tương lai của hấn như hiểu ý của hấn nên viết mấy chữ ra giấy rồi đưa cho cô y tá, cô y tá ngượng ngùng cầm lấy rồi chạy khuất dạng
- thế nào! anh ta lại hỏi một câu y chang chị gái hấn vừa hỏi
- rất được! hấn trả lời thành thật vì hấn cảm nhận người này rất được; từ khi chất cho tới con người lại am hiểu tâm lý người khác thực là rất được
- Vậy thì cố gắng đưa nàng về đình đi - người anh rể này nói tiếp với vẻ mặt gian tà, tên này nhìn hấn một cái rồi tỏ vẻ đồng ta cho hấn làm việc xấu
- chết mẹ! lần thứ ba hấn thốt lên câu này trong ngày, thực không hiểu nổi mấy người này đang nghĩ cái gì! tôi đang khen anh mà anh lại đi nói chuyện khác thật đáng bị trừ điểm - hấn nghĩ thầm trong bụng nhưng thực không dám nói ra
- sẽ cố gắng - hấn cặn lời, chính thức cặn lời; người ta nói không sai việc gì tới thì không quá ba lần mà hôm nay hấn đã lặp lại ba lần nên hấn quyết định sẽ không nói thêm nữa

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Vô Tự

Trở về với cuộc sống thường ngày của 3 năm trước tuy rằng có chút ngỡ ngàng nhưng tự tập rồi cũng quen dần - hấn tự nhủ như vậy rồi cùng chị gái về nhà

Trên đường về nhà hấn cũng bắt gặp không ít việc mới lạ, thành phố thay đổi tới chóng mặt khiến hấn dường như bị lạc đường may mà có ông anh rể quý hoá kia lái xe chứ không chỉ mình hấn đi ắt hẳn trăm phần trăm hấn sẽ lạc đường thật

Không những vậy dường như quá trình đô thị hoá của đất nước hình như diễn ra nhanh hơn thì phải, hấn nhớ lúc trước hấn sống chung với chị hấn ở một vùng quê nghèo ở hà tây nhưng giờ đây vùng quê này cũng đã đổi tên không những vậy hà tây biến mất thay vào đó là một hà nội rộng lớn hơn

Vùng quê nghèo đan phượng thay da đổi thịt khiến hấn không nhận ra cũng may ngôi nhà của gia đình hấn hoàn toàn không thay đổi tí tẹo nào; khiến hấn đôi chút âm ỉ, đôi chút nhớ nhung cùng hạnh phúc

Sau khi về tới nhà của hấn thì ông anh rể như nhận được mặt lệnh của chị hấn, anh ta chỉ để lại một lời chào rồi phóng xe đi mất dạng

Ngôi nhà trước mặt hấn tuy không quá khang trang nhưng đem lại cho hấn một cảm giác ấm áp, cảm giác được trở về làm hấn như muốn thét lên vậy

- chị? - hấn ấp úng, thực sự là mấy ngày nay hấn vẫn luôn muốn hỏi một việc mà hấn không biết mình nên mở miệng ra sao

- chuyện gì? - người chị ân cần quay đầu lại nhìn hấn với gương mặt trìu mến hỏi

- chị tên gì vậy? - lẩm liếm cả nửa ngày hấn mới dám thốt lên một câu như vậy

- em hỏi cái gì? - như không hiểu câu hỏi vừa nảy của hấn, người chị gái này mắt tròn mắt dẹt nhìn hấn như nhìn quái vật

- em hỏi tên chị là gì? - hấn nhắc lại từng câu từng chữ thật chậm rãi

- em đang nói cái gì vậy, chẳng lẽ em bị mất trí - cô nàng như bị điện giật tinh thần hoảng loạn hỏi lại

- em cũng nghĩ vậy, tuy em không biết tên chị nhưng em biết chị chắc chắn là chị gái của em không những vậy ngôi nhà này là của chị em chúng ta chung sống từ rất lâu trước kia - hấn nhìn thẳng vào mặt chị hấn rồi nói

- chẳng lẽ bọn chúng dám làm như vậy? - chị gái hấn lăm bắm một câu rồi dẫn hấn đi vào nhà đóng cửa lại

ngôi nhà bên ngoài nhìn như tầm thường nhưng nội thất bên trong lại khiến người ta mở rộng tầm mắt, những thứ hiện diện trong ngôi nhà này nếu để những sử gia nhìn thấy thì chắc phải trầm trồ khen ngợi, một ngôi nhà toàn đồ cổ, từ chiếc ghế cho tới khăn trải bàn tất cả đều là đồ dùng của vua chúa thời xưa

- em thực sự không nhớ gì? - cô nàng quay lại hỏi một cách nghiêm túc

- trí nhớ của em rải rác, những gì em nhớ được chỉ có hình dáng của chị cũng như căn nhà này, ngoài ra em thực không nhớ gì cả - hần cúi đầu xuống đáp

- ngồi xuống đi, để chị kiểm tra xem đã - chị gái hần ân cần nhìn hần rồi nói

trong vô thức hần ngồi bệt xuống, hai chân bắt chéo tay đặt lên đầu gối, nhìn thấy hần ngồi xuống với tư thế như vậy người chín khá là ngạc nhiên - chẳng lẽ nó cũng biết tu luyện, nó tu luyện từ bao giờ - lòng thầm nghĩ như vậy nhưng nàng cũng không lên tiếng mà từ từ đặt nhẹ bàn tay của mình lên đỉnh đầu của hần

nàng vận công một luồng chân nguyên hùng hậu từ bàn tay nàng truyền tới làm hần trong vô thức khởi động vân vũ quyết, một luồng chân nguyên khác trong người của hần như phát giác có kẻ xâm nhập chúng không ngừng tuôn trào rồi tụ tập về phía đỉnh đầu ngăn cản luồng chân nguyên ngoại lại kia

- bình tĩnh - đang cố gắng vận chuyển chân nguyên thì hần nghe thấy một câu nói khiến hần giật mình, cố gắng bình tĩnh lại rồi chậm chậm đưa linh lực của mình về hình thái ổn định

đang cảm thấy vui mừng vì lần đầu tiên hần vô thể ổn định được luồng linh lực bá đạo trong cơ thể này thì bỗng nhiên một tiếng gầm truyền đến làm cho hần giật mình

- là nó - hai người thốt lên kinh ngạc

hần đang kinh nghi bất định không biết con rồng này lại toan làm việc gì thì nghe thấy một tiếng thốt thanh đồng dạng phát ra từ miệng chị gái của hần, chẳng lẽ chị ấy biết nó hần nghĩ ở thế giới này ngoài hần ra có lẽ không ai biết đến sự tồn tại của nó không ngờ chị gái hần cũng biết không những vậy từ tiếng thốt kinh ngạc của chị thì hần biết chắc chị gái hần biết sự tồn tại của nó, sự kinh ngạc ấy kèm theo sự vui mừng đến tột độ như nàng đã tìm thấy một thứ bao lâu nay nàng vẫn tìm kiếm vậy

thoát ra khỏi trạng thái kinh ngạc, nàng ta từ từ thu tay về rồi ngồi xuống cạnh hần

- em đã thức tỉnh được nó - nàng không dấu nổi sự vui mừng hỏi lại

- thức tỉnh! - hần nghe xong câu hỏi thì khá kinh ngạc, chẳng lẽ trong thân thể hần trước đây nó từng tồn tại giờ đây hần mới thức tỉnh được nó hay sao - có lẽ vậy - hần đáp lại mà không nói ra suy nghĩ của mình

- từ bao giờ - nàng hỏi lại

- từ tháng trước lúc em tỉnh lại - hần không giấu diếm đáp lời, tất nhiên chỉ là chuyện con rồng kia mà thôi

- em biết tu luyện từ bao giờ - nàng hỏi tiếp vì nàng thật sự băn khoăn không biết hần học tu luyện từ đâu

- chính nó dạy cho em - hần cố tình kiếm một lý do cho hợp lý nhưng tìm đi tìm lại vẫn không có đáp án nào, chẳng lẽ nói là hần chết đi rồi tới thế giới khác tu luyện sau đó lại trở về đây nên cứ tạm thời đổ lỗi cho nó vậy

- cũng đúng! nếu em thực có thể thức tỉnh nó thì không có chuyện gì là không thể xảy ra - nàng nói xong rồi dẹp sự nghi ngờ đó sang một bên quay lại hỏi - em có biết vì sao nó lại trong thân thể em không?

- không biết? - hần lắc đầu vì thực sự hần hoàn toàn không biết

- vậy thì đọc sách đi - nàng nói xong rồi chỉ vào một cái giá sách trong phòng

nói là cái giá sách thực chất chỉ là một cái kệ nhỏ trên đó chứa đựng chỉ hơn trăm cuốn mà thôi, hần nhìn nó như tưởng nhớ về một quãng thời gian từ thời thơ bé, trước đây hình như hần từng muốn xem những cuốn sách này viết về cái gì nhưng chị gái của hần hoàn toàn cấm tuyệt, không cho hần đụng tới; không cho hần đụng tới không có nghĩa là hần không được xem lên, hần đã không ít lần lấy xuống xem lên nhưng làm hần thất vọng là hần chẳng đọc được chữ gì hay nói đúng hơn nó là những chồng sách không có lấy một chữ

- là vô tự thiên thư - từ trong đầu hần loé lên một hàng chữ to chà bá, chẳng lẽ là vô tự thiên thư trong truyền thuyết, thế là ngày ngày hần vẫn lên xem trộm những cuốn sách này nhưng dần dần rồi hần đành bỏ qua vì hần thực sự không hiểu nghĩa của nó. Nay được chị gái của hần cho phép tất nhiên là hần phải nhanh chóng tìm hiểu rồi

hần chồm người dậy rồi nhanh như cắt nhặt lấy một cuốn xuống để lên bàn, bàn tay run lẩy bẩy phui phui lớp bụi còn bám trên bìa sách, trên bìa sách hoàn toàn không có lấy một chữ; hần cố gắng bình tĩnh lại lấy hết can đảm rồi mở cuốn sách ra, đập vào mắt hần là một khung cảnh trắng xóa, tất cả toàn màu trắng không có lấy một vết mực chữ đừng nói là chữ, hần lật hết tất cả trang sách thì thấy tất cả trống trơn. Buồn bực hết cỡ hần đứng dậy lấy tất cả sách trên kệ xuống rồi mở ra từng cuốn

Sau khi xem xong hết tất cả sách động lại trong hân chỉ có một màu trắng, hân bực dọc quát một tiếng mẹ nó rồi đứng dậy bỏ đi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Lý Tam

- vô tự thiên thư chẳng lẽ thực sự tồn tại - hân lẩm bầm một câu, cả đêm qua hân không ngủ chỉ để xem trăm cuốn sách trắng này đôi lúc hân nghĩ mình có nên đốt chúng đi xem có phát hiện gì không nhưng hân thật không dám; lẽ chi gái hân mà phát hiện có thể hân sẽ no đòn với nàng cuối cùng đành chấp nhận bỏ cuộc

Đang ngồi suy nghĩ vớ vẩn một hồi, quá buồn chán nên hân khởi động pháp quyết tu luyện cho đỡ chán, với lại mấy ngày nay tu luyện đã tới đỉnh phong trúc cơ kỳ cũng tới lúc tu luyện linh mạch ần rồi

linh mạch ần như những gì kiếp trước từng trải qua với hân thật là một việc vô cùng đơn giản, tuy lúc đó hân có tu vi kết đan kỳ nhưng nhờ vận mệnh quyết nên hân hoàn toàn có thể đánh lừa được bát kỳ nhưng giờ đây hân hoàn toàn không muốn làm như vậy; thứ nhất là nếu muốn đột phá thì hân phải có nhiều chân nguyên hơn số lượng mà trước đây hân từng có, thứ hai hân đang ở giai đoạn trúc cơ kỳ, chính là thời kỳ hoàn hảo nhất để tạo linh mạch ần, thứ ba nguồn linh lực nơi đây cực kỳ bá đạo có thể tự sản sinh; nếu hân không làm gì thì sớm muộn linh lực trong cơ thể cũng bạo ngược làm cho hân nổ bành xác mà chết, thứ tư hiện tại hân đang còn muốn kiểm nghiệm một ý tưởng mới; một ý tưởng điên rồ nhưng theo suy luận của hân thì hoàn toàn có thể thực hiện được

- Trước tiên phải dò xét xem con rồng trong linh hải của mình như thế nào đã - mấy ngày nay hân hoàn toàn bỏ quên con vật trong linh hải hôm nay khi nghe chị hân nhắc tới thì hân mới để ý thì ra con rồng này là do huyết mạch của bản thân tạo ra mà không phải do ngoại vật tiến vào

Hân đem thần thức xâm nhập linh hải như mọi khi, đứng phía ngoài nhìn vào tuy rằng thể tích của nó chỉ hơn một thước vuông nhưng khi thần thức đi vào sâu bên trong thì mới thấy độ lớn linh hải của hân, linh hải của hân giờ đây tràn ngập thủy thuộc tính, những luồng linh lực như đám mây kia như có linh tính chúng không ngừng cán xé lẫn nhau rồi cô đọng lại tạo thành một loại linh lực siêu việt hơn; còn con rồng kia vẫn vậy nó không ngừng bay lượn trong không trung đùa nghịch

- Quả thực không dám nghĩ linh lực ở thế giới này bá đạo đến mức này - hân thầm lẩm bầm một câu rồi rút thần thức ra khỏi linh hải

- Có lẽ không có vấn đề gì - nói xong thì hân bắt đầu vận chuyển chân nguyên trong cơ thể, có kinh nghiệm từ lần trước hân rất nhanh tìm thấy những linh mạch ần ở những nơi khác

Tuy nói có kinh nghiệm của lần trước nhưng sự thực cũng không đơn giản như vậy, việc tìm kiếm linh mạch ần trong cơ thể là một việc vô cùng nguy hiểm. Không những vậy việc tìm thấy được vẫn không đảm bảo rằng họ có thể tu luyện một cách thuận lợi, trong thế gian này tính cân bằng chính là điều cốt lõi nhất ví dụ như ngũ hành tương sinh tương khắc vậy; việc tìm ra linh mạch ần cũng chỉ là điểm khởi đầu lần trước hân vượt qua được có lẽ là do tu vi hân đủ sâu để điều hoà tất cả nhưng lần này thì khác, tu vi của hân không còn như trước nên hân phải vô cùng cẩn thận, hân phải từng bước từng bước tìm kiếm và cân bằng chúng

- bây cái, đúng như dự đoán - sau một hồi tìm kiếm thì hân cuối cùng cũng tìm ra được tất cả những linh mạch ần mà hân cần

- bắt đầu - sau khi xem xét vị trí tương đối của những linh mạch ần này hân cho ta một kết luận khiến hân bất ngờ, hân không ngờ rằng những linh mạch ần này lại nằm theo phương vị của bắc đầu trạn

- nếu thực sự mọi thứ suôn sẻ như vậy thì có lẽ cái ý tưởng điên rồ kia hoàn toàn có thể thực hiện được rồi - hân lẩm bầm một câu rồi rút thần thức thoát khỏi trạng thái nội thị nhưng khi thoát ra ngoài thì hân dường như cảm thấy bản thân vô cùng mệt mỏi rồi hân ngủ thiếp đi

Trong lúc hân đang mơ màng thì hân cảm thấy có một lực lượng kỳ lạ từ thân thể hân tuôn ra ngoài cùng một tiếng gầm to lớn phát ra từ trong sâu thẳm linh hồn hân

Một đêm bình yên trôi qua, sáng sớm thức dậy với trạng thái mệt mỏi, hân thực không muốn dậy sớm như vậy nhưng chị gái của hân thì chẳng cho phép điều đó xảy ra

- Dậy, đồ heo lười - một tiếng hét lớn vang lên trông chừng như thùng mùng nhĩ vang lên bên tai hân

- Chuyện gì vậy! - hân mắt nhắm mắt mở nhìn lên thì thấy một cảnh hoang tàn mà thực sự hân hoàn toàn không nghĩ tới, đồ đạc xung quanh căn phòng như bị kẻ trộm xâm nhập; chúng bị xáo tung như món hồ lớn không những vậy bàn ghế tủ kệ như vừa trải qua một trận chiến kinh hoàng khiến chúng không còn nguyên vẹn nữa

- Có trộm sao? - hân trở mắt lên nhìn cảnh tượng xung quang một chút rồi ngược mắt lên hỏi

- Dậy dọn dẹp ngay - đáp lại hân là một ánh nhìn như muốn xé thịt hân vậy, từ cơ thể của chị gái hân toát ra một loại hàn khí cực mạnh như đồng cứng

thân thể hần - cao thủ, tuyệt đại cao thủ - hần thất thanh thốt lên như bị điện giật, con buồn ngủ như chợt tan biến hần đứng dậy dùng tốc độ nhanh nhất dọn dẹp tất cả

- Đường như nàng còn mạnh hơn cả sư phụ thì phải - trong lúc dọn dẹp thì hần cũng không quên phán định một câu ; tất nhiên dự thật thì không phải vậy theo hần nhận thấy thì nàng còn kém một bước nữa nhưng điều này cũng quá kinh khủng rồi, hần khí toát ra từ cơ thể nàng hoàn toàn có thể so sánh với nguyên anh kỳ tu sỹ ; một nguyên anh tu sỹ bằng hệ không phải đáng sợ mà là cực kỳ đáng sợ

Ở thế giới cũ thì mọi nguyên tố đều nằm trong ngũ hành, tất cả mọi người đều tu luyện trong hệ thống ngũ hành cả, chỉ trừ những tộc đàn có thiên phú ưu việt hơn mới có thể sử dụng được những lực lượng biến dị mà giờ đây hần gặp được một người, không những vậy người đó còn là chị gái của hần - kinh khủng quá rồi

- Thế nào? - nàng ta không để ý tới khuôn mặt sợ hãi của hần mà hỏi lại một câu

- Chị tên gì? - hần đáp ứng vì hần không dám đối diện với nàng và lại hần cũng chẳng dám đắc tội với nàng, lỡ như khiến nàng nổi giận thì thật tai hại rồi

- Nhớ cho kỹ tí tên là Tuyết dung, Lý tuyết dung - nàng nhìn hần một cái rồi trả lời một cách tự mãn

- Nhưng đệ họ võ mà? - hần hoàn toàn không hiểu vì sao nàng họ lý hần họ võ mà là chín em ruột được

- đó là trước kia, từ giờ trở đi đệ sẽ mang họ lý - nàng nhìn hần một cái rồi trả lời

- vì sao?

- vì đệ đã được ghi tên vào gia phả của gia tộc

- vì sao?

- tự tìm hiểu đi

- hiểu rồi

- thôi tí phải đi làm đệ ở nhà lo mà đọc sách đi - nàng nói xong thì quay bước đi

- nhưng mà sách gì? - hần ú ớ hỏi lại

- gia phả tổ tông

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Lạc Vân Tổng Quyết

- Gia phả tổ tông, đùa nhau à! trong cái nhà rách này thì đâu ra một cuốn sách có chữ chứ đừng nói gì đến gia phả tổ tiên - hần lăm bắm một câu rồi tiếp tục công việc dọn dẹp của mình

- sự tích thánh giống! đùa nhau à - đang dọn dẹp thì hần thấy một cuốn sách đang bị mở ra, trong cuốn sách vẽ hình một người đàn ông đang cầm một cây tre, cười trên lưng một con ngựa sắt khổng lồ

- đúng là chán thật - nói xong hần đưa tay gấp cuốn sách lại rồi bỏ lên kệ,

- mấy cái sự tích này mình đã thuộc lòng từ lâu rồi - hần lại lăm bắm một câu, nhớ về quá khứ ; năm xưa lúc còn nhỏ hần thật chẳng hứng thú gì với mấy cái chuyện cổ tích này cả vì đơn giản chúng hoàn toàn không có một cái trình tự logic gì, người đầu mà mấy năm không biết nói tự nhiên dùng một cái thì biết nói, dùng một cái thì thành người lớn, dùng một cái thì thành anh hùng - phi lý, phi lý hết sức! đúng là đáng để phi nhõ mà

Lại nói đến việc hần chẳng thích đọc nhưng chị hần ngày nào cũng bắt hần nghe mấy câu chuyện nhảm nhí này, mỗi ngày từ lúc hần bắt đầu biết chữ thì ngày nào hần cũng nghe thấy chị gái hần lăm nhảm nào là người này thật giỏi, người này thật hay ; thế là một thời gian hần ở thế giới này hần cứ bị dày vò bởi mấy cái sự tích không đầu vào đầu này. Dần dần hần riết thành quen chỉ nhìn đến tiêu đề của mấy câu chuyện này thì hần cũng đã mừng rỡ tưởng được tất cả những hình ảnh trong đó, từng câu từng chữ không sót tý nào

Lại tiếp tục với công việc dọn dẹp, hần lại thấy một cuốn khác cũng bị mở ra lần này là cuốn chiếc nổ thần, hình ảnh chiếc nổ trong cuốn sách chân thật tới mức mà hần cứ tưởng là hần đang ngắm một món linh khí trong thế giới kia ;

- thực là một công việc nhàm chán - xong xuôi mọi việc. Than thở một lúc thì hần ngồi xuống bắt đầu tu luyện

việc tu luyện “Lạc vân quyết” như nước chảy thành sông, khi tu luyện đúng là khoảnh khắc hẳn cảm thấy hạnh phúc nhất trên đời, cảm nhận từng tia linh khí dung nhập vào cơ thể khiến hẳn vô cùng hưởng thụ, nhưng được một lúc thì hẳn cảm thấy không thể dung nhập thêm linh khí được nữa

- Có lẽ tới bình cảnh rồi - âm thầm phán định một câu nhưng hẳn cũng chẳng mấy vui mừng hay buồn bã, bình cảnh này hẳn cũng đã tiên liệu từ trước nhưng bây giờ hẳn đang suy nghĩ mình có nên phá cảnh bây giờ hay không mà thôi; phá cảnh bây giờ đối với hẳn là một việc vô cùng đơn giản như ăn bánh vậy nhưng hẳn thật chưa muốn phá cảnh bây giờ vì hẳn còn có việc cần phải làm đó là tu luyện linh mạch ẩn

Nói cũng lạ cái ý tưởng điên rồ của hẳn hình như đang được thượng thiên trợ giúp vậy, việc tìm thấy bảy cái linh mạch ẩn giống như là sự sắp đặt từ trước (nói thực là hẳn biết có bảy cái rồi) bảy cái cùng với linh hải hiện tại của hẳn nữa là đủ tám cái. tám cái đồng nghĩa với việc hẳn có thể tu luyện tám loại lực lượng khác nhau “kim - mộc - thủy - hỏa - thổ - phong - lôi - băng”

tuy rằng ở thế giới kia một người có thể tu luyện hai ba loại lực lượng khác nhau nhưng không có nghĩa là chúng có thể hoà thuận chung sống cùng nhau, vì tính tương sinh tương khắc của chúng thực đã làm điên đầu không ít học giả

với lại ở thế giới kia những tu hành giả loài người chỉ có thể tu luyện trong hệ thống ngũ hành cho nên tối đa họ chỉ có thể tu luyện ba loại lực lượng khác nhau, thường thì lực lượng chính sẽ kèm theo một hai loại biến thể của nó, ví dụ như hỏa tu sỹ thì có thuộc tính hỏa cùng nhiệt, thủy tu sỹ sẽ có thuộc tính thủy cùng vụ, thổ tu sỹ sẽ tu luyện thổ thuộc tính cùng thạch... nói chung chúng chỉ là những biến thể của thuộc tính chính, nhưng giờ đây hẳn đang có cơ hội phá vỡ cái định kiến nhàm chán ấy bằng cách tu luyện tất cả mọi thuộc tính và đó cũng là ý tưởng điên rồ nhất mà kiếp trước hẳn không dám thực hiện

việc tu luyện những thuộc tính khác nhau tất nhiên phải kèm theo những công pháp khác nhau mà hẳn may thay trong tay đã có đủ năm bộ công pháp tu luyện trong ngũ hành, mà tất cả đều thuộc hàng đỉnh cấp là những công pháp mà các vị tiền bối trong tông môn tu luyện - đây cũng là món quà cuối cùng mà sư phụ đưa cho hẳn trước cuộc chiến đấu với yêu tộc

Thực chất lạc vân quyết gồm năm bộ công pháp khác nhau bao gồm năm loại thuộc tính khác nhau còn nhớ đại chủy sư thúc thì tu luyện kim thuộc tính trong lạc vân quyết, sư phụ là thủy thuộc tính, sư huynh âm mưu thì tu luyện thổ thuộc tính, bà chằn sư ti tu luyện hỏa thuộc tính, còn vị tu sỹ trẻ tuổi đồng tử sư thúc kia thì tu luyện mộc thuộc tính

Người đời cứ ngỡ rằng lạc vân tông có năm bộ công pháp đỉnh cấp nhưng ai ngờ thực ra nó chỉ có một chính là lạc vân tông quyết chỉ là mỗi người tu luyện ra một lực lượng khác nhau mà thôi

Năm loại thuộc tính tổng hợp thành lạc vân tông quyết mà món quà của sư phụ đưa cho hẳn chính là kinh nghiệm tu luyện năm loại lực lượng của các tiền bối trong tông cũng như các vị tổ tiên của môn phái

Từ khi có được nó hẳn luôn ấp ủ một mong muốn chính là tu luyện trọn vẹn lạc vân tông quyết, sau đó cơ hội cũng tới với việc hẳn tu luyện ra bảy cái linh mạch ẩn nhưng hẳn không dám thực hiện vì hẳn sợ việc chỉ tu luyện năm loại lực lượng mà có tới bảy cái linh mạch ẩn làm cho tính cân bằng trong linh hải mất đi, đem theo luôn cái mạng của hẳn vì vậy hẳn chỉ dám đưa vào linh mạch ẩn là thủy thuộc tính của hẳn mà thôi, với lại lúc đó thời gian cấp bách hẳn không có hơi đâu mà đi tu luyện mấy cái công pháp mất thời gian kia. Cho tới giờ cuối cùng cơ hội cũng tới, một thế giới có đủ tám loại lực lượng cho hẳn sử dụng, bản thân hẳn có tới bảy cái linh mạch ẩn điều hòa không trùng hợp sao? thực là thượng thiên có mắt chỉ là một vấn đề khác khiến hẳn do dự

Ngũ hành thuộc tính thì hẳn có sẵn nhưng còn ba loại thuộc tính khác thì hơi khó kiếm: băng thuộc tính có thể hỏi ti ti, còn phong lôi hai loại thuộc tính thì hẳn biết đào đâu ra

- Kệ đi! từ từ tính tiếp vậy - nói xong hẳn lại ngồi xuống nghiêm túc nghiên cứu những bộ công pháp kia của lạc vân quyết

- may thay năm xưa sư phụ đề phòng bất trắc mà không quán ngại hao tổn chân khí truyền chúng vào trong thức hải của hẳn khiến cho hẳn ghi nhớ mãi không quên chữ không, đưa cho hẳn mấy cái ngọc giản thì xong rồi, giờ biết tìm đâu!

Hắn yên tĩnh nghiên cứu bộ tông quyết mà hẳn hoàn toàn không biết rằng linh khí xung quanh bản thân hẳn dường như bị xao động, những luồng lực lượng khác nhau trong ngũ hành như bị một loại lực lượng chấn nhiếp lấy tạo thành những cơn lốc xoáy linh lực nho nhỏ, chúng không ngừng va chạm vào nhau khiến cho căn phòng mà hẳn vất vả dọn dẹp lại bị xối tung lên thêm một lần nữa. và một điều không ngờ khác chính là những cuốn sách không có chữ kia dường như cũng bị dao động theo

Qua một trận kinh động đêm qua, những cuốn sách không chữ kia hiện lên những hình ảnh, chỉ tiếc thay hẳn hoàn toàn không để ý mà giờ đây những cuốn sách kia không những chỉ có hình ảnh mà những dòng chữ dần dần xuất hiện, chúng dần dần phát sáng rồi lao vào thân thể của hẳn một cách điên cuồng

Trong thức hải hẳn đang nghiên cứu bộ công pháp lạc vân tông quyết thì bỗng dưng có một loại lực lượng không biết tên xông tới, mặc cho sự ngăn cản của linh lực trong cơ thể, mặc cho cơn rùng rợn ngóc kia gầm vang cho tới tận cô huyệt, chúng! những hàng chữ không ngừng bám lấy thức hải của hẳn rồi che kín luôn toàn bộ ý thức của hẳn; sau đó hẳn chỉ thấy một màu đen rồi ngất đi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Linh Hải Dị Biến 1

Khi những thứ xa lạ kia dung nhập vào thức hải của hắn cũng chính là lúc hắn nhập mộng cảnh, mộng cảnh kéo dài như vô tận hắn thấy mình như là người chứng kiến dự thay đổi của lịch sử ; những nhân vật truyền kỳ trong thế giới cổ tích cũng như những nhân vật truyền kỳ của Việt Nam, từng người từng người một đều xuất hiện trong mộng cảnh của hắn.

- Thật là một giấc mộng điên rồ - hắn lẩm bẩm một câu như để khiến bản thân mình tỉnh táo hơn.

Trong lúc đang cố loại bỏ những hình ảnh điên rồ kia ra khỏi đầu thì hắn cảm nhận được linh lực trong cơ thể mình đang có dị động

- Chẳng lẽ muốn đột phá - hắn thầm nói một câu rồi ngay tức thì đưa thần thức của mình vào linh hải ; hiện trạng linh hải của hắn vẫn như cũ, vẫn là khối lập phương một thước vuông nhưng bên trong khối lập phương ấy dường như đã có dị biến

- A - hắn thét một tiếng thật to rồi đem thần thức trở ra ngoài

- khó thở quá - hắn hô hấp nặng nhọc rồi phán một câu, chẳng lẽ linh hải của mình có dị biến ; ở bên trong linh hải con rồng kia không như thường ngày bay lượn khắp linh hải mà nó như chìm sâu vào trong linh hải

- linh hải tràn đầy nước chứng tỏ mình đang ở thời kỳ trúc cơ đỉnh phong, nhưng tại sao bản thân mình dung nhập vào linh hải của mình lại cảm thấy khó chịu như vậy - sau khi bình tĩnh thì hắn không ngừng phân tích, nhưng dù nghĩ thế nào thì cũng chẳng ra được một đáp án hợp lý

- Chẳng lẽ do con rồng kia tác oai tác quái, mà nếu là do con rồng kia vậy thì nguyên do chính là huyết mạch của bản thân rồi - khi con người không tìm ra nguyên nhân thì họ luôn đổ lỗi cho một vài thứ họ nhìn thấy trước mắt, hắn cũng vậy suy nghĩ không ra thì cứ tạm cho là tại huyết mạch của bản thân mình đi

Nói xong hắn liền vứt cái việc này ra khỏi đầu, hắn chính là kẻ như vậy, không bao giờ đi tìm hiểu một thứ mà khiến bản thân hắn đau đầu cũng như mất thời gian, hắn không phải là kẻ suốt ngày nói chuyện đúng sai, mặc kệ cho nó ra sao thì ra - đúng sai thì có tác dụng gì? chẳng phải cũng chỉ là một câu trả lời thôi sao?

- Nhưng linh lực của mình tại sao lại biến động, chẳng lẽ linh mạch ẩn có dị biến - tuy rằng nói không bận tâm nhưng hắn cũng không phải là kẻ không có trước sau, những việc hiện tại không thể giải thích thì để sau nhưng những việc cần câu trả lời cho hiện tại thì nhất quyết hắn phải đi tìm hiểu

Đưa thần thức của mình dạo một vòng linh mạch hắn thấy linh mạch ẩn của bản thân vẫn nằm ở vị trí cũ không có gì thay đổi, chỉ có điều nó không còn là những linh hải khô cạn nữa mà chúng dường như đã bị lấp đầy bởi linh lực ; hắn đưa thần thức lại gần một cái linh hải ẩn gần nhất quan sát

- Nóng quá - tuy chưa cho thần thức xâm nhập vào linh hải nhưng hắn đã cảm nhận được sức nóng nơi đây, cái nóng này như thêu đốt linh hồn hắn vậy khiến hắn không dám mạo hiểm tới gần

- là hoá linh lực - hắn xác nhận ngay, chỉ có hoá linh lực mới tạo ra sức nóng như vậy được, và cũng chỉ có hoá linh lực mới có màu sắc như vậy

- tại sao linh mạch ẩn của mình lại tràn đầy hoá linh lực? không những vậy nó ta còn cảm thấy quen thuộc như vậy? - nói tới đây làm hắn nhớ tới một cảnh tượng trong mộng ; một trong những nhân vật mà hắn đã gặp LANG LIÊU - một đan đạo tu sỹ tài ba đã luyện thành hai viên đan được độc nhất vô nhị, trong mộng cảnh vị LANG LIÊU này chính là một đan sư đại tài, người đã dùng những nguyên liệu bình thường để tạo ra hai loại đan dược cực phẩm khiến cho đan thần trở mặt lên khen ngợi, sau này chính nhờ hai viên đan dược một vuông một tròn này mà đã giúp người đột phá thần cảnh trong đan đạo, tạo ra một truyền kỳ bất diệt trong giới đan sư

- Là đan hoá, chắc chắn là nó - đan hoá của vị đan thần LANG LIÊU - hắn cho ra một đáp án mà hắn cho là đúng nhất, vì thực sự hắn tìm không ra nguyên nhân, tuy rằng đây là một đáp án điên rồ nhưng là đáp án mà hắn cho là hợp lý nhất, ngàn năm bên cạnh LANG LIÊU đại sư, thứ hắn quen thuộc nhất chính là nó

- Linh hải này hoá khí vượng, chúng cô đặc tựa dung nham! chẳng lẽ cũng tới đỉnh ngưng dịch kỳ rồi - hắn lẩm bẩm một câu rồi bỏ qua hoá linh hải tiến tới linh hải ẩn thứ hai

Lần này hắn quyết định không liều lĩnh xông tới nữa mà đứng ở xa quan sát trước đã, linh hải ẩn này nhìn qua không có gì đặc biệt, điểm nổi bật duy nhất là thay vì không màu thì nó lại có màu vàng, một màu nâu thuần khiết ; không những vậy nhìn qua thì cũng biết linh hải này đã tràn đầy

- Là thổ thuộc tính - hắn cho ngay ra đáp án rồi cho thần thức tiến vào xem xét vì trong suy nghĩ của hắn thổ thuộc tính thường là những tu sỹ phòng thủ mà không có thuộc tính công kích nhưng khi tiến vào thì hắn đã lầm, một sai lầm nghiêm trọng ; khi hắn cho thần thức vào thì dường như có một lực hút kỳ lạ kéo hắn xuống, hắn cố vùng vẫy nhưng càng ngày thì hắn thấy mình càng lún sâu vào đó

- trọng lực, may thay đang ở giai đoạn ngưng dịch, nếu không thì có lẽ không xong rồi - thoát ra trong gang tấc thì hắn thầm cảm thấy may mắn, may mắn thay tu vi của linh hải này chỉ là ngưng dịch kỳ mà bản thân thần thức của hắn đã là nguyên anh kỳ chứ nếu không thật khó lường được hậu quả

- là trọng lực thuần khiết - nói tới đây hắn lại liên tưởng tới vị SON TINH đại tu sỹ, một tu sỹ hệ thổ hiếm có trong mộng cảnh, người đời cứ nghĩ rằng thổ thuộc tính hoàn toàn không có lực công kích nhưng SON TINH đại tu sỹ đã chứng minh điều ngược lại, SON TINH đại tu sỹ mang theo áo nghĩa

trọng lực này đánh đồng dẹp bắc khiến cho hải tộc sợ hãi bỏ chạy không còn dám bén mảng tới đất liền nữa, không dừng lại ở đó khi cuộc chiến với hải tộc kết thúc SƠN TINH đại tu sỹ một mình xông vào hải cung đại chiến cùng hải vương. tuy rằng đó là một trận hoà nhưng chẳng khác nào là một trận thắng cả ; hải vương nắm giữ thiên thời địa lợi mà cũng chỉ hoà được với SƠN TINH đại tu sỹ thì chứng tỏ trọng lực áo nghĩa của ngài không phải đơn giản

Ngay gốc một hồi thì hần cũng bừng tỉnh lại, hít một hơi thật sâu rồi đi đến linh hải ẩn tiếp theo ; có kinh nghiệm từ lần trước hần không dại mà tiến vào nữa nhưng người tính không bằng trời tính, vừa bước tới gần linh hải ẩn thứ ba thì hần như một con thiêu thân không tự chủ được mình lao vút vào trong linh hải

- sức gió thật khủng khiếp - hần đang ở trong linh hải nhìn ra xung quanh, xung quanh hần chính là một cái vòi rồng khổng lồ, mà hần thì đang đứng ngay trung tâm của vòi rồng, cố ổn định lại thần thức thì hần phát hiện một sự thật phũ phàng - hần không có lối thoát, xung quanh hần là những ngọn gió chúng xoay tròn như những con lốc khổng lồ

- chẳng lẽ đây là phong ngục của vị nữ thần MỊ CHÂU trong mộng cảnh - trong mộng cảnh vị đại tu sỹ MỊ CHÂU đại tu sỹ này vốn là một vị công chúa của nước việt, nàng được biết đến là một nàng công chúa xinh đẹp và dịu dàng, vốn mang huyết mạch của thiên nga thuần khiết vì vậy nàng luôn ưa chuộng hoà bình, nàng yêu say đắm một người con trai tên là TRỌNG THUYẾT của nước láng giềng, vì tình yêu với chàng cũng như yêu chuộng hoà bình, nàng hoàn toàn không muốn có chiến tranh vì vậy nàng đã đề nghị vua cha cầu thân. Nhưng không ngờ vì sự thuần khiết của nàng mà đất nước âu lạc chìm trong khói lửa, quá uất hận với tình nhân vì chàng đã phụ nàng, quá ân hận vì chính nàng đã đem đến tai ương cho tộc nhân của mình, quá thương tâm cho người cha già phải bỏ đất nước của mình kéo theo nàng chạy trốn. Nàng đã tình con mộng, vốn là một tu sỹ mạnh mẽ cùng một huyết mạch độc nhất vô nhị nàng điên cuồng trong ân hận, tu vi của nàng tăng tiến thần tốc, mỗi một bước chạy của nàng thì tu vi của nàng lại tiến thêm một bước cho tới khi nó tới đỉnh điểm thì cũng là lúc hai cha con nàng bị bao vây

Vì thương cha già, vì uất hận với tình lang, vì thương cảm cho toàn dân tộc nàng đã sáng chế ra một bí kỹ cực mạnh - phong ngục - nàng dùng máu huyết của mình để thi triển phong ngục, một thể giới lốc xoáy giam cầm tất cả những tu sỹ của địch kể cả người tình của nàng. tuy rằng sau cuộc chiến ấy nàng cũng đã hi sinh nhưng bí kỹ phong ngục này lại khiến cho toàn bộ tu sỹ thêm khát có được, một bí kỹ có thể giam cầm hàng trăm tu sỹ đồng cấp làm cho tên tuổi của nàng lưu danh cho đến ngàn đời sau

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Linh Hải Di Biến 2

Sau khi thoát khỏi phong ngục hần quyết định đi tới toà linh hải ẩn thứ 4, sau khi chứng kiến ba toà linh hải ẩn phía trước thì hần cũng chẳng còn mấy ngạc nhiên khi toà linh hải ẩn thứ tư này đổi màu, không những vậy theo như hần suy đoán thì những toà sau cũng sẽ có tình trạng như vậy nhưng không biết chúng ở dạng gì mà thôi

- Hi vọng là chúng sẽ như được tính ban đầu của mình - hần lẩm bầm một câu rồi ngấn nhìn toà linh hải thứ tư này, toà linh hải thứ tư này không như mấy toà linh hải trước, nó có màu lục nhạt, không những vậy hình như nó chưa tới đỉnh ngưng dịch kỳ thì phải

- phải chăng mọi suy đoán của mình đã sai hoàn toàn - đúng như hần dự đoán ban đầu thì toà linh hải này đúng là toà mộc thuộc tính nhưng nó không như mấy toà trước, linh hải tràn đầy mà hình như nó có chút gì đó mỏng manh nhưng sinh khí toát ra từ toà linh hải này cũng khiến hần tinh thần thoải mái vô cùng

Tuy rằng sợ hãi rắc rối sẽ xảy đến nhưng hần cũng muốn khám phá xem toà linh hải này bên trong đang chứa đựng cái gì

Bước vào toà linh hải một cách thận trọng, chậm chậm ngắm nhìn toàn bộ hải vực linh hải ẩn, nhưng sự thật lại khiến hần đôi chút thất vọng, toà linh hải ẩn này mệnh mộc rộng lớn nhưng trong đó chỉ tồn tại một cá thể, hay nói đúng hơn là mầm sống của một cây dây leo, khí tức của cây dây leo toát ra mang theo hương thơm mê người và khá quen thuộc với bản thân hần

- là mầm của thanh đằng - ngàn năm sống bên cạnh MAI AN TIỀM hần chẳng xa lạ gì với mầm sống của cây thanh đằng này, còn nhớ lúc còn trong mộng cảnh không những hần trông thấy nó mà hần còn chung sức cùng vị đại sư thực thần MAI AN TIỀM này chăm sóc mầm cây này, thanh đằng một loại cây có sức sống mãnh liệt, mang trong mình huyết thống tối cường của đẳng mạn không những thế khi trưởng thành nó còn có một tác dụng khác không kém phần khiến hần thêm muốn, quả thanh đằng được xem là thánh vật trong các loại thiên địa linh dược, năm đó nhờ cây thanh đằng này mà MAI AN TIỀM không ít lần thoát khốn thành công, thanh đằng bền bỉ cùng sức sống mãnh liệt đã hút đi hết tất cả hải vực đen của lưu hải giúp cho MAI AN TIỀM sống sót sau khi bị lưu đầy nơi được xem là có đi mà không có về

- là thanh đằng trong truyền thuyết, thật không ngờ trong toà linh hải này lại thai nghén ra loại lục đằng kinh khủng này, thật là một sự bất ngờ hiếm gặp - hần dung sướng trong lòng thốt lên. Bỏ qua toà linh hải thứ tư hần bước tới toà linh hải thứ năm, một toà linh hải màu tím mang khí tức hủy diệt

- lời hệ thuộc tính nhưng không biết nó có thuộc tính gì đây - nói xong hần đưa thần thức vào trong toà linh hải màu tím này một cách vô cùng cẩn thận, theo suy đoán của hần thì toà linh hải ẩn này chắc chắn không đơn giản chỉ nhìn khí tức toát ra từ nó thì cũng đủ khiến hần run sợ

- A - vừa bước vào toà linh hải thì hần nhanh chóng biết được kết quả, thần hồn của hần vừa bước vào trong toà linh hải ngay tức thì thần hồn của hần

đã bị tổn thương một ít, hần nhanh chóng đưa thần hồn ra ngoài toà linh hải

- Tịch tà thần lõi, chắc chắn là nó một lõi hệ biến dị - tịch tà thần lõi một loại lõi điện biến dị sinh trong lòng của ma giới, ma giới xưa nay vốn ghét lõi điện không những vậy lõi điện chính là khắc tinh của ma tộc nhưng không hiểu sao trong lòng của ma tộc lại thai nghén ra loại lõi điện kỳ dị này, năm đó bản thân nhân tộc bị ma tộc vây khốn thiếu chút nữa là tận diệt toàn tộc, may thay trong lúc nguy khốn thì có một vị anh hùng đã đứng ra gánh vác, vị anh hùng này không ai khác chính là THÁNH GIỐNG, thánh giống vốn là một tu sĩ bình thường trong giới tu đạo, vốn là một tu sĩ kim thuộc tính bỏ đi nhưng cơ duyên của người lại sâu nặng hơn bất kỳ một tu sĩ nào, trong lúc nhân tộc đang nguy khốn bởi thế lực của ma tộc quá mạnh mẽ ngài vô tình bị đẩy vào trong ma giới, nơi có hải tri quanh năm mạnh mẽ. Tu luyện trong hải tri hơn trăm năm, nhuộm lấy khí tức của tịch tà thần lõi, ngài biến đổi từ một tu sĩ kim thuộc tính bình thường thành lõi thuộc tính tịch tà duy nhất trong thiên địa, cuộc chiến với ma tộc tưởng chừng như thất bại thì người lại trở về, với một thân lõi thuộc tính cùng những vật phẩm truyền thuyết của nhân tộc người dùng bản thân mình thí triển tế lõi thuật; tế lõi thuật của người kéo lõi điện từ ma giới hàng lâm nhân giới, khiến ma tộc tổn thương trầm trọng, sau trận chiến đó người cũng phi thăng tiên giới và nghe nói là ở ma giới cũng chẳng còn thấy bóng giáng của tịch tà, thần lõi nữa

- Thần lõi tịch tà, thực không thể tin là thần lõi tịch tà của ma tộc, lần này lõi to rồi - hần hạnh phúc sung sướng hét lên rồi bước sang toà linh hải thứ sáu, theo như hần dự đoán toà thứ sáu này chỉ có thể là một trong hai loại kim hoặc băng thuộc tính mà thôi

- một toà linh hải màu vàng, chắc là kim thuộc tính trong ngũ hành - đúng là như dự đoán của hần phía trước mặt hần là một toà kim chúc thuộc tính, toà kim chúc thuộc tính này không có gì đặc biệt ngoài việc nó chưa đúc thành thật thể mà chỉ là một dòng sông kim chúc nóng bỏng, tuy rằng không mấy liên quan nhưng qua những kinh nghiệm khám phá lần trước thì hần khẳng định toà kim chúc này có liên quan đến vị đại kim khí sư nổi tiếng trong truyện THẠCH SANH cư sỹ, THẠCH SANH cư sỹ vốn là một luyện thể giả cực kỳ bá đạo, trong cuộc đời của người này không có gì khác ngoài những trận chiến kinh thiên động địa với yêu thú, từ xà tinh cho tới thiên bằng tộc; người một mình với bá thể truyền thuyết không ít lần làm cho thiên hạ náo loạn. Nhưng nổi tiếng nhất của người không phải bá thể mà là một vị luyện khí sỹ đại tài, trong một lần tình cờ xông vào yêu tộc, ngài gặp được một vị yêu tu cực kỳ mạnh và được truyền thụ luyện khí thuật; vì người đã trải qua vô số cuộc chiến nên đã tích góp được không ít nguyên liệu luyện khí, cùng với sự giúp đỡ của yêu tu yêu tộc người bước lên với danh xưng luyện kim THẠCH SANH, những món binh khí người tạo ra không món nào là không chứa huyền cơ, không món nào không phải là một tuyệt phẩm cả; một thanh kiếm chém đôi xà tinh ngàn năm, một bộ cung tên phá trường không diệt kim si điêu, một chiếc đàn mang âm điệu mê lương tột độ, một chiếc niêu chứa đựng cả động thiên phúc địa; không một món nào không phải là cực phẩm, không một món nào không phải là một kỳ binh

Khám phá xong toà linh hải thứ sáu hần không lưỡng lự mà bước ngay tới toà linh hải thứ bảy, trước khi bước tới toà linh hải thứ bảy hần cố suy nghĩ xem toà linh hải thứ bảy này sẽ là ai đây; nghĩ mãi mà không ra đáp án vì trong mộng cảnh hần chưa từng gặp một tu sĩ nào thuộc hệ băng cả

Toà linh hải thứ tám là một màu trắng hàn khí bức người, đúng như dự đoán là một toà băng thuộc tính, toà băng thuộc tính hàn khí bức người này không hiểu sao hần lại cảm thấy ám áp vô cùng

- Là ai đang kêu gọi ta - hần lẩm bầm một câu vì càng gần toà linh hải này hần càng như cảm thấy có ai đó không ngừng triệu hoán hần

Bước vào toà linh hải, hần chậm chậm bước đi trên mặt băng, mặt băng toả ra hàn khí nhưng hần lại cảm thấy càng ám áp

- Là ti sao? - như nhận ra được điều gì hần ngược mặt lên trời hét lên, cùng lúc đó hai hàng nước mắt của hần lăn dài trên hàng mi; hần mếu máo gọi tên ti ti trong vô vọng

Mỗi một người ban cho hần sức mạnh đều là những người đã chết vì vậy chắc chắn ti ti của hần đã xảy ra chuyện không hay rồi, hần đưa thần thức ra khỏi linh hải

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Hai Thế Giới

Hần tỉnh lại với tâm trạng bồn chồn, hô hấp của hần càng lúc càng nặng, hần thầm mong chị gái của hần sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn nếu không thật sự hần không thể an tâm nổi cho đến khi hần nhận được một bức thư cùng một miếng ngọc giản

Trên bức thư đề tên người nhận là hần và người viết ra chúng không ai khác chính là chị gái của hần

Hần trầm ngâm một lúc rồi nhặt bức thư lên đọc, bức thư chỉ có mấy dòng nhưng nét chữ thì quá xấu khiến hần dịch mãi mới hiểu đại ý của bức thư này

Bức thư này viết là nếu muốn hiểu rõ mọi việc thì xem miếng ngọc bội bên cạnh, và trước khi xem thì hãy để con rồng trong người hoạt động một chút

- hoạt động! ý là sao? - hần trầm ngâm một lúc rồi cũng không chần chừ đem một tia thần thức vào trong linh hải của mình thử gọi con rồng đang ngủ say kia dậy, không ngờ vừa mới lên tiếng thì hần nhận được lại một tiếng gầm làm cho tia linh hồn của hần tan biến ngay tức thì, nhưng cùng với việc tia linh hồn của hần tan biến thì cũng là lúc hần cảm nhận được một tia liên hệ khá mỏng manh với con rồng trong thức hải

- Vậy là thành công sao? - hần tự hỏi một câu rồi điều động thần thức chui vào trong miếng ngọc giản, lúc này như cảm nhận được điều gì con rồng trong

linh hải như sống dậy, nó gầm lên mấy tiếng vui mừng rồi không ngừng bay lượn trong linh hải

Bước chân vào trong ngọc giản hắn lại thấy một cảnh tượng cực kỳ quen thuộc, phía trước mắt hắn chính là một trong những ảo cảnh mà hắn từng nhìn thấy trong mộng ; truyền thuyết về LẠC LONG QUÂN cùng ÂU CỐ

Nhưng lúc này hắn không phải theo dõi quá trình hai người này tu luyện mà là quá trình hình thành của một tiểu thế giới trong đan điền của LẠC LONG QUÂN. Sau khi LẠC LONG QUÂN mất đi thì thế giới này được ÂU CỐ nữ vương xây dựng thành một tiểu thế giới riêng biệt nằm song song với tiểu thế giới của nàng ; đó chính là nguồn gốc của nhân gian song giới

- Thì ra là vậy, bao lâu nay mình cứ tưởng thế giới kia là một thế giới của đại thiên thể giới không ngờ nó cũng chỉ là một tiểu thế giới do con người tạo ra mà thôi ; mà thế giới này mình đang ở cũng chỉ là một tiểu thiên địa được dưỡng dục nên của tổ tiên nhân tộc - hắn không ngờ sự thật lại là như vậy, hắn trở mắt lên suy nghĩ thử xem liệu có nên tin mọi thứ xảy ra trong này là sự thật hay không hay chỉ là bịa đặt đây

Ảo cảnh qua đi sau đó là một cuộc sống vô cùng hạnh phúc của hắn cùng gia đình tại linh giới, nhưng một biến cố bất ngờ xảy đến với gia đình hắn cùng tộc đàn của hắn

Linh giới vạn tộc không biết vì lý do gì mà tập hợp ngàn vạn tu sỹ ra tay tàn sát ÂU -LAC tộc, những cường giả trong tộc đứng lên đấu tranh nhưng thế lực của linh giới vô cùng mạnh mẽ chúng quyết đuổi tận giết tuyệt mọi người trong gia tộc ; nhìn thấy tình cảnh vô cùng nguy khốn, lão tộc trưởng đành đưa ra quyết định để giữ lại huyết thống cho tộc nhân, chính là đưa những đứa trẻ còn sống sót đẩy vào nhân gian song giới, trong cuộc hành trình đó bao gồm cả hắn cùng ti ti hắn ; không dừng lại ở đó linh giới vạn tộc như biết trước được hành động của ÂU LAC tộc, chúng không ngừng tìm tòi cho ra tiểu thế giới của tổ tiên, cho đến khi chúng tìm ra được nhân giới dị giới ; nhưng không ngờ tiểu thế giới của tổ mẫu lại phát triển ngoài sức tưởng tượng, không những vậy quy tắc của tiểu thế giới ấy khiến cho linh giới vạn tộc vô cùng đau đầu, bọn chúng toan huy diệt tiểu thế giới ấy nhưng khi chuẩn bị hành động thì một sợi xích từ thiên không lao xuống ; sợi xích này chính là một trong những điều tối kỵ trong đại thiên thể giới - khi một thế giới tồn tại, hoàn thiện được quy tắc riêng của mình và được thương thiên công nhận thì không có bất kỳ kẻ nào được huy diệt nó, nếu ai dám kháng lệnh thì sẽ bị thiên phạt - đó chính là thông cáo cuối cùng của thương thiên thần giới ; không thể huy diệt nó nhưng cũng không muốn tàn dư của ÂU LAC thị tộc sống sót chính vì vậy mà chúng không ngừng liên lạc với yêu tộc tại nhân tộc dị giới nhằm tiêu diệt hết mọi cá thể không phải yêu tộc trong lòng nhân tộc dị giới - đó chính là nguyên do mà nhân tộc tại dị giới luôn phải gánh chịu tai ương

Còn thế giới này vì sao không bị phát hiện thì theo như hắn dự đoán có thể là do thời gian pháp tắc của thế giới này, năm xưa LẠC đại tổ tông trong lúc tu luyện vô tình tìm ra một cách thức giúp cho ngài tu luyện nhanh hơn đó chính là tu luyện thời gian pháp tắc, pháp tắc thời gian có thể luân chuyển càng chậm thì thời gian tu luyện sẽ càng nhiều vì vậy người quyết định thực hiện nó vào trong tiểu thế giới của mình, nếu nó có thể thành công thì đó sẽ là một thiên tài địa bảo cho toàn bộ tộc nhân ; nhưng không ngờ việc chưa hoàn thành thì thọ nguyên của người cũng đã cạn, không những vậy có thể do trong quá trình hoàn thành tiểu thế giới này có một chút sai lệch hoặc một tác động nào đó từ bên ngoài mà làm cho thế giới này vận hành một cách vô cùng đặc biệt. Đúng là thời gian luân chuyển của thế giới này thay đổi nhưng không như dự kiến, thời gian của thế giới này chạy nhanh gấp trăm lần so với thế giới thực nghĩa là một ngày của thế giới này bằng một năm ở thế giới kia - vấn đề này thì hắn cũng đã được cảm nhận rồi, hắn bất tỉnh ở thế giới này ba năm mà hắn ngu ngốc ở thế giới kia hơn ba mươi năm - cũng có thể vì lý do chênh lệch về thời gian mà linh tộc vạn đại tu sỹ hoàn toàn không tìm ra nó

- Hoá ra đây là nguyên do của tất cả chuyện này - hắn nghiêng răng thảm thê có một ngày hắn sẽ trở lại linh giới tàn sát hết những tộc đàn đầy gia tộc hắn vào cảnh diệt vong này

Cuối cùng thì mộng cảnh cũng kết thúc trước khi mộng cảnh tan rã thì có một đoạn văn khiến hắn không thể không lưu ý

“ Khi nhân tộc của một trong hai thế giới hoàn toàn bị tận diệt thì hai thế giới sẽ dung hợp làm một và khai sinh ra một thế giới mới, và thế giới ấy sẽ trở lại trong lòng đại thiên thể giới vì vậy đệ nhanh chóng tăng cường thực lực của mình đi ; sẽ nhanh thôi ngày ấy sẽ tới, cố gắng lên ti ti tin tưởng đệ sẽ làm được ” - đó là lời nhắn nhủ cuối cùng của ti ti hắn, nhưng ti ti của hắn có đâu ngờ rằng ngày đó đã tới rồi

Trở lại thế giới thực với muôn vạn cảm xúc, sự tức giận hắn lên trên khuôn mặt hắn khiến khuôn mặt tuấn tú của hắn trở nên vô vận vẹo, hắn thề với trời mới thù này nếu hắn không trả hắn thề sẽ không làm người.

Đang lúc toan đưa tay lên thề thốt thì một tiếng gầm lớn vang lên khiến hắn không tự chủ được mà run lên cảm cập

- Là yêu thú! thế giới này làm sao có yêu thú được - hắn đứng dậy cất bước ra ngoài ngôi nhà của mình thì một cảnh tượng khiến hắn ngây ngốc một lúc

Phía trước mặt hắn là một cảnh tượng khiến hắn vừa quen thuộc vừa xa lạ, một người đàn ông đang chiến đấu cùng với một con yêu thú nhà trư

Con yêu thú họ trư trông chừng có vẻ yếu ớt trước sức mạnh của người đàn ông kia, nó không ngừng nhả ra hỏa cầu nhưng đều bị người đàn ông kia thoát khỏi, không những vậy trong lúc nó đang xuất chiêu thì không biết từ đâu bay tới một tia sét khiến nó hoàn toàn gục ngã

Hắn nhìn thấy cảnh tượng này rồi hoàn toàn ngây người, trong lúc hồn vía lên mây thì có một tiếng gọi làm hắn giật mình tỉnh lại

- Tiểu huynh đệ! người không sao chứ - người đàn ông tỏ vẻ lịch thiệp hỏi hắn

- Không có gì! hắn ứ ớ trả lời một cách ngất ngưởng

- Tại sao tiểu huynh đệ vẫn còn sống ở đây! có phải đạo hữu cũng muốn đi săn yêu thú - người đàn ông cảm nhận được trong người hắn có một loại lực lượng ba động nên lão hiểu nhầm là hắn đang đi yêu thú

- Ta - hắn toan nói là hắn nghe thấy tiếng gầm của yêu thú nên ra xem nhưng khi vừa đến cửa miệng thì hắn chợt thấy có gì đó không hợp lý - còn sống ở

đây, sẵn yêu thú - chẳng lẽ thế giới này đã thay đổi

- Xin hỏi tiên bối năm nay là năm thứ bao nhiêu - hắn cố tìm một lời giả thích hợp lý nhưng hoàn toàn không tìm ra, nhìn qua người này cũng không có ác ý chắc lẽ không sao? nên hắn bạo dạn hỏi

- Năm nay là năm bao nhiêu sao? - người đàn ông kia không ngờ hắn lại hỏi câu này nên khá là ấp úng, hắn thật sự không biết năm nay là năm bao nhiêu sao

- Năm nay là năm 2150 - đang lúc chờ câu trả lời từ phía người đàn ông trước mặt thì có một giọng nữ vang lên trả lời giúp hắn, cùng lúc đó có ba bốn bóng người không biết từ đâu chui ra tụ tập bên người đàn ông kia

- Năm 2150! đã một hơn trăm năm rồi sao? - mộng cảnh đúng là ác mộng mà - hắn thốt lên chửi bới, một cái ngọc giản chứa mộng cảnh mà khiến hắn mất hơn trăm năm ngoài đời thực, thật đáng hận

- Tiểu hữu không sao chứ - người đàn ông thấy khuôn mặt hắn biến đổi thì ân cần hỏi thăm

- Mấy vị tiên bối! có thể cho tại hạ đi theo được không? - hắn đưa ra một câu hỏi, hắn thực không biết bây giờ nên làm thế nào trước mắt cứ xin đi theo đoàn người này đã, hi vọng sẽ tìm hiểu được đôi chút

- Có thể! nếu tiểu huynh đệ có dị năng - lúc này một người phụ nữ từ trong đoàn bước ra nhìn hắn rồi đưa một ánh mắt chăm chọc nói

- Dị năng? là cái gì - hắn không hiểu mô tê gì, như một đứa trẻ không ngừng hỏi

- Là cái này - nói xong người phụ nữ đưa tay lên rồi không biết từ đâu xuất hiện một cái trượng băng thật dài rồi ném về phía hắn, cùng lúc đó một vị tu sỹ khác cũng đưa bàn tay lên tạo ra một cái hoạ cầu cũng ném về phía hắn

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Trò Chuyen

sau khi nhìn thấy hai người kia động thân thì hắn cực kỳ kinh ngạc bởi tốc độ triển thuật pháp của hai người kia cực kỳ nhanh chóng, giống như những vị đại tu sỹ chỉ cần thoáng động tay chân là có thể điều động linh khí vậy, thuật pháp xuất hiện nhanh tới một cách chóng mặt cũng khiến hắn sợ hãi người; nhưng hắn cũng không phải là kẻ phàm phu tục tử hay kẻ không biết tu luyện gì, so với đồng cấp thì tốc độ triển thuật pháp của hắn cũng nhanh không kém, ý nghĩ vừa động thì nội tạng huyền diệu cũng đã xuất hiện ngay trước người hắn, thuật pháp vừa xuất hiện thì va chạm cũng xảy ra. Hắn bị thuật pháp đánh trúng lui lại gần ba bước

- Mấy vị tiên bối có gì từ từ nói chuyện - sau khi thoát khỏi được hai lần công kích cùng lúc thì hắn vội vàng hô lên, hắn thật sự sợ những người kia động thân lần nữa; tốc độ thi pháp đó khiến hắn không thể tin nổi, nếu họ thật sự còn muốn tấn công thì hắn thật sự không có cách nào chống đỡ nổi

- Tiểu thanh, tiểu thiên! dừng lại ngay - lúc này người đàn ông trung niên mới lên tiếng, nhìn qua thì biết chắc người này chính là người dẫn đầu trong đoàn đội ba người này

Nãy giờ hắn không để ý tới nhưng khi người này lên tiếng với giọng sai khiến thì khiến hắn không thể không để tâm, không phải là hắn từ đầu tới giờ không để ý tới ba người này mà vì lo lắng việc tí ti có chuyện nên hắn mới hoàn toàn không muốn hay phải nói không có tâm trạng gì mà đi phân tích đối thủ

ba người trước mặt này nhìn qua thì họ giống như người bình thường không khác một tí tẹo nào? hắn dùng thần thức quan sát một lúc cũng chẳng thấy được một chút lực lượng linh lực nào ba động trong cơ thể họ cả, chỉ trừ thân thể của họ có chút chắc chắn hơn người thường mà thôi, à mà không thân thể họ không phải chắc chắn hơn người bình thường mà là cực kỳ rắn chắc, đây có thể là một sự rèn luyện cực độ nào đó khiến cho thân thể họ có thay đổi rõ rệt như vậy

- Thế tu - nhìn thấy hình ảnh ba người này làm hắn không ngừng nhớ tới những vị thể tu trong truyền thuyết, - không lẽ thể tu lại thịnh hành ở thế giới này như vậy? - thể tu là một loại thể thuật nằm trong đạo pháp, người tu luyện thể thuật thường là những người có thân thể cực kỳ cường tráng, không những vậy sức mạnh thể thuật của họ có thể nói là không kém hơn tu sỹ là bao; còn có truyền thuyết kể rằng một tu sỹ thể thuật cao cấp có thể dùng tay không xé rách thân thể của hổ báo, dùng thân thể mình chiến đấu ngang tay cùng hoàng kim cự long vốn thiên về lực lượng

- Nhưng tại sao họ lại còn sử dụng được cả thuật pháp, chẳng lẽ là pháp thể song tu - nghĩ tới đây hắn cảm thấy rợn tóc gáy, nếu thật sự những người này là pháp thể song tu mà không phải là toàn bộ những tu sỹ ở đây là pháp thể song tu thì thật sự không ổn chút nào; một tu sỹ thì họ rất ít khi đi rèn luyện thể thuật trừ khi có một số công pháp bắt buộc họ phải rèn thể thuật vì thực chất họ không muốn mình sa đà vào luyện thể thuật mà làm chậm tiến độ tu vi của họ đơn giản thì tu vi lúc nào cũng quan trọng nhất; loại thứ hai đơn giản hơn là họ có tư chất cực thấp hoặc có thiên phú luyện thể: những người này từ đầu đã xác định đi theo con đường luyện thể nên họ sẽ cố gắng tăng cường đức mạnh thân thể của mình mà từ bỏ tu vi thuật pháp

Nhưng những người này hoàn toàn không thuộc về hai loại trên, thân thể mạnh mẽ thì không nói đằng này tốc độ thi pháp của họ cực kỳ nhanh, nói đơn giản là nhanh hơn gấp mấy lần so với tốc độ thi pháp của người nhanh nhất ở thế giới kia trong tu sỹ đồng cấp là hân - chẳng lẽ tất cả những tu sỹ ở thế giới này đều là quái thai

- Tiểu huynh đệ! người không sao chứ - người đàn ông trung niên nhìn thấy hân lơ người như bị trúng tà, chẳng lẽ hân bị trọng thương khi giao đấu cùng hai người kia - lão nghĩ vậy nên cố tình hỏi thăm

- Cám ơn tiên bối quan tâm, tại hạ không sao - hân trong tâm trạng kinh sợ giật mình tỉnh lại, hân thật không muốn đụng độ với mấy tên quái thai này nhất là gây hiểu nhầm thì toi luôn cái mạng của hân nên hân tính đường toan rút lui

Nỗi kinh sợ trong lần gặp gỡ này khiến hân nhận ra một điều, thiên tài như hân chẳng là cái thứ gì ở cái thế giới đầy quái vật này cả, có thể đây chỉ là một đoàn đội đặc biệt nhưng hân cũng không dám chắc rằng những tu sỹ khác không phải tu luyện theo cách điên cuồng như vậy - một thế giới đầy quái vật sẽ không có chỗ cho một kẻ thiên tài góc bép như hân, cuối cùng hân quyết định trước mắt có lẽ nên cố gắng rèn luyện bản thân, tăng tiến tu vi trước khi đi gặp những kẻ quái vật này tại thế giới loài người

- Không sao thì tốt rồi! - người đàn ông trung niên cũng chẳng muốn nói nhiều, như thế lão cũng chẳng để tâm đến hân vậy ; một kẻ thi triển thuật pháp chậm như rùa như hân thì cũng đủ biết tương lai sau này của hân như thế nào rồi, lúc đầu lão cũng tính mời hân vào đoàn đội của lão nhưng khi nhìn thấy tốc độ thi triển thuật pháp của hân cũng như cường độ thân thể của hân thì người này quyết định bỏ qua, đoàn đội của ta thiếu chứ không đi nhận những kẻ thấp kém - lão nghĩ vậy rồi quyết định dẫn hai đồng bạn chuẩn bị trở về

- Các vị tiên bối! không biết các vị có thể giúp đỡ cho tại hạ một chút được không? - hân cố gắng lấy lại bình tĩnh rồi ra giọng xin xỏ cực kỳ tội nghiệp và đáng thương

- Hi hi - thấy hân tỏ vẻ tội nghiệp thì cô gái bên cạnh cười lên mấy tiếng tỏ vẻ thích thú, nhưng cũng không quá phận nhìn về phía đội trưởng một chút như hỏi ý kiến của hân, khi thấy người đội trưởng gật đầu thì mới đáp lại

- Chuyện gì nói đi, nếu được tiên từ xinh đẹp này sẽ giúp người - tuy nói vậy nhưng nàng dường như cũng đoán được việc mà hân sắp thỉnh cầu, một kẻ tu vi thấp kém như hân mà bị lạc vào chốn rừng sâu nước độc này khi nhìn thấy một đoàn đội khác thì việc dĩ nhiên sẽ có duy nhất một mục đích chính là xin đi nhờ về thành trì của nhân tộc (nơi nhân tộc đóng quân)

Người trưởng đoàn trung niên cùng với người thanh niên như cùng một ý nghĩ như vậy - không biết đoàn đội nào mà mang theo một gã gà mờ này ra chiến trường để cuối cùng toàn đoàn bị diệt - tuy nghĩ vậy nhưng họ cũng không đành lòng để một tu sỹ là nguồn gốc sức mạnh của nhân tộc ở lại đây để cho sói lang làm thịt ; biết đâu một ngày nào đó hân sẽ là trụ cột của nhân tộc cũng nên

- Nhưng nói trước việc gia nhập đoàn là điều không thể - người phụ nữ lên tiếng lần nữa để phụ họa cho suy nghĩ của mình cùng trưởng đoàn

- Tại hạ chỉ muốn xin một cái bản đồ của khu vực xung quanh và một ít kinh nghiệm săn giết yêu thú mà thôi - hân nói ra suy nghĩ của mình, hân biết điều cầu xin của hân lúc này là hơi quá đáng nhưng không thể không xin được vì nó sẽ là hành trang duy nhất của hân trong việc sống sót và tu luyện ở thế giới này

- Cái gì? người nói người muốn bản đồ cũng như kinh nghiệm săn thú - quá bất ngờ với câu trả lời của hân, người phụ nữ thất thố hét lên, nàng thật không ngờ tên này lại còn ngu ngốc tới vậy người ta nói không sai ngu ngốc + nhiệt tình = phá hoại, không biết đoàn đội nào mà lại đi dẫn theo một kẻ như vậy đúng là chết cũng không đáng tiếc

- Bản đồ ghi bọn ta sẵn sàng cho người nhưng kinh nghiệm săn thú thì không thể - tuy nói như vậy nhưng mấy người này cũng chẳng hề coi thường hân không! phải nói đúng hơn họ chẳng để tâm đến hân, lúc trước có lòng tốt muốn đưa hân về nhưng có lẽ nên dẹp bỏ cái ý định ngu ngốc kia thì tốt hơn

- Ý của tại hạ không phải là kinh nghiệm săn giết yêu thú của các vị tiên bối mà là những khu vực có yêu thú cực mạnh mà được các tiên bối khác chỉ lại mà thôi - hân nghe thấy vậy thì hân biết mấy người kia hiểu lầm rằng hân cần kinh nghiệm săn giết yêu thú của mấy người kia, thực ra điều hân cần chính là về lại một chút những nơi có yêu thú mạnh mẽ để sau này còn tính đường rút lui mà thôi

- Ít ra người cũng không ngu lắm - người trung niên sau khi hiểu được ý trong lời nói của hân thì cũng xác nhận kẻ này tu ngu nhưng cũng không tới nỗi ngốc nghếch, hân nói xong thì ra hiệu cho người phụ nữ bên cạnh một cái

- nó chỉ tồn tại trong một giờ đồng hồ, cố mà ghi nhớ hết đi - nói xong người phụ nữ đưa tay lên rồi vẽ một cái, một chiếc ngọc giản bằng băng hiện lên rồi từ từ bay về phía hân

- Đa tạ chư vị tiên bối, đa tạ tiên từ xinh đẹp - hân không quên vỗ mông ngựa một cái, thực cũng lâu lắm rồi hân chưa vỗ mông ngựa ai, lần này coi như là tạ ơn đi

Nhận lấy miếng ngọc giản hân trầm tư một lúc rồi thả thần thức vào đó, hân không biết rằng ba người kia đã không từ mà biệt

- Đại ca! làm vậy có ổn không? - người thanh niên ít nói kia lần đầu tự chủ lên tiếng, hân vốn là kẻ thương người, khi thấy lý tam ở lại một mình thì hân khá là lo lắng cho lý tam nên lên tiếng hỏi

- Ta biết đệ không nhẫn tâm nhưng chúng ta không thể làm khác được, hi vọng là hân có thể sống sót - người trung niên cũng không đành lòng việc để lý tam ở lại một mình nhưng hân hoàn toàn không có cách nào khác

- Tất cả là do hấn lựa chọn! nhưng hi vọng là hấn sẽ sống - người phụ nữ cũng không đành lòng nhưng đành phải cam chịu, đường hấn chọn thì hấn phải có trách nhiệm, không ai có thể giúp hấn

- Cảm ơn - sau khi đọc xong miếng ngọc giản hấn ngửa mặt lên trời thầm nói một tiếng cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Từ Chối

Hấn thật sự cảm kích vì thứ hấn nhận được không chỉ là bản đồ mà nó lại cực kỳ chi tiết, không những vậy trên đó còn vẽ lại những hình ảnh đại diện cho số lượng yêu thú có trong một khu vực cố định và một số khu vực được đánh dấu là nguy hiểm nữa

- Cảm ơn các vị, ân tình ngày này ngày sau tại hạ sẽ báo đáp gấp bội - hấn thầm hứa một câu rồi nhìn lại tấm bản đồ mà hấn đã phác họa lại trong thần thức

- địa điểm mình đang đứng chắc là ở đây, ở đây là vị trí nhân tộc tụ tập, còn nơi này chắc là có một con yêu thú cực mạnh trú ngụ - hấn nhìn bản đồ rồi trầm ngâm một lúc lâu

- Không ngờ nhân tộc bây giờ lại yếu thế như vậy, hầu như toàn bộ bản đồ đều toàn vùng màu đỏ chứng tỏ yêu tộc hoàn toàn vượt trội so với nhân tộc rồi; còn nhớ hơn trăm năm trước nhân tộc chính là bá chủ của vùng đất này, không ngờ trăm năm sau lại là cùng đất của yêu thú hoành hành, chẳng lẽ kỷ nguyên băng hà lại một lần nữa xuất hiện - nhìn tấm bản đồ mà khiến hấn cảm thấy cay đắng, hấn chỉ là một con tép nhỏ bé mà nghĩ tới vậy thì không biết mấy kẻ lãnh đạo kia bao năm qua ngồi trên đầu người khác cảm tưởng của họ giờ như thế nào nhỉ; mấy vị lãnh đạo của mỹ cũng như nga trước đây suốt ngày đầu đá lẫn nhau, luôn khoe mẽ sự tiến bộ khoa học kỹ thuật của nước mình không biết cảm tưởng của họ giờ đây ra sao nhỉ? phải chăng họ vẫn còn cho rằng khoa học kỹ thuật của họ là vượt xa thời đại; cái gì mà máy bay siêu thanh, cái gì mà tàu sân bay, cái gì mà hệ thống phòng thủ tên lửa, tất cả chỉ thành đồng sắt vụn trước cuộc chiến với yêu tộc; còn nữa mấy lãnh đạo của trung quốc cứ mãi nói biên đông là của chúng nó, chúng suốt ngày ra ngoài đó phá hoại để xưng danh bá vương xác nhận chủ quyền, nhưng giờ thì sao? cả vùng biên đó ngon ra mà lấy, đến ốc còn không lo nổi mình ốc mà cứ to mồm; không biết mấy lão nghĩ gì bây giờ nhỉ? chẳng hay mấy lão còn muốn đưa người ra biên đông xác thực chủ quyền nữa hay không a; lại nói tới nấy thằng IS không biết giờ đây chúng đang nghĩ gì a, trước đây thì cứ hô chém chém giết giết, chặt đầu chặt chân không biết giờ có dám mở miệng không nữa; ... nói chung là hấn giờ đây có vô số điều muốn tâm sự cùng mấy vị lãnh đạo kia một chút, nếu thực sự được gặp thì hấn chỉ hỏi đứng một câu: cảm nghĩ của ngài ra sao?

Gác lại cái chuyện này ra sau đầu vì thực sự hấn chẳng có tâm trí đâu mà đi tìm hiểu cái này, hấn giờ chỉ muốn biết ba chuyện: một là tí ti hấn giờ đang ở đâu có nguy hiểm gì với tính mạng hay không? hai là vì sao yêu thú lại tràn ngập thế giới này, có phải là điều dự báo từ trước của tí ti đã được ứng nghiệm hay chưa? ba là con đường tiếp theo hấn nên tu luyện như thế nào

Về chuyện thứ nhất thì hầu như hấn đã có được đáp án, nhưng hấn cũng không từ bỏ hi vọng dù đó chỉ là một hi vọng nhỏ nhoi, với một tu sỹ mạnh như tí ti của hấn được xưng danh ngang hàng với những tu sỹ thời cổ đại thì không dễ gì mà khiến năng mất mạng - trong 7 người trao cho hấn sức mạnh trong linh mạch ần thì có tới 6 người trong đó là những tu sỹ đỉnh cấp của suốt những thời đại trước vậy thì tí ti của hấn cũng không thể đơn giản là một tu sỹ bình thường được - không những vậy tí ti còn là một thành viên cực kỳ xuất sắc của gia tộc từng được kỳ vọng là gia chủ của gia tộc đời sau thì không thể nào không có một vài thủ đoạn bảo mạng; nếu mà thực sự tí ti đã mất đi thì hấn ít nhất phải tìm ra nguyên nhân

Về việc thứ hai cũng khiến hấn bận tâm không kém đó là vì sao yêu thú lại tràn ngập khắp thế gian này, phải biết rằng thời đại yêu thú ở thế giới này đã kết thúc từ lâu rồi, nhường lại cho nhân tộc quản lý thế gian này phải chăng lời cảnh báo của tí ti đã ứng nghiệm; rằng thực sự hai giới nhân gian song giới thực sự đã hợp nhất, nhưng cũng không hợp lý nếu thực sự hai giới hợp nhất thì ít nhất hấn cũng phải cảm nhận được sự khác thường của linh lực hoặc biến đổi của nhân gian chứ. Tuy không phải là kẻ hay tò mò, thích tìm hiểu nhưng việc này hấn nhất định phải hiểu rõ nguyên nhân

Về việc thứ ba cũng là việc quan trọng nhất lúc này của hấn - làm sao để nhanh chóng tăng cường thực lực - muốn tìm hiểu hai việc trước thì hấn phải sống sót đã, mà muốn sống sót thì hấn phải có thực lực, mà muốn có thực lực thì hấn chỉ còn một cách là tu luyện: nhưng tu luyện theo hướng nào mới là điều hấn băn khoăn; phải biết rằng hấn từng trải qua vạn năm mộng cảnh, từng đi theo những tu sỹ hàng đầu tu luyện, có đầy kinh nghiệm trong việc tu luyện, từ luyện đan luyện khí, thuật pháp cho tới tu luyện thần thức, tất cả hấn hầu như đã gom đủ vào bộ nhớ của hấn

Nghĩ cũng phải than rằng huyết mạch của gia tộc hấn khiến hấn thực sự kinh hãi, quá trình tu luyện của các đại tu sỹ đều được ghi lại cuối cùng thành kinh nghiệm tu luyện cho đời sau, phải chăng vì thế mà gia tộc bị diệt vong - cứ thử nghĩ xem một vị tu sỹ mới ra đời mà mang theo kinh nghiệm của mấy đời kinh nghiệm tu luyện thì hấn dù là kẻ ngu cũng biến thành thiên tài được

Hấn trở lại với căn nhà yêu quý của mình chuẩn bị cho một cuộc hành trình mới, hấn rất nhanh thu dọn những đồ đạc mà hấn cho rằng cần thiết, nhưng thật không may cho hấn, hấn phát hiện một điều khiến hấn rất bất tiện chính là hấn hoàn toàn không có một cái túi trữ vật nào cả; mà đồ đạc của hấn thì không phải ít, chưa nói tới cái gì chỉ nói tới trăm cuốn sách không chữ kia cũng đã là một khối lượng lớn rồi - chẳng lẽ không có cách nào mang theo tất cả

- Không lẽ phải bắt đầu tu luyện từ đây - trong đầu hấn lại xuất hiện một ý nghĩ cực kỳ điên rồ, đó là hấn phải tự tay luyện khí

- Nhưng nguyên liệu luyện khí của mình thật tình là không có cái gì cả - tuy rằng hắn có kinh nghiệm luyện khí của lang Liêu đại sư nhưng không có nguyên liệu thì hắn hoàn toàn không làm được gì ; lang Liêu đại sư từng lấy tay không để dung luyện một tiểu thể giới vào trong một cái niêu nhỏ bé không có nghĩa là người không cần tài liệu luyện khí, mà tài liệu luyện khí cho không gian trữ vật là loại tài liệu hiếm có khó mà có được

- Vậy thì tạm thời cứ để nó ở lại đây vậy - nói xong hắn bắt tay vào việc bố trí một cái trận pháp để che dấu đi khí tức tồn tại của căn nhà này

Với kinh nghiệm của hắn từ kiếp trước thì hắn hoàn toàn có thể làm được điều này không một chút trở ngại

Sau khi tính toán hoàn thành các phương vị, vì hắn không có lấy một cái trận bàn nào nên hắn đành dùng mặt đất cũng như cây cối nơi đây để hoàn thành một cái ảo trận đơn giản mà thôi

- phương vị đã được xác định? lên nào - hắn hét lớn một câu rồi từ cơ thể hắn tuôn ra một lượng lớn chân nguyên, vì không có trận bàn nên hắn đành dùng chân nguyên của mình thay thế cho trận bàn ; một lượng lớn chân nguyên từ trong cơ thể hắn tuôn ra khiến cho hắn cực kỳ mệt mỏi, hắn cố gắng trấn định bản thân để hoàn thành nốt cái ảo trận này nhưng khi hắn sắp hoàn thành thì hắn nhận ra mình đã sai lầm

Linh lực của hắn như bị một thế lực nào đó thao túng, chúng không còn nghe sự điều khiển của hắn nữa, linh lực của hắn dần dần bị rút cạn cho tới khi linh lực trong linh hải cạn sạch, lần đầu tiên khi trở lại thể giới này hắn cảm nhận được mình yếu ớt như vậy, nếu linh hải thực sự cạn kiệt chẳng hay có phải mình sẽ chết không, nếu mình có thêm linh lực thì...

-Mình vẫn còn rất nhiều nguồn linh lực - một ý nghĩ chợt loé lên trong đầu, đúng vậy hắn còn rất nhiều nguồn linh lực vì đó cũng là mục đích đầu tiên khi hắn quyết định mất chút thời gian cũng như tinh lực để tu luyện nó “ Hoá Linh Quyết ”

Đang chuẩn bị khởi động môn pháp quyết dùng để lưu chuyển linh lực “ Vân Mộng Quyết ” thì hắn cảm nhận được một thứ cực kỳ rõ ràng mà bao lâu nay hắn vẫn muốn làm ; mối liên hệ giữa hắn và con rồng chết tiết kia trở nên cực kỳ rõ ràng

- Cầu xin ta đi, ta sẽ giúp ngươi - con rồng chết tiết kia lần đầu tiên liên lạc với hắn, không những vậy còn tỏ vẻ nó là thứ duy nhất có thể cứu hắn vậy

- Giúp ta với - hắn toan thét lên như vậy nhưng nghĩ đi nghĩ lại thì hắn cũng chẳng thém lên tiếng, trước khi thật sự không còn cách nào thì thật sự hắn sẽ nói như vậy nhưng giờ đây chưa phải lúc

Ai biết được tên kia có tính toán gì, tuy rằng hắn biết tên kia là do huyết mạch của chính hắn sinh ra nhưng hắn cũng không hoàn toàn tin tưởng, đó là tính cách của hắn cũng nhờ vậy mà hắn đã sống sót qua không ít hiểm cảnh

Hắn cố gắng huy động chút lực lượng còn sót lại để vận hành “ Vân Mộng Quyết ”

“ Vân mộng Quyết ” vừa khởi động thì cũng như hạn hán gặp mưa rào, như kẻ đói vớ được miếng ăn ; linh lực của hắn từ những linh hải ẩn bắt đầu tuôn ra khiến cho khôn cảnh của hắn tạm thời được giải quyết

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Huyết Lang Quân Đoàn

Một lượng lớn chân nguyên không ngừng tuôn ra khiến lòng hắn đau như cắt - hắn thầm ước nguyện chuyện này sớm kết thúc nếu không thì hắn thực không có cách nào chống đỡ nổi

Dường như lời thỉnh cầu của hắn đã được ứng nghiệm, khi mà linh lực trong bảy linh mạch ẩn dường như cũng gần cạn kiệt thì hắn cảm nhận được hình như lực hút kỳ lạ ấy cũng chậm lại dần rồi chấm dứt hẳn

Hắn thầm hô may mắn một câu thì hắn lại chợt cảm nhận được một vấn đề cực kỳ phiền toái ; linh lực của hắn gần như là cạn kiệt - nếu có con yêu thú nào đi ngang đây thì ắt hẳn sẽ là con mồi ngon cho nó

Hắn suy nghĩ chốc lát rồi thả thần thức ra kiểm tra xem xung quanh đây liệu có con yêu thú nào bén mảng tới không? kết quả là không có con yêu thú nào xuất hiện trong phạm vi ngàn mét xung quanh cả

- Thực là hù chết người ta rồi - hắn thở phào một hơi rồi ngồi xuống chuẩn bị khôi phục một ít chân nguyên, nhưng khi hắn vừa đặt mông xuống thì một tiếng gầm rống vang lên khiến hắn bật dậy, hắn đảo mắt nhìn về phía xung quanh nhưng không tìm thấy gì khi nhìn về phía ngôi nhà thì

- Ngôi nhà hoàn toàn biến mất, mặt đất phía dưới ngôi nhà cũng bị biến dạng giống như là vừa bị một con yêu thú to lớn nuốt chửng vậy - hắn hoàn toàn ngây người một lúc, cả một ngôi nhà trăm mét vuông tự dưng biến mất không lấy một chút tăm hơi, trong lúc ngỡ ngàng thì một vật không biết từ đâu rơi xuống, hắn đưa tay tóm gọn nó

Trong lòng bàn tay hắn là một chiếc nhẫn, một chiếc nhẫn nhìn rất cũ kỹ, nó có màu xanh lè như màu máu của con sâu vậy, trên bản thân chiếc nhẫn khắc

hình một con vật mà hắn không biết là con gì nó trông khá giống con rết nhưng hình như chiều dài của nó hơi ngắn, với lại nhìn nó mập mập rất chi là dễ thương, với lại trên nền nó là một màu xanh lè chẳng khác nào như một con sâu cả

- Một chiếc nhẫn hình con sâu! thật là con mắt thẩm mỹ tệ hại, không ngờ trên thế gian này có kẻ lại lấy con sâu ra để tạc hình ; trên đời này không biết có bao nhiêu con vật tuyệt đẹp mà uy vũ thì không chọn, lại đi chọn một con sâu xấu xí như vậy - hắn thầm rủa kẻ nào tạo ra chiếc nhẫn này một chút rồi toan vứt nó đi, nhưng khi chuẩn bị vứt nó đi thì kinh nghiệm luyện khí lại mách bảo hắn là vật này cực kỳ đặc biệt

Hắn thả thần thức bao phủ chiếc nhẫn nhưng không phát hiện điều gì, nhìn quanh thì cũng không hề có chút khí tức nào ba động cả - chẳng lẽ mình nhầm - hắn lẩm bẩm một câu

- Có thể là nhầm thật - tuy rằng ở trong mộng hắn đi theo lãng liêu đại sư tới ngàn năm, xem người luyện binh khí không biết bao nhiêu lần nhưng thực sự là chưa bao giờ hắn thử luyện khí cả, cũng chưa bao giờ hắn chạm vào một món vũ khí đỉnh cấp bao giờ cả

Suy nghĩ một lúc vẫn không ra đáp án thế là hắn chẳng thèm suy nghĩ nữa ; biết đâu nó có thứ gì đặc biệt thì sao? dù sao thì cầm theo nó cũng chẳng mất mát gì với lại tuy nó có hơi xấu xí nhưng cũng vừa tay chứ bộ - hắn ướn thử vào ngón tay cái thì vừa khít như là chiếc nhẫn này sinh ra là để cho hắn vậy, hắn đưa tay lên ngó nghiêng một chút, cảm thấy nó không tệ chút nào nên cứ thế mà đeo lên tay

bỏ qua chuyện chiếc nhẫn hắn lại quay về với thực tại, hiện tại căn nhà đã biến mất không một dấu vết, với lại chân nguyên của hắn cũng gần như là khô kiệt, hắn quyết định phải tìm một nơi thích hợp để tu bổ chân nguyên rồi tìm cách đột phá kết đan kỳ - tuy rằng việc căn nhà biến mất hắn cảm thấy hơi tiếc nuối nhưng biết làm gì đây ; hắn không phải thánh nhân mà biết hết mọi sự việc! thôi bỏ đi dù sao căn nhà đó cũng chẳng có gì đặc biệt mất thì thôi, và lại mình cũng chẳng có ý định ở lại đây lâu dài

- Có lẽ mình nên trở về thành trì của nhân tộc trước đã - quyết định xong hắn bắt đầu cất bước đi ; theo như tấm bản đồ ghi lại thì gần đây có một khu tập trung tạm thời được lập ra bởi mấy người thường xuyên du sơn yêu thú, họ coi nơi này như là một nơi nghỉ chân trước khi trở về thành trì chính

Khởi động pháp quyết, một đám mây hiện ra mang theo hắn biến mất khỏi vùng đất này.

Mất gần nửa buổi phi hành thì hắn cũng tới được nơi cần tới, phía trước chính là mục đích của hắn trong chuyến đi này

Trước mắt hắn là một toà thành, toà thành này diện tích không lớn chỉ đủ cho khoảng ngàn người đồ lại, xung quanh toà thành không phải được xây dựng bằng đá mà nó được xây dựng từ xương của những con yêu thú, những chiếc xương này có lớn có nhỏ khác nhau nhưng chúng dường như được sắp đặt một cách rất tỉ mỉ và chỉnh chu

- Trận pháp - hắn thốt lên ngạc nhiên, tuy chỉ là một trận sư nửa mùa nhưng nhìn qua hắn cũng biết được đây là một trận pháp phòng ngự khá chắc chắn

- Tránh ra - hắn đang ngần ngừ ngắm nhìn khối kiến trúc đồ sộ này thì có một giọng nói vang lên khiến hắn giật mình tỉnh lại, hắn quay đầu lại thì thấy một đoàn người khá đông phía sau họ là một đoàn xe ngựa đang chậm chậm tiến về phía hắn

- Xin lỗi - hắn cất giọng xin lỗi một tiếng, dù vô tình hay không thì hắn cũng đang cản đường người ta, vì vậy phải nói một tiếng xin lỗi là đúng rồi

- Người không vào thành mà đứng ngần ngừ ở đây làm gì - lúc này một vị trung niên bước lên phía trước nhìn hắn một cái rồi nói, người trung niên này nhìn qua có vẻ tầm thường nhưng khí chất của người này lại tràn đầy huyết tính, không những vậy những người phía sau cũng toả ra một loại khí chất tương tự như thể hàng ngày họ luôn phải đối mặt với máu huyết vậy

- Ta - hắn hoàn toàn không biết trả lời thế nào, chẳng lẽ là nói mình đang ngắm tường thành nên mới ngần ra như vậy ; e rằng nói ra thì không hay cho lắm

- Đi theo đoàn - người đàn ông trung niên thấy hắn ấp a ấp úng thì dường như đoán được vấn đề gì đó nên lên tiếng

Nghe thấy vậy hắn không tự chủ được mà bước lên phía trước mấy bước rồi đứng đằng sau người đàn ông trung niên ; người trung niên gật đầu một cái rồi chỉ huy đoàn đội tiếp tục tiến về phía trước

- Người không còn tiền à - đang ngỡ ngàng đứng nhìn người đàn ông chỉ huy thì có một giọng nói nhỏ vang lên phía bên cạnh, giọng nói này phát ra từ một vị thiếu niên vị thiếu niên này có lẽ là người trẻ nhất trong đoàn, hắn khoảng hai mươi thân thể mạnh mẽ cứng cáp với lại vị huyết tính trên người hắn toả ra cũng không kém cạnh mấy người kia

- À ừ - hắn tuy không hiểu ý của đối phương nhưng cũng chẳng rảnh rồi mà đi giải thích mấy chuyện không đâu này

- May mắn người gặp được chúng ta nếu không chắc đêm nay người phải ở ngoài thành rồi - người thiếu niên lại lên tiếng, người thiếu niên này nói chuyện như là kẻ đối người, có lẽ trong đoàn này hắn ít tuổi nhất với lại một quân đoàn chuyên về chiến đấu như họ thì thời gian nghỉ chỉ chuyên tâm rèn luyện bản thân chứ chẳng rảnh hơi đâu mà nói chuyện với hắn

Đoàn người vẫn cứ tiếp tục tiến về phía trước, tốc độ phải nói là chậm như rùa nhưng đội hình thì vẫn không hề thay đổi tuy rằng đã đến khu vực của nhân tộc quản lý nhưng họ vẫn cẩn trọng như vậy - quả là một quân đoàn được huấn luyện chuyên nghiệp có khác

- Đứng lại - đoàn người tiến sát cổng thành thì có một giọng nói vang từ phía cổng thành, rồi từ trong thành bước ra một vị tráng hán

- xin các vị xuất trình giấy tờ - hắn đứng trước đoàn quân thì như một con nai tơ, khí thế của đoàn quân này khiến hắn khẽ run lên nên giọng nói của hắn

có vẻ không còn đánh thép như trước

- Cầm lấy - người thiếu niên như quen việc, hất bỏ qua cuộc trò chuyện với võ tam để bước lên trước rồi ném cho người tráng hán phía trước một tấm thẻ bài

- Thì ra là “huyết lang quân đoàn”, xin mời vào thành - người tráng hán này nhìn tấm thẻ bài, hai tay hần run run như sắp để tấm thẻ bài rơi xuống vậy, cố gắng lấy lại bình tĩnh nhưng dường như hần không thể bình tĩnh nổi, cái tên “huyết lang quân đoàn” này thực khiến hần không thể tự chủ nổi mà muốn quỳ xuống vái lạy; hần nép sang một bên nhường chỗ cho những người này vào thành, hần thầm mong sao những người này tốt nhất là làm xong nhiệm vụ rồi biến đi cho hần nhờ

Sau khi nghe thấy đối phương nói vậy thì quân đoàn lại tiếp tục tiến về phía trước, người thanh niên lại trở về vị trí của mình tiếp tục bỏ lê ba la mấy câu chuyện của hần với võ tam

Quảng đường ngắn nhưng đối với hần dường như dài vô tận, có lẽ vì tốc độ di chuyển của quân đoàn, có lẽ vì hần đang cảm thấy vô cùng áp lực khi đang trong quân đoàn này nhưng quan trọng nhất là người thiếu niên bên cạnh hần đang không ngừng lái nhai với hần mấy câu vô vị; nhưng nói gì thì nói, người thiếu niên này cũng đã cung cấp cho hần không ít thông tin cần thiết, nếu có thể hần thực tình nguyện đi theo quân đoàn này để học hỏi thêm một ít kiến thức nữa

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Mộ Bình

Huyết Lang Quân Đoàn vào thành gây ra động tĩnh không nhỏ, với một khu thành lập đã chiến thế này mà tự nhiên có sự góp mặt của một trong bảy quân đoàn lớn thật là một đại sự khiến cho cả thành náo động

- Là huyết lang quân đoàn đó - những tu sỹ xung quang như nhìn thấy thần tượng của mình ai ai cũng trầm trồ khen ngợi, trong mắt họ tràn đầy nhiệt huyết nhìn về phía quân đoàn đang từ từ bước vào kia

- Không biết họ có tuyển thêm người không? - một vị tu sỹ nhìn vào quân đoàn với ánh mắt ngưỡng mộ rồi nói với đồng bạn bên cạnh

- Cũng không biết nữa! mong rằng họ sẽ tuyển thêm người - tu sỹ đồng bạn kia ánh mắt cũng ao ước không kém nhìn về phía quân đoàn rồi trả lời người bạn của mình

- Ta nghe nói huyết lang quân đoàn vừa hoàn thành một nhiệm vụ cực kỳ bí mật, tuy rằng nhiệm vụ này thành công nhưng nhân số lại bị thiếu mất mấy người nên họ đang đi tìm người thay thế vào vị trí ấy - một người khác khi nghe tới lời đối thoại này thì hần như hiểu rõ vấn đề trong đó nên lên tiếng nhắc nhở

- vậy sao? cảm ơn huynh đài nhắc nhở - những người xung quanh nghe thấy vậy thì cũng xi xào bàn tán và cũng không quên cảm ơn vị thiếu niên kia; bình thường khi họ biết một tin tức bí mật thì họ sẽ cố giấu diếm đề dành cơ hội cho bản thân nhưng người này hình như có chút khác biệt, hần chẳng dấu diếm gì nói tẹt ra cho thiên hạ đều nghe thấy

Việc quân đoàn tuyển người vừa được đưa ra, toàn thành nghe vậy thì háo hức hần lên, tất cả chỉ mong có cơ hội giờ đây cơ hội đã tới họ quyết không muốn bỏ qua, dù chết họ cũng muốn tham gia vào quân đoàn hần

Hần đang đứng trong quân đoàn ấy thì lòng cũng rạo rực hần lên, hần không ngờ rằng tiếng tăm của huyết lang quân đoàn lại lớn tới như vậy, lúc này nghe người thiếu niên bên cạnh lái nhai nhưng hần không hề nhắc tới việc về huyết lang quân đoàn, giờ nhìn thấy sự ngưỡng mộ của người dân thì lúc này một dòng máu nóng chợt bốc lên hần giờ chỉ muốn chạy tới bên trưởng đoàn rồi quỳ xuống xin gia nhập

Đứng trong đoàn người này giờ đây tuy rằng áp lực huyết khí toát ra khiến hần hơi khó chịu nhưng được nhìn thấy sự ngưỡng mộ của những người khác hần lại cảm thấy cái áp lực này như không tồn tại, hần chậm chậm đi theo đoàn hưởng thụ sự tôn vinh của người dân tuy không quá thích thú nhưng hần cũng rất vui vẻ tiếp nhận

Một thành trì thì tất nhiên có thành chủ mà toà thành này thì cũng không phải là ngoại lệ, huyết lang quân đoàn đi đến đây khiến cho lão thành chủ toà thành này đứng ngồi không yên, tuy nói là lão nhưng người này cũng chỉ ở tuổi trung niên, người trung niên này trông như thư sinh, ăn mặc có phần hơi nhếch nhác nhưng đôi mắt hữu thần khiến cho người khác nhìn vào là muốn làm quen, xưng huynh gọi đệ liền; nói về vị thành chủ này thì trong thành không ai xa lạ gì, nếu mà nói kẻ nào mà không biết mặt ông ta thì chỉ cần nói là biết trận pháp xung quanh toà thành này thì cũng xem như là biết người này

Đoàn người vẫn từ từ tiến đến và phía trước người tiếp đón họ không ai khác chính là thành chủ, người đã tự tay mình bố trí trận pháp cũng như duy trì sự hoạt động của trận pháp trấn giữ ngôi toà thành này

- Chào trần thành chủ - người trung niên dẫn đoàn đi về phía trước rồi chào hỏi một câu, trong giọng nói của lão tôn lên sự kính trọng

- Chào phó thủ lĩnh - người thư sinh cũng kính cẩn trả lời một câu, tên tuổi của phó thủ lĩnh quân đoàn huyết lang quân đoàn này lão cũng đã từng nghe nói, không những thế lão vẫn thần ngưỡng mộ những quân đoàn mạnh mẽ nên cũng biết hết tất cả những thủ lĩnh của các quân đoàn

- Như trong thư đã nói, chúng ta đến đây để đón ngài - người trung niên cũng không muốn dây dưa chút nào hẳn nói luôn vào vấn đề chính

- Ta đã chuẩn bị xong, chúng ta có thể đi - vị thư sinh họ trần này như đã biết trước mọi việc, hẳn cũng chẳng may ngạc nhiên, dường như mọi thứ lão đã định sẵn nên cũng chẳng có khúc mắc gì

- Nhưng trước hết xin phó thủ lĩnh cho tại hạ nói vài lời với những người dân trong thành đã - lão nói xong thấy người trung niên gật đầu một cái thì lão mới quay lại nhìn đoàn người đang đứng đông đủ nơi đây

- Như tại hạ từng nói lúc trước, giờ đây là lúc tại hạ phải đi, kính mong chư vị tha thứ cho tại hạ ; tuy tại hạ đi nhưng toà thành này vẫn còn, chỉ cần chư vị vẫn cung cấp đầy đủ linh khí cho toà thành này thì nó vẫn tồn tại - người thư sinh nhìn toà thành một lúc rồi hẳn quay mặt bước đi

Khi thấy người thư sinh đi vào đoàn thì người trung niên cũng không nói thêm gì nữa hẳn lại chỉ huy quân đoàn chuẩn bị rời khỏi toà thành này

- Cảm ơn các vị - vỗ tam thấy đoàn người chuẩn bị rời thành thì khá là bất ngờ, khi nghe xong câu chuyện của họ thì hẳn cũng đã hiểu rõ những người này tới đây chỉ là để đón vị thư sinh kia mà thôi nên hẳn không còn lưu luyến nữa dứt khoát bước ra khỏi hàng ngũ, hẳn quay lại cúi đầu một cái rồi nói

- Người tính đi đâu - người thiếu niên trong đoàn kia nhìn thấy hẳn ra khỏi đoàn thì có vẻ khá ngạc nhiên, hẳn tiến lên trước một ít bước rồi hỏi ; người trung niên kia như cũng ngạc nhiên không kém hẳn ngoái đầu ra sau một cái nhìn hẳn

- Tại hạ không phải là người của quân đoàn nên tại hạ phải rời khỏi thôi - hẳn nói một câu vì mục đích của hẳn tới toà thành này chỉ là muốn kiếm một cái túi trữ vật cùng một ít dược thảo cho việc chuẩn bị xông pha đi săn yêu thú mà thôi

- Ai bảo ngươi không thuộc quân đoàn - người trung niên nhìn hẳn một cái rồi khó hiểu nói

- Tại hạ chưa từng gia nhập quân đoàn - hẳn như cảm nhận được mình đã sai điều gì nhưng cũng không để ý vì hẳn thực chưa từng tham gia quân đoàn này và cũng chưa từng muốn gia nhập quân đoàn này

- Người đã gia nhập rồi - lúc này người thiếu niên lại nhìn hẳn một cái - chẳng phải ta đã nói cho ngươi biết về toàn bộ mọi người trong quân đoàn sao với lại ngươi lại nắm giữ không ít bí mật của ta nên việc ngươi gia nhập quân đoàn đã được định rõ từ trước rồi

- việc này - hẳn hoàn toàn bất ngờ, không ngờ cách hành xử của những người này lại bá đạo đến vậy, chỉ cần nói cho ngươi mấy việc linh tinh rồi thì ngươi đã là người của họ, đi bán mạng cho họ

- Đi thôi - người trung niên nam tử nhìn hẳn thêm một cái nữa rồi nói, nói xong người đàn trung niên kia hô một câu chuẩn bị cho quân đoàn khởi hành

- Chờ đã! Xin phó thủ lĩnh cho tại hạ cơ hội - người trung niên phó thủ lĩnh vừa quay đi thì có một giọng nói vang lên từ phía sau, giọng nói này chính là xuất phát từ vị thiếu niên lúc trước tung ra tin đồn rằng huyết lang đoàn đang tuyển người

- Tại hạ tuy rằng tuổi còn nhỏ nhưng tự nhận tu vi cũng không tệ vì vậy xin phó thủ lĩnh cho tại hạ một cơ hội - hẳn nói xong rồi quỳ xuống cầu xin

- Tốt! ngươi rất có năng khiếu ; vào đi - ngay từ đầu người trung niên này đã để ý đến hẳn, nhất là khi nghe tên này tung tin đồn rằng huyết lang đoàn của lão đang tuyển người thì lão đã xác nhận người này sẽ được tuyển chỉ là lão đang chờ xem tên này có đủ kiêu ngạo và bản lĩnh hay không mà thôi, nói xong từ trong cơ thể lão toát ra một đoàn huyết khí rồi nhìn người thanh niên đối diện

- Khảo nghiệm - người thanh niên kia như ý thức được điều gì, hẳn đứng dậy rồi đi tới, tuy bước đi của hẳn khá chật vật nặng nề nhưng cuối cùng hẳn cũng đi tới nơi

- Rất tốt! ngươi được chọn ; những người khác nếu ai còn muốn thì có thể bước lên - người trung niên nhìn vị thiếu niên một cái rồi nói với những người còn lại trong thành

Nghe người trung niên nói vậy thì những người khác cũng tiến lên nhưng được một khoảng thì họ dừng lại, áp lực từ người trung niên quá mạnh mẽ khiến họ không chịu nổi áp lực họ liền lùi lại chỉ còn hai vị thiếu niên vẫn còn đứng đó, hai chân run run nhưng vẫn không lui một bước, cố gắng bước lên một bước thì ngã rụp xuống ; nhưng ý chí của hai vị thiếu niên này không tầm thường, tuy bị áp lực đè xuống nhưng cũng cố bò đi tới

- Hai người cũng được chọn - hai người kia nghe thấy mình được chọn thì khá bất ngờ họ vui mừng ôm lấy nhau rồi bật khóc, họ biết chắc chắn mình không thể hoàn thành nhưng họ chỉ biết cố gắng kiên trì, may thay vị phó thủ lĩnh này cũng không phải là kẻ hay theo quy củ, lão chỉ thấy hai tên này đủ sự kiên trì nên cho chúng vào và lại lão cũng chẳng có thời gian đâu mà thực khảo nghiệm

- Về tới quân đoàn sẽ còn một cuộc khảo nghiệm nữa - lão nhìn hai người này một cái rồi nói, nói xong hẳn chỉ huy quân đoàn rời khỏi nơi đây trở về, còn chuyện những kẻ ở lại bàn toán chuyện gì hẳn cũng chẳng quan tâm

Hẳn cũng theo quân đoàn này rời đi, tuy rằng hẳn không muốn cho lắm nhưng cũng không sao, thay đổi kế hoạch một chút vậy ; ít nhất đi theo những người này có thể an toàn hơn một chút, ở cái thế giới đầy quái vật cũng như yêu thú này khiến hẳn áp lực vô cùng thôi thì tạm thời tìm hiểu rồi sau đó rồi đi cũng không muộn

Còn về mấy người khác thì biểu hiện vui sướng cùng cực, người thiếu niên đầu tiên thì không tỏ vẻ quá vui mừng nhưng đôi lúc vẫn nở nụ cười, hai vị thiếu niên kia thì mừng tới muốn khóc, chúng ôm nhau vừa đi vừa khóc và tất nhiên người vui nhất là vị thiếu niên mà cũ trong quân đoàn kia, hẳn như tìm thấy được thêm con mồi thú vị, hẳn không ngừng cười hắc hắc chạy qua chạy lại

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Dị Năng Giả

Hắn gia nhập quân đoàn mà lòng hoàn toàn mơ hồ, hẳn thực sự không biết phó thủ lĩnh nhìn trúng hắn điểm gì mà lại chọn hắn không những vậy mà cũng chẳng thấy hắn nhắc đến chuyện khảo hạch với hắn, tuy hẳn hoàn toàn không hiểu nhưng không có nghĩa là hắn ngờ nghệch, hẳn phải nắm rõ cơ duyên này mà tìm hiểu thế giới này nhất là việc xảy ra trong trăm năm qua, hơn nữa phải cố gắng phát triển bản thân mình cố vươn cao lên để tìm hiểu những bí mật mà cao tầng thế giới đang cố giấu kín mọi người

Việc gia nhập quân đoàn này với hắn cũng chẳng ảnh hưởng gì lớn, ngoài việc bị cái tên thiếu niên Hồ phi kia suốt ngày lải nhải bên tai thì cũng hoàn toàn bình thường, đúng như hắn từng dự đoán những người khác ngoài việc đi chuyển và nghe lệnh phó tướng thì chẳng hề nói chuyện với nhau họ chỉ có tu luyện, nhiệm vụ của ai thì người nấy làm không hề nói chuyện với nhau, họ đối xử với nhau như người lạ vậy

Có lẽ chỉ trừ cái tên Hồ phi này, từ khi quân đoàn nhận thêm mấy người thì hẳn ngư một kẻ điên, cứ nói chuyện với người này một câu thì nhảy sang nói chuyện với người kia một câu, hẳn như thế đây là một bữa tiệc cho hắn vậy

Tuy không có ý nhưng những gì tên hồ phi cùng nói chuyện với mấy người kia thì hắn đã nghe thấy hết và cũng hiểu đôi chút về họ ; hai người thiếu niên có khuôn mặt khá giống nhau kia thì ra là anh em song sinh, cha mẹ trong cuộc chiến với yêu thú đã bỏ mạng vì vậy mà chúng luôn nương tựa lẫn nhau cùng nhau thì sẽ mạnh mẽ lên để báo thù cho cha mẹ, quét sạch yêu tộc trên thế gian này, tên của hai vị thiếu niên này là lý minh, lý khang hai người này vô cùng đặc biệt chúng nói là chúng còn có thần giao cách cảm, tuy mới hơn 15 nhưng tu vi của chúng cũng không thấp đã tới gần năng cấp 4 tương đương với tu sĩ trúc cơ hậu kỳ không những vậy chúng còn là những kẻ tu luyện dị năng lõi băng song thuộc tính càng khiến hắn thấy kinh sợ không thôi

Còn cái tên eo lả như con gái kia tên là trần thành, tên này thì khá là kín tiếng hẳn rất ít khi nói chuyện với tên chuyên lải nhải hồ phi kia với lại cái tên kia hình như cũng chẳng hứng thú với tên trần thành này nên hai người ngoài việc lúc đầu chỉ nói với nhau đôi ba câu rồi giới thiệu cho hắn biết về quân đoàn rồi rời đi ; tuy tên này ít nói nhưng nhìn qua thì hẳn cũng đoán được đôi phần tên này chắc chắn là con cháu của một gia tộc tu luyện dị năng nào đó, có khi hẳn còn suy nghĩ tên này có phải là người thân của phó đoàn trưởng hay không nữa, tên này không những tu vi rất cao tuy mới 16 tuổi nhưng tu vi theo như cấp bậc của mấy tên kia nói thì hẳn là dị năng cấp 5 tương đương với kết đan sơ kỳ hẳn còn là một tu sĩ dị năng tam thuộc tính phong - lôi - hỏa

Nói chuyện nhiều với tên kia tuy rằng cái lỗ tai hơi khó chịu một chút nhưng hắn cũng thu thập được không ít thông tin

Thế giới này họ tu luyện một thứ được gọi là dị năng hay còn gọi là dị năng giả, dị năng giả là những người có thiên phú câu thông thiên địa linh khí, họ có thể hoàn toàn điều khiển thiên địa linh khí xung quanh bản thân cũng như xung quanh đối thủ miễn là họ có đủ thực lực ấy, mỗi một dị năng giả chỉ điều khiển được một loại dị năng mà họ có thể câu thông được ví dụ như hỏa dị năng chỉ có thể điều khiển được linh khí hệ hỏa ngoài ra còn một loại khác được gọi là thiên tài như cái tên trần thành kia chẳng hạn, hẳn sinh ra đã câu thông được với phong - lôi - hỏa ba loại thuộc tính cù vậy hẳn có thể sử dụng được ba loại pháp thuật khác nhau ; dị năng giả cũng giống tu chân giả họ điều khiển linh khí bằng ý niệm của bản thân nhưng hoàn toàn khác cách sử dụng, tu chân giả thì hấp thu linh khí của trời đất về rèn luyện bản thân nâng cao cảnh giới còn dị năng giả thì sử dụng trực tiếp linh khí của trời đất rồi phát động công kích vì vậy họ chẳng cần phải niệm chú hay kết ấn gì cả, chỉ cần một ý niệm thì có thể tạo ra pháp thuật vì vậy mà tốc độ thi pháp của họ cực nhanh như thể họ đã nhập vào cảnh giới thiên nhân hợp nhất vậy

Nói vậy không có nghĩa là dị năng giả mạnh hơn tu chân giả, mỗi loại đều có ưu khuyết điểm của riêng mình ; mỗi loại đều mang thuộc tính của bản thân không thể phá bỏ nó: thứ nhất dị năng giả chỉ có thể sử dụng được loại thuộc tính mà mình câu thông còn tu chân giả có thể sử dụng mọi loại thuộc tính khác nhau miễn là người có công pháp phù hợp, thứ hai là thời gian thi pháp cái này thì tu chân giả thua thiệt hoàn toàn, tu chân giả cần có thời gian khởi động pháp quyết, thời gian dài ngắn tùy thuộc vào độ khó của thuật pháp nhưng chắc chắn sẽ mất nhiều thời gian hơn dị năng giả vì dị năng giả chỉ cần một cái ý niệm thì họ có thể xuất ra thuật pháp miễn là tinh thần lực của người trần đầy thì có thể liên tục sử dụng chúng mà không hề có thời gian chờ ; thứ ba cường độ tinh thần lực vì dị năng giả tu luyện dựa trên tinh thần lực nên tinh thần lực của dị năng giả luôn mạnh hơn tu chân giả, nên họ luôn chú ý rèn luyện tinh thần lực - đó là nhất quán của dị năng giả ; thứ tư cường độ thân thể cái này thì tu chân giả vượt trội, không phải là vì thân thể khoẻ mạnh hơn mà thậm chí là yếu hơn so với dị năng giả nhưng tu chân giả thì hoàn toàn không cần tu luyện thì thân thể từ từ được thiên địa linh khí mài dũa trở nên rắn chắc hơn trừ những kẻ chuyên tu luyện luyện thể thuật còn những dị năng giả thì họ tu luyện thân thể chính là sự ràng buộc với tu vi bản thân ; một tu sĩ có tinh thần lực mạnh mẽ mà có thân thể yếu ớt thì dù có muốn thì cũng chẳng dám xuất ra cao giai pháp thuật ; đó chính là gánh nặng của dị năng giả, họ phải đồng thời tu luyện tinh thần lực cùng rèn luyện thân thể vì vậy mà lúc đầu hẳn cứ nhầm những kẻ tu luyện ở thế giới này toàn là quái thai pháp thể song tu ; thứ năm thời gian tu luyện và kết quả đạt được vì là loại pháp thể song tu nên thời gian tu luyện của dị năng giả sẽ lớn hơn đôi chút nhưng hiệu quả đem lại cũng không nhỏ tất nhiên là trừ một số kẻ thiên tài như tên trần thành kia ra, còn tu chân giả thì chỉ cần tu luyện pháp thuật nên tốc độ sẽ nhanh hơn nhưng cường độ thân thể sẽ kém hơn đôi chút

Đó chính là những điểm khác nhau cơ bản nhất của dị năng giả cùng tu chân giả

Dị năng giả được phân chia cấp bậc từ 1 đến 10 tương ứng với tu sỹ tu chân

cấp 1 linh sỹ - luyện khí sỹ

cấp 2,3,4 linh sư - trúc cơ sơ - trung - hậu kỳ

cấp 5,6,7 linh tôn - kết Đan sơ - trung - hậu kỳ

cấp 8,9,10 linh vương - nguyên anh sơ trung kỳ

Mỗi cấp bậc đều có hiệu dụng khác nhau tăng theo cấp bậc của thần niệm, thần niệm càng lớn thì dị năng giả khống chế được không gian càng lớn cho tới khi họ có thể biến đổi bản chất của linh khí xung quanh đối thủ khiến cho kẻ địch tự bị thiên địa linh khí dìm chết

Ngoài những kiến thức mới về dị năng giả hân cũng đã biết không ít về huyết lang kỵ sỹ đoàn: huyết lang kỵ sỹ đoàn tên như ý nghĩa họ chẳng khác nào những con sói cô độc tràn đầy huyết tính, tuy đi theo đoàn đội nhưng khi chiến đấu thì họ chẳng khác nào những con sói cô độc cả, xông vào chém giết vì vậy mà mùi vị huyết tính của họ trở nên đặc biệt nồng nặc ; thứ hai huyết lang kỵ sỹ đoàn thực ra là một trong mười tiểu đội của thần lang kỵ sỹ đoàn nhưng do tiếng tăm của đoàn đội này quá mạng mẽ áp chế đi những tiểu đội khác nên người ta cứ hay nhầm lẫn với thần lang kỵ sỹ đoàn ; thứ ba thần lang kỵ sỹ đoàn là một trong bảy quân đoàn kỵ sỹ mạnh nhất nhân tộc nhân số khoảng hơn ngàn người ; thứ tư lần này huyết lang kỵ sỹ đoàn tuyển thêm người không phải là vì nhân số bị thiếu hụt do chiến đấu mà thần lang quân đoàn chuẩn bị cho khai sinh ra một kỵ sỹ đoàn mới nên lệnh cho các quân đoàn nhỏ tuyển thêm người ; thứ năm mục tiêu của họ trong chuyến đi này là chuyển người mới về tổng đàn

Sau ba ngày di chuyển vất vả cùng mệt mỏi, hân cuối cùng cũng được dừng chân, ba ngày qua quả thực đối với hân là cực hình, không những hân phải vất vả và chạy theo đoàn người này mà còn phải trải qua hai cuộc chiến với yêu thú, hai cuộc chiến này với huyết lang kỵ sỹ đoàn thì không là vấn đề gì nhưng hình như họ chẳng may muốn hành động mà để cho bốn con ma mới cùng với tên Hồ phi kia chiến đấu mà thôi ; qua hai lần chiến đấu với yêu thú kia hân càng được mở rộng tầm mắt, càng thêm nhiều hiểu biết biết dị năng giả, tên cuồng chiến đấu Hồ phi kia thì không nói, hân cứ thấy đâu đâu có yêu thú là cứ xông vào giết như điên ; cặp anh em song sinh kia cũng khiến hân nhìn bằng ánh mắt khác, khi hai người xông pha chiến trường thì họ trở trên khác hân, khát máu huyết tính nhìn qua họ còn giống là thành viên hơn cái tên hồ phi kia, với màn phối hợp băng lời khiến cho hân mở rộng tầm mắt ; và kẻ cuối cùng khiến hân sợ hãi nhất chính là cái tên trần thành kia, hân nắm giữ ba loại thuộc tính cùng với đó là một thân thể cực kỳ dẻo dai ; hân cứ đi tới đâu là yêu thú lại ngã ngay tới đó

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Trận Pháp

Sau một quãng đường dài cùng hai cuộc chiến nhỏ thì phó đoàn cũng đã nhận định được thực lực của mấy người mới này ; tất nhiên nổi bật nhất không ai khác chính là trần thành, tên này trong chiến đấu đã lộ ra thiên phú kinh người cũng như trình độ pháp thuật, hân dường như đã trở thành tâm điểm của lứa học sinh mới ; hai anh em song sinh kia cũng nổi bật không kém, hai người đều có thủy băng song thuộc tính, không những vậy lại có thể kết hợp một cách nhuần nhuyễn như vậy thật là ngoài sức tưởng tượng ; còn người cuối cùng là võ tam, trong hai cuộc chiến kia trên này hình như không làm cái gì cả, hân chỉ nhìn mấy người kia chiến đấu rồi lâu lâu nhắc nhở một câu, chỉ khi một trong những người kia phải đối diện với nguy cơ mất mạng thì hân mới ra tay, nhưng tần suất ra tay của hân thì thật phải nói là quá chậm, chậm đến nỗi hân từng nghĩ mình có phải đã nhận nhầm người hay không? may thay hân vẫn còn có chút kiên nhẫn nếu không thật sự hân muốn đuổi cô tên này càng sớm càng tốt

- Tại sao không dùng trận pháp - phó đoàn trưởng đi đến bên cạnh hân, nhìn hân một cái rồi nói ; lão chấm hân ngay từ đầu không phải vì tu vi thiên phú của tên này, vì thực sự lão không nhìn ra hân có chút gì đặc biệt cả chỉ là lúc lão đến xương thành thì thấy tên này đang mê mẩn nhìn toà trận pháp kia, lúc đó tâm thần lão chợt có chút rung động nên mới có ý định mời hân vào đoàn ; phải biết rằng trận pháp sư ở thế giới này cực kỳ ít ỏi, nên hân nhắm mắt cho qua thiên phú của tên này mà mời hân vào đoàn

- Không có trận bàn - hân đang ngồi nghỉ ngơi thì bất ngờ có một tiếng hỏi, hân quay mặt lại thì nhận ra đó không ai khác chính là phó đoàn trưởng mà bất ngờ hơn chính là câu hỏi của đối phương ; vì sao hân biết mình biết trận pháp hơn nữa hình như trận pháp đối với lão cực kỳ quan trọng vậy ; tuy rằng không hiểu nhưng hân cũng nêu ra lý do của mình, không có trận bàn ông bảo tôi làm sao có thể bày trận đây

- Trận pháp cần trận bàn - lão nghe xong câu nói của hân thì khá là bất ngờ, theo lão biết thì chỉ những trận pháp cao cấp mới cần đến trận bàn, còn những trận pháp cấp thấp thì hoàn toàn có thể sử dụng những thứ khác thay thế miễn là chúng chứa đựng đầy đủ linh khí để bày trận là được

- Không có trận bàn thì ta không thể bày trận - hân khẳng định lại một câu

- không thể thay thế bằng vật khác - lão phó đoàn tiếp tục hỏi một câu

- Có thể nhưng ta không có gì cả - đúng là hân hoàn toàn không mang theo thứ gì cũng chẳng có thứ gì chứa đựng linh khí để bày trận cả

- Kể cả túi trữ vật - lão nhìn người thanh niên trước mặt này một cái, lão thực không ngờ tên này lại nghèo kiết xác như vậy đến một cái túi trữ vật mà hân cũng không có ; lúc đầu lão nghĩ tên này xông pha vào chiến trường chắc cũng thu hoạch được không ít có ngờ đâu hân đến một cái túi trữ vật cũng

không có

- Không có - hấn khẳng định lại lời nói của đối phương

- Vậy nếu người có trận bàn hoặc vật thay thế thì người có thể bày trận không? - lão nhìn thiếu niên trước mắt rồi hiện lên vẻ nghi ngờ

- Có thể - hấn khẳng định lại một câu vì hấn chắc chắn có thể làm được, tuy rằng hấn không phải là một trận sư thực sự nhưng với hấn bày mấy cái trận pháp cấp thấp đúng là việc cực kỳ đơn giản

- Trận thành chủ ; cho ta mượn tạm trận bàn của người - lão nghe thấy hấn nói thế thì bước ngay tới phía trận thành chủ, lão chắc chắn mình phải tận mắt chứng kiến tên này bày trận nếu không lão thật không chút yên tâm nào đưa hấn trở về chủ điện được, một khi tên này thực không thể bày trận thì lập tức đuổi hấn đi ngay kéo làm trò cười cho thiên hạ

- Đây! xin phó đoàn trưởng nhận lấy - trận thành chủ cũng khá hào phóng, lão cũng nghe rất rõ ý tứ của phó đoàn trưởng và cũng rất muốn xem xem vị thiếu niên kia trình độ trận pháp ra sao

- Bày trận đi - lão nhận lấy trận bàn rồi quay lại đưa cho hấn, trên tay hấn giờ đây là tám cái trận bàn, mỗi cái trận bàn đều chứa đựng một lượng linh lực khá lớn, tuy còn kém hơn cái trận bàn năm xưa hấn dùng nhưng khi cầm nó trên tay hấn cũng có đôi chút phấn khích

- Ngũ hành liên hoàn trận - hấn cầm lấy trận bàn rồi bắt đầu niệm pháp chú, sau khi niệm pháp chú xong thì hấn điều khiển trận bàn đi đến những vị trí đã được định sẵn cùng lúc đó từ trong cơ thể hấn tuôn ra năm loại linh lực khác nhau, năm loại linh lực trong ngũ hành như pha trộn với nhau xông về phía trận bàn

- lên - cùng với tiếng thét của hấn thì mười trận pháp cũng đã hoàn thành, ngũ hành liên hoàn trận thực ra chỉ là một trung cấp trận pháp nhưng với năm loại linh lực khác nhau và bá đạo từ trong cơ thể hấn nuôi dưỡng thì trận pháp này hoàn toàn có thể so sánh với cao giai trận pháp

- Có lẽ vậy khốn tên kia một lúc chắc là được - trận pháp vừa xong thì hấn cũng đã xác định được đôi chút về uy lực của trận pháp này nhưng hấn cũng muốn kiểm chứng nên cố tình nói lớn tiếng một chút ; tất nhiên đây là khảo nghiệm cho hấn và hấn chắc chắn phải hoàn thành và hoàn thành tốt nó

- trận thành tới đây - nghe hấn nói vậy thì lão đoàn trưởng khá là thích thú, hấn nhìn về phía mấy người thanh niên mới rồi gọi một tiếng

- Không phải tên đó mà là tên kia - hấn đưa tay chỉ về phía Hồ phi, hấn xác định lần này phải chơi lớn một chút thứ nhất là để xác định thực lực của mình thứ hai là để trả thù

- Hồ phi! tới đây - lão nghe hấn nói như vậy lúc đầu tưởng lão nghe lầm nhưng nhìn nét mặt tự tin của hấn thì lão biết đó không phải là lão nghe lầm mà hấn xác định tên Hồ phi kia chính là kẻ thù nghiệm trận pháp

Hồ phi đang nói chuyện cùng hai anh em song sinh kia thì bất ngờ bị gọi tên, hấn cũng chẳng quan tâm nửa lời của phó đoàn hấn chắc chắn sẽ nghe theo nên nhanh nhẩu chạy tới

- Đi về phía trước ba bước- thấy hấn chạy tới thì lão nói thêm một câu

Tên này tuy chẳng hiểu mô tê gì nhưng cũng răm rắp làm theo, hấn bước lên trước hai bước thì cảm nhận được một luồng sát ý nhẹ nhàng đang vờn quanh lấy hấn - phải đi lên trước - hấn quay lại hỏi một câu

- Đúng vậy - nhìn thấy phản ứng của hồ phi thì lão cũng khá là hài lòng, ít nhất trận pháp này có thể hù dọa được nó ; với một tên điên như nó việc hù dọa nó từ trước tới nay quả là hơi khó, lão nhìn một cái rồi gật đầu nói

- ngũ hành liên hoàn trận động - khi thấy đối phương vừa bước vào trận pháp thì hấn cũng đã động thân, khởi động toàn bộ trận pháp

Hồ phi vừa bước vào trận thì cảm nhận được một luồng sát ý mãnh liệt, hấn dứt khoát muốn nhảy ra ngoài nhưng đã muộn, bên ngoài võ tam không ngừng thay đổi thủ ấn, hấn thực muốn hành hạ tên này một chút ; ngũ hành trận động cũng có nghĩa là tên này phải chịu đau đớn một thời gian rồi

Nửa canh giờ sau Hồ phi bước ra ngoài với bộ trang phục rách rưới, hấn thầm phi nghĩ tên nào bày ra cái trò quái quỷ này chơi khăm hấn, hấn ở trong đó nhận đủ mọi thứ từ hỏa ngục thiêu đốt cho tới ngạt thở trong nước dù muốn chạy cũng không chạy nổi, may thay thân thể hấn đủ mạnh mẽ nếu không thật sự hấn đã bị chôn chôn trong đó rồi

lúc hồ phi bước ra thì võ tam cũng đã thu hồi trận bàn lại giao cho phó đoàn và xem như mình chưa từng làm gì cả

- Tốt người đã qua khảo nghiệm - lão nói xong rồi cầm cái trận bàn đi về phía trận thành chủ trả lại trận bàn cho hấn

Trận chiến này cũng đã làm chú ý không biết bao nhiêu là ánh nhìn, từ những người cũ cho tới thành viên mới ai ai cũng thầm than một tiếng và cuối cùng họ cũng các định chung một điều rằng, đừng có đi chọc cái tên học viên mới này nếu không muốn bị nướng chín hay ngộp thở mà chết

Và người để ý trận chiến này nhất không ai khác chính là trận thành chủ, từ đầu tới cuối lão nhìn không chớp mắt

- Trận pháp người học từ đâu - sau khi cuộc thí thí kết thúc và nhận lại trận bàn lão như ý thức được điều gì, lão đi tới phía võ tam rồi hỏi

- Ta - hẳn hoàn toàn không biết trả lời thế nào, không lẽ lại nhắc đến khiến linh sư huynh ở dị giới
- Người học cổ trận - lão nhìn thấy hẳn áp ứng không muốn trả lời thì hỏi tiếp
- Có lẽ vậy - hẳn hoàn toàn không hiểu ý của đối phương nhưng cũng không hề phản bác, cứ cho là cổ trận đi
- Hèn gì ngay từ đầu ta đã có cảm giác là lạ - lão lăm bắm một câu rồi nhìn về phía hẳn với một ánh mắt khác lạ, ánh mắt này không phải là thèm thường mà là ánh mắt mong muốn được trao đổi
- Chúng ta có thể trao đổi kinh nghiệm cùng nhau - lão nhìn hẳn một cái rồi nói, lão thật sự muốn biết sự khác biệt của cổ trận cùng trận pháp hiện tại của lão
- Có thể - hẳn cũng hoàn toàn muốn, hẳn muốn tìm hiểu về thế giới này nên hẳn sẽ không bỏ qua cơ hội nào ; đàm luận với một dị năng trận sư thực sự là một điều cầu còn không được

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Khảo Nghiệm Bắt Đầu

Hai người đang tính bàn luận về vấn đề trận pháp thì thời gian nghỉ ngơi cũng đã kết thúc nên cuối cùng họ đành viết những điều mình nghĩ ra Ngọc giản rồi đem cho đối phương

Hiện tại trên tay hẳn là miếng Ngọc giản mà trần thành chủ đưa cho hẳn, tuy rằng viết khá vội nhưng cũng đầy đủ mọi Thông tin mà hẳn cần, trần thành chủ hình như cũng không giấu diếm cái gì tất cả đều viết lên đây kể cả suy nghĩ của lão ; thế cũng đủ biết lão là người thế nào, một người như thế còn tồn tại trên cõi đời này quả là hiếm gặp

Sau khi xem xét xong miếng Ngọc giản thì hai người cùng nhìn nhau rồi cười một cái, tuy rằng không nói với nhau lời nào nhưng hình như họ hiểu rất rõ về nhau

- Tất cả chuẩn bị vào thành - phó đoàn chủ lên tiếng nhắc nhở, vì thời gian cho cuộc thi kia hơi dài nên chậm trễ việc xuất phát của đoàn vì vậy lão đứng dậy thúc dục
- Vâng - tất cả đồng loạt hô lên một tiếng rồi đứng dậy, những người cũ cũng đã quen với việc này nên không có gì vỡ ngỡ, họ tự biết vị trí của mình còn ba người mới như hẳn thì vẫn như cũ đi theo sau phó đoàn trưởng

Nửa canh giờ sau thì cũng tới nơi, phía trước mặt bọn họ là một toà thành rộng lớn, nghe tên hồ phủ kia bảo thì đây chính là tổng hành dinh của thần lang kỵ sỹ đoàn ; có lẽ vì ảnh hưởng của cái tên thần lang kỵ sỹ đoàn nên toà thành này cũng mang tên là thần lang, thần lang thành

Cùng lúc họ bước vào thành thì cũng có tới ba bốn đoàn người cũng đi vào thành ; khi thấy huyết lang đoàn cũng đi vào thì họ cũng tiến tới bắt chuyện, nói chung là vì huyết lang đoàn là đoàn dẫn đầu trong mười quân đoàn của thần lang kỵ sỹ đoàn nên ai cũng nhìn thấy họ đều tỏ vẻ nhường nhịn vài ba phần

- Phía kia là thanh lang đoàn, nhóm này là bạch lang đoàn... - tên hồ phủ kia như vừa có một vấn đề mới mẻ hẳn cứ chạy qua chạy lại giới thiệu với mọi người về những thành viên nổi bật trong đoàn, hẳn như là một cuốn bách khoa toàn thư vậy, ai tu luyện cái gì như thế nào hẳn đều nắm rõ trong lòng bàn tay

Có thể hẳn chu đáo sợ mấy người mới này quên cũng có thể là hẳn muốn khoe mẽ sự Thoàng thái của mình nên không một chút do dự gấn tạo ra bốn miếng Ngọc giản rồi đưa cho từng người kèm theo một câu - đọc cho kỹ nhé

Hẳn nhận lấy miếng Ngọc giản rồi cũng như mọi người hẳn chăm chú đọc hết những điều ghi lại phía trong, sau khi đọc xong hẳn thật sự nội phục cái tên hồ phi lăm mồm này ; hình như mọi thứ về những quân đoàn này hẳn đều nắm rõ hết trong lòng bàn tay thì phải

Theo quân đoàn đi vào thành, những tướng hẳn sẽ được nghỉ ngơi vài này nhưng không ngờ, họ lại dẫn bọn hẳn tới đấu trường ngay lập tức ; hình như họ không muốn cho bọn hẳn nghỉ ngơi đường sức mà chuẩn bị cho bọn hẳn tiến hành khảo nghiệm ngay thì phải

Tiến tới quảng trường rộng lớn, hẳn tưởng chừng như cáo quảng trường này có lẽ chiếm đến một nửa toà thành rồi thì phải, một cái quảng trường xa hoa trên quảng trường có hình một con sói vô cùng dũng mãnh đang ngửa mặt lên trời hú vang, nhìn thấy vào con sói này hẳn cảm thấy tâm linh mình như bị rung động, hẳn mãi mê nhìn nó đến mức mà bị hẳn bị tụt lại phía sau lúc nào hẳn cũng không hay biết

- Thật là một cảnh tượng hùng vĩ - hẳn cảm thán một câu nhưng ngay lúc đó thì bị tên hồ phi kia lôi đi
- Chuẩn bị cho tốt - tên kia như nhìn thấy hẳn có chút lơ đãng nên cố nhắc nhở

Lúc này hắn mới định thần lại, hắn quay lại rồi nói một tiếng cảm ơn rồi nhìn đi xung quanh, hắn thật sự không dám nhìn thẳng vào bức tượng hình con sói kia một lần nào nữa ; lúc này sau khi đảo mắt qua một vòng thì hắn thấy không ít nhân vật được miêu tả trong miếng Ngọc giản mà tên hồ phi kia đem cho, từng người từng người rồi những thông tin về họ đều được hắn ghi nhớ lại một cách rõ ràng

Cuối cùng hắn nhìn về phi cao nhất của quảng trường trên đó đang ngồi 11 người mỗi người đều mang những trang phục khác nhau nhưng khí thế họ toát ra thì khiến hắn cực kỳ rung động

- Mấy người này ít nhất tu vi cũng bằng với tì tì mình rồi - hắn nuốt nước bọt một cái ực rồi đưa ra phán đoán, đang ngồi trên đài kia là mười một người trong đó người ngồi giữa là người nổi bật nhất, người này độ tuổi khoảng tầm 30, cả khuôn mặt hắn nhìn qua thì có vẻ tầm thường nhưng khi đối mặt với bao nhiêu luồng khí thế mạnh mẽ xung quanh thì hắn vẫn mỉm cười mà không nói tiếng nào ; cả người của hắn như bị bao phủ bởi một mảng đen huyền bí, sâu tới nỗi mà mỗi thần thức thuộc dạng mạnh mẽ của hắn cũng chẳng nhìn ra chút gì

- Tên này có lẽ có thể sánh ngang cùng sư phụ mình rồi - hắn nuốt nước bọt thêm một lần nữa, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt người kia nhìn về phía hắn không biết vô tình hay cố ta nhưng cũng khiến tâm thần hắn run lên một hồi

- Thú vị thật - người trung niên ngồi giữa lúc này đang xem mấy người lùa đấu đá nhau thì hắn chợt cảm nhận được một tia thần thức đang theo dõi mình, khi hắn nhìn lại thì thấy một điều khiến hắn vô cùng ngạc nhiên, người thiếu niên kia hình như tu vi có chút thấp nhưng thần thức của hắn lại mạnh vô cùng khiến lão không tự chủ mà khen lấy một tiếng ; khi thấy lão mở miệng như vậy thì tất cả mười người khác đều không tự chủ được run lên một cái - họ đều nghĩ rằng đoàn trưởng chuẩn bị phát điên - thế là từng người không tự chủ mà thu lại khí thế của mình

Hắn không biết rằng từ khi phát ra thần thức dò xét đối phương thì hắn cũng đã lọt vào tầm ngắm của đối phương

Sau khi ổn định chỗ ngồi, nói chung là mấy vị cao tăng này dè dặt nhau thì cuộc khảo hạch cũng chính thức bắt đầu ; không có văn chương hoa mỹ không có kèn hiệu băng rôn chỉ cần một câu - bắt đầu đi - của trưởng đoàn là mọi việc đã được định sẵn

- Những thành viên mới của các quân đoàn bước lên phía trước - lúc này phi đoàn trưởng quân đoàn huyết lang lên tiếng, hắn đứng dậy đại diện cho 11 vị cao tăng của quân đoàn cũng như đại diện cho hơn một ngàn quân của thần lang quân đoàn khai mạc buổi mộ binh này

Sau khi nghe lệnh của phó đoàn trưởng huyết lang thì không ít những thanh thiếu niên từ các quân đoàn bắt đầu đứng dậy, họ không do dự mà bước về phía trước trong đó có cả hắn, hai anh em song sinh lý minh, lý khang và tên quái vật trần thành nhưng không ngờ cái tên điên hồ phi kia cũng đứng dậy bước lên phía trước khiến hắn vô cùng ngạc nhiên

- Có gì mà ngạc nhiên dữ vậy - tên hồ phi nhìn thấy ánh mắt nghi ngờ của hắn thì lên tiếng, không những vậy tên này còn cố tình đung vào hắn một cái

- Người là thành viên mới - hắn hỏi lại một câu, hắn thực không tin tên này là thành viên mới hơn nữa hắn hoàn toàn thông thuộc mọi thứ trong quân đoàn thì không thể là thành viên mới được

- Ta từng là thành viên dự bị, bây giờ mới chính thức gia nhập quân đoàn - tên hồ phi này nhìn lại hắn một cái rồi nói

- Thực ra không chỉ riêng mỗi mình ta mà ở đây hầu hết mọi người trước kia đều là thành viên dự bị cả chỉ ngoại trừ mấy người trong đó có người - hắn cố hạ thấp giọng giải thích

- Mọi thành viên tổ dự bị hình như ta cũng đã Thông báo cho người từ trong Ngọc giản rồi mà, người không có đọc sao - hắn lại nói tiếp một câu rồi nhìn hắn với vẻ mặt không hài lòng

Võ tam ngậy người đi một lúc, thực cái Ngọc giản kia chứa quá nhiều Thông tin mà hắn chỉ quan tâm đến những thông tin chính mà thôi còn mấy phần phía sau hắn cũng chẳng để ý đến bây giờ nhìn lại thì đúng là có thật hơn nữa cực kỳ chi tiết

- Người trước thuộc bộ phận nào trong lớp dự bị - hắn hơi nghi ngờ về trình độ của tên này, chẳng lẽ hắn suốt ngày phải vật lộn với Đồng giấy tờ này

- Bộ liên lạc và xử lý Thông tin, nói cho người biết nhé trong lớp đó chỉ có mình ta tốt nghiệp mà thôi - hắn nói tiếp một câu với vẻ tự hào

Nghe tên này nói vậy thì hắn cuối cùng cũng minh bạch, hoá ra tất cả những Thông tin mà hắn biết được này đều là quá trình học tập của hắn suốt thời gian qua, không những vậy hắn còn rất chuyên nghiệp tìm hiểu luôn sở thích cũng như sở trường của mọi người luôn mới đáng sợ - chẳng lẽ là một khiến linh sư huynh thứ hai - hắn rung mình một cái suy nghĩ

- Bắt đầu - không màu mè hoa lá, không có sự báo trước sau khi tất cả những thành viên mới bước lên quảng trường đông đủ thì lúc này vị phó đoàn huyết lang hét lên một tiếng, cùng lúc đó mười người nhảy từ trên đài xuống trấn giữ xung quanh lớp học viên mới còn vị trưởng đoàn thì nhảy lên đầu con sói bằng đá họ bắt đầu làm việc

Khí thế của mười người xung quang cùng vị trưởng đoàn như áp chế cả quảng sân rộng lớn họ bắt đầu niệm chú và rồi tất cả học viên mới đều biến mất khỏi quảng trường

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Nhiệm Vụ

Lại nói đến võ tam từ khi hấn bước vào quảng trường lòng hấn vẫn nao nao không yên, con rồng trong linh hải hình như cảm ứng được thứ gì sắp đến nên nó không ngừng gào thét

- Chuyện gì sắp xảy ra đây - hấn lăm bắm một câu rồi quay mặt lại nhìn về phía hồ phi hồi

- Tất nhiên là sắp khảo nghiệm rồi - tên này nhìn hấn một cái rồi làm một giọng khó hiểu nói

- Vậy trước đây khảo nghiệm như thế nào người biết không? - hấn nghe xong câu trả lời thì vẫn hơi ngờ ngợ, khảo nghiệm sao? Tại sao sao nghiệm thì có thể làm con rồng trong linh hải đứng ngồi không yên vậy? Với lại mình cũng có cảm giác chẳng lành trong chuyện này? Nên hấn hỏi lại

- Tất nhiên là sẵn giết yêu thú - tên hồ phi này lại làm ra vẻ hiểu biết hấn nhìn võ tam một cái rồi nói tiếp - ta đã từng viết trong Ngọc giản, người chưa từng xem qua sao?

- Lại là Ngọc giản - hấn thật sự bội phục tên này rồi, nói thật thử khi nhận được cái Ngọc giản kia thì đây là lần thứ tư hấn bị tên kia làm nhục rồi ; hình như tất cả mọi thứ tên này biết đều ghi lại trong Ngọc giản thì phải rồi hấn nhận được cái Ngọc giản từ đó tới giờ chỉ mới qua hai canh giờ, hấn tự nhủ rằng sẽ đọc thuộc lòng nó nhưng mọi việc liên tiếp xảy ra khiến hấn không có thời gian đâu mà đọc và tìm hiểu cả. Lướt lại cái Ngọc giản nhìn một lúc hấn thấy đúng là có một đoạn nói về vấn đề này “ khảo nghiệm của các lần trước chính là sẵn giết yêu thú, ai hoàn thành sẽ thành thành viên chính thức, tỉ lệ sống sót trong những lần trước là 50% ”

- Tỉ lệ sống sót là một nửa vậy trong đám tân sinh này phải có một nửa nằm lại chiến trường - nói xong hấn nhìn lại một lần đám thanh niên mới gia nhập này, tất cả có hơn trăm người mà tỉ lệ sống sót là 50% có nghĩa là chỉ có 50 người có thể thoát ra khỏi đó - tỉ lệ không tính là thấp - hấn suy nghĩ xong thì nhìn lại về phía quảng trường

Lúc này những vị phó đoàn trưởng không biết từ lúc nào đã đứng vòng quanh vây đoàn học viên mới vào giữa, còn vị đoàn trưởng thì nhảy lên đầu con sói rồi nhìn xuống bọn hấn

- Lần này khảo hạch có chút thay đổi - nói xong vị đoàn trưởng này vẫy tay một cái thì có vô số đoàn sáng bay về phía bọn hấn - mọi chi tiết đều có trên Ngọc giản - vị đoàn trưởng nói xong rồi im lặng

Lúc này từ một trong những tia sáng kia bay đến lòng bàn tay hấn, rồi không kịp xem xét túi trữ vật kia thì một đoàn sáng từ trên không trung lại bay tới đầu của hấn rồi biến mất trong thức hải

- Không cần vội xem xét nó, những thứ đó có thể xem xét sau ; tốt nhất là hiện tại các người nên ổn định tâm lý cho một chuyến đi dài! Tạm biệt! - từ trong không trung giọng của phó đoàn trưởng huyết lang vang lên cùng lúc đó khí thế của các vị phó đoàn trưởng thay đổi, những luồng chân nguyên của họ bắt đầu chảy đến trận pháp dưới chân họ rồi một luồng ánh sáng chói mắt loé lên và đám thanh niên biến mất khỏi quảng trường

- Đây là đâu - đó là câu hỏi đầu tiên của hấn khi hấn bị vòng sáng kia cuốn lấy rồi đi tới nơi đây, phía trước mặt hấn giờ đây là một khu rừng hay nói đúng hơn là một khu nhà bỏ hoang lâu năm

- Chẳng lẽ mấy người kia bị truyền tống đi nơi khác - hấn đưa mắt nhìn xung quanh một chút thì hoàn toàn không thấy bóng dáng của một người nào, hấn cũng đã thử vận động thần thức nhưng trong vòng bán kính 1km hoàn toàn không có ai, chỉ trừ mấy con yêu thú không ngừng lớn vờn xung quanh khu vực này

- Xem chừng nơi này không an toàn chút nào- Suy nghĩ một chút hấn quyết định tạm thời tìm một chỗ ẩn nấp thích hợp để xem cái túi trữ vật kia cái đã, với lại tốt nhất là tụ tập mọi người lại một chỗ cho an toàn hơn

Suy đi nghĩ lại cuối cùng hấn đành tạo một cái lỗ ngay dưới chân hấn rồi chui xuống, sau một khoảng thời gian không tới một tách trà thì hấn cũng đã tạo được cho mình một cái động phủ nho nhỏ

- Có thể thuộc tính đúng là tiện lợi, chỉ là mình không có cái trận bàn nào ở đây nếu không có thể làm một cái ảo trận nho nhỏ thì càng an toàn hơn - hấn ngồi trong cái động phủ, nói đúng hơn là một cái hang rộng gần hai mét vuông rồi thì thầm lăm bắm

Xong xuôi tất cả lúc này hấn mới đưa cái túi trữ vật ra xem xét một chút, về cái công dụng cũng như cách mở nó ra thì hấn đã biết từ lâu chỉ là lâu nay hấn không có mà dùng thôi

- là trận bàn - hấn vừa đưa thần thức vào trong túi trữ vật thì phát hiện ngay ra một bộ trận bàn cùng một miếng Ngọc giản

- Đúng là công đoàn lớn, ra tay đúng là hào phóng thật - hấn cầm bộ trận bàn lên yêu thích không muốn rời mắt, linh lực phát ra từ bộ trận bàn này hoàn toàn có thể so sánh với bộ trận bàn của trần thành chủ khiến hấn sung sướng không thôi

- Diên đảo ngũ hành trận - sau khi nhận được cái trận bàn này việc làm đầu tiên tất nhiên là tạo một cái trận pháp nho nhỏ cho động phủ rồi, đang suy tính không biết nên chọn cái nào thì một ta nghĩ chợt loé lên - trước nay ta luôn dùng nó, phải chăng nên dùng thêm lần nữa - nói xong hấn động thân một

cái một cái trận pháp liên xuất hiện chỉ là linh lực của hắc hồn một lượng khá lớn

- Để xem cái Ngọc giản này viết cái gì đây - hắc đưa thần thức vào trong Ngọc giản rồi bắt đầu đọc, trong khi đọc thì hắc lộ những cảm xúc khó tả, đến khi đọc đến đoạn cuối thì hắc chợt mừng lớn một tiếng - bọn mất dạy

Trong Ngọc giản có ghi lại bản đồ khu vực này cùng với một số loài yêu thú trong khu vực bọn họ phải đối đầu hơn nữa nó vô cùng chi tiết khi đọc đến đây thì hắc khá là hài lòng nhưng khi đọc đến đoạn cuối thì hắc không thể không mừng tên đoàn trưởng kia được

- Người phải cố gắng giết càng nhiều yêu thú càng tốt vì số lượng yêu thú người giết càng nhiều thì ta càng vui vẻ ; mà quên nếu người đoạt được hạng nhất thì ta lại càng vui hơn, cố lên nhé ta tạm cho người mượn bộ trận bàn này mong rằng nhờ nó người có thể làm cho ta thỏa mãn - đó là nguyên văn đoạn sau trong miệng Ngọc giản

- Mẹ nó ; nó giám lấy mình ra đánh cuộc - Một đời cường giả như hắc chưa bao giờ phải chịu khuất nhục như thế này, chưa bao giờ có kẻ dám lấy hắc ra làm một quân cờ cho người khác tiêu khiển

- Đã vậy ta chẳng thêm giết con yêu thú nào cho người tức chết - hắc đứng dậy rồi thề một câu, nhưng khi câu thề phát ra thì một trận đau nhói từ trên đầu hắc lan xuống

- Người còn làm tới mức này - hắc phát hiện trong thức hải của mình có một thứ gì đó dị động, nó không phải thứ gì khác mà chính là một loại cổ trùng hiếm thấy - thực thần cổ trùng

Thực thần cổ trùng đã được ghi trong Ngọc giản là một loại cổ trùng hiếm thấy, nó sinh trưởng vô cùng khó khăn vì vậy số lượng chúng cực ít mà thức ăn của chúng chính là thần thức của người tu luyện hay yêu thú, nhưng nó có một điểm chí mạng chính là nếu nó thoát khỏi vật chủ thì nó sẽ chết

- Yên tâm đi! Nếu người có thể thắng trong cuộc tỉ thí này ta sẽ lấy nó ra giúp người và đừng đại mà lập lại cái câu ta không thích nghe lúc này - từ trong thức hải của hắc một giọng nói vang lên, giọng nói này không ai khác chính là giọng của đoàn trưởng quân đoàn thần lang

- Ta hiểu rồi - hắc nói lại một câu rồi im lặng, cuối cùng hắc cũng đã hiểu vì sao hắc lại có cảm giác chẳng lành rồi không những vậy còn rỗng trong thức hải dường như cũng phát hiện được ra con cổ trùng này nên nó dị động không ngừng

Vậy là hắc giúp mình hay là hắc muốn tiêu diệt mình đây ; nếu mình đoạt được giải nhất thì có thể làm đoàn trưởng của quân đoàn mới và con cổ trùng này chính là thứ có thể thúc đẩy mình hoàn thành nhiệm vụ nhưng phải biết rằng muốn đoạt được hạng nhất đầu phải dễ phải nhớ rằng trong đoàn người mới này không ít kẻ được rèn luyện từ trong môi trường của kỵ sĩ đoàn từ lâu, với lại tu vi cùng thiên phú của họ cũng cao hơn mình rất nhiều. Nếu là muốn tiêu diệt mình cũng không hợp lý hắc chẳng có lý do gì để giết mình ngoài việc mình có thăm dò tu vi của hắc một lần, không lẽ việc mình dò xét hắc khiến hắc muốn giết mình hay tại một lý do nào đó chẳng - suy đi nghĩ lại chẳng có cái nào hợp lý cả cuối cùng hắc đành gác chuyện này lại trước tiên tập trung vào việc săn giết yêu thú rồi từ từ tìm cách tiêu diệt con ấu trùng này càng sớm càng tốt

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Bát Hoang Thần Đạo

Sau khi phân tích xong tình hình cũng như làm xong chuẩn bị thì hắc cũng ngoi lên mặt đất nhưng khi thấy mặt trời đã đi ngủ thì đành quay lại cái mồ của mình nằm tiếp chờ đến ngày mai

Hắc ngồi trong cái mồ không biết làm gì đành lấy mấy cái Ngọc giản ra đọc, thực ra lúc đầu hắc tính là tu luyện một chút xem nhưng hắc sợ lỡ khi tu luyện mà gặp độn ngộ một cái thì nguy to, độn ngộ mất một hai ngày còn đỡ nếu mà độn ngộ mất một hai tháng thì nguy to lúc đó không biết cái mạng của hắc sẽ như thế nào nữa nên hắc đã quyết định trong thời gian khảo hạch này hắc sẽ không tu luyện thêm một chút gì, chỉ trừ khi chân nguyên cạn thì hắc sẽ dành chút thời gian khôi phục chân nguyên mà thôi

Ngồi đọc Ngọc giản giết thời gian nhưng khi đọc hết rồi đọc lại thì hắc lại cảm thấy nhàm chán hắc quyết định gom lại những kinh nghiệm mà gần thu thập được trong mộng cảnh để hoàn thiện bộ pháp quyết “ lạc vân quyết ” của mình cũng như xác định con đường của mình sẽ đi sau này

Những kinh nghiệm trong mộng cảnh là những kinh nghiệm của người khác tu luyện nhưng với hắc, một kẻ dõi theo cũng như là một kẻ vô công rồi nghề chẳng có việc gì làm nên hắc đã từng suy nghĩ rất nhiều về con đường mà mỗi vị tiền bối đã từng trải qua, hắc không ngừng xây dựng trong đầu mình những giả thiết mà nếu nhân vật chính trong mộng cảnh đó đi theo sẽ xảy ra chuyện gì và rồi cuối cùng hắc thành một kẻ kinh nghiệm đầy mình trong tu luyện, là một tăng kinh các tu luyện sống thật sự chẳng khác nào LÝ THẤT DẠ biến thành ÂM NHA bay lượn trăm vạn năm dưới khung trời của ĐẾ BÁ vậy, chỉ khác mỗi cái là LÝ THẤT DẠ chỉ có thể đọc rồi ghi lại những kinh nghiệm của kẻ mà hắc dẫn đường mà thôi chứ hắc chưa từng như võ tam không có việc gì rảnh rỗi tới mức cho thẳng này đi theo con đường này thì sao, cho thẳng kia bị què chân thì hắc sẽ tu luyện như thế nào. LÝ THẤT DẠ chỉ là kẻ cuồng tu luyện hắc cũng không ngừng tạo cho mình một con đường rút lui sau này còn võ tam là một kẻ hoàn toàn rảnh rỗi, hắc hoàn toàn chẳng nghĩ đến ngày sau ra sao chỉ là một cái thú vui mới lạ là đặt giả thiết và cũng vì vậy mà hắc đã tích góp được vô số giả thiết cho con đường tu luyện “ bát hoang thần đạo ” của mình

Sở dĩ hán gọi nó là “bất hoang thần đạo” là vì hán muốn hoàn thành một cái ý tưởng điên khùng nhất của hán và cũng là mong muốn lớn nhất của các đời tu sỹ lạc vân tông đó là tu luyện hết tám loại lực lượng của trời đất này ; ở dị giới nhân tộc chỉ được tu luyện trong khuôn khổ ngũ hành nên lạc vân tông tổ tiên đã sáng tạo ra một bộ tổng quyết gồm năm loại chân nguyên khác nhau và chỉ mong muốn hoàn thành giấc mơ tu luyện đầy đủ được cả năm lực lượng, nhưng ở đời đầu có được như mơ ước đúng là tu chân giả ơn dị giới có thể tu luyện hấp thu được rất nhiều loại linh lực khác nhau, có thể biểu diễn được cả những dị linh căn, Những linh căn chỉ có yêu tộc mới xuất hiện nhưng chân nguyên trong cơ thể họ chỉ có một loại chân nguyên duy nhất và suốt đời họ chỉ sử dụng được một loại chân nguyên thuộc tính đó thôi. Cho tới khi võ tam đạt được bộ pháp quyết “hoá linh quyết” của yêu tộc và truyền bá nó ra ngoài thì lúc đó mọi sự mới được bắt đầu giải quyết, nhưng đầu phải chỉ có vậy, sự thật thì luôn khiến cho người ta phải mất lòng ; muốn tạo ra linh mạch ẩn không phải dễ và muốn tu luyện được nó thì càng khó mà muốn hoàn thành chuyển đổi chân nguyên thì còn khó hơn cả việc lên trời nữa, nên khi đó hán chỉ dám tu luyện một loại chân nguyên thủy thuộc tính mà thôi

Cuối cùng giấc mộng ở dị giới của hán tan vỡ, hán chết đi trong sự hối tiếc lẫn thêm thương và sống lại ở thế giới này, cái thế giới mà đáng ra hán phải sống từ trước đó. Khi sống lại ở thế giới này hán lại may mắn vô cùng khi hán tu luyện “hoá linh quyết” thì tạo được tới bảy cái (tộc nào cũng có bảy cái không riêng gì long tộc chỉ là hán không biết thôi) cộng với Đan điền của hán nữa là được tám cái, mỗi cái tu luyện một lực lượng khác nhau thì có thể tạo nên sự cân bằng tuyệt đối, cùng với bộ công pháp “vân mộng quyết” có thể giải quyết vấn đề linh lực không cân bằng khi tu luyện “lạc vân tông quyết” tất cả đúng là tuyệt phối. Không những vậy hán còn có hai cái đại cơ duyên khác mà không có tu sỹ nào từng có được một là hán đã hấp thu được một loại linh lực cực kỳ bá đạo đặc trưng của thế giới này, hai là hán đã trải qua trăm năm mộng cảnh không những có được kinh nghiệm của những tiền bối đi trước mà còn nhận được một ít lực lượng từ họ. Để cuối cùng hán cho ra đời một con đường riêng cũng là duy nhất cho hán “BÁT HOANG THẦN ĐẠO” kẻ nắm giữ tám loại pháp tắc đi trên con đường thành thần của thiên địa

Sau khi thu thập đủ tài liệu cũng như xác định lại được con đường sau này mà hán sẽ đi thì hán một lần nữa chui ra khỏi cái mồ này nhưng một cảnh tượng nữa lại xuất hiện, một bầu trời đêm lạnh lẽo lần nữa lại phủ xuống

- Vậy mà mất luôn nguyên một ngày - hán lẩm bẩm một câu rồi lại tiếp tục chui xuống cái hố, lần này hán quyết định làm một cái lỗ xuyên thẳng từ phía trên xuống và hán sẽ chẳng động một tí nào đến tu luyện nữa - lỡ lại mất thêm một ngày nữa thì sao? - nhưng hán đâu biết rằng hán đã nằm trong cái mồ này nguyên năm ngày trời rồi mà chẳng động đậy chút nào khiến một kẻ ở ngoài đang vô cùng tức giận

Quảng trường thần lang đoàn

- các ngươi nhìn xem là sở hòng hán lại sẵn được thêm hai con yêu thú nữa, lần này chắc hán sẽ đứng top đầu bảng của rồi - một người trong quân đoàn nhìn lên bảng sẵn yêu thú mà không biết xuất hiện từ khi nào này nói

- vậy chưa bằng tên hồ phi kia hôm nay hán lại lập sát thêm ba con nữa, nếu cứ tiến độ này sớm muộn hán cũng lên top - lúc này một giọng nói khác phản bác lại

- vẫn là thua tên điên trần phong kia hán mỗi ngày từ ngày bắt đầu cho tới giờ đều lập sát được ba con yêu thú, hiện đang đứng đầu bảng với 15 kill kia thật là kinh khủng, phải biết rằng yêu thú được tính đó đâu phải là những yêu thú bình thường, tu vi của chúng ít nhất phải là yêu thú cấp 2 tương đương với dị năng giả cấp 2 vậy mà mỗi ngày hán đều giết tới ba mạng, chẳng mấy chốc xung quanh khu vực đó hết yêu thú không chừng - lại một tiếng cảm thán vang lên khiến cho người nghe như đoàn trưởng tức tới ói máu

- Hôm nay lại có thêm năm người nữa bị chết, đúng là mấy tên ngu ngốc giết được mấy con yêu thú mà bị bỏ mạng chẳng bù cho tên kia hán chẳng cần đi săn yêu thú làm gì chỉ cần sống sót rồi sẽ thành thành viên của quân đoàn - một người khác lại nhìn về phía cuối của bảng xếp hạng, vị trí cuối đó không ai khác chính là võ tam 0 kill

- kẻ phía trên hán cũng có tới 3 kill rồi mà tên này vẫn là không! Chắc là tên này trước đây chơi trò trốn tìm giỏi lắm đây - người khác thì nhìn một cái rồi chế diễu

Nghe thấy mấy lời của những binh sỹ dưới đoàn thì lòng của đại đoàn trưởng như xát muối hán thật hận không thể lôi tên kia về bắn vắn hán thành bã rồi cho chó ăn

- Tên võ tam này đúng là kẻ thông minh - lúc này phó đoàn trưởng của quân đoàn huyết lang lên tiếng

- vì sao vậy - lúc này những phó đoàn trưởng khác trong lòng đang mở cờ trong bụng vì lần này có thể chén trưởng đoàn một bát lớn nhưng cũng không dám họ he nửa lời, họ chỉ giả bộ như không để ta rồi nghe ngóng chút Thông tin mà thôi

- Từ lúc đầu ta cho hán đi theo chỉ là vì hán biết trận pháp mà thôi còn tu vi của hán thì thấp tới đáng thương, nhưng cũng thú thật thiên phú trận pháp của hán thật khó có được nhưng một trận pháp sư không có trận bản thì hán làm được cái gì - phó đoàn huyết lang lại nói tiếp

- Tất nhiên là hán kiếm chỗ trốn rồi, hán phải trốn thật kỹ trốn cho đến lúc hết kỳ hạn trở về rồi nghiêm nhiên thành một thành viên trong kỵ sỹ đoàn mới.
- phó trưởng đoàn như muốn xát thêm muối vào nỗi đau của đoàn trưởng hán nói từng chữ từng chữ thật chậm, thật hay thật bắt mắt khiến cho mấy người khác nghe cũng sững cái lỗ tai, họ thâm đông ta rồi mở cờ trong bụng - đúng là vắn này ăn lớn rồi, biết vậy lúc đầu phải tăng tiền cược mới được
- có mấy kẻ không phúc hậu nhìn về phía đoàn trưởng cười thầm rồi nghĩ

- Hán muốn trốn sao? Hán thật sự muốn trốn - đoàn trưởng của thần lang đoàn như nổi điên, hán gần giọng lên từng chữ nếu không phải vì có mấy tên phó đoàn trưởng ở đây thì hán không biết sẽ làm nên cái chuyện gì? Lão gần từng chữ từng chữ một

Lúc đầu lão chỉ nghĩ chắc tên này phải làm quen với trận bản mới hoặc là hán đang tìm kiếm con mồi không ngờ tới năm ngày mà hán chưa từng săn giết một con yêu thú nào không những vậy trên bản đồ còn hiển thị từ khi hán tới nơi này hán chẳng những không đi săn yêu thú mà dường như hán cũng chẳng di chuyển chút nào dường như hán đang trốn một cách rất chủ động

Cùng lúc đó trong cái mớ lúc này vô tam như cảm nhận được một cơn đau cực độ, hẳn đau tới mức mà như muốn ngắt đi vậy, lúc này trong thần thức của hắn con “thực thần trùng” kia lại dị động, như nó cảm nhận được cơn tức giận của ông chủ nó không ngừng gặm nhấm thần thức của vô tam; lúc hắn đưa ý thức vào thì nhận được một tin tức động trời - nội trong đêm nay người phải tiêu diệt được ít nhất một con yêu thú nếu không người hãy chết đi- giọng nói của đoàn trưởng phát ra từ phía còn di trùng càng khiến hắn phát run

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Yêu Đan

Việc bị cắn nuốt thần hồn đúng là một việc vô cùng đau khổ, đau khổ tới mức mà thật sự không có lời nào diễn tả hết được, dù hắn có lăn Lê bò choãi như thế nào thì cũng không thể nào khiến hắn giảm bớt cơn đau nhưng may thay việc này cũng chỉ diễn ra trong tích tắc

- Cuối cùng cũng chịu ngưng lại - hẳn thở dốc một hồi rồi nói, có thể là tên kia chỉ muốn khiến hắn chịu đau khổ một hồi hay cũng là nói muốn cảnh báo hắn rằng nếu hắn không chịu đi làm việc thì mọi chuyện hoàn toàn có thể xảy ra và cũng có thể hắn có suy nghĩ khác nhưng suy cho cùng thì cũng là bắt hắn đi làm việc

Trải qua cơn đau vừa rồi cuối cùng hắn cũng thức được thực ra tính mạng của hắn đang nằm trong tay người khác, với một kẻ từng là cường giả như hắn sự kiêu ngạo luôn có trong tiềm thức thì việc bị kẻ khác sai khiến là một điều không thể chấp nhận được, hắn quyết định phải nhanh chóng giải quyết cái vấn đề rắc rối này càng sớm càng tốt nhưng trước hết tất nhiên hắn phải thật thành thực, đi săn yêu thú cho qua đêm nay đã, hắn thật không muốn hoàn cảnh này lại được lặp lại vào ngày mai dù biết rằng việc săn thú vào ban đêm có cùng nguy hiểm

Hắn bò ra khỏi cái hố mà hắn tự đào, thu lại trận pháp rồi bắt đầu cuộc đi săn của mình nhưng hắn đâu biết rằng từ khi hắn bước ra khỏi trận pháp thì hắn đã bị một con yêu thú hung hãn cho vào tầm ngắm

Hắn cứ đi, hắn đi rất chậm rãi chậm như ốc sên vậy, hắn không muốn đi nhanh không phải vì hắn không thể mà hắn sợ bắt gặp một con yêu thú nào đó rồi lao vào cuộc chiến mà hắn không có sự chuẩn bị nào

Hắn lại càng không dám đem thần thức của mình để dò xét xung quanh vì hắn biết việc này có thể đem đến cho hắn họa sát thân, phải biết rằng yêu thú hoạt động vào ban đêm, linh giác của chúng vô cùng nhạy cảm chúng hoàn toàn có thể phát giác ra cơn mồi từ những dao động dù là nhỏ nhất, đó cũng là điều đáng sợ nhất của những yêu thú hoạt động về đêm

Không như những yêu thú hoạt động ban ngày, yêu thú hoạt động ban đêm là những sát thủ chuyên nghiệp, chúng chẳng khác nào những con sói săn trên thảo nguyên bao la rộng lớn, làm bá chủ một vùng mà tới những yêu thú mạnh hơn cũng không dám động tới chúng; còn một điều nữa khiến hắn sợ hãi không kém đó chính là bắt gặp một đàn yêu thú cấp thấp, một đàn yêu thú cấp thấp tuy rằng không mấy gây khó khăn cho hắn nhưng việc bị quần công bởi một đàn yêu thú đó là một điều hắn không muốn xảy ra, ngoài việc làm tổn hao chân nguyên ra có thể làm vị trí của mình bị bại lộ dẫn tới những yêu thú cấp cao và lại giết những yêu thú cấp thấp thì hắn không có được điểm tiêu diệt yêu thú. Đúng là một việc lợi không thấy đây nhưng hại thì vô số

Hắn di chuyển được hơn một canh giờ rồi mà hắn chưa từng bắt gặp một con yêu thú nào dù đó chỉ là một con yêu thú cấp thấp

- Không biết là mình may mắn hay bất hạnh đây - hẳn thanh thở một câu, thường thì những tu sĩ khi di chuyển ban đêm họ không bao giờ muốn gặp yêu thú nào, họ thật sự rất sợ bị yêu thú tấn công nên hầu hết toàn bộ những tu sĩ chẳng có kẻ ngu nào đi săn yêu thú vào ban đêm cả; nhưng trường hợp này khi phủ lên đầu hắn thì quả thực là một cái bất hạnh, hắn cầu mong sao gặp một con yêu thú nào đó nhưng hắn hoàn toàn không thấy con nào

- Đã gần nửa đêm rồi mà vẫn không thấy bóng dáng con yêu thú nào - hẳn đi bộ tới gần 2 canh giờ rồi mà vẫn không hề bắt gặp một con yêu thú nào, dù rằng từ này tới giờ hắn không còn cố tình che giấu bản thân mình nữa nhưng cũng không thấy con yêu thú nào lao tới

- Không lẽ mình không đủ hấp dẫn - hẳn thì thầm một câu, mình dù không tự nhận mình đẹp trai nhưng cũng có thể nói là dễ nhìn, dù thịt mình không thơm ngon như thịt yêu thú nhưng ít ra thì cũng có thể lót dạ, dù tu vi mình không thấp nhưng yêu thú ở nơi đây đẳng cấp cũng không kém mình ít nhất bằng mình rồi vậy mà chẳng có con yêu thú nào thèm ra ăn thịt mình cả

Thời gian càng trôi hắn càng không kiên nhẫn, đã thêm một canh giờ nữa trôi qua mà hắn cũng chẳng thấy tông tích một con yêu thú nào

- Lê ra theo bản đồ thì khu vực này phải có rất nhiều yêu thú mới đúng - hắn nhìn lại bản đồ một cái rồi xác định khu vực này là một khu vực khá nhiều yêu thú, một vùng đồ chơi thể hiện nơi đây tồn tại ít nhất tới 7,8 con yêu thú mà hắn lại chẳng thấy con nào; hắn đâu biết rằng yêu thú trong khu vực này đã bị mấy kẻ khác săn hết, mấy con yêu thú cấp thấp thì quá sợ hãi cũng đã bỏ đi còn một con yêu thú cao cấp nhất nơi này thì đang không ngừng theo dõi hắn phía sau màn đêm, có thể vì trời tối cùng với việc hắn không giám mở rộng thần thức nên hắn hoàn toàn không phát hiện ra chỗ này từng xảy ra chiến đấu và cùng với việc hắn đang bị theo dõi bởi một con yêu thú bá chủ vùng này

Ba giờ rồi anh còn chưa ngủ, tương tự về em biết bao nhiêu là cho đủ - đó chính là tâm trạng của hắn hiện nay, cuối cùng hắn quyết định làm một việc liều lĩnh, hắn thả thần thức của mình ra, một luồng thần thức sâu như biển phát tán ra toàn bộ khu vực bán kính 1km

Sau khi phát tán ra thần thức thì hắn phát hiện một điều khiến hắn cực kỳ kinh hãi, toàn bộ yêu thú xung quanh đây đã bị giết chết không những vậy những con yêu thú này chết một cách không thể tưởng tượng nổi, toàn bộ thân thể chúng như bị từ mã phanh thây, máu huyết của chúng bị hút sạch như bị phệ huyết châu hút hết tinh huyết vậy

Hắn đi tới bên con yêu thú bị giết gần nhất rồi quan sát một hồi - là tác phẩm của nhân tộc, không ngờ bọn họ lại tàn nhẫn tới mức này, mọi thứ đều bị phanh ra thành từng mảnh, máu huyết bị rút sạch; không ngờ trong nhân tộc lại có kẻ biến thái tới mức này

- Yêu Đan - hắn thốt lên một tiếng kinh ngạc, xem xét con yêu thú này một hồi thì hắn phát hiện một miếng yêu Đan còn nguyên vẹn

- Nhân tộc sẵn giết yêu thú mà không lấy yêu Đan, chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy, ta là ai, các ngươi là ai - hắn thật không nói nên lời, hắn cạn lời thật rồi; thông thường nhân tộc sẵn giết yêu thú đơn giản vì yêu Đan của chúng chứa nhiều linh lực nhất cũng là thứ quý giá nhất trong thân thể con yêu thú, mà giờ đây chính nơi này lại xảy ra một nghịch lý, nhân tộc giết yêu thú chỉ lấy máu huyết cùng xương mà để lại yêu Đan

- Yêu Đan phong thuộc tính - hắn cảm nhận linh lực trong miếng yêu Đan này một chút thì nhận ra đây là một miếng yêu Đan lõi thuộc tính hiếm thấy

- Không biết những chỗ yêu thú khác còn yêu Đan hay không - hắn phát hiện một sự thật thú vị khiến bản thân hắn mừng rỡ, hắn chẳng cần săn giết yêu thú mà cũng có yêu Đan - đúng là một món quà trời ban - hắn thu viên yêu Đan vào túi trữ vật rồi bắt đầu đo xét tiếp

Hắn nhanh nhẩu chạy tới cái xác thứ hai gần nhất với hắn, cái xác này cũng y như cái xác lúc trước chỉ là con yêu thú này chỉ mất máu huyết mà không mất một mẫu xương nào, hắn nhìn qua rồi xác định con yêu thú này là một con lang hệ yêu thú - lõi lang

- Không có yêu Đan! Quả đúng là như ta dự đoán - hắn lục tung xác con yêu thú này lên nhưng chẳng thấy bóng dáng yêu Đan nào cả

- Có lẽ viên yêu Đan lúc này là do tên kia vô tình để quên mà thôi, hoặc cũng có thể là do đang bị truy sát bởi một con yêu thú nào đó nên hắn không kịp lấy đi

- Khoan đã yêu Đan chỉ có yêu thú cấp 4 hay còn gọi là kết Đan kỳ mới có thể sản sinh ra, vậy thì không chắc con yêu thú nào cũng có yêu Đan, hay nói đúng hơn yêu Đan yêu Đan chỉ tồn tại ở yêu thú cấp cao, mà đẳng cấp của con yêu thú này còn khá thấp - hắn suy nghĩ một chút rồi nhìn về phía xác con yêu thú một lúc và so sánh với hình ảnh cũng như kinh nghiệm trong Ngọc giản thì con yêu thú này chưa tới cấp 4

Hắn lại tiếp tục đi xem xét những con yêu thú khác và đúng như hắn suy nghĩ những con yêu thú trong khu vực này bị giết đều là những yêu thú cấp 3, chính là những con yêu thú được tính điểm

- Chắc chắn là do bọn họ làm - hắn cuối cùng cũng xác định được những con yêu thú này là do kẻ nào giết, không ai khác chính là những tân binh kỳ sỹ đoàn kia nhưng hắn hoàn toàn không hiểu vì sao họ lại không lấy yêu Đan, rõ ràng họ có vô số thời gian để thu thập máu huyết mà không có thời gian để thu thập yêu Đan

Hắn đi xung quanh một vòng thì cũng mất gần nửa canh giờ, hiện tại hắn chỉ còn một canh giờ nữa để săn giết yêu thú trước khi trời sáng, cho dù hắn vô cùng phấn khích, sung sướng khi nhận được một món quà trời ban nhưng hắn cũng phải thực hiện nhiệm vụ hôm nay của mình. Cùng lúc đó con yêu thú theo dõi hắn dường như cũng chẳng đủ kiên nhẫn nữa, nó đã đi theo tên này nguyên một đêm mà chưa dám tấn công, thực ra trực giác mách bảo nó rằng tên trước mặt rất nguy hiểm, nhưng hình như tên này không mạnh như những tên khác, thế là nó theo dõi hắn nguyên một đêm, tất nhiên nó chẳng muốn chờ đợi thêm nữa, chỉ cần một chút nữa là trời sáng thì nó cũng coi như mất đi cơ hội săn giết con mồi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Cuộc Chiến Gian Nan

Võ tam đang suy nghĩ xem bước tiếp theo nên làm gì thì phía sau hắn, một bóng đen đang lao đến vị trí của hắn với tốc độ khủng bố

- Cuối cùng thì ngươi cũng tới - hắn lầm bầm một câu rồi nhìn về phía bóng đen, thực ra hắn đã phát hiện ra con kẻ này theo dõi hắn từ lâu, từ lúc hắn phát tán thần thức ra cũng là lúc hắn đã phát hiện có một thứ gì đó đang theo dõi hắn, chỉ là tạm thời hắn không biết là kẻ tới là người hay là yêu thú

Hắn lui ra sau một bước rồi khởi động lạc vân quyết tạo một màn chắn ngay phía trước, màn thủy thuẫn có vẻ mong manh nhưng đó cũng là thủ đoạn hắn thuần thục nhất cho tới hiện tại

Bóng đen lao tới với tốc độ cực nhanh, dao động mạnh đến nỗi hắn tưởng chừng như khu rừng này vừa mới tỉnh dậy sau một giấc à ngủ dài vậy

- Phụp - một tiếng va chạm phát ra cùng lúc đó màn thủy thuẫn của võ tam bị chắn vỡ, đối thủ của hắn dường như cũng không muốn ngừng tay, sau khi vượt qua màn thủy thuẫn của hắn thì đối thủ lại vận thêm lực đẩy tới

- Phụt - hắn bị đẩy lui ra sau mấy bước rồi phun ra một ngụm máu lớn, nhìn xuống bụng thì thấy quần áo mình bị rách nát, không những vậy ở vùng ấy hiện lên vết thâm hình của một chiếc móng vuốt cực lớn

Sau khi hoàn thành công kích đầu tiên thành công thì kẻ giấu mặt kia cũng biến mất trong màn đêm như chưa từng xuất hiện vậy, cánh rừng lại trở về với vẻ yên tĩnh vốn có

- Là yêu thú hay là nhân tộc - hần lăm bầm một câu vì hần thực không biết đối thủ của hần là ai, nếu là yêu thú thì dễ hần hoàn toàn có thể thắng tay mà đánh dù đánh không lại thì cũng có thể chạy trốn còn nếu mà là nhân tộc thì khác, nếu thực là nhân tộc thì hần hoàn toàn không biết làm sao ; thực ra nếu thật là nhân tộc thì hần cũng sẽ giết nhưng giết tên kia xong thì nên làm gì? Hần chưa có tính đến

- Đéo cần biết người là ai! Chỉ cần người có ý định giết ta thì dù chỉ là một ý niệm thì người cũng nên đi gặp ông bà rồi - hần nghĩ vậy rồi bắt đầu phóng thân thức ra tìm kiếm đối phương - chỉ cần tốc độ của người không nhanh bằng lôi điện thì dù người có chạy đằng trời

- Đây rồi - Hần phóng mình lên một cái rồi biến mất khỏi vị trí hiện tại, cách vị trí cũ khoảng 300 mét thân thể hần lại hiện ra trong màn đêm, mang theo trên mình một loại lôi điện kỳ dị, lôi điện loé lên không ngừng chiếu sáng vùng không gian nhỏ xung quanh

Đối thủ của hần không ngờ rằng tốc độ của hần lại khủng bố như vậy nó kêu “ meo” lên một tiếng rồi bắt đầu tiến đến công kích

- Là hắc dạ miêu yêu - từ tiếng kêu của đối thủ hần đã xác định được đối thủ không phải là nhân tộc mà là một miêu yêu

Con miêu yêu điên cuồng xông tới dùng hai cái vuốt của mình không ngừng công kích về phía hần, còn hần thì dùng lôi điện của mình không ngừng tránh né

- May mà mình có lôi điện nếu không thì nguy to - hần thở phào một hơi, công kích của con miêu yêu kia mang thuộc tính phong vốn là những công kích mang tính tốc độ may mà lôi điện của hần cũng không chậm, nếu so về tốc độ thì lôi điện thậm chí là nhanh hơn chỉ là tu vi của hần so với tu vi của con yêu thú này có một khoảng cách không nhỏ

Một đuổi một chạy như trò mèo đuổi chuột, con yêu thú họ miêu kia tất nhiên là kẻ đang duy trì lợi thế, nó tấn công thế như chẻ tre, một vuốt lại một vuốt không ngừng nghỉ dù hần có chạy tới đâu thì ngay sau đó cũng là một vuốt xông tới vị trí hần vừa đứng

- Keng - một tiếng va chạm nữa vang lên, đây là tiếng va chạm thứ hai kể từ khi cuộc chiến này bắt đầu, từ khi một đuổi một chạy thì hần chưa bị công kích trúng lần nào, và lần này kết quả cũng như lần trước, hần bị con miêu yêu đánh bật ra ngoài

- Vũ lôi trận - sau khi bị đánh bay ra ngoài thì miệng hần chợt nhếch lên một cái rồi hét lớn - chơi với người thì ta có cái khác - con yêu thú không biết rằng những lúc nó sử dụng lôi điện để đến vị trí khác thực ra không phải là để chạy trốn mà là hần đi chôn những cái trận bàn, hần muốn bố trí một cái trận pháp để tiêu diệt đối phương

Vũ lôi trận là một loại trận pháp lôi thuộc tính, tính công kích cực mạnh cộng thêm lôi thuộc tính của hần là tịch tà thân lôi nên mang theo thuộc tính kháng tà cực mạnh, hơn nữa lôi thuộc tính vốn là khắc tính của tất cả các loài yêu thú, trừ những yêu thú thuộc hệ lôi ra thì mọi yêu thú khi thấy lôi điện đều mang chút gì đó sợ hãi ; nói chung lôi thuộc tính là một sát chiêu có lực sát thương lớn nhất với yêu thú vì vậy mà ngay từ đầu khi xác định được thuộc tính của con yêu thú này thì hần đã vận dụng lôi thuộc tính trong linh mạch ẩn đem ra để chiến đấu

Hần sau khi hoàn thành xong trận pháp thì cũng lao vào trong trận pháp, hần biết lôi trận chỉ mang tính công kích mạnh chứ không thể ngăn cản nó chạy trốn, vì vậy tất nhiên hần phải làm nhiệm vụ ngăn cản đối phương rồi

Khoảng cách cấp bậc hiện lên rõ trong cuộc chiến này, hần một tu sỹ tự nhận mình không kém với tu sỹ kết Đan kỳ nhưng đứng trước một con yêu thú có tu vi kết Đan trung kỳ thì hần vẫn bị áp chế một cách rõ ràng dù cho hần có lôi điện đi chăng nữa ; cuộc chiến vẫn diễn ra một kẻ cố tình chạy trốn và một kẻ ngăn cản tuy rằng có trận pháp hỗ trợ nhưng hần cũng đã bị thương không hề nhẹ, còn con yêu thú họ mèo đu gặp khắc tính nên nó không ngừng bị thương nhưng so ra vết thương của nó cũng chẳng có gì đáng kể là mấy

- Như vậy không được phải tìm cách khác thôi - trong cuộc chiến này nhiệm vụ của hần chỉ là ngăn cản đối phương nhưng xem ra nhiệm vụ này rất khó để hoàn thành rồi, khi hai công kích đối chọi nhau hần luôn là kẻ bị thua thiệt khiến cho thân thể hần hiện ra vô vàn vết thương

Chân nguyên lôi thuộc tính của hần vì sử dụng lôi điện khá nhiều lần nên giảm sút một cách nhanh chóng, giờ đây hần mới phát hiện ra rằng hần thật sự còn quá yếu, hần đã quá tự đại về thực lực của mình, hần cho rằng với tu vi hiện nay của mình hoàn toàn có thể đánh ngang cơ với tu sỹ kết Đan kỳ, nhưng hần đã làm một sai lầm nghiêm trọng khiến hần dường như đang trả giá vì sự tự đại của mình

- Từ bỏ sao? - lúc này một ý nghĩ chợt loé lên trong đầu của hần, với tình trạng thân thể của hần hoàn toàn không phải là đối thủ của con miêu yêu, hơn nữa linh lực lôi thuộc tính trong cơ thể hần cũng dần cạn kiệt, dù cho hần có “vân mộng quyết” để cân bổ sung linh lực nhưng dù đánh đến cùng thì cũng chỉ là kết quả lưỡng bại câu thương, không những vậy với kết quả lưỡng bại câu thương này thì người chết chắc chắn là hần, ở thế giới toàn là yêu thú này thương thế nặng đồng nghĩa với việc cái chết đang hiện hữu

Trong lúc đang suy nghĩ việc có nên từ bỏ hay không thì một màn công kích cực mạnh lan đến, hần vì quá mãi mê suy tính mà quên mất hần vẫn nằm trong tầm công kích của đối thủ, một kích này cực mạnh khiến cho nội thương của hần vốn rất nặng giờ trở nên nặng hơn, lúc này hần biết từ bỏ là không thể nữa rồi, đối thủ của hần đã nhìn ra được tình hình và hình như nó muốn diệt sát hần dù cho nó có bị thương nặng hơn đi chăng nữa

Nói thật từ đầu lúc phát hiện ra con mèo nó đã cảm thấy nhân loại kia có một thứ gì đó khiến cho nó cực kỳ sợ hãi nên nó mới không vội tấn công, vì vậy nó vẫn cứ quan sát hần đi theo hần xem thử đối phương có thứ gì mà khiến nó sợ hãi đến vậy ; nó đi theo quan sát nguyên một đêm mà chẳng thấy gì mà lúc này trời cũng đã sắp sáng, đồng nghĩa với cuộc đi săn của nó trong ngày hôm nay sắp phải kết thúc, nó không chấp nhận một cuộc đi săn mà không có kết quả vì vậy hần đã liều mình bỏ qua sự sợ hãi mà xông đến đối phương, nó công kích dò hỏi đối phương, khi nó chạm vào người đối phương thì nó

cũng đã biết nguyên nhân khiến cho bản thân mình sợ hãi rồi ; nó liều mình dùng phong thuật chạy trốn nhưng đối phương dường như không muốn tha cho nó, cứ dồn ép nó rồi dùng một cái trận pháp lôi thuộc tính tấn công nó

Nó bắt đầu nổi điên, nó muốn chạy trốn mà đối phương bám lấy nó như đĩa đói, khiến cho nó bị thương không hề nhẹ, cứ một chạy một cản như vậy khiến nó càng nghĩ càng tức, vốn là một yêu thú cao cấp trong khu rừng này là một sát thủ chuyên nghiệp trong màn đêm nó không chấp nhận thất bại và cái chết nó phải giết chết kẻ dám dẫm đạp lên tôn nghiêm của nó, tên kia phải chết, cuộc chiến cứ thế diễn ra và rồi nó nhìn thấy một cơ hội, đối phương có chút lơ đãng vì vậy nó phát ra một công kích cực mạnh, công kích này đã lấy gần đi một nửa linh lực hiện tại của nó nhưng đồng thời đã cho nó một cơ hội lớn để diệt sát đối thủ

- Meo - một tiếng meo nữa vang lên và cùng với đó là một chuỗi những công kích cực mạnh đang tiến về phía vô tam

Vô tam thấy vậy thì lòng đầy sợ hãi, nếu thật bị trúng đòn công kích này chắc chắn hắn sẽ mất mạng, dù không mất mạng ngay lập tức thì cũng như cá nằm trên thớt để cho đối phương xử trí, lúc này hắn dùng chút linh lực lôi thuộc tính còn sót lại dùng lần lôi điện cuối cùng để chạy trốn

- Phong ngục - sau khi thoát khỏi đợt công kích trong gang tấc kia rồi thoát ra khỏi trận pháp, thì hắn biết mình không thể chạy trốn nữa rồi, hắn đã tới đường cùng hắn chỉ có thể hoặc là giết chết đối phương hoặc là bản thân mình chôn vùi nơi đây - đường cùng sao, hắn bản thân, là nó - như một linh cảm khi tới đường cùng thì hắn cũng nhớ ra mình còn có một đòn sát thủ, cũng là đòn sát thủ cuối cùng hiện nay, tay hoạt động còn nhanh hơn não, hắn đưa tay vỗ xuống mặt đất rồi hét lớn

Phong thuộc tính từ cơ thể hắn bắt đầu tuôn ra, những ngọn gió cũng bắt đầu được hình thành nhưng linh lực trong thân thể hắn hoàn toàn không đủ để thực hiện phong ngục dù chỉ là bản đơn giản nhất, sử dụng vận mệnh quyết cũng không kịp

- Chẳng lẽ đây là kết thúc sao? - hắn đưa tay vào túi trữ vật của mình để cảm nhận sự vinh quang lần cuối của một tu sỹ, một con người được tu luyện đúng là một niềm hạnh phúc cực kỳ to lớn, hắn muốn cảm nhận nó lần cuối cùng nhưng khi đưa tay vào thì hắn cảm được một vật, là một khối yêu Đan mà hắn vô tình lượm được lúc trước

- Đi chết đi - hắn cầm lấy viên yêu Đan rồi nhét nó vào trong miệng, hắn dùng răng của mình nghiền nát nó như là muốn ăn tươi nuốt sống con miêu yêu trước mắt vậy. Lúc viên yêu Đan vỡ nát thì một luồng linh lực phong thuộc tính cuồng bạo bao lấy hắn, luồng linh lực này như một con thủy triều lao vào kỳ kinh bát mạch đổ đầy vào linh hải cũng như linh hải ảm, hắn dồn tất cả những luồng linh lực này về phía bàn tay rồi tiếp tục phát động phong ngục phiên bản đơn giản nhất này

- Ầm - một tiếng kinh động vang lên, phong ngục hoàn thành, con miêu yêu bị phong ngục nhấn chìm, còn hắn sau khi phát động thành công đợt công kích thì cũng bất tỉnh, chỉ là trước khi bất tỉnh hắn đã nhìn thấy một người quen

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Đàm Phán

Tuy nói là ngủ nhưng thực ra hắn chỉ muốn ngủ một giấc, với một tu sỹ như hắn thật ra không cần ngủ nghỉ cái gì, chỉ cần ngồi xuống tu luyện một chút thì sẽ nhanh chóng tỉnh táo lại. Việc ngồi thiền tu luyện cũng là việc mà bao năm gia tu luyện giả luôn luôn làm khi họ mệt mỏi, nhưng hôm nay không hiểu sao hắn lại cảm giác muốn ngủ một giấc, có lẽ vì hắn quá mệt mỏi cũng có lẽ vì thương thế của hắn khá trầm trọng hoặc vì một lý do nào đó khiến hắn chỉ muốn ngủ

Giấc ngủ của hắn không kéo dài được lâu vì có kẻ đang cố tình đánh thức hắn dậy, kẻ kia như là một âm hồn cứ vật hắn từ bên này sang bên kia làm hắn không thể ngủ nổi

- Này tỉnh dậy đi - giọng nói kia như âm hồn bắt tán cứ lên lời vào tai hắn khiến hắn cực kỳ buồn phiền, không biết làm gì khác chỉ còn cách mở mắt ra

- Chuyện gì vậy - hắn mang điều bộ ngái ngủ nhìn đối phương một cái rồi hỏi, người đối diện không ai khác chính là người đầu tiên hắn thấy khi bị đưa tới đây trần thành

- ngươi không biết xảy ra việc gì rồi sao mà còn muốn ngủ - cậu ta như một tên đồ sát, tên này muốn tàn sát ngay cái ta định muốn ngủ của hắn bằng một tin tức gì đó cực kỳ động trời

- A! Đau quá- Khi nghe tới đây thì hắn có cảm giác chẳng lành chút nào, hắn lúc này từ trong con ngái ngủ bật dậy nhưng không ngờ vì cú bật dậy khá mạnh động đến vết thương chưa lành khiến hắn đau đớn không ngừng

- Ngươi không sao chứ - trần thành thấy hắn tỏ vẻ đau đớn, với lại nhìn vết thương trên người hắn thì cậu cũng đủ hiểu tên này bị thương tới mức nào rồi ; thực ra từ ban đầu cậu ta cũng đã biết hắn bị thương, không những vậy hắn còn bị thương rất nặng, cậu biết hắn cần nghỉ ngơi nhưng mà việc cậu sắp nói lại cực kỳ quan trọng, khiến cậu ta không thể nào không cố mà lôi hắn dậy

- Biết rồi còn hỏi - hắn đau đớn ôm lấy cái bụng bị thương của mình nằm cong như con tôm bị luộc chín gất gỏng nói

- Sức chịu đựng của người thực đúng là quá yếu ớt - cậu ta nhìn hấn vừa la vừa ôm bụng thì khá thất vọng phán một câu, nhưng thực ra cậu ta cũng nhìn thấy thương thế của tên này rất nặng chỉ là cậu ta không biết an ủi hấn ra sao nên cứ chọc tức hấn cho hấn quặn đi cảm giác đau đớn đi

- Người thử đi rồi biết - hấn cố gắng gượng một chút rồi quát lớn một câu, thực ra hấn hiểu tính nết cái tên này, sau mấy ngày đồng hành cùng tên này hấn cũng biết tên này rất ít khi nói chuyện với người khác, nhưng một khi nói chuyện thì hấn thường thốt ra những lời rất nhữc óc khiến cho người khác nghe rất khó chịu

Đến cả cái tên lẩm lòi như hồ phi kia cũng bị hấn làm cho tức điên lên không biết bao nhiêu lần, nên từ đó tên hồ phi kia rất ít khi bát nháo trước cái tên này ; nhưng thực ra tên này tính cách cũng không tệ

- Thuốc này! Dùng đi - trần thành nhìn thấy ánh mắt đầy thách thức của võ tam mà không nói gì, hấn móc từ trong túi ra một lọ thuốc nhỏ rồi ném về phía võ tam

- Có công hiệu không? - hấn đón lấy lọ thuốc rồi nhìn về phía trần thành một cách nghi ngờ, tuy ngoài miệng nói vậy nhưng tay hấn thì nhanh chóng đổ lọ thuốc vào miệng rồi uống.

Trong đời hấn rất ít khi tin tưởng người khác nhưng với tên này không biết vì lý do gì mà hấn hoàn toàn tin tưởng vô điều kiện, cũng vì vậy mà lúc trước khi đang hoàn cảnh bị trọng thương với tính cách một tu sỹ như hấn thì hấn chắc chắn rằng sẽ không để lộ một chút yếu đuối nào trước mặt người khác, hơn nữa khi đó lúc hấn biết có kẻ đang tới gần thì hấn vẫn giữ một sát chiêu để phòng ngừa nhưng khi thấy kẻ đến là trần thành thì hấn cũng đã buông tay, hấn biết tên này sẽ không hại hấn ít ra thì cũng không phải là kẻ thích bỏ đá xuống giếng. Nhưng niềm tin của hấn lần này lại đặt nhầm chỗ mất rồi

- Người làm gì vậy - nhìn thấy hấn đổ hết thuốc vào bụng thì tên này trở mắt lên nhìn hấn một cách dữ tợn, hấn quát lên một cách vô cùng giận giữ

- Thì uống thuốc - hấn nhìn trần thành một cái rồi vô tội nói, hấn biết không như ở thế giới kia tất cả những thứ những tu sỹ như hấn dùng đều là linh Đan chúng đều phải nuốt vào bụng mới có hiệu quả bất kể là vết thương ngoài da hay nội thương đều vậy còn ở thế giới này chưa từng có nghề nghiệp là luyện Đan sư vì vậy tất cả thuốc men đều là do tu sỹ tự chế, và tất cả những loại thuốc này đều ở dạng nước

Những tu sỹ ở thế giới này phân biệt cực kỳ rõ ràng về thuốc dùng cho nội thương và ngoại thương, thuốc dùng cho ngoại thương đều dùng bằng cách bôi lên vết thương và tất nhiên thuốc dùng cho nội thương là để uống và hấn hoàn toàn biết rõ lọ thuốc mà tên kia đưa cho hấn là loại dùng cho nội thương nên hấn ngửa cổ uống sạch

- Người có biết ta vất vả lắm mới làm được một lọ “huyết thiên lộ” này không?, vậy mà người dùng một hơi nuốt sạch - hấn quát lên một tiếng rồi nhìn về phía võ tam một cách hằn học, ánh mắt của kẻ này nhìn về phía hấn như muốn ăn tươi nuốt sống hấn vậy ; hấn còn nghĩ nếu thật có thể móc từ miệng hấn ra để lấy lại linh dược thì tên này chắc chắn sẽ xử miện hấn ra không chừng, cũng có thể là hút hết máu huyết của hấn để lấy lại linh dược cũng nên. Nghĩ tới đây thì thân thể hấn không tự chủ được mà run lên một trận, trán cũng bắt đầu đổ mồ hôi lạnh

- Ta sẽ bồi thường - sau khi nghe tên loại thuốc kia thì hấn biết hấn đã sai rồi, hấn sai lầm rất nghiêm trọng, tuy rằng hấn là lần đầu tiên nghe thấy cái tên “huyết thiên lộ” nhưng cái tên huyết thiên thì hấn cũng đã biết đến

Huyết thiên là một loại yêu thú họ nhà cóc đỏ, thiên sinh yêu thú sống trong dung nham, nó là một loại thần dược không chỉ ở thế giới này mà ở dị giới nó cũng là một thành phần không thể thiếu trong những viên Đan dược trị thương, hơn nữa tu vi của loại yêu thú này cũng rất cao một con yêu thiên để dùng được làm linh dược thì ít nhất tu vi của nó cũng phải là kết Đan kỳ và lại nó cực khó để săn giết, vì vậy mà con yêu thú này rất được chào đón ở các hắc phường và giá của chúng thì phi thường đắt đỏ

Nhìn thấy vẻ mặt thành thật của võ tam thì tên này cũng có chút hạ hỏa, nhưng hấn chắc chắn không thể bỏ qua cho võ tam dễ dàng vậy được, phải biết rằng hấn khổ khăn lắm mới giết được một con hỏa thiên hơn nữa phải đánh nhau với hai tên cướp giết kia mới đoạt lại được cuối cùng phải mất đến nguyên một đêm hấn mới pha chế thành công dự là để lúc nào bị thương thì mới dùng tới

Nhưng không ngờ hôm nay lại gặp cái tên xúi quẩy này khiến hấn mất toi một bình linh lộ trị thương hiếm có, thực ra nếu tên kia biết dùng thì chỉ cần một nửa bình thì cũng đủ cho tên kia trị hết mọi nội thương rồi nhưng không ngờ tên kia chẳng hỏi hấn mà dốc cạn bình linh lộ của hấn; hỏi sao mà hấn không tức? Hỏi sao mà hấn không muốn đòi lại công bằng

- Bồi thường là việc tất nhiên nhưng hiện tại ta muốn tính lãi trước - trần thành lộ ra một vẻ mặt gian thương rồi nhìn về phía hấn nói - tất nhiên ta phải tính lãi phần lãi này phải nhận sớm ta mới chịu - ánh mắt đó theo võ tam nghĩ là như vậy

- Nhưng hiện tại ta không có gì cả - hấn nhìn trần thành một cái rồi ra vẻ cầu xin tha thiết nói, hấn thực sự hiện tại không còn gì trong người, viên yêu Đan hệ phong lúc trước vô tình lụng được thì hấn cũng đã xài mất tiêu rồi

- Con miêu yêu này là người lập sát - trần thành nhìn về phía cái xác không lành lặn của con miêu yêu rồi quay đầu hỏi hấn

- Đúng vậy! - hấn gật đầu một cái rồi bắt đầu suy nghĩ, hoá ra từ nãy tới giờ người để ý tới xác của con miêu yêu này ; tâm cơ của người cũng không tầm thường a! Nghĩ tới cả một cái kịch bản chà bá lửa để đem ta vào trùng, ở đời thật không nên quá tin tưởng ai nhất là mấy tên gian thương. Tuy đã có câu trả lời nhưng trong chuyện này hấn thật sự đuối lý nên hoàn toàn không thể nói lý

- Vậy ta sẽ tính phần lãi lên con miêu yêu này - trần thành lộ một vẻ mặt thành thật của gian thương nhìn hấn rồi nở một nụ cười, một nụ cười đắc ý khiến hấn nhìn thấy là muốn tấn cho tên gian thương này một trận

- Không được, con miêu yêu này là ta vất cả lắm mới có thể giết được, hơn nữa mỗi bộ phận trên cơ thể nó đều vô cùng quý giá không thể đánh đồng với lọ thuốc của ngươi được - hắn đã biết mục đích của tên này chính là xác con miêu yêu kia. Xưa nay hắn là vậy chưa bao giờ bị kẻ nào tính toán trên đầu mà hắn chưa chơi khăm lại và lại lần này hắn lại nắm được đầu chuỗi nên nhất thiết hắn phải rọc được một miếng thịt trên người đối phương hắn mới hả dạ

- Thực ra xác con miêu yêu này với ta cũng chẳng có gì là quan trọng, nhưng giá trị của nó với một số kẻ lại không tầm thường chút nào - hắn nhìn về phía trần thành một cái rồi giờ lại cái giọng gian thương hắn vừa mới học được từ cái tên kia trả lại cho hắn, hắn biết chắc chắn con miêu yêu này không có giá trị gì với hắn ngoài cái viên yêu Đan của nó ra nhưng đối với kẻ trước mặt nó lại có giá trị liên thành

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Gian Thương Đấu Trí

Cuộc đàm phán vẫn tiếp diễn chỉ là kẻ sắm vai gian thương và người sắm vai kẻ mua hàng đã đổi chỗ cho nhau, sau khi vô tam nắm được thóp của trần thành thì hắn bắt đầu công kích, hắn chính là như vậy đối với kẻ giám ngồi lên đầu tính toán hắn thì hắn phải lôi kẻ kia xuống rồi tấn cho một trận, nhất là mấy kẻ tự cho mình là IQ cao, cho mình là kẻ thông minh còn người khác là chỉ là những kẻ đần độn ngu si thì đánh phải nên không những vậy tên này còn dám công khai rằng hắn có IQ cực thấp nên càng phải nện, nện cho tên này chữa cái tật dám coi thường IQ của hắn

Với một kẻ sống hai kiếp người như hắn thì việc trừng trị mấy kẻ này đúng là dễ như bỡn, nhất là khi hắn nắm được nhược điểm của đối phương

- Ngươi nghĩ xem mỗi thứ trên con miêu yêu này đều có giá trị liên thành, ví dụ như cặp móng vuốt của nó có tới tám cái mà tất cả đều hoàn thiện không có chút tổn hao gì, nếu dùng nó làm một bộ pháp khí thì đúng là tuyệt cú mèo còn gì, hơn nữa móng vuốt của dạ miêu yêu là một loại đồng thể nếu đưa cho một luyện khí sư tài ba không chừng còn có thể tạo ra một bộ pháp khí mang tính cộng hưởng rất cao. Ngươi nghĩ mà xem nếu khi tạo ra được một bộ nguyên vẹn như vậy ngươi chỉ cần điều khiển một cái là có thể đồng thời điều khiển được cả bộ như vậy vừa tốn ít công sức mà sức công phá lại tăng lên rõ rệt, không những vậy nếu ngươi tạo nó thành một bộ án khí thì có thể làm một đòn sát chiêu cực mạnh rồi, có thể dùng cũng có thể bán ra ngoài thật là một kẻ sách tuyệt diệu..... về con mắt của nó - hắn tính bỏ lơ ba la vài câu về công dụng của những thứ khác thì nghe tên kia quát một cái nên đành dừng lại

- Thôi được rồi, ta nhận thua - trần thành nhìn hắn một cái rồi thành khẩn nói, nói thực xác của con yêu thú này vô cùng quan trọng với hắn, vì vậy mà khi thấy tên vô tam này hạ gục được nó thì hắn bắt đầu tính toán, hắn muốn chiếm trọn xác con yêu thú này nhưng không ngờ tên kia lại phát hiện sớm như vậy ; nói thật trong thời gian qua hắn luôn muốn tìm kiếm con yêu thú này nhưng khi hắn bị truyền tống đi thì hắn bị đưa tới một cái núi lửa, nên hắn quyết định tạm thời dừng việc này lại nhưng không ngờ lại bị tên đáng ghét kia tìm được trước

Nói thật nếu hắn tìm được con yêu thú này thì chưa chắc hắn đã có thể giết được nó, vì vậy khi thấy xác con yêu thú này nằm bên cạnh tên đáng ghét kia thì hắn phải đánh giá lại thực lực của hắn một chút, ít nhất thì tránh thua thiệt sau này khi phải đối đầu với hắn ; trước kia đã xảy ra một cuộc chiến giữa tên này cùng tên hồ phi lâm kia hắn cũng đã theo dõi và từng đánh giá được một chút thực lực của tên này, nhưng không ngờ thực lực của hắn lại mạnh như vậy, dư âm của đòn trước đó khi đánh chết miêu yêu vẫn làm cho hắn cực kỳ hoảng sợ, hắn từng nghĩ nếu mình nằm trong hoàn cảnh đó thì không biết có toàn mạng trở ra hay không nữa. Chính vì vậy hắn phải nâng cấp độ nguy hiểm của tên này lên một tầng cao mới ít nhất là sánh ngang với hắn, vì vậy hắn nhận thua, nhận thua vô điều kiện - câu nói thực lực chính là cái giá tốt nhất, câu đó luôn luôn đúng và nó đúng trong cả hoàn cảnh này

- Ta chưa nói xong mà - trên đời này việc bị ngắt lời khi nói đối với hắn là một trong những điều tối kỵ, hắn thà rằng bị thương trong cuộc chiến chứ không muốn khi nói thì bị ngắt lời và tên này đã phạm vào điều tối kỵ đó ; nhưng không sao vì lần này hắn thắng nên hắn có thể bỏ qua

- Ta biết những gì ngươi sắp nói nên có thể ngừng lại được rồi! - trần thành nghe hắn nói vậy thì một bụng tức đang dồn nén, nhưng hắn cũng phải cố nhịn xuống

- Vậy bây giờ ngươi tính sao? - hắn nhưng cái vẻ mặt đầy bụng tức của tên trần thành này khiến hắn cực kỳ khoái chí, hắn cười thầm trong bụng một cái rồi nói, hắn nói nhỏ nhẹ như để chọc tức đối phương vậy

- Tùy ngươi - trần thành là một gian thương nhưng trong phần thương lượng này hắn đã bị thua, nhưng tất nhiên hắn cũng chẳng bao giờ để thua thiệt một cách ngu ngốc như vậy, hắn phải tìm cách làm thiệt đối phương một chút nên không nói nhiều, hắn đang chờ một cái sơ hở

- Như ta đã nói lúc trước ngoài viên yêu Đan của con yêu thú này ta chẳng cần gì cả ; nên còn lại tất cả ta có thể bán lại cho ngươi và tất nhiên phải có một cái giá hợp lý ta mới bán, dù sao thì túi trữ vật của ta đang trống rỗng nếu có bỏ thêm chút đồ thì nó cũng chẳng đầy thêm một chút nào - hắn nói một tràng dài như ý bảo nếu ngươi không mua thì ta hoàn toàn có thể tìm kẻ khác để bán, túi trữ vật của ta còn trống rất nhiều nên ngươi không phải lo về việc ta không có chỗ chứa

- Ra giá đi - trần thành lộ ra một bộ mặt thất vọng, hắn cứ như là đang chịu thua thiệt trong màn mua bán này vậy nhưng che giấu trong đó là một nụ cười gian tà và đắc ý

- Mất của con yêu thú này cùng bộ móng vuốt kia có thể hoàn trả nốt phần vốn cũng như phần lãi của lọ thuốc “huyết thiên lộ” kia ; ngươi đồng ta

không! - hấn bắt đầu ra giả cho thương hiệu xác miêu của mình, tất nhiên hấn muốn dùng một chút công phu “ sư tử ngoạn” nhưng hình như trong trường hợp hai tên gian thương cùng thương lượng thì dùng nó là việc không nên, nên hấn đành bỏ qua cứ tạm cho một cái giá công bằng đi

- Đồng ý - trần thành nghe hấn nói vậy thì hoàn toàn đồng ý, tuy rằng “ huyết thiên lộ” là một loại lộ được trị nội thương cực tốt nhưng loại lộ được này hoàn toàn có thể thay thế bằng rất nhiều loại lộ được khác, với lại cái giá mà võ tam đưa ra cực kỳ hợp lý nó hoàn toàn tương đồng với cái giá của hấn tính nêu ra, thực ra hấn nghĩ trong phần mua bán này hấn vẫn có lời đôi chút chỉ là hấn không đại gì mà nói ra

Hấn biết giá cả kia mắc nhất không phải là bộ móng vuốt kia mà là cặp mắt trông không mấy dễ nhìn kia, có thể tên kia cũng nhìn ra giá trị của cặp mắt kia nhưng thật ra tên kia chẳng thể hiểu thấu được tất cả trong đó ; với một kẻ luyện được lộ như hấn thì hấn cảm thấy chỉ cần đôi mắt của con miêu yêu kia là đủ để cho hấn đổi lấy “huyết thiên lộ” rồi

Một con máu của một con huyết thiên có thể giúp hấn luyện ra được ba bốn bình “ huyết thiên lộ” còn cặp mắt của yêu miêu kia chỉ có hai cái, mà trong loại linh lộ mà hấn sắp điều chế ra thì nó chính là nguyên liệu chủ chốt, hoàn toàn không thể thiếu để hấn có thể đột phá dị năng trong khoảng thời gian tới. Nhân gian thường nói ăn gì bổ nấy đúng là không sai nhưng trong trường hợp này với hấn, hấn chẳng đại gì mà đi phí phạm của trời như vậy, ăn nó hoàn toàn có thể bỏ mất khiến cho mất hấn tinh tuốt hơn nhưng với loại linh lộ kia thì việc bỏ mất chỉ đáng xếp xó ; và tất nhiên hấn chẳng ngu gì mà đi giải thích với đối phương - mình có lời mà sao không làm

- Còn tinh huyết của nó thì sao? - trần thành lần này lại tỏ vẻ không có gì quan trọng, hấn lại tiếp tục chuẩn bị cho một cuộc chém gió mới của mình ; và tất nhiên mục đích của hấn không gì khác ngoài kiếm lời

- Tinh huyết à! Để xem nào - thực ra với hấn tinh huyết của con yêu thú này hay bất kỳ tinh huyết của con yêu thú nào đối với hấn chẳng có tác dụng gì trừ khi chúng là một số loài đặc chủng hoặc là tinh huyết của cấp bậc thánh thú nhưng khi nghe tên kia nói vậy thì hấn lại liên tưởng tới cảnh tượng mấy cái xác chết của yêu thú lúc trước hấn từng bắt gặp - chẳng lẽ tinh huyết của chúng với tu sỹ ở thế giới này rất quan trọng

Hấn nhìn trần thành một cái rồi lộ ra vẻ suy nghĩ thật kỹ, hấn cứ giả vờ như mình biết hết mọi việc phía sau màn rồi không ngừng lăm bằm, cứ như hấn không ngừng tính toán thiệt hơn vậy nhưng thực ra hấn chẳng biết gì - hấn có một biệt tài chính là giả bộ

- Hay là thế này! Ta không biết người vì sao lại thích cái yêu Đan gì đó của yêu thú như vậy nhưng chúng ta hoàn toàn có thể thương lượng lại, sau này nếu ta tìm thấy chúng ta có thể lấy cho người coi như là đền bù - tên này lộ một bộ mặt không hiểu nhìn hấn rồi nói, nói thật tên này hoàn toàn không biết gì về cái yêu đan mà võ tam đang nhắc tới ; và việc làm hiện giờ của hấn chính là tìm hiểu một chút lỡ sau này có gặp vấn đề tương tự thì có cách giải quyết nhanh gọn một chút

- Yêu Đan là cái này! - hấn thấy trần thành như trong cũi u mê nên cũng không ngại gì mà trả lời giúp hấn, một mặt là tìm cho mình thêm một người có thể tìm kiếm và thu thập nó, mặt khác sau này có thể tạo ra một chút quan hệ với tên này cũng tốt

Cảm thấy thân thể đã không còn đau nhức hấn cảm thán một tiếng “ đúng là linh dược trị thương có khác” rồi đứng bật dậy đi đến bên xác con miêu yêu không lành lặn kia, nhìn thấy hấn đứng dậy thì trần thành cũng đứng dậy theo, hấn muốn biết cái gọi là yêu Đan kia là cái gì nên đi theo hấn về phía các con yêu thú

- Người có gì đó sắc nhọn chút không - thấy tên kia đi theo phía sau mình, mà hiện giờ mình không có một cái chủy thủ nào trong tay không lẽ dùng tay xé xác con yêu thú này ra ; như vậy có lẽ không lịch sự lắm nên hấn quay đầu hỏi trần thành một chút

- Đây - trần thành nghe thấy vậy thì móc trong túi trữ vật ra một cái chủy thủ sắc bén rồi đưa cho hấn: chủy thủ chính là một trong những vật không thể thiếu của liệt sư và hấn bắt ngờ vì tên này lại không có cái nào

- Là nó đây - võ tam không để ta tới về mặt nghi ngờ của tên kia, hấn cầm chủy thủ lên rồi đâm mạnh một cái vào vùng trái tim của con yêu thú, hấn khoét một lỗ rồi móc trái tim còn đang nóng của miêu yêu kia ra

- Là trái tim mà!- tên trần thành này nhìn về cái trái tim đang còn nóng trên tay của võ tam rồi bất ngờ nói, hấn không ngờ cái yêu Đan mà tên Kia quý trọng lại là trái tim của yêu thú ; theo hấn biết thì trái tim của yêu thú thật ra cũng có một số tác dụng nhất định trong việc tăng cường tinh huyết bản thân, nhưng với nhiều người thì nó dường như là vật vứt đi mà đối với tên này lại quý trọng như vậy - hấn dường như đã tìm ra được một điểm yếu nữa của tên này rồi, hấn thích ăn trái tim

- Không phải! Mà là nó - hấn nghe tên kia nói thì hấn biết tên Kia đang hiểu lầm, hấn cầm cái chủy thủ lên rồi lần mò về phía ngăn trên của trái tim con miêu yêu từ đó móc ra một viên tinh thể màu xanh nhỏ bằng trứng chim cút

- tinh thạch - trần thành cực kỳ bất ngờ, cái vật không dùng được mà vô số tu sỹ như hấn thường chẳng để tâm đến này lại là yêu Đan có giá trị liên thành

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tinh thạch

Võ tam như tính con mòng thì ra tên này cũng biết đến yêu Đan, hình như là tên này không biết cách sử dụng yêu Đan nên nhìn phản ứng của tên này có vẻ hơi thái quá

- Người biết thứ này - hần như cảm nhận được mình bị lừa trong vụ này, không công mà đi nói với tên kia mình rất quý vật này hoá ra mình bảo mình là kẻ ngu hay sao? Hơn nữa hình như nhìn thái độ của tên kia thì có vẻ hần đã nhìn thấy không ít những vật tương tự- thôi kệ đâm lao thì phải theo lao vậy, chỉ cần mình giảm sự quan tâm với nó một chút thì hoàn toàn có thể mua bán được - nghĩ vậy hần hỏi lại

- Tất nhiên là ta biết! Hơn nữa ta cũng có không ít - trần thành nhìn thấy vẻ mặt hứng khởi của võ tam thì cảm thấy có chút mắc cù, trần thành nói xong thì móc trong túi trữ vật ra bốn năm viên giống vậy, có to có nhỏ màu sắc cũng khác nhau đôi chút, có vàng có đỏ, trong đó có một viên to chà bá lửa màu xanh lục khiến hần nhìn thấy mà muốn đoạt lấy ngay

- Nguyên anh yêu Đan - hần hoàn toàn bất ngờ, viên yêu Đan màu xanh lục mà trần thành đang cầm không ngờ là một viên yêu Đan của nguyên anh yêu tu, thật quá hoang đường rồi và có một điều không ngờ nữa là tên này lấy nó ra như thể nó chỉ là một vật để trang trí vậy

- Dùng tinh huyết miêu yêu đổi lấy tất cả chúng - hần quả quyết một câu, hần hôm nay thực sự bị sốc, một tu sĩ dị năng ở thế giới này lại cầm một Đồng yêu Đan của yêu thú, không những vậy trong đó còn có một viên nguyên anh yêu Đan đem ra chơi đùa ; hần quyết định phải vét sạch yêu Đan của trần thành không những vậy phải vét sạch tất cả yêu Đan mà nhân tộc có được ở thế giới này

- Không thể nha! Nó rất quý trọng đối với ta - tên trần thành này dường như bắt thóp được võ tam, lần này thực sự hần đã nắm được phía chuỗi nên chắc chắn hần sẽ không bỏ qua

- Vậy người tính thế nào - võ tam trong lòng đầy một bụng tức, một Đồng yêu Đan như vậy mà đám người này lại xem như vật bỏ đi, hơn nữa việc hần trúng kế trần thành khiến cho hần bị thêm một đòn chí mạng ; thật không ngờ mình lại dễ dàng mắc bẫy tới như vậy

- Chúng ta làm một cuộc giao dịch lâu dài - trần thành với vẻ mặt gian thương nhìn hần rồi nói, với tên này viên tinh thạch này chẳng có ý nghĩa gì, không những hần mà toàn bộ nhân tộc ở thế giới này đều xem điều đó là điều tất nhiên ; cho hần cũng chẳng sao nhưng hôm nay lại khác, hần bị tên kia chơi một vỏ đầu như vậy tất nhiên hần phải tính lại rồi

- Giao dịch thế nào? - lần này hần chấp nhận thua, thua đau nhưng phần lợi vẫn nằm trong tay hần, hần tỏ vẻ đau đớn vì thua cuộc rồi trả lời ; thực ra nếu hần Thông minh hơn một chút thì hần hoàn toàn có thể lấy không mất viên yêu Đan Kia chẳng qua đã quá muộn, nhưng không sao mục tiêu của hần đã có, và nếu hoàn thành được mục tiêu này hần có thể nâng tu vi của mình lên một cách nhanh chóng

- Chúng ta cùng nhau săn giết yêu thú, ta lấy tinh huyết người lấy tinh thạch, còn vật liệu luyện khí thì chia đôi! Người thấy thế nào - trần thành nhìn thấy vẻ mặt buồn bã của hần thì vui sướng trong lòng không hề xiết, hần suy nghĩ đôi chút rồi nói ra suy nghĩ của mình

- Được! Chỉ là ta muốn một cái vốn công bằng - Hần nói rồi chỉ tay vào số yêu Đan mà trần thành đang nắm giữ như ý nói - người đưa cho ta trước thì cuộc giao dịch này sẽ thành công

Trần thành thấy hần dùng ngón tay chỉ vào số tinh thạch mà hần đang cầm thì hiểu ý - đó là một phần giao dịch mà người cần hoàn thiện và máu huyết của miêu yêu sẽ là của người - hần hoàn toàn đồng ta rồi đưa bàn tay đang nắm số tinh thạch trên tay cho võ tam rồi thu hoạch máu của miêu yêu

- Hợp tác vui vẻ - hai người đồng thanh nói rồi nhìn nhau một cái cười cười, nét mặt gian thương của hai người giấu đằng sau đó thì ngoài ta ra có lẽ chẳng có ai nhận ra, một phi vụ mà hai kẻ này ai ai cũng tưởng mình là người có lời nhất nhưng thực ra đều giống nhau cả thôi

Trần thành lấy xong máu huyết của miêu yêu cùng cặp mắt và bộ móng vuốt thì vui mừng nhảy cẫng lên, bộ điệu thấy ghét củ hần khiến cho võ tam bật cười một cái, mọi xúc cảm buồn bã dường như tan biến hần, hần nghĩ người nhìn trần thành một cái rồi không biết từ đâu nảy sinh ra một ta niệm điên khùng - hần ta là con gái - và tất nhiên hần không dám nói ra, vì ngoài cái khoảnh khắc định mệnh ấy thì tất cả những gì hần nhìn thấy thì tên kia đúng là một người con trai đích thực chỉ là hần chưa có dịp kiểm chứng mà thôi

Hần cầm trên tay bốn viên yêu Đan thì trong lòng cũng mừng rỡ không ngừng, không ngờ nó đến tay một cách dễ dàng như vậy, biết thế làm ngay từ đầu có phải hơn không, chỉ cần ngồi một chỗ rồi sẽ có kẻ đưa yêu Đan đến đổi lấy - điều hần cần hiện giờ là phải có thật nhiều nguyên liệu để đổi lấy cái mà mấy kẻ ngu si này không xem là gì này - hần thoáng nghĩ một cái rồi thu lại ánh mắt

Như để chọc tức hần thêm một lần nữa, sau khi trần thành xử lý xong cái xác của miêu yêu thì hần quay người lại rồi móc trong túi trữ vật ra một Đồng yêu Đan khác, trong Đồng đó cũng y như lúc này gồm bốn năm viên khác nhau, trong đó có một viên màu tím rất bắt mắt và to lớn hơn hần

- Người vẫn còn - hần nhìn Đồng yêu Đan kia thì như nhìn thấy trời sắp sụp đổ, yêu Đan lõi thuộc tính của nguyên anh yêu thú, hàng hiếm là hàng cực hiếm đó ; cuối cùng hần cũng nhận thức được mình đã sau hoàn toàn, tên này còn rất nhiều yêu Đan không những vậy hình như tất cả những yêu Đan của yêu thú từng liệt sát của toàn bộ nhân tộc đều nằm trong tay hần ta

- Không những còn, mà còn rất nhiều - trần thành đáp lại lời hần bằng một giọng thản nhiên ; đúng là hần có rất nhiều chỉ là mấy cái vật không dùng được này hần đều để ở nhà hết, chỉ cầm đi một ít mà thôi

- Người có bao nhiêu viên tất cả - hần nhìn Đồng yêu Đan này mà choáng váng, không ngờ tên kia nhìn vậy mà có nhiều yêu Đan đến vậy, không những thế hình như hần còn có rất nhiều, rất nhiều nữa là đằng khác

- Hình như là hơn trăm viên, trong đó có khoảng hơn mười viên to bằng ngón này và có một viên to tới cực đại, nó gần như rưỡi viên này - hần nói rồi tay không ngừng chỉ chỉ vào viên yêu Đan của nguyên anh kỳ yêu thú kia rồi miêu tả ; hần dường như không để ta đến khuôn mặt đang dần đen lại của võ

tam, hoặc là hấn có để ý nên cố tình nói ra để chọc tức võ tam

Hơn trăm viên yêu Đan tất cả, có hơn mười viên yêu Đan của yêu thú nguyên anh kỳ hơn nữa có một viên cực đại, còn lớn hơn cả viên yêu Đan của nguyên anh kỳ - chẳng lẽ là hoá thân kỳ trong truyền thuyết - chỉ nghe tới số lượng thôi cũng đủ khiến hấn thấy choáng váng, có một viên yêu Đan hoá thân kỳ yêu thú; yêu Đan của yêu thú cao cấp nhất của thế giới này. Hấn bị tin tức này làm cho học máu mồm, hấn thề đây là tin tức khiến hấn đau lòng nhất từ trước tới nay mà hấn nghe thấy - tại sao? Tại sao không phải là hấn, tại sao những kẻ điên này lại cho một tên dị năng cấp 5 nhiều yêu Đan như vậy; tại sao? Tại sao - trong lòng hấn gào thét không ngừng

- Chẳng lẽ tất cả tinh thạch của yêu thú đều rơi vào tay ngươi - tuy rằng trong lòng đang gào thét không ngừng nhưng đứng trước cái tên của cái chất đầy nhà này thì hấn tỏ vẻ rất thành thực, hấn muốn lấy hết tất cả chúng vì vậy hấn cần biết chúng đang ở góc nào, phải chăng tất cả đều nằm trong tay kẻ trời đánh này

- Không phải! Trong tay ta chỉ có một nửa một nửa còn lại đang nằm trong tay người khác - trần thành nhìn võ tam một cái rồi cũng chẳng chút giấu diếm nói ra, hấn thực không tin tên này dám giết người cướp tính thạch, phải biết rằng nếu đụng vào hấn thì bất kỳ là ai, dù bất kỳ ở đâu thì cũng phải chết - đó chính là câu mà cha hấn nói cho hấn trước khi hấn rời khỏi gia đình - và mục đích của hấn cũng chính là lấy hết tất cả những viên tinh thạch trong tay người kia hoặc là khám phá ra bí mật trong đó

- Người đó là ai? - hấn không ngờ trong tay tên này không phải là tất cả mà còn một người nữa cũng hứng thú với yêu Đan như vậy - nhưng hấn đã xác định rồi, tất cả yêu Đan của thế giới này đều phải là của hấn vì hấn là người duy nhất cho đến bây giờ hiểu được bí mật trong đó

- Là đoàn trưởng của quân đoàn huyết lang - trần thành nhìn hấn một cái thật sâu như muốn tìm một chút manh mối nào đó nhưng không thể tìm thấy chút gì nên hấn lạnh nhạt đáp

Là đoàn trưởng sao? Câu trả lời của trần thành khiến hấn vô cùng bất ngờ, không ngờ đoàn trưởng của quân đoàn huyết lang lại là một trong hai người nắm giữ toàn bộ yêu Đan của yêu thú đã từng bị săn giết của nhân giới

Cũng đúng thôi! Trên thế gian này nhân tộc chỉ còn lại tập trung ở hai vị trí phía đông và phía Tây, phía đông do sự quản hạt của huyết lang quân đoàn nên những vật phẩm cao cấp nhất của yêu thú ở khu vực phía đông này tất nhiên nằm trong tay đoàn trưởng của quân đoàn huyết lang có thể cũng bao gồm yêu Đan trong đó. Còn phía Tây...

Như bắt được một manh mối cực kỳ quan trọng, hấn nhìn về phía trần thành một cái rồi bật cười ha ha, hấn đã nắm được điểm mấu chốt của vấn đề, và tất nhiên tất cả những viên yêu Đan đó sẽ thuộc về hấn một cách nhanh chóng nhất

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Bí Mật Của Tinh Thạch

Hấn đã nắm được một điểm cốt yếu với cùng quan trọng để đưa số yêu Đan từ trong túi cái tên trần thành này về tay hấn chỉ là tạm thời cứ giấu giếm đi chút đã, tất nhiên hấn cần tìm một cái cơ hội, một cơ hội để hấn lột sạch luôn cái tên gian thương tự cho mình là IQ cao này

- Ngươi đang nghĩ cái gì vậy? - trần thành nhìn thấy hấn khá suy tư, đôi lúc còn tỏ ra một chút vui mừng, đôi lúc lại thấy hấn như đang suy nghĩ thì hấn hỏi lại

- Không có gì! Chỉ là ta đang nghĩ nếu hai ta cùng săn giết yêu thú thì không biết điểm liệt sát sẽ tính lên người nào? - tất nhiên hấn không hơi đâu mà đi giải thích với cái tên gian thương này, vì tên này chính là con mồi của hấn nhưng hấn cũng vì vậy mà phải bảo vệ con mồi này thật tốt, kéo có kẻ nào đó lại cuống mất thì công toi; và một điều nữa hấn phải xác định trước mắt là điểm liệt sát yêu thú sẽ về tay ai?, như trước đó nếu như không biết được cái bí mật kia thì hấn hoàn toàn chẳng có lý do gì mà đi quan tâm đến việc này cả nhưng bây giờ thì khác, yêu Đan đang trong tay người kia vì vậy hấn phải tận lực leo lên để trở thành xuất chúng nhất, hấn muốn tiếp cận mục tiêu của mình gần hơn chút nữa

- Ngươi tính thế nào? - trần thành cũng khá bất ngờ với câu hỏi này của hấn, đúng vậy nếu liệt sát yêu thú thì kẻ nào sẽ lấy điểm liệt sát đây, phải biết rằng điểm liệt sát này rất quan trọng nó có thể giúp một người một bước lên mây vậy thì ai có thể bỏ qua; nhưng với hấn thì hoàn toàn ngược lại, hấn không cần điểm liệt sát này hay nói đúng hơn hấn không cần dùng đến chúng nhưng võ tam chắc chắn sẽ cần, vì hấn biết tên này đang có mục đích riêng của mình và mục đích này chắc chắn có liên quan tới điểm liệt sát yêu thú. Nói gì thì nói cũng không thể cho không hấn được, tất nhiên mình phải kiếm được chút lợi tức trong đó

- Ta muốn tất cả số điểm đó - hấn nhìn lên trời một cái rồi nói một cách cực kỳ rõ ràng như thề sọ tên kia không nghe thấy vậy, hấn biết cái giá của việc này sẽ phi thường đắt đỏ nhưng hấn có một thứ hoàn toàn có thể đổi lấy nó

- Đổi lại một nửa số nguyên liệu ngươi lấy được sẽ là của ta - tên trần thành này không tiếc một lần công phu sư tử ngoạm, nhưng hấn tính toán thì cái giá này cực kỳ hợp lý, đúng là một cái giá hợp lý cho một điểm liệt sát yêu thú, và hấn tin võ tam sẽ đồng ý ta với cái giá này

- Một nửa nguyên liệu sao? Đúng là một cái giá hợp lý - hấn nhắc lại nguyên câu của trần thành vì hấn biết đây đúng là một cái giá hợp lý, đây cũng là

con đường mà hân nghĩ tên kia sẽ chọn khi hân đề cập đến vấn đề này

- Nhưng ta có một thứ khác muốn cho người xem - hân dơ tay lên một cái ; những cái trận bàn mà lúc trước hân chưa kịp thu lại liền ông ông quay trở về trong lòng bàn tay hân, hân cầm chúng trong lòng bàn tay rồi nhìn trần thành một cái nhấc nhờ - nhìn cho kỹ - rồi bắt đầu niệm pháp quyết

Từ trong lòng bàn tay hân những chiếc trận bàn lại một lần nữa bay ra ngoài nhưng vị trí của chúng lại khác trước, tất nhiên là vì trận pháp hân bố trí không giống như trước lần này hân muốn tạo một cái hỏa trận

“hỏa địa trận” - hân hét lên một tiếng rồi từ trong cơ thể hân Tuôn ra một dòng linh lực, dòng linh lực này bắt đầu nhảy múa rồi bay về phía trận bàn, những chiếc trận bàn nhận được linh lực thì chúng không ngừng run run cộng hưởng cùng nhau, sau đó từ không trung phía trong trận pháp xuất hiện một ngọn lửa nóng rực

“Hỏa địa trận” tên như ta nghĩa, dùng trận pháp để gọi lửa từ trong lòng đất lên cho bản thân sử dụng, tất nhiên việc lựa chọn “hỏa địa trận” là sau khi suy tính một hồi mới nghĩ đến ; thật ra nếu nói một trận pháp có thể công kích mạnh mà mang thuộc tính hỏa thì tốt nhất là dùng “ chu tước trận” gọi hỏa linh của chu tước đến, nhưng mục đích của hân tạo ra trận pháp này không phải là để công kích kẻ địch mà là dùng để luyện Đan ; mà địa hỏa chính là loại lửa tốt nhất để luyện Đan ngoài Đan hỏa

- Người thấy cái giá này thế nào - sau khi tạo xong trận pháp thì hân nhìn về phía trần thành một cái, thấy hân đang ngơ ngác lắm bầm một thứ gì đó, hân biết tên này hiểu ta hân muốn nói rồi nhưng hân cần kết quả. Vì vậy hân không ngại mà gọi tên này cho hân tỉnh dậy

- Địa hỏa - trần thành không ngừng lăm bầm, khi lần đầu tiên thấy được nó thì hân khá sửng sốt nhưng sau đó là vui mừng, đúng vậy là địa hỏa mà hân đang cần, với một luyện được sư như hân điều hân cần nhất là một cái địa hỏa của riêng mình, chỉ cần khi hân cần thì có thể sử dụng ; lần trước không biết vì vô tình hay cố ta mà hân tới được một cái miệng núi lửa, nơi đó địa hỏa thịnh vượng khiến hân quyết không muốn rời, bao nhiêu linh lộ mà hân cần dùng đều ngồi ở đó luyện tất, kể cả tinh huyết của con huyết thiên xấu số kia cũng vậy ; mà lần này hân chẳng cần tới miệng núi lửa mà cũng thấy được địa hỏa thật quá thần kỳ. Nhớ lại cảnh mà cha hân vì thấy hân muốn luyện được lộ mà cất công tạo một cái hồ ngầm không lồ lồi dung nham từ một cái miệng núi lửa cách đó ngàn cây để tạo cho hân một phòng luyện Đan khiến hân rom róm nước mắt - nếu biết cái này thì người không phải khổ cực vậy rồi - hân lăm bầm trong dòng suy nghĩ của mình

- Cái giá thế nào - vỗ tam lập lại lần thứ ba câu nói này, tay hân thì không ngừng lay lay cánh tay của trần thành nói

- Phi thường hợp lý - trần thành lúc này mới tỉnh lại, hân nhìn thấy tên này cầm lấy Tay hân đẩy qua đẩy lại thì vội dùng tay kia gạt đi che đi sự bối rối rồi trả lời

- y như con gái vậy - hân nhìn phản ứng của trần thành thì lăm bầm một câu nhưng không ngờ tên kia lại nghe thấy được

- Người bảo ai là con gái - trần thành quát lớn một tiếng rồi nhìn hân với vẻ hân học

- Vậy người đồng ý - hân quát trở lại một cái rồi trong miệng thì lăm bầm - như vậy mới giống con trai chứ

- Thành giao! Khi nào người dạy ta dùng được trận pháp này thì lúc đó chúng ta lại nói chuyện tiếp - trần thành cũng không phải dạng vừa ít nhất là vỗ tam nghĩ như vậy, cái giá mà hân đưa ra phi thường cao ; phải biết rằng một kẻ thiên tài về trận pháp như hân mà phải mất hơn một tháng mới có thể nhập trận và tạo ra một cái trận pháp cấp thấp còn đây là một trận pháp cấp cao, theo như hân nhớ không nhầm thì hân mất thêm hai tháng nữa mới hoàn thành được nó, vậy mà tên này lại bảo bao giờ hân học được trận pháp này thì hân mới bàn tới chuyện kia ; ai biết thiên phú trận pháp của tên này như thế nào có khi hân đã thành một cao thủ hoá thân kỳ rồi mà chưa chắc tên này đã thành thạo được bộ trận pháp này, nhưng tất nhiên mọi thứ đều có thể tính toán được, và điều này cũng nằm trong tính toán của hân và tất nhiên hân sẽ làm được

- Chỉ cần người sử dụng được nó là được - hân hỏi lại một câu cho chắc ăn, lỡ không tên này lại lật lọng thì công cốc à

- Đúng vậy - trần thành trả lời một cách quả quyết, đúng là hân chỉ cần dùng được bộ trận pháp này thì cuộc giao dịch này hân sẽ đồng ý vô điều kiện

- Nhân đây vì người là người đầu tiên mua trận pháp của ta nên ta sẽ miễn phí cho người một bí mật, nhưng người phải thề trước tâm ma của mình rằng không nói cho kẻ thứ hai biết được việc này - hân làm ra một vẻ mặt bí hiểm nhìn về phía trần thành rồi nói và cũng không quên bắt hân sử dụng lời thề độc để giữ kín bí mật này

- Bí mật gì mà nghe nghiêm trọng như vậy, nếu ta nghe lọt tai thì ta sẽ làm nếu không thì mơ đi - tên trần thành này cũng cơ trí không kém, phải biết rằng thề với tâm ma là một lời thề không thể phá bỏ, tuy rằng không biết lời thề này có phải luôn ứng nghiệm hay không nhưng từ trước tới giờ chưa có kẻ nào dám làm trái lời thề này cả hoặc cũng có thể những kẻ dám làm trái đã xuống mồ hết rồi cũng nên ; vì vậy mà lời thề này là một trong những tối kỵ của tu chân giới

- Bí mật về cách sử dụng tinh thạch - hân ghé miệng vào tai của trần thành rồi thì thầm nói nhỏ, nhưng phản ứng của tên kia thật khác người khiến hân đo như cây cơ một chút

- Người muốn chết - trần thành thấy hân ghé miệng sát tai mình thì mặt đỏ ửng lên, bỏ qua những gì tên kia nói mà chỉ chú ý tới hành động của hân, mà hành động này lại khiến tên này như phát điên, từ trên đầu hân một luồng điện quang như đang chọc chờ xông ra ngoài, không những vậy luồng điện quang này còn mang một chút ánh sáng của lửa khiến hân phát run rồi bật người ra xa

- Ta nhắc lại, là bí mật về tinh thạch - hân vội vã nhảy ra xa phạm vi người này một cách nhanh nhất, rồi từ trên tay xuất hiện một miếng Ngọc giản, hân viết vài chữ lên đó rồi ném sang cho trần thành, tên kia thấy vậy thì bủn rủn một cái rồi nhận miếng Ngọc giản đang bay tới

- Người chắc chắn - sau khi đọc xong Thông tin từ miếng Ngọc giản thì khuôn mặt hắn như nở hoa, từ đầu hắn đã biết võ tam chắc chắn biết một chút về công dụng của tinh thạch ; hắn đang cố tìm cách để moi cái thông tin này ra nhưng không ngờ tên này lại ngu ngốc như vậy, hắn tự nguyện đưa cho mình

- Trước tiên ngươi phải phát lời thề cái đã, và thêm nữa ngươi bỏ cái tính cứ động một tí là muốn đánh người kia đi, ngươi chẳng khác nào là phường chọi búa - hắn nhìn thấy vẻ vui mừng trên khuôn mặt đối phương thì hắn biết cú lừa ngoạn mục này ắt hẳn sẽ thành công, nhưng trước hơn hết là nhắc nhở hắn thu lại dị năng lời lực kia cái đã chứ lỡ may tên kia lại bị kích động thì hắn sẽ no đòn mất

- được! ta thề với tâm ma nếu những điều hôm nay ta nghe thấy về chuyện tinh thạch mà nói ra ngoài thì ta trần thành sẽ bị trời đánh, tu vì mãi mãi không thể thăng tiến - trần thành ngửa mặt lên trời thề thốt, đây cũng là lời thề tâm ma đầu tiên của tên này suốt bao năm qua, sau khi nói xong thì cũng không quên bồi thêm một câu “ được chưa” để nhắc nhở võ tam

- OK! Ngươi còn viên tinh thạch màu đỏ nào nữa không - nói xong hắn lục từ trong túi trữ vật ra hai viên yêu Đan thực ra hai viên này chính là lúc trước trần thành đưa cho hắn hai viên yêu Đan kết Đan kỳ hóa yêu tu, nhìn qua nhìn lại vẫn còn thiếu nên hắn hỏi lại trần thành một tiếng

- vẫn còn mấy viên nữa - trần thành nghe hắn hỏi vậy thì ngó người một lúc rồi đưa thần thức vào phía trong túi trữ vật lấy ra thêm ba viên khác

- Vẫn chưa đủ - khi hắn nhìn thấy trên tay trần thành chỉ có thêm ba viên hòa yêu Đan thì hắn khá buồn bực, ba viên trên tay tên kia cộng với hai viên trên tay hắn thì mới có năm viên, mà một trận pháp mà muốn khởi động đủ là phiên bản đơn giản nhất cũng cần đến tám cái linh bàn, vậy là vẫn còn thiếu ba viên

- Đành vậy! Ta sẽ giảng giải cho ngươi về trận pháp cùng bố trí trận trước, khi nào gom đủ tinh thạch thì ta sẽ dạy ngươi sau - hắn cũng bó tay rồi, thực ra hắn hoàn toàn có thể dùng tới những viên linh thạch khác thay thế nhưng hắn không muốn để lộ quá nhiều, hắn chỉ muốn đối phương biết nhiều đó là đủ, và cũng là cách để hắn tiện thu hoạch yêu Đan

- Vậy ý ngươi nói tinh thạch là dùng để bố trí trận pháp - trần thành rất Thông minh nên khi nghe hắn nói như vậy thì tên này hiểu ngay ra vấn đề, vì hắn tu luyện trận pháp nên hắn mới quan tâm tới tinh thạch như vậy. Thì ra đây chính là bí mật lớn nhất của tinh thạch, như nắm được điểm cốt lõi của vấn đề trần thành lúc này lòng vui như mở hội nhưng về mặt bên ngoài thì hoàn toàn bình thường

- Không phải trận pháp mà là cổ trận, chỉ có cổ trận mới có thể kích phát được linh lực trong tinh thạch - hắn bịa ra một câu chuyện y như thật, đơn giản vì hắn biết tạm thời bây giờ người biết cổ trận hình như chỉ có mình hắn và cũng chỉ mình hắn mới có cách kích phát luồng linh lực ẩn chứa trong viên tinh Đan này

- Cổ trận với trận pháp khác nhau ở điểm nào - trần thành lại ra vẻ tò mò, hắn nghiêng đầu lại hỏi như thể là một học sinh gương mẫu vậy

- Vấn đề này nói ra ngươi cũng không hiểu! Chỉ có những người tu luyện cổ trận mới hiểu được thôi - khi đã cố gắng lừa dối một ai đó thì không nên lộ ra sơ hở, hắn cũng vậy hiện tại mỗi lời mà hắn nói ra đều nghiên cứu thật kỹ

- Nếu ngươi muốn học ta có thể dạy cho chỉ là giá cả phi thường đắt đỏ - hắn bồi thêm một câu để chấm dứt chuyện này sớm nhất có thể kéo lại lộ ra sơ hở

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Di Chuyển

Sau khi hoàn tất mọi thủ tục của hợp đồng hai người lại tiếp tục bàn về kế hoạch săn giết yêu thú và con đường họ phải đi trong khoảng thời gian tới

- Ngươi nói gì? - và sau khi nghe được tin tức mới nhất trần thành đem đến thì hắn thực sự sùng sốt

- Ngươi nói thật sao? - hắn hỏi thêm một lần nữa để chắc chắn liệu mình có nghe lầm không, và nhận lại là một cái gật đầu chắc nịch của trần thành

Tin tức mà trần thành nói cho hắn là một tin tức cực kỳ quan trọng khiến cho hắn phải thay đổi ngay kế hoạch săn giết yêu thú lúc trước.

- Ngươi nói là tất cả những yêu thú từ cấp 4 trở lên xung quanh đây đã bị tàn sát sạch - hắn nhắc lại toàn bộ câu nói của trần thành khi hắn nghe cái Thông tin động trời này, yêu thú khu vực xung quanh bị tàn sát có nghĩa là hắn không còn cơ hội liên sát yêu thú trong khu vực này rồi mà hơn nữa hắn còn nói là toàn bộ khu vực trong bản đồ gần ngàn km2 xung quanh chỗ này không công bóng dáng của bất kỳ một con yêu thú cấp cao nào, có nghĩa là hắn muốn liên sát yêu thú phải xông ra khỏi khu vực mà bản đồ chỉ dẫn đồng nghĩa với việc hắn phải tự mày mò con đường sắp tới mà không có một chút manh mối nào

- Ngươi không tin thì xem lại bản đồ đi - trần thành nhìn về mặt ngạc nhiên của hắn thì biết rõ là tên này hoàn toàn không tin tưởng những gì mình nói nên bảo hắn xem lại bản đồ

- Là thật - hấn lật cái bản đồ mà được giao lúc trước thì thấy toàn bộ chấm đỏ trên bản đồ của khu vực ngàn km quanh đây đã mất hết, đồng nghĩa với việc khu vực này hoàn toàn không còn yêu thú cấp cao nữa rồi

Hấn nhìn tấm bản đồ một lúc lâu, hấn hoàn toàn tin tưởng tin tức trên tấm bản đồ này vì thực chất tấm bản đồ này là do đoàn trưởng cùng các phó đoàn tạo ra để nhằm mục đích đánh giấu số lượng yêu thú trong và phạm vi vùng ngoài họ quản lý, tất cả dữ liệu về yêu thú trong khu vực này đều được họ ghi lại và khi một con yêu thú trong khu vực bị liệt sát thì đồng nghĩa với việc một chấm đỏ trên bản đồ bị mất đi ; mà giờ đây mọi chấm đỏ trên khu vực vùng ngoài này đều đã bị mất hết chứng tỏ tất cả chúng đều đã bị an táng, gần ngàn con yêu thú trong khu vực này chỉ trong vòng vòn vẹn năm ngày đã biến mất không còn tăm hơi trên bản đồ này

- Đi thôi - cuối cùng sau một hồi lưỡng lự cùng suy nghĩ thiệt hơn, hấn đã xác định được vị trí tiếp theo mà hấn phải đặt chân đến, đó chính là vùng đất phía nam

Trên bản đồ này thể hiện số lượng yêu thú của mỗi vùng nhiều nhất là hướng Tây từ vị trí hấn đứng sau đó là hướng Bắc và cuối cùng là hướng nam còn hướng đông thì khỏi nói, khu vực này chẳng có con yêu thú nào vì phía đó chính là nơi tập trung của nhân tộc phương đông, hay nói đúng hơn nếu có thì cũng chẳng có phần cho bọn hấn liệt sát

Tuy rằng mục tiêu của hấn chính là giết được nhiều yêu thú càng tốt nhưng hấn cũng không ngu gì mà lao vào khu vực có đông yêu thú nhất: thứ nhất là số lượng người chọn hướng đó chắc chắn là đông nhất, thử nghĩ xem một miếng bánh dù to tới cỡ nào thì chia cho nhiều người thì mỗi người cũng chỉ được một chút ít, thứ hai khu vực này là khu vực được đánh giá là thường xuyên xảy ra thú triều, bình thường săn giết yêu thú thì chẳng sao nhưng lỡ như gặp một đợt thú triều thì thật nguy to rồi, thứ ba khu vực này là khu vực có nhiều yêu thú cấp cao nhất, nghe nói nó là trung tâm của yêu thú toàn bộ đại lục này (để nói một chút cho mấy vị hiểu bây giờ có hai khu vực mà nhân tộc quản lý một ở phía đông tính từ lãnh thổ móng cổ đồ về hướng đông dưới sự quản lý của thần lang quân đoàn, một là ở phía Tây nói chung là khu vực châu Âu do quân đoàn thánh giáo đoàn quản lý ; kẹp on giữa chính là khu vực của yêu thú)

Còn hai hướng nam, Bắc thì số lượng yêu thú cũng tương đương nhau nên hấn chỉ còn cách chọn một trong hai khu vực này và cuối cùng hấn quyết định chọn hướng nam vì đơn giản khu vực này sẽ có hỏa Hệ yêu thú cho hấn săn giết còn hướng Bắc thì toàn băng với đá lấy đầu ra hoạt hệ yêu thú mà lấy tinh thạch, mà không có hỏa tinh thạch thì làm sao có thể hoàn thành giao dịch trước đó với trần thành

Hấn quyết định xong thì bắt đầu di chuyển và tất nhiên hấn chẳng ngu gì mà dùng đường bộ, hấn khởi động pháp quyết rồi tạo ra một đám mây đem hấn cùng trần thành bay về hướng Tây nam

Cái tên trần thành này sau khi nhìn thấy hấn tạo ra được một đám mây để di chuyển thì hấn hết sức bất ngờ miệng thì không ngừng lầm bầm “ cân đầu vân” không những vậy tên này còn bắt hấn dạy cho bằng được khiến cho hấn đau đầu một khoảng thời gian

Và cuối cùng hai người cũng đã tới được điểm mà hấn đánh dấu, có lẽ vì yêu thú của khu vực này thật sự bị tàn sát hết khiến cho bọn họ một đường an toàn đến vùng phía nam

Khi hấn tới nơi thì mặt trời đã đi ngủ báo hiệu ngày thứ sáu trong cuộc thi này cũng gần như kết thúc

Ở quảng trường tổng chỉ huy của quân đoàn thần lang

- Cuối cùng hấn cũng chịu di chuyển - đoàn trưởng nhìn thấy vị trí của hấn đã thay đổi thì lòng như có chút gì đó Hưng phấn, không những vậy hấn quan sát từ lúc sáng thì thấy bên cạnh hấn còn có thêm một người đồng hành nữa

- Thú vị thật! Hai người cùng đi chung - lão lại nói tiếp một câu khiến cho mấy người phó đoàn không tự chủ mà quay mặt lại ; thực chất lão cũng không biết kẻ đi chung cùng với võ tam là ai vì ban đầu lão chỉ dùng định vị cho một người võ tam mà thôi

Hầu hết các vị phó đoàn trưởng ở đây cũng vậy, họ chỉ định vị một người mà họ đã chọn cho cuộc tỉ với những người khác mà thôi chứ họ cũng chẳng để tâm đến những tên khác làm gì cho mất công ; ví dụ như đoàn trưởng chọn võ tam, phó đoàn huyết lang chọn hồ phi, phó đoàn thanh lang chọn sở hồng, phó đoàn hắc lang chọn.....

- Hấn không trốn nữa sao? - các phó đoàn nhìn về phía đoàn trưởng hỏi lại với giọng bất ngờ, một tên tu vi thấp kém mà không đi trốn còn dám xông lên tiền tuyến thì đúng là muốn chết ; tất cả đều mong sao cho võ tam chết đi để họ lấy được phần cá cược càng sớm càng tốt

- Ngươi không thấy sao? Hấn còn giết được một con yêu thú nữa kìa - phó đoàn trưởng thanh lang nhĩ về phía bảng tổng sắp thì cười cười rồi nói, những người khác cũng hòa theo châm biếm

- Thế cũng tốt, ít ra hấn cũng không làm mình mất mặt - phó đoàn huyết lang lên tiếng giải vây cho đoàn trưởng nhưng trong lòng lão thì nghĩ - với khả năng của ngươi thì giết một hai con yêu thú cấp 2,3 chắc cũng không quá tầm với, tại sao ngươi phải chờ đến ngày thứ 6 mới ra tay, ngươi làm mất mặt ta quá

Ở dưới quảng trường

- ta nói rồi sở hồng của thanh lang quân đoàn là nhất, ngươi thấy không trong khi tất cả mọi người hôm nay tối đa chỉ giết được một con yêu thú thì hấn vẫn cứ đều đều giết tận ba con - một giọng nói từ hướng thanh lang quân đoàn thốt ra

- Đúng! Đúng! Đúng - những người khác trong thanh lang quân đoàn hòa theo lời nói của hấn để kiếm chút vinh quang

Hôm nay bảng tổng sắp kill vẫn không thay đổi đứng đầu vẫn là sở hồng với 18 kill, thứ hai là thạch lưu của quân đoàn hắc lang với 16 kill, thứ ba là cô nàng mạnh nhất trong đợt tuyển chọn này trần thanh thanh với 14 kill... còn phía dưới bảng xếp hạng thì vẫn là hần với 1 kill, chỉ là phía trên hần người có 3 kill đã ở lại trên chiến trường

Tổng số người thiệt mạng cho tới hôm nay đã lên đến con số 17 người ; tỉ lệ thiệt mạng cho tới bây giờ đã quá 10%

- Người thấy sao? - một người trong huyết lang quân đoàn nhìn về số lượng người chết thì hỏi người xung quanh một câu

- Thật khủng khiếp, nhớ năm đó chúng ta tham gia tuyển chọn thì tỉ lệ thương vong không tới 10% mà bây giờ mới 6 ngày đã vượt quá con số đó - người bên cạnh nhìn lên bảng một chút rồi cảm thán

Mọi người bên dưới vẫn ồn ào về chuyện này thì phía bên trên những phó đoàn cũng như đoàn trưởng lại vẫn nở nụ cười

- Các người thấy sao về tỉ lệ thương vong lần này - đoàn trưởng nhìn về phía phó đoàn xung quanh rồi hỏi

- Khá cao! So với lần trước thì cao hơn rất nhiều - mỗi người phó đoàn đều nhận định giống như nhau

- Cao là đúng thôi! Vì lần này chúng đã tiến sát với vùng trung tâm của vùng yêu thú cấp cao - hắc lang phó đoàn nhìn mọi người rồi cho ta kiến, hần nhìn về phía phó đoàn thanh lang cùng phó đoàn hắc huyết thấy họ gật đầu đồng ý thì hần cũng an tâm phần nào

- Ta thì nghĩ khác, theo ta thấy tỉ lệ này có chút thấp ; không dấu gì các người trong vùng mà bọn chúng chuyển đến có tới 1/10 là yêu thú cấp 5 còn lại đều là những yêu thú cấp 3, 4 cả không có con yêu thú nào có cấp thấp hơn đâu - đoàn trưởng của quân đoàn huyết lang lại lên tiếng ; theo hần thì những người dự tuyển năm nay đã xuất sắc vượt ngoài dự đoán của hần rồi

Mọi người bàn tán thêm một lúc nữa thì cũng đã hết ngày thứ sáu, họ lại lục đục về nhà nghỉ ngơi ngày mai lại tiếp tục tới xem

(Để ta nói lại một chút về phương thức tính điểm trong kì liệt sát này để sau này các vị khỏi ngỡ ngàng nó cũng giống như BUBG một con yêu thú bị liệt sát đồng nghĩa với người tiêu diệt nó sẽ đạt được 1 kill nhưng phương thức tính điểm này không đại diện cho tổng số điểm mà người tiêu diệt yêu thú đó đạt được, vì mỗi cấp độ của yêu thú sẽ có những thang điểm chấm là khác nhau ; yêu thú cấp 1 - luyện khí kỳ sẽ không được tính điểm, yêu thú cấp 2, 3, 4 - trúc cơ kỳ sẽ được tính là 1, 1,5, và 2 điểm, yêu thú cấp 5, 6, 7 kết Đan kỳ sẽ được tính là 4, 6 và 8 điểm tùy theo cấp bậc, còn yêu thú cấp 8, 9, 10 - cấp bậc nguyên anh kỳ thì hiện tại họ chưa cho điểm tính vì họ biết với thực lực của bọn này cao nhất là dị năng giả cấp 6 thì chẳng thắng ngu nào mà đi chọc ghẹo cái tồn tại chỉ hỉ mũi cái là chúng chết, mà thắng nào xui xẻo đụng phải chúng thì chết coi như xong đời. Số lượng điểm này chưa thể hiện thị vì vậy sau này khi tính toán điểm các vị đừng ngỡ ngàng khi mà thấy điểm cùng số lượng kill chênh lệch nhau quá nhiều)

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Hoá Tinh

Sau khi đến nơi thì hần và trần thanh đáp xuống một khu vực bên ngoài của bia rừng, vì nơi này không có dấu đồ nên hần cũng an tâm mà đáp xuống, khi đáp xuống đất hần cũng không quên tạo một cái trận pháp để bảo hộ nhưng điều này dường như nằm ngoài dự đoán của trần thanh khiến hai người xuất chút nữa thì choáng nhau một trận

Sau một hồi giải thích thì tên này cũng dễ yên cho hần làm với một điều kiện, hần phải dạy cho tên kia sử dụng “ cân đầu vân” và hần đồng ý vô điều kiện vì hần biết tên này chắc chắn không thể dùng được

- Ta bảo người rồi người không có thủy thuộc tính làm sao có thể sử dụng “ cân đầu vân” được - hần nhìn trần thanh một cái rồi chưa chút nói nhưng trong lòng thì không ngừng mừng thầm, cho dù người có tu luyện điên cuồng thế nào nữa thì cũng không thể nào sử dụng được

- Người lừa ta - tên trần thanh này cuối cùng cũng nhận ra rằng mình bị lừa, hần nổi đóa lên tính đánh nhau nhưng nhìn thấy vẻ mặt thất vọng của tên kia nhìn hần thì cuối cùng hần cũng nhẫn nhịn được

- Người chỉ bảo ta dạy nên ta chỉ dạy thôi, ai biết người tư chất thấp kém như vậy! Không học được đâu phải lỗi tại ta - hần tiếp tục phân bua, thực ra theo hần thì tư chất của trần thanh không hề thấp kém một tí nào, một thể giới linh lực cuồng bạo như thế này có được dị năng đã khó vậy mà tên này có tới ba loại dị năng không những vậy tên này hình như còn một hai loại dị năng nữa đang che giấu đi

- Người bảo ai tư chất thấp kém - vốn dĩ người giận nhưng khi võ tam nói lên hai từ tư chất thấp kém thì ngọn lửa giận trong hần lại bùng cháy dữ dội, từ trên tay hần một ngọn lửa chứa lôi điện đang cháy rừng rực như muốn xé xác võ tam ra

- Ta nói cho người biết! Ở trong trận pháp của ta, ta là vương giả - hần nói xong thì dơ một bàn tay lên tức thì luồng linh lực song hệ lôi hỏa trên tay của trần thanh tiêu tán khiến cho màn biểu diễn của tên kia không khác gì một trò hề

- Ta biết ngay từ đầu, người bày ra trận pháp này cốt yếu là để khi dễ ta - trần thành thấy vậy thì con tức giận ngày càng bốc lên ngùn ngụt, mắt lần lần muốn tạo một cái công kích để đập cho đối phương một trận nhưng đứng như tên kia nói, ở trong trận pháp của hắn hắn đúng là vương giả

- Thực ra muốn di chuyển từ nơi này qua nơi khác mà không cần đi bộ thì có rất nhiều cách, không nhất thiết phải học “cân đầu vân” - lúc này hắn cảm thấy làm vậy với tên này hơi quá, với lại với tính khí của tên này nếu hắn không cho tên kia một lời giải thích thì tên kia chắc chắn sẽ không bỏ qua cho hắn, lỡ như mà tên kia không hợp tác với hắn nữa thì nguy to

- Cách gì? Người đừng hòng lừa ta lần nữa - qua kinh nghiệm lần trước, tên này cũng không quá vui mừng mà đòi hỏi ngay nhưng nếu thật có cách để sau này không phải cuốc bộ nữa thì nhất thiết hắn phải học; thực ra hắn cũng như bao nhiêu đệ năng giả khác ở thế giới này, muốn đi từ vị trí này sang vị trí khác chỉ có hai cách một là cuốc bộ hai là dịch chuyển bằng trận pháp, mà giờ đây có cách không cần cuốc bộ cũng không cần trận pháp thì có chết hắn cũng phải học

- Cái gì cũng có cái giá của nó cả - hắn làm ra một bộ mặt thật thân thiện và chân thành nhìn trần thành rồi nói nhưng sâu bên trong con người hắn lại là bộ mặt của một tên gian thương; ta bảo sẽ làm thật người từ đầu đến chân, ta nói được là làm được

- Bao nhiêu - trần thành nhìn về phía võ tam một cái rồi nói; thực chất thì hắn cũng đã biết tên này muốn cái gì ở hắn nên nói thẳng luôn

- Vì đây là một bí thuật cao cấp nên giá cả của nó cũng phải lớn hơn, nhưng ta đảm bảo với người nếu người không thành công thì ta không lấy tiền - hắn ra giọng kẻ khổ một chút, thật ra như hắn nói cũng không sai bí thuật hắn sắp dạy đúng là một bí thuật cao cấp nhưng đã bị hắn đơn giản hoá lại rồi, tất nhiên là dạy cho tên này thì không thể dùng thứ nguyên bản được thứ nhất là tên này sẽ không dùng được thứ hai nếu mà hắn dùng được thì cũng là một thời gian tập luyện lâu dài mà ta của hắn là cho tên này dùng được luôn mới được

- Thành giao - trần thành nghe hắn nói vậy thì cũng biết mục đích của hắn nhắm tới là gì, với hắn viên tinh thạch dù ta hay nhỏ trong tay hắn cũng vô dụng, bây giờ đòi một cái vô dụng lấy một cái hữu dụng thì hắn đại gì mà không làm

- Đây là tất cả những gì người cần học thuộc về phần thực hành thì sau khi người nghiên cứu kỹ nó ta sẽ chỉ cho người - hắn nói xong thì ném một miếng Ngọc giản mà hắn vừa mới tạo ra cho trần thành rồi nói

- Để đó mai học - trần thành nhận lấy miếng Ngọc giản rồi nhìn lên bầu trời lúc này bầu trời đang là một màu đen thì hắn chẳng có tâm trạng nào mà đọc Ngọc giản hay suy nghĩ gì cả, hắn chỉ muốn tĩnh tâm tu luyện một chút rồi ngày mai lại tiếp tục công việc

- Tùy người - nghe trần thành nói vậy thì hắn cũng mặc kệ, hắn chẳng quan tâm làm gì vì không có việc làm nên hắn lại bắt đầu nhập định tu luyện một chút, nói tu luyện cũng không đúng trong khoảng thời gian này hắn hoàn toàn không dám tu luyện tăng tiến tu vi mà đang áp chế tu vi của mình cũng như chuẩn bị cho việc bế quan đột phá sắp tới - tình hình thật sự không ổn rồi - hắn cảm nhận được linh lực trong linh hải đang không ngừng dao động, nếu hắn thật áp chế không nổi thì phải làm sao

- Chỉ còn cách đó - lúc này hắn lại nhớ tới một cái bí thuật nho nhỏ trong mộng cảnh, bí thuật này liên quan tới một nhân vật cực kỳ Thông minh nhưng tư chất lại thấp kém vô cùng chính là vua ba vành PHẠM BÁ VÀNH; PHẠM BÁ VÀNH thực chất không phải là vua chưa gì cả, người này chính xác là một tu sĩ và danh hiệu là vua của gần là nhờ một cái bí thuật cực kỳ đặc biệt của người tự mình nghiên cứu ra “hoá tinh hợp Đan bí thuật”, cái tên nghe thì dài nhưng thật ra nó rất đơn giản, người đòi bảo cả đời hắn không thể kết thành kim Đan và quả đúng là như vậy sau hai lần kết Đan thất bại thì hắn cũng biết mình hoàn toàn không có thiên phú, nhưng người này không hề từ bỏ, hắn quyết tâm vượt qua kim Đan kỳ và cuối cùng người này nghĩ ra một cách đó là làm giả kim Đan; kim Đan chẳng phải là kết tinh linh hải sao, vậy thì ta cũng sẽ làm như vậy nhưng không như bình thường ta sẽ kết tinh từng phần trước để chúng trở thành tinh thể, sau khi chuyển hoá tất cả linh lực thành tinh thể dành nhỏ thì đó chẳng phải là tu vi kết Đan sao?, với một ta tưởng điên rồ như vậy và sự thật chứng minh người này đã đúng, không những vậy sau khi vượt qua giai đoạn kết Đan kỳ thì người này tu vi thăng tiến một cách vượt bậc trở thành một truyền kỳ trong giới tu sĩ

Sau khi quyết định xong thì hắn cũng bắt tay vào làm ngay, với hắn nếu muốn đột phá bây giờ thì tỉ lệ thành công cũng khá cao nhưng hắn không có thời gian, kỳ thi luyện này chỉ diễn ra trong một tháng mà thời gian để cho một quá trình đột phá kể cả thành công đi chăng nữa thì cũng mất hơn một tháng đó chỉ là do hắn ước tính, thực tế có thể nhiều hơn đôi khi phải mất đến nửa năm cũng nên vì vậy việc hắn nên làm bây giờ là làm chậm quá trình đột phá của mình

Kết tinh linh lực thực ra là một quá trình đi đường vòng, với giới tu sĩ thì không mấy ai lại đi làm cái này khi họ có đủ khả năng trực tiếp bước lên kim Đan kỳ còn với hắn đây là biện pháp chữa cháy hoàn thiện nhất; tất nhiên việc này cũng có một số lợi ích nhất định mà lợi ích lớn nhất của nó chính là tinh lọc lại linh lực của bản thân người tu luyện

- Người chỉ ta thực hành đi - hắn đang tu luyện kết tinh linh lực thì một giọng nói bên tai khiến hắn không thể nào không tạm ngừng việc tu luyện, lúc này trần thành không biết vì lý do gì mà không ngừng lay lay cánh tay hắn miệng cũng không ngừng lẩm bẩm khiến cho hắn không thể nào chuyên tâm tu luyện được

- Chuyện gì? - khá bức bối vì trong quá trình tu luyện bị phá đám, hắn gắt gỏng hỏi lại

- Ta đọc xong kỹ phần lý thuyết rồi! Người dạy ta thực hành đi - trần thành tỏ vẻ vô tội nhìn hắn một cái, ánh mắt hắn lấp lánh như biểu thị của việc làm nũng nịu

- Bỏ cái ánh mắt đó đi, thật khó chịu! - hắn nhìn thấy ánh mắt này lại liên tưởng đến một cô nương đang làm nũng với người yêu của mình khiến hắn không tự chủ run lên một trận, mồ hôi lạnh chảy ra như mưa

- Người thấu triệt toàn bộ - thấy tên kia mặt mày nghiêm túc hắn thì hắn tiếp tục hỏi

- Đúng vậy! Đã hoàn toàn hiểu chân lý trong đó - trần thành nhìn về phái hán rồi tỏ ra một bộ mặt tự tin đáp

- Người nói ta nghe tất cả những gì người hiểu đi - trần thành tỏ vẻ không tin, đúng là hán không hoàn toàn tin tưởng, một môn đệ thuật cao cấp như vậy không những thế nó còn là môn đệ thuật lỗi thuộc tính thuộc dạng khó hiểu nhất mà tên này dùng chưa tới hai canh giờ đã hoàn toàn thấu triệt, nói ra thì không chỉ riêng hán đến toàn bộ giới tu sỹ cũng chẳng ma nào dám tin

- Nó là thế này! Thế này! Thế này - trần thành thấy vẻ mặt nghi ngờ của hán nên một bụng tức giận không biết từ đâu xông lên, thế là hán kể một mạch từ đầu đến cuối mọi thứ hán hiểu về môn đệ thuật này không những thế hán còn tự mình nêu ra những ý tưởng mới khiến cho võ tam cứng họng

- Thiên tài! Người đúng là thiên tài - trần thành nghe hán nói xong không tự chủ mà thốt lên, thật sự tên này là thiên tài, một thiên tài quá sức tưởng tượng của hán

Nghe hán nói vậy thì trần thành mặt đỏ tới mang tai, đây là lần đầu tiên hán nghe võ tam khen một người nào đó mà người đó lại là chính mình, trong lòng hán bây giờ như có vô số con Nai đang chạy loạn

- Vậy người dạy ta thực hành đi - trần thành nhìn về phía võ tam một cái rồi chân thành nói

- Người đã hiểu tới mức đó thì người tự làm cũng được mà

- nhưng ta không biết bắt đầu từ đâu

- Thôi được ta sẽ làm một lần, nhìn cho kỹ ta sẽ không làm lần thứ hai đâu - hán đứng dậy thu lại trận pháp rồi bắt đầu các bước để chuẩn bị dùng lối đệ

- Đầu tiên dùng thần thức xác định nơi cần đến, sau đó dùng linh lực lỗi thuộc tính bao quanh bản thân mình, kế tiếp chính là dùng tế lỗi thuật để giúp bản thân mình kết nối với khu vực muốn tới, và cuối cùng là... di chuyển - nói đến đoạn này thì hán cũng biến mất trước mặt trần thành, sau một lúc hán lại trở lại vị trí này rồi hoàn thành câu nói của mình

Hán làm xong hướng dẫn thì cũng chẳng để ý tới tên này nữa, nói thật là hán đang có việc để làm nên cũng chẳng rảnh hơi mà xem tên Kia thực hành ; hán đào một cái hố rộng rộng một tí rồi nhảy xuống dưới, bố trí một cái trận pháp rồi tiếp tục công việc của mình

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Lạc Nhật Trùng

Một đêm an lành qua đi, ánh nắng sớm chiếu vào khu rừng phía Tây đỏ rực như màu máu, lúc này hán cũng đã trong tình trạng tu luyện tỉnh dậy nhưng có một điều không ngờ là cái tên trần thành này lại đứng ngay bên cạnh hán chỉ là không biết tên kia làm gì mà cứ lăm bắm rồi không ngừng khua tay múa chân, lâu lâu lại thấy hán phát động linh lực khiến cho trận pháp rung chuyển một hồi

Hán đứng dậy thu hồi lại trận pháp của mình rồi bò ra khỏi cái hố, nhưng không ngờ khi làm xong mọi việc thì hán bắt gặp một ánh mắt nghi ngờ của trần thành

- Đêm qua người đã làm gì - hán nhìn trần thành một cái bỏ qua vẻ mặt nghi ngờ của tên kia rồi hỏi

- Cái gì mà đêm qua rõ ràng là ta tu luyện ban ngày mà! nhưng tại sao bây giờ mới là sáng sớm vậy? - một loạt câu hỏi vì sao không ngừng quay quẩn trong đầu trần thành, rõ ràng hán thấy đêm hôm qua hán đang tu luyện lối đệ đệ khi tu luyện được một lúc thì hán thấy trời đất sáng trưng mà không thấy võ tam đâu

Trong đầu trần thành thầm nghĩ chắc tên này đi đâu đó săn thú rồi, dù sao thì nếu tên kia không gọi mình thì mình cũng chẳng có lý do gì để giúp hán cả, thế là hán cứ ở chỗ này tu luyện đệ thuật, nhưng không ngờ đang tu luyện đệ thuật thì trời đất lại biến đổi lần nữa khiến cho hán ngỡ ngàng

Nhìn dáng vẻ của tên cùng những hành động lúc trước của tên này thì hán cũng biết được nguyên do rồi, không gì khác chính là tên này vô tình đụng vào ảo trận mà đêm qua hán bố trí ; chỉ có như thế mới giải thích được hiện tượng này - nhưng hán cũng chẳng có hơi đâu mà đi giải thích và hán cũng chẳng dám nói

- Người tu luyện tới đâu rồi - hán gạt bỏ mọi suy nghĩ về trận pháp trong đầu rồi nhìn trần thành hỏi một câu

- Ta đã tu luyện hoàn thành, tuy rằng đệ thuật của ta khoảng cách có chút ngắn nhưng ít nhất thì cũng đã thành công - nói xong hán móc một viên tinh thạch to bằng quả trứng gà màu tím rồi ném cho võ tam - Như ước định! Giờ nó là của người - hán là một người đã nói là làm không dị nghị, hán đã từng nói nếu mình học xong thì phải trả tiền tất nhiên hán sẽ làm

- Người biểu diễn cho ta xem một lần đi - hắn đưa tay tóm lấy viên yêu đan rồi nhìn trần thành một cách nghi ngờ, nói thật hắn không tin tên này lại tu luyện nhanh đến vậy ; mới có một đêm mà tên kia đã tự tin rằng mình đã làm được dù trời sập xuống hắn cũng không tin

Nhưng nhận thức của hắn đã bị thay đổi, thay đổi hoàn toàn vì hắn thấy trần thành ngay trước mắt hắn biến mất chỉ còn sót lại dư an linh lực lõi thuộc tính đang không ngừng dao động

- Hắn thật sự làm được! Tên này đúng là một thiên tài, một thiên tài ngàn năm có một - hắn cảm thán trong lòng - sau này tốt nhất là không nên quá dễ dãi dạy cho tên này bất cứ thứ gì, nếu cứ cái Đà này thì tên này sẽ vượt qua hắn mất - suy nghĩ thiệt hơn một chút rồi hắn ra quyết định, lúc hắn nghĩ xong thì trần thành cũng đã quay về vị trí cũ

- Người thấy thế nào - một nụ cười rạng rỡ trên môi trần thành khiến hắn ngây ngất

- Người gia nhập môn phái của bọn ta đi - hắn nhìn thấy nụ cười kia thì hoảng hồn, không ngờ tên này là con trai mà có mị lực tới như vậy, không được rồi chẳng lẽ mình on thế giới này lại là gay ; gạt bỏ đi cái ý nghĩ ngu ngốc kia hắn quay đầu lại hỏi

- Ta không thích trần pháp - trần thành nói một câu khiến hắn xị máu mũi

- Cái gì mà không thích trần pháp, môn phái của bọn ta cũng đâu phải trần môn, môn phái của bọn ta đường đường là một môn phái pháp môn tu chân đỉnh đỉnh thiên hạ ; nói cho người nghe tên của môn phái bọn ta là “lạc vân tông”-hắn tổng mờ miêng chửi rủa một hồi nhưng cuối cùng thì ngưng lại, hắn muốn mời người khác gia nhập mà đi chửi rủa nghe chừng không hay lắm cuối cùng hắn đành nhẹ nhàng giải thích

- Chưa nghe nói qua - trần thành làm ra bộ điệu lạ lắm, thật sự hắn chưa từng nghe qua tên của môn phái này không những ở phía đông mà ở phía Tây quân đoàn cũng vậy

- Người!- hắn biết mình sai lầm rồi, cái tên “ lạc vân tông” đúng là cực kỳ nổi tiếng nhưng nó nổi tiếng không phải ở thế giới này ; ở thế giới này người ta chỉ biết tới hai quân đoàn lớn là thần lang cùng thánh thần kỵ sỹ đoàn mà thôi

- Vậy người có muốn học những bí thuật khác không? Ví dụ như “ phong ngục” chẳng hạn- hắn quyết định thật ra một miếng bánh thật lớn, lớn tới mức cho tên kia không thể từ chối được, hắn biết tên này từng chứng kiến phong ngục và cũng rất thèm thuồng nó

- Không những vậy ta còn rất nhiều pháp quyết khác có thể dạy cho người! Hơn hẳn cả “ phong ngục” - tiếp tục là một miếng bánh khác nữa được đưa ra

- Ta có thể mua chúng mà - trần thành vẫn một giọng tỉnh bơ nhìn võ tam nói, đúng vậy hắn có thể mua thì cần gì phải đi xin xỏ, phải biết trong tay hắn tinh thạch có thể chất đầy nhà mà tên kia lại xem tinh thạch như báu vật - hắn hoàn toàn có thể mua bất cứ thứ gì từ tên này khi hắn có đầy đủ tinh thạch và chắc chắn một điều rằng giá tinh thạch trong tay hắn từ nay sẽ bị đội lên một cách chóng mặt, người chờ mà xem - hắn cô giấy vẽ mặt gian thương đi nhìn về phía trần thành cười cười thành thật đáp lại

- Từ nay ta sẽ không bán bất kỳ thứ gì cho người - hắn tức giận quát, hắn thề rằng sẽ không bán bất kỳ thứ gì khác cho trần thành nhưng khi thấy vật trần tay trần thành thì hắn ước mong sao mình chưa thốt ra lời ấy

- Chỉ cần ta có nó thì ta sẽ mua được bất cứ thứ gì - trần thành cảm trên tay một viên tinh thạch to bằng quả trứng gà rồi nhìn trần thành chỉ chỉ

- Người vẫn còn sao - hắn nhìn thấy viên yêu Đan kia thì chảy nước miếng, một viên yêu Đan bằng thuộc tính hiếm thấy của yêu tu nguyên anh kỳ ; không ngờ trong túi trữ vật của tên này còn có thứ này

Lúc này lòng tham trong người hắn trỗi dậy, hắn phải đoạt được tất cả chúng, hắn muốn giết người đoạt bảo, hắn muốn giết người đoạt bảo ; nhưng cuối cùng lý trí của hắn đã chiến thắng, nói chung là hắn dù chết cũng không bao giờ làm một việc không đáng như vậy, yêu Đan trong tay tên Kia ta có thể từ từ lấy hết nên không cần phải vội

- Tất nhiên vẫn còn rồi - trần thành như không hiểu ý của võ tam hắn lại móc ra mấy viên tinh thạch nho nhỏ khác ra đưa qua đưa lại

- Đi thôi - Hắn thật hết cách với tên này, đành thu dọn mọi thứ đi săn yêu thú vậy, hắn mong sao sẽ tìm thấy vài con yêu thú hỏa hệ để hoàn thành nốt phần giao dịch còn lại và dường như để đáp lại phần tình cảm của hắn một con yêu thú hỏa hệ cũng đã xuất hiện

Sau khi di chuyển được một lúc hắn cùng trần thành đúng là đã bắt gặp yêu thú, không những vậy nó còn là một đàn yêu thú hỏa hệ nhưng thật tiếc nó khiến cho hắn chảy nước mũi, sứt sùi không biết nói làm sao cho phải

- lạc nhật yêu trùng - hắn mặt mày mếu mớ thốt lên như sắp gặp tai họa

Lạc nhật trùng - một loài yêu trùng nổi tiếng ở phương nam bán cầu, lấy nhụy hoa để sinh sống, dùng nhật hỏa để tôi luyện bản thân, tu vi của chúng hoàn toàn không đáng nói chỉ là yêu thú cấp 4 trở xuống với loại tu vi này thì hoàn toàn không đáng ngại nhưng có một số điểm đặc biệt của nó khiến cho tu sỹ khi nhìn thấy nó phải tránh xa thật nhanh

Thứ nhất: chúng là loài yêu thú sống thành đàn, một con yêu thú cấp bốn thì với hắn hoàn toàn không có vấn đề gì, hai vốn thì hắn cũng có thể tiêu diệt được, ba con cũng không quá khó nhưng mười con thì sao? Tất nhiên hắn phải tìm cách chạy thật nhanh

Thứ hai: chúng là loài có thù tất báo, lạc nhật trùng là một tồn tại đặc biệt mỗi cá thể trong tập thể yêu trùng này đều có một mối liên hệ cực kỳ đặc biệt

với nhau, khi có một con yêu thú nào trong đàn mất đi vì bị tấn công thì ngay lập tức cả đàn của chúng sẽ xông tới làm thịt đối phương cho tới chết

Thứ ba: mỗi đòn tấn công của chúng đều là chí mạng, mỗi một con lạc nhật trùng trong đời nó chỉ công kích đúng một lần duy nhất vì vậy đòn công kích của nó thường mang một loại độc tố cực mạnh khiến cho toàn thân người tu luyện có thể bị tê liệt suốt đời

- Chạy ngay đi! - nhìn thấy lạc nhật trùng như nhìn thấy ma quỷ, tất nhiên việc đầu tiên là chạy thật nhanh rồi, hần tính cầm tay trần thành để dắt hần chạy trốn nhưng không ngờ thấy được một điều mà khiến hần cực kỳ hoảng sợ

Trần thành không biết từ lúc nào trên môi đã nở nụ cười, một nụ cười rạng rỡ khiến hần không tự chủ mà run lên một trận chỉ là hình như trong trường hợp này nó không được hợp lý cho lắm, chẳng lẽ tên này muốn

- Ta muốn lạc nhật thánh lộ - trần thành nhìn về phía đàn lạc nhật trùng phía trước chớp mắt rồi nói

- Ngươi điên à - hần thét lên, tên này đúng là điên rồi không ngờ hần lại muốn lạc nhật thần lộ? Đúng! Lạc nhật trùng đúng là sẽ sản sinh ra lạc nhật lộ nhưng muốn lấy nó phải việc dễ dàng gì

Nếu muốn lấy lạc nhật lộ thì tất nhiên phải đi tìm lạc nhật sào, mà muốn tìm lạc nhật sào thì chỉ cần theo dõi đàn lạc nhật trùng này, bình thường thì trước khi trời tối chúng sẽ trở về tổ nên việc tìm lạc nhật lộ không phải là việc khó ; mà việc khó là lấy nó từ trong tay lạc nhật trùng

- Ngươi xác định muốn nó? - hần nhìn trần thành một cái xác nhận lại, thực ra hần cũng muốn đạt được lạc nhật lộ vì lạc nhật lộ là một trong những thành phần không thể thiếu để hần đánh thức và hoàn thiện bát hoang thần đạo

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Quy Định Hoang Đường

Hai người cùng có một mục đích nên cuối cùng họ cũng xác định sẽ tấn công về phía đám yêu thú nguy hiểm này và tất nhiên cuộc chiến đấu sẽ không phải bắt đầu từ lúc này vì đám yêu thú này không phải là mục tiêu của họ mà mục tiêu của họ chính là tổ của chúng

Theo dõi mất nguyên một ngày cuối cùng họ cũng tìm ra được ổ của chúng, trời đã về chiều những con ong cần mẫn nhất cũng đã quay về tổ đúng như tính toán của họ từ trước nhưng có một điều họ chưa tính được là chu vi của chiếc tổ ong mà họ đang nhắm tới đang ngay trước mắt mình này

- To vãi chưởng - hần thốt lên một cách ngạc nhiên, hần trở mắt lên nhưng toà kiến trúc trước mặt, nếu không phải này giờ nhìn thấy những con ong đã chui vào đó thì hần cũng không tin toà kiến trúc trước mặt hần là một tổ ong

Trước mắt hần là một cái tổ ong ta chà bá lừa ra, nó không như bình thường được treo lủng lẳng trên cây mà toàn bộ thân cây này đều bị bao bọc bởi một lớp đất sét tượng trưng cho toàn bộ thân cây này đều là tổ của chúng, một cái tổ ong khổng lồ nó lớn đến mức mà khiến hần tưởng tượng đến một toà nhà cao tầng chọc trời vậy

- Ngươi nghĩ sao? - hần tin rằng trần thành nhìn thấy cảnh này sẽ có cùng cảm nghĩ như hần

- Thật đồ sộ! Ta không nghĩ chỉ là những con yêu thú cấp thấp mà có thể tạo ra một công trình hùng vĩ như vậy ; đúng là thiên nhiên tạo hoá thật khó đoán - trần thành nghe thấy hần nói vậy cũng không ngừng than thở

- Rồi sao nữa? - hần tiếp tục hỏi vì câu trả lời này không phải là câu trả lời mà hần cần

- Ta nghĩ trong đó chắc chắn có “ lạc thiên thánh lộ ” - trần thành lại tiếp tục nói, mục đích của chuyến đi này của của trần thành thì lạc thiên thánh lộ là một trong những thứ hần cần, cũng vì vậy mà lúc trước võ tam đề nghị hần đi theo hướng nam thì hần đồng ý vô điều kiện ; có thể nói hần là kẻ có nhiều Thông tin nhất trong chuyến đi săn này

- Chúng ta nên làm gì đây? - câu trả lời thứ hai này cũng không phải là câu trả lời mà võ tam cần, câu trả lời hần cần là một quyết định nói trắng ra là tuy hần rất thèm thuồng lạc thiên linh lộ nhưng hần cũng chẳng muốn bỏ mạng nơi này, không có lạc thiên linh lộ tuy rằng bát hoang thần đạo của hần không được hoàn mỹ cho lắm nhưng mà đôi lấy cái mạng của mình thì hoàn toàn đáng giá ; thử nghĩ xem cho dù là một nguyên anh hay linh vương gì gì đó mà bắt gặp cái cảnh này chắc cũng bó tay chịu chạy chứ đừng nói là hần

- Tất nhiên là phải cướp nó! - trần thành nhìn võ tam một cách nghi ngờ, mục đích của chúng ta là nó không lẽ ngươi muốn bỏ qua - chúng ta mất cả ngày trời mới tìm ra được hang ổ của nó đây, hơn nữa không phải lúc nào cũng có thể tìm thấy được một tổ ong chà bá chẳng mà chắc chắn sẽ có lạc thiên thánh lộ vậy đâu - trần thành gào thét trong lòng

- Ngươi không bị điên đấy chứ?- nghe xong câu trả lời của trần thành thì hần cũng đã xác định được tên này bị điên, hần bị tiền tài làm che mắt mất rồi - ngươi có biết rằng nếu chúng ta thật chọc vào chúng thì sẽ có hậu quả gì không? Là táng thân đó - hần thật muốn ngửa mặt ra chửi một hồi cho sướng miệng nhưng cuối cùng hần cũng đành nuốt lại những lời này ; nói thật ra thì hần cũng không tin kẻ bên cạnh mình là một kẻ ngu ngốc tới vậy, một kẻ

ngốc thì làm sao có thể ra dáng của gian thương được với lại tên này cũng không phải Là kẻ cuồng chiến như hồ phi, mỗi lời nói ra của tên này đều cực kỳ điềm tĩnh - vậy là tên này đã có chuẩn bị từ trước - hần suy nghĩ rồi cho ta một đáp án hần cho là hợp lý nhất

- Người tính như thế nào? - câu hỏi thứ tư hần đưa ra trong một ngày, đây cũng là lần đầu tiên hần đưa ra nhiều câu hỏi như vậy, vốn là một kẻ Thông minh mọi việc hần thường suy nghĩ trước khi thực hiện nhưng lần này ngoài việc chạy trốn thì hần không suy nghĩ ra được cái gì nên đành phải chấp nhận làm kẻ ngu, hần muốn xem kế hoạch của tên kia xong lúc đó mới suy nghĩ xem có nên thực hiện hay không

- Để quan sát thêm một thời gian đã - không như võ tam nghĩ thực ra trần thành tuy rằng có chút chuẩn bị từ trước nhưng chỉ là ứng phó với mấy loại tổ trùng nho nhỏ mà thôi chưa không nghĩ bây giờ lại gặp một tổ trùng chà bá chẳng vậy, nên trần thành quyết định theo dõi một thời gian rồi hẵng tính

- Tuỳ người! - hần nói xong cũng chẳng để tâm đến tên này nữa - cứ coi như là một ngày không công đi - suy nghĩ một chút rồi hần lại làm cái công việc bình thường hần vẫn làm buổi tối đó là làm một cái hồ nhưng lần này nó lớn hơn chút đơn giản vì có thêm một người nữa

- Người không thể làm cho nó đẹp hơn chút nào à - trần thành cũng theo hần vào trong chiếc hố mà hần đào rồi cho nhận xét nhưng trong lòng thầm nghĩ - tên này hình như cái gì cũng biết làm a - chưa nói đến việc hần rất thành thạo trong việc điều khiển lôi, phong thuộc tính giờ đây công việc đào đất hần cũng làm một cách cực kỳ gọn gàng, nếu hần chịu làm người hầu của mình thì tốt biết mấy

- Chỉ để nghỉ một đêm thì chau chuốt làm gì cho mệt - hần phản bác lại câu hỏi của trần thành bằng một điệu giọng bức bối, mất không cả ngày hôm nay hần đã bức bối lắm rồi, bây giờ hần làm cho chỗ nghỉ ngơi rồi mà vẫn còn ý kiến ý cò gì nữa

- Ai bảo chỉ là một đêm - trần thành nhìn hần một cách nghi ngờ hỏi

- Tất nhiên là qua đêm nay ta sẽ đi kiểm con mồi khác rồi, ai rảnh mà ở mãi cái địa phương quỷ quái này mà xem với chả xét - hần trả lời một cách đương nhiên, hần đang cần lập sát yêu thú chứ không rảnh hơi mà cứ ở đây ngồi không

- Nhưng mà chúng ta phải quan sát yêu trùng - trần thành đáp lại một cách cau có - chẳng lẽ hần muốn bỏ qua lạc nhật thần lộ - trần thành nghĩ vậy thì trong lòng có chút khó chịu

- Ta phải lấy được nó, dù trả bất cứ giá nào ta cũng phải đoạt được nó - hần tiếp tục nói

- Ai bảo là bỏ qua, nhưng muốn quan sát nó cũng đâu cần ngu si gì mà cứ ngồi lì ở một chỗ như vậy? - hần tiếp tục nói, vì hần cũng đã tính trước là mình nên thăm dò một chút lúc đó mới quyết định

- Vậy lúc trước người bảo ta bỏ qua chỉ là giả bộ - trần thành cuối cùng cũng hiểu được thêm một chút tính cách của tên này, một kẻ chỉ muốn làm chứ không muốn nói. Tất cả những gì hần muốn làm đều đã tính toán từ trước mắt công mình lo lắng này giờ

- Người nghĩ diệt một đàn yêu thú mà chỉ cần quan sát bên ngoài là đủ sao? - hần tiếp tục làm bộ cao thâm, tất nhiên dù ta không muốn để cái mạng lại nơi đây nhưng hần cũng chẳng muốn bỏ qua lạc thiên thần lộ, nên hần quyết định phải quan sát một chút trước đã và tất nhiên hần đã làm và làm một cách trọn vẹn nhất có thể

- Người đã cài người vào trong đó - trần thành cuối cùng cũng hiểu rõ vấn đề

- Người nghĩ ai có thể chui vào đó - hần khi có cơ hội chọc ghẹo một ai đó tất nhiên hần sẽ không bỏ qua, dù hần biết ý của đối phương không phải vậy nhưng điều đó cũng không ngăn được tính cách của hần

- Người làm thế nào vậy - trần thành nghe vậy cũng chẳng có ý tứ trách móc hần, dù sao dị năng giả mới chỉ là cụm từ xuất hiện hơn trăm năm nay, tuy rằng có chút mạnh mẽ để đối kháng với yêu tộc nhưng những thủ thuật nho nhỏ trong việc săn thú thì không quá nhiều nên việc tu sỹ dị năng chỉ là việc tìm tòi rồi rút ra cho mình một số kinh nghiệm mà thôi

- Ta bảo người, người có thần thức rộng lớn để làm gì - hần nhìn trần thành như nhìn quái vật, không lẽ nào tên này không biết cách phân tách thần thức của mình ra

- Tất nhiên thần thức là để điều khiển linh lực trong trời đất rồi - trần thành thật thà trả lời, chẳng lẽ thần thức còn có thể làm cái gì khác hay sao

- Ta sẽ dạy cho người cách làm việc người cần làm là trả tiền - cơ hội cướp bóc đến rồi, hần mở cờ trong bụng và tất nhiên hần sẽ không bỏ qua

- Ba viên hạ phẩm tinh thạch - trần thành cũng rất tức thời, hần biết mục đích của tên Kia và cũng có ý thuận theo võ tam

- Quá ít! Phải biết rằng bí thuật sắp tới ta dạy người là hàng cao cấp - hần hoàn toàn không thích nghi với cái giá bèo này thế nào, - từ khi nào mà tên này lại mẫn cảm như vậy, hơn nữa hần còn công khai giá cả nữa chứ - hần cuối cùng đã biết trần thành nhìn ra vấn đề của hần cũng là cốt lõi trong những vụ giao dịch của hần với tên kia

- Chỉ là một cái bí thuật nho nhỏ mà thôi giá như vậy là hợp lý rồi ; nếu người có bí thuật nào có thể tăng cường cường độ thần thức thì giá cả sẽ khác liền - trần thành lại tiếp tục làm nhục hần, đúng vậy nếu người có công pháp nào làm tăng cường độ thần thức lên thì ta hoàn toàn có thể trả giá cao hơn

- Tất nhiên bộ công pháp này là để tăng cường cường độ thần thức rồi, không lẽ nó chỉ là một cái bí thuật đơn giản như vậy - hần đúng là có nguyên một bộ công pháp tu luyện thần thức nhưng nó thật không thể tự nhiên mà đi truyền cho người ngoài được, mấy ngày qua hần cũng đã suy nghĩ rất nhiều về tình cảnh của hần ở thế giới này và cũng muốn xây dựng lại tông môn của mình ở thế giới này, hần muốn cái tên “ lạc vân tông” sẽ nổi tiếng khắp vùng này

nhưng chỉ mình hắn là điều không thể, hắn cần đồng môn vì vậy hắn quyết định trần thành sẽ là đồng môn thứ hai của hắn ở thế giới này

- Chỉ cần người gia nhập môn phái của bọn ta thì ta sẽ sẵn sàng truyền cho người bộ công pháp này mà người không cần tốn một xu - hắn bắt đầu mỗi chài đối phương, sau một khoảng thời gian tìm hiểu cách vận dụng linh lực của thế giới này hắn cũng đã biết rõ tầm quan trọng của thần thức đối với tu sỹ thế giới này ; với người ở thế giới này thần thức chính là căn nguyên của tu luyện cũng giống như những tu sỹ tu luyện khổng linh thuật vậy cường độ thần thức chính là tất cả những gì họ có và cũng là tất cả những gì họ muốn có

- Thật không? - trần thành không biết vì sao đối phương cứ muốn nhắm vào mình nhưng hình như việc này trăm lợi mà vô hại, một việc trăm lợi mà vô hại thì việc gì mà không làm chưa kể sau này còn có thể kiếm thêm nhiều nữa

- Vậy người cho ta gia nhập đi - cuối cùng trần thành cũng quyết định được tương lai của mình và quyết định này sau này được xem là quyết định sáng suốt nhất trong cuộc đời của nàng

- Việc này không đơn giản như vậy, muốn gia nhập vào tông môn thì ngoài thiên phú ra còn cần một thứ, mà thứ này ta nghĩ chưa chắc người đã làm được - hắn trầm ngâm một hồi, quả thực tông môn hắn có một quy định mà chính hắn cũng cảm thấy hoang đường, nhưng đó chính là môn quy không thể làm trái và hắn là tông chủ đời tiếp theo nên việc này không thể qua loa đại khái được

- Việc gì mà nghiêm trọng như vậy? - trần thành nghe giọng điệu của hắn thì cảm thấy việc này thực sự nghiêm trọng

- Đó là một lời thề của tông môn mà suốt đời người không thể làm trái - hắn hạ giọng một chút rồi nhìn lên trời nói nhỏ

- Là cái gì - trần thành tiếp tục hỏi, hắn thực sự tò mò về nó

- Suốt đời không được kể cho bất kỳ ai về môn phái của mình, từ sư thừa cho tới vị trí của tông môn, và không được nhận bản thân mình là người của tông môn - hắn nói một tràng dài về những quy định mà chính hắn năm xưa đã từng được học, lúc đầu đúng là hắn cảm thấy cực kỳ hoang đường nhưng sau đó nghĩ lại thì đúng là sư môn đúng là cao thâm bất lộ

- Chỉ vậy thôi! - trần thành nghe xong thì thiếu chút nữa bật cười, đúng là một tông môn kỳ lạ, không cho kẻ khác biết tồn tại của mình thì thành lập tông môn làm gì tuy nghĩ vậy nhưng hắn cảm thấy tông môn này đúng là có chút thú vị

- Không chỉ vậy khi gia nhập tông môn thì phải làm theo tôn chỉ của tông môn cũng như không được vi phạm một số điều tối kỵ của tông môn - hắn tiếp tục nói, hắn biết điều lúc trước đúng là một quy định ngu ngốc nhưng những điều sau này là những quy định thật sự

- Ta muốn gia nhập - trần thành nhắc lại từng chữ thật chậm rãi, tuy rằng hắn không biết những quy định kia khó khăn như thế nào nhưng cơ hội ngay trước mắt hắn không muốn bỏ qua và hắn cũng không thể bỏ qua

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Thánh Nhân Phương Tây

Hai người nằm trong cái hố mà nơi đúng hơn nó không còn là một cái hố nữa mà trông giống như một động phủ thì hơn, theo yêu cầu của trần thành võ tam đã làm cho nó rộng thêm chút nữa, bố trí xong trận pháp và tạo ra một vài đồ dùng nho nhỏ cho tên yên lòng

- Chuyện đó để sau tính, ta còn bận việc - hắn ngắt quãng cuộc nói chuyện với trần thành vì hiện tại hắn không rảnh, trời về đêm cũng là lúc hắn phải thực hiện công việc của mình - kết tinh linh lực trong linh hải

Thấy đối phương nói vậy thì trần thành cũng chẳng quấy rầy đối phương nữa, hắn leo lên chiếc giường mà võ tam tạo cho hắn rồi làm một giấc ngon lành

Cô đọng linh lực thành hạt đối với hắn là một việc dễ như ăn bánh uống trà chỉ là thời gian làm việc này hơi lâu một chút khiến hắn cũng khá bức dọc, mỗi một đêm hắn đều cố gắng tập trung hoá tinh linh lực của mình nhưng linh lực của hắn quả thực quá rộng lớn khiến cho hắn mất gần hai đêm mới hoàn thành xong linh hải chủ

- Cuối cùng cũng hoàn thiện thủy linh linh hải - hắn mừng rỡ trong lòng, quả thật với hai đêm này hắn đã tốn không ít khí lực cho việc hoá tinh linh lực, giờ đây nhìn vào toà linh hải toàn những hạt linh lực kết tinh trong lòng hắn trần thành đầy thỏa mãn

Quả thật nói trắng ra thì tốc độ kết tinh linh lực của hắn có thể xem là cực nhanh nhưng việc đó lại kèm theo cho hắn một nan đề mà hắn phải giải quyết gấp, việc linh lực ở linh hải chính của hắn được kết tinh đồng nghĩa với việc hắn đã làm mất đi sự cân bằng vốn có của linh mạch bát hải và lúc này linh hải ẩn của hắn vì sự áp chế triệt để của linh hải ẩn nên đồng loạt làm phản

Hắn thực sự chưa tính đến trường hợp này sẽ xảy ra, nói đúng hơn là hắn nghĩ trường hợp này chỉ xảy ra khi hắn thay đổi một chút ở trong linh mạch ẩn chứ không ngờ đến cả linh mạch chính cũng có liên quan - thật sự lần này nguy to rồi.

Sự mất cân bằng trong bát hải chính là một trong những tội kỵ của hoá linh quyết, trước đây hần chưa gặp tình cảnh này đơn giản là vì trước đây bát hải của hần đều tạo ra một nguồn linh lực giống nhau vì vậy mà nhờ “vân mộng quyết” hần hoàn toàn có thể cân bằng chúng một cách dễ dàng mà giờ đây bát hải của hần sản sinh ra tám nguồn linh lực khác nhau nên vân mộng quyết của hần hoàn toàn không thể giải quyết được vấn đề, nó chỉ tạm thời ngăn cản được linh lực trong linh hải không phá hoại quá mức mà thôi

- Tình hình này không thể tiếp tục sẵn thủ rồi - hần biết việc này cực kỳ nghiêm trọng, nên hần quyết định thà rằng không giết yêu thú chứ không để bản thân mình vì linh lực cuộn trào mà dẫn đến tu vi bị ảnh hưởng; không đạt được hạng đầu cũng chẳng sao nhưng việc ảnh hưởng đến tu vi của hần sau này là một việc nghiêm trọng, hần không muốn đánh đổi

- Người tự xử trong những ngày sắp tới đi, ta cần tu luyện - hần nhìn trần thành một cái rồi nói, suy nghĩ một chút rồi hần làm một cái Ngọc giản rồi đưa cho đối phương

- Đây là công pháp “đại diễn quyết” coi như là trả công cho việc người hộ pháp cho ta - hần nhìn trần thành một cái rồi bắt đầu tập trung vào việc kết tinh linh lực trong linh hải ản

- Là công pháp luyện thần - trần thành đọc qua một chút môn công pháp kia rồi vui mừng thốt lên, quả thật nàng cũng đang tu luyện một bộ công pháp luyện thần nhưng đem ra so sánh với bộ công pháp này quả là một trời một vực

Nhân giới nhân tộc khi xưa vốn xem dị năng giả là một tồn tại đặc biệt, dị năng giả thời đại ấy chẳng khác gì tu chân giả ở nhân gian dị giới, họ cũng có sức mạnh tương đương với tu chân giả đó là điều vì sao khi xưa võ tam đã từng nhầm tưởng dị năng giả của thế giới này là tu chân giả, nhưng một biến cố bất ngờ đã xảy đến với nhân giới

Không biết vì sao và từ nơi nào yêu tộc đột nhiên xuất hiện và xâm lấn nhân giới, mọi thành tựu khoa học kỹ thuật đứng trước sức mạnh của yêu tộc dường như là trò trẻ con, bom nguyên tử bom hạt nhân, vệ tinh laze tất cả chỉ giống như một trò đùa trước sức mạnh Của chúng

Dị năng giả là một lực lượng đặc biệt trong nhân tộc được các quốc gia nuôi nấng và bảo hộ, vì thấy nhân tộc hoàn toàn yếu thế trước yêu tộc nên họ bắt đầu hành động, họ đã sử dụng lực lượng của mình để ngăn cản việc yêu tộc giày xéo nhân tộc, sức mạnh của dị năng giả quả thật là rất mạnh nhưng đứng trước yêu tộc khủng bố thì dị năng giả dần dần cũng bị đánh bại

Trước tình cảnh bi đát là toàn tộc diệt vong, một vị dị năng giả phương Tây đã dùng chính bản thân mình để làm một thí nghiệm cực kỳ khốc liệt, hần phá bỏ hoàn toàn kinh mạch trong cơ thể mình để tìm ra chân lý trong việc tu chân

Tu chân chính là con đường hoà nhập bản thân vào thiên địa chính vì lẽ đó hần đã phá bỏ đi thiên địa trong bản thân mình để hoà nhập với thiên địa tự nhiên của thế giới và hần đã thành công, tuy không phải là thật sự hoà nhập vào thiên địa nhưng hần đã tìm ra một cách mới để điều khiển thiên địa theo ý của mình mà hoàn toàn không giống với dị năng giả thời kỳ ấy

Hần khám phá ra có thể trực tiếp dùng thần thức của mình câu thông và sử dụng trực tiếp thiên địa linh lực mà không cần trải qua việc tu luyện gian khổ bằng cách nuôi nấng chúng trong Đan điền

Việc trực tiếp sử dụng thiên địa linh lực giúp hần bỏ qua giai đoạn niệm chú hay phát động pháp quyết làm cho tốc độ thi pháp của hần tiến xa hơn bất kỳ một tu chân dị sỹ nào, phát hiện ra chân lý mới trong việc tu luyện hần bước vào cuộc chiến với yêu tộc một cách cực kỳ tự tin và hần đã làm được

Tốc độ thi pháp của hần nhanh tới mức làm cho dị năng giả một phen hoảng hồn, sau đó hần đơn thương độc mã tiến vào sào huyệt của yêu thú; một cuộc chiến long trời lở đất diễn ra ngay trong thánh địa của yêu thú hần một mình đánh bại hàng trăm con yêu thú cấp cao làm cho sỹ khí của nhân tộc nhất thời được đẩy lên cao độ

Cuộc chiến của thánh nhân phương Tây đã làm cho không chỉ nhân tộc tăng cường sỹ khí mà còn làm nền móng cho cuộc cách mạng thay đổi cả một hệ thống tu luyện dị năng từ xưa đến nay, thay vì sử dụng sức mạnh trong thân thể họ đổi sang trực tiếp sử dụng linh lực trong thiên địa và cuộc cầu biến ấy đã làm thay đổi cả cuộc chiến với yêu tộc đem lại sự cân bằng cho nhân yêu hai tộc

Muốn trực tiếp sử dụng linh lực trong thiên địa thì tất nhiên tinh thần lực phải đủ mạnh mẽ, vì vậy con người dần dần cải biến cách thức tu luyện, họ chuyên tâm hơn cho việc tu luyện thần thức và từ đó dị năng giả thể hệ mới ra đời

Nhưng loại lực lượng nào cũng có hạn chế việc thay đổi cách thức tu luyện cũng đã thay đổi luôn nhận thức của con người, đó là sự cân bằng của thiên đạo

Thứ nhất: thần thức mạnh luôn đi kèm với một điều kiện khác nghiệt đó là thân thể phải đủ mạnh vì vậy ngoài việc họ phải luôn tăng cường thần thức thì rèn luyện thân thể là một điều cốt yếu, may thay máu của yêu tộc luôn là một loại thuốc tốt để luyện cốt và rèn luyện thân thể từ đó nhân tộc ở nhân giới chính là thể loại pháp thể song tu

Thứ hai: vì bỏ qua việc tu luyện pháp quyết và nuôi dưỡng linh lực trong cơ thể nên dị năng giả không thể nào câu Thông với nhiều loại lực lượng thông qua pháp quyết mà đổi sang thành câu thông trực tiếp với thiên địa nguyên khí cũng vì vậy mà họ chỉ có thể điều khiển được loại lực lượng mà mình đã câu thông được mà thôi

Tuy rằng cách thức tu luyện này có hai cái khuyết điểm lớn như vậy nhưng đó chính là chiếc chìa khoá cuối cùng cho nhân tộc vì vậy mà toàn nhân tộc đều đã thay đổi cách tu luyện

Trải qua hơn trăm năm cải biến thì một số môn pháp quyết tu luyện thần thức cũng ra đời và môn pháp quyết được xem là hoàn thiện nhất đang nằm

trong tay thánh nhân phương Tây kia và vị thánh nhân ấy có duy nhất một người con gái vì vậy cô con gái ấy chính là người duy nhất được tu luyện nó và người con gái ấy không ai khác chính là nam nhân giả dạng hiện nay - trần thành

- Không ngờ môn công pháp này còn cao thâm hơn cả môn công pháp mà cha mình dùng cả đời để nghiên cứu - trần thành lẩm bẩm một câu rồi nhìn về phía võ tam một cách đầy nghi hoặc - người là ai!- và tất nhiên không có ai trả lời cho nàng vì võ tam đã lao đầu vào tu luyện

Võ tam không biết suy nghĩ của trần thành mà dù có biết chắc hẳn cũng chẳng để tâm vì hiện tại hắn đang đau đầu vì vấn đề hiện nay hắn đang mắc phải

Tâm thần hắn đang đặt vào bảy toà linh mạch ẩn, bảy toà linh mạch ẩn đang có dấu hiệu cuộn trào khiến cho lòng hắn nao khó yên, hắn một mặt vẫn duy trì “vân mộng quyết” một mặt đang chạy đua với thời gian kết tinh cái Đồng linh lực còn lại trong linh hải; theo như hắn tính toán thì có lẽ phải mất tới mười mấy ngày hắn mới hoàn thành được công trình vực đại này đó là trong hoàn cảnh hoàn toàn thuận lợi còn nếu không thì không biết bao giờ hắn mới hoàn thành nổi

Nếu mà không phải tốn tinh lực để duy trì công pháp “vân mộng quyết” thì hắn hoàn toàn có thể thực hiện việc kết tinh trong vòng mười ngày nhưng điều đó là không thể, vì vân mộng quyết hiện tại chính là thứ duy nhất có thể giúp hắn cản trở quá trình phun trào linh lực này

-Hắn đang gặp vấn đề - đoàn trưởng của quân đoàn thần lang vừa với tỉnh dậy sau một đêm tu luyện thì nhận được một tin tức khiến hắn giật mình một cái, tin tức này không ai khác chính là từ con cô trùng mà lão đã cắm vào thần thức của võ tam

- Theo như mức độ cảnh báo này chắc có lẽ hắn đã ổn định được tình hình, nhưng xem ra trong kỳ khảo hạch này hắn chẳng còn cơ hội về nhất rồi - lão lẩm bẩm một cái rồi vút chuyện này ra sau đầu bắt đầu quan sát diễn biến trong ngày thứ tám này

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Nàng Và Hắn

Thời gian trôi qua thật nhanh, võ tam vẫn đang đắm chìm vào tu luyện hoá tinh linh lực, bên cạnh hắn trần thành cũng bước vào tu luyện, đây có lẽ là lần bế quan đầu tiên của nàng, tuy có chút nhàm chán nhưng có trong tay môn công pháp tuyệt đỉnh như đại điển quyết nên nàng cũng quyết tâm tìm hiểu nó một cách sớm nhất

Nàng vừa tìm hiểu chân quyết vừa làm công việc hộ pháp khiến cho thời gian này đối với nàng có đôi chút buồn chán, với một cô con gái hiếu động như nàng thì hẳn bước ra ngoài kia chiến đấu với yêu thú còn vui hơn là cứ ngồi một chỗ tu luyện thế này

Nàng vốn là một người hiếu động và không thích gò bó thế cho nên nàng đã tìm vô số cách để thoát khỏi sự trói buộc của cha mình và cuối cùng nàng cũng đã thỏa được ước nguyện với việc cha nàng cho nàng vượt vạn cây số để bước sang vùng đất đông thổ này cùng với một điều kiện - tìm hiểu chân tướng của đoàn trưởng thần lang quân đoàn- vì vậy nàng đã cố trà trộn vào thần lang quân đoàn và rồi gặp hắn, một tên vô si tham lam nhưng cũng tràn đầy bí ẩn

Năm ngày trôi qua hắn vẫn ngồi đó tu luyện, nàng vẫn ở bên cạnh hắn vừa tu luyện vừa hộ pháp cho hắn

Trong thời gian của ngày thứ năm này hắn có thoát ra khỏi trạng thái tu luyện một chút rồi Thông báo cho nàng một tin cực vui - năm ngày sau ta sẽ xuất quan - thế là nàng tiếp tục tu luyện và mong chờ cho năm ngày trôi qua thật nhanh

Mười ngày trôi qua hắn vẫn cứ tu luyện bên cạnh nàng và nàng thì đứng ngồi không yên đang không ngừng lẩm bẩm

- Người nói chỉ bế quan thêm năm ngày nữa sẽ xuất quan mà - nàng nhìn hắn đang trong trạng thái tu luyện rồi lẩm bẩm, nói thật nàng chán cảnh này lắm rồi, mười ngày liên tục nàng chỉ ngồi một chỗ nhìn hắn tu luyện, tuy rằng trong tay nàng có bộ công pháp đỉnh cấp kia khiến cho nàng tu luyện đỡ buồn chán nhưng nó cũng không thể ngăn được oán hận của nàng đối với hắn

Mười ngày qua để cho đỡ buồn chán nàng đã cố gắng tu luyện nhưng có lẽ vì thiên phú của nàng quá mức đặc dị nên chỉ trong mười ngày nàng đã bước qua cánh cửa nhập môn của đại điển quyết bước vào tu luyện tầng thứ nhất, việc này khiến cho nàng cảm thấy một chút hụt hẫng, nàng tưởng bộ công pháp này phải cao thâm lắm, khó tu luyện lắm nhưng không ngờ việc này đối với nàng lại dễ dàng như vậy; nếu việc này mà để cho đại điển thần quân thấy chắc hẳn sẽ đội mồ sống lại không chừng

Nàng tu luyện xong tầng thứ nhất cũng chẳng tỏ vẻ vội vã đi tu luyện tầng thứ hai mà lại chăm chú vào mấy bí thuật được ghi lại phía sau bộ công pháp

- Không linh thuật - nàng nhìn thấy dòng chữ đầu tiên trong một bí thuật mà hiện tại nàng có thể sử dụng, không linh thuật tên như ý nghĩa là một thuật dùng để điều khiển yêu tộc. Hay nói đúng hơn là dùng thần thức của mình tạo một cấm chế lên thần thức của vật chủ rồi sau đó bắt vật chủ làm theo những gì mình thích

- Thật là một môn công pháp tà dị - nàng lẩm bẩm một câu, đúng như nàng nói đây là một công pháp cực kỳ tà ác và dị hợp, tuy rằng nó không bị ngăn cấm ở tu tiên giới nhưng việc tu luyện thuật này sẽ khiến người tu luyện có chút căm ghét, nhưng căm ghét thì đã sao chỉ cần có thể thắng thì mọi thứ đều

là đạo lý vì vậy tuy nó là một bí thuật thất Đức nhưng cũng không ít kẻ tu luyện loại bí thuật này

- diệt linh thuật - đây là bí pháp thứ hai trong môn công pháp này, bí thuật này còn độc ác hơn bí thuật lúc trước vì đơn giản bí thuật này không phải là sai khiến mà là hoàn toàn tiêu diệt vật chủ, chỉ cần thần thức người đủ mạnh để xóa đi mọi ký ức của vật chủ rồi sau đó người tu luyện sẽ hoàn toàn nắm chắc vật chủ trong lòng bàn tay

- Thật là một môn công pháp tà ác! Nhưng ta thích - đúng là nàng cực thích loại cảm giác này, một loại cảm giác giống như một con sói ở trên thảo nguyên mệnh mông, nó cô độc một mình thích làm gì thì làm, nó tàn sát yêu thú khác theo cách của nó, xừ xác mọi tìm..

- Không lẽ môn bí thuật lúc trước tên kia nói là ám chi thuật này - nghĩ vậy nàng lại tiếp tục tu luyện bí thuật này, ngoài kia có vô số con lạc nhật trùng trong mấy ngày tiếp theo không biết vì sao số lượng của chúng ngày càng giảm khiến cho mẫu trùng bắt đầu đề ý

Mười ba ngày sau

- Thành công rồi - trần thành nhìn con lạc nhật trùng đang không ngừng bay vo ve bên cạnh nàng trong lòng cực kỳ vui sướng, cảm giác của nàng lúc này giống như một đứa trẻ tự nhiên nhặt được món đồ mà nó cực kỳ yêu thích

- Người có bao nhiêu tinh thạch cho ta mượn cả đi - đang trong lúc vui sướng hẳn hoàn vì mới đạt được một thành tựu lớn nàng ngẩng nhìn con lạc nhật trùng thì một giọng nói cực kỳ quen tai vang lên bên cạnh nàng, đó không ai khác chính là giọng của võ tam

Võ tam sau mười ba ngày miệt mài tu luyện lần thứ hai hẳn tỉnh dậy và lần này lại nêu ra một yêu cầu phi lý

- Không thể được - trần thành nhìn hẳn một cái rồi đáp lời, đúng là việc này nàng không thể nào chấp nhận được

- Sau này ta sẽ trả gấp đôi - hẳn tiếp tục khuyên nhủ vì hiện tại hẳn rất cần, hẳn cần gấp nếu không mọi việc sẽ không hay

- Không được - trần thành khẳng định lại một câu - trừ phi người chấp nhận một yêu cầu của ta - nhưng sau đó nàng lại bồi thêm một câu

- Gì cũng được miễn là người cho ta mượn tinh thạch - hẳn vội vã trả lời, thực sự lần này hẳn nguy to rồi nếu không có yêu Đan để trợ giúp có thể hẳn sẽ mất mạng ngay tại đây cũng nên

- Nhất ngôn cửu đỉnh

- Từ mã nan truy

Hai người cùng thề thốt một câu rồi sau đó trần thành móc một Đồng tinh thạch từ trong túi trữ vật của mình ra đưa cho võ tam, một Đồng tinh thạch này có tới gần 50 viên có lớn có nhỏ màu sắc khác nhau trong đó có tới tám viên to bằng quả trứng gà

- Cảm ơn! Ta sẽ trả lại người như đã hứa - hẳn nhìn Đồng yêu Đan trong tay mình lòng không một chút nào dị sắc, hay nói đúng hơn có thể hẳn đã biết từ trước hoặc cũng có thể hẳn chẳng hề để tâm đến chuyện này

Sau khi nhận được số lượng yêu Đan vượt mức cho phép, hẳn cũng không nói gì mà cầm ngay chúng rồi đưa vào linh hải của mình

Tám cái linh hải trong đó lúc này có hai cái linh hải đã hoàn thiện quá trình kết Đan khiến cho toàn bộ sáu linh hải còn lại xảy ra việc mất khống chế, lúc này vân mộng quyết không công tác dụng nên hẳn đã quyết định chỉ còn cách đột phá kết Đan kỳ lúc này mà thôi

Nói về chuyện này thì nguyên nhân cũng là do mấy ngày trước trong lúc vừa hoàn thành hoá tinh linh hải thì như một thói quen hẳn đã quá Đà làm cho linh hải chủ của mình vô tình nhập cảnh giới kết Đan kỳ, sau đó linh lực trong linh hải vừa mới được ổn định lại thì lần này càng bùng cháy dữ dội hơn, quá bất cẩn khiến cho hẳn lại lâm vào tình cảnh linh lực bạo ngược lần nữa

Nhìn thấy cảnh tượng tương lai mờ mịt trước mắt, hẳn không còn cách nào khác chỉ đành tiếp tục tu luyện nhằm nhanh chóng đưa tất cả linh hải của mình cùng tiến nhập kết Đan cảnh

- Biết trước thế này thì lúc đầu trực tiếp thăng cấp đi cho rồi! Mất công trừ trừ kiểm chế để rồi kết quả ra như vậy, nếu lúc đó mình quyết tâm đột phá nói không chừng giờ đây đã thành công rồi cũng nên - tuy nói vậy nhưng hẳn không còn lựa chọn nào khác vì đời này làm gì có chữa nếu, hẳn chọn mượn tinh thạch của trần thành vì hẳn biết cô nàng đang dự trữ rất nhiều tinh thạch trong mình nhưng không ngờ lại nhiều tới vậy, hẳn hoàn hi nhận lấy rồi tiếp tục công việc của mình

Nói về toà linh hải thứ hai tiến nhập kết Đan cảnh không có ai khác chính là toà lõi linh hải kia, vì có được viên yêu Đan lõi thuộc tính nguyên anh từ trước nên hẳn đã rất nhanh chóng đưa nó lên cảnh giới kết Đan

- Còn sáu toà nữa - hẳn nhìn sáu toà linh lực còn lại một chút rồi bắt đầu công việc của mình, lại nói tiếp việc trần thành đưa yêu Đan cho hẳn thì vừa hay trong đó có đủ loại yêu Đan nguyên anh kỳ mà hẳn cần, trong đó có hai viên yêu Đan hệ băng công lại mỗi loại yêu Đan đều một hệ trong đó công có một viên thủy thuộc tính nữa

- Biết thế này xin hẳn ngay từ đầu có phải hơn không? Bây giờ thì hay rồi, phải trả gấp đôi không những vậy còn thiếu hẳn một cái nợ nhân tình nữa! Thật ngu ngốc quá mà - hẳn lâm lâm một câu nhưng tay cũng không ngừng động, trước đây hẳn đã tính toán hình dạng của linh hải của mình trong sẽ thế nào từ trước nên bây giờ cứ thế mà làm chỉ là thời gian bây giờ có chút cấp bách, chỉ còn chín ngày nữa là hoàn thành khoá huấn luyện này, theo như tốc độ

kết Đan lúc này của hắn có lẽ hắn cần sáu hoặc bảy ngày nữa hắn mới hoàn thiện được kim Đan linh hải để bước lên kim Đan kỳ

- Tên kia lại gặp rắc rối - đoàn trưởng thanh lang đoàn nhìn về kết quả báo cáo thì trong lòng như bị ong chích, không biết tên kia làm cái gì mà làm cho luồng linh lực cuộn trào khiến cho thực thần trùng của hắn có chút sợ hãi, như việc thân thể mà nó đang ký sinh như sắp vỡ tung vậy

- Xin lỗi nàng! Hiện tại ta không thể bảo vệ được hắn - đoàn trưởng lăm bằm một câu rồi tiếp tục theo dõi tình hình, hắn thực sự không muốn tên kia có mệnh hệ gì nhưng hắn cũng không thể tự nhiên mà chạy tới kéo hắn về, hắn đã từng hứa với nàng sẽ bảo vệ chăm sóc cho tên kia nhưng hiện tại thực sự hắn không thể, hắn chỉ mong sao cho tên kia bình an vô sự

- Nhưng ta hứa chắc chắn một điều trước khi ta chết, ta sẽ không để hắn chết - từ trong tay móc ra một viên tinh thạch màu trắng rồi không ngừng lăm bằm một mình, thực ra hiện tại hắn hoang toàn có thể đưa võ tam trở về nhưng hắn không làm vậy

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Phong Ba Nơi Quảng Trường

Hắn vẫn cứ cặm cụi làm việc, nàng vẫn cứ thử nghiệm hai loại bí thuật được ghi trong đại điển quyết

Ngày thứ 26 của cuộc săn thú đã tới trong lúc này hắn và trần thành vẫn bế quan tu luyện mà không biết rằng ngoài kia có vô số việc đã xảy ra

Quảng trường thanh lang quân đoàn giờ này đang tụ tập đông đúc, Tất cả đều đang không ngừng dõi theo những ngày cuối cùng của đại hội, theo như tính toán thì chỉ còn bốn ngày nữa thì đại hội sẽ kết thúc và lúc này thứ tự trên bảng xếp hạng vẫn không đổi chỉ là số lượng kill cũng như số lượng người bỏ mạng lại trên chiến trường đã tới một nửa

- Sur phụ! Người nghĩ bọn họ có cơ hội trở về không - lúc này trên thành đài dành cho những phó đoàn trưởng đã thiêu thêm hơn mấy người, mấy vị thiếu niên mới xuất hiện kia đứng ngay phía sau mấy vị phó đoàn trưởng, một người thiếu niên đang đứng sau thanh lang phó đoàn trưởng lên tiếng

Người thiếu niên này tên cũng như người đều tỏa ra một loại khí chất tiêu sái, trên tay hắn cầm một cây quạt nhưng không còn phe phẩy như trước mà thay vào đó là dùng cây quạt ấy để quạt cho sur phụ chỉ là hắn đang dùng bằng tay trái vì tay phải hắn đang được băng bó, nhìn lớp vải băng bó thâm đậm máu đỏ thì có thể thấy bàn tay hắn bị thương nặng tới mức nào rồi

Không những vậy toàn thân hắn hiện tại cũng chỉ chút vết sẹo lớn nhỏ nhưng có lẽ đã được xử lý ổn thỏa nên có thể đứng đây nói chuyện với mọi người, như vậy cũng đã biết hắn đã chiến đấu gian khổ tới mức nào rồi

- Một nửa số còn lại có lẽ phải táng thân trong miệng yêu thú, số lượng có thể sẽ lớn hơn - đoàn trưởng của thanh lang quân đoàn (1 trong các phó đoàn trưởng của thanh lang quân đoàn) nhìn lên bảng thành tích rồi trầm tư nói, nói thật là hắn cũng chẳng thể đoán được tình hình sẽ ra sao nhưng việc hắn cứu được đồ nhi của mình đã là万幸 rồi, còn những người khác kể cả trong quân đoàn hắn cũng không quan tâm nữa mà thực sự thì dù hắn có quan tâm đi chăng nữa thì cũng chẳng làm được gì, chẳng lẽ kéo cả quân đoàn đi yểm trợ ; khoảng cách từ đây tới đó không phải quá xa nhưng để đến được nơi thì cũng mất tới 2 ngày đường chưa kể đó là tốc độ của hắn còn những người khác trong quân đoàn thì không thể nhanh tới vậy được

- Như vậy cũng tốt ít ra con sẽ thắng trong trận tỉ thí này - đoàn trưởng thanh lang quân đoàn nhìn lên bảng tổng sắp thì thấy số lượng yêu thú mà sở hồng tiêu diệt được là lớn nhất 103 kill, bên cạnh bảng tổng sắp kill cũng đã hiện lên số điểm mà hiện tại sở hồng đã đạt được là 235 điểm ($2*6+13*4+78*2+10*1,5$) là số điểm lớn nhất so với người thứ hai đang nắm giữ hiện tại chỉ là cái tên sở hồng vốn chơi lợi đã bị bôi đen (tượng trưng là đã chết)

- Chiến thắng sao? Con không nghĩ vậy! - hắn nhìn về phía cánh tay tàn tật của mình rồi thầm lăm bằm, quả thực đúng là hắn hầu như đã nắm phần thắng trong cuộc đua này nhưng phần thắng ấy đổi lại bằng một vết thương chí mạng như vậy liệu có đáng, có lẽ hắn phải mất hơn một tháng mới bình phục chấn thương với lại hắn không nghĩ mình có thể nhanh chóng quên đi cái khoảnh khắc lúc đó

- Con cứ nghỉ ngơi cho tốt đi, sau này chắc chắn con sẽ vượt qua nó thậm chí là giết chết được nó - đoàn trưởng thanh lang đoàn hình như thấu hiểu tâm sự của gã đệ tử toàn tài của mình, nhìn thấy được sự sợ hãi đó nhưng hắn tin đệ tử của mình sẽ sớm vượt qua được nó, một ngày không xa chính hắn sẽ giết chết con yêu thú đó

Đúng vậy với thiên phú của sở hồng thì chuyện này thật sự không có gì để bàn cãi, mới hơn một tháng trước tu vi của hắn là dị năng cấp 6 mà bây giờ đã là dị năng cấp bảy, chỉ cần hắn tiến thêm một bước nữa là có thể đạt tới cấp độ của con yêu thú kia rồi - linh vương - một từ ngữ không xa lạ gì trong giới dị năng giả, hầu hết mọi người đều nhìn về cái tên ấy như là một tượng đài không thể với tới vậy, vậy mà hắn mới chỉ 20 tuổi đã sắp bước chân lên cảnh giới ấy rồi, hắn không thể gọi là thiên tài mà phải gọi là quái vật, một quái vật chiến đấu với một yêu thú thì tất nhiên quái vật sẽ thắng không những vậy mà còn là một cái thắng áp đảo

Sở hồng không nói thêm gì nữa, hắn chỉ lặng im cảm thụ những lời quan tâm của sur phụ cũng như xác định con đường mình sẽ đi trong tương lai

Phía bên kia lúc này cũng đang diễn ra một cuộc nói chuyện chỉ là tiếng nói của hai người này lớn hơn một chút mà thôi

- Tại sao sư phụ lại đưa con ra khỏi đó - phía sau đoàn trưởng hắc lang quân đoàn đang đứng một vị thiếu niên, vị thiếu niên này nhìn về phía sư phụ của hắn rồi hét lớn

- Ta mà không đưa ngươi ra khỏi đó sớm thì chưa chắc ngươi đã toàn mạng như bây giờ - đoàn trưởng hắc lang quân đoàn như hiểu tính tình vị đồ đệ này của hắn nên hắn cũng chẳng mấy chấp vặt, nhưng phái hai bên chính là các đoàn trưởng của các quân đoàn khác nên hắn cũng phải giữ chút thể diện nên hét lớn

- Nhưng lúc đó ta vẫn còn có thể chiến đấu tiếp - giọng điệu của thạch lưu vẫn không khoan nhượng chút nào

- Ngươi muốn chết - đoàn trưởng quân đoàn hắc lang như nổi giận hất hét lớn khiến cho tất cả mọi người đều quay mặt lại nhìn hắn

- Ta không muốn chết, ta chỉ không muốn bọn họ vì ta mà chết - đúng vậy hắn thực không muốn chết chút nào, nhưng nhìn thấy cảnh tượng những người khác vì muốn trao cho hắn cơ hội trốn thoát nên đã cố gắng mình lên gánh chịu mọi sát thương khiến cho hắn không kìm lòng nổi, lúc đó hắn đã xác định hắn sẽ dùng chính bản thân mình làm vật dẫn để thực hiện một bí thuật cực kỳ mạnh mẽ nhằm tiêu diệt con yêu thú kia cứu mọi người nhưng không ngờ trong lúc hắn đang thi pháp thì từ đâu có một bàn tay kéo hắn ra khỏi chiến trường, rồi sau khi mở mắt ra thì hắn thấy được mình đang đứng ở thạch đài này

Thạch lưu vốn là một kẻ chính trực, tính tình hắn thẳng như ruột ngựa chưa bao giờ làm hại ai, luôn thích giúp đỡ mọi người trong quân đoàn vì vậy mà ai ai cũng thích hắn, hắn ở trong lớp dự bị là một người mà hầu hết tất cả mọi người đều tin tưởng cũng như yêu mến

Tuy mới chỉ hai ba nhưng có một thân thể cao to lực lưỡng như trung niên, cộng với tính tình ôn hậu chất phác và tu vi cực cao dị năng cấp 6 khiến cho mọi người không chỉ trong hắc lang quân mà cả thân lang quân ai ai cũng đều yêu mến và kính trọng

- nếu lúc đó người không cướp ta ra khỏi đó thì không chừng ta đã giết được con yêu thú kia và cứu được mọi người - hắn không phục, hắn thực sự không phục nên cãi lại

- Ngươi nghĩ đứng trước một con yêu thú cấp 7 ngươi có bao nhiêu phần thắng - đoàn trưởng hắc lang vỗ một cái khiến cho thân thể của thạch lưu bay ra sau, và vào thành tường một cái “bình” rồi hét lớn

- Nếu ta không cứu ngươi thì coi như công sức của mọi người đổ sông đổ bể à, nếu ta không cứu ngươi thì lấy ai mà trả thù cho họ, nếu ta không cứu ngươi thì ta phải làm thế nào? Ngươi nói thử xem - hắc lang đoàn trưởng nhìn thấy thạch lưu cau có nép bên thành tường tuy rằng có chút thương xót nhưng hắn không muốn đỡ tên kia dậy, hắn muốn tên đồ đệ của mình phải tự ngộ ra và đứng lên như một người đàn ông chân chính

Đúng vậy! Hắn rất yêu thương vị đồ đệ này nhưng chỉ có cách đó mới giúp được hắn, chỉ có như vậy hắn mới hiểu và biết làm gì tiếp theo

- Ừ Ừ - thạch lưu đau đớn nép bên góc tường miệng không ngừng tên rỉ nhưng có lẽ hắn không muốn tiếng rên của mình quá to nên cố bịt miệng lại nhưng cơn đau kia không dễ mà chịu được nên dù của bịt miệng thế nào thì cũng phát ra vài tiếng nho nhỏ

Thạch lưu biết sư phụ hắn nói đúng, hắn thực sự hiểu tất cả nhưng nỗi đau trong lòng hắn thì thật không thể nào nguôi, hắn muốn đòi co cùng sư phụ chỉ là muốn phát tiết nỗi lòng của hắn mà thôi

- Con xin lỗi - cơn đau dần dần nguôi hắn đứng dậy rồi đứng bên cạnh sư phụ rồi thủ thủ nói, cơn đau kia qua đi cũng là lúc hắn xác định được con đường sắp tới hắn phải đi và cùng lúc đó bản thân hắn như bước qua ngưỡng cửa của tinh thần khiến cho tinh thần của hắn được mở rộng

Đúng vậy ngay trong lúc này hắn đã đột phá, tuy rằng có hơi muộn một chút nhưng điều đó thì đã sao? Hắn sẽ quay lại yêu Sào, tiêu diệt hết lúc yêu tộc

Đoàn trưởng hắc lang thấy hắn trong lúc này hắn đột phá được chương ngại không những vậy còn nâng tu vi của mình khiến cho hắn vui mừng vô cùng, hắn đỡ đỡ từ của hắn dậy rồi cảm tạ lại mấy câu chúc mừng của các vị đoàn trưởng khác

Lúc này thạch lưu đang đứng vị trí thứ ba với 172 điểm ($2*6+10*4+10*2+68*1,5$) tuy rằng lượng yêu thú hắn giết được nhiều hơn người đứng thứ hai với tròn 90 kill nhưng lượng điểm thì thấp hơn người đang xếp vị trí thứ hai

Và người đang đứng vị trí thứ hai chỉ cần liếc qua bảng là biết, tất nhiên không phải là võ tam một kẻ đang độn sỏ, tất nhiên không phải trở thành một kẻ không biết mình là nam hay là nữ cũng tất nhiên không phải là kẻ lảm nhảm như hồ phi một kẻ thích khoe khoang mà người đó chính là một nữ nhân vật duy nhất trong chuyến hành trình này - trần thanh thanh

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Hồ Phi Trở Về

Sau khi chứng kiến cảnh tượng như phim hài kịch kia bên cạnh thì một cặp đôi ít nói chuyện nhất trong đoàn người này bắt đầu lên tiếng

- Con thấy như thế nào - một giọng nói êm ái vang lên nhưng chỉ cho đệ tử của nàng nghe thấy, nàng không ai khác chính là một vị nữ đoàn trưởng duy nhất trong thần lang quân đoàn bạch lang quân đoàn đoàn trưởng

- Ta tin sư phụ luôn làm đúng - người thiếu nữ bên cạnh nhìn về phía sư phụ rồi nhẹ giọng đáp, nàng chính là người duy nhất trong những đoàn viên năm tham dự là nữ (không tính trần thành vì hiện tại hẳn là gay) nàng nhìn sư phụ mình một cái rồi trả lời một cách nhẹ nhàng

- Ý ta không phải vậy! Mà ta muốn hỏi con liệu có ai còn cơ hội không - bạch lang đoàn trưởng nhìn người đồ đệ yêu mến của mình, nàng hoàn toàn hài lòng về người đồ nhi này tuy rằng đôi khi nó không hiểu ý nàng nhưng sự tin tưởng trong lòng nó khiến nàng cảm thấy thực sự vui vẻ

- Một người nữa còn chưa xuất phát - nghe sư phụ nói vậy thì nàng lại nhớ đến linh cảm lúc trước của nàng, trước khi cuộc chiến này diễn ra nàng đã có một linh cảm chẳng lành cùng với đó là một hình tượng cực kỳ nổi bật, hình tượng kia tuy nàng nhìn không rõ thực hư nhưng nàng biết đó là một con người, và người đó chắc chắn không phải sở hồng vì hình tượng đó còn rực rỡ hơn gấp bội

- Con nói là còn một người còn có khả năng này - nàng rất tin tưởng vào linh cảm của vị đệ tử này, nhiều lần nàng từng kiểm chứng và tất cả đều chính xác nhất là trong lần khảo hạch này, đồ đệ của nàng nói là sẽ có rất nhiều người chết và hi vọng nàng sẽ cứu nó khi gặp bất trắc nhất là sau giai đoạn thứ 3 ; và tất cả đều đúng chỉ là hiện tại giờ người có thể dành giật chức vô địch của sở hồng hình như chỉ còn một người, đúng vậy chỉ còn một người có khả năng này - hồ phi của quân đoàn huyết lang

Nói về người đệ tử xinh đẹp mà cơ trí hơn người này nàng thật không còn gì để chê trách, chỉ là tính tình của nàng có chút thâm trầm hay nói đúng hơn là tâm cơ quá sâu khiến nàng đôi khi cũng không hiểu nổi vị đệ tử này của nàng đang nghĩ gì

Đúng nàng đúng là người có tâm cơ cực sâu và nàng cũng công nhận điều đó, cái này không phải là nàng muốn như vậy mà khi sinh ra nàng đã có một linh cảm hơn người và nó vô cùng chính xác, vì có được điều này nên nàng đã cố gắng sử dụng nó một cách triệt để khiến cho người ngoài cảm thấy nàng là một người có tâm cơ thâm trầm, nhưng điều đó thì đã sao nếu điều đó có thể giúp nàng có thể sống sót, giúp nàng có thêm nhiều tài nguyên tu luyện thì đại gì mà không làm

Vốn nàng là một cô gái thiện lương và thuần khiết nhưng cái thế giới này đâu có thể sống sót nếu không có thực lực, vì vậy nàng đã giấu đi bản tính vốn có của mình để hoà nhập vào cuộc chém giết mà nàng vốn ghét cay ghét đắng này, nàng muốn sống sót nên nàng phải có giá trị, nàng phải tính toán tất cả mọi thứ mà lợi dụng tất cả mọi điều có thể - chính cuộc sống này đã thay đổi nàng

Và hiện nàng hầu như đã lợi dụng đầy đủ mọi thứ nàng có và kết quả là tu vi của nàng là một trong bốn người xuất sắc nhất giới trẻ hiện nay đệ năng cấp 7 đồng cấp với sở hồng, thạch lưu cùng người vô hình kia

Nàng đang đứng thứ hai trên vinh danh bảng với 204 điểm ($3*6+20*4+50*2+4*1^5$) tuy rằng số lượng kill của nàng thấp hơn hai người kia rất nhiều với chỉ 77 kill và còn thấp hơn người đang đứng thứ tư là hồ phủ Kia ở số lượng kill, nhưng nàng vẫn đứng thứ hai vì đơn giản điểm lệp yêu của nàng cao hơn hai người kia

Hai người đang nói chuyện một cách say sưa thì bỗng huyết lang đoàn trưởng như cảm nhận được thứ gì, hẳn đứng bật dậy rồi nhảy xuống quảng trường ; mọi người nhìn hẳn có phản ứng như vậy thì như một thói quen họ cũng nhảy xuống đài

Đơn giản vì họ biết tên Kia đang cần giúp đỡ, và đó cũng là luật của bọn họ từ khi mới bắt đầu cuộc chiến này - hẳn cần đưa người ra khỏi chiến trường, và người đó không ai khác chính là kẻ được huyết lang đoàn trưởng lựa chọn @hồ phi

- Xem ra linh cảm của con lần này không đúng rồi - bạch lang đoàn trưởng nhìn về phía đồ đệ yêu dấu của mình rồi mỉm cười thật tươi - cuối cùng thì linh cảm của con bé cũng không hoàn toàn chính xác - nói xong nàng cũng không để ý đến tâm trạng của đệ tử yêu dấu mà theo những đoàn trưởng khác tụ tập tại quảng trường

- Linh cảm của mình chắc chắn không sai - trần thanh thanh khẳng định lại một câu, tuy có hơi vô lý nhưng nàng tin điều đó, nàng vẫn tin vào linh cảm của mình rằng người đó sớm thôi sẽ xuất hiện và sự xuất hiện của hẳn sẽ rực rỡ như vàng thái dương, che lấp mặt trời và xua tan đi mọi cảm giác căm phẫn trong lòng tất cả mọi người

Các vị đoàn trưởng như hiểu vị trí của mình, họ phân chia một cách rõ ràng theo từng phương vị của bát quái, một người khác thì ở phía ngoài hộ pháp còn một người duy nhất còn lại trong nhóm chính là huyết lang đoàn trưởng thì đứng ngay phía trong trận đồ bát quái. Trong hành động này chỉ có riêng đại đoàn trưởng là không nhúc nhích động đậy, hẳn như không để tâm tới vấn đề này vậy, hẳn vẫn ngồi ở bàn tọa của mình mà ngủ như chết vậy

Sau một lúc ổn định được vị trí thì tất cả mọi người đều phóng xuất ra tinh thần lực của mình, tám luồng tinh thần lực khủng bố bao trùm cả quảng trường rộng lớn

- Linh vương thiên địa uy áp - đó chính là đẳng cấp cao nhất của cảnh giới linh vương đệ năng cấp 10, mọi người nhìn thấy cảnh tượng này thì trở mắt lên nhìn mong sao hiểu được một chút ảo diệu trong đó ; thực ra việc này không xuất hiện thường xuyên cho mọi người cảm ngộ, việc được cảm ngộ cảnh giới này chính là niềm ao ước của họ và cũng không ít người khi nhìn thấy cảnh tượng này thì tự nhiên đột phá

Trong lần này cũng không ít đoàn viên vì cảm ngộ được ảo diệu trong đó mà tiến lên cấp 8, mà lần này không chỉ một người mà là tám người và không chỉ một lần mà đây đã là lần thứ mười, trong chín lần trước thì đã có hơn 100 người có cảm ngộ và đột phá nhất là có hơn 15 người từ đệ năng cấp 7 lên linh vương cấp 8

Cũng vì vậy mà mỗi lần có khảo hạch là tất cả mọi người của quân đoàn đều tụ tập tại đây chỉ trừ những người có công việc trong mình hoặc một số

người đã táng thân trong miệng yêu thú thì không thể có mặt mà thôi ; 10 năm một lần tuyển Trạch, người tuyển Trạch không được quá 25 tuổi, số lượng người tham gia không quá 100 nhưng dù vậy đây luôn là một quãng thời gian mà quân đoàn sung hợp đầy đủ nhất, kể cả vị đại đoàn trưởng cả đời không thấy mặt kia cũng tới, việc được diện kiến đại đoàn trưởng của quân đoàn thần lang là mơ ước tất cả mọi người người không kể là thành viên của quân đoàn hay đội lập sát yêu thú kể cả tán tu phương đông cũng vậy - đây là một vinh hạnh to lớn của quân đoàn, cũng là một trách nhiệm của thành viên quân đoàn

Từ không trung sau khi linh áo của tám vị đoàn trưởng phát ra như thường lệ là một vòng xoáy to lớn xuất hiện, vòng xoáy này hiển thị một đồ án âm dương cực lớn che phủ cả toà thành, cùng lúc khi đồ án âm dương đạt được cực đại thì thân hình huyền lang đoàn trưởng cũng biến mất

Nói đúng ra là khi đồ án này đạt cực đại thì huyết lang đoàn trưởng cũng phóng thích linh áp của mình rồi nhảy vào vòng xoáy âm dương kia, sau khi huyết lang đoàn trưởng xông vào đồ án thì đồ án bắt đầu thu nhỏ lại mà một chiếc đồng hồ cũng xuất hiện và bắt đầu đến ngược

10,9,8,7,6,5,4,3,2,1 trước khi đồng hồ về số 0 thì hình ảnh của huyết lang đoàn trưởng cũng xuất hiện, trên tay hắn đang nắm một vị thiếu niên như nắm một con chó, người thiếu niên này quần áo toe tua, thân thể chi chít vết thương, thân thể mềm oặt như một con chó vừa bị giết chết người thiếu niên này không ai khác chính là hồ phi lâm miệng

Như mọi người đã đoán ra, nếu đồng hồ chỉ về số 0 thì có nghĩa hành động cứu người đã thất bại và đồng nghĩa với việc người xông vào cứu vớt cũng bị nội thương trầm trọng, vì vậy trước khi cánh cổng kia đóng lại thì cũng là lúc họ phải trở về dù có cứu được hay không ; nhưng tất nhiên tâm lẫn trước đều đã thành công tất cả không những vậy những lần trước đây chưa có lần nào thất bại

Nhìn dáng vẻ của hắn thì đủ biết hắn vừa phải trải qua một cuộc chiến khốc liệt, thậm chí là đang hấp hối gần chết, hắn mềm oặt người rồi đưa mắt nhìn về phía quảng trường, ánh mắt hắn có chút thoáng buồn rồi nhắm mắt lại

- Là nó sao? - tất cả các vị đoàn trưởng nhìn về phía huyết lang đoàn trưởng đồng thanh hỏi

- Là nó!- huyết lang trả lời lại y chang câu hỏi của mọi người, hắn biết chỉ cần hắn nói vậy thì tất cả mọi người đều hiểu câu nói của hắn, đúng vậy câu là nó chính là ám chỉ một con yêu thú cấp 8, tuy không phải là cùng một con yêu thú gây ra nhưng mọi người đều quy tất cả yêu thú cấp 8 trở lên mà tán công học viên của mình đều là nó cả

Mọi người nghe xong câu trả lời thì cùng đều có một phản ứng giống nhau đó là thở dài - may chúng không có bị chết - rồi ai về vị trí nấy, họ nhảy lên trên quảng trường rồi đồng loạt ngồi xuống xem tiếp diễn biến sắp tới

Hành trình của hồ phi trong lần lập thú này cũng đã chấm dứt với số điểm là 170 (6+21*4+60*2), hắn tuy rằng có số lượng kill thứ ba nhưng đành xếp hạng thứ tư vì điểm của hắn thấp hơn cả thạch lưu

Dưới quảng trường sau khi nhìn thấy lần uy áp thứ mười này thì cũng đã có hơn mười người đột phá lên cấp bảy và trong đó có một người vừa mới trở về từ huyết chiến trần thanh thanh

Nàng là người đầu tiên trong thế hệ trẻ của quân đoàn bước lên vị trí linh vương vốn phải thuộc về sở hồng, và nàng là người duy nhất trong trăm năm qua bước lên vị trí này khi tuổi mới tròn 21 của phía đông đại lục (nói trước đó cũng là người trẻ nhất và cuối cùng của cuộc tranh đua này vì mười năm sau cuộc chiến này không còn ý nghĩa nữa rồi)

Nỗi đau của bạn đôi khi cũng là niềm vui của người khác, trong trường hợp này cũng vậy nỗi đau của hồ phi chính là niềm vui của trần thanh thanh và mười người còn lại

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Bí mật của đại diện quyết

Những nhân vật tiêu điểm của chiến dịch này tất cả đều thất bại trong vinh quang, chỉ còn lại một người không biết có nên gọi hắn là tâm điểm hay không vì ngoài đại đoàn trưởng cùng mấy vị đoàn trưởng biết hắn cũng nằm trong số những người được chọn còn lại tất cả mọi người đều coi hắn là kẻ thừa mà thôi, kẻ đó không ai khác chính là võ tam

Võ tam vẫn như thường ngày ngồi làm lý một góc mà tu luyện chẳng quan tâm tới ngày tháng gì, bên cạnh hắn vẫn là trần thành cùng một con lạc nhật trùng, chỉ là con lạc nhật trùng này hình như là lớn hơn một vòng so với những con lúc trước

- cố gắng làm cho tốt, ta sẽ tha mạng cho ngươi - trần thành nhìn con lạc nhật trùng không ngừng vo ve xung quanh rồi nói nhỏ, con lạc nhật trùng này như hiểu ý nàng nó bay thêm hai vòng rồi biến mất khỏi động phủ

- là con thứ 10 rồi - nàng lẩm bẩm một câu rồi nhìn lên cửa động và nở một nụ cười bí hiểm

- lần này chắc vui lắm đây? Nhưng không biết đến bao giờ tên kia mới tỉnh lại?- nàng tiếp tục lẩm bẩm, nói thật ở đây tuy rằng có mấy con lạc nhật trùng

cho nàng tiêu khiển nhưng nàng vẫn cảm thấy có chút tê nhạt, nàng muốn chiến đấu nói đúng hơn là nàng muốn cùng hắn chiến đấu, và mục tiêu đầu tiên của nàng khi hắn tỉnh lại chính là tổ lạc nhật trùng này

Mấy ngày qua nàng đã điều tra ra không ít chuyện trong tổ lạc nhật trùng này, nó đúng như nàng nghĩ có lạc nhật thánh lộ và số lượng nó cũng không ít

Đoàn lạc nhật trùng này có tới hơn ngàn con tất cả chia thành 10 tiểu đội, mỗi tiểu đội sẽ phân theo từng nhóm và từng khu vực khác nhau, trong tổ lạc nhật trùng này có tới 11 con yêu trùng cấp cao, trong đó có 7 con yêu trùng cấp 5, 3 con yêu trùng cấp 6 và một con yêu mầu đoán chừng là cấp 7

- 11 con yêu trùng cấp cao thật là một nan đề khó giải quyết - nàng thầm lẩm bẩm một câu, theo tính toán thì thật sự hai người không có cơ may nào chiến thắng hết tất cả chúng chứ chưa nói là diệt sát chỉ là nàng vẫn thêm thường lạc nhật thần lộ ngay trước mắt

Mấy ngày này tu luyện bộ công pháp “đại diện quyết” nàng thấy rõ sự tiến bộ từng ngày, sau khi đột phá tầng thứ nhất thì nàng cũng đã đưa tu vi của mình lên một tầng, giờ nàng đã là đệ tử cấp 6 một đệ tử cấp sáu siêu Việt

- Người đang nghĩ cái gì vậy - trong lúc nàng đang suy nghĩ thì giọng của võ tam đã vang lên bên tai nàng, hẳn sau 20 ngày gian khổ tập luyện thì cuối cùng cũng đã xuất quan

- Người - nàng giật mình một cái rồi đưa tay đánh tới nhưng cánh tay nàng đã bị chặn lại, một bàn tay rắn chắc nắm lấy bàn tay nàng khiến cho tinh thần nàng như con Nai nhảy loạn

- Buông ra - nàng không biết làm gì để thoát khỏi sự bối rối trong lòng nên hét lớn,

Võ tam thấy vậy thì cũng buông tay nàng ra, rồi nhìn nàng một cách kỳ lạ - chẳng lẽ tên này là gái, không thể nào nếu là gái thì nó phải khác chứ, ít nhất thì bộ phận kia phải lớn hơn chút đáng này tên này có tí nhỏ lên nào đâu! Chẳng lẽ hắn là les mà cũng không đúng? Nếu là les thì phản ứng cũng không thể nào dữ dội như vậy - hắn thầm nghĩ trong đầu

- Bây giờ bắt đầu được chưa? - bỏ qua mấy cái suy nghĩ vớ vẩn lúc này nhìn về phía trần thành một cái rồi nghiêm túc hỏi

]

- Chưa được! Bây giờ đang là thời điểm buổi chiều, chúng hiện tại chắc là đang bắt đầu trở về - nàng nhìn về phía hắn rồi nói một cách khẳng định

- Vậy thời gian tốt nhất là khi nào? - hắn lại hỏi tiếp, mấy ngày qua hắn tuy chuyên tâm tu luyện nhưng cũng biết không ít chuyện và tất cả những chuyện ấy đều nằm trong kế hoạch của hắn, chỉ là thời gian hắn đột phá hơi lâu so với dự kiến mà thôi

- khoảng 7,8 giờ sáng, lúc chúng đã rời tổ hết - hơn hai mươi ngày quan sát mọi động tĩnh của lạc nhật trùng cùng với việc khống chế không ít con lạc nhật trùng thì nàng như hoàn toàn nắm rõ mọi cử chỉ, hành động của chúng

- Đối thủ như thế nào? - hắn lại tiếp tục hỏi, đây cũng là vấn đề hắn quan tâm nhất trong lần hành động này

- Rất mạnh! Mạnh hơn nhiều so với chúng ta tưởng tượng - nàng nhấn mạnh một câu vì quả thực đối thủ của họ lúc này là rất mạnh

- Bao nhiêu? - vẫn là câu hỏi cùng ta nghĩa nhưng câu trả lời của hai vấn đề hoàn toàn khác nhau, đó cũng chính là bản chất của gian thương

- 11 con yêu thú cấp cao trong đó 7 con cấp 5, ba con cấp 6 và một con trùng mầu cấp 7 - nàng đọc lại số liệu mà nàng thu thập được cho hắn, nàng không nói về vấn đề yêu thú cấp thấp vì nàng tin tưởng hắn cũng đã nhìn ra hay nói đúng hơn là hắn đã tính toán từ trước

- Cũng không quá khó đối phó - hắn tự tin phán một câu, đối thủ lần này của hắn là một nhóm yêu thú mà đúng hơn là một tập đoàn yêu thú, khi không nghe thấy trần thành nhắc đến những con yêu thú cấp thấp thì hắn cũng đã biết tên này làm như thế nào rồi

Đúng vậy! Hắn trao cho nàng “đại diện quyết” chính là có ta này, cuốn công pháp này là một môn công pháp cao cấp nhưng trong trường hợp này ý nghĩa của nó thì không chỉ có như vậy

Thứ nhất: đó chính là để trả công cho trần thành vì hắn đã bỏ cả thời gian săn thú để hộ pháp cho hắn, việc hộ pháp là một việc vô cùng quan trọng trong quá trình đột phá của một tu sĩ, người được chính là hộ pháp cho mình phải là người mình tin tưởng tốt nhất chính là người thân của mình - vì hắn hoàn toàn tin tưởng trần thành nên hắn đã chọn tên này

Thứ hai: đó chính là chuẩn bị cho hành động lần này, thực ra hai môn bí pháp trong “đại diện quyết” không phải là có sẵn mà là hắn đã lòi chúng từ một bộ công pháp khác để thêm vào, vì chúng đều liên quan đến thần thức nên tất cả mọi người những ai có thần thức mạnh đều có thể sử dụng được

“Đại diện quyết” là công pháp bất truyền của phục yêu tông ở dị giới, môn phái này vốn lấy việc thuần phục yêu thú làm đầu nên việc tu luyện thần thức luôn là quan trọng nhất, năm xưa lúc ở dị giới hắn từng vào tận tầng kinh các của phục yêu tông chỉ để có được môn công pháp này; môn công pháp này có ba loại bí pháp cơ bản. 1 là tinh thần toả hay còn gọi là khoá thần thức - là một bí pháp nhằm phong tỏa thần thức của mình tránh cho kẻ thù tấn công vào thần thức; 2 là tinh thần thứ hay còn gọi là tên thần thức - là một môn bí pháp tấn công thần thức đặc dị, khi đối thủ bị tấn công bởi tinh thần thứ thì đối thủ sẽ như bị điện giật đứng ngất ra một chỗ; 3 là tinh thần hóa liên hay còn gọi là bông sen rực cháy - là một loại bí pháp cực mạnh nhằm chống lại những tà vật trong thiên địa, là một bí pháp cực tốt cho việc tránh tâm mà xâm lấn cũng như giúp ích cho việc độ kiếp, năm xưa hắn cũng vì cuốn bí kíp này mà phải làm một việc cực kỳ thất đức chính là đi ăn trộm mà cuối cùng hắn lại chẳng phải dùng đến vì năm đó khi hắn độ kiếp đột phá nguyên anh kỳ thì chẳng có con ma nào thêm tới cả. Nhưng nói đi cũng phải nói lại ba đại bí pháp này là những thứ cực kỳ thực dụng trong chiến đấu

Vì nó mạnh như vậy nên tất nhiên muốn tu luyện chúng thì là việc không dễ chút nào, thứ 1 người tu luyện phải đạt tầng thứ tư trở lên mới có thể tu luyện, thứ hai thân thể người tu luyện phải đủ mạnh mẽ để chống lại lực cản trở của tinh thần, thứ ba chính là tâm linh của người này phải không có một chút gợn sóng nào

Thứ ba cũng là nguyên nhân chính thức nhất: đó là hấn trao cho trần thành môn công pháp này là để lôi kéo hấn vào tông môn của mình

- Sáng mai sao? Tốt! ít nhất thì cũng có thời gian chuẩn bị một chút - hấn nhìn trần thành một cái rồi thần bí như khi nói

- Còn gì nữa không? Nếu không thì ta sẽ đi chuẩn bị! - hấn toan bước đi nhưng không nghĩ từ đâu lại nảy ra một ta tưởng kỳ lạ - có nên xem xét tên kia là nam hay là nữ không nhỉ

- Còn! Ở trong đó có rất nhiều lạc nhật thần lộ, không những vậy còn có một ít lạc nhật thần nữ - trần thành thấy hấn hỏi vậy thì tưởng hấn hỏi về việc thu hoạch nên nói tiếp

- Là lạc nhật thần nữ sao? Tốt! Lần này phải quét sạch đám yêu trùng này rồi - hấn nghe tới cái tên lạc nhật thần nữ thì trong lòng mừng rỡ, lần này hấn thật sự quyết định phải quét sạch đám yêu thú này rồi nhất là con trùng mẫu kia - yêu thú cấp 7 sao? Ta từng giết không ít, lần này coi như người không may rồi

Thế là hấn bắt đầu hành động vì hấn biết cuộc chinh chiến này sẽ ảnh hưởng tới cả một thời gian tu luyện của hấn phía sau này

Và việc đầu tiên phải làm chính là bố trí một cái trận pháp siêu lớn, siêu đẹp siêu lung linh và trận pháp hấn chọn chính là điện đảo ngũ hành bát quái trận pháp, là một trận pháp hấn kết hợp giữa điện đảo ngục hành trận cùng bát quái trận

Điện đảo ngũ hành trận chính là một bộ trận pháp công thủ toàn diện, người thi pháp hoàn toàn có thể biến đổi ngũ hành một cách hoàn toàn tự nhiên hoặc có thể để chúng tự chuyển động theo chu kỳ liên mạch

Bát quái trận chính là một trận pháp che dấu cực kỳ hữu dụng, vốn bộ trận pháp này là một trận pháp dịch chuyển tức thời nhưng với hấn việc này không cần và nếu có cần thì hấn cũng không đủ sức để bố trí nó, muốn bố trí nó phải cần cấp độ hoá thân trở lên mà bây giờ tới nguyên anh kỳ hấn công chưa chạm tới chưa nói chỉ là hoá thân kỳ

Hai môn công pháp này thực ra chẳng hề có liên quan đến nhau nhưng nếu hấn chồng hai bộ công pháp này lại với nhau nói đúng hơn là bố trí hai trận pháp này cùng nhau thì tất nhiên sẽ có một hiệu quả đặc biệt

Việc che dấu hành động này là việc cần thiết vì hấn không muốn bị một đám lạc nhật trùng vào xoi tái hấn, phải biết rằng lạc nhật trùng có một linh cảm thật sự đặc biệt tuy rằng có chút chuẩn bị trước nhưng hiệu quả phong tỏa linh cảm này là một việc nên làm và cần làm

Quyết định xong thì hấn cũng bắt đầu hành động và mục tiêu chính là cái cây có tổ lạc nhật trùng trước mặt

- Hãy ngủ một đêm cuối cùng thật hạnh phúc, mong các người sẽ có những giấc mơ đẹp - hấn vừa bố trí trận pháp vừa lầm bầm

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Hoàn thành quá trình chuẩn bị

Đêm ngày 26 đã buông xuống và hấn cũng bắt đầu hành động, trong tay hấn chỉ có tâm cái trận bàn chỉ đủ dùng cho bát quái trận may mắn thay trong tay hấn có không ít yêu Đan cấp 4,5 đủ các loại khiến cho hấn suy nghĩ táo bạo một chút, hấn sẽ dùng một số lượng lớn yêu Đan để bày ra một trận pháp điện đảo ngục hành trận hoàn chỉnh

Điện đảo ngục hành trận hoàn chỉnh tất nhiên uy lực sẽ lớn hơn rất nhiều so với điện đảo ngũ hành trận phiên bản lúc trước khi hấn chiến đấu với hồ phi, ngày đó hấn có thể giam cầm được hồ phi không phải vì điện đảo ngục hành trận của hấn mạnh mẽ mà là do tính chất khắc chế của trận pháp này với dị năng giả, sau một thời gian tìm hiểu thì hấn cũng đã biết yếu điểm lớn nhất của dị năng giả chính là linh lực xung quanh họ

Chỉ cần người ngăn cản việc đối phương điều động linh lực xung quanh kẻ thù thì đã hoàn toàn nắm phần thắng trong tay nhưng lần này lại khác, đối thủ của hấn là yêu thú mà yêu thú thì hoàn toàn giống với tu chân giả, chúng sử dụng lực lượng nội tại trong cơ thể nên việc dùng một cái trận pháp cũi bắt kia để cầm chân yêu thú là một điều không thể

Đối thủ của hấn lần này là yêu thú hỏa thuộc tính nên hấn quyết định sẽ dùng thủy thuộc tính trong ngũ hành trận pháp để làm chủ công kích, thủy khắc hỏa là một điều mà bất kỳ người nào cũng biết nhưng muốn đem thủy thuộc tính tới mức cực đại thì phải cần một thời gian khá lớn, nói đúng hơn là hấn phải vận hành ngũ hành trận theo một vòng xoáy tương sinh của ngục hành

Đầu tiên là mộc thuộc tính trong ngũ hành, sau khi mộc thuộc tính đạt tới cực đại thì hấn sẽ chuyển sang dùng mộc kích hỏa, sau khi hỏa thuộc tính đạt tới

cực đại thì phải dùng hỏa thuộc tính để tạo thổ thuộc tính cứ một vòng như vậy cho tới khi đạt được thủy thuộc tính mà muốn đem thủy thuộc tính đến mức cực đại mà có thể cảm nhận được đám yêu trùng này thì ít nhất hẳn phải cho trận pháp luân chuyển như vậy tới 10 lần

Sau khi bày xong trận pháp thì hẳn cũng không vội vã kích phát trận pháp mà trở về động phủ một chút, toà động phủ này giờ đây không còn trận pháp bảo hộ nên hẳn rất tự nhiên đi vào mà không phải làm gì

- Người còn “huyết thiên lộ” không - nhìn thấy trần thành đang ngồi tu luyện bên trên chiếc giường thì hẳn lên tiếng hỏi

- Còn! nhưng người phải trả tiền - nàng nghe thấy hẳn hỏi như vậy thì nhìn thẳng vào mặt hẳn nói

- Coi như khoản này chính là lộ phí cho người nhập môn - hẳn mặt không biến sắc trả lời lại vì thật sự hiện nay hẳn không còn gì để trao đổi nữa, hơn nữa hẳn còn nợ trần thành rất nhiều yêu Đan hẳn không muốn phải gánh thêm món nợ nào khác

- Cái đó không thể tính như vậy! Rõ ràng là người mời ta, người năn nỉ ta ta mới gia nhập chứ bộ, nếu không phải thấy người thành tâm thì ta cũng chẳng thêm - nàng tiếp tục nói và nói câu nào cũng đều đúng, đều có đạo lý cả - rõ ràng người mời mọc, năn nỉ ta vào bây giờ còn đòi lộ phí ư! Mơ đi cưng

- Đây là phần quan trọng trong lần hành động này! Nếu không có nó chúng ta chỉ có thể nắm được 50% tỉ lệ thành công - hẳn hoàn toàn đuối lý trong cuộc giao dịch này nhưng nếu thật không có “huyết thiên lộ” hẳn không chắc mình có thể hoàn thành trận pháp điên đảo ngũ hành trận 10 lần luân chuyển hay không, mà cho dù được thì hẳn không chắc khi hoàn thành thì hẳn còn lực chiến đấu, vì vậy mà khi hẳn bố trí xong trận pháp thì không vội vã kích hoạt nó mà phải quay về đây gấp

- Nếu có thì tỉ lệ sẽ là bao nhiêu? - trần thành mặt vẫn không đổi sắc, đúng là tỉ lệ 50% hơi thấp nhưng nàng muốn biết sau khi cấp đầy đủ linh lộ thì tỉ lệ này sẽ là bao nhiêu

- Khoảng 80% nếu người có đủ cho ta ba bình - hẳn tính toán một chút rồi nói

- Nếu có bốn bình thì sao? - trong tay nàng công lại bốn bình nếu thật sự huyết thiên lộ có thể tăng khả năng thành công thì nàng sẵn sàng đưa ra tất cả

- Ta chỉ cần ba bình và cũng chỉ dùng ba bình, còn bình thứ tư có hay không thì cũng không có tác dụng - hẳn thành thật trả lời vài sự thật là như vậy, qua trí tính luân chuyển điên đảo ngũ hành trận mất khoảng hai bình công một bình còn lại chính là để dự phòng bất trắc cũng như hồi phục linh lực khi chiến đấu, ngoài ra dù có thêm đi chăng nữa cũng không công tác dụng

- Cảm lấy - nàng nghe thấy hẳn nói vậy thì cũng không chần chừ ném ba bình nhỏ cho hẳn, rồi cũng không để ta tới võ tam nữa ngồi xuống tu luyện tiếp

- Ta cần người hộ pháp - hẳn nhìn trần thành trong trạng thái tu luyện rồi nói, sau khi nghe hẳn nói vậy trần thành cũng bỏ qua việc tu luyện của mình đi theo hẳn

- Bắt đầu thôi - cầm trong tay một bình linh lộ, hẳn mở nắp ra uống rồi bắt đầu kích khởi trận pháp, phía sau hẳn trần thành cũng ngồi xuống rồi bắt đầu quá trình làm hộ pháp cho hẳn; mấy ngày trước làm hộ pháp chỉ là canh chừng một chút nhưng lang này lại khác nên nàng hoàn toàn nghiêm túc

- Điện đảo ngũ hành trận khởi! - miệng hẳn lẩm bẩm, tay thì không ngừng động pháp quyết, pháp quyết để khởi động tranh pháp này thật sự rất nhiều, nhiều đến nỗi khiến tinh thần hẳn có chút chịu đựng không nổi, may mà có bình huyết thiên lộ kia không ngừng cung cấp linh lực cũng như ổn định tinh thần cho hẳn nếu không hẳn thật không biết nên làm sao

Sau khi trận pháp hoàn thành thì cũng là lúc hẳn phải không ngừng cung cấp linh lực cho trận pháp bắt đầu vận chuyển, hẳn mở linh hải ẩn của mình ra rồi bắt đầu rót linh lực vào trận pháp, lúc này hẳn cũng bắt đầu khởi động “vân mộng quyết”

Mộc hành khai sinh - hẳn hét lớn một tiếng (hét trong thần thức thôi chưa không phải là hẳn hét bằng miệng - một luồng linh lực cực lớn từ linh hải ẩn mộc thuộc tính bắt đầu tuôn ra làm cho trần bàn ông ông vài tiếng rồi khởi động

Sau khi khởi động được mộc thuộc tính thì mộc thuộc tính trong trận pháp bắt đầu gia tăng khiến cho cái cây lớn trong trận pháp cũng như cảm ứng được, lá cây nó rung lên từng hồi, mộc thuộc tính rất nhanh đạt được cực đại lúc này hẳn luân chuyển chúng sang hoạt thuộc tính

Vốn giai đoạn này hẳn cho là nguy hiểm nhất vì lạc nhật trùng là một loại yêu thú hệ hỏa nên hẳn sợ chúng sẽ sinh ra một ít cảm ứng nhưng điều đó không hề xuất hiện, hỏa thuộc tính bắt đầu bùng cháy cũng là lúc hẳn dùng linh hải hệ hỏa để duy trì nó

Cứ thế cứ thế cho tới khi đến thủy thuộc tính, đây là tám rào cản thứ hai hẳn phải vượt qua cho một lần luân chuyển, thủy khắc hỏa quan trọng nhất chính là lúc này nếu quả thật lạc nhật trùng có thể cảm nhận được linh lực thủy thuộc tính đang tăng cao thì cũng là lúc họ phải chiến đấu mà bỏ qua chín lần luân chuyển tiếp theo

Nhưng không biết vì sao tổ lạc nhật trùng vẫn yên tĩnh tới lạ thường khiến cho hẳn mừng như muốn khóc; một lần luân chuyển thành công thì hẳn lại tiếp tục lần luân chuyển thứ hai, lúc này vân mộng quyết không ngừng cung cấp linh lực cho hẳn nó rút linh lực từ chính ba linh hải ẩn dị thuộc tính còn lại

Việc có thêm huyết thiên lộ khiến cho “vân mộng quyết” làm việc cũng có chút thông thả, nó cứ đều đều vận chuyển như vậy cũng đủ cung cấp linh lực cho hẳn tiếp tục quá trình luân chuyển thứ hai của mình

Như ông cha ta từng nói đầu xuôi thì đuôi lọt, quả thật như vậy lần đầu tiên hẳn luân chuyển thì mất gần một canh giờ nhưng tới lần thứ hai này hẳn chỉ mất một nửa thời gian đó

Quá trình vận chuyển 10 lần kết thúc cũng là lúc trời đã bắt đầu chuyển sang một ngày mới và hán cũng ngừng lại việc luân chuyển linh lực vì giờ này chính là thời gian lạc nhật trùng cấp thấp rồi tổ

Trận pháp ngưng vận chuyển cũng có nghĩa là linh lực sẽ trở về trạng thái ban đầu, nhưng tất nhiên không hoàn toàn là như vậy, nếu thật sự là về trạng thái ban đầu chẳng phải là công việc cả đêm này hán làm trở thành công cốc sao - trận pháp đang trong quá trình ngủ đông - đó là cách gọi của hán và cách gọi này hoàn toàn chính xác. Hán đâu biết rằng mọi hành động của hán không thể nào qua mắt được lạc nhật trùng

Cùng lúc hán bắt đầu khởi động trận pháp thì không phải là không có con yêu trùng nào cảm nhận được, yêu trùng cảm nhận được đầu tiên không ai khác chính là trùng mẫu, ngoài việc nó có tu vi cao nhất tập công là con linh trùng có linh cảm mạnh nhất

Trong tổ yêu trùng vùng đất trung tâm

Ở đây là một căn phòng rộng được bao bọc xung quanh chính là lạc nhật thánh lộ mà tu chân giả hằng mong ước có được, lúc này trong căn phòng đã có mặt đầy đủ 11 con yêu trùng cấp cao

Mười một con yêu trùng này lấy con lớn nhất ở chính giữa làm đầu, chúng không ngừng đập cánh để biểu đạt ý kiến của mình, cuối cùng con yêu mẫu bay lên rồi đập cánh mấy cái ý bảo là chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu

Vậy là cuộc họp thượng đỉnh của trùng tộc diễn ra sau bao năm vắng bóng, chúng cũng đã chuẩn bị cho cuộc chiến sắp tới này

Cũng may mắn cho bọn họ là lạc nhật trùng vốn không thích ban đêm nên không có tấn công họ chứ nếu thật chúng tấn công thì họ chỉ có con đường là xách dép mà chạy thôi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Kế hoạch phá sản

Mọi kế hoạch chuẩn bị cho hai bên cuối cùng cũng đã kết thúc và trận chiến mà tất cả mọi người mong muốn cuối cùng cũng diễn ra

Khi những yêu thú cấp thấp mà trần thành và vô tam nghĩ là đã ra khỏi tổ thì hán cũng bắt đầu bố trí bát quái trận đồ, bát quái trận đồ này không phải để di chuyển mà hán dùng nó để cắt đứt liên lạc bên trong cũng như bên ngoài, nói chung là hiện giờ dù hán có chết thì chẳng có ai biết mà ứng cứu cả

Và hán nghĩ chẳng có tên nào rảnh mà đi cứu hán mà hán cũng chẳng thèm tên nào cứu vì đơn giản trận chiến này hán chắc thắng trong tay.

- Hộ pháp giúp ta một lúc - Vô tam vừa lao vào trận thì lấy một bình lạc nhật thần lộ khác đổ vào miệng rồi nói với trần thành sau đó ngồi xuống

- Bát quái trận, lên! Hán hét lớn một tiếng rồi bắt đầu truyền linh lực cho trận bàn sau một hồi ông ông thì trận pháp cũng đã được khởi động

- Điện đảo ngục hành trận, Khởi động! - hán ngồi xuống rồi tiếp tục truyền linh lực của mình vào trận bàn, lần này linh lực của hán tuôn trào mạnh mẽ hơn bao giờ hết, linh lực của hán hầu hết đều đổ vào trận pháp khiến cho hán có một chút mệt mỏi

Việc khởi động lại trận pháp sau quá trình ngủ đông luôn cần một lượng linh lực lớn hơn gấp bội may mà có huyết thiên lộ chống đỡ cho hán, may mắn thay cuối cùng trận pháp cũng hoàn toàn khởi động

- Thật không uổng công cả đêm vất vả - Hán cảm nhận được thủy linh lực từ trong trận pháp truyền ra ngoài khiến hán có cực kỳ hài lòng

- Đi thôi - hán đứng dậy nhìn trần thành một cái rồi nói, thế là hai bóng người dùng một tốc độ bàn thờ nhảy vào trong trận pháp

Trong lúc chờ đợi đàn yêu trùng cấp thấp rồi đi thì hai người cũng đã bàn bạc một chút kế hoạch sau đó: đầu tiên chính là dùng lời linh lực, nói đúng hơn là trong trận pháp này hiện tại chỉ có thể dùng bốn loại lực lượng khác nhau đó là thủy - phong - lôi - băng, còn linh lực các hệ khác hiện tại đã bị quét sạch

Vì đặc tính ngăn cản của thủy linh lực nên phong linh lực tuy còn nhưng cũng bị áp chế phần nào, về phần tại sao không dùng thủy hoặc băng hệ

Tất nhiên nó đều có nguyên do của nó, thủy- băng hai hệ thì hình như tên trần thành này không thể câu thông được còn hán thì đã dùng gần hết linh lực của hai toà linh hải của hai hệ này rồi nên hai người quyết định dùng lời thuộc tính

Ngoài việc lời thuộc tính áp chế được yêu thú thì trong thủy linh lực còn có một hiệu quả là tăng phúc cho lời thuộc tính và có một nguyên nhân cuối cùng chính là cả hai người chỉ có thể dùng lời thuộc tính mà thôi

Hai người dùng lời độn bước vào trận pháp nhưng khi vừa ổn định được thân hình thì một cảnh tượng khiến hán sững sờ, trong trận pháp hiện nay đang

có tới hơn 30 con yêu trùng, mà tất cả chúng đều phát ra một loại thực lực khủng bố - tất cả đều là kết Đan kỳ -

Trong đó có hai mươi con là sơ kỳ, bảy con là trung kỳ và ba con hậu kỳ, ; chúng xếp thành hình chữ tam theo đúng quy tắc, ở phía trước là hai mươi con yêu thú sơ kỳ phía sau chúng là bảy con yêu thú trung kỳ và hàng cuối cùng chính là ba con hậu kỳ còn trùng mẫu chưa thấy xuất hiện, hai mươi con yêu trùng sơ kỳ kia hẳn có cảm giác chúng vừa mới đột phá không lâu nên chưa ổn định được linh lực - nhưng chỉ cần như vậy cũng khiến hẳn phát sốt rồi

- Chẳng lẽ chúng đã có chuẩn bị từ trước - hẳn đoán chắc là đám yêu trùng này đã chuẩn bị từ trước, hai mươi con yêu trùng vừa tiến vào sơ kỳ kia chính là minh chứng xác thực nhất cho việc này, 20 con yêu trùng cấp độ sơ kỳ này có lẽ là đã dùng một loại thần dược nào đó để phá cảnh tiến cấp

Đúng như hẳn dự đoán đám yêu trùng này đã chuẩn bị từ trước nhưng không phải là để chống lại họ mà chúng được lệnh từ tông đàn yêu tộc trong toàn bộ sâm lâm này, “nhanh chóng tăng cường thực lực của mình nếu không muốn bị diệt sạch” nhiệm vụ này đã được phát động cách đây 12 ngày khi mà rất nhiều yêu thú cấp cao đồng loạt bị hạ sát,

Trong 12 ngày này chúng đã âm thầm sử dụng lạc nhật thần nhũ để nhằm tăng tiến tu vi của mình và kết quả là hôm nay chúng có một số lượng lớn yêu thú cấp cao, nói chung chỉ là họ không may là ngày hôm nay chính là ngày xuất quan của tất cả bọn chúng, nếu họ mà đánh chiếm lạc nhật thành từ trước thì hoàn toàn nắm chắc phần thắng rồi ; cũng chính vì vậy mà khi linh lực xung quanh bị dao động do trận pháp thì chúng cũng chẳng để ý, hay nói đúng hơn chúng mặc kệ cho bọn họ làm gì thì làm và âm thầm cho mấy con yêu trùng đang đột phá thêm một ít được lực nữa khiến cho chúng đột phá nhanh hơn

Cách đây nửa canh giờ thì tất cả chúng đều đã xuất quan và nhận thấy linh lực lại một lần nữa ba động lạ thường nên chúng đã tập hợp tất cả lại chỗ này

- Ngươi thấy sao? - trần thành thấy cảnh này thì thân hình hẳn cũng run run, không ngờ yêu trùng cấp cao trong tổ yêu trùng này lại nhiều đến vậy ; nàng nhìn trần thành một cái giống như là lời xin lỗi rồi hỏi

- Chiến thôi! - hẳn khẳng định một câu, hẳn biết trong hoàn cảnh này việc tốt nhất là chạy trốn nhưng bọn hẳn liệu có chạy nổi hay không? Phải biết rằng lạc nhật thần thú là yêu trùng nên tốc độ của chúng là rất nhanh với lại với tính cách có thù tất báo của bọn chúng thì họ dù có chạy đằng trời

Tuy rằng nhìn thấy nhiều yêu thú trùng cấp cao như vậy khiến hẳn có chút áp lực nhưng mọi việc đã chuẩn bị thì sao phải dừng lại, hơn nữa hiện tại họ đang có đủ thiên thời và địa lợi việc đánh thắng chúng không phải là việc không thể với lại họ bắt buộc phải làm như vậy

- Ta có một kế hoạch chỉ là không biết ngươi có tin tưởng ta hay không? - hẳn nhìn trần thành rồi nói tiếp

- Ngươi nói đi - nàng cũng như hẳn đã biết lần này không thể chạy nên cứ nghe theo hẳn một lần cũng chẳng sao dù sao thì nàng sẽ không bao giờ chết khi cha nàng công sống

- Ngươi thấy sao? - hẳn truyền âm một hồi thì hỏi lại

- Được! - nàng lần đầu tiên cảm nhận được việc truyền âm này nên có cảm giác là lạ nhưng với kế hoạch của tên kia nàng hoàn toàn tán thành, nàng tin tưởng với thực lực hiện tại của nàng chỉ cần không có việc gì ngoài ý muốn thì nàng hoàn toàn có thể cầm chân được chúng trong một lúc

Hẳn im lặng đi một lúc để nghe câu trả lời của trần thành, sau khi nghe thấy câu trả lời ấy thì hẳn bắt đầu hành động và hành động này nếu không phải đã được thương lượng từ trước thì có thể gây ra oán hận không nhỏ cho trần thành

Hành động của hẳn chính là dùng lời dõn của mình rồi xông về phía đối phương sau đó là chạy trốn ra khỏi trận pháp theo hướng bên kia trước khi đi hẳn đã để lại một câu khích lệ - ta tin ngươi sẽ làm được

Sau khi hẳn có hành động chạy trốn thì đoàn yêu trùng nhón nhào một lúc rồi cũng chia người ra truy đuổi nhưng không như hẳn dự tính số lượng yêu thú truy đuổi hẳn đúng là một nửa trong số đó nhưng không ngờ đuổi theo hẳn là hai con yêu thú hậu kỳ, ba con yêu thú trung kỳ và 10 con yêu thú sơ kỳ

- Lần này nguy to rồi - hẳn dự đoán rằng chúng sẽ chia đôi ra truy cản hẳn nhưng không ngờ chúng dùng lực lượng truy cản nhiều hơn lực lượng bảo vệ

- trận chiến này nghe chừng vất vả lắm rồi đây - hẳn thăm lăm lăm nhưng cũng không hề ngưng sử dụng lời dõn chạy trốn

Lúc này trần thành ở lại cũng cực kỳ bất ngờ, nàng không nghĩ sẽ xảy ra tình trạng này, theo như tính toán của tên kia thì số lượng ở lại phải mạnh hơn một chút chứ ; chẳng lẽ yêu mẫu chuẩn bị đi ra

Khi tính toán kế hoạch họ đã loại trừ yêu mẫu ra vì võ tam nghĩ rằng có lẽ nó đang cố gắng đột phá nguyên anh kỳ nhưng không ngờ nó không hề bẻ quan đột phá, mà nó đang tương kế tựu kế

Và đúng như linh cảm của trần thành sau khi võ tam dẫn đoàn yêu thú kia chạy đi được một lúc thì yêu mẫu cũng xuất hiện chỉ là lực lượng ba động xung quanh nó cực kỳ mạnh mẽ đã gần tiếp cận cấp 8

- Thật không vậy trời! - nàng than thở một câu rồi cũng hành động, việc của nàng chính là cầm chân chúng cho đến khi võ tam trở lại, và nếu thật sự không thể thì nàng sẽ chạy trốn theo hướng ngược lại

Với thiên thời địa lợi như thế này việc nàng cầm chân được chúng một thời gian đúng là không quá khó khăn nhưng liệu tên kia có thể hoàn tất công việc của mình hay không

Điền đảo ngũ hành trận sau khi mất đi người điều khiển tuy rằng nó không có sụp đổ nhưng việc dùng trận pháp này để công kích là một chuyện không có khả năng, bây giờ trận pháp này chỉ giống như một toà thành bị bịt kín đường ra chỉ là trong toà thành này thủy linh lực đang đạt tới cực đại mà thôi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Tính cách thật của hắn

Ở trong trận pháp điền đảo ngũ hành trận lúc này là trần thành cùng 12 con yêu thú, sau khi công kích đầu tiên của nàng đại thành công tiêu diệt được cùng lúc ba con yêu thú cấp cao thì lượt công kích thứ hai của nàng cũng đã bắt đầu

Lần này vẫn giống lần trước nàng tiếp tục tạo ra ba quả cầu lôi điện khác và mục tiêu của nàng vẫn là những con yêu thú mới tiến cấp kia, theo như nàng dự đoán có lẽ vì chúng mới tiến cấp không lâu nên việc hoạt động thân thể còn có chút hạn chế, hơn nữa do sự áp chế của trận pháp này nên hoạt động của chúng càng thêm khó khăn

Lần đầu có thể là do chúng chưa có chuẩn bị kịp mà nàng tạo ra ba lượt công kích đầu tiên của mình mạnh mẽ hơn đôi chút nên lượt công kích thứ hai của nàng chỉ khiến cho một con tử vong, còn hai con khác cũng bị thương không hề nhẹ

- vo ve, vo ve, vo ve - cùng lúc công kích thứ hai của nàng qua đi thì đàn yêu trùng như nhận thấy một điểm sợ hãi, chúng không ngừng đập cánh theo từng nhịp khác nhau như đang trao đổi việc gì đó

Nhìn cảnh tượng này trần thành cũng biết rằng mình đã hết cơ hội đánh lên nhưng hiệu quả của hai đòn vừa rồi đã khiến nàng cực vui rồi, giờ đã tới lúc nàng phải thay đổi kế hoạch từ tấn công sang phòng thủ và hi vọng có thể gây thêm chút tổn thương cho chúng cũng như không để cho bản thân mình bị thương quá nặng

Về phần võ tam sau khi mấy lần sử dụng lôi điện thì hắn hiện tại đã bỏ chạy ra khỏi trận pháp một khoảng cách khá xa và phía sau hắn đám yêu trùng vẫn không ngừng đập cánh đuổi theo, chúng như là giòi không xương như là dười uoi cứ bám riết lấy hắn không tha

- Đây rồi - sau một quá trình tìm tòi thì cuối cùng hắn cũng tới được địa điểm hắn cần tới, mà không phải nói đúng hơn là nơi đám yêu trùng cấp thấp đang tụ tập

Qua thần thức quan sát một chút lúc này hắn nhìn thấy được phía trước theo hướng phía đông là một đoàn yêu trùng cấp thấp đang nằm dưới đất chỉ còn lại hơn hai mươi con đang không ngừng bay vo ve phía trên đầu không ngừng tấn công nhau

- Người thật quá tàn nhẫn - hắn mỉm cười một cái rồi lắc đầu, thực ra cảnh tượng này chính là một trong những cảnh tượng hiện tại hắn muốn nhìn thấy nhất và hắn biết tác giả của cảnh tượng này là ai

Tác giả của bức tranh này không ai khác chính là trần thành mà người nêu ra ý tưởng không ai khác chính là hắn, thực ra ý tưởng này hắn không hề nói cho trần thành biết nhưng tên kia là một kẻ đủ Thông minh và tàn nhẫn để hiểu những gì hắn muốn nói; tên kia đã làm và làm một cách triệt để và kết quả là như cảnh tượng trước mắt hắn nhìn thấy hơn ngàn con yêu trùng cấp thấp đang phơi xác giữa một cánh đồng rộng bao la này, chỉ còn lại hơn hai mươi con yêu trùng còn sống sót trong đó bao gồm hơn một nửa là những con mang ấn ký trên thân

Nhìn thân thể chúng tràn đầy vết thương thì cũng đủ biết bọn chúng đã trải qua một cuộc chiến gian khổ thế nào rồi với lại nghe trần thành bảo hắn đã thu phục hơn năm mươi con yêu thú mà giờ đây chỉ lại hơn mười con mà những con hắn chọn là những con mạnh nhất rồi thì cũng đã biết thực lực của những con còn lại cũng không phải dạng vừa

Hắn không ngừng dùng đòn thuật của mình chạy tới chiến trường trong lòng thì thầm cười trộm, hắn đang tưởng tượng xem mấy con yêu trùng cấp cao hiện nay đang nghĩ cái gì trong đầu

- Giúp các người một chút vậy - khi tới được chiến trường thì hắn có đôi chút dừng lại, hiện tại hắn thật không biết chính xác con yêu thú nào thuộc về bên mình, hắn chỉ có thể cảm nhận được đôi chút linh lực cảm thức của trần thành không ngừng ba động mà thôi

- Vĩnh biệt các người - vì hắn không thể xác định được mà thời gian thì không có cho hắn chần chừ nên hắn quyết định giết sạch chúng, hắn đã được nghe khi hắn xuất phát là tên trần thành kia hứa sẽ tha mạng cho chúng khi chúng hoàn thành nhiệm vụ và đã từng nhắc nhở hắn một chút nhưng hắn thật quan tâm sao?

- Hiện tại điểm liệt sát yêu thú nằm trước mắt nên hắn cũng chẳng suy nghĩ nhiều, dù địch hay bạn thì cũng xuống hoàng tuyền hết đi - hắn thầm nghĩ trong lòng rồi thêm một lần lôi điện hắn đã đứng giữa đám yêu trùng cấp thấp đang đánh nhau, nói qua chúng là yêu thú cấp thấp nhưng tất cả chúng đều đã chạm tới đỉnh tột cơ hậu kỳ chỉ còn một bước nhỏ nữa là có thể đạt tới kết Đan kỳ

Hắn đang trầm nghĩ nói không chừng chúng nếu có cơ hội vượt qua hoạn nạn này chúng sẽ nhanh chóng đột phá nhưng không may thay chúng lại gặp phải một tên, điên cuồng thâm độc như vô tam

Lần ở dị giới không biết có phải vì sức ép của chức thiếu tông chủ hay không mà hắn luôn luôn thể hiện một bộ mặt vui vẻ, hoà đồng hắn luôn lấy việc chọc gãi làm niềm vui, gặp phải yêu thú đang hấp hối hay muốn giết hắn hắn cũng chẳng muốn động thủ nhưng bây giờ thì sao

Điên cuồng và thâm độc chính là những từ chính xác nhất để mô tả hắn, có lẽ sau khi thoát khỏi cái chức thiếu tông chủ hắn đã được làm chính mình, bây giờ không công thứ gì có thể ngăn cản hắn làm việc này hắn muốn làm tất cả những gì mình thích, có lẽ đây là bước ngoặt lớn nhất trong cuộc đời hắn - thoát khỏi cái bóng của sư môn

Sau khi vào được giữa trận chiến hắn đưa tay của mình lên rồi bắt đầu kết ấn, miệng thì không ngừng lầm bầm

- Luyện ngục thần thủy - hắn hét lớn một tiếng rồi xuất ra chiêu đầu tiên mà hắn hiện tại có thể sử dụng được khi bước lên kết Đan kỳ, đây là một chiêu thức mà hắn đã suy nghĩ ra trong lúc mộng cảnh trăm năm đi theo lạc long quân

“Luyện ngục thần thủy” được phát động cùng lúc đó là một lượng lớn nước từ không trung đổ xuống, loại nước này không phải là loại nước bình thường mà là nước được kết tinh từ linh lực trong thủy của hắn, không những vậy loại linh lực có trong linh hải của hắn còn kèm theo một loại kịch độc không biết từ đâu xuất hiện, chỉ là loại kịch độc này chỉ có tác dụng làm tê liệt khiến hắn cảm thấy hơi tức nẫu

Hơn hai mươi con yêu trùng cấp thấp bị luyện ngục thần thủy của hắn cuốn lấy rồi sau đó chưa đầy năm giây chúng đã hoàn toàn táng thân, hơn hai mươi con yêu thú mà chính xác là hai mươi ba con yêu trùng cấp 4 bị tiêu diệt chỉ trong một đòn của hắn ; tuy nói chúng đã bị thương cũng như đòn đánh của hắn cực kỳ bất ngờ nhưng việc chỉ trong năm giây mà có thể giết chết được hết chúng hoàn toàn nằm ngoài tính toán của hắn

- Tiểu tử! Nhặt hết xác chúng cho ta - trong tinh thần của hắn tự nhiên lại hiện lên một giọng nói, giọng nói này không ai khác chính là con rồng trong linh hải của hắn, đây cũng là lần thứ hai mà tên kia chủ động liên lạc với hắn ; lần trước là ý muốn giúp đỡ lần này là nhờ hắn giúp đỡ

- Ta sẽ được cái gì - hắn chắc chắn sẽ nhặt hết chúng vì chúng là tài liệu luyện khí nhưng con rồng kia không biết vì sao cũng muốn xác của chúng, vậy tại sao không kiếm một chút lợi tức từ nó cơ chứ

- Ta sẽ cho ngươi một đại cơ duyên -con rồng trong thức hải lần nữa lên tiếng, con rồng kia có lẽ rất cần xác của mấy con yêu thú này nên đưa ra một cái giá cực lớn và hắn cũng chấp nhận, dù không biết cái cơ duyên mà tên kia nói là cái gì nhưng hắn cũng chẳng quan tâm ; việc nhặt hết chúng cũng nằm trong kế hoạch của hắn

Kế hoạch của hắn có hai phần cơ bản một là kiểm tra xem đám yêu thú cấp thấp này đã chết hết chưa tránh cho việc sau khi cướp được lạc nhật thần lộ thì bị đám yêu thú cấp thấp này vây công, thứ hai chính là dị đồ đám yêu thú này ra khỏi trận pháp để cho hắn và trần thành có cơ hội đạt được mục đích và giờ đây kế hoạch phần một đã hoàn thành chỉ còn lại phần hai của kế hoạch

Hắn dùng thần thức của mình vờ vét hết tất cả xác của yêu trùng trong phạm vi này và cũng mất công một chút đi tới bên rìa xung quanh vờ vét sạch rồi chuồn thật nhanh, cùng lúc hắn rời đi thì cũng là lúc đám yêu trùng đuổi theo hắn chạy tới nơi

Thực ra từ lúc chúng thoát khỏi trận pháp thì chúng cũng không ngừng liên lạc với đám yêu thú cấp thấp này, chúng mong muốn có thể tụ tập tất cả yêu trùng để nhằm cứu trợ cho trùng mẫu nên lúc đuổi theo có chút chậm trễ

Sau khi tới nơi thì thấy ấn ký trên người đối thủ lại di chuyển thì chúng cũng lập tức đuổi theo, chỉ là hướng của chúng đuổi theo chính là hướng mà lúc nãy chúng vừa đi tới

Đúng vậy hướng của hắn chạy bây giờ chính là quay về tổ lạc nhật trùng để thực hiện tiếp giai đoạn thứ hai của kế hoạch “giết lạc nhật mẫu trùng, đoạt lạc nhật thần lộ”

Sau bốn năm lần lôi động thì hắn cuối cùng đã quay về được chỗ xuất phát hay nói đúng hơn là quay trở lại được tổ lạc nhật trùng, sau khi trở lại hắn cũng không vội vã chui vào trận pháp mà ở bên ngoài một chút để thu hồi trận bàn mà lúc trước hắn bày “bát quái trận” rồi lại một lần nữa dùng lôi động của mình chạy đi, sau một lúc thì hắn cũng trở lại nhưng vẫn không chui vào trong trận mà bắt đầu gia cố trận pháp một chút rồi mới chui vào trận

Lúc này trận pháp lúc này trần thành đang vật vã chống đỡ lại đám yêu trùng cấp cao này ; tuy rằng nàng có trận pháp hỗ trợ nhưng việc chênh lệch đẳng cấp cũng như chênh lệch nhân số khiến nàng cực kỳ chật vật

- Ta trở lại rồi - hắn nói một tiếng Thông báo rồi bắt đầu giai đoạn thứ hai của kế hoạch ; hắn hoàn toàn yên tâm vấn đề này vì trong trận này chỉ có hắn với trần thành cùng mấy con yêu thú bên trong trận mà thôi còn đám yêu thú yêu trùng bên ngoài thì hắn chẳng quan tâm “đơn giản vì chúng chẳng có cơ hội mà đi vào đây” trừ phi chúng đột phá nguyên anh kỳ, mà điều này hắn hoàn toàn yên tâm vì cũng quanh khu vực này theo hắn biết thì không có con yêu tu nguyên anh kỳ nào cả

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 57: Kẻ thù cũ

Sau một hồi chạy trốn thì cuối cùng võ tam cũng đã trở lại, và tất nhiên khi hắn trở lại thì trận pháp sẽ khác hơn đôi chút vì hắn chính là người điều khiển nó mà

Võ tam vừa bước vào trong trận pháp thì cũng là lúc đám yêu trùng cấp cao ngoài kia chạy về tới nơi nhưng chúng không ngờ rằng nơi này là nhà của chúng mà chúng lại không vào trong được, chúng không ngừng công kích trận pháp nhưng chỉ thấy một hồi dao động mà không thể phá vỡ được trận pháp

- Giúp ta một chút - trần thành thấy hắn quay trở về thì trong lòng mừng rỡ, này giờ quả thật nàng bị đám yêu trùng này giày vò và không biết bao nhiêu lần, ăn không biết bao nhiêu hành nên trong lòng nàng tích tụ không ít oán khí

- Lui ra sau nghỉ ngơi chút đi - hắn nhìn bộ dạng chật vật của tên kia thì trong lòng cũng có chút áy náy

- Làm nhanh rồi về - nàng thấy hắn nói vậy thì nở một nụ cười nhưng với tính khí của nàng thì chắc chắn nàng sẽ không lui lại vì vậy nàng quyết định sẽ song kiếm hợp bích với hắn một chút, giải quyết nhanh cái đám yêu trùng này rồi nhanh chóng chạy trốn

- Được! - hắn dứt khoát trả lời rồi bắt đầu thả ra khí thế của mình, khí thế của hắn mang theo cảm xúc cũng như dự vọng trong con người hắn làm cho đám yêu trùng có chút sợ hãi

Cùng lúc đó tu vi của hắn được kéo lên cho tới khi vượt qua kết Đan sơ kỳ đỉnh và bước sang trung kỳ thì dừng lại

Đúng! Tu vi của hắn hiện tại là kết Đan trung kỳ, cũng chính vì có tu vi này nên hắn hoàn toàn tự tin cho trận chiến này

- Luyện ngục thần thủy - hắn lại một lần nữa sử dụng chiêu này, nhưng lần này đối tượng chiến đấu của hắn lúc này mạnh mẽ hơn rất nhiều nên hắn đã dốc toàn lực cho chiêu công kích này

- Xuất động - sau một hồi chú ngữ cũng như động pháp quyết thì chiêu thức này cũng đã hoàn thành và nó cũng lấy đi toàn bộ linh lực thủy thuộc tính trong linh hải của hắn

Nhờ có trận pháp hỗ trợ mà thủy linh lực bên trong trận pháp này dồi dào khiến cho uy lực của chiêu này lại hơn gấp bội, luyện ngục thần thủy được tạo thành khiến cho toàn bộ khu vực trận pháp này chứa đầy nước độc

Hắn quyết định bao phủ cả trận pháp này bằng độc thủy vì hắn không chắc chắn rằng hắn có thể đơn giản khoá lại tất cả yêu trùng, nên nhớ rằng chúng không phải là loại yêu trùng cấp thấp

Việc thần thủy tràn ngập cả trận pháp khiến hắn và trần thành cũng có chút ảnh hưởng, hắn cảm thấy bản thân mình ở trong thần thủy của mình tạo ra cũng có chút khó chịu

- Tấn công! - sau khi phát động được luyện ngục thần thủy thì hắn hét lên một tiếng nhắc nhở trần thành bắt đầu toàn lực tấn công, hắn tin chắc rằng tên kia cũng có thể chịu đựng được một chút

- Tịch tà thần lôi: lôi quang trảm - sau khi sử dụng hết linh lực thủy thuộc tính thì hắn chuyển sang dùng linh lực lôi thuộc tính, hắn xuất ra chiêu mạnh nhất của mình nhằm đánh bại chúng sớm nhất có thể để thoát ra khỏi luyện ngục làm cho hắn có chút tê dại này

- lôi lực phản thiên - trần thành đang cảm thấy cực kỳ khó chịu khi võ tam không ngăn ngại mà kéo hắn vào luôn trong chiêu thức của hắn, cộng thêm việc loại nước này có chút khiến nàng hít thở không thông khiến cho oán khí từ này giờ tích tụ lại bạo phát

Và nàng đã dùng lôi thuật mạnh nhất của mình, không những thế phạm vi của thuật này là bao trùm toàn bộ trận pháp này; nàng oán hận yêu trùng một thì oán hận hắn đến mười lần nên sẵn có cơ hội này nàng phải trả thì một chút mới được

Hai loại lôi thuật phát ra cộng thêm sự tăng phúc của thần thủy khiến cho uy lực của chúng tăng lên gấp bội nhưng khác nhau ở chỗ hắn dùng lôi thần trảm tấn công yêu trùng thì trần thành dùng lôi điện để tấn công cả hắn cũng như yêu trùng

Đám yêu trùng sau khi bị luyện ngục thần thủy của võ tam bao trùm thì chúng nhao nhao chạy trốn nhưng không thể vì trận pháp đã ngăn cản toàn bộ đường lui của chúng, vốn là những yêu thú sử dụng độc nên độc thuật trong thần thủy không có chút ảnh hưởng nào với chính những trọng thủy thì lại khác

Bất kỳ con yêu thú nào tu luyện hoạt thuộc tính khi đứng trước thủy thuật thì đều cảm thấy sợ hãi nhất là loại trọng thủy mà võ tam có được lại làm cho đám yêu thú hệ bay cảm thấy khó chịu hơn

Trọng thủy vốn là một loại nước độc nhưng nó vượt xa loại độc Thông thường vì nó là loại độc mang tính chất vật lý nên bất kỳ kẻ nào nằm trong phạm vi nó phát ra đều cảm thấy thân thể mình nặng trĩu, hoạt động khó khăn cộng thêm việc khó thở trong nước khiến cho nó trở thành một loại độc mà không ai muốn ném trái cả

Sau hai đòn lôi thuật hợp thì đám yêu trùng trong trận pháp cũng đã bị tiêu diệt sạch, cùng lúc đó luyện ngục thần thủy cũng được hấn thu lại chỉ là giờ đây thân thể võ tam đang bốc ra một mùi khét lẹt

- Người điên à - cảm giác khó chịu khi nằm trong thần thủy cũng như có chút tê dại khiến cho công kích của trần thành tác động lên hấn cũng mạnh mẽ không kém lên yêu thú, giờ đây hấn toàn thân như mất hết sức lực ngồi bệt xuống mà mắng chửi

Đòn công kích của trần thành thật sự khiến hấn ăn không tiêu, may mà hấn cũng dùng lôi thuật nếu không thì hấn đã chết không chừng

- Đây là trả lễ - trần thành cũng ngồi bệt xuống đất thờ hồn hèn, hấn cũng như võ tam đã gánh chịu tất cả hai đòn sát thương của cả hai người, tuy rằng thân thể hấn mạnh mẽ nhưng sau hai đòn công kích này hấn dường như cũng đã mất hết sức lực

- Vậy công đám yêu trùng bên ngoài thì sao? - giờ đây nàng đã không công một chút sức lực nào mà chiến đấu nên nàng khá lo lắng việc đám yêu trùng bên ngoài tấn công vào, nếu thật chúng tấn công vào thì hai người sẽ rất nguy hiểm nhất là tên kia, hấn có thể mất mạng không chừng

- Người nói đám nào nữa - võ tam có chút khó hiểu nhìn trần thành một cái, hấn thật không hiểu tên kia nói đám yêu trùng ngoài kia chẳng lẽ xung quanh đây công có một tổ lạc nhật trùng nào khác

- Thì cái đám mà người dẫn đi đó - trần thành nhìn hấn một cái như kẻ ngu, chẳng lẽ tên này quên mất còn mấy con yêu trùng cấp cao ngoài kia sao

- Người nói cái đám này hả - hấn chỉ tay ra sau trần thành một cái rồi nói

- Sao chúng lại ở đây! - trần thành ngây người một lúc, vì rõ ràng lúc này chiến đấu chúng còn ở bên ngoài mà, tại sao giờ chúng lại chết tại đây chẳng lẽ tên kia kéo chúng vào

- Người nghĩ đúng rồi đó! - võ tam tán thưởng một câu nhưng giọng điệu của hấn thì giống như mắng trần thành vậy

Đúng là hấn và cũng chỉ có hấn mới có thể làm được việc này, thực ra trước đó hấn không tính lôi bọn yêu trùng bên ngoài vào nhưng khi trần thành công tạo ra luyện ngục thần thủy thì ý tưởng này mới phát sinh, hấn đoán chắc rằng sau đợt công kích này thì hai người sẽ bị tổn thương không hề nhẹ nên cố tình tạo ra một khe hở cho đám yêu trùng ngoài kia xông vào nhằm gây chút tổn thương tới chúng

Nhưng không ngờ đòn kết hợp của hai người lại có lực sát thương mạnh mẽ tới vậy, khiến cho không những giết chết tất cả yêu trùng kết Đan trung kỳ mà cả bốn con hậu kỳ cũng chết sạch và còn không ngờ tới là hấn và trần thành cũng bị hai đòn kết hợp này làm cho trọng thương và mất hết sức lực

- Người là võ tam - trong lúc hai người đang nói chuyện thì một giọng nói vang lên từ thân thể trình mẫu, cùng lúc đó là một làn khói xanh bay ra từ thân thể trùng mẫu rồi tạo ra một cái hình người mờ mờ ảo ảo

- Người là ai! - hấn giật mình đánh thót một cái, hấn không ngờ sau khi diệt hết đám yêu trùng này thì công lôi ra một tên khác, nói thật hiện tại hấn không công sức mà chiến đấu nữa; hấn nhìn về phía làn khói xanh rồi hỏi

- Lâu lắm rồi không gặp nhỉ? Lạc vân tông thiếu chủ - làn khói xanh không trả lời câu hỏi của hấn mà tiếp tục nói

- Người là ai! - vẫn câu hỏi ấy nhưng giờ đây giọng nói của hấn càng thêm trầm trọng, kẻ nhận định và biết hấn là thiếu chủ lạc vân tông chỉ có thể là kẻ ở thế giới kia, mà ở thế giới kia hấn có khá nhiều kẻ thù nhất là mấy tên thiên tài của tông môn khác đã từng bị hấn đánh đập dã man

- Nhớ lần đó chúng ta gặp nhau đến bây giờ cũng đã hơn trăm năm, mà chính xác hơn là một trăm năm mười năm có lẽ - vẫn không phải câu trả lời mà hấn muốn có, tên kia hình như chẳng để ta tới hấn mà tiếp tục nói

- Ta nhớ lần cuối cùng chúng ta gặp nhau là ở bên ngoài hắc ám sâm lâm, cũng chính ngày đó người mang đi người mà ta yêu thương nhất - tên kia như chẳng để ý đến hấn mà bắt đầu hồi tưởng

Võ tam nghe tới đây thì hoàn toàn lặng người, năm đó ngoài hắc ám sâm lâm đúng là hấn có gặp một đám người mà nhóm người đó không ai khác chính là nhóm của nguyệt nhi - chẳng lẽ tên này nằm trong nhóm người đó

- Đúng như người nghĩ! Ta đúng là nằm trong nhóm đó nhưng ta không phải là người của yểm nguyệt tông mà vốn là thiên tài của phục yêu tông

- chẳng lẽ người là hoàng nhật - hấn nhớ năm đó trong phục yêu tông lần hấn đi vào ăn cấp đại diễn quyết thì có gặp tên này một lần và từng đánh cho tên này sml tới nỗi tên này bị trọng thương gần chết

- Đúng vậy ta là hoàng nhật - bóng xanh kia cũng không phủ nhận điều đó, hấn nhìn võ tam một cái oán hận nói

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Hội ngộ

Trần thành khi biết được còn có thể lực thứ ba trong cuộc chiến này thì lòng khá hốt hoảng, hiện tại nàng cũng như võ tam bây giờ đã không còn sức chiến đấu

Khi nghe hai người kia nói chuyện thì nàng cũng đã biết nguy hiểm đang cận kề chỉ là nàng chưa muốn sử dụng đến nó, hay nói đúng hơn nàng muốn biết người con gái trong câu chuyện của hai người này là ai, và tên kia chính là kẻ nào, nàng muốn tìm hiểu sâu hơn về hắn vì vậy nàng chưa có ra tay

- Năm đó vì theo đuổi nàng mà ta đã từ bỏ giấc mơ của mình, vốn là một tu sỹ kết Đan kỳ mà lại giả bộ làm tu sỹ trúc cơ để được ngày ngày hầu hân nàng ; nhưng cuối cùng thì sao? - hoàng thiên nói đến đây thì dừng lại, hăm nhìn về phía võ tam bằng ánh mắt thù hận không chút gì che giấu

- Vậy tại sao ngươi ở đây - đây là câu hỏi mà võ tam muốn biết nhất, tại sao tên này có mặt ở thế giới này? Tại sao lại nằm trong thân thể trùng mẫu? Những người thân quen của hắn ở thế giới kia giờ ra sao?....

- Cái này không phải là do các ngươi ban tặng sao? Chính lạc vân tông các ngươi đã làm ra mà giờ lại hỏi ta - hoàng thiên lúc này dùng dùng nỗi giận, theo hắn tất cả đều là lỗi của lạc vân tông ; nếu không phải vì lạc vân tông công bố môn công pháp kia thì nhân tộc đâu có bị diệt vong? Hắn đâu phải sống chui sống lủi nhờ vào con yêu trùng thấy bại này

- Tại sao lại là chúng ta? Chẳng phải vì lòng tham của các ngươi nên mới dẫn đến cơ sự này, việc này liên quan gì đến tông môn bọn ta - hắn hiểu câu nói của đối phương và hắn cũng hiểu sự đau khổ trong lòng hoàng thiên nhưng việc tên kia đổ hết lỗi lầm lên đầu tông môn là điều không thể và hắn cũng không bao giờ chấp nhận

- Đúng là lòng tham của nhân tộc quá lớn nhưng điều đó càng chứng tỏ chính các ngươi đứng đằng sau vụ này vậy không phải các ngươi có ý gây ra hay sao? - không chỉ mình hoàng thiên mà toàn bộ trên dưới phục yêu tông đều cho rằng đây là trường âm mưu của lạc vân tông, lạc vân tông muốn diệt sát tất cả nhân tộc để làm bá chủ vùng đất này

- Ngươi! - hắn đúng là không còn lời bài phản bác lại ý kiến này cả, năm xưa đúng là hắn từng suy nghĩ qua việc công bố môn công pháp kia liệu có đúng hay không, tại sao tông môn lại làm như vậy và hắn nghĩ ngay ra là tông môn muốn nhân tộc mạnh mẽ hơn, các bậc tiền bối không còn muốn giữ kín bí mật kia nữa nhưng giờ đây suy nghĩ lại thì hắn thấy hoàng thiên nói hoàn toàn có lý

Vậy tông môn hắn công bố môn công pháp kia có mục đích gì? Đằng sau chuyện này liệu có uẩn khúc nào đó chẳng hạn không tin rằng truyền thừa bao đời nay của lạc vân tông lại chỉ để cho có, lời giáo huấn của tổ tiên chỉ là bức bình phong che kín thiên hạ

- Tất cả là do lạc vân tông các ngươi! - thấy hắn không còn lời nào đáp lại, hoàng thiên lại một lần nữa nói ra câu ấy, hắn cũng như đồng môn của mình tin tưởng rằng chính lạc vân tông đã tiêu diệt toàn bộ nhân tộc

- Ngươi nói đúng! Chính lạc vân tông ta đã làm ra chuyện này - một giọng nói nhỏ vang lên cùng lúc đó là chiếc nhẫn trên tay võ tam không ngừng phát sáng, nó bay ra khỏi tay của võ tam rồi xoay tròn trên không trung

- Sư phụ - hắn nghe thấy giọng nói này thì hắn đã biết người nói ra câu ấy là ai, hắn thốt lên một cách bất ngờ

- Không ngờ số ngươi cũng đào hoa vãi a, hết nguyệt nhi tới uyển phượng giờ lại thêm một cô nương nữa - chiếc nhẫn trên tay hắn xoay tròn một lúc rồi hiện ra một bóng người người đó không ai khác chính là sư phụ của hắn

- Không biết khi nghe tin ngươi đang ở cùng một cô nương khác liệu hai nàng có dễ yên cho ngươi hay không a! - lão lại tiếp tục nói, đã bao lâu rồi không nói chuyện với ai nên giọng nói của lão có chút cứng nhắc

- Tiểu cô nương! Ý Người nói hân - võ tam chỉ về phía trần thành một cái rồi nghi hoặc nói, hắn không tin tên này là con gái ; con gái gì mà có hai lưng hơn nữa lại còn tham lam và độc ác như vậy

- Cha ngươi có khỏe không? - bỏ qua việc nói chuyện với võ tam ông ta nhìn về phía trần thành hỏi

- Cảm ơn tiền bối quan tâm, gia phụ vẫn khỏe - dù nàng không biết đối phương là ai nhưng nghe điệu hỏi của đối phương thì nàng đoán chắc người này có quen biết với phụ thân của mình

- Hắn sắp chết rồi còn khỏe cái gì! - lão ta lại nói lần này là một câu khiến trần thành tức ói máu

- Ngươi nói bậy! Cha ta làm sao mà chết được - trần thành hét toáng lên rồi chỉ thẳng vào mặt lão

- Không những cha ngươi còn có tên lưu dương kia nữa - lão không để ý đến hành động của trần thành mà cười một cái rồi nói thêm

- Là đại đoàn trưởng - trần thành và võ tam cùng thốt lên bất ngờ, đại đoàn trưởng vậy mà thọ nguyên cũng sắp hết - đây đúng là một tin tức động trời

- Đáng lẽ ra hai tên đó đã chết từ sớm, nếu không nhờ chị gái của ngươi thì có lẽ mộ của bọn chúng giờ đây chắc nằm sâu tới mười tấc đất rồi - lão lại nhìn về phía võ tam một cái rồi nói

- Là chị gái ta sao! - võ tam bao lâu nay vẫn tìm tung tích của chị gái hắn, chỉ là dù làm trăm phương ngàn cách cũng không thể tìm được, nay tự nhiên từ

đầu chui ra linh hồn của sư phụ không những vậy công nói cho hắn biết tin tức của chị gái hắn khiến hắn vô cùng sốt ruột

- Không cần phải tìm nàng nữa! - lão lại nói tiếp một câu, trong câu nói của lão có chút thoáng buồn ; đúng vậy lão đang buồn thay cho một thiên tài tu đạo, buồn thay cho một gia tộc mạnh mẽ nhất đại thiên thể giới

- Người biết chị gái ta sao? - hắn khi nghe tới câu kia thì cũng đã biết kết quả, nhưng hắn vẫn không hiểu vì sao sư phụ của hắn lại biết đến chị, hơn nữa quan hệ của hai người có lẽ cũng không bình thường

- Nàng chính là người mở ra màn kịch này! Là người chấm dứt một thời đại tu chân ở nhân giới dị giới - lão vừa nói vừa hồi tưởng, lão tưởng tượng đến đêm đó người kia từ không trung lao xuống rồi nói với lão một nhiệm vụ

Người đó mang trong mình ấn ký của tổ tiên, không những vậy người đó còn là người duy nhất còn sống trong lần tai họa đó khiến cho lão không thể không nghe theo, và kết quả chính là nhân tộc dị giới diệt vong

- Người đã hiểu chưa - nói xong lão nhìn về phía hoàng thiên một cái rồi nói

- Vậy ra tất cả đều do gia đình nhà ngươi gây ra - hoàng thiên chỉ thẳng vào mặt võ tam rồi nói

- Người nói đúng rồi đó nhưng lại sai mất một điểm, đó chính là tất cả nhân tộc ở dị giới hay thể giới này chỉ là nô bộc của họ và việc ngươi chỉ thẳng vào mặt chủ nhân của mình chính là việc đại nghịch bất đạo - lão nói xong thì điều khiển luồng âm linh của mình tiến tới bên cạnh hoàng thiên rồi một phát nuốt gọn

- Võ tam đây chính là thiên mệnh của ngươi và ngươi phải tiếp nhận nó - sau khi nuốt xong linh hồn của hoàng thiên thì linh hồn của lão cũng mờ nhạt dần lão cười một cách sáng khoái rồi nói

- Thiên mệnh của ngươi chính là bảo vệ mảnh đất này - đó là câu cuối cùng của lão trước khi lão ta hoàn toàn biến mất, sau khi lão ta biến mất thì chiếc nhẫn lại trở về nguyên trạng rồi bay vào ngón tay của hắn

Hắn đứng ngây người ra một lúc, quả thực số lượng tin tức mà hôm nay hắn nhận được thật sự quá nhiều, nhiều đến nỗi hắn hoàn toàn nuốt không trôi

Hắn đưa tay sờ lên chiếc nhẫn màu xanh lá có hình con sâu rồi ngẫm nghĩ - Đây chẳng phải là ý của chị gái hắn để lại trước khi rời đi sao - trước đây hắn hoàn toàn không hiểu rõ nó nhưng giờ thì tất cả đã sáng tỏ

“Khi nhân tộc của một trong hai thể giới hoàn toàn bị tận diệt thì hai thể giới sẽ dung hợp làm một và khai sinh ra một thể giới mới, và thể giới ấy sẽ trở lại trong lòng đại thiên thể giới vì vậy đệ nhanh chóng tăng cường thực lực của mình đi ; sẽ nhanh thôi ngày ấy sẽ tới, cố gắng lên tí tin tưởng đệ sẽ làm được” đó chính là nguyên văn lời nói của tí ti hắn mà trước đây hắn hoàn toàn không hiểu

Hắn đưa thần thức một lần nữa tra xét chiếc nhẫn trên tay thì một cảnh tượng khiến hắn phát sốt - căn nhà của hắn đang nằm trong chiếc nhẫn này, không những vậy nó còn nằm trong một góc của chiếc nhẫn, xung quanh đó chính là những căn nhà khác mà lối kiến trúc này khiến hắn cực kỳ quen thuộc

- Động thiên - một dòng chữ không ngừng hiện lên trong đầu hắn, năm xưa chính từ nơi đây hắn bước ra thế giới bên ngoài nhưng không ngờ những thứ hắn tưởng chừng như đã mất ấy lại luôn bên cạnh hắn

- Toàn bộ gia sản của gia tộc hắn chính là chiếc nhẫn này - hắn thất thần một lúc, nhớ lại năm xưa khi phụ thân hắn đưa hắn cùng chị gái hắn vượt giới thì có đem một thứ cho chị hắn và bảo rằng - toàn bộ gia sản của tộc ta đều là chiếc nhẫn này? Con hãy giữ nó cho thật cẩn thận, nếu một ngày nào đó địch nhân có phát hiện ra thì hãy dùng chính linh hồn mình phong ấn nó lại

Đó chính là hình ảnh cuối cùng của phụ thân hắn cùng toàn bộ tộc nhân của hắn

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Hoàn thành ước định và đại cơ duyên

Võ tam hiện tại không biết nên làm gì, theo như cách nói của sư phụ thì tất cả mọi chuyện diễn ra đều do tí ti mình làm nên, vậy mục đích thực sự của tí ti là gì “phải chăng là người đang tìm cách quay về đại thiên thể giới để trả thù” chỉ có như vậy mới giải thích được chuyện này.

Nhưng theo ý của sư phụ thì tí ti đã chết vậy người duy nhất có thể trở về là hắn, nhưng lúc đó hắn đang hôn mê và ở thế giới kia vậy chẳng phải tí ti hắn đưa hắn tới đó hay sao. Nhưng như vậy cũng không thể giải thích tất cả, vậy thì tại sao

Hiện tại hắn không tìm thấy câu trả lời vì vậy hắn cũng chẳng thêm nghĩ nữa, có chuyện gì từ từ tính, tất cả sẽ được trả lời trong tương lai “hắn hi vọng là vậy”

- Vì điểm liệt sát tất cả đều thuộc về ta nên chúng ta sẽ theo cách phân chia tài nguyên theo cách cũ - bỏ qua mọi suy nghĩ trong đầu, sau khi hấn quan sát điểm liệt yêu thì thấy số lượng yêu thú giết được đã lên tới 50 kill nên hấn quyết định theo thể thức từng bàn bạc khi trước mà phân chia tài liệu

- Được - trần thành cũng không chút dị nghị đáp lời, thực ra trần thành hiện tại chẳng để ý tới việc này, nàng đang suy nghĩ về mấy vấn đề mà lão đạo mà võ tam gọi là sư phụ kia nói

- Cha mình sắp chết và việc kéo dài tuổi thọ của người là nhờ tí ti của võ tam, không những vậy còn có đại đoàn trưởng cũng nằm trong tình trạng này - thông tin này cực kỳ quan trọng với nàng, không những nó liên quan đến tuổi thọ của hai vị được mệnh danh là thánh nhân của nhân tộc nó còn liên quan đến một vị thần bí nhân được xem là chủ nhân của toàn bộ nhân tộc và bây giờ công liên quan tới võ tam

- Nhân tộc thực sự chỉ là nô lệ của họ hay sao? Vậy thế giới này chẳng phải là do họ tạo ra và rằng tất cả mọi người trong thế giới này đều là nô bộc của gia tộc kia, bọn họ được nuôi dưỡng như sủng thú? Và rằng khi họ không cần đến có thể vứt bỏ như dị giới mà lão đạo kia nói đến hay sao? - võ tam tin tức mới trào vào chiếc đầu nhỏ bé của nàng khiến cho nó nóng ra như sắp vỡ, hấp thụ số lượng thông tin này khiến cho nàng cảm thấy cực kỳ nhức óc

- Vậy mình nên làm gì bây giờ? - nàng đang tự hỏi không biết nên làm cái gì hiện tại “tốt nhất là về nhà thật sớm để hỏi xem tình hình rồi mới ra quyết định” nàng quyết định trong lòng rồi tạm thời gác chuyện này lại sau này sẽ tính

- Vậy! Quyết định thế nhé! - nói xong võ tam cũng không chần chừ lao tới xác mấy con yêu trùng đang nằm vất vưởng trong trận pháp rồi lấy mấy thứ mình cần “tất nhiên thứ hấn cần là tinh thạch, chỉ là giờ cần lấy thêm một món nữa đó là độc nang của yêu trùng”

- Đây là phần của ngươi - sau khi hoàn tất mọi việc thì hấn đưa thần thức của mình vào túi trữ vật rồi lấy ra tất cả xác yêu trùng cấp thấp mà hấn đã lượm được đưa cho trần thành

Một Đống xác yêu trùng cấp thấp lên tới ngàn con chính là tác phẩm của trần thành nên hấn cũng chẳng thèm hỏi của, dứt khoát trả cho nàng chỉ là hấn đã lấy đi nang độc trong bụng chúng coi như là lấy công đi lượm

Nhìn thấy các một yêu trùng chất Đống như một ngọn núi nhỏ, nàng vui mừng hơn hờ gom chúng tất cả chúng vào túi trữ vật kể cả xác mấy con yêu thua cấp cao kia

- Vì ta cần tài liệu để luyện pháp khí nên ta sẽ mua lại một số đuôi của lạc nhật trùng nên ta sẽ làm cho ngươi một bộ trận pháp mang địa hỏa cấp cao, nếu ngươi đồng ta thì cho ta năm cái đuôi của yêu trùng - sau khi nàng cất hết tất cả xác yêu trùng vào túi trữ vật thì hấn nói thêm

- Được! - nàng nói xong thì cũng không chần chừ lấy ra tất cả đuôi của yêu trùng đưa cho hấn, thực ra với nàng quý trọng nhất không phải là mấy thứ này mà là máu huyết của yêu trùng ; nghe nói máu huyết của yêu trùng lạc nhật trùng chính là một trong những tài liệu dùng để rèn luyện thân thể tốt nhất, hơn nữa nó còn là chủ được để luyện “lạc độc nhật lộ” một loại độc lộ khá nổi tiếng ở thế giới này ngoài ra với nàng thứ quý giá thứ hai là cánh của yêu trùng này, còn đuôi của yêu trùng với nàng chẳng có chút tác dụng gì nên nghe hấn nói vậy thì nàng cũng dứt khoát đồng ý

Hấn nhận lại tất cả đuôi của nàng đem tới, rồi sau đó ngồi xuống bắt đầu chế trận

Một trận pháp không cần người điều khiển mà chỉ cần bố trí là có thể động trận với hấn cũng không quá khó khăn, khó khăn nhất là tạo cho nó một vài cái nhiệm vụ đơn giản khác đó cũng là điều khó khăn nhất với hấn hiện giờ

- Ngươi cho ta một tia thần thức - trần thành đang ngồi bên cạnh xem hấn luyện khí thì bất ngờ nghe hấn gọi tới mình khiến nàng giật mình một cái, khi nghe rõ câu nói của hấn thì vội vàng tách ra một tia thần thức đưa cho hấn

Thực ra việc đưa thần thức của mình cho người khác là một điều cấm kỵ, toàn thể tu chân giới không ai muốn làm điều này cũng chẳng ai dám làm điều này, phải biết rằng cho dù là một tia thần thức nhỏ nhoi mất đi cũng có thể gây cho chủ nhân nó họa sát thương không chỉ vậy nếu mà tia thần thức đó lọt vào tay kẻ xấu thì không những bị chết mà đôi khi còn bị đối phương dày vò tới mức sống không được chết không xong, thậm chí là mất đi con đường luân hồi

Nhưng nàng tin hấn vì vậy nàng không ngại việc này và đáp lại lòng tin của nàng hấn cũng chẳng phụ lòng nàng ; sau một canh giờ không ngừng luyện khí thì hấn cũng đã cho ra lò một bộ trận pháp mà chỉ trần thành mới có thể sử dụng, bộ trận pháp này nói đúng hơn nó là một bộ pháp khí theo kiểu pháp khí tùy thân có thể đứng nạp vào trong thân thể

Hấn muốn tạo ra nó vì hấn thấy kinh mạch của nàng không được bồi bổ, giống như là quá trình héo rục của kinh mạch vậy, vốn tu chân giả chính là tu luyện kinh mạch nhưng dị năng giả lại bỏ qua việc này khiến cho tai họa ngầm phát tác

Một tu sỹ tu chân giả vốn có tuổi thọ cực lớn nhất là khi lên kết Đan kỳ thì tuổi thọ của người đó ít nhất là hơn năm trăm tuổi, nhưng giờ đây hấn thấy trần thành tuy rằng có thực lực của một kết Đan tu sỹ nhưng tuổi thọ của nàng sẽ kéo dài không quá trăm năm

Chính vì vậy hấn muốn tạo một bộ trận pháp để nàng có thể mang bên người nhằm duy trì sức sống của nàng cũng như tăng cường tuổi thọ và hơn nữa nó có thể rèn luyện thân thể nàng từ bên trong chứ không phải dùng ngoại vật bên ngoài

- Dùng thần thức ký ấn nhận chủ rồi đưa nó vào trong người - mất hơn một canh giờ để tạo bộ pháp khí này, sau khi làm xong thì hấn cũng mệt rã rời, cộng thêm việc trước đó vừa mới trải qua một cuộc chiến khốc liệt khiến cho hấn vừa hồi phục được một tí thì giờ đây hấn không còn trụ vững nữa

- Ngươi không sao chứ - thấy hấn lưng lay sắp ngã, trần thành vội đưa tay đỡ lấy hấn rồi ân cần hỏi thăm

- Người đi lấy thần nhũ đi, ta tỉnh đường một lúc - sau khi ngồi xuống thì hần lại mở miệng và tất nhiên việc hần quan tâm hiện nay chính là thần lạc nhật thần lộ cùng lạc nhật thần nhũ

- Được - nàng nghe hần nói vậy thì động thân ngay, nàng nhanh chóng lao vào tổ trùng tìm kiếm

- Đồ của ta đâu! - trong linh hải vang lên một giọng nói và nó không phải của ai khác chính là của con rồng chết tiệt ngay bên trong linh hải của hần

- Người nói cho ta một đại cơ duyên - hần không để ta tới lời nói của đối phương mà hỏi lại, hần muốn biết đại cơ duyên mà tên Kia nói tới là thứ gì

- Sau này người sẽ biết! - con rồng bí ẩn nhấc mép cười

- Nhưng ta muốn biết bây giờ - hần tiếp tục truy hỏi, hần muốn biết giá trị của hơn ngàn cái túi nang độc này để làm gì và mục đích của tên kia là gì

Với tên này hần chưa bao giờ tin tưởng cả thậm chí chưa bao giờ tồn tại một ý nghĩ tin tưởng ở trong đầu, có một tồn tại có ý thức khác trong bản thân thì bất kỳ kẻ nào cũng không muốn cho dù kẻ đó mang cho người lợi lộc thể nào đi chăng nữa

Hần muốn tổng khứ tên này đi càng sớm càng tốt, tốt nhất là sau vụ độc nang này tên này sẽ rời khỏi thân thể hần cho hần đỡ phiền và lo lắng. Hần thậm chí từng nghĩ không lẽ bất kỳ tộc nhân nào trong gia tộc đều phải mang theo một con rồng làm chuyện như thế này trong người sao, một tồn tại mà đến chủ nhân của nó cũng không thể nói chuyện chứ đừng nói là sai khiến

- Đại cơ duyên đó hiện tại ta chưa thể nói ra được! Nói đúng hơn là hiện tại chưa phải lúc nói cho người biết, người chỉ cần biết người cho ta càng nhiều nguyên liệu độc tính thì đại cơ duyên của người sẽ càng lớn và thậm chí đôi khi nó còn lớn hơn bất cứ thứ gì người tưởng tượng ra - con rồng kia cũng không phải là kẻ dễ lừa bịp, hay nói đúng hơn là nó không hề để ý tới nhận định của võ tam, công việc của hần chỉ là bày một cái bánh ngọt thật lớn rồi cho tên kia nhảy vào

- Ta muốn biết một chút ngay bây giờ, nếu không thì đừng hòng - võ tam cũng không phải là kẻ ngu, nếu người không cho ta biết thì ta cũng chẳng thêm làm việc, hơn nữa bao nhiêu túi độc này nếu không cho người thì ta cũng có cách dùng đến nó, đâu cần người cho ta đại cơ duyên gì gì đó

- Được! Nhất ngôn cửu đỉnh, nếu người cho ta tất cả số lượng túi nang độc kia thì ngay bây giờ, ngay lúc này ta sẽ cho người một cái cơ duyên nho nhỏ
- con rồng thấy điệu bộ của hần như vậy thì cũng có chút nhượng bộ, hần quyết định cho tên Kia một cái cơ duyên nho nhỏ coi như là một cuộc giao dịch đầu tiên vậy

- Nhận lấy - hần nói xong thì ném Đồng túi nang độc của lạc nhật trùng tất cả đều ném cho đối phương cùng lúc đó bên ngoài trần thành cũng nói với hần một câu tương tự như vậy

- Người làm việc thật nhanh gọn- khi nhìn thấy mấy lọ lạc nhật thần lộ trần tay không ngại ngần hần khen ngợi một câu

- Đây là lạc nhật thần nhũ!- sau khi nhận lấy bình cuối cùng mà nói đúng hơn nó là một khối đặc lạc nhật thần lộ thì hần ngược nhìn trần thành một cái rồi hỏi

- Đúng vậy! Vốn có thể nó lớn hơn đôi chút nhưng hình như chúng vừa bị lấy đi một ít, may thay chúng không lấy đi tất cả nếu không thì sẽ tiếc chết mất
- trần thành nghe hần hỏi thì nói lại, nàng tin tưởng đối phương sẽ hiểu

- Chừng này cũng đủ dùng rồi - hần hoàn toàn hiểu ý nàng nói, có lẽ mấy con yêu trùng kia đã dùng chính lạc nhật thần nhũ này để tăng tiến tu vi và trần thành vì sợ hần không hiểu nên có giải thích qua một chút

Chỉ là sau khi cất xong Đồng lạc nhật thần lộ cùng lạc nhật thần nhũ thì hần có cảm giác cực kỳ mệt mỏi, sau đó hần ngất đi một cách lạ thường, trần thành nhìn thấy hần ngã xuống thì toan đưa tay đỡ nhưng bỗng dưng đầu nàng cũng có cảm giác nặng trĩu, rồi nàng cũng ngất đi một cách kỳ lạ

- Cơ duyên của người đó, hường thụ đi - cùng lúc đó trong linh hải, con rồng đang trú ngụ kia cười hai tiếng rồi nói chỉ là giọng nói này không để cho ai nghe thấy cả

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Thánh nhân phương đông

Ngày lập thứ 27 cuối cùng cũng kết thúc, ngày hôm nay bảng xếp hạng có ba sự thay đổi cực khiến cho người xem có một chút phấn khích

Sau khi những người được xem là sẽ cực nổi bật trong cuộc chiến này đã trở về thì hầu như cuộc chiến vào top 10 cũng đã kết thúc, nhưng hôm nay sau ngày 27 lại có một người phía ngoài chen chân vào top 10

- Lý Khang? Các người đã nghe tới cái tên này chưa - lúc này Bạch Lang đoàn trưởng nhìn về mấy vị đoàn trưởng còn lại hỏi, cả ngày hôm nay nàng luôn canh cánh nỗi lo sẽ thật sự có một nhân vật đánh bật tất cả để chen chân vào top ba như vị đệ tử của nàng vẫn hay nhắc đến

Liệu thật sự người đó có tồn tại hay không nàng hoàn toàn không biết, nhìn thấy đệ tử của mình đang bế quan ổn định tu vi nên nàng cũng không muốn làm phiền, nhưng sự kiện có người chen chân vào top 10 khiến nàng khá lưu tâm “ phải chăng người đó đã xuất hiện ”

Sau khi suy nghĩ một hồi nàng đành hỏi mấy người còn lại vì nàng chưa từng biết về nhân vật này, theo như nàng biết trong lớp dự bị quân đoàn không có ai có tên như vậy mà dù có đi chẳng nữa thì chắc chắn trước đây không hề nổi bật

- Đó là người mà ta dẫn về - huyết lang đoàn trưởng nhìn lên bảng tổng sắp cũng có chút kinh dị, nhưng khi thấy vị trí cuối cùng thì hắn cũng vỗ lê đôi phần

Người ở vị trí cuối cùng hiện tại thay vì vô tam, bây giờ lại hiện lên một cái tên nổi bật không kém - lý minh: 0 kill -, người này hiện tại là kẻ độn sỏ ; theo như huyết lang đoàn trưởng biết thì hai anh em nhà lý minh lý khang này lúc trước hai người đều nằm ở phần nửa cuối bảng xếp hạng nhưng hôm nay bỗng nhiên một trong hai người lại chen chân vào top 10 còn người còn lại thì độn sỏ. Nhất là người độn sỏ tên lý minh kia tên của hắn đã bị bôi đen chứng tỏ hắn đã chết đi trong cuộc chiến này, Vĩnh viễn nằm lại trong bụng yêu thú

- Hắn là kẻ thế nào? - bạch lang đoàn trưởng khi nghe thấy câu trả lời của huyết lang thì vội vàng hỏi lại, không những nàng mà tất cả mọi người đều muốn biết về nhân vật này, một nhân vật tự nhiên sáng chói khiến cho bao người ngược nhìn

Hắn nổi bật vì đơn giản hắn chỉ mất có 1 ngày để chen chân vào top 10, hắn nổi bật vì đơn giản hắn là người duy nhất trong top 10 còn trụ lại trên chiến trường, hắn nổi bật vì đơn giản hắn tạo cho mọi người sự kinh ngạc tột độ ; hơn nữa hắn còn là kẻ được huyết lang đoàn trưởng đem về chương tở người này không đơn giản

- Kẻ này có lỗi - băng song thuộc tính - huyết lang đoàn trưởng trả lời một cách tự nhiên, quả thực lỗi băng song thuộc tính luôn có một sức nặng đặc biệt, nếu không kể tới tên thiên tài như trần thanh có ba loại thuộc tính cổ hữu thì tên này được xem là thiên tài chân chính rồi, đôi khi nếu kẻ khác biết được không chừng xem hắn như báu vật không nỡ cho vào cuộc săn thú này cũng nên

- Là lỗi băng song thuộc tính - tất cả mọi người đều cực kỳ kinh ngạc, phải biết sở hồng chỉ có thủy phong nhị thuộc tính mà đã bá đạo như vậy thì lỗi băng song thuộc tính đâu có kém hơn, đôi khi nó còn được đánh giá cao hơn nữa

- Là dị năng song thuộc tính - sở hồng lầm bầm một câu, lần đầu tiên trong cuộc đời hắn cảm thấy áp lực như vậy, với thiên tài như vậy nếu hắn phát triển thì hoàn toàn có thể lật đổ bản thân trong ngay mai

- Nhưng tu vi của hắn rất thấp chỉ có dị năng cấp 4 - huyết lang đoàn trưởng lại nói, với hắn tu vi này chỉ là kẻ mài dao cho người khác mà thôi, nếu không tu luyện một cách nghiêm chỉnh thì rất có thể sẽ sớm chết trong miệng yêu thú, vì vậy mà hắn chẳng ngại gì ném lý khang vào cuộc liệt thú này mong sao có thể rèn luyện cho anh em nhà họ lý một chút

- Cái gì! Vậy mà người cũng làm được - tất cả mọi người đồng thanh hô lên, một thiên tài như vậy mà tên kia nhẫn tâm ném vào trong cuộc sát hạch này, hơn nữa tu vi của hắn lại thấp như vậy nếu là họ, họ sẽ cho hắn rèn luyện trong lớp dự bị khoảng ba bốn năm lúc đó mới cho ra ngoài giống như sở hồng, trần thanh thanh mấy người trẻ vậy

- Nhưng chúng có hai người - huyết lang đoàn trưởng không chút biến sắc nói, nếu hai người hợp sức thì hoàn toàn có thể đánh thắng thậm chí là giết chết yêu thú cấp 5, điều đó đã được chứng minh trong những ngày liệt thú trước, hai người vẫn ổn định săn thú cho đến hôm nay

- Hai người! Vậy kẻ khác là ai? - lúc này hắc lang đoàn trưởng mới lên tiếng, hắn thật sự rất quan tâm đến vị thiên tài trẻ tuổi này, cũng mong rằng có thể đưa hắn về hắc lang quân đoàn

- Người thấy kẻ đứng cuối kia không? - huyết lang đoàn trưởng lần nữa lại chỉ về phía bảng thành tích nhưng lần này là vị trí cuối cùng

- không thể nào? Chẳng lẽ bọn chúng đã làm như vậy - các đoàn trưởng còn lại cũng không hoàn toàn tin tưởng, mà muốn giải thích chuyện này chỉ còn một thứ hay nói đúng hơn là một loại tuyệt kỹ “ dung hợp linh hồn ”

Dung hợp linh hồn hay còn gọi là nhị hồn hợp nhất vốn là do đại đoàn trưởng thần lang suy nghĩ ra, sau này vì kế hoạch phát triển nhân tộc nên đại đoàn trưởng đã công bố nó ra ngoài

Muốn thực hiện dung hợp linh hồn thì có rất nhiều điều kiện mà lớn nhất là hai điều kiện tiên quyết: một là hai người này phải có một mối liên hệ đặc biệt nào đó, thứ hai là một trong hai người phải chết để làm chất dinh dưỡng cho linh hồn người còn lại

Điều kiện lớn như vậy tất nhiên lợi ích đạt được cũng sẽ tương xứng, thứ nhất người được nhận dung hợp kỹ tu vi sẽ tăng vọt, thứ hai trí tuệ của người đó sẽ phát triển một cách vượt bậc (kiểu hai cái đầu tất nhiên sẽ tốt hơn một cái) thứ ba người đó sẽ nhận được năng lực của người đã chết mà không cần phải tu luyện hay cố gắng gì cả

- Chẳng lẽ bọn chúng gặp yêu thú cấp 8 - đó là câu trả lời của tất cả mọi người đều nghĩ ra, chỉ có yêu thú cấp 8 mới có thể dón chúng vào chân tường và chấp nhận dùng biện pháp này để tránh nạn

- Rất có thể! Nhưng cũng có thể là do chúng muốn tranh giành lẫn nhau! Nên nhớ lợi ích của việc này quá lớn - huyết lang đoàn trưởng nói tiếp và hắn mong tất nhiên đó là ý trước, hắn không muốn mình lại tạo ra một tên quái vật đến cả người thân mình cũng đem ra chém giết

Thực ra linh hồn dung hợp kỹ có hai loại một là tạm thời dung hợp hai là dung hợp Vĩnh viễn, nhưng theo tình trạng hiện giờ có lẽ là dung hợp Vĩnh viễn rồi

Nói về dung hợp linh hồn thì không thể không nhắc đến một người, nếu phương Tây có thánh nhân phương Tây thì phương đông tất nhiên cũng có thánh nhân, và người đó không ai khác chính là đại đoàn trưởng quân đoàn thần lang

Đại đoàn trưởng quân đoàn thần lang trước đây vốn là một nhân vật bình thường, trước khi yêu thú xâm nhập thế gian này hắn cũng chỉ là một đệ tử tu sĩ hoàn toàn bình thường, khác xa với người anh em song sinh của mình; người anh em song sinh xảy ra vốn là một thiên tài đệ tử giả, từ nhỏ đã bộc lộ ra thiên phú hơn người khiến cho toàn gia tộc nở mày nở mặt, hoàn toàn đối nghịch với hắn một tu sĩ kém cỏi

Nhưng khi yêu thú bắt đầu tràn ngập nhân gian, không biết vì lý do gì mà đại đoàn trưởng bỗng dung tu vi tăng tiến không ngừng khiến cho toàn bộ nhân tộc phương đông cảm thấy cực kỳ phấn khích, hai anh em nhà đại đoàn trưởng một người tu luyện phương thức cũ một người tu luyện phương thức mới của phương Tây làm trụ cột của toàn bộ nhân tộc phương đông

Việc hai người tu vi tăng tiến quá nhanh khiến cho yêu tộc cao tăng để ý, sau đó yêu tộc đã phát động một cuộc chiến cực kỳ máu tanh nhằm vào hai người, chúng hoàn toàn không muốn sẽ có một tên giống như phương Tây kia đã từng xuất hiện

Nhưng sự thật lại chứng minh điều ngược lại, yêu tộc không ngờ rằng vì việc mình phát động cuộc chiến này đã sản sinh ra một tên yêu nghiệt, lúc đó trong lúc cấp bách hai người đại đoàn trưởng đang bị vô số yêu thú cấp cao vây công khiến cho đại đoàn trưởng bị thương một cách thảm trọng gần như là sắp chết

Người anh em song sinh của đại đoàn trưởng vì muốn cứu em trai nên đã dùng toàn bộ máu huyết của bản thân truyền cho em trai cho tới khi cả hai cùng chạy thoát khỏi yêu tộc và cuối cùng người anh trai của đại đoàn trưởng đã hi sinh

Trước khi người đó hi sinh đã cầu cứu một người bí ẩn và được người bí ẩn kia giúp đỡ để cho hai anh em họ được hoà chung làm một và từ đó đại đoàn trưởng tu vi tăng tiến một cách thần tốc, vượt qua chướng ngại cấp 10 bước lên thần chi linh vực cấp 11, trở thành thần thoại sống thứ hai của nhân tộc thời điểm bấy giờ

Sau đó đại đoàn trưởng đã ngày đêm suy nghĩ một vấn đề mà trước đó được chính người bí ẩn kia giải khai đó là việc dung hợp linh hồn của hai người, và cuối cùng linh hồn dung hợp kỹ ra đời, đánh dấu một mốc son mới cho cuộc chiến với yêu tộc

- Các ngươi thấy tên kia thế nào? - lúc này đại đoàn trưởng như nhớ về một thứ gì nên hỏi mọi người, thực ra lão không hề muốn mọi người nhắc lại quá khứ đau buồn nhất của lão nên lão cố nhắc nhở, lão nói xong chỉ về cái tên vô tam đang đứng ở nửa trên bảng xếp hạng và gần tiếp cận top 15

- Tên kia cũng không phải dạng vừa a! Hình như ta nhớ không nhầm hôm qua hắn vẫn còn đứng ở vị trí thứ 17 rồi - mọi người hoàn toàn hiểu ý đại đoàn trưởng nên cùng nhau chuyển chủ đề, bọn họ không muốn mà nói đúng hơn là không dám chọc tức vị thánh nhân duy nhất của phương đông này

- Một ngày mà có thể liệt sát 50 kill có thể nói là yêu nghiệt - đây là người thứ hai mà bạch lang đoàn trưởng chú ý, vì hắn rất có thể là người mà đệ tử mình nhắc tới, hơn nữa người này lại chính là người mà đại đoàn trưởng chọn nên hầu như mọi biến đổi của hắn luôn được mọi người soi xét kỹ

- Đây chính là điểm lợi hại của trận pháp sư cổ - câu nói của huyết lang đoàn trưởng như thức tỉnh mọi người, đúng vậy chỉ có trận pháp mới làm được điều này và bất lâu nay hắn vẫn luôn tìm cơ hội một lần liệt sát

- Hèn gì! - mọi người như tỉnh đại ngộ, một trận pháp sư luôn nguy hiểm chính là ở điểm này, khi hắn đã chọn người làm kẻ địch thì việc bố trí cho người vào trận là một việc khó khăn, nhưng khi mọi bố trí đã hoàn thành thì người chắc chắn phải chết “đó cũng là điều đáng sợ của trận sư”

Mà một trận sư sẽ khác với một tu sĩ Thông thường, một tu sĩ thông thường trong chiến đấu chỉ có thể đối kháng với một nhóm người nhưng trận sư nếu có thể hoàn thành bố trí của mình thì hắn hoàn toàn có thể một mình cân cả quân đoàn. Sự lợi hại của trận sư là vậy nên trận sư luôn được các quân đoàn chào đón một cách nồng nhiệt

Nhưng họ đâu biết rằng để đạt được hiệu quả này hắn đã cần một người hi sinh điểm liệt sát của mình, và người đó hiện tại đang hi sinh cả thân thể của mình để dâng hiến cho hắn theo cái cách mà con rồng chết tiệt kia gọi là cơ duyên

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 61: Động lòng

Mọi việc diễn ra ở đại quảng trường hắn không hề biết đến mà dù có biết hắn cũng chẳng quan tâm, liên quan gì tới hắn mà có liên quan thì sao chứ, hắn không thể làm được ngoài việc hiện tại hắn đang hôn mê

Trong cơn mê như dải vô tận này hân như đã bước sang một trang sử mới, hân như biết tới một thế giới mới mà trước đây dù hân có tưởng tượng thế nào cũng không thể tả nổi cảm xúc lúc này của hân

Cảm giác thăng hoa cùng người đẹp khiến cho hân mê ly không muốn tỉnh dậy, hân đã từng tưởng tượng mà không là từng có cơ hội đẩy đổ uyên phượng nhưng lúc đó thật hân không dám làm, một phần nguyên do là vì thân phận hân quá mức đặc thù, một phần khác chính là tính cách của hân không cho phép hân làm điều đó

Nhưng nay trong mộng cảnh mà hân không biết nó có thực là mộng cảnh hay không nữa, trong tay hân đang ôm ấp một người con gái, người con gái này xinh đẹp tuyệt trần khiến cho phần nào hân liên tưởng tới vẻ đẹp của uyên phượng

Một người con gái mang dáng vẻ quyền quý, cùng với mái tóc vàng óng mượt cộng thêm một khuôn mặt dễ nhìn, tuy khí chất có phần không bằng uyên phượng nhưng sự quyền rũ cũng như bốc lửa của nàng thì hoàn toàn vượt xa uyên phượng có thể sánh ngang với nguyệt nhi về mặt này

Trong cơn mộng hân hoàn toàn bị thu hút bởi vẻ đẹp của nàng và hân đã không ít lần đưa nàng lên đỉnh cũng như nàng đã khiến hân không ít lần thỏa mãn

Một đêm qua đi ngày lập thu thứ 28 đã tới chỉ là hiện tại hân thật sự không động thân nổi, những cơn đau ngày hôm qua trở về khiến cho hân không nhúc nhích bản thân được chút nào, hân mở mắt ra một chút để hưởng thụ ánh nắng ban mai nhưng hân phát hiện một điều cực kỳ điên rồ

Bên cạnh gần hiện nay đang nằm một người con gái, người con gái này cũng giống như hân đều loà thể mà hình tượng người con gái này chính là người mà trong giấc mộng đêm qua của hân, mà cũng không đúng vì hân không biết đêm qua có phải là mộng hay không nữa vì sự thật chứng minh rằng hân thật sự đã chung thân gối với một người con gái mà hân hình như không quen biết nàng

- Con rồng chết tiệt - nhìn thấy cảnh này hân đoán chắc là do con rồng kia tạo ra, hân lăm bắm một câu rồi lao vào lĩnh hải

Nhưng khi hân vừa tiến vào lĩnh hải thì thấy một cảnh tượng khiến hân sồn tóc gáy, lúc này trong lĩnh hải của hân tồn tại hai nhân vật một chính là con rồng chết tiệt kia vốn trong cơ thể hân, con rồng chết tiệt này hiện đang bị treo tòng teng trên cây thánh giá, nó bị những sợi xích lĩnh hồn khoá chặt tới nỗi nhúc nhích cũng chẳng nổi

Mà người đang đứng bên dưới nắm lấy những sợi xích kia không ai khác chính là vô gái tóc vàng đang nằm ngoài kia, chỉ là không biết tại sao cô ta lại chui vào được tận lĩnh hải của hân, không những vậy còn treo con rồng kia lên cây thánh giá như kiểu hân là một tên tội phạm nguy hiểm và đáng bị xử tử vậy

- Khoá hồn tóa - hân thốt lên bất ngờ khi nhìn thấy sợi dây xích này, vốn khoá hồn tóa là một phương thức phòng ngự lĩnh hồn lấy thần thức làm sợi xích nhưng cô ta giờ đây lại dùng chính sợi xích lĩnh hồn của mình để trói chặt con rồng kia

- Chuyện này là do ngươi bày ra - khi nhìn thấy hân đến thì cô gái kia cũng quay mặt lại, cô ta nhìn hân với một ánh mắt căm thù

- Ta không ngờ ngươi là kẻ như vậy! - cô ta tiếp tục chất vấn như thể cô ta biết toàn bộ sự việc vậy

- Ngươi là ai! Tại sao lại có mặt trong lĩnh hải của ta! - hân hoàn toàn hoang mang, con rồng kia sống trong này đã khiến hân đau đầu lắm rồi, giờ đây lại tới thêm một người mà người này lại chui vào lĩnh hải của hân như chui vào nhà của mình vậy

- Ta thật đã tin lắm ngươi - cô ta tiếp tục với giọng điệu tức giận, trong đó còn kèm theo một chút buồn bã

Đúng vậy! Nàng không ngờ hân lại là kẻ như vậy, uổng công trước đây nàng hoàn toàn tin tưởng hân, nàng công nghĩ nếu một ngày hân thật sự có ý định muốn cưới nàng thì nàng sẽ đồng ý vô điều kiện, nhưng mà đáp lại nguyện vọng của nàng thì sao? Hân đã không nghĩ tới cảm xúc của nàng và vô tâm cưỡng đoạt nàng!

- Ngươi trả lời ta đi! Vì sao? - nàng hét toáng lên và kèm theo những giọt nước mắt cay đắng, nàng thật thất vọng về hân, nàng thấy vọng trần trề

- Vì!..... ta yêu nàng - sau những câu nói kia của nàng ta thì hân cũng lờ mờ đoán ra nàng ta là ai, nàng không ai khác chính là kẻ mà mấy ngày nay luôn đi bên cạnh hân “trần thành”

Hân muốn giải thích một chút rằng chuyện này không phải là lỗi của hân, hân hoàn toàn bị oan, tất cả những điều này là do con rồng kia tạo ra; nhưng nói ra nàng ta sẽ tin sao? Tất nhiên là nàng ta sẽ không bao giờ tin, vì vậy không còn cách nào khác chỉ có thể nói như vậy “hi vọng nàng sẽ nguôi giận”

Nói thật hân rất muốn nếu có thể nàng hãy tiêu diệt con rồng chết tiệt kia đi cho hân đỡ phiền, nhưng hân thật không dám; lẽ như con rồng kia có mệnh hệ gì lại liên lụy tới hân thì nguy to, hơn nữa con rồng kia là do huyết mạch của hân tạo thành, nên chắc chắn nó sẽ có ích cho hân một lúc nào đó nên hân cũng không dám làm liều

- Ngươi nói ngươi yêu ta? - nàng lặp lại chính câu nói của hân với giọng điệu nghi ngờ - ngươi làm sao biết ta là ai mà dám nói yêu ta - nàng bồi thêm một câu

- Ngay từ lần gặp mặt đầu tiên ta đã biết ta yêu nàng! Lúc đó ta nghĩ chẳng lẽ mình là gay, trước một người con trai như nàng mà ta lại có cảm giác yêu thích nên ta từng nghĩ chẳng lẽ mình mang bệnh trong người, nên giai đoạn đầu ta hoàn toàn không dám đối diện với nàng - trong đầu hân không ngừng xoay chuyển, vốn là một kẻ tài hoa trong việc ăn nói, hân đã lừa được không biết bao nhiêu người kẻ cả cao thủ cũng không nằm ngoài tầm với của hân, này đối diện với một cô gái chưa trải sự đời như nàng ta thì hân cũng có vô vàn cách, nếu hân mà không lừa được nàng ta thì hân thề hân sẽ từ bỏ chức

vị thiếu tông chủ lạc vân tông ngay

Vốn thiếu tông chủ lạc vân tông là vậy, bất kỳ một nhân vật nào được chọn là thiếu tông chủ thì luôn luôn phải học và thành thạo ba điều: thứ nhất tu vi phải mạnh nhất, thứ hai phải là người trung thành nhất, thứ ba người đó phải là kẻ lừa đảo giỏi nhất.

- Khúc khích - nàng nghe hắn nói tới đây thì tự nhiên nở một nụ cười, nàng hoàn toàn không ngờ tên này lại nghĩ hắn là người biến thái, quả thật trước đây hắn hay tránh mặt nàng, lúc đầu nàng cứ nghĩ có lẽ là do hắn tưởng nàng là con trai nên không muốn lại gần nàng ; ai ngờ hắn lại thích nàng nên mới tránh mặt nàng

Nàng cười một cách tự nhiên khiến cho khuôn mặt vốn xinh đẹp lại càng thêm rạng rỡ

- Sau đó thì sao? - nàng tiếp tục hỏi chuyện, lần này khuôn mặt của nàng không công đáng vẻ tức giận nữa mà thay vào đó chính là một nụ cười rạng rỡ khiến hắn có đôi chút thất thần

- Thật ra..... - hắn thấy nụ cười của nàng khiến hắn xiu chút nữa thì buột miệng nói ra sự thật, may nhờ cáo tay hắn nhanh hơn cái miệng nếu không thì nguy to rồi, hắn dùng tay che miệng mình lại như một kẻ khờ đang làm chuyện ngốc nghếch

- Thật ra làm sao? - nàng nhìn hắn một cái với vẻ nghi ngờ, khi nàng nhìn thấy hành động của hắn thì sự nghi ngờ của nàng ngày càng tăng

- Sau đó một thời gian ta luôn trăn trở điều này, ta biết ta thích con trai là một điều không đúng, nói đúng ra ta là kẻ biến thái nhưng cuối cùng ta chấp nhận điều đó, chính vì vậy lần đầu tiên ta gặp nàng trong cuộc liên thú này ta đã tính nói ra tất cả - sau khi suy nghĩ một chút hắn lại tiếp tục câu chuyện ba xạo của mình

- Lần đó người nói muốn ngủ chính là muốn trong lúc ngủ người sẽ tỏ tình với ta - nàng nhớ lần đầu tiên gặp hắn trong cuộc liên thú này, khi nhìn thấy nàng thì hắn có nói hắn muốn ngủ một giấc. Vậy ra lúc đó hắn muốn tỏ lộ với nàng mà nàng hoàn toàn không biết cứ suy nghĩ vớ vẩn về con miêu yêu kia nên bằng mọi cách gọi hắn dậy ; nghĩ tới đây nàng lại bật cười hai tiếng, nàng cảm thấy thật sự vui vẻ, có lẽ từ trước tới nay đây là lần đầu tiên nàng cảm thấy vui đến vậy

- Sau đó thì sao? - nàng thực sự tò mò về chuyện sau đó, nàng muốn nghe tất cả những cảm nghĩ của hắn về nàng

- Thật ra việc ta bảo chỉ cần tinh thạch chỉ có thể làm trận pháp chỉ là giả dối, ta chỉ muốn được bên cạnh nàng nên ta đã nói như vậy và việc tạo hiệp ước giữa hai ta cũng chỉ là giả dối - hắn lại tiếp tục câu chuyện của mình, lời văn của hắn dần dần trôi chảy “ hắn cảm nhận được điều đó nên không có ý nhưng lại, hắn sợ khi hắn ngưng lại thì sẽ lỡ miệng nên hắn nói tiếp, và nàng hình như cũng không muốn ngắt lời hắn

- Tinh thạch với ta vốn chẳng có gì quan trọng, cũng như nàng ta quan trọng máu huyết cùng tài liệu của yêu thú, nhưng để được bên nàng ta có thể đánh đổi tất cả

- Đúng! Tinh thạch nó có thể tạo trận pháp một cách hoàn mỹ nhất nhưng nó hoàn toàn không cần thiết vì ta có thể dùng tài liệu yêu thú để thay thế nó

- Còn việc ta nói ta muốn tất cả điểm liên sát chỉ là ta muốn che mắt nàng mà thôi, ta không muốn nàng nghi ngờ nên phải dùng cách này, thật ra mà nói điểm liên sát này với ta chẳng có chút quan trọng gì. Với một trận sư như ta thì hoàn toàn không phải vào đây săn yêu thú nhưng ta đã đề nghị đoàn trưởng cho ta vào vì ta muốn bảo vệ nàng - nói đến đây hắn dừng lại đôi chút rồi nhìn về phía trần thành, hắn thấy đôi má nàng đỏ au chứng tỏ những lời nói của hắn đã đã động đến nàng, khi thấy phản ứng của nàng như vậy thì hắn hoàn toàn hài lòng về câu chuyện của mình

- Vậy chàng biết ta là nữ từ khi nào - nàng đã hoàn toàn tin lời hắn nên cách xưng hô của nàng đã thay đổi, nàng thực sự đã chấp nhận hắn

- Từ lúc ta lừa nàng là dạy nàng cân đấu vân ta đã nhận ra nàng là gái, với một người con trai thì không có ai phản ứng như nàng cả, với lại sau đó ta đã thử mấy lần thì ta biết chắc chắn nàng là gái - hắn lại tiếp tục diễn vai của mình, trên đời này nói dối là một việc khó khăn nhưng với hắn đó chỉ như ăn bánh uống trà. Đạo của kẻ nói dối chính là bày phần thật ba phần giả, vì trong câu nói của hắn không có câu nào là thật nên hắn phải kể lại chi tiết những hành động của hắn khiến cho khớp với câu chuyện hắn muốn kể, vì vậy nên hắn phải thật cẩn thận trong chuyện này

- Thật ra việc ta bề quan lâu như vậy cũng chỉ là nói dối, ta chỉ muốn quan sát nàng một chút, muốn hình ảnh của nàng in sâu vào tâm trí ta ; ta sợ lỡ một mai khi cuộc săn thú này kết thúc, ta không thể được ở bên nàng nữa - nói đến đây thì hắn nhìn thấy biểu hiện thẹn thùng của nàng thì hắn biết mọi thứ đã thành công, hắn quyết định kết thúc câu chuyện này một cách hoàn mỹ nhất

- Vậy tại sao chàng không nói với ta! - nàng cúi mặt xuống thẹn thùng đáp lại

- Ta sợ khi nói ra ta sẽ mất nàng! Nàng có nhớ không? Sư phụ ta đó!- hắn quyết định tới đây sẽ kết thúc chuyện này

- Lão ta sao? - khi nhắc đến lão ta nàng lại nhớ trong người mình còn rất nhiều việc phải làm, nhưng nàng vẫn muốn nghe hắn kể xong câu chuyện của hắn

- Người chính là sư phụ ta! Người chấp nhận nàng và người cũng như chị gái ta muốn ta cưới nàng, vì vậy ta đã làm như vậy - cuối cùng câu chuyện đã kết thúc, hắn thở phào trong lòng nhẹ nhõm đáp

- Vậy người tên nguyệt nhi, uyển phượng kia là ai? - nàng tiếp tục hỏi, khi nàng nhớ tới lão đạo kia thì nàng lại nhớ tới hai cái tên mà lão đạo kia nhắc tới

- Đó là hai người trước đây mà sư phụ ta muốn ta cưới! Nhưng lúc đó ta không chịu nên cuối cùng bị người trách phạt, giam ta hơn một tháng trong trận

pháp điền đảo ngũ hành trận này - hấn chỉ về phía trận pháp phía sau rồi nói

- Vậy chàng thật sự muốn cưới ta? - nàng quyết định muốn hỏi câu cuối cùng này, nàng thật sự cũng hi vọng điều đó

- Nàng đã là người của ta! Vì vậy ta không cần cưới nàng nữa - hấn đáp lời một cách tự nhiên

- Vậy lỡ như ta không muốn cưới chàng thì sao?

- Thì ta sẽ tới phía Tây đại lục để kéo nàng về, dù cho kẻ địch của ta có trăm ngàn tài Tuấn, dù cho cha nàng không đồng ý ta cũng nhất quyết muốn đưa nàng về bên ta - nói xong câu đó thì hấn cũng phóng xuất thần thức ra khỏi thức hải, hấn hoàn toàn không muốn chuyện này bị lộ tẩy nên hấn quyết định dùng mọi chuyện ở đây

Sau khi thấy hấn rời đi thì nàng cũng không lưỡng lự nữa, thu lại khoá hồn tóa rồi thoát ra ngoài cùng hấn

Con rồng nhỏ sau khi thoát khỏi khoá hồn tóa thì trong lòng oán hận lắm bầm một câu, rồi chui xuống lòng hồ trốn mất tăm

Sau khi thoát ra ngoài thì hấn hoàn toàn không dám nhìn thẳng vào mặt nàng, bên cạnh hấn người con gái kia cũng giống hấn, nàng hoàn toàn không có cách nào đối diện với hấn

- Chàng có muốn cưới ta lần nữa không? - nàng thẹn thùng ấp úng hỏi lại

- Muốn! - hấn thấy nàng thẹn thùng nép vào người hấn, thì cũng là lúc dục vọng nguyên thủy trong con người hấn trỗi dậy, đêm qua thật sự hấn cảm thấy rất sảng khoái, hấn lưu luyến cảm giác kia nên giờ đây có cơ hội hấn sẽ không bỏ qua

Thế là hai người lại tiếp tục một trận cuồng phong hoán vũ, chỉ là lúc này không còn là cảm giác mê mê tỉnh tỉnh như đêm hôm qua, mà hôm nay hai người hoàn toàn tỉnh táo ; hai người hưởng hết hạnh phúc của nhân gian cùng với những tiếng rên rỉ tiêu hồn phát ra

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Triệu tập hội nghị

Hai người vân vũ long phượng cho tới khi mệt mỏi, họ dành cho nhau tất cả những gì mình có vì ai cũng biết rằng khoảnh khắc bên nhau của họ chỉ còn lại mấy ngày

Sau cuộc liệu thú này họ tất nhiên phải trở về, và việc này có thể khiến họ rời xa một khoảng thời gian khá dài, ít nhất là trong suy nghĩ của họ sẽ là mấy tháng, nhưng họ đâu biết rằng bánh răng định mệnh vẫn cứ xoay vòng, và việc họ sống với nhau những ngày này là những ngày cuối cùng trong cuộc đời họ

Ngày 30 trong cuộc liệt thú

Trong cánh rừng phía Tây, ngay trong tổ của lạc nhật trùng có hai người đang ngồi, một cô gái có mái tóc vàng cùng một khuôn mặt đáng yêu đang nép vào thân thể của người thanh niên, người thanh niên này cũng không có điều gì cảm kỳ mà dành cho người con gái này những lời Âu yếm có cánh

Đây là ngày cuối cùng của đợt liệt thú này, vì vậy hấn quyết định sẽ ở đây cho tới khi được triệu hoán trở về ; thực chất mấy ngày này hấn quyết định không săn thú nữa, một phần là vì nàng một phần là vì hấn có một linh cảm không tốt sẽ tới trong mấy ngày sắp tới. Thật ra từ khi có duyên vợ chồng cùng nàng hấn đã quyết định, cả cuộc đời này hấn sẽ dùng để chăm sóc cho nàng, tuy rằng trước đó hấn chỉ toàn nói dối nhưng những lời Âu yếm chân thành của nàng thật sự đã lay động trái tim hấn

Nếu bây giờ thực sự bảo hấn chọn lựa giữa nàng cùng việc săn yêu thú thậm chí là chọn giữa nàng cùng uyển phượng hấn sẽ không do dự để chọn nàng, hấn đã xem nàng như là một phần không thể thiếu trong cuộc đời hấn

Còn về phía nàng: nàng cũng có ý giống hấn, nàng nguyện sẽ bên cạnh hấn cho tới hết cuộc đời, chỉ là hiện tại chuyện của cha nàng quan trọng hơn nên nàng quyết định sẽ dành tất cả cho hấn trong khoảng thời gian còn lại này, nàng sẽ ở bên hấn cho tới khi hấn được triệu hoán trở về và lúc đó nàng sẽ trở về phía Tây

Nàng thực sự không muốn xa hấn nhưng chuyện của cha nàng quan trọng hơn, nhất là hấn đã quyết định bên cạnh hấn nên nàng càng phải quay về, nàng sẽ làm tất cả để sau này được ở bên cạnh hấn

Nhưng mọi tính toán của họ trong con đường tiến về phía trước đều bị thay đổi, việc họ không gây phiền Hà cho yêu thú không có nghĩa là yêu thú không tìm tới họ gây phiền toái, mà người khơi mào cho cuộc chiến này lại là một kẻ có chút quen biết

Lý khang không ngừng chạy trốn, hấn đã chạy trốn suốt ba ngày ba đêm, hấn chạy từ vùng trung tâm của yêu thú và không ngừng chạy về phía đông

mong rằng sẽ nhanh chóng trở về được chỗ nhân tộc tụ tập, nhưng mọi việc hần tính toán hầu như đều bị yêu tộc biết được ; con đường phía đông tất cả đều bị bịt kín mà không có lối thoát

Thế là hần tiếp tục chạy, mong sao cho ngày cuối cùng này trôi đi thật nhanh, chỉ cần qua ngày hôm nay thì cho dù con yêu thú kia có gan hùng cũng không dám đuổi theo hần ; mang tâm lý như vậy nên hần không ngừng chạy trốn

Và cuối cùng không biết trời xui đất khiến thế nào hần lại chạy về phía nam này, và đụng ngay vào trận pháp của võ tam lúc trước chuẩn bị

- Có yêu thú tới - khi cảm nhận được trận pháp rung động thì hần bật dậy, nhìn về phía nàng rồi nói, tất nhiên lời nói này là để cảnh báo nàng cũng như là cảnh báo chính hần

- Sao chàng biết - nàng nhìn hần một cái có vẻ không tin hỏi

- Ta đã từng bày ra một số cảm ứng trận pháp xung quanh - hần ngắn gọn đáp, hần tin rằng nàng chắc chắn sẽ hiểu

Đúng vậy trước khi hần lao vào cuộc chiến với yêu trùng hần đã tạo ra vài cái trận pháp cảm ứng nho nhỏ, lúc đó hần tạo ra chúng chỉ nhằm mục đích phòng ngừa, tránh cho việc đang chiến đấu với đàn yêu trùng thì có nhân tố thứ ba xuất hiện

Nhưng không ngờ yêu thú trước không xuất hiện, sau cũng không xuất hiện mà xuất hiện đúng lúc này, lúc hần và nàng đang đợi thời gian trở về

- Bây giờ phải làm gì - khi nghe hần nói vậy thì nàng cũng đã hiểu ra vấn đề, và vấn đề ấy hiện tại nàng không có cách giải quyết nào thỏa đáng cả nên tiếp tục hỏi hần, nàng tin hần sẽ có câu trả lời cho nàng

- Thực ra tốt nhất hiện tại chúng ta nên chạy trốn - hần nhìn về phía xa xa kia rồi nói một cách chậm rãi, vì theo cảm nhận của rung động hần đoán chắc không chỉ có một mà hai con và cũng có thể nhiều hơn, trong đó có một con nguyên anh kỳ yêu thú

- Vậy thì đi thôi! - nàng nghe hần nói vậy thì hoàn toàn tin lời hần, nếu hần nói tốt nhất là nên chạy thì đúng là nên chạy, nàng đâu biết rằng nàng đã hoàn toàn ỷ lại vào hần

- Chúng ta đã bị bao vây - hần tiếp tục nói một câu, vì hần cảm nhận được không những phía đông mà phía Tây, phía Bắc và cả phía nam nữa trận pháp cảm ứng đều rung động, có nghĩa là hiện tại họ đã hoàn toàn bị bao vây

- Vậy phải làm sao? - nàng vẫn như vậy, nàng hoàn toàn không lo lắng về tính mạng vì nàng có cách để đưa hai người an toàn trở ra, nhưng nàng muốn hỏi ý kiến hần

- Có thể đây là một đợt thú triều, mà đợt thú triều này là nhằm vào nhân tộc, mà cụ thể hơn chính là nhóm người ngoài kia - hần nói xong rồi chỉ ra phía ngoài trận pháp một cái, ngoài kia đang tụ tập không ít người mà đoàn người này không ai khác chính là nhóm người liệt thú đi cùng một lượt với bọn họ

- Tại sao lại nhiều người như vậy? - nàng nhìn theo cánh tay của hần thì thấy phía ngoài trận pháp đã tụ tập không ít người, nhóm người này khoảng chừng hai mươi mấy người ; tất cả họ đều bị thương không hề nhẹ

- Có thể là họ bị săn - câu trả lời của hần tuy cực kỳ khó hiểu nhưng qua suy nghĩ của nàng thì nó hoàn toàn dễ hiểu

Phải nhớ nơi này vốn là tổ của lạc nhật trùng, mà lạc nhật trùng lại là loài yêu trùng không được đón nhận ở bất kỳ đàn tộc yêu thú nào ; không chỉ là lạc nhật trùng mà đa hệ loại yêu trùng thú đều bị yêu tộc xa lánh, thậm chí là muốn tiêu diệt toàn bộ, cũng chính vì vậy mà nơi nào có yêu trùng tồn tại thì thường sẽ có rất ít yêu thú sống xung quanh

Cũng chính vì lý do đó là lạc nhật trùng đã làm bá chủ cả vùng đất phía nam rộng lớn này, và hầu như xung quanh đây ngàn dặm không hề tồn tại một bóng yêu thú nào, và mục đích hiện tại của đám yêu thú kia chính là dùng đám nhân tộc còn sót lại này diệt sát sạch đám yêu trùng mà chúng cực kỳ không thích kia để lấy lại vùng đất mà chúng cho rằng vốn là của chúng

- Một mũi tên trúng hai con nhạn, mà không là ba con mới đúng - nàng cũng nói ra suy nghĩ của mình, đúng là đám yêu thú này nhắm tới ba mục đích: thứ nhất là tiêu diệt toàn bộ nhân tộc dám xâm phạm vào lãnh địa của chúng, thứ hai là bào mòn sức lực của lạc nhật trùng và hơn thế nữa là tiêu diệt chúng, thứ ba là vơ vét toàn bộ gia sản của chúng

- Nếu có thể thì nàng hãy chạy trước đi - hần lại nhìn về phía nàng một cái rồi nói, quả thực hiện tại hần lo lắng cho nàng còn hơn là lo lắng cho tính mạng của hần, hần biết nàng hoàn toàn có thể rời khỏi đây bất cứ lúc nào nhưng cơ lẽ nàng muốn ở cạnh hần nên không nỡ rời đi

- Nhưng còn chàng thì sao? - nàng cũng nhìn về phía hần rồi nói, quả thật nàng đã có ta định rồi đi nhưng nàng không nỡ, nhất là nhìn thấy cảnh người mình yêu đang đứng trước đầu sóng ngọn gió mà một mình nàng lại nhàn tâm rồi đi

Nàng biết nếu phụ thân của nàng tới thì chắc chắn người sẽ mang một mình nàng rời khỏi và cũng chỉ mình nàng mà thôi, nhưng khi nghe hần nói vậy thì cũng là lúc nàng phải lựa chọn “phụ thân cứu con” nàng nói xong thì móc trong túi trữ vật ra một miếng Ngọc bội

Miếng Ngọc bội này chính là miếng Ngọc bội mà phụ thân của nàng trao cho nàng trước khi rời đi và từng căn dặn nàng rằng “dù con ở bất kỳ đâu, bất kỳ nơi nào thì ta cũng sẽ tới đón con” nàng nắm miếng Ngọc bội rồi bóp nát nó, trong lúc nàng bóp nát nó thì hai hàng lệ của nàng cũng bắt đầu tuôn rơi

- Đừng khóc! Ta sẽ sớm tới đón nàng - hần đưa tay quạt hàng mi của nàng rồi nói

- Ta sẽ đợi chàng! - nàng nhìn thấy cử chỉ ân cần của hắn thì cực kỳ xúc động, nàng nép thân thể mình vào hắn rồi nói

Cùng lúc đó phía Tây đại lục, nơi căn cứ của “Thần thánh quân đoàn”, ngồi trên bậc cao nhất của quân đoàn là một người đàn ông trung niên, người đàn ông này tác phong nho nhã quần áo chỉnh chu, hắn đang không ngừng cho vào miệng một số loại trái cây rồi sau đó phun ra hạt, tỏ vẻ hắn cực kỳ nhàn rỗi

Nhưng đang cắn miếng nho cuối cùng thì chợt hắn cảm nhận được một điều gì đó bất thường, hắn bật thẳng người dậy khiến cho đoàn người ngồi phía dưới sững sờ

- Bây giờ mới nhớ tới ta sao? - lão lầm bầm một tiếng rồi không chần chừ, từ trên không trung xuất hiện một đồ án hình bát quái, lão nhảy vào đó rồi biến mất

Cùng lúc đó phía Tây nam bìa rừng

- Đạo hữu tính đi đâu vậy! - một giọng nói từ không trung lan tới, cùng lúc đó một vị thiếu phụ xuất hiện rồi đưa tay vào trong không gian điểm một cái

- Ngươi muốn chết! - người trung niên lúc này từ không trung nhảy ra, hắn nhìn về vị thiếu phụ kia rồi hét lớn

- Quả thực ta không muốn chết! Nhưng vì nhiệm vụ thì chết vẫn phải làm - nàng ta nhìn về phía người đàn ông trung niên một cái rồi cười nói

- Nếu ngươi không muốn chết thì tránh ra - người trung niên hiện nay rất vội, những khi liên quan tới tính mạng con gái mình hắn sẽ bất chấp tất cả, kể cả con yêu thú chắn trước mặt hắn cũng không ngại

- Đâu có gì phải gấp? Ta lấy tính mạng ra đảm bảo với ngươi con gái của ngươi sẽ không hề mất đi một vọng lòng nào! Nếu nàng ta có mất một vọng lòng thì ta sẽ đền cho ngươi một chiếc lông của ta! Thế nào - nàng ta tiếp tục nói, nàng ta biết nếu tên này thực sự nổi điên thì một mình nàng chưa chắc cản được hắn, nên nàng đưa ra một cái đảm bảo và nàng chắc chắn bọn yêu thú cấp dưới sẽ chẳng dám làm trái lời nàng

Vì trước khi chúng rời đi thì nàng đã căn dặn rõ, có hai người trong đó bọn chúng không được động tới, và dù muốn động thì khi nào chúng có thể vượt qua nàng thì hoàn toàn có thể, lúc đó chính nàng cũng sẽ không ngăn cản

- Ý các ngươi muốn cái gì? - nghe được lời đảm bảo từ nàng ta, thì hắn có vẻ yên lòng, nếu thật có đánh nhau thì hắn chưa chắc đã đánh thắng nàng vì nàng cũng như hắn đều cùng một cấp bậc “thần chi linh vực - hoá hình yêu thú”

- Ta chỉ muốn mời ngươi tham gia một bữa tiệc nhỏ, không chỉ có ngươi mà còn có lưu dương đạo hữu cũng tham gia nữa - nàng tiếp tục nói, và đây chính là mục đích của nàng hiện nay, chỉ cần hai người này không động chân vào cuộc chiến kia thì nàng sẽ đảm bảo an toàn cho con gái hắn và nàng tin chắc hắn sẽ đồng ý vô điều kiện

- Được ta đi với ngươi! Nhưng nếu con gái ta có mệnh hệ gì thì cho dù yêu tộc nhà ngươi có trăm ngàn con yêu thú thì ta đảm bảo rằng “sẽ không còn một móng” - hắn thốt lên một tiếng thề thốt, và lời thề của hắn chắc chắn hắn sẽ làm được

- Thỉnh! - nghe hắn nói vậy thì người thiếu phụ kia cũng khá hoảng hốt, quả thật nếu tên này nổi điên thì đúng là yêu tộc nguy to, nhưng không sao cái này nàng đảm bảo được; nàng nói xong rồi ra dấu mời

Phía đông đại lục đại quảng trường thần lang quân đoàn

Lúc này đại đoàn trưởng của thần lang quân đoàn đang ngắm nghiền hai mắt đường thần; bỗng dưng hắn mở mắt rồi nhảy bật dậy khiến đám đoàn trưởng hoảng hốt

- Đoàn trưởng! Không sao chứ - mọi người nhao nhao hỏi thăm

- Yêu tộc có lời mời - lão nói xong thì cùng lúc đó trên đầu lão xuất hiện một đồ án hình bát quái rồi lão biến mất khiến cho đám đoàn trưởng lo lắng không ngừng

- Không cần lo lắng, ta đi sẽ trở lại - trước khi đi lão cũng kịp để lại một câu

- Chẳng lẽ có chuyện - tất cả mọi người đều suy đoán như vậy nhưng cũng không ai dám ho he gì, phải biết kẻ có thân phận mời được đại đoàn trưởng chỉ có hai loại: một là đại đoàn trưởng phía Tây, hai là đám yêu thú cấp cao trong khu rừng kia, mà đám yêu thú này họ không có gan mà đụng tới

- Chào mừng lưu dương đạo hữu tới với buổi tiệc nhỏ của chúng ta - một giọng nói văng vẳng vang lên, cùng lúc đó là sự xuất hiện của hai người, một người trung niên to lớn thân mang bộ y phục đã gấu cùng đại đoàn trưởng lưu dương, mà nơi họ xuất hiện chính là ngay bên trên tổ của lạc nhật trùng

- Các ngươi gọi cho ta có việc gì? - lão nhìn về phía dưới một chút rồi cũng đoán ra việc chúng muốn nói, nhưng lão nghĩ tốt hơn là để chúng tự nói ra thì hơn

Cùng lúc đó khi lão xuất hiện thì có tới ba bóng người nữa cùng xuất hiện, một người chính là đại đoàn trưởng thần thánh quân đoàn alexander philip, người thứ hai chính là vị thiếu phụ đi theo philip còn một người nữa chính là người được xem là mạnh nhất của nhân giới hiện nay - Yêu vương

- Các vị cứ ngồi xuống rồi nói - yêu vương ngồi trên bàn tọa của mình rồi nói, vì lão có tư cách này và không ai có thể chối bỏ được tư cách ấy chỉ trừ một người, nhưng người đó đã hoàn toàn mất tích từ lâu ; nếu thật người kia còn sống thì người ngồi ở vị trí đó phải là nàng vì đơn giản nàng mạnh nhất

- Ta chỉ muốn biết nguyên nhân - lưu dương đoàn trưởng lại nói và vẫn là một câu hỏi cũ

- Ta chỉ muốn thấy con gái được bình an - lúc này philip đoàn trưởng cũng lên tiếng

- Đó chỉ là việc nhỏ! Còn một việc lớn hơn mà chúng ta cần bàn - yêu vương nhìn về phía hai người rồi Châm chậm nói

- Các người chắc còn nhớ tới nàng! - yêu vương lại nói tiếp và lời của yêu vương làm kinh động không ít người

- Tất nhiên là nhớ! Chẳng lẽ ngày đó sắp đến - hai người mỗi người một lời, và đó cũng chính là tất cả những gì họ muốn biết, hơn trăm năm rồi người ra đi và chỉ để lại một câu, và câu nói ấy không chỉ ám ảnh họ mà tới cả yêu vương cũng không ngoại lệ

- Đúng vậy! Ta đã cảm nhận được nó - lúc này giọng của yêu vương ngày một trầm trọng, ngày mà hắn mong chờ cũng như chẳng muốn nó tới sắp tới, ngày mà có thể mọi thứ ở nhân giới này hoàn toàn bị tận diệt

Ở phía dưới, mọi người không hay biết gì về một cuộc họp thượng đỉnh ngay trên đầu mình cả, với họ nguy hiểm đang ở ngay trước mắt ; hắn và nàng cũng vậy

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Đàm phán

Hai người đang đứng trong trận pháp còn ngoài kia nhóm người kia thì không ngừng lùi lại, hắn và nàng hiện tại chỉ mong chờ phụ thân của nàng sẽ tới đón nàng sớm nhưng họ chờ mãi mà chưa thấy người tới

- Chẳng lẽ phụ thân nàng đang bận việc - hắn ngó nghiêng một hồi vẫn không thấy bóng dáng người đầu nên nuốt ruột hỏi

- Ta cũng không biết nữa! - nàng cũng khá lo lắng, nàng lo lắng cho bản thân một thì lo lắng cho phụ thân mình mười, từ khi nàng biết được phụ thân đang có bệnh trong người không khi nào nàng cũng thấy yên tâm cả

- Có lẽ người đang có chuyện bận! Tạm thời không tới được? - hắn thấy rõ sự lo lắng trong mắt nàng nên nói lời an ủi, quả thật hắn cũng không tin người kia không tới, có thể chỉ là người kia đang gặp chút vấn đề nên hiện tại không thể tới được

- Vậy bây giờ tính sao? - nàng hiện tại thật sự không nghĩ ra được điều gì, mọi suy nghĩ của nàng hiện tại giống như bằng không vậy, đầu nàng hiện tại như trống rỗng

- Cứ tạm thủ ở đây rồi tính tiếp - hắn ra một quyết định hắn cho là đúng đắn nhất hiện giờ, hắn chỉ có thể chờ ở đây cho tới khi có cứu viện, hoặc là hắn và đám người kia sẽ chết ở đây

- Các người đi vào đi - hắn nói lớn một tiếng rồi mở trận pháp ra, nhóm người bên ngoài hoàn toàn bất ngờ, họ không ngờ rằng nơi này còn có người sinh sống, hơn nữa người này lại vô cùng thiện chia giúp đỡ họ

Với họ hiện tại không công con đường nào để đi, thực ra từ nãy giờ họ không dám bước vào khu vực của tổ yêu trùng kia, nói ra thì chính xác là họ sợ tới gần sẽ đánh thức đàn yêu trùng nguy hiểm kia, nhưng không ngờ hiện tại nhóm yêu trùng kia đã mất tích hết ; và không biết từ khi nào nơi này lại trở thành nơi của con người trú ngụ

Họ bước chân vào trận pháp nhưng cũng không quên ngó ra bên ngoài phòng ngừa yêu thú tấn công

- Võ tam - vừa bước vào trong trận pháp thì đập vào mắt lý khang đó là khuôn mặt của võ tam và một người con gái hoàn toàn xa lạ, lý khang nhìn thấy người quen thì hớn hờ chào hỏi

- Lý huynh! Huynh có khỏe không? - một câu hỏi xã giao được hắn nói ra khiến cho đám người xung quanh yên tâm phần nào

Từ khi đám người này bước vào đây thì họ không dám bước đi quá nhanh, nói chung tâm lý đề phòng của họ luôn đặt ở mức cái nhất chỉ là khi nghe câu nói của hắn thì tâm lý của họ có phần buông lỏng đi đôi chút

- Lý huynh! Huynh quen biết họ - một người trong đoàn thấy lý khang cùng võ tam nói chuyện thì bắt ngờ lên tiếng

- Tất nhiên là quen, nói cho người biết chúng ta là người một quân đoàn đó - lý khang cũng hớn hờ không kém, việc gặp được đồng hữu trong con hoạn nạn luôn làm cho người ta có một cảm xúc khó tả, rồi hắn kể nhỏ đôi chút trong tai người kia

- Chào võ huynh! Tại hạ là văn minh thuộc quân đoàn hắc lang - sau khi nghe lý khang kể đôi chút về võ tam thì hẳn cũng không ngần ngại nữa lên tiếng làm quen

- Chào văn minh huynh! Chào mọi người - hẳn cũng không quên đáp lễ một cái, thật ra hẳn ước gì chẳng cần nói chuyện với đám người này làm chi cho mất công, nhưng không thể không xả giao vài câu

- Chào võ huynh - tất cả mọi người thấy hẳn chào lại thì cùng đồng loạt hô lên một tiếng

- Các vị! Xin cho tại hạ nói đôi điều - hẳn nói xong rồi nhìn xung quanh một lượt, thấy tất cả mọi người im lặng thì nói tiếp

- Trận pháp của tại hạ đúng là có chút mạnh mẽ nhưng đối diện với yêu thú cấp 8 trở lên là điều không thể - đầu tiên tất nhiên hẳn phải nói ra sự thật và sự thật đúng là như vậy, hiện tại diên đảo ngũ hành trận mà hẳn bố trí không thể cản nổi nguyên anh kỳ yêu thú

Mọi người nhìn ta, ta nhìn người; đây là câu nói mà khiến họ cảm thấy không muốn nghe nhất nhất là trong lúc này

- Huynh đài không phải tự dằn vặt mình, quả thật nếu huynh đài có thể tạo ra được một trận pháp có thể ngăn cản được yêu thú cấp 8 thì huynh đài có lẽ cũng không cần sẵn thủ làm gì - văn minh nghe hẳn nói vậy thì trong lòng cũng có chút buồn phiền, nhưng quả thật hẳn cũng không tin một trận pháp do võ tam tạo ra có thể ngăn cản được yêu thú cấp 8 thì tên kia thật sự không nên ở đây rồi

- Đúng vậy đúng vậy - mọi người hòa theo, dù sao tạm thời có được một chỗ trú ngụ với họ đã may mắn lắm rồi, chỉ cần qua ngày hôm nay các vị trưởng bối sẽ đưa họ về nên chẳng cần thiết phải hoảng sợ quá mức

- Cảm ơn các vị đã Thông cảm! Còn có một điều nữa xin các vị hãy giúp đỡ ta một chút - hẳn lại tiếp tục nói

- Trận pháp của ta hiện tại có chút tổn hại không thể đảm bảo được việc yêu thú cấp 7 có thể phá hoại từ bên ngoài không?, theo lý thuyết thì không thể nhưng mà bạn bắt đầu đi thì tại hạ cũng không thể cản nổi - hẳn nói ra câu này đương nhiên là đòi một chút lộ phí rồi, không để các người không công mà ngồi hưởng được; đó là tính mạng của các người Tuy các người lựa chọn; nhìn thấy cảnh này trần thành lại cười trộm thầm nhủ “tên này lại có ý xấu gì rồi” và tất nhiên nàng biết tên này tính làm gì

- Có chuyện gì võ huynh cứ nói! - mọi người nghe hẳn nói vậy lúc đầu quả thật có chút giật mình, nhưng sau khi suy nghĩ kỹ thì họ cũng đã hiểu ra đôi chút nhưng dù biết vậy họ cũng không tiện nói ra, chỉ là hi vọng cái giá của tên kia đưa ra không quá đắt đỏ

- Các vị cũng biết tại hạ là người tu trận đạo! Nhưng không giống người khác trận đạo của tại hạ là một loại cổ trận nên yêu cầu tạo trận có đôi chút khác biệt - hẳn bắt đầu nói và hình như đám người kia cũng không có ý định ngăn cản hẳn

- Các vị cũng biết! Yêu thú cấp cao sẽ sản sinh ra một loại vật liệu được gọi là tinh thạch, loại tinh thạch này hoàn toàn không có ý nghĩa gì với người tu luyện, mà nói chính xác là các vị cũng như ta chẳng hề có cách nào thật sự sử dụng được chúng -

- Nhưng may thay sự phụ của tại hạ vốn là một trận sư tài ba nên đã cố suy nghĩ và tìm tòi được đôi chút công dụng của thứ dường như là để vứt đi này, đó là để bày cổ trận; và trận pháp hiện tại mà ta đang sử dụng chính là một loại cổ trận trong đó mà ta biết - nói đến đây hẳn biết tất cả mọi người đều hiểu hẳn muốn cái gì

- Tưởng gì chứ cái thứ vứt đi này thì người cứ cầm lấy hết đi - văn minh lúc đầu nghe hẳn nói thì nghĩ chẳng lẽ tên này muốn chiếm đoạt tài liệu của mọi người nhưng khi nghe hẳn nói xong, thì lại thoải mái vô cùng, với cái loại vật liệu mà chẳng có ích gì cho việc tu luyện kia họ cũng chẳng tiếc tay làm gì

Nói xong hẳn ném về phía võ tam bảy tám viên màu sắc khác nhau, những người khác thấy văn minh làm vậy thì cũng tự động móc trong túi trữ vật ra mấy viên đưa cho hẳn

Tổng thu nhập của hẳn đợt này cũng khá khá khiến hẳn có chút vui mừng, tự nhiên có tiền rót vào túi thì ai mà không vui mừng, nhất là mấy thứ quý giá như yêu Đan này càng khiến hẳn như muốn khóc

- Chàng làm như vậy liệu có quá đáng lắm không - thấy hẳn đi vào mặt mày hớn hớn, nàng liền gọi hẳn lại với giọng trách mắng

- Thứ này đây có ích gì với bọn họ, với lại đây là phí nhà, nếu họ không giao ra thì ta sẽ đuổi họ đi! Vậy thôi - hẳn tỏ vẻ đương nhiên nói

- Coi như chàng hay! - nàng cũng không thật sự trách hẳn chỉ là phong cách làm việc của hẳn có phần khiến nàng không thích cho lắm

- Ta mà lại! - hẳn cười ha ha một cái rồi nói

Phía trên đầu họ lúc này cuộc thương thuyết giữa hai thế lực vẫn đang diễn ra

- Quyết định vậy đi! - cuối cùng họ cũng đã đưa ra quyết định của mình, và quyết định này sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ tu chân giả ở nhân giới không kể là yêu tộc hay nhân tộc

- Vậy chúng ta đi - lưu dương cùng philip nói xong thì toan bước đi nhưng họ bị cản lại

- Các vị có gì mà vội vã vậy? Sao không xem xong cuộc chiến này rồi hẵng đi cũng chưa muộn mà! - người lên tiếng không ai khác chính là yêu vương

và yêu cầu của yêu vương chính là mời họ ở lại, nói đúng hơn là hiện tại không để họ rời khỏi

- Ta muốn cứu con gái ta - philip lên tiếng nói trong giọng nói của hấn ẩn chứa đòi chút khó chịu
- Ta muốn đưa bọn chúng trở về - lưu dương nhìn xuống dưới một cái rồi nói
- Nhưng hiện tại các vị chưa thể đi - yêu vương vẫn cái giọng đó, vẫn không chút nhường nhịn nói
- Các người muốn trở mặt - lưu dương cùng philip đồng thời lên tiếng, cùng lúc đó là hai cỗ linh lực cực mạnh đồng thời phát ra
- không phải thế! Bọn ta đảm bảo với các người, con gái cũng như đồ đệ của các người sẽ không mất mà này mới lên tiếng
- Nhưng nếu các người rời khỏi đây thì ta không đảm bảo - người trung niên yêu tộc cũng lên tiếng
- Hai vị cứ ở lại chơi một lúc, thực ra ta chỉ muốn đánh cược với hai vị một chút nhưng tình hình này có vẻ khó khăn rồi - yêu vương lên tiếng và giọng nói của hấn cực kỳ có trọng lượng, không chỉ ở yêu tộc mà nhân tộc cũng vậy

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Yêu vương

Ngày thứ 30 chần chậm trôi qua, và những người trong cuộc săn yêu thú này dần dần nhận ra một điều “hiện nay họ chưa thể rời khỏi nơi này”

- Tại sao không có tác dụng! - mọi người hốt hoảng nhận ra, hiện nay tình thế của bọn họ được phát nhằm mục đích đưa họ trở về khi tới hạn định không hề có tác dụng

Trước khi đi tất cả đều nhận được một cái tình bản, tình bản này không những hiển thị vị trí của họ trên bản đồ mà nó còn có một tác dụng “đưa họ trở về khi cuộc liệu thú kết thúc”, nhưng nay khi đã tới hành định thì họ không thấy tình bản đưa họ quay trở về, vài người trong số họ đã bóp nát tình bản mong rằng có được một cơ hội trở về nhưng tất cả chỉ bằng không

Trước đây việc này chưa từng xảy ra, và họ cũng chưa từng nhận được bất kỳ thông báo nào về việc tình bản có vấn đề; và một điều đặc biệt nữa là tình bản của họ tất cả đều vô tác dụng, như thể họ đã vượt qua một không gian khác mà không thể trở về vậy

- Vô huynh! Huynh thấy sao? - văn minh nhìn thấy sự hoảng hốt của mọi người, nói thật trong lòng người này cũng lo lắng cực độ

Phía ngoài kia đang có một đàn yêu thú canh chừng, không những vậy cầm đầu đàn yêu thú này là một yêu tu cấp 8 mà nói thật họ không biết nó có phải cấp 8 không nhưng họ biết nó mạnh hơn mình gấp trăm lần, nếu không có con yêu thú cấp 8 ấy thì chắc họ đã chọn là xông ra mở một con đường máu chạy về phía đông; nhưng sự thật lại khiến họ cảm thấy bất lực, con yêu thú cấp 8 vẫn ở đấy chứng tỏ việc họ chọn liều mạng xông ra là một việc làm ngu ngốc

Không còn cách nào khác hấn chỉ đành an ủi cùng đồng viên mọi người chớ có manh động, nhưng điều đó chỉ có thể giúp họ yên tâm một chút, nếu việc này còn xảy ra tới hai ba ngày nữa thì chắc chắn tinh thần của mọi người sẽ sụp đổ, không thể tìm ra cách hấn đành hướng mắt về võ tam một chút rồi hỏi

Thực ra ngay từ đầu hấn đã nhìn thấy được ánh mắt của võ tam, một ánh mắt trầm tĩnh mà không biểu lộ bất cứ một thứ gì gọi là hoảng hốt, với tên kia việc này giống như là bình thường vậy; trong khi mọi người hốt hoảng lo thân thì tên kia vẫn cứ bình tĩnh mà không ngừng chọc gẹo đạo lý của mình

- Chuyện gì? - hấn đang nói chuyện với trần thành (Elizabet - tên thật của nàng) thì bỗng nhiên hấn nghe thấy một câu hỏi nên hấn quay đầu hỏi lại

Thật ra hấn không hề bình tĩnh như bên ngoài hấn thể hiện, hấn chỉ là cố tỏ ra bình tĩnh để an ủi cũng như động viên cho nàng mà thôi, còn cái việc mọi người nhìn hấn như thế nào hấn hoàn toàn không quan tâm hay nói đúng hơn hấn chẳng thèm để ý

- Việc tình bản có trục trặc ấy? - văn minh nhìn thấy nét mặt bình tĩnh của hấn thì cũng yên tâm phần nào, ít ra tại đây ngoài hấn cũng có người có thể nói chuyện được

- Tình bản không có vấn đề gì! - hấn trả lời một câu chắc nịch, vì hấn từng kiểm tra tình bản vài lần và xác định tình bản này trong tay hấn không hề có vấn đề gì dị tượng cả, hay nói đúng hơn nó chẳng bị làm sao cả

- Vậy tại sao chúng ta chưa thể trở về - văn minh vốn tính nói là không thể nhưng suy đi nghĩ lại thì vẫn là dùng từ chưa thể thích hợp hơn, hấn sợ nói ra từ không thể sẽ làm cho mọi người hoang mang vì hiện tại hấn chính là người được xem là linh hồn của tập thể này và mọi người cũng không ngừng theo dõi hấn

- Vậy ngươi nghĩ là vì sao? - võ tam hỏi lại chính câu hỏi của văn minh

- Phong tỏa không gian? - đó cũng chính là câu trả lời mà văn minh nghĩ tới khi xuất hiện cảnh này, đúng vậy chỉ có thể là phong tỏa không gian mới có thể làm gián đoạn nghi thức trở về của họ

- Theo ngươi thì làm sao để phong tỏa không gian - hần nghe thấy câu trả lời của văn minh thì thầm gật đầu, "tên này quả là thông minh và cũng đủ bình tĩnh" chỉ có những người đủ bình tĩnh mới nhận ra vấn đề sâu xa này, và on đây hiện tại chỉ có hần và văn minh là biết điều này

- Có thể là do địa hình thay đổi, có thể là do trận pháp, cũng có thể là do có người có ta tạo ra - văn minh nêu ra ba nguyên nhân mà hần cho là hợp lý nhất

Thứ nhất: thay đổi địa hình chính là họ đã đi quá xa so với địa điểm tối đa cho tính bản có thể đưa họ trở về, hay nói đúng hơn là họ đã đi xa vượt quá khả năng của một lần dịch chuyển nên các tiên bối không thể đưa họ trở về bằng tính bản được

Thứ hai: do trận pháp là có thể họ đã bước vào một loại cổ trận vĩ đại nào đó, mà cổ trận này không cho phép bất kỳ tín hiệu nào từ bên ngoài xâm nhập vào hoặc từ bên trong phát ra

Thứ ba: có người có ta tạo ra, nói đúng hơn là có một vị tiên bối nào đó đang muốn chơi khăm họ vì muốn làm được điều này người đó phải có tu vi thần thánh cấp 11

- Ngươi rất Thông minh - hần khen ngợi một câu đồng thời lúc đó nhóm người bên trên cũng đồng thời gật đầu một cái, công nhận độ thông minh của kẻ này

- Quả thật ba điều ngươi nói đều có cơ sở hợp lý nhưng đề ta nói cho ngươi nghe, tất cả là do có người có ta tạo ra - hần chỉ thẳng lên trời rồi đáp, nói thật thì hần cũng không biết có kẻ đang theo dõi họ bên trên nhưng việc chỉ tay của hần vô tình làm đám cao thủ phía trên thót tim

- thứ nhất: từ khi ta vào đây thì vẫn nhận được tin tức số lượng kill đang thay đổi có nghĩa là chúng ta chưa từng di chuyển đi nơi khác hay nói đúng hơn là chúng ta đang thuộc phạm vi quản hạt của quân đoàn và linh bản vẫn đang theo dõi chúng ta

Thứ hai: voi trình độ trận pháp của cổ tu sỹ như ta mà muốn tạo được một trận pháp để phong tỏa một khu vực thì ít nhất người đó phải có tu vi cực cao và trình độ trận pháp của người này phải cực sâu ; mà theo ta biết trên thế giới này người đó chưa từng xuất hiện

- Vậy ta ngươi nói là có người đã dùng tu vi của mình phong bế nơi này! - văn minh nghe lời giải thích của hần thì hơi hốt hoảng, thật ra lúc đầu hần nghĩ chính võ tam là thủ phạm mà trận pháp hần bố trí này chính là nguyên nhân khiến họ không thể trở về ; nhưng khi nghe tên kia tự nhận mình chưa đủ khả năng đó thì hần đã có được đáp án

- Đúng vậy! Mà người này không chỉ có tu vi cực cao mà lại là người còn là kẻ am hiểu cực sâu về thiên địa nguyên khí, hay nói đúng hơn người này đã vượt qua cấp 11 để bước tới giai đoạn phi thăng - hần đưa ra một câu trả lời khiến hần tin tưởng nhất và cũng là người hần cho là có khả năng nhất

- Yêu vương! - văn minh trầm lắng bấm một câu, quả thật hần không mấy tin tưởng vào giả thiết này nhưng theo võ tam nói thì việc này hoàn toàn có thể

- Vậy tại sao ngươi nghĩ là yêu vương? - văn minh nhìn hần rồi hỏi lại một câu

- Ngươi nhìn đi rồi sẽ rõ - hần chỉ ra bên ngoài rồi bắt đầu giải thích, nghe thấy vậy thì cũng nhìn theo từng vệt trí mà hần chỉ

- Đây chính là bát quái trận đồ - văn minh lấp bắp kinh hãi, đây chính là một cái bát quái trận đồ cực lớn mà chính dùng linh lực của tất cả yêu thú xung quanh đây tạo ra

- Như vậy chưa chứng tỏ được người đó là yêu vương - theo hần biết thì yêu tộc nơi đây có ba vị đại yêu cao cấp, mà kẻ nhờ trận pháp để che dấu hành vi của mình thì không thể là yêu vương được, vì yêu vương chẳng cần phải dùng trận pháp hay bất cứ thứ gì cũng có thể phong tỏa được một khu vực rồi

- Ngươi nghĩ đơn giản như vậy sao? Ngươi có biết khi ngươi thành lập một cái bát quái trận đồ thì sẽ xảy ra viễn cảnh gì không? - hần nhìn văn minh một cái rồi hỏi lại

- Dịch chuyển - văn minh dần dần hiểu ra, quả thật khi tạo ra một cái trận pháp bát quái thì việc tất nhiên đó là trong thời gian ngắn họ sẽ phải dịch chuyển, mà theo hần biết thì trận pháp này đã tạo ra được một ngày tại sao không đưa họ dịch chuyển

- Chỉ có thể là một lý do duy nhất ; trận pháp này không chỉ tạo ra để phong bế chúng ta trở về mà còn phong bế luôn khả năng xông vào của các vị tiên bối bên ngoài, hay nói đúng hơn nó là một trận pháp "bế quan tỏa cảng" nội bất xuất ngoại bất nhập - võ tam nói ra luôn ý định của văn minh và hần cũng đã lột tẩy tất cả những mưu đồ của yêu vương

Theo bình thường thì một trận pháp dịch chuyển rất ít khi bị gián đoạn, nhưng chỉ cần có một người có đủ tu vi, đủ mạnh mẽ thì hoàn toàn có thể phá vỡ quy tắc này ; vd như mỹ phụ đã ngăn cản quá trình dịch chuyển của philip vậy

Thực ra ban đầu hần không hề nghĩ tới khả năng là yêu vương nhúng tay vào việc này, nhưng khi liên kết với một sự kiện đã khiến hần liên tưởng tới vấn đề này "tại sao cha của nàng chưa thể tới đây, phải biết rằng cha của nàng chính là một trong hai vị thần thánh của nhân tộc, theo như suy nghĩ thì không có ai có thể cản nổi người ; nhưng sự thật là người đó không thể vượt qua được kết giới này, không thể vượt qua lĩnh vực của yêu tộc có nghĩa là người

này chỉ có thể là yêu vương. Người mạnh mẽ nhất tại nhân giới hiện giờ”

- Vậy huynh có cách gì không? - văn minh nhìn hấn một cách đầy sùng Bái, hấn không ngờ người này lại suy nghĩ được tới như vậy

- Không!..... phải là không có cách - hấn nói xong chữ không thì thấy văn minh lộ rõ một bộ mặt thất vọng hấn liền bồi thêm một câu

- Cách gì? - như kẻ chết đuối nắm được cọng rom, tuy nó mỏng manh nhưng cũng giúp hấn phần nào

- Đánh ra ngoài! - câu trả lời của hấn lại làm cho văn minh thêm một lần hụt hẫng, “đánh ra ngoài chẳng khác nào tự sát, việc này là không thể” hấn phản bác lại

- Đó là cách duy nhất - nói xong hấn chẳng quan tâm đến tên kia nữa quay lại nói chuyện với trần thành

Phía trên cũng đang cực kỳ náo nhiệt nhất là khi nghe võ tam nói xong suy luận của mình

- Nhân tộc các ngươi lại có thêm một kỳ tài - yêu vương gật gù đầu nói, qua cách phân tích của võ tam yêu vương cảm thấy đây thật sự là một nhân tài, không tính đến tu vi của hấn chỉ nói tới trí tuệ thì hấn. Đã hơn khối người rồi

- Nó không phải nhân tộc? - lưu dương cảm thụ được ánh mắt của yêu vương nhìn về phía võ tam, ánh mắt đó chính là ánh mắt báo hiệu cuộc đời của võ tam sẽ chấm dứt ngay trong cuộc chiến này ; và tất nhiên hấn sẽ không để điều đó xảy ra

- Không phải nhân tộc! Chẳng lẽ là yêu tộc bọn ta? - thiếu phụ yêu tộc nghe thấy câu trả lời của hấn thì rất bất ngờ

- Hấn cũng chẳng phải yêu tộc! - lại một câu nói không đầu không đuôi nữa của lưu dương

- Vậy hấn là ai? - lúc này vị yêu tộc trung niên thân gấu kia hỏi, hấn cũng như toàn bộ yêu tộc đều không hiểu ta của lưu dương

- Là long tiên tộc, chính xác hơn là con cháu của Âu lạc tộc - lưu dương trả lời, hấn biết câu này đủ sức nặng để cứu võ tam, chỉ có thân phận của hấn giờ đây mới cứu được hấn

- Là chủ nhân! - yêu vương thốt lên trong sợ hãi, lão trước giờ chỉ biết chủ nhân của thế giới này hình như chỉ còn một người, mà người kia đã mất tích từ rất lâu rồi, không ngờ trăm năm sau lại xuất hiện thêm một người nữa

Yêu vương thực ra là một con yêu thú do chính Âu lạc tộc nuôi dưỡng, hấn được thả vào nhân tộc dị giới do Âu cơ nữ vương tạo thành, hấn luôn muốn thoát khỏi dị giới đó để được trở về bên cạnh Âu lạc thị tộc, giúp đỡ cho Âu lạc tộc “hấn là một con yêu thú cực kỳ trung thành”

Sau bao năm tu luyện cuối cùng hấn cũng đã tới được cảnh giới phi thăng để được trở về, nhưng lúc này Âu lạc tộc xảy ra biến cố, hấn nhận được tin tức thì lòng như nguội lạnh, hấn không muốn tiếp tục sống ở cái thế giới chỉ có bốn bức tường đó nữa, hấn đã là kẻ mạnh nhất ở đó thì hấn không còn lý do gì mà ở lại

Sau đó một người đã đi tới, bảo với hấn một câu “khi ngươi làm xong mọi việc ngươi sẽ được tự do, và đó cũng là cánh cổng duy nhất cho ngươi thoát khỏi thế giới này” và hấn đã thực hiện đúng ý đồ của người kia

Hấn bắt tay cùng tông chủ lạc vân tông đồ sát tất cả nhân tộc tại dị giới để rồi yêu tộc của hấn đi tới đây, những tưởng sau khi tới được đây thì hấn sẽ nhanh chóng được phi thăng nhưng không ngờ ; sau khi làm bao chuyện như vậy hấn cũng chưa thể phi thăng vì hấn phải chờ

Hấn phải chờ cho tới khi thế giới này đi qua hàng vạn tinh cầu và trở về với vị trí gần nhất với đại thiên thế giới, lúc đó mới chính thức có thể bước lên đại thiên thế giới

Qua hơn 150 năm thì cuối cùng ngày đó cũng sắp tới, hấn vui mừng khôn xiết, hấn thật mong ngày đó đến thật sớm để hấn có thể hoàn toàn được tự do làm điều mình muốn

Nhưng giờ đây hấn lại nhận được một tin tức “chủ nhân thật sự vẫn chưa chết, hay nói đúng hơn là vẫn còn người mang huyết thống của Âu lạc tộc thì hấn chưa thể thoát khỏi số phận của bản thân, hấn dùng từ chưa thể vì hấn đã xem mình là một người con của Âu lạc tộc

Năm xưa nữ chủ nhân có nói là hấn sẽ được tự do khi hoàn thành nhiệm vụ, nhưng hấn chưa từng coi đó là tự do thật sự vì mục đích của hấn chính là muốn phò tá nữ chủ nhân, giúp người báo thù

Nữ chủ nhân mất đi kèm theo hi vọng của hấn dường như cũng bị dập tắt, Tuy hấn là yêu thú do Âu lạc tộc nuôi dưỡng nhưng hấn chưa bao giờ có cảm giác mình như sùng thú, hấn cảm thấy mình chẳng khác nào một đứa con của âu lạc tộc cả, hấn luôn cảm thấy được tự do thoải mái vì vậy mục đích của hấn trở về là để được mạnh mẽ “hấn muốn báo thù cho Âu lạc thị tộc”

Giờ đây sau bao năm chờ đợi, và cũng đã xác định được con đường của mình thì hấn lại nhận được một tin tức động trời, hấn lại có thể một lần nữa phò tá Âu lạc tộc, có thể giúp báo thù cho Âu lạc tộc ; hấn sẽ không bỏ qua cơ hội này

- Ngươi nói đó là huyết mạch của nữ chủ nhân - yêu vương lấp bắp kinh hãi, không ngờ nữ chủ nhân vẫn còn có một người con

- Đó là em trai của nàng, cũng là huyết mạch duy nhất còn sót lại của Âu lạc thị tộc - lưu dương lại bồi thêm một câu làm cho mọi người tá hoà

Không chỉ mình yêu vương mà tất cả những người công lại khi nghe được tin tức này đều cực kỳ rung động, vì tất cả họ đều có một mục đích chung mục đích mà họ xem là cao cả nhất

- Ta không tin! - yêu vương lòng tràn đầy nghi ngờ, nên hắn quyết định phải kiểm chứng cho bằng được

Theo như tất cả mọi người được biết thì Âu lạc thị tộc có một loại huyết mạch cực kỳ bá đạo, nó mạnh tới nỗi mà đến cả long tộc cũng như tiên tộc cảm thấy khiếp sợ; bất kỳ tộc nhân của Âu lạc tộc nào đều mang trong mình tiên thể (thể chất của tiên tộc) và ẩn chứa trong huyết mạch của họ là long hồn

Long hồn thực chất là một con rồng linh hồn cực kỳ mạnh mẽ, nó được thai nghén ngay bên trong huyết mạch của Âu lạc tộc, khi một thành viên của Âu lạc tộc thức tỉnh được long hồn chính là lúc Âu lạc tộc lại có thêm một cường giả hoá thân cảnh long hồn

- Là chủ nhân thì phải thức tỉnh được long hồn, mà không thể thức tỉnh được long hồn thì nên chết đi! - yêu vương tràn đầy hi vọng nhìn xuống phía dưới, hắn đã quyết định nếu trên kia thật sự có thể kích hoạt long hồn thì hắn sẽ phò tá người, nếu không thì hắn không nên tồn tại, nếu để một người ngoài biết được Âu lạc tộc có một người không thể kích phát được long hồn thì chẳng phải là sỉ nhục tộc đàn sao? Vì vậy nếu thật người không có long hồn thì người nên chết đi là vừa

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Kế hoạch tạm thời

Tinh thần của mọi người dần được ổn định lại đôi chút khi nghe thấy văn minh nói về tình hình hiện tại, tất nhiên là hắn không hề đề cập tới việc yêu vương thao túng chuyện này, hắn chỉ nói là yêu tộc bày ra một trận pháp nhằm ngăn cách cảm ứng từ bên ngoài vào mà thôi, và nhiệm vụ của chúng chỉ là làm cho họ hoảng loạn rồi nhằm mục đích tiêu diệt tinh thần của mọi người

- Các vị! Chắc các vị cũng đã hiểu tình hình hiện tại của chúng ta - võ tam cuối cùng cũng đành lên tiếng, với cương vị là một trận sư duy nhất trong tập thể này nên những lời của hắn khá được mọi người tin tưởng; nhất là khi đám yêu thú bên ngoài cố tình phá trận mà không thành càng khiến địa vị của hắn trong tập thể này lớn hơn một chút

- Võ huynh có chuyện gì cứ nói - văn minh vẫn là người lên tiếng, hắn giờ đây như là thủ lĩnh của nhóm người này, hắn lên tiếng chẳng khác nào mọi người lên tiếng cả

- Chúng ta đang bị bao vây bởi một trận đồ cực mạnh, nó mạnh hơn những gì các vị tưởng tượng nhưng nó có một điểm yếu - hắn nói đến đây thì ngưng lại một chút, hắn muốn thấy phản ứng của mọi người trước khi hắn vào vấn đề chính

Mọi người đều im lặng và nhìn về phía hắn như thể họ đang nhìn một báu vật vậy, trong mắt họ chứa đựng một thứ tạm thời được gọi là mầm sống, họ hi vọng sẽ có đường sống mà giờ đây người đối diện lại nói cho họ một con đường, bảo sao họ không vui mừng cho được

- các vị thấy đây trận pháp mà yêu thú tạo thành chính là dùng thân thể của chúng tạo ra, nên chỉ cần các vị giết chết hết chúng thì trận pháp ắt sẽ mở - hắn tiếp tục nói và lời nói của hắn cực kỳ trực tiếp khiến cho mọi người có chút hoảng hốt

Phải biết rằng ngoài kia còn có một con yêu thú cấp 8, chỉ cần họ xông ra ngoài thì con yêu thú này sẽ xoi tái họ ngay, nên việc xông ra ngoài hiện tại là một điều ngu ngốc

- Tất nhiên việc xông ra ngoài là một điều cực kỳ khó khăn nhưng chúng ta vẫn còn cơ hội - nói đoạn hắn dẫn trần thành ra khỏi tổ lạc nhật trùng rồi hướng mắt về mọi người giới thiệu

- Nàng là philip Elizabet, là con gái của đoàn trưởng quân đoàn thánh phượng Tây - nàng theo sự chỉ dẫn của hắn cùng hắn bước ra ngoài chào hỏi mọi người

- Đẹp quá! nàng quả là tiên nữ! Quả đúng như lời đồn! - mọi người ai nấy trầm trồ khen ngợi vẻ đẹp của nàng, đến hắn cũng phải công nhận nàng thì tất nhiên nhóm thanh niên chưa hiểu sự đời này phải thốt lên vậy rồi

- Thánh nữ! Nàng có người yêu chưa? - văn minh nhìn thấy vẻ đẹp của nàng thì hoảng hốt đôi phần, nàng quả là đẹp, nàng còn đẹp hơn trong lời đồn

- Chưa! - nàng nhìn về phía võ tam một cái rồi nheo mày nói

- Xin cho tại hạ được vinh hạnh làm lễ chào hỏi với thánh nữ - nói đoạn văn minh quỳ xuống rồi đưa bàn tay ra trước chờ đợi đôi bàn tay của người Ngọc

- Vớ vẩn! Nàng là vợ ta! Ai cho phép người đụng - võ tam thật sự nổi điên, không ngờ lại có kẻ mặt dày hơn mình, dám đứng trước mặt mình tán tỉnh vợ mình

- Được! - nàng đưa bàn tay trái của mình tới rồi đặt lên tay của văn minh để hắn làm lễ chào hỏi

Theo thể thống phương tây từ xưa đến nay có hai cách chào hỏi, một là hôn tay hai là chạm má ; với những người thân phận khác nhau người ta sẽ dùng những cách chào khác nhau: vd khi bạn bè gặp nhau họ sẽ chạm má vào nhau thể hiện sự thân thiết còn khi gặp một người quý tộc thì họ phải hôn tay thể hiện sự tôn kính ; và giờ đây văn minh đang làm cách thứ hai vì chỉ có vậy mới thể hiện đủ sự tôn kính của hắn đối với nàng

Bất kỳ nam nhân nào ở nhân tộc đều tôn sùng hai vị nữ thần, một chính là trần thanh thanh của thần lang đoàn phương đông, và hai chính là nàng nữ thần của quân đoàn phương Tây ; bất kỳ nam nhân nào đều mong muốn được một lần chung gối với các nàng cho dù sau đó phải chết, chắc họ cũng cam tâm tình nguyện

Và văn minh cũng như đoàn người ở đây cũng vậy, họ tôn sùng nàng và xem nàng chính là người tình trong mộng của họ vậy, việc văn minh được hôn tay khiến không ít người ganh tỵ và một trong những kẻ đang xem kia thì khuôn mặt chợt đen sạm lại vì tức

- Bỏ ra ngay - hắn đưa tay mình cầm lấy tay nàng rồi rút ra khỏi bàn tay của văn minh

- Chẳng ghen sao? - nàng nhìn thấy khuôn mặt hắn đen sạm lại vì tức tối, thì nàng chợt bật cười, tiếng cười của nàng vang lên khiến cho mọi người cảm giác được như mình đang ở tiền cảnh ; và chỉ có hắn khi nghe thấy giọng cười này thì càng thêm tức tối

- Ghen! Nàng nghĩ ta không có quyền đó sao - hắn hét lên thật lớn khiến cho tiếng hét của hắn áp đi tiếng cười của nàng trong lòng mọi người

- Ta xin giới thiệu với mọi người! Nàng là người của ta! Từ này về sau nàng vĩnh viễn là người của ta! Không cho phép bất kỳ ai chạm vào nàng - hắn hét lên giới thiệu với mọi người cũng như là tuyên bố với chính hắn vậy “đúng nàng là người của hắn, hắn sẽ bảo vệ nàng bằng mọi giá”

- Chẳng muốn ta Vĩnh viễn là của chàng? Không dễ thế đâu! - nàng nghe hắn nói thế thì trong lòng cực kỳ vui mừng cùng hạnh phúc

- Sau khi thoát khỏi đây ta sẽ tới phương Tây đón nàng - hắn tiếp tục tuyên bố một câu mà hắn chắc chắn sẽ làm nếu hắn còn sống

- Nhưng cha của thiếp sẽ không chịu! - nàng tiếp tục làm khó hắn, quả thực cha nàng sẽ không dễ tiếp nhận chuyện này, nhưng nàng sẽ có cách

- Cho dù cha nàng có là thần thánh phương nào ta cũng mặc kệ! Ta ta đã quyết nếu cha nàng thực sự ngăn cản ta, ta sẽ đánh chết hắn - hắn chỉ lên trời rồi thề thốt, hắn không biết rằng những lời của hắn đều bị cha nàng nghe thấy

- Philip à! Có kẻ muốn giết ngươi kia - yêu vương khoái chí nở nụ cười, tuy rằng không biết tên này có phải là chủ nhân của hắn hay không nhưng phần khẩu vị này của võ tam khiến hắn cực kỳ thích thú

- Ta sẽ không gả nó cho tên kia! Trừ khi nó thắng được ta! - philip mặt mày cũng đen sạm lại, hắn chút thẳng xuống dưới rồi thề thốt

- Có lẽ ngươi không có quyền quyết định rồi! - lưu dương nhìn thấy khuôn mặt của hắn cũng phì cười, hắn quyết định đổ thêm dầu vào lửa cho dịp đi cái không khí căng thẳng từ nãy giờ

- Đúng vậy! Ngươi không còn quyền quyết định nữa - hai vị yêu tộc kia cũng lên tiếng, chỉ cần nhìn cử chỉ của hai vị thiếu niên kia thì họ đã biết, không còn ai có thể ngăn cách họ ; tuy rằng không biết giữa họ từng xảy ra chuyện gì nhưng chỉ cần nhìn vào thái độ của họ thì cũng biết, cho dù trời có sập xuống thì cũng chưa chắc đã chia cắt được họ

- Để sẽ giết hắn - philip vẫn một bụng tức không những vậy, những người khác còn đổ thêm dầu vào lửa khiến bụng tức của hắn ngày một phình ra

- Nếu ngươi giết hắn thì con gái ngươi cũng chết theo, vậy ngươi tính làm sao? - yêu vương như là kẻ hiểu sự đời, quả thật nếu võ tam mà bị cha nàng giết chết ta không biết tâm trạng của nàng sẽ ra sao, có khi nàng sẽ tự tử không chừng “quả là một cái kết có hậu” yêu vương thần lắm bầm

Sau khi nghe hắn tuyên bố xong thì tất cả mọi người đều cho hắn một chàng vỗ tay, họ vỗ tay thật mạnh như là để chúc phúc cho hai người, và cũng là để xác nhận từ nay về sau họ chỉ còn lại một nữ thần duy nhất

- Vậy việc tiếp theo nên làm gì? - văn minh lại là người lên tiếng, sau khi hắn bước được ra khỏi chính cái mộng tưởng của mình thì hắn lại xốc lại tinh thần, tiếp tục bàn việc

- Chắc mọi người cũng hiểu đôi chút ta ta muốn nói - hắn lên tiếng, và lời nói của hắn hiện tại hắn nghĩ chắc mọi người sẽ hiểu

- Ý của huynh là chúng ta chỉ cần phá được trận pháp này một lúc chúng ta sẽ được cứu - lý khang là người cực kỳ nhanh nhạy, khi nghe võ tam nhắc đến philip Elizabet thì hắn đã suy nghĩ ra vấn đề trong đó

Quả thật việc phá trận này là một điều cực khó, nhưng để làm cho nó rối loạn một lúc thì họ hoàn toàn có thể, chỉ cần trong phút chốc đó nàng có thể phát ra được tín hiệu cầu cứu thì cha nàng chắc chắn sẽ tới, và họ sẽ được cứu

- Quả là diệu kế - văn minh khi nghe xong kế hoạch này hắn cũng thấy có phần khả thi, yêu vương thì sao? Yêu vương chắc chắn phải để cho thần thánh quân đoàn mặt mũi, chỉ cần philip đại nhân đến thì đại đoàn trưởng cũng sẽ đến và chỉ cần đoàn trưởng đến thì họ Sẽ được thả ra

- Được! Vậy bao giờ thì hành động? - lý khang lên tiếng, hắn là người muốn chiến đấu nhất trong đám người này

- Con yêu thú cấp 8 kia thì sao? - tiếp theo câu hỏi của lý khang chính là câu hỏi của văn minh, con yêu thú cấp 8 kia chính là con nguồn khiến họ khôn đốn hiện nay, việc giải quyết nó là một điều kiện tiên quyết, quyết định đến trận này
- Con yêu thú cấp 8 kia cứ để ta đối phó - lúc này lý khang lại lên tiếng, con yêu thú cấp 8 này chính là nguyên nhân dẫn đến cái chết của anh trai hần, hần hận con yêu thú này tới tận xương tủy ; và ở đây cũng chỉ có hần mới có sức để chống lại con yêu thú này nên hần quyết định mình sẽ là người chống chọi với nó
- Người đó sẽ là ta! - võ tam cũng đồng thời lên tiếng, hần chỉ thẳng vào mặt mình rồi nói, hần đã quyết định rồi, hần sẽ là người tiễn đưa con yêu thú kia về với cát bụi và đưa nàng rời khỏi đây bằng mọi giá
- Người nghĩ sao vậy? Đầu óc có vấn đề à - văn minh lên tiếng, hần không ngờ tên này lại xuẩn ngốc như vậy, đối diện với nó là cái chết ; và theo hần nghĩ người có thể chống chọi lại nó chỉ cơ thể là lý khang, vì lý khang chính là người duy nhất có thể còn sống khi đối mặt với con yêu thú cấp 8 này
- Ta không hề tranh giành với hần - võ tam nhìn thấy phản ứng của văn minh thì biết tên này đã hiểu lầm rồi
- Người không giành với ta ý là sao - lý khang cũng cực kỳ khó hiểu nhìn hần
- Ngoài kia có hai con yêu thú cấp linh vương - hần chỉ ra ngoài rồi nói, quả thật nếu chỉ có một con thì hần chẳng phải đau đầu tới vậy
- Người nói là hai con - văn minh cực kỳ bất ngờ, theo như hần biết thì chỉ có một con là cấp bậc linh vương không ngờ vẫn còn một con nữa
- Là nó - hần chỉ ra phía ngoài trận đồ rồi hướng tay về phía một con yêu thú đang tỏ vẻ khá nhàn rỗi trong đám yêu thú rồi nói

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Thủy tinh cầu và yêu hồ

Một ngày mới bắt đầu tại vùng đồi núi phía nam, khi những toàn nắng đầu tiên chiếu rọi tới vùng đất này cũng là lúc mọi người hoàn tất chuẩn bị của mình

- Mọi người nghỉ ngơi đôi chút đi! - võ tam nhìn thấy tinh thần mệt mỏi của mọi người, hần đành ra lệnh giải tán
- Võ huynh! Kế hoạch này liệu có thành công hay không? - văn minh thấy mọi người đi hết, hần đành nán lại một chút rồi hỏi
- Người muốn hỏi về vấn đề gì? - hần nghiêng đầu hỏi lại
- tỉ lệ thành công trong cuộc chiến này là bao nhiêu? - văn minh thấy điều võ tam hỏi lại khá là kỳ cục, điều văn minh muốn hỏi tất nhiên là “ tỉ lệ chiến thành công của kế hoạch này”
- 80% - hần đưa ra một con số, theo tính toán của hần thì con số này khá là chính xác, tất nhiên đó chỉ là kế hoạch mà họ đã bàn mà thôi
- Ta cứ nghĩ phải thấp hơn chứ! Nếu là cao như vậy thì ta có phần yên tâm rồi - văn minh cực kỳ thoải mái, nhất là khi nghe thấy tỉ lệ thành công cao như vậy ; theo như văn minh tính toán thì tỉ lệ chỉ có 60% mà thôi
- Đó chỉ là tỉ lệ chúng ta thành công trong việc phát tín hiệu ra ngoài - hần tiếp tục đưa ra một cái ý kiến
- Ý huynh là sao? - văn minh khá bất ngờ khi nghe hần nói vậy, tên kia nói vậy chẳng phải bảo là việc thành công của kế hoạch này đúng là siêu cao nhưng tính mạng của họ thì hoàn toàn không đảm bảo hay sao
- Như huynh đã biết đối thủ của chúng ta là yêu vương! Tất nhiên yêu vương sẽ không trực tiếp nhúng tay vào vụ này nhưng yêu tộc sẽ không dễ dàng tha cho chúng ta ; có thể sau trận chiến này ta sẽ chết, huynh cũng chết và hầu hết tất cả mọi người đều chết - hần tiếp tục nói, và đó cũng là suy nghĩ của hần trong vấn đề này, hần chắc chắn trong phi vụ này hần sẽ chết còn những người khác hần không thể quan tâm nổi
- Vậy tại sao huynh vẫn đề ra kế hoạch này? - nghe câu nói của đối phương thì văn minh cũng cảm thấy chưa xót, “hần không ngờ tên kia vì một chút hi vọng của mọi người mà sẵn sàng chiến đấu”
- Ít nhất là chết một cách có ích - hần cúi mặt xuống đất một cái rồi nói
- Nói thật với người ta không hề muốn chết, nhưng trong hoàn cảnh này người hoặc ta đều không còn lựa chọn, chúng ta chỉ có thể chọn một cách mà ta nghĩ nó có ích nhất mà thôi - hần nói tới đây thì trong lòng cũng đau thắt, không ngờ cuộc đời hần sẽ sớm chấm dứt như vậy ; hai kiếp sống hần đều chết một cách lãng xẹt như vậy

Văn minh nghe hắn nói vậy thì không công gì thắc mắc nữa, đúng như võ tam nói qua “hắn và tên kia cũng như tất cả mọi người có thể tất cả đều chết tại đây” nhưng tên kia không hề run sợ chút nào “hắn lựa chọn cái chết để nuôi hi vọng cho người khác”

“Nếu là mình thì mình chưa chắc có đủ dũng khí như vậy” văn minh thầm thầm trong lòng một tiếng rồi sóc lại tinh thần, hắn bước ra ngoài với vẻ vui tươi niềm nở “tên kia có thể làm như vậy tại sao mình không thể làm, “ít nhất mình cũng đã để lại cho đời một tiếng thơm, ít nhất có một lần trong đời mình có thể cống hiến sức lực cho nhân tộc”

- Xin lỗi tất cả các người - sau khi văn minh rời khỏi thì không còn bóng dáng một ai ở nơi đây, hắn mới đưa ra lời xin lỗi. Nói xong hắn bước vào phía trong nơi nàng đang ngủ

Hắn ngồi xuống cạnh nàng, vuốt ve khuôn mặt đáng yêu của nàng mà trong lòng đầy phiền muộn, có thể đây là lần cuối hắn gặp nàng nên hắn muốn nhìn thấy nàng lâu hơn một chút, hắn muốn lưu giữ hình ảnh của nàng lâu hơn một chút, để sau này lỡ có xuống hoàng tuyền thì hắn sẽ chắc chắn rằng mình sẽ không quên nàng

- Hi vọng kiếp sau chúng ta sẽ là vợ chồng - hắn thì thầm lẩm bẩm trong lòng, đó cũng là điều hối tiếc nhất trong cuộc đời này của hắn ; nói xong hắn bắt đầu ngồi xuống mình tưởng tu luyện, nhưng khi ngồi xuống hắn như nhớ ra điều gì liền lấy ra một viên yêu Đan màu xanh, sau một hồi niệm chú viên yêu Đan màu xanh ấy như sáng rực chiếu vào hình ảnh của nàng đang ngủ say

Sau một lúc thì viên yêu Đan kia trở về bên tay hắn, và hình ảnh trong viên yêu Đan sáng rõ lên hình một người con gái đang say giấc, hắn đưa viên yêu Đan vào túi trữ vật rồi bắt đầu ngồi xuống mình tưởng

Một ngày trôi qua thật nhanh, bỗng chốc thì mặt trời đã xuống núi, hắn cũng đã tỉnh lại chỉ là khi hắn mở mắt ra thì đập vào mắt hắn là một cảnh tượng có lẽ kiếp này hắn không thể quên

Nàng đang tựa vào vai hắn, trên tay nàng đang cầm một viên tinh cầu, viên tinh cầu sáng long lanh phản chiếu hình ảnh của nàng và hắn vào trong đó

- Chàng tỉnh rồi! - nàng thấy hắn mở mắt thì bật dậy nhưng bị bàn tay hắn giữ lại

- Nàng tỉnh làm gì? - hắn nhìn thấy vẻ mặt bối rối của nàng thì thầm cười trong bụng nhưng cũng không nói ra

- Làm thủy tinh cầu! - nàng cúi xuống che đi khuôn mặt đang ửng đỏ của mình rồi đáp

- để làm gì? - hắn không hiểu lắm, nhưng khi nhìn thấy hình ảnh của hắn và nàng đang sáng rõ bên trong viên thủy tinh cầu nho nhỏ kia thì hắn đã có được đáp án

- Nàng học được từ bao giờ? - hắn cảm thấy khá ngạc nhiên, không ngờ nàng có thể nghĩ ra được nó, thủy tinh lưu ly cầu là một loại Thông tin được ghi lại bằng hình ảnh (nó giống với máy ảnh)

- Chẳng phải ngày trước chàng từng dạy ta sao? - nàng ngước lên nhìn hắn một cái rồi nói, thấy khuôn mặt bất ngờ của hắn thì nàng có cảm giác cực kỳ thư sướng

- Ta chưa bao giờ chỉ cho nàng!- hắn thề hắn chưa bao giờ chỉ cho nàng làm lưu ly tinh cầu, nhưng tại sao nàng biết làm ; hắn vô đầu bứt tai nhưng cũng không nghĩ ra được đáp án

- Ngày đó chàng nói “khổng linh thuật chỉ đơn giản là khống chế linh hồn của yêu thú” - nàng bắt đầu giải thích

- thế cũng chưa giải thích được - đúng là hắn từng nói như vậy, đó là cách giải thích dễ hiểu nhất mà hắn nghĩ ra, nhưng cũng chưa từng nói nó dùng để làm cái khác

- Chàng cũng từng nói trong mỗi viên tinh thạch đều chứa một tia linh hồn còn sót lại của yêu thú vì vậy việc chàng cần phải làm chỉ là khống chế chúng để hoàn toàn có thể điều khiển chúng như những tinh bản bày trận bình thường - nàng tiếp tục nói, và đây chính là lời giải thích của nàng “nàng dùng yêu Đan mà mình đang nắm giữ để bắt linh hồn kia lưu lại ký ức của nàng”,

- Nhưng chừng đó vẫn chưa đủ thuyết phục - đúng là chỉ cần suy nghĩ một chút thì mọi việc đều có thể giải thích được nhưng nhiều đó hoàn toàn chưa đủ để giải thích vì sao nàng học nhanh tới vậy

- Chàng từng làm mẫu cho ta xem - nàng nói một câu rồi nhìn thẳng vào mặt hắn, xem phản ứng của hắn thế nào

Hắn bó tay! Hắn không thể nói được gì cả! Thật sự hắn hiện tại không biết nói làm sao? Quả thật lúc này hắn có làm một cái tinh cầu nhưng không ngờ bị nàng phát hiện

- Thôi cũng tới lúc rồi! Đi thôi - hắn cảm giác được thời gian trôi thật nhanh, hiện tại đã tới lúc hắn thực hiện nhiệm vụ của mình, hắn đứng dậy kéo tay nàng đi sát bên hắn ; thực ra hắn muốn khoanh khắc được ở bên nàng lâu hơn một chút nhưng thời gian thật không cho phép

- Võ huynh! Mọi người đã có mặt đông đủ - văn minh nhìn thấy hắn đi ra thì khuôn mặt có chút không tự nhiên, quả thật văn minh hiện tại không dám đối mặt với những người khác

Lúc đầu chính hắn đã khuyên bảo mọi người rằng đây là cơ hội duy nhất của họ, nhưng không ngờ lần chiến đấu này cũng là lần cuối cùng trong cuộc đời

của tất cả mọi người “ không ai có thể sống sót ra khỏi đây” đó là lời khẳng định của hắn và võ tam trước cuộc chiến này ; và chính hắn đã lừa tất cả mọi người đi trên con đường này nên hắn không còn đủ dũng khí đối mặt với mọi người nữa

- Ta chỉ muốn nói với mọi người một điều, đó chính là đừng rời bỏ vị trí của mình cho dù xảy ra bất cứ chuyện gì? Dù có thấy bất kỳ người nào chết thì cũng không cần ra tay ứng cứu ; chỉ có như vậy mới có cơ hội thành công - hắn nói một câu hùng hồn khiến cho mọi người cảm thấy nghẹn đắng

- Vì trong cuộc chiến này hắn chính là kẻ cận kề cái chết nhất, một mình hắn đối diện với yêu thú cấp 9 thì không chết mới lạ - mọi người nghĩ vậy nhưng không hề nói ra vì đơn giản mọi người đều thuận theo yêu cầu của hắn là nhất quyết không cho nàng biết

- Được! - mọi người đều hô to một câu và bắt đầu bước ra ngoài

- Lưu ý vị trí của mình - hắn kéo nàng đi phía sau mình rồi nói với mọi người, và mục tiêu đi tới của hắn chính là hướng Bắc nơi có con yêu thú mạnh nhất đang trấn giữ ở phía đó

Giờ đây trước mặt hắn chính là con yêu thú mạnh nhất trong đám yêu thú này, một con yêu thú cấp 9 cũng có thể mạnh hơn một chút ; con yêu thú này là một con yêu thú hình hổ, trên đầu nó có mấy vạch mà người ta thường nói là chữ vương ấy, hắn thật sự không biết đó có phải là chữ vương hay không nhưng nghe đồn hổ chính là vương giả của rừng rậm

Con hổ này không biết có phải là loài có cùng huyết thống với thánh thú bạch hổ hay không nhưng nhìn qua thì nó khá giống với hình tượng thánh thú bạch hổ trong lời đồn

Con yêu hổ khi thấy có kẻ tiến đến thì nó cũng mở mắt, hai mắt nó chăm chăm nhìn người phía trước mặt hắn rồi sau đó nhìn về người con gái phía sau

- là người! - con hổ thì thào trong lòng một tiếng, thực ra yêu thú cấp độ này đã biết nói chỉ là chúng không muốn tiếp xúc với nhân loại mà thôi

Theo như lệnh của yêu vương thì hắn không được đụng tới cô gái này, “vậy thì nhanh chóng giải quyết tên kia rồi đi về nghỉ ngơi thôi” nó thì thào trong lòng một chút, tuy rằng nó không biết nguyên do nhưng cũng mặc kệ, chỉ cần làm xong việc này rồi về nhà mà yên tâm đột phá hậu kỳ

Nghĩ vậy thì cùng lúc đó khí thế của con bạch hổ được kéo lên, linh lực xung quanh bản thân nó cuộn trào cho tới lúc đạt tới cảnh giới nguyên anh trung kỳ thì ngưng lại - một con yêu thú trung kỳ mang huyết mạch bạch hổ thánh thú - nó tự hào rằng mình là mạnh nhất trong yêu thú trung kỳ trở xuống

Thực ra lúc đầu yêu vương bảo nó tham gia vụ này nó đã không có chút hứng thú nào, nó chỉ muốn an bình tu luyện để chuẩn bị đột phá hậu kỳ rồi nhanh chóng bước lên hoá thân cảnh để được theo yêu vương vượt giới mà thôi

Nhưng khi nghe tới cái giá mà yêu vương trả cho lần xuất núi này của nó khiến ý định của nó thay đổi 180 độ ; một viên yêu Đan hoá thân kỳ thánh cấp đủ hắn đưa tu vi của mình lên hậu kỳ không những thế nếu có thể sử dụng triệt để hắn hoàn toàn có thể bước lên hoá thân kỳ

Đây là một cơ hội ngàn năm có một, và tất nhiên hắn không muốn bỏ qua chính vì vậy hiện nay hắn đang đứng ở đây, trước một đám nhân loại yếu ớt chỉ có tu vi kết Đan kỳ này, không đứng hình như chỉ có tên này là tu vi kết Đan kỳ còn những kẻ khác là linh tôn thì phải “ nói chung chúng chỉ ngang bằng với kết Đan yêu thú” đó là câu khẳng định của nó

“Xuống núi quả là một quyết định sáng suốt” nó nghĩ thế rồi bắt đầu thể công của mình, tất nhiên là nó muốn tốc chiến tốc thắng rồi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Lần thứ hai toái hải

Thấy khí thế con yêu hổ cuồng trướng, sát ý của nó đang trào, võ tam biết chắc chẳng cần mấy chiêu thăm dò làm gì cả, vì thực chất con hổ kia chỉ muốn “nhất kích tất sát”, đúng là thiên tính của loài hổ “hổ dù vô thỏ cũng sẽ dốc toàn lực”; nó muốn nhanh chóng lấy mạng võ tam đây mà

- Quả là người tính không bằng trời tính! - hắn than thở một câu “ dù mình có trải qua hai kiếp hay cũng có thể vận kếp sau thì cái chết của mình vẫn lằng xẹt như vậy”

- kiếp trước đã làm một lần, kiếp này sẽ làm thêm một lần, kiếp sau nữa mình không biết có phải làm lại cái này hay không đây? - nhưng mà nghĩ thì nghĩ vậy nhưng liệu có còn kiếp sau mà chết hay không? Đó là một câu hỏi chưa có lời giải đáp, mà hắn thì chẳng rảnh hơi mà đi suy nghĩ vớ vẩn mấy câu chuyện vu vơ này

- Xin tổ tông lạc vân tông ủng hộ, soi sáng con đường mà con sắp bước lên - hắn thầm nhủ một câu rồi bắt đầu vận linh lực

Khí thế hắn từ khi vận linh lực bắt đầu dâng cao, tu vi của hắn tỏa ra không có tiến triển gì vẫn là kết Đan trung kỳ, nhưng hắn chắc chắn không thể để tu vi của mình chỉ dừng lại ở đó ; vì như vậy đồng nghĩa với việc hắn và nàng cũng như tất cả mọi người đều phải chết

Hắn chết không sao cả, mọi người có chết hắn cũng chẳng quan tâm vì đó đều nằm trong kế hoạch của hắn ; nhưng còn nàng, nàng nhất quyết không thể chết tại đây, nếu thật sự nàng chết tại đây coi như hắn đã mất tất cả rồi còn gì, vì vậy hắn sẽ không để điều đó xảy ra

- Bí thuật: toái hải! - vẫn là chiêu thức cũ, cũng là chiêu thức áp đáy hòm của hắn, một bí thuật cuối được ghi lại trong hoá linh quyết

Toái hải: tên như ta nghĩa, chính là phá bỏ linh hải ẩn của bản thân hiện tại, dồn tất cả linh lực của linh hải ẩn đổ về linh hải trong Đan điền nhằm mục đích tăng cường tu vi lên trong phút chốc

Tất nhiên việc gì có lợi lớn thì mặt hại cũng sẽ không kém, việc phá linh hải ẩn có nghĩa là sau này người tu luyện không thể tu luyện lại linh hải ẩn nữa chưa hết việc linh lực trong linh hải ẩn đổ dồn về Đan điền tuy rằng trong phút chốc có thể nâng tu vi hắn lên nhưng kèm theo hậu họa khôn lường, đó chính là có thể phá vỡ Đan điền của hắn

Nếu Đan điền của hắn không bị phá vỡ trong cuộc chiến thì nó cũng không có nghĩa là hắn toàn mạng, sau này Đan điền của hắn bị tổn thương thì chắc chắn tu luyện sẽ khó khăn hơn gấp bội

Nhưng tâm trí hắn đã quyết, hắn sẽ bảo vệ nàng bằng mọi giá, dù có hi sinh đi tính mạng của bản thân hắn cũng chấp nhận huống chi là một điều nhỏ nhoi này

- Người muốn chết - từ sâu thẳm trong linh hải, con rồng màu xanh kia cảm nhận được có một thứ gì đó không đúng, thật ra này giờ từ khi bắt đầu tới giờ hắn đều quan sát võ tam rất kỹ, hắn quả thật rất muốn xem tên này có cách gì mà tỏ ra tự tin đến vậy ; nhưng không ngờ việc hắn làm lại mang tính cực đoan đến vậy

“Toái hải thì tên đó sẽ chết, mà tên đó chết thì mình cũng chẳng còn đường sống, tuy rằng mình có trí tuệ riêng nhưng khi vật chủ chết đi thì mạng của hắn chẳng phải cũng ô hô ai tai rồi sao?” Nghĩ vậy tất nhiên hắn sẽ không để điều đó xảy ra hắn hét lớn một tiếng nhằm ngăn cản cái việc điên rồ này lại

- Dù ta có làm hay không thì ta cũng chắc chắn phải chết, vậy thì ngại gì mà không thử một lần, ít nhất cũng có kẻ kẻ gồi cho ta mà - hắn đưa một tia thần thức vào nói chuyện với con rồng chết tiệt kia nhưng tay hắn vẫn không ngừng lại

- Tách tách tách - những tiếng rạn vỡ bắt đầu vang lên trong linh hải, khiến cho tâm thần con rồng như đổ máu, nó không ngờ tên kia lại làm một cách triệt để như vậy

- Dừng lại đi! Ta có cách khác hay hơn - con rồng không bình tĩnh nổi nữa, khi nghe những tiếng rạn nứt của linh hải thì lòng nó nóng như lửa đốt ; nó vội vàng thét lên

- Cách gì? - hắn nghiêng đầu một cái rồi hỏi nhưng trên tay vẫn không ngưng pháp quyết

- Trao thân thể người cho ta, ta sẽ làm cho người xem! - con rồng xanh này thật không còn bình tĩnh nổi nữa rồi, hắn không đợi võ tam đồng ý thì linh hồn của nó đã vượt ra khỏi linh hải của võ tam tiến vào thức hải của hắn

Đang không ngừng động pháp quyết thì tay chân hắn tê cứng lại, hắn như trúng phải thuật định thân, thân thể hắn không còn nghe theo lời hắn nữa

- Bình - một tiếng và chạm vang lên, đó là tiếng thân thể của võ tam và chạm với nóng vuốt xuất con yêu hổ

Con yêu hổ xuất ra một chiêu cực mạnh, chiêu này đã là 7 thành công lực của nó, và nó chắc chắn cái tên nhân loại kia đã bị xé nát bởi chiêu thức này

- Bình - lại một tiếng và chạm nữa vang lên, nhưng lần này lại là tiếng và chạm của võ tam với trận pháp điên đảo ngũ hành trận mà hắn chưa có thu lại

- May mà còn kịp - con rồng than thở một lúc, quả thật nếu hắn không điều khiển cái thân thể này kịp thì thân xác của võ tam có lẽ đã thủng một lỗ chả bá rồi

- Chàng có sao không? - diễn biến xảy ra quá nhanh khiến trần thành không thể nàng được gì, nàng những tưởng hắn chỉ ra thương thuyết với con yêu thú kia như lời hắn nói, nhưng không ngờ mới gặp mặt con yêu hổ kia đã ra tay cực mạnh như vậy

Nàng nhìn người yêu mình bay ra xa như đứt dây thì chạy theo nhằm đỡ lấy hắn nhưng không kịp, thân thể võ tam đụng vào trận pháp một tiếng lớn khiến trong lòng nàng đau như cắt, hai hàng lệ nóng trên đôi mi nàng chảy ra như mưa

Nàng ôm hắn, đỡ hắn dậy rồi không ngừng thủ thi “ chẳng phải chàng chỉ nói là thương thuyết với con yêu hổ kia để cho nàng ra ngoài hay sao, sau khi ra ngoài ta sẽ cố gắng tìm cách liên lạc với phụ thân rồi quay lại đây cứu chàng! Vậy mà! tại sao vậy? Tại sao?”

Nàng ôm thân thể đầy máu của hắn rồi khóc lóc như một đứa trẻ, nàng quả thật không ngờ tới hoàn cảnh này, nếu biết vậy nàng đã ra tay từ sớm rồi

Con yêu hổ sau khi xuất ra một chiêu thành công thì nó cũng chẳng nám lại làm gì, vì trong đầu nó đã biết được kết quả nên nó chẳng quan tâm nữa quay về chỗ cũ của mình ; quả thật nó rất muốn lấy đi tính mạng tên nhân loại ồn ào kia nhưng hắn không dám, “ giữ mạng lại cho nàng” đó là mệnh lệnh của yêu vương, hắn sẽ không làm trái và cũng chẳng có gan làm trái

Xong việc nó về chỗ của mình, nhắm mắt lại rồi nhìn thấy một viễn cảnh rất gần sắp diễn ra ; cảnh hắn đột phá hoá thân kỳ rồi theo yêu vương bước lên đại thiên thế giới

- Hấn lừa ngươi thôi! - từ miệng võ tam thốt lên một giọng nói, giọng nói lạnh tanh này vang lên khiến cho trần thành cực kỳ hoảng hốt

- Ngươi là ai! Tại sao ngươi lại đoạt xá chàng - nàng hét lên nhưng bị tay của trần thành bịt lại

- Ngươi muốn hấn chết - con rồng nhìn về phía con hổ đang ngồi đằng xa kia rồi nói nhỏ

- Ngươi là ai? - nàng như phát hiện ra điều gì? Giọng của nàng cũng nhỏ lại, thật ra hiện tại nàng cũng như con yêu hổ kia hay tất cả mọi người đều nghĩ rằng hấn đã chết ; khí tức của hấn không còn tồn tại nữa tức là giờ đây chỉ còn lại một cái xác không hồn

- Ngươi không nhớ ta sao? Lần trước ngươi còn giam ta ngay trong nhà của ta! - con rồng kia giả hứng kể lại, chẳng phải lần trước ngươi mạnh mẽ lắm sao? Ngươi còn dùng linh hồn của mình khoá chặt ta ngay trong nhà của ta

- Ngươi là con dâm trùng kia? - nàng chợt nhớ ra đúng là lần trước nàng có gặp tên này một lần, lần đó không biết tại sao nàng lại xuất hiện trong linh hải của võ tam rồi vô tình nàng gặp con dâm trùng này, lúc đó con dâm trùng này toát ra một loại khí tức dâm dục khiến nàng đoán chắc chính là tên này gây ra, nên cũng không suy nghĩ nhiều dùng “ khoá hồn tóa” vây khốn tên này lại

- Ngươi gọi ai là dâm trùng? - con rồng như nổi điên, không ngờ trên đời này còn có kẻ dám gọi mộng long nó là một con dâm trùng “ ngươi muốn chết phải không? Mà không ta sẽ giết hấn đi thì hơn!” Nó đáp trả lại bằng một giọng thâm độc

- Vậy là chàng chưa chết! - nàng có được đáp án của mình rồi thì quay lại xin lỗi “ xin lỗi ngài! Không biết ngài là ai” nàng thù thỉ một câu như đang nói với nhân tình

- Ngươi không phải đem cái giọng điệu đó ra nói với ta ; cứ để dành mà sau này nói với tên kia - con rồng ngắt lời nàng, đã bao lâu rồi nó chưa nghe lại được cái kiểu giọng này, nó cũng chẳng thèm nghe vì hiện tại nó còn có việc

- Được rồi! Tránh ra để ta xử lý con hổ chết tiệt kia! Nói xong con rồng đẩy trần thành ra rồi đứng dậy hoạt động thân thể một chút

Thực ra nãy giờ nó chỉ là để làm quen với thân thể mới này, giờ thì có thể nói là có chút quen thuộc nên nó quyết định giết tên Kia thật nhanh ; vì thời gian phụ thể của nó không được dài nên quyết định không để lỡ thời gian nữa

- Vết thương trầm trọng a - nó nhìn công vết thương dưới Đan điền thì thấy nguyên một lần bằng tay hổ in vào đó, may thay lúc đó hấn nhanh chóng điều động linh lực bảo vệ linh hải chưa nếu không thật sự tên này tiêu tùng rồi

Phía bên trên tổ lạc nhật trùng

- là long linh! Nhất định là nó - yêu vương thốt lên kinh hãi, từ khi con rồng kia tiếp nhận thân thể của võ tam thì hấn cũng đã biết “ võ tam thật sự đã khai mở được long ấn, và có được long linh của bản thân”, nó vui mừng nhìn xuống dưới một cái

- Là long linh thật sao? - những người khác tuy không biết long linh hình dạng ra sao, nhưng cảm nhận được khí tức của võ tam đã thay đổi kết hợp với lời nói của yêu vương thì chắc là vậy rồi

- Vậy thì trận chiến này nên kết thúc rồi! - lưu dương lên tiếng nói, quả thật hấn mong sao chuyện này nhanh chóng kết thúc, nghĩ tới đây hấn lại nhớ tới lời hứa của hấn với nàng “ ta không thể giữ trọn lời hứa với nàng, nhưng ta đảm bảo hấn sẽ không chết” hấn thốt lên trong lòng như vậy

- Đùng vậy! Nên kết thúc rồi! - philip khá lo lắng cho con gái mình, dù bọn kia đảm bảo con gái hấn sẽ không mất một cọng lông nào nhưng lỡ như nó mất đi cái đầu thì phải làm sao “ người cha già này không thể để con gái mình sống trong cảnh nguy hiểm được”

- Đúng vậy! Nên kết thúc rồi! - yêu vương nghe vậy thì cũng nói một câu, hấn đơn giản chỉ muốn xác minh người kia có phải là chủ nhân của mình hay không mà thôi, vậy giờ đây đã xác định được rồi thì cũng nên kết thúc rồi

- Chưa thể đâu yêu vương! Phải có kết quả của trận chiến kia chúng ta mới có thể kết thúc được - người thiếu phụ yêu tộc giờ đây mới lên tiếng

- Đúng vậy thưa yêu vương - người trung niên hùng tộc cũng đồng ý

“Quả thật hiện tại chưa thể dừng cuộc chiến này lại được, nếu như dừng cuộc chiến này lại thì mọi người sẽ giải thích ra sao đây, chẳng lẽ là nói yêu vương muốn chơi đùa một chút nên bày ra trò này” tất cả mọi người sau khi suy nghĩ lại thì cũng thấy hợp lý nên cũng không còn ngăn cản nữa

- Nếu hấn nguy hiểm tới tính mạng! ngươi sẽ ra tay! - yêu vương nói một câu để ổn định tâm lý của hai vị thần thánh nhân tộc, hấn nói xong rồi chỉ về philip một cái

- Tại sao lại là ta? - philip chỉ vào mặt mình nói, chẳng phải để tên kia cứu thì hơn sao

- Thứ nhất nếu tên kia chết thì con gái ngươi chưa chắc sẽ không tự tử, thứ hai nếu ngươi đến cứu thì sẽ hợp lý hơn! Các ngươi nói xem có đúng không!
- yêu vương nói một câu rồi đi mất, nó chẳng còn hứng thú với chuyện này, vì việc quan trọng hơn đang chờ hấn giải quyết ; thấy yêu vương rồi đi thì hai vị yêu tộc kia cũng rời đi

- Ngươi thấy sao? - philip thấy đám yêu tộc đi hết thì quay lại hỏi lưu dương

- Người tự xử lý đi - nói đoạn lưu dương cũng dùng đòn pháp đi mất

- Các người! - hắn thấy tên kia rồi đi thì không còn gì để nói, việc hắn hiện tại có thể làm chính là ngồi xem tiếp trận đấu, thực ra hắn hiện tại có thể công vào trong đó rồi, nhưng hắn lại không làm vậy; hắn muốn xem xem tế tử của hắn mạng như thế nào mà thôi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Mộng long thiên phú, trở về

Sau khi mộng long phụ thể thì thân thể của võ tam có chút khác biệt với bình thường, lúc này không biết từ đâu thân thể hắn mọc ra vô vàn lân phiến, mỗi chiếc đều giống nhau như đúc; chỉ có điều tu vi của hắn vẫn như cũ chẳng có tiến triển chút nào

Nhìn thấy võ tam gạt tay mình ra, trần thành tuy có chút khó chịu nhưng cũng không hề ngăn cản vì nàng biết tên đang điều khiển thân thể võ tam không phải hắn

- Người có cần ta giúp không - nàng nhìn bóng hình thân quen trước mặt rồi nói nhỏ

- Người nghĩ mình ta có thể thắng nó được sao? - mộng long buồn vực đáp, thực ra nó không có cách nào để thắng con hổ này cả, nó ngăn cản võ tam chỉ là để cứu lấy tính mạng hắn cũng như của bản thân nó mà thôi

- Vậy ta phải làm sao? - nàng nhìn nó một cái, tuy trong lòng không muốn nhưng vì tính mạng của tất cả mọi người, nàng đành chấp nhận một lần hợp tác với hắn vậy

- Người vẫn nhớ lần đó người hành hạ ta chứ - mộng long hoàn toàn không muốn nhớ lại cảnh đó nhưng không có cách nào khác, quả thật bây giờ chỉ có cách đó mới có thể thắng được con yêu hổ này

Quả thật với tu vi của thân thể này dù hắn có làm cách nào cũng chẳng thể nào có cơ hội thắng nổi con yêu hổ đó cả, nhất là khi bản thân nó không thể thật sự làm chủ được cái thân thể này

Nếu thật sự là thân thể của nó, hoặc là một cái thân thể nào đó nó đã quen thuộc thì rất có thể nó làm gọi được con yêu hổ kia, nhưng sự thật thì luôn phủ phàng như vậy đó

- Nhưng ta hiện tại không có khả năng lặp lại điều đó! - nàng trả lời rất dứt khoát

- Người nghĩ lần đó là do chính người tự đi vào hay sao? - mộng long hét lên một tiếng, nếu lần đó không phải nó cần có người giúp nó đột phá thì có kẻ nào có thể bắt nó lại cho được cơ chứ;” nói chung là việc nàng xuất hiện trong linh hải lần đó chính là do mộng long chủ động kéo nàng vào”

- Vậy sao? - nàng cuối cùng cũng giải đáp được thắc mắc, đúng là lần đó nàng không hiểu vì sao lại có thể chui vào đó, hơn nữa lại có thể xuất ra được một bí thuật cao siêu đến vậy

- Chuẩn bị đi - mộng long nhìn về phía con yêu hổ đang nhắm mắt dưỡng thần bên ngoài rồi lên tiếng

- Mộng long thiên phú: mộng ảo thiên địa - mộng long xuất ra thiên phú của bản thân, tất nhiên mục tiêu của nó chính là con yêu thú hình hổ kia

Nói về mộng long: thiên phú của nó tất nhiên là đưa bất kỳ sinh vật nào vào cõi mộng, mà mộng của mộng long hoàn toàn khác với những giấc mộng bình thường, trong giấc mộng đó mộng long khơi gợi lại tất cả những ham muốn kể cả nguyên thủy nhất của sinh linh, khiến chúng sa đọa và không muốn thoát ra ngoài

Và tất nhiên chiêu này đã được nó sử dụng từ lúc trước, thế mới có chuyện con yêu thú kia nãy giờ chỉ có ngồi yên nhắm mắt chứ chẳng để ta tới mọi thứ xung quanh

Nhưng giờ đây hắn lặp lại thêm một lần nữa chính là với mục đích đưa trần thành đi vào mộng ảo của con yêu thú kia, và giúp cho nàng không chế linh hồn con yêu thú hổ kia

Trần thành được đưa vào trong mộng cảnh của yêu thú, lúc này trước mắt nàng chính là cảnh con yêu thú kia đang đột phá lên một cấp cao hơn, lúc này con yêu hổ đang toàn tâm toàn ý để đột phá mà không biết trong mộng cảnh này của nó đã xuất hiện thêm một người

- làm đi! - một tiếng nhắc nhở vang lên trong đầu nàng, thế là nàng cũng xuất ra chiêu thức của mình

“Khoá hồn tóa” nàng hét lên một tiếng, cùng lúc đó từ thiên không lao xuống những sợi dây xích, chúng không ngừng quấn quanh linh hồn con yêu hổ, con yêu hổ cố gắng dựa vào sự vây khốn của thiên xích nhưng không thành công

Vốn “khoá hồn tóa” chính là lấy thần thức của bản thân tạo ra xích liên, quấn chặt và bảo vệ thần thức của bản thân, nhưng không ngờ thiên phú của mộng long lại bá đạo như vậy ; thiên phú của mộng long có thể hoán đổi tất cả mọi thứ, miễn là tên kia đã đi vào cõi mộng do nó tạo ra

“Khoá hồn tóa” lúc này chẳng khác nào chính là tinh thần hoà liên có ghi trong bí tịch ; lúc này những sợi xích từ thiên không lao xuống kia tạo thành hình một bông hoa sen cực đại, bông hoa sen này như thể muốn bảo vệ lấy chính kẻ đang bị nó giam giữ

- chẳng lẽ thiên phú của nó chính là: giúp kẻ trong mộng có thể hiểu hết ảo diệu của công pháp tu luyện - nàng cuối cùng cũng tìm ra được đáp án trong đó, một đáp án mà khiến nàng cực kỳ rung động

Quả thật nếu kẻ nào đó có thể chẳng cần khó khăn quá mức mà có thể tu luyện được một môn công pháp, thì kẻ đó nhất định phải là thiên tài trí tuệ hơn người

Như nàng lúc này vậy, vì hai lần sử dụng thành công “khoá hồn tóa” nên hiện tại khoá hồn tóa chẳng phải quá khó với nàng, không những vậy nàng còn khai mở ra chiêu thức cuối cùng trong “đại diện quyết” “tinh thần hòa liên”; hiện tại bên ngoài nàng chưa thể sử dụng được chúng chẳng qua là do cường độ thần thức của nàng chưa đủ, hay nói đúng hơn nàng chưa tu luyện “đại diện quyết” lên mức cao nên rất khó thực hiện

“có lẽ cô ta thành công rồi” nhìn thấy thân thể con yêu hồ không ngừng run run, thân thể nó như muốn thoát ra khỏi một sự trói buộc nào đó thì mộng long chắc chắn rằng nàng đã thành công “giam linh hồn con yêu hồ lại”

- Đến phiên ngươi ra tay rồi! - mộng long nhìn về một góc của tinh thần hải, thấy võ tam đang ngồi một góc nhìn ra ngoài

- Ta làm cái gì? - này giờ hắn đứng ở đây có thể thấy hết mọi sự việc xảy ra bên ngoài, tất nhiên là trừ việc trần thành đang khoá chặt linh hồn yêu hồ ; hiện tại hắn thấy thân thể con yêu hồ run như cây sậy thì lại nghe thấy tiếng của con rồng đáng ghét kia

- Tất nhiên là đánh con yêu hồ không biết trời cao đất rộng kia ra bã rồi - mộng long mệt mỏi đáp, quả thật từ này giờ nó đã sử dụng quá nhiều tinh thần lực nên nhìn hắn có vẻ suy yếu, nó không còn sức lực nào mà điều khiển thân thể này nữa rồi

- Được! - sau khi nắm quyền tự chủ của thân thể thì hắn đã biết mình nên làm gì như mộng long đã nói, việc của hắn chính là tấn tên kia ra bã

- bình bình bình - những tiếng va chạm cực mạnh vang lên ; đây chính là tiếng va chạm của nắm đấm với thân thể, mà kẻ đang giữ nắm đấm kia không ai khác chính là võ tam, mà kẻ là bao cát không hơn kia chính là thân thể con yêu hồ tội nghiệp

- Ngươi không có cách nào nhanh hơn à! - mộng long hét cách với tên đầu gỗ này, mình bảo hắn tấn là hắn cứ lấy tay không đánh sao, vậy hắn đánh đến khi nào con yêu hồ này mới chết đây

- Tất nhiên là có! - như nhớ ra điều gì, quả thật hắn đánh thế này đúng là một biện pháp ngu ngốc, hắn đâu phải là thể tu đâu mà có thể một nắm đấm phá nát vành vật

Từ trên tay hắn xuất ra một cái chủy thủ, cái chủy thủ này chính là dùi xương của con miêu yêu lần trước hắn giết làm ra, nói chung về thẩm mỹ thì quả thật là xấu tệ nhưng độ sắc bén của nó thì khỏi chê

- phịch, phịch - hai tiếng động nhỏ vang lên, chiếc chủy thủ màu trắng kia đâm vào vùng trái tim của yêu hồ

Muốn giết bất kỳ yêu thú nào thì có hai cách cực kỳ đơn giản: một là tiêu diệt linh hồn của nó - mà điều này hắn hiện tại không làm được, trần thành không làm được, kẻ cả mộng long cũng không làm được ; thứ hai chính là lấy đi nội Đan khỏi cơ thể nó - nó sẽ không chết trừ khi nó đã là hoá hình yêu thú, và tất nhiên con yêu hồ này chưa tu luyện đến mức đó

Thế nên sau khi hắn cắm trái tim con yêu hồ lõi ra ngoài, thì con yêu hồ đã không còn động đậy được nữa, nó đã chết và đồng nghĩa với việc hắn đã đạt được thêm một kill, hơn nữa bọn họ đã chiến thắng mà hắn không cần phải hi sinh

- Chúng ta làm được rồi! - trần thành cũng thoát ra khỏi tinh thần hải của con yêu hồ, sau khi yêu Đan bị lấy đi linh hồn của con yêu hồ biến mất thì nàng cũng biết hiện tại họ đã thành công

- Con gái! Không sao chứ - nàng chưa kịp vui mừng thì có một giọng nói vang lên từ phía sau nàng, người này không ai khác chính là philip

- Cha! - nàng nhìn người kia một cái rồi nói cực kỳ nhỏ nhẹ

- Không sao thì tốt! lần sau ta cấm con xin xỏ để ra ngoài chơi - philip vỗ vai cô con gái yêu quý của lão một cái, rồi sau đó tóa ra khí tức của mình

Khi thấy khí tức của lão toát ra thì đàn yêu thú còn lại, chúng không còn dũng khí chiến đấu nữa mà bắt đầu chạy trốn

- Cảm ơn tiên bối đã cứu giúp! - võ tam cũng bị khí thế của lão đẩy ra xa, hắn cố gắng đứng dậy rồi cúi đầu cảm ơn

- Cảm ơn tiên bối đã cứu giúp - mọi người sau khi nhìn thấy đàn yêu thú kia chạy trốn cũng chẳng thèm đuổi theo, quay về phía bên này, lúc này nhìn thấy vị thánh nhân kia nên rất cả cúi đầu xuống đồng loạt cảm ơn

- Về thôi! - philip hình như chẳng quan tâm đến mọi người hắn nói một tiếng rồi chuẩn bị đem trần thành trở về

- Xin tiền bồi dưỡng bước! - võ tam thấy lão không để ý gì đến mình trong lòng có chút buồn bực, nhưng không sao! Dù sao đó cũng là cha của nàng, là nhạc phụ đại nhân của hắn nên mọi chuyện có thể bỏ qua, chỉ là hắn có chuyện muốn nói

- Chuyện gì! - philip Lạnh nhạt hỏi lại

- Xin cho tại hạ được xin cưới con gái người! - hắn quỳ xuống một cái rồi hét lớn, hắn hét lên như thể hắn muốn công bố với toàn thế giới rằng hắn sẽ cưới nàng vậy ; nàng nhìn thấy hắn như vậy thì mỉm cười, trong lòng nàng chứa chan niềm hạnh phúc vô bờ bến

- Khi nào người đánh thắng ta thì hãy tới nói chuyện! - philip bỏ lại một câu rồi kéo con gái mình đi mất

Hắn nhìn hai người đi xa mà trong lòng đau nhói, sau đó hắn đổ gục xuống như một định luật bình thường - hiện tại hắn quá yếu và cần được nghỉ ngơi -

Mọi người thấy hắn đổ gục xuống thì tiến tới đỡ hắn dậy, cùng lúc đó là một trận đồ bát quái phủ xuống ; cuối cùng sau 32 ngày đêm của cuộc chiến thì họ cuối cùng cũng đã được trở về trong niềm hân hoan vô cùng lớn, chỉ là trong cuộc chiến cuối cùng này đã có thêm ba người phải bỏ mạng cùng bốn năm người bị thương rất nặng, trong đó có lý khang

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Kết quả

Vậy là cuộc liệu thú cuối cùng cũng kết thúc, và ngày vinh danh bằng vàng đã tới, hai ngày qua sau khi võ tam trở về thì mọi vết thương bên ngoài dường như cũng đã khỏi hẳn, chỉ còn vết thương nghiêm trọng nhất vẫn chưa được giải quyết

Võ tam hiện tại đang đứng nhìn những toà linh hải của mình, nhìn những toà linh hải ẩn đầy những vết nứt mà lòng hắn đau như cắt ; may mắn thay là chúng chưa có dấu hiệu vụn vỡ nên cũng yên tâm phần nào

Về có rồng nhỏ kia thì sau khi trở về nó cũng chẳng có chút lên lạc gì với hắn, nó như đang ngủ say, nó cuộn mình trong toà linh hải chính của hắn mà không có chút động đậy gì “cảm ơn người vì tất cả” hắn lầm bầm một tiếng rồi thoát ra khỏi tình trạng nội thị

Với vết thương trong linh hải của hắn, khó có thể lành lại trong một sớm một chiều được, cũng may mắn cho hắn là trong tay hắn có không ít “lạc nhật thánh thủy” có thể dần dần tu bổ linh hải

- chắc có lẽ phải mất vài năm mới có thể hoàn toàn lành lặn lại được - đó là suy đoán của hắn về tình trạng linh hải hiện tại của bản thân

- Tới giờ rồi! - hắn lần bầm một câu rồi đứng dậy, đi ra khỏi căn phòng của mình

- Võ huynh! Huynh khỏe hẳn chưa - văn minh đi ngang thì thấy võ tam vừa đi ra khỏi phòng thì hỏi lại

- Cảm ơn văn minh huynh! Tại hạ đỡ nhiều rồi, hắn cũng đáp lại một tiếng, thật ra hắn rất nghi ngờ tại sao lại gặp tên này ở đây, phải biết hắc lang quân đoàn đóng quân ở phía đối diện so với huyết lang quân bọn hắn

Nói đúng ra thì tên này không nên xuất hiện ở đây mới phải, “nếu mà hắn xuất hiện ở đây chắc chắn phải có điều gì đó mờ ám rồi” võ tam thầm nghĩ trong lòng nhưng không nói ra

- Không sao thì tốt rồi! - văn minh làm ra vẻ cực kỳ hào sảng, võ vai võ tam một cái rồi nói lớn, nhưng càng làm như vậy thì võ tam càng sinh nghi “chắc chắn tên này có chuyện giấu mình”

- Cũng là nhờ công của mọi người, ta mới thoát được ra khỏi hoàn cảnh ấy! - hắn khiêm tốn đáp lại, thực chất thì lúc đó hắn vốn tính toán đưa tất cả bọn họ làm mồi nhử nhằm tìm cơ hội để đưa trần thành ra ngoài, nhưng tất nhiên việc đó không có diễn ra nên hắn cũng chẳng ngu gì mà đi nói với bọn óc lộn này

- Người nói câu này phải là bọn ta mới đúng! Nếu không phải nhờ võ huynh đứng ra chỉ đạo mọi người, còn tự mình đảm nhiệm trọng trách lớn lao nhất thì có lẽ tất cả đã kết thúc rồi - văn minh vẫn cái kiểu giọng ấy, hắn vẫn khiêm tốn nhường phần có công cho võ tam

- Huynh lại nói sai rồi! Người có công chỉ đạo mọi người là huynh mới phải, hơn nữa mọi người cũng rất tin tưởng huynh nên mới có thể thành công tới như vậy ; riêng ta thì ta chỉ làm trách nhiệm của mình mà thôi - võ tam khiêm tốn đẩy hết mọi công lao cho đối phương, hắn không biết đối phương tới đây với mục đích gì nên tạm thời cứ xem phản ứng của đối phương đã

- Thôi bỏ qua chuyện này đi ; hôm nay tới đây là tại hạ có việc cần nhờ - văn minh nghe tới đây thì hắn khá vui sướng trong lòng

- Huynh cứ nói! - võ tam nghe thấy hắn nói vậy thì biết chắc việc này mới là việc chính, hắn biết trước tên này tới đây là có mục đích chỉ là mục đích ấy bây giờ mới lộ ra

- Huynh cũng biết tại hạ vốn là một tu sỹ bình thường trong hắc lang quân đoàn - văn minh bắt đầu kể chuyện “ngày ngày tại hạ phải cúi mình khép nép để không bị ai bắt nạt, làm phiền ta cứ tu luyện trong quân đoàn như vậy để chờ một ngày có thể chứng tỏ bản thân” văn lang ngừng lại đôi chút để quan sát sắc mặt của võ tam; nhìn thấy võ tam vô cùng chăm chú nghe mình kể chuyện hẳn khá hài lòng rồi tiếp tục nói

“nay cơ hội đã tới và tại hạ biết mình đã làm tốt công việc của bản thân, tại hạ muốn cho mọi người thấy thực lực thật sự của tại hạ ra sao? Tại hạ muốn khẳng định được tài năng của mình” văn minh tiếp tục ngừng lại như để chờ đợi điều gì đó

- Huynh đã làm rất tốt! Huynh đã cứu tất cả mọi người - võ tam cuối cùng cũng đã hiểu tên kia muốn gì ở hắn, tên này tới đây chủ yếu là mong hắn có thể nhường phần công lao này cho văn minh, để văn minh có thể một lần vượt qua sở hồng

- Cảm ơn huynh đã hiểu cho - văn minh biết võ tam đã hiểu ý mình

- Nhưng xưa nay tại hạ làm việc chưa bao giờ không có thù lao cả! - võ tam biết văn minh muốn gì, tất nhiên là hắn cũng chẳng thêm tranh giành công lao này với tên kia chỉ là hắn muốn có một chút lợi lộc trong việc này; hắn không muốn tay không giao cho bất kỳ kẻ nào một thứ mà hắn đáng được hưởng

- Ta biết võ huynh rất quan tâm đến tinh thạch, vì vậy tại hạ mạo muội kính tặng huynh một ít xem như là tạ ơn cứu mạng - văn minh cũng rất nhanh hiểu ra ý của võ tam, và tất nhiên hắn đã chuẩn bị nó từ trước; văn minh móc ra từ trong túi trữ vật ra một cái bọc nhỏ, trong bọc này chứa hơn 20 viên tinh thạch, những viên tinh thạch này có màu sắc khác nhau không những vậy trong đó còn có một viên to bất thường

- Tại hạ xin nhận - võ tam nhìn thấy bọc yêu Đan này thì trong lòng vui sướng không ngừng, hắn thật hận không thể ôm chầm lấy đối phương một cái

- vậy việc này xin nhờ võ huynh - sau khi đạt được thỏa thuận với võ tam thì văn minh vội vàng đi nhanh, hắn sợ có ai đó phát hiện thì nguy

Thấy văn minh đi vội như vậy thì hắn cũng có chút buồn cười, nhưng hắn chẳng hề muốn cười đối phương vì hiện tại hắn cảm thấy cực kỳ sung sướng, tự nhiên không hẳn lại đạt được không ít yêu Đan; phải biết rằng đến cả con gái của thần thánh quân đoàn Elizabet hơn trăm năm chỉ gom góp được hơn trăm viên tất cả, mà hiện tại hắn chỉ cần một lần vét túi cũng đã gom được 1/5 trong số đó

Nghĩ như vậy thì hắn cực kỳ vui vẻ, như để tô thêm màu sắc cho cuộc vui hôm nay hắn quyết định sau hôm nay hắn phải làm một bữa tiệc nho nhỏ: thứ nhất là để tẩy trần cho hắn, thứ hai là để tiếp tục vơ vét một chút quà từ mọi người

Mang cái ý nghĩ đen tối ấy hắn cứ bước đi, chẳng mấy chốc hắn đã tới được quảng trường nơi mọi người đang tụ tập đông đủ; trong vòng mười năm thì dịp này chính là dịp đông đủ nhất của thần lang quân đoàn

Chính vì vậy dù đã có không ít người bỏ mạng ngoài chiến trường nhưng quảng trường hiện nay vẫn đông nghẹt kín người, và tất nhiên họ không hề lộn xộn mất trật tự chỉ là khi thấy hắn đi tới thì cuộc bàn tán bắt đầu xôn xao hẳn lên

- Đúng là thiếu niên anh tài - vừa đi hắn vừa nghe không ít lời có cánh dành cho hắn

- Nghe nói một mình hắn tiêu diệt yêu thú cấp 8 đó; nghe nói hắn chính là người được đại đoàn trưởng lựa chọn; nghe nói hắn là một trận sư cực mạnh... - tất cả những lời ấy đều dành cho hắn, người đã mang lại sự sống cho mấy chục người trở về, trả thù giúp đám người Vĩnh viễn ở lại trong cuộc liên thú vừa rồi

- Võ huynh vẫn mạnh khỏe! - lý khang cùng mọi người nhìn thấy hắn đi tới thì mỉm cười chào đón, bọn họ trong lòng thật sự rất cảm ơn hắn; lý khang đáng lẽ ra vẫn còn đường thương nhưng nghe nói hôm nay hắn sẽ tới nên cũng lết xác ra khỏi giường mà đi gặp hắn

- Mọi người cũng khỏe cả chứ - hắn cũng không kém phần vui mừng khi gặp lại đám người này, với hắn hắn có vài phần cảm thấy có lỗi với đám người này nên hắn cũng cực kỳ nhiệt tình

- Là hắn sao? - lúc này nhóm người đoàn trưởng cũng xôn xao bàn tán không ít, phía sau họ vẫn là những người đệ tử thân cận của họ; giọng nói này chính là của bạch lang đoàn trưởng phát ra và câu hỏi là dành cho trần thanh thanh

- Chính là hắn - nàng cũng cảm nhận được điều này, và rằng linh cảm của nàng đã thêm một lần chính xác

- theo con nghĩ hắn có thể vượt qua số điểm của sở hồng hay không? - bạch lang đoàn trưởng tiếp tục hỏi

- Không thể! Nhưng nhiều đó cũng đủ để hắn sáng chói hơn tất cả rồi! - nàng thành thật đáp lời, theo nàng thì việc số điểm của võ tam vượt qua sở hồng là điều không thể nào, với 52 kill tất cả thì cho dù mạng của yêu thú cấp 8 kia khá đáng điểm đi chăng nữa thì hắn cũng không có cách nào vượt qua số điểm của sở hồng cả

- Ta cũng nghĩ vậy - bạch lang đoàn trưởng hoàn toàn đồng ý với ý kiến của đệ tử của mình, không chỉ có mình nàng mà tất cả mọi người ở đây đều nghĩ như vậy

- Con thấy sao? - hắc lang đoàn trưởng cũng chú ý tới võ tam, nói hơn là lão chú ý tới hắn chỉ là vì tin đồn hắn có thể một mình tiêu diệt được yêu thú cấp 8; lão cũng như bạch lang đoàn trưởng, nói chúng là suy nghĩ của tất cả mọi người trong quảng trường này hiện tại là giống nhau

- Hắn rất nổi bật - sở hồng trong lòng có chút ganh tị, đứng vậy trong lòng sở hồng hiện tại cực kỳ buồn bực, trong mấy ngày hôm nay sự việc kỳ lạ luôn vây quanh lấy hắn khiến cho hắn vốn là một người tài năng nhất của thần lang quân đoàn trở thành phông nền cho kẻ khác

“Chưa nói tới việc sở hồng hân bị một con yêu thú đuổi cho chạy trốn chết, may nhờ có sự phụ ứng cứu; chưa nói tới việc trần thanh thanh vượt qua sở hồng hân khi tu vi của nàng đã là cấp 8; chỉ nói tới việc một tên tép riu nào đó hiện tại đang hút hết tất cả ánh hào quang xung quanh bản thân hân khiến hân cực kỳ khó chịu”

- Không! Ta không nghĩ hân chỉ nổi bật thôi đâu, phải nói là hiện tại hân đang tỏa sáng rực rỡ - hắc lang đoàn trưởng nhìn thấy khuôn mặt Âu sầu của đệ tử, lão tuy không đành lòng nhưng theo lão nghĩ nếu có thể dùng đả kích này khiến cho sở hồng mạnh mẽ hơn thì lão sẽ làm; nếu việc gì có thể giúp đỡ cho tương lai của lão thì lão sẽ thực hiện, giống như hiện tại, tưởng chừng như lão đang khen võ tam nhưng thật ra lão muốn đệ tử của lão phải thoát khỏi cái bóng của chính mình; mà nếu thật sự cần lão có thể giết luôn tên kia để có thể xóa sạch tâm ma của sở hồng

- Đúng vậy! Hân hiện tại là sáng chói nhất! - sở hồng lẩm bẩm một câu vì đó là sự thật, cho dù sau khi tổng kết dù điểm hân có cao hơn đi chăng nữa thì mọi ánh nhìn không còn hướng về phía hân nữa

“nhưng không sao? Chỉ cần ta lấy được hạng nhất thì ta sẽ có vô tận tài nguyên, lúc đó thì ta sẽ lại là đệ nhất” trong lòng hân tiếp tục suy nghĩ và đó cũng là con đường duy nhất hiện tại của hân; và hân chắc chắn rằng hân đạt được giải nhất lần này

Tất cả mọi người đều dõi theo hình bóng của võ tam bước lên võ trường, nơi đây lúc này đã tụ tập đầy đủ những người tham gia cuộc liên thú còn sống trở về

Sau khi võ tam bước lên quảng trường thì một luồng khí tức bao vây lấy hân rồi kéo từ trong thân thể hân ra một con ấu trùng, con ấu trùng này chính là con ấu trùng mà lúc trước đại trưởng lão cho vào trong người hân; nhưng quả thật hân không ngờ ra rằng chính con yêu trùng này sẽ tính điểm cho hân

- Chẳng lẽ tất cả mọi người đều bị - hân nhìn thấy cảnh này mà ánh mắt của mọi người không có lấy một tia ngạc nhiên thì trong lòng đã có đáp án, nhưng cái đáp án này thật khó có thể chấp nhận

Con yêu trùng trong tay đại đoàn trưởng bắt đầu nhúc nhích như tính toán cũng như kiểm tra số liệu vậy; và cuối cùng nó cho ra một con số khiến tất cả mọi người đều ngạc nhiên 240 điểm (hơn sở hồng đúng 5 điểm)

- Cái gì! Lộn không trời - tất cả mọi người đều không thể giấu nổi vẻ kinh ngạc của bản thân mình “53kill mà điểm lên tới 240; vậy là hầu hết những yêu thú hân tiêu diệt đều là yêu thú cấp cao”

Phản ứng của tất cả mọi người đều giống nhau, sau khi xem kết quả thì tất cả đều bật dậy như để xem thử có phải bản thân bị hoa mắt không

- Đại đoàn trưởng! Kết quả này là thật - hắc lang đoàn trưởng thay mặt mọi người nêu câu hỏi, vì chính lão cũng không tin việc này có thể xảy ra, hơn nữa tất cả mọi người đến cả lưu dương cũng không tin tưởng

- Cho chúng ta xem quá trình liên thú của hân đi- huyết lang đoàn trưởng cũng cực kỳ tò mò, không lẽ tên này là một dị năng cấp 6,7 gì đó mà không ai biết

- Cái này thì không thể! Tất cả mọi người phải hiểu Vì nó liên quan đến bí mật của riêng hân, không thể tiết lộ; ngay cả ta cũng không được xem, nhưng kết quả này là thiên chân vạn xác - lưu dương tiếp tục nói

- Vậy cho chúng ta xem những yêu thú mà hân đã từng giết cũng được! - Tất cả mọi người đều hiểu quy tắc ngầm này nhưng họ vẫn muốn biết những yêu thú mà hân đã giết được

Và cuối cùng danh sách những yêu thú mà hân đã giết cùng với số điểm đều hiển thị trên màn hình (23 con lạc nhật trùng cấp 4, 16 con lạc nhật trùng cấp 5, 7 con lạc nhật trùng cấp 6, 4 con lạc nhật trùng cấp 7, 1 con miêu yêu cấp 6 và một con yêu hồ cấp 9) đó là tất cả những con yêu thú mà hân đã liệt sát

- Vậy là yêu thú cấp 9 kia được tính là 50 điểm - Nhìn thấy số liệu này thì tất cả mọi người đều bắt đầu tính toán và cho ra một kết quả giống nhau

- Thực ra trước đó bọn ta chưa hề nhắc nhở các ngươi về yêu thú cấp 8,9 vì ta nghĩ nếu các ngươi gặp phải chúng tất nhiên các ngươi sẽ phải chết, nhưng mà hân đã giết được nên phải tính cho hân - Lưu dương đại đoàn trưởng lại nói tiếp; quả thật cho 50 điểm quả thực hơi thấp nhưng nhiều đó có lẽ cũng đủ

- Mọi người có ý kiến gì không? - nghe lưu dương nói vậy thì toàn thể mọi người im lặng “vậy ra hân đã tiêu diệt một đoàn lạc nhật trùng” mọi người vỡ lẽ, hèn gì chỉ trong một ngày mà số lượng yêu thú hân giết được lại tăng kinh khủng như vậy

- Nếu không có ý kiến thì ta tuyên bố! Võ tam là người đoạt hạng nhất, thứ hai là sở hồng, thứ ba là trần thanh thanh - nói xong lão cũng im lặng rồi về vị trí của mình rồi ngồi xuống

Thực ra việc công bố này không phải là việc lão nên làm nhưng dù sao cũng đã làm rồi thì kệ vậy, còn phần thưởng thì để mọi người lo đi

Thấy đại đoàn trưởng trở về vị trí của mình thì huyết lang đoàn trưởng cũng đứng dậy, nhìn toàn thể mọi người rồi bắt đầu nói

- như vậy kết quả đã được xác định! Phần thưởng của mỗi người sẽ khác nhau một chút: người được hạng ba trần thanh thanh sẽ nhận được mười bình huyết giao long, một chiếc gân của giao long, người đạt thứ hai sở hồng đạt được 5 bình huyết giao long và một bộ công pháp của đoàn trưởng tu luyện, người đạt hạng nhất võ tam phần thưởng của ngươi là có thể yêu cầu đoàn trưởng làm một việc tất nhiên là sẽ nằm trong tầm tay của ngươi và ngươi sẽ là

đoàn trưởng thứ 11 của quân đoàn- huyết lang đoàn trưởng nói xong thì cũng im lặng rồi về vị trí của mình nhường phần sau cho người khác

- Các người lên nhận thưởng đi - hắc lang đoàn trưởng rũ bỏ về thất vọng rồi đứng lên nói, sau một hồi trao thưởng thì mọi việc cũng hoàn tất hẳn về vị trí của mình ngồi xuống và dành vị trí cho người khác

- Riêng võ tam người có quyền đặt tên của quân đoàn của mình và nhận tất cả những người khác về đoàn - bạch lang đoàn trưởng bước lên trước nói một tiếng

- Tại hạ không có hứng thú với việc này! - võ tam lúc này cũng lên tiếng, quả thật hẳn chẳng có hứng thú gì đi làm mấy cái việc nhảm nhí này, hiện tại hẳn còn rất nhiều việc phải làm không rảnh hơi mà đi lo việc bao đồng

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70

Việc võ tam từ chối nhận thành lập quân đoàn mới khiến cho không ít người thắc mắc, phải biết rằng khi làm đoàn trưởng của một quân đoàn sẽ có được vô số lợi ích khiến người ta thêm nhõm dãi

- Vì sao? - đây là câu hỏi của bạch lang đoàn trưởng cũng như là câu hỏi của tất cả mọi người ở đây

- Thật sự tại hạ không có hứng thú với việc ngày ngày chém giết! Thật không có hứng thú với việc kéo theo một nhóm người chạy đông chạy Tây, thật không có hứng thú làm một cái gì đó thật vĩ đại - võ tam đứng trước tất cả mọi người nói một câu khiến không ít nhân vật tai to mắt lớn ở nơi đây hoang mang, một câu nói khiến cho các vị đoàn trưởng vốn không ưa gì hẳn càng thêm căm ghét hẳn; võ tam nói như vậy chẳng khác gì tát vào mặt mấy vị đoàn trưởng này, cái gì mà suốt ngày chém giết, cái gì mà kéo theo một đám người chạy đông chạy Tây “như vậy chẳng phải hẳn bảo binh mình ngu sao, rảnh rồi không có việc làm thì đi kiếm việc chơi sao”

- Người! - hắc lang đoàn trưởng giận dữ hét lên, hẳn không ngờ tên này lại to gan đến vậy, dám chửi thẳng vào mặt mấy trưởng bối của hẳn

- Các vị! Có thể lời của tại hạ đã làm các vị tức giận, nhưng các vị nghĩ xem, có thật sự phải thành lập thêm một quân đoàn mới hay không? Khi chính các vị đã làm rất tốt công việc của mình, có cần thiết tạo thêm một nhóm người mới hay không khi toàn bộ bản đồ của nhân tộc ta đã được định sẵn - hẳn lên tiếng giải thích, quả thật hẳn không dám làm mấy người này tức giận, vì hẳn còn có việc cần nhờ tới họ

- Cũng đúng! Vậy người nói xem người muốn cái gì - thực chất nhóm người này cũng chẳng muốn tạo thêm một cái quân đoàn mới, việc tạo thêm quân đoàn mới sẽ cướp đi một phần bát cơm của họ; việc tạo ra quân đoàn mới đó là chủ ý của đại đoàn trưởng chứ họ không hoàn toàn đồng ý

- Vậy người muốn thế nào? - huyết lang đoàn trưởng thay mặt mọi người hỏi lại một câu

- Tại hạ có một thỉnh cầu, thỉnh cầu này không chỉ của riêng tại hạ mà là của toàn bộ nhân tộc hai vùng đông Tây - Võ tam bắt đầu nói nguyện vọng của bản thân

- Chuyện gì? - nghe giọng điệu của hẳn thì mọi người cũng cảm thấy chuyện này chắc phải lớn lắm đây

- Thiết lập lại con đường tơ lụa - đó là câu nói của võ tam; nghe xong câu nói này của hẳn tất cả mọi người đều giật bắn người, “thiết lập lại con đường tơ lụa, chẳng phải là nối lại hai miền đông Tây hay sao

Con đường tơ lụa chính là một con đường của lịch sử trung quốc thời xưa, giúp người phương đông và người phương Tây giao lưu văn hoá giữa hai miền, hơn nữa nó còn mang ý nghĩa hoà hợp hai nền văn minh của nhân loại

Khi hẳn nhắc đến con đường tơ lụa thì cũng đã đã động đến không ít người, chính võ tam đã khơi gợi lại lời thề của không ít người khi bắt đầu tu luyện, bọn họ đã từng thề sẽ dùng chính bàn tay của mình để làm cầu nối cho hai miền đông Tây, thỏa niềm mong ước của bao thế hệ từ trước đến nay khi yêu thú bắt đầu xâm lược

- Người có ý tưởng rất ngông cuồng! - đại đoàn trưởng sau khi nghe hẳn nói vậy thì cũng mở mắt, lão mở mắt ra nhìn vị thanh niên mà lão cần bảo vệ này; đầu đó trong con người hẳn lão tìm thấy chính vị anh trai đã mất của mình

- Nhưng chính vì vậy người càng nên thành lập quân đoàn mới! - lưu dương tiếp tục nói “chỉ có như vậy người mới có thêm nhiều tài nguyên tu luyện, chỉ như vậy người mới có thể tăng tiến tu vi nhanh chóng, mới có thể thực hiện ước mơ của bản thân” đó chính là lời truyền âm của đoàn trưởng

- Ta nghĩ điều đó thì không cần! Vì hiện tại đã có không ít người muốn thực hiện nó nên việc lập ra một quân đoàn mới là không hoàn toàn cần thiết, mà tại hạ cũng chẳng muốn cướp giật tài nguyên của họ - thêm một câu nói khiến đoàn người sững sờ

- Vậy là người từ chối việc thành lập quân đoàn mới - đại đoàn trưởng nhìn hẳn một cái rồi hỏi lại

-Đúng vậy! - võ tam vẫn giữ ta nghĩ của mình

- Thôi được! Vậy đổi lại ngươi sẽ được một lần điều động toàn quân của thần lang quân đoàn - nói xong đại đoàn trưởng trở về chỗ ngồi của lão

- Xin đại đoàn trưởng dừng bước! Tại hạ còn một việc nữa - võ tam tiếp tục nói

- ngươi nói đi! - nghe vậy thì lão lại quay lại hỏi

- Về phần thưởng của tại hạ ; xin đại đoàn trưởng cho tại hạ tất cả những viên tinh thạch mà ngài có - võ tam nói ra mong ước thứ hai của bản thân, thực ra đây cũng là mong ước chính của hắn khi tham gia liệt thú, với hắn đây chính là tài nguyên lớn nhất

- được! Không những là của riêng ta mà của tất cả mọi người ở phía đông đại lục này! Đổi lại ngươi phải làm cho bọn ta một trận pháp cực mạnh có thể bảo vệ toàn bộ nhân tộc khi cần thiết - nói xong lão quay về vị trí của mình

- đồng ý! Chỉ cần các vị cho ta đủ tài nguyên ta sẽ làm được - nói xong hắn cũng dừng lại rồi đi xuống dưới

- Không còn việc gì thì giải tán đi - đại đoàn trưởng nói xong một câu rồi đi mất

Hắn đi về chỗ ở của mình trên đường đi lại gặp một người mà hắn hiện tại không muốn gặp chút nào, nói thật thì trước đó hắn và nàng chưa từng quen biết nhưng không hiểu sao lúc này nàng có nói với hắn là nàng muốn nói chuyện với hắn

- Ngươi đi theo ta làm gì - hắn không dừng lại chút nào, cứ tiến thẳng về phía trước bởi căn bản hắn không muốn nói chuyện với nàng. Đúng hơn là trong sâu thẳm trong người hắn đang cảm nhận được một tia nguy hiểm

- Ta muốn nói chuyện với ngươi! - nàng đi theo hắn vừa đi vừa nói

- Nhưng ta không có chuyện gì để nói với ngươi cả - hắn lại đáp lời

- Nhưng chuyện này ngươi chắc chắn có hứng thú - nàng tỏ vẻ bí ẩn nói

- Chuyện gì có thể khiến ta hứng thú được đây - hắn vẫn không dừng bước

- Chuyện về tương lai của ngươi và Elizabet - nàng nói xong rồi đứng lại chờ đợi câu trả lời của hắn

- Ngươi nói gì! - hắn nghe vậy thì đứng lại, quả thật chuyện này với hắn cực kỳ quan trọng

- Chúng ta có thể nói chuyện tiếp - nàng nhìn hắn một cái rồi hỏi

- Về phòng của ta! - hắn nói một câu rồi đi thẳng

- Nhưng nam nữ thọ thọ bất thân - nàng đuổi theo rồi nói

- Ta viết cô không phải loại người gia giáo như vậy - hắn tiếp tục bước tới

- Nhưng làm như vậy sẽ ảnh hưởng tới thanh danh của ta - nàng vẫn không ngừng lại

- Vậy thì Tùy cô

- Ngươi! - nàng không còn gì để nói, nàng chỉ thẳng mặt hắn nhưng không biết nói gì, cuối cùng nàng cũng đành đi theo hắn

- Có chuyện gì? Nói nhanh ta còn có việc - về đến phòng của mình, nhìn thấy trần thanh thanh đã đứng ngay phía sau lưng, hắn biết cô nàng chắc cũng đang có việc muốn nhờ hắn

- Ta có xinh đẹp hay không? - đó là câu nói đầu tiên của nàng khi bước vào căn phòng này

- Đẹp! Không có việc gì thì ra ngoài - hắn thật không muốn nghe mấy chuyện không đâu chút nào

- Không có trà sao? - thấy hắn gắt gỏng như vậy thì nàng hơi giật mình, chẳng lẽ tên này không có hứng thú gì với nàng sao

- Có nhưng ta sợ ngươi không dám uống - nói đoạn hắn phát tay lên một cái, lúc này có một đám mây nhỏ lượn lờ trên thành chén rồi tạo ra một chén trà nho nhỏ

- Ngươi thú vị thật - nàng cầm chén trà bằng mây kia nhưng hình như nó rất nặng khiến nàng run run bàn tay, phải biết rằng nàng là thể tu có tiếng mà hiện cầm một tách trà mà lại nặng nề như vậy

- Nói nhanh đi! Nếu không thì ra ngoài - hắn tỏ vẻ buồn bực quả thật hắn đã mất kiên nhẫn với nàng

- Ngươi và nàng không thể tới với nhau được - đó là câu tiếp theo của nàng, và nàng đã xác định được tên này không phải là kẻ kiên nhẫn hay thương hoa tiếc Ngọc gì
- Ngươi muốn chết - hẳn thực sự nổi điên, hẳn không ngờ câu đầu tiên của nàng ta nói với hắn chính là câu này
- Đó là sự thật! Nếu ngươi không tin thì thôi vậy - nàng ta nhìn về tức giận của hắn thì cảm thấy hơi khó chịu, sát khí từ hắn bốc ra báo cho nàng biết hắn hiện tại đang muốn giết người
- Nói tiếp đi - võ tam cảm thấy mình hơi quá đáng, câu nói của nàng tuy rằng hơi khó chịu với hắn nhưng có lẽ hắn cũng không nên làm như vậy
- Ngươi và nàng thuộc về hai thế giới khác nhau, nếu ngươi sống thì nàng ắt hẳn phải chết - nàng ta nói xong rồi im lặng nhìn hắn, thấy hắn không trả lời nàng lại tiếp tục nói
- Mẹ thiên nhiên bảo với ta rằng! Thế giới này sẽ thay đổi, và người thay đổi nó chính là ngươi - Nàng nói xong thì tiếp tục im lặng chờ câu trả lời của hắn
- Ngươi biết được bao nhiêu trong chuyện này - hắn quay lại nhìn nàng một cái rồi hỏi ; nói thật thì chuyện này hình như có rất ít người biết, theo hắn thì số người biết chắc có thể đếm được trên đầu ngón tay nhưng không hiểu sao nàng ta lại biết
- Ta biết bao nhiêu không quan trọng, quan trọng là ta có thể trợ giúp ngươi
- vậy mục đích của ngươi là gì
- Ta muốn rời khỏi đây cùng ngươi
- Vậy được! Nếu ngươi có thể giữa ta thì ta hứa sẽ đưa ngươi đi cùng

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Hoá long quyết phiên bản chính thức

Sau khi trần thanh thanh rời đi thì chỉ còn lại một mình hắn trong phòng, hắn vẫn không thể tin được rằng mình đã đồng ý với cô nàng sẽ đưa cô nàng rời khỏi thế giới này

- Tại sao ngươi lại đồng ý việc này? - võ tam nhìn về phía con rồng đang thoi thóp trong linh hải, hắn không ngờ rằng khi nàng ta đề nghị cùng rời đi thì con rồng này lại tỉnh dậy
- Ngươi không nên bỏ rơi nàng lại nơi này vì nàng và ngươi đều đến cùng một nơi - mộng long giọng trầm trọng nói
- Ý ngươi nói là nàng là người của Âu lạc tộc bọn ta - võ tam cả kinh, hắn không ngờ ở thế giới này ngoài hắn và chị hắn ra thì vẫn còn người của Âu lạc tộc lưu lạc nơi này
- Nàng không phải là người của Âu lạc tộc các ngươi! Nhưng nàng giống ngươi đều tới từ đại thiên thể giới - mộng long như nhớ lại cảm nhận của nó về luồng khí tức tồn tại trong cơ thể trần thanh thanh, và hắn chắc chắn rằng trần thanh thanh cũng đến từ đại thiên thể giới, chỉ là không biết vì sao nàng lại lưu lạc tới nơi này
- Ngươi nói nàng cũng tới từ đại thiên thể giới nhưng lại không phải là người của gia tộc ta - võ tam có vẻ nghi ngờ về điều này, phải biết rằng theo như tổ tông truyền lại thì thế giới này và dị nhân giới đều là do Âu lạc hai vị tổ mẫu tạo ra, và người được sống ở thế giới này đều là người của Âu lạc thị tộc, nhưng giờ đây lại lại ra một kẻ không phải là người của Âu lạc thị tộc thì làm sao hắn có thể tin tưởng được
- Theo như ta dự đoán thì đúng là nàng là người của thế giới này, nhưng nàng đang bị một kẻ nào đó khống chế ; mà không đúng có thể là hai người cộng sinh cộng tử cùng sống chung trong một thân thể giống như ta và ngươi vậy - mộng long tiếp tục nói, qua quá trình quan sát một hồi thì hắn đã cho ra đáp án này, đáp án mà hắn cho là đúng nhất
- Ngươi là do huyết mạch của gia tộc ta sinh ra, chứ không phải là cộng sinh - võ tam đáp trả lại lời của mộng long
- Theo lý thuyết thì đúng là như vậy, nhưng hiện tại ta lại có ý thức riêng nên cũng có thể xem ta là một kẻ ngoại lai ; với lại có thể một ngày nào đó ta có thể thoát ly được thân thể của ngươi để làm một người tự do - mộng long phản bác lại ý kiến của võ tam ; đúng vậy một ngày nào đó nó có thể hoàn toàn tự do, đó chính là mong ước lớn nhất của cuộc đời nó từ khi khai mở linh trí
- Trước khi ngày đó tới ta sẽ giết ngươi - võ tam trả lời và hắn chắc chắn phải làm điều đó, hắn không thể để một kẻ biết tất cả bí mật của bản thân sống sót mà rời khỏi sự khống chế của hắn “hắn sẽ không để bất cứ một mối nguy hại nào cho bản thân sau này”

- Ngày đó còn lâu mới tới! Việc cấp bách bây giờ là ngươi phải nhanh chóng tăng cường thực lực trước khi kỳ hạn tới; ít nhất trong vòng năm năm nữa ngươi phải bước lên nguyên anh kỳ; trong vòng mười năm tới hoặc có thể sớm hơn ngươi phải có thực lực hoá thân kỳ, đó là tất cả những gì ngươi phải làm để có thể sống sót trong đại nạn sắp tới - mộng long nói một hơi dài; việc nó có rời xa võ tam hay không đó là việc của tương lai, hiện tại trước nguy cơ bị tiêu diệt thì nó sẽ dốc toàn lực để có thể bảo toàn mạng sống đã

- Nhưng trong vòng năm năm này ta không thể tu luyện - việc linh hải rạn vỡ là một mối nguy hại cực lớn với hân; thực chất thì không phải hân không thể tu luyện mà hân chỉ có thể tu luyện linh hải chính, công mấy cái linh mạch ẩn thì phải ngày ngày tu bổ; nhưng việc chỉ tu luyện linh mạch chính có thể sẽ đem đến cho hân nguy cơ bị diệt vong, phải biết lần trước vì hân đem linh mạch chính bước lên giả Đan kỳ mà linh mạch toàn thân của hân dị động, thiếu chút nữa phế đi toàn bộ tu vi của hân

- Vì vậy ngươi mới cần nàng ta giúp đỡ! - mộng long với giọng điệu bí ẩn nói

- Nàng ta có thể giúp được gì? - hân không tin có một ai khác có thể giúp được hân trong việc tu bổ linh hải cả

- Nàng ta thì không thể nhưng kẻ đang ở bên trong nàng ta thì có thể - mộng long nhớ lại khoảnh khắc hân gặp tên kia, chỉ một phút chốc thời mà hân đã cảm thấy bản thân mình như được uống tiên dược, chính vì vậy mà hân có thể nhanh chóng phục hồi lại một chút linh khí của bản thân

- Nếu ta đoán không lầm thì bên trong thân thể nàng đang nuôi dưỡng một thánh thụ, không những vậy kẻ đang điều khiển nàng có thể là một thiên đại kỳ tài về toán thuật - đó là suy nghĩ của mộng long và hân tin điều hân nói ra là hoàn toàn chính xác

- Thánh thụ! Có giống với gốc mạn Đà mà ta đang nuôi dưỡng hay không? - nghe tới hai từ thánh thụ hân lại liên tưởng đến “mai an tiêm” mà hình như trong linh hải mặc thuộc tính của hân đang gieo trồng một mầm mống của mạn Đà thì phải

- Gốc mạn Đà của ngươi đúng là một gốc thánh thụ nhưng làm sao có thể so sánh được với thánh thụ của thần nông tộc được; thánh thụ của thần nông tộc là một loại cây có thể làm sống dậy cả một thế giới, chỉ cần một chiếc lá của nó cũng chứa đựng không biết bao nhiêu ảo nghĩa, chỉ một chiếc rễ của nó cũng có thể sản sinh ra một thế giới; ngươi nghĩ cây mạn Đà của ngươi có thể so sánh được sao - mộng long không biết là khối kiến thức khổng lồ này từ đâu xuất hiện, nó chỉ biết một điều rằng hình như tất cả những điều này đã nằm trong bộ não của nó, chỉ cần nó thấy một sự việc có liên quan thì tất cả những thông tin kia lại tuôn ra như thác lũ

- Vậy ta ngươi nói kẻ đang khống chế nàng ta là một người của thần nông tộc - sau khi nghe mộng long nói vậy thì hân đã có được một linh cảm chẳng lành, phải biết rằng thần nông tộc là một tộc cực mạnh ở đại thiên thế giới, mà gốc mạn Đà được nuôi dưỡng trong cơ thể hân cũng xuất phát từ thần nông tộc

- Ta không biết! Nhưng có thể là như vậy! - mộng long không biết rằng điều đó có đúng hay không vì tất cả Thông tin mà nó nhận được chỉ có như vậy

- vậy bây giờ phải làm sao? - võ tam hoàn toàn không biết tiếp theo nên làm gì, tất cả những gì hân biết đều cực kỳ nhỏ bé, hân không còn cách nào khác phải hỏi ý kiến của mộng long

- Hiện tại ngươi phải làm hai việc, thứ nhất là tu luyện bộ công pháp mà ta sẽ truyền cho ngươi, thứ hai chính là song tu với nàng ta - mộng long nói một câu khiến võ tam thiếu chút nữa thì hộc máu

Tu luyện công pháp mà mộng long truyền cho thì hoàn toàn có thể, nhưng song tu cùng nàng ta là một điều không thể, phải biết rằng trong lòng hân hiện tại đã có một người thâm thương, một người mà hân quyết định sẽ lấy làm vợ

- Ngươi bảo ta đi song tu cùng nàng - hân ngậy đại hỏi

- Đúng vậy! Hai người cùng tu luyện hiệu quả sẽ tốt hơn - mộng long sau một hồi suy nghĩ thì nghiêm túc trả lời

- Nhưng ta đã có vợ - Hân hoàn toàn không đồng ý với ý kiến này chút nào, song tu với nàng ta chẳng phải là bảo hân xxx cùng nàng, điều này là không thể; chưa nói tới việc hân có đồng ý hay không vì nàng ta chưa chắc đã đồng ý

- Ngươi nghĩ đi đâu vậy! Ta nói cho ngươi biết dù ngươi có muốn thì nàng ta chưa chắc đã đồng ý, mà nàng ta đồng ý thì chưa chắc kẻ kia đã đồng ý - mộng long biết hân đã hiểu lầm, việc này đúng là dễ gây hiểu lầm nhưng không vì vậy mà nó bỏ qua cơ hội được chọc tức võ tam

- vậy ngươi nói song tu ý là gì? - võ tam là một kẻ Thông minh, vì hân là một kẻ thông minh nên sẽ bị lừa bởi những câu đơn giản

- song tu tất nhiên là hai người cùng tu luyện, nó không nhất thiết là phải tình chàng ý thiếp, cũng không nhất thiết phải thái âm bổ dương, thái dương bổ âm; song tu ở đây đơn giản chỉ là hai người cùng nhau tu luyện, lấy thể mạnh của người này bù đắp cho thiếu hụt của người khác - mộng long giải thích xong thì võ tam cuối cùng cũng hiểu rõ vấn đề

- thì ra song tu chính là như vậy - hân lẩm bẩm một câu trong lòng

- vậy thì ngươi nghĩ như thế nào? - nghe thấy lời hân lẩm bẩm thì mộng long lại chọc hân

- Vậy nàng ta cần gì ở ta - võ tam vẫn chưa hiểu được vấn đề này, nàng ta có trong mình một cao thủ tu luyện, có được thần thụ mà người người hằng mong ước vậy nàng ta cần gì ở mình

- Cái này ta không rõ; có thể là nàng muốn sinh con cho ngươi - mộng long vẫn giọng điệu đùa cợt ấy trả lời

- Vậy công pháp người muốn truyền thụ cho ta là gì - nghe mộng long nói vậy thì hẳn biết tên Kia hoàn toàn mù tịt, để không bị tên kia chế diễu lần nữa nên hẳn đành chuyển chủ đề
- Ta không biết người vì sao có thể tạo được linh mạch ẩn giống như long tộc của bọn ta, ta từng nghĩ có phải kiếp trước người cũng là long tộc hay không nữa - mộng long bắt đầu tò mò về vấn đề này, quả thật điều này là một trong những bí mật mà nó luôn muốn tìm hiểu
- Ta từng thấy một con rồng - hẳn nói xong rồi im lặng, quả thật hẳn chẳng muốn nói cho mộng long biết được thế giới kia, hẳn muốn bí mật kia là của riêng hẳn
- Người không muốn nói thì thôi ta cũng không ép, vì ta biết chỉ có long tộc bọn ta hoặc một số loài thú khác mới có được hoá linh quyết - mộng long cũng không muốn truy hỏi nguồn gốc sâu xa của vấn đề này, nó hiện tại chỉ cần biết tăng cường thực lực cho võ tam để nó có thể sống sót mà thôi
- Ta nói cho người biết một bí mật, long tộc bọn ta có một bộ công pháp có thể biến các loài yêu thú khác thành long tộc - mộng long tiếp tục nói
- Người đừng nói là “hoá long quyết” nhé - võ tam nghe tới đây thì hơi hoang mang, ngày trước tên kia dạy hẳn một bộ công pháp tên là “hoá long quyết” cuối cùng lại là một phiên bản khác của “hoá linh quyết” chuyên tạo linh hải ẩn
- Sao người biết! Chẳng lẽ người đã từng tu luyện nó - mộng long hoàn toàn bất ngờ, chẳng lẽ tên này từng tu luyện bộ công pháp này
- Không những ta từng tu luyện! Mà ta còn rất thành công, và mấy linh mạch ẩn kia chính là kết quả - võ tam tự hào đáp
- Nồng cạn! Việc tạo ra linh mạch ẩn chỉ là điểm khởi đầu cho việc tu luyện hoá long quyết mà thôi - mộng long vỗ lẽ, “chắc là tên này nhằm tưởng hoá linh quyết là hoá long quyết mất rồi, cũng đúng thôi hoá linh quyết chính là một phần của hoá long quyết” nghĩ vậy nên nó cũng không còn trách móc sự nồng cạn của võ tam nữa
- Nói cho người biết sau khi tu luyện thành công “hoá long quyết” không những người có thể mạnh ngang loài rồng mà còn có thể có tuổi thọ sánh ngang với loài rồng, đó chính là nguồn gốc của “hoá long quyết”
- “Hoá long quyết” có thể chia làm ba phần khác nhau: thứ nhất là luyện long lực (biến linh lực thành long lực) thứ hai luyện long thân (biến thân thể thành long thể) thứ ba hoá long hồn (biến linh hồn thành long hồn) ba phần này người có thể tu luyện từng cái hoặc có thể tu luyện song song, miễn là người có đủ tài nguyên - mộng long thao thao bất tuyệt về môn công pháp của long tộc mà nó không biết từ đâu mà nó biết cả, nhưng thôi kệ cứ nói trước đã
- Vậy theo người ta nên tu luyện thế nào - võ tam hoàn toàn mù tịt vấn đề này, không có cách nào khác đành hỏi con rồng kia vậy
- Theo ta người nên tu luyện long lực cùng long thân, còn long hồn thì người nên bỏ qua đi thì hơn - mộng long cho ý kiến
- Được! Ta tin tưởng người - võ tam chốt một câu quyết định

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Hoàn thiện bát hoang thần đạo

Sau khi được giải đáp một ít thắc mắc về “hoá long quyết” thì hẳn đã biết thật sự kiến thức của hẳn đối với thế giới này hạn hẹp tới nhường nào ; hẳn từng tự nhận bản thân là một kẻ Thông tuệ, nhất là khi được gia phả của tổ tông tẩy rửa cũng như nhận được rất nhiều kiến thức mới, số lượng kiến thức không lồ cũng như những mảy mò sáng tạo của hẳn trong mộng cảnh, hẳn càng thêm tự tin rằng mình đã nắm rõ thế giới này trong lòng bàn tay

Nhưng không ngờ đại thiên thế giới lại rộng lớn tới như vậy, chưa kể tới long tộc cùng một số tộc đàn hẳn chưa từng biết tới hoặc được diện kiến, chỉ riêng nói về “thần nông tộc” một trong những tộc đàn hẳn từng được theo dõi, hay nói đúng hơn là được trải nghiệm cùng “mai an tiêm” thì lượng kiến thức hẳn thu thập được cũng nhỏ bé vô cùng

- Trước khi ta tu luyện bộ công pháp này có thể cho ta hỏi một câu chẳng - võ tam suy nghĩ một lúc rồi nói, quả thực đây cũng là một vấn đề hẳn đã suy nghĩ rất lâu trước đây
- Việc gì? - mộng long thấy hẳn tỏ vẻ nghiêm túc như vậy thì có chút hơi bất ngờ, chẳng lẽ tên này lại có ý kiến gì với bộ công pháp mà mình sắp đưa cho hẳn chẳng
- Mộng cảnh trăm năm trước chính là do người tạo ra - đây là điều khiến hẳn băn khoăn từ rất lâu rồi, hẳn từng cho rằng mộng cảnh chính là do những cuốn sách cũng như huyết mạch của hẳn tạo nên, nhưng sau khi biết được một số thiên phú của mộng long thì câu hỏi này lại ùa về trong đầu hẳn
- Đúng vậy! Nhưng chỉ có một phần, ta chỉ là kẻ bên ngoài muốn giúp người hiểu sâu hơn về những cuốn sách kia mà thôi - mộng long thừa nhận, nó

đúng là kẻ lười vô tam vào mộng cảnh nhưng tất cả điều ấy đều là do nó thức tỉnh huyết mạch mà thôi, nó chưa từng nghĩ việc bản thân thức tỉnh thiên phú của chính mình lại là nguyên nhân cho việc tên này lạc vào mộng cảnh hơn trăm năm

“chẳng lẽ tên này muốn hỏi tội mình” việc mất hơn trăm năm với long tộc hoàn toàn giống như một giấc ngủ bình thường, bọn chúng coi trăm năm chỉ như là một chớp mắt mà thôi nhưng với nhân loại thì khác, nhân loại để sống được tuổi thọ lâu hơn thì họ phải không ngừng tu luyện bản thân, tăng tiến tu vi vì hành định tu vi của họ sẽ nói ra thọ nguyên của họ vd: luyện khí có trăm năm thọ nguyên, trúc cơ có hai trăm năm, kết Đan sẽ là 500 năm, nguyên anh sẽ là ngàn năm thọ nguyên

Mà lần trước thiếu chút nữa nó đã lấy đi tính mạng của vô tam, 150 năm của một tu sỹ trúc cơ kỳ khiến cho hần thọ nguyên sau đó của hần chỉ còn 50 năm; không những thế việc tăng tiến tu vi khi thọ nguyên sắp hết cũng kéo theo tình trạng thân thể của họ Sẽ không mạnh mẽ như lúc tráng niên, dẫn tới thọ nguyên của vô tam khi bước lên kết Đan kỳ chỉ còn một nửa

Nói đúng hơn tuy rằng tu vi của hần hiện tại là kết Đan trung kỳ nhưng thực chất thọ nguyên của hần chỉ còn chưa đầy trăm năm, (đó là chưa kể việc hần đã từng sống ở dị giới hơn ba mươi năm, vì vậy theo tính toán của hần thọ nguyên của vô tam chỉ còn chưa tới 50 năm, nếu mà trừ đi gần 20 năm lúc trưởng thành nữa thì thọ nguyên của hần hiện tại chỉ vòn vẹn còn 30 năm; tất nhiên việc này mộng long không biết mà vô tam cũng không để ý tới) chính vì vậy mà bằng tất cả mọi giá mộng long phải bắt hần tu luyện “hoá long quyết” ít nhất hoá long quyết có thể giải quyết một phần của việc kinh mạch hần đang bị héo rũ theo thời gian

Mộng long thế việc nó thức tỉnh thiên phú là điều nó chưa từng lường trước được, nó chỉ biết lần đó có thể do luồng linh lực còn ẩn chứa trong những cuốn sách kia khiến linh lực trong bản thân nó đột phá mà thôi “nó thế tất cả chỉ là trùng hợp mà thôi”

- Vậy ra đích thực là ngươi! Chính ngươi là người giúp ta hoàn thành bát hoang thần đạo - vô tam có được câu trả lời thì hần rất vui mừng, quả thực với hần bát hoang thần đạo là con đường hần phải đi, và người có thể giúp hần bước lên con đường này chính là ân nhân của hần

- Đó là do thiên phú của ngươi mà thôi; hơn nữa tuy rằng có những điểm tốt như vậy, thì kèm theo nó tất nhiên là có một số điểm nguy hại - mộng long cũng không muốn dấu điểm gì vô tam về việc thọ nguyên của hần cả

- Ngươi nói về thọ nguyên hiện tại của ta rất ít sao?, không vấn đề! Chỉ cần ta có thể tu luyện lên nguyên anh kỳ trong vòng 5 đến 10 năm tới thì mọi thứ có thể tạm thời được giải quyết; lúc đó bản thân lại có thêm 500 năm thọ nguyên, nhiều đó cũng đã dư sức cho ta sống thoải mái rồi - vô tam đã từng suy nghĩ về vấn đề này và tất nhiên hướng giải quyết của hần chính là bước lên một cảnh giới mới, đó là cách giải quyết tốt nhất vững là cách giải quyết thông minh nhất

- Ngươi nghĩ được vậy thì tốt - mộng long thờ dài một hơi, cũng may tên này không phát cuồng lên vì tuổi thọ giảm sút, nếu không thực nó cũng không có cánh nào

- Vậy ngươi hãy giúp ta thêm một lần đi - vô tam lên tiếng khẩn cầu vì việc này đối với hần tương đối quan trọng

- Việc một lần nữa tiến vào mộng cảnh là điều không thể! Ngươi phải biết rằng lỡ như ngươi vào trong đó tới trăm năm thì cho dù ngươi thấu triệt được nó thì thân thể ngươi cũng đi đời nhà ma rồi- mộng long nghe hần nói vậy thì liền suy nghĩ tới vấn đề này, quả thực việc này là cực kỳ nguy hiểm và nó chắc chắn rằng mình không bao giờ làm, phải biết rằng mạng của nó cũng như vô tam đang ở tình trạng mảnh chỉ treo chuông

- Ai bảo là ta muốn vào mộng cảnh thêm một lần, ta muốn đó là ngươi sẽ viết ra toàn bộ những kinh nghiệm cũng như suy nghĩ của ngươi về bộ công pháp này cho ta, thứ hai là sau khi ta bắt đầu tu luyện bộ công pháp này thì xin ngươi hãy giúp ta trong chừng cũng như chữa trị mấy vết nứt trong linh hải giúp; ta nghĩ việc này chắc chắn ngươi sẽ làm được - vô tam nói ra đề nghị của mình, lúc trước đúng là hần có ý định muốn nhờ mộng long cho hần tiến nhập mộng cảnh nhưng cuối cùng hần đã suy nghĩ lại, với một kẻ có kinh nghiệm tu luyện như hần thì hoàn toàn có thể hiểu hết áo nghĩa trong đó, nhất là hần không muốn đi theo bất kỳ con đường nào mà người khác đã đi qua; chỉ có như vậy hần mới có thể là người duy nhất cũng là người mạnh nhất, nhưng điều đó không có nghĩa là hần từ chối học hỏi kinh nghiệm của người khác, thế cho nên hần đã đưa ra yêu cầu này

Thứ hai việc quan trọng của hần lúc này chính là tu bổ lại linh hải, nhưng hần không thể phân tâm làm hai việc cùng lúc được nên hần chỉ còn cách nhờ con rồng kia giúp một tay mà thôi

- Ta đồng ý - dù sao việc này cũng liên quan đến tính mạng của nó nên nó hoàn toàn đồng ý, nói xong từ trong thân thể nó tuôn ra một cái lân phiến ảo ảnh? Cái lân phiến này xoay quanh người nó một lúc rồi tiến vào não bộ của vô tam

- đây là công pháp cũng như những hiểu biết của long tộc ta với bộ công pháp này, ngươi hãy tu luyện cho tốt - nói xong nó cũng rời khỏi thân thể của vô tam tiến về linh hải

- Hoá ra đây là hoá long quyết - nhận được bản hoá long quyết đầy đủ này trong lòng hần có chút sung sướng, đây sẽ là chìa khoá cho con đường quét khỏi của hần

- Không thể nào - sau khi đọc sơ qua về môn công pháp này, thì hần phải thốt lên một câu ngạc nhiên; quả thật bộ công pháp này khiến hần vô cùng kinh ngạc, nó là môn công pháp có thể nói là hoàn thiện nhất từ trước tới nay mà hần nhận được

Bộ công pháp này không những có thể giúp hần nâng cao tiềm lực của thân thể, giúp hần rèn luyện linh lực trong cơ thể, tăng cường tinh thần lực mà nó còn giúp hần giải quyết một vấn đề ngang giải mà trước nay hần không thể giải quyết trọn vẹn được, đó là sử dụng linh lực trong linh mạch ẩn

Từ trước tới giờ việc giải quyết vấn đề sử dụng linh mạch ẩn luôn là vấn đề khó khăn nhất đối với hần, khi hần muốn sử dụng linh lực ở linh mạch ẩn thì hần luôn phải làm hai việc một là điều hoà sự cân bằng của linh hải thứ hai chính là sử dụng chúng một cách cẩn thận nhất

Giống như việc trước đây hấn muốn sử dụng một loại lực lượng khác ở linh hải ẩn thay cho linh hải chính thì hấn luôn phải khởi động công pháp “vân mộng quyết” để nhằm tạo sự cân bằng cho linh hải cũng như hút linh lực từ những linh hải khác, và đồng thời khi hấn sử dụng linh lực ở linh hải này thì không thể xuất ra linh lực khác loại từ linh hải khác được

Vd hấn đang điều động hoá linh lực thì không thể điều động phong hay lôi linh lực được, nếu muốn thay đổi thì hấn phải chấm dứt việc điều khiển linh lực từ linh hải trước đó, nhưng với môn công pháp này thì khác, hấn có thể đồng thời điều động linh lực của các thuộc tính khác nhau cùng lúc Thông qua thiên phú của long tộc ; nói đúng hiện là nếu hấn có thể tu luyện long lực cùng long thân đến một giới hạn nào đó thì hấn có thể xem mình như một con rồng thật sự

“long tộc là một tồn tại đặc biệt, khi long tộc sinh ra thì bản thân chúng đã có thể kết nối được với thiên địa nguyên khí xung quanh, chúng được sinh để làm bá chủ của thế giới vì vậy mọi lực lượng của trời đất đều nằm dưới sự cai trị của chúng” nói đơn giản là chúng không cần tu luyện cũng có thể sử dụng được bất kỳ loại lực lượng nào mà chúng muốn

Nay với bộ công pháp này hấn cũng có thể làm như vậy, ngày trước hấn thấy Elizabet (trần thành) sử dụng ba loại lực lượng cùng lúc khiến cho hấn cực kỳ ngưỡng mộ hấn cũng từng mong rằng mình cũng có thể đồng thời sử dụng được một vài loại nguyên tố cùng lúc ; nhưng hấn phát hiện ra một điều đó là điều không thể

Ông trời như thương xót kẻ không thể sống lâu như hấn được ban cho một bộ công pháp có thể thay đổi được cả tương lai của hấn, sao hấn có thể không vui mừng cho được ; chỉ cần có thêm bộ công pháp này thì bát hoang thần đạo của hấn mới có thể hoàn thiện được

Việc tu luyện tám loại lực lượng khác nhau khiến cho hấn bị gầy vò bấy lâu nay đã được giải quyết

Thế là hấn bắt đầu vui mình vào tìm hiểu bộ công pháp này

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Thế giới của băng

Quá trình nghiên cứu bộ công pháp này của võ tam diễn ra khá dài, việc mất gần một tháng hấn mới hiểu hết áo nghĩa trong đó khiến cho hấn có chút chờ mong với bộ công pháp này, thông thường việc áo nghĩa càng thâm áo chứng tỏ môn công pháp này càng cao cấp, càng cần thêm nhiều thời gian nghiên cứu

Nhưng hiện tại hấn không có thời gian để thấu triệt môn công pháp này nên đành lòng gác lại, “sau này vừa suy diễn vừa tu luyện vậy” hấn nói thầm trong lòng rồi bước ra khỏi căn phòng hiện tại

- Người tới rồi! - võ tam nhìn ra bên ngoài thì thấy trần thanh thanh đang đứng đợi hấn ở ngoài cánh cửa nên lên tiếng hỏi

- Ta vừa mới tới - nàng đáp lời với vẻ lạnh nhạt, với nàng việc thời gian sau đi theo hấn có thể là một quãng thời gian khó khăn nên nàng cũng chẳng mấy hứng thú

Với tu vi của nàng hiện giờ, thì nàng hoàn toàn có thể bước vào yêu thú sơn lâm tu luyện một mình, nhưng không ngờ người kia lại bảo nàng đi cùng tên này, nàng tuy không biết được đi cùng tên này nàng sẽ được lợi ích gì nhưng những gì người kia bảo thì nàng sẽ tuyệt đối vâng theo

- Tới rồi thì đi thôi - võ tam thờ ơ nói, với hấn đi một mình hay đi với hai ba người khác cũng chẳng có mấy ý nghĩa, quan trọng là nàng ta có thể giúp hấn thì hấn sẽ bồi nàng đi tu luyện một thời gian vậy, ít nhất nàng ta tu vi cũng xem như là cao có thể bảo vệ hấn một chút

- Người không chào mọi người sao? - thấy hấn có vẻ lén lút ra đi khiến nàng hơi bất ngờ, “chẳng lẽ tên này không thông báo với bất kỳ ai hay sao”

- Ta đã nói từ trước rồi! - võ tam trả lời, hấn quả thật đã nói với người khác nhưng người khác này chỉ có đại đoàn trưởng cùng huyết lang đoàn trưởng, còn mấy người khác thì hấn không hề quan tâm

Mấy hôm trước đại đoàn trưởng có đi qua gặp hấn một lần, nói là đưa phần thưởng cho hấn nhưng thực chất chính là một cuộc trò chuyện giữa hai anh em nhà hấn, khi hấn thấy khuôn mặt thật của lưu dương thì hấn rất bất ngờ, lưu dương không ai khác chính là em song sinh của người thanh niên năm xưa đưa hấn cùng chị gái hấn về nhà, và cũng là kẻ đầu tiên ở thế giới này có sát ý đối với hấn

Hai người nói chuyện nguyên một đêm về quá trình yêu thú xâm lấn, việc chị gái hấn đứng ra lãnh đạo thế giới cùng với vô số việc xảy ra lớn nhỏ trong hơn trăm năm qua, và nhất là việc chị gái hấn mất tích sau đó

Qua quá trình nói chuyện này hấn cũng biết thêm về con người lưu dương, cũng như việc chị hấn đã làm trước khi rời đi, nhưng tiết nhiên rằng lưu dương không hề biết vì sao yêu tộc lại tới vùng đất này, và hình như chẳng có ai trả lời khúc mắc này của hấn cả

Chỉ gái hán hay yêu vương đều chưa từng nhắc tới sự kiện của dị nhân giới, hay nói đúng hơn dị nhân giới với mọi người ở thế giới này đều chưa từng tồn tại, không những thế mà tất cả yêu tộc tồn tại ở thế giới này giống như bị ban một lời nguyền gì đó ; khi chúng muốn hé tâng nửa lời về sự kiện kia thì ắt hẳn chúng phải chết trước khi sự thật bị tiết lộ

Lưu dương chỉ biết được một điều chính là thế giới này sắp bị xâm lấn bởi một thế lực cực mạnh là đại thiên thế giới, nên lưu dương đã cố gắng để bản thân cũng như giúp đỡ tất cả mọi người trở nên mạnh mẽ, ngoài lưu dương ra thì philip theo lời kể của lưu dương thì cũng chỉ biết có bấy nhiêu ; nói chung là sự thật này hiện tại chỉ có hai người còn sống biết được đó là hán cùng yêu vương

Việc lưu dương tự tay đưa phần thưởng cho hán khiến hán rất bất ngờ, hơn nữa bất ngờ hơn với hán chính là số lượng yêu Đan cũng như tài nguyên có trong túi trữ vật kia nhiều không đến hết được ; nghe lưu dương nói tình thế mà lưu dương cố tình gom góp thực chất chính là lời nhờ vả của chị gái hán, và chị gái hán muốn lưu dương một ngày nào đó sẽ tận tay trao cho võ tam, cũng trong cuộc nói chuyện này hán lại hiểu rõ thêm một điều là lưu dương hay thậm chí là philip đều không biết tác dụng của yêu Đan, hay nói đúng hơn là chị gái hán có nói lại “ nhân tộc ở thế giới này không thể sử dụng yêu Đan”

Lưu dương cũng như philip đã cố tình đi tìm hiểu, hán đã thử mọi cách nhưng vẫn không thể sử dụng được linh lực tồn tại trong yêu Đan, nơi tóm lại là họ chỉ nghe theo lời của băng vương tí ti đi gom chúng lại rồi chờ đợi một ngày hán tới lấy mà thôi

Còn việc tài nguyên tu luyện của hán thì vì theo như lời lưu dương nói, số tình thế kia chính là mệnh lệnh của nàng nên hán chắc chắn sẽ nghe theo nên không được tính là phần thưởng, còn về phần thưởng sau đó chính là do hán đề xuất ; hán hiện tại đang nghệ cứu tu luyện hoá long quyết nên cần rất nhiều tài liệu luyện thể nên hán dùng chính phần thưởng này để đổi lấy những thứ hán cho là cần thiết

Chỉ có điều sau khi nhận được một số lượng khổng lồ tài nguyên cùng linh huyết thì hán cũng đã nhận định được rằng, đây có thể là một nửa ngân khố của thần lang quân đoàn ; nói xong mấy lời khách khí cũng như thông báo việc hán sẽ rời đi xong thì lưu dương cũng không nán lại lâu

- Chúng ta thật sự sẽ tới yêu thú sâm lâm? - trần thanh thanh nhìn hán một cái rồi tiếp tục nói, với nàng việc hiện tại đi vào yêu thú sâm lâm không công là vấn đề gì quá lớn, nhưng theo như tên kia thì có thể họ sẽ phải ở trong đó một thời gian khá dài nên nàng có chút không tự nhiên

- Tất nhiên! Nếu ngươi không muốn đi cùng cũng không sao, dù sao ta cũng ở một mình quen rồi, - võ tam cũng không gượng ép trần thanh thanh, mà nói thật dù hán có muốn gượng ép thì cũng không thể, chưa nói tới việc nàng có thể giúp hán nhanh chóng khôi phục linh hải chỉ nói tới việc tu vi của nàng cao hơn hán thì hán cũng đã không có cơ hội rồi

- Nếu muốn đi thì nhanh lên kẻo có người tới làm chậm trễ hành trình - lần này đêm lượt nàng thúc dục hán

- Đi thôi! - nói đoạn hai người biến thành hai vệt sáng biến mất trong bầu trời, tuy nói rằng trong thành này cấm phi hành nhưng với hai người thì chẳng xem cái quy tắc này là gì cả, muốn nhanh thì tất nhiên là phi hành

Việc hai người phá bỏ quy tắc cũng gây không ít phiền toái, nhưng đã có đại đoàn trưởng ở đây thì cũng chẳng có việc gì xảy ra cả, có chăng chỉ là mấy người trong đoàn có thêm một chuyện để họ nâng tán ra vào mà thôi

Phía Bắc sâm lâm lúc này lại hiện ra hai loại độn quang màu xanh, tất nhiên là màu xanh của hai loại độn quang này khác nhau một chút, của võ tam là màu xanh nước biển công của trần thanh thanh là màu xanh lá cây

- Lâu lắm rồi mới đi xa như vậy - võ tam khá mệt mỏi với lần đi xa này, lần trước có trận pháp giúp đỡ nên không có cảm giác mệt mỏi, lần này hán phải tự phi hành nên linh lực tổn hao hơi nhiều

- Ngươi cũng khá thật - trần thanh thanh thấy độn quang của hán cũng không kém nàng, hơn nữa khả năng chịu đựng của tên này thật đáng khen, khiến cho nàng được mở rộng tâm mắt

- Lần trước ta chạy còn xa hơn nhiều - lại nhớ đến quãng đường xa nhất mà hán đi thì đúng là quãng đường này hơi ngắn một chút, năm xưa có lần vì trốn chạy khỏi sự truy đuổi của phục yêu tông mà hán phải chạy vòng vòng ba lần xung quanh hắc ám sâm lâm ; tuy rằng diện tích của hắc ám sâm lâm nhỏ hơn nhiều nhưng ba vòng của nó thì cũng bằng một vòng của cả khu rừng rộng lớn này

Phía Bắc nhân giới, nơi đất đai phủ đầy tuyết trắng, những cành cây ngọn cỏ quanh năm đều phải chống chọi lại sự giá lạnh của thời tiết

Nghe kể vùng đất này đang tồn tại một con yêu thú cực mạnh, nó mạnh ngang với đại đoàn trưởng, không những thế với khí hậu nơi này nếu như hai người solo thì chắc chắn đại đoàn trưởng sẽ thua, đó là những gì đại đoàn trưởng lưu dương đã từng nói với hán

Phía Bắc nhân giới chính là địa phận của nước Nga và một số nước thuộc liên xô cũ, nước Nga từng được xem là một trong hai nước có nền phát triển về vũ khí hiện đại nhất thế giới ; có thể vì lý do đó mà yêu tộc tấn công ở đây đầu tiên khiến cho vùng đất này trở nên hoang sơ tiêu điều như vậy, người dân ở vùng đất này vì bị yêu thú tấn công quá dữ dội nên chia thành hai hướng chạy trốn

- Ta nghe nói tổ tiên của ngươi cũng tới từ mảnh đất này - hán từng điều tra một chút về quá khứ của nàng nên cũng biết sơ bộ một chút, nghe người ta nói gia đình nàng chính là một trong số những người thoát ra từ vùng đất phía Bắc này

- Đúng vậy! Gia đình ta là người phương Bắc - nàng cũng không dấu diếm chút nào, sau khi tới đây thì mái tóc của nàng cũng đã đổi sang màu bạch kim, màu của băng giá nơi này

- Ngươi rất đẹp! Rất giống với những gì ta tưởng tượng về con gái phương Bắc - hán nhìn thấy mái tóc bạch kim của nàng thì hán cho một lời nhận xét,

nói về khuôn mặt của nàng thì khỏi chê “nàng là một trong hai nữ thần của nhân tộc thì sao có thể xấu được”, giờ đây khuôn mặt ấy lại kèm theo một mái tóc màu bạch kim khiến cho nàng càng trở nên thánh khiết, cao quý và đầy quyền rũ

- Cảm ơn người đã khen - nàng hoàn toàn không có cảm giác ngại ngùng gì, đơn giản vì nàng được nghe những lời này quá nhiều lần rồi và cũng có thể nàng hoàn toàn tự tin vào sắc đẹp của mình

- Chúng ta sẽ ở đây! Cô đồng ý chứ - hần nhìn trời đất một vòng rồi chờ đợi câu trả lời của nàng

- Không vấn đề! - khi mới bắt đầu thì nàng khá ngạc nhiên khi tên này lại chọn phương Bắc, phải biết rằng phương Bắc chính là nơi thích hợp nhất cho yêu thú săn người chứ không phải người đi săn yêu thú

- Không có vấn đề thì tốt - nghe xong đáp án của nàng thì hần cũng bắt đầu làm công việc của mình ; “tất nhiên là tìm một chỗ nào kín kín, tìm một chỗ bằng bằng, đưa thân thể Ngọc ngà của nàng qua đó rồi hành sự thôi”

Sau một hồi loay hoay tìm tòi thì cuối cùng hần cũng tìm được ra một chỗ, nói đúng hơn là hần đã làm thịt một con yêu thú rồi chiếm lấy hang động của nó ; hần bước vào trong hang động thì việc đầu tiên hần làm chính là bày trận

- Ta hỏi một chút nhé? Vì sao ngươi chọn vùng đất này - sau khi bố trí xong trận pháp thì hai người lại ngồi cạnh bên nhau nói chuyện một lúc, và tất nhiên rồi một đôi lứa cùng một cặp tình nhân đang chạy trốn khỏi thế gian luôn là một cảnh tượng đẹp nhất trong phim cổ trang trung quốc

Chẳng qua hai người này chẳng giống như cặp tình nhân gì cả, Thoòng qua cách nói chuyện lạnh lùng của nàng thì ai cũng hiểu rõ được “hần không phải là gu của nàng” và con yêu thú xấu số kia hiển nhiên là bữa ăn cho hai người trong những ngày đông giá rét này

- Ta muốn tìm chị gái! Nghe nói chị đã từng tới đây nên ta phải tới đây - lưu dương từng nói chị gái hần từng lên phía Bắc này tu luyện một thời gian khá lâu trước khi mất tích, chính vì vậy hần quyết định phải đến phương Bắc này xem thử một lần, đó chính là lý do phụ còn lý do chính thức là ; linh hải băng thuộc tính của hần là linh lực không ổn định nhất trong các toà linh hải

Hần tới đây với ba mục đích chính một là đi tìm thử xem chị gái hần có để lại cho hần thừa gì không? Thứ hai là để săn yêu thú băng thuộc tính và hiện tại yêu Đan băng thuộc tính của hần đã bị hần sử dụng hết, thứ ba và cũng quan trọng nhất đó chính là nơi đây là nơi tuyệt hảo để chạy trốn

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Long lực với ta chỉ là trò trẻ con

Sau một hồi vật vã, lăn lộn cùng đào bới thì cuối cùng hần cũng thu dọn được một cái động phủ khá đẹp, nói chung là đi du lịch với gái mà, tất nhiên hần phải ga lăng một chút ; mà nói đi cũng phải nói lại hần tạo ra cái động phủ này cũng chủ yếu là để hần bế quan tu luyện là chính chứ trần thanh thanh ra sao thì hần cũng mặc kệ, chỉ là tội con gấu tuyết xấu số vừa mất nhà vừa mất

Xong việc hần tạo ra một cái trận pháp nho nhỏ, thực ra lúc đầu hần tính tạo ra diên đảo ngũ hành trận nhưng thấy rằng trận pháp đó khiến hần tốn rất nhiều yêu Đan nên cuối cùng hần bỏ qua ý định này ; một cái ảo trận cũng đủ làm nhiệm vụ của nó rồi, tất nhiên đây chỉ là cùng ngoài của băng địa sâm lâm nên chắc chẳng có con yêu thú cao cấp nào sống quanh đây

- Ta thấy hình như ngươi không tu luyện theo cách của thế giới này - sau khi xong việc hần liền ngồi xuống nơi bàn đá nghỉ ngơi một chút, nhưng khi nhìn thấy trần thanh thanh thì hần như chợt nhớ ra điều gì hỏi

- Ngươi cũng nhìn ra sao? - nàng hơi bất ngờ, những tưởng trên thế giới này ngoài nàng thì không ai biết nàng đang tu luyện theo một hệ thống khác với nhân tộc hiện tại, không ngờ vẫn có kẻ nhìn ra

- Đến cả thần thụ ngươi cũng có thể nuôi dưỡng ra được thì chắc tên kia cũng không phải dạng vừa đâu a - hần không trả lời câu hỏi của nàng mà tiếp tục nói, hần hiện tại đang nghi ngờ người đang ở trong thân thể nàng liệu có phải là người của thần nông tộc hay không? Nếu mà đúng như vậy thì tình hình có vẻ rắc rối rồi đây

- Ngươi biết cả chuyện này? - nàng cả kinh, không ngờ đến cả cái cây mà nàng cũng không biết là thứ gì kia mà tên này lại gọi ra được tên của nó thì nàng cũng cạn lời thật rồi “chẳng lẽ nên giết hần để giữ bí mật” khi một bí mật của bản thân mà bị người khác nhìn ra tất nhiên kẻ kia phải chết, sau khi nghe vô tam nói vậy thì ý niệm giết người của nàng cũng đã được sinh ra

- Ngươi thu sát khí lại đi! Vì hiện tại ngươi không giết nổi ta ; cho dù tên kia ra mặt thì cũng chẳng giết nổi ta - khi thấy nàng lộ ra sát khí của bản thân thì hần cũng chẳng mấy quan tâm, bây giờ hần cá là đối phương chẳng dám giết hần, thậm chí nếu quả thật đối phương muốn giết hần thì hần cũng chẳng sợ

- Ngươi ngông cuồng quá đấy - một giọng nói từ không trung phát ra mà không thấy mặt người xuất hiện, giọng nói ấy vang vọng trong động phủ như tuyên cáo là hần hãy cân trọng lời nói

- Ta mà phải sợ người sao? - một luồng khí thể sát phạt được võ tam phát tán ra ngoài, đây không gì khác chính là lôi thuộc tính trong thân thể hắn, ngoài thủy thuộc tính ra thì có lẽ lôi thuộc tính chính là thứ hắn sử dụng nhiều nhất

- Tịch từ thân lôi! Là khí tức tịch tà, tại sao người lại có nó - tên kia thốt lên trong sợ hãi, nếu loại lôi điện này đánh vào người hắn nói không chừng hắn thật sự hồn phi phách tán

- Người có cần ta giúp người giết hắn hay không? - võ tam nhìn về phía trần thanh thanh một cái rồi nói, quả thật khi biết tên kia không phải là người của Âu lạc tộc thì hắn đã muốn tiêu diệt đối phương rồi, với một thế giới chỉ có người của Âu lạc tộc mà lại xuất hiện một ngoại nhân khiến hắn không thể không đề phòng

- không cần người quan tâm! Người là sư phụ của ta - nàng nhìn về võ tam một cái, với giọng nói đượm buồn trả lời

- Vậy thì mặc người! Nhưng một ngày nào đó người muốn giết hắn thì cứ nói với ta một tiếng - hắn nghe thấy giọng của nàng thì biết nàng rất quý trọng lão ta, “có lẽ lão ta chẳng thể sống được lâu nữa” theo như giọng điệu của nàng thì hắn đoán như vậy

- Tiểu tử người được lắm! Vậy mà giám lừa gạt đệ tử yêu quý của lão phu - với kinh nghiệm của một bậc thánh nhân như lão thì sao không hiểu rõ ẩn ta trong câu hỏi kia của võ tam, nhưng nhờ vậy mà hắn biết được đồ đệ của lão rất yêu mến lão

Đúng vậy câu hỏi của võ tam là có mục đích: thứ nhất xác định quan hệ của hai người này, đây là mấu chốt quan trọng nhất để hắn quyết định sau này sẽ đối xử với nàng thế nào; thứ hai là xác định được tên kia có phải là kẻ địch của hắn hay không, nếu phải thì hắn sẽ ra tay ngay bây giờ dù phải trả giá thế nào. Nhưng thật may điều đó đã không xảy ra

- Người còn sống được bao lâu - Võ tam nhìn về phía trần thanh thanh nhưng tất nhiên câu hỏi này không phải dành cho nàng

- Khoảng 10 năm! Có thể là ngắn hơn - lão ta đáp lại với giọng u sầu, lão rất quan tâm vị đồ đệ này của lão nên có lẽ mười năm là quãng thời gian quá ngắn ngủi; lão chỉ ước được một lần nhìn thấy quê hương yêu dấu nhưng có lẽ mọi thứ phải để cho đệ tử của lão thực hiện rồi

- Nhiều đó cũng đủ! - hắn lẩm bẩm trong miệng, mười năm cũng là khoảng thời gian để hắn chuẩn bị bước lên đại thiên thế giới

Hắn biết khi thế giới này hoàn toàn xác nhập vào đại thiên thế giới thì cũng là lúc hắn không còn cơ hội rồi đi, phải biết rằng khi một thế giới nào đó bị phát hiện là có tồn tại thì sẽ có rất nhiều nhân vật tu chân sẽ xuất hiện và cày xéo mảnh đất này (nó chẳng khác nào khi colombo phát hiện ra châu mỹ cả), không những vậy bọn chúng có thể từ đây cả vùng đất này cũng như vốn người nơi đây như súc vật, chúng sẽ xem như thế giới này là một nơi cho chúng giải trí; vì vậy hắn phải rời khỏi thế giới này trước khi sự kiện đó xảy ra

- Người nhanh chóng tu luyện đi, không còn thời gian đâu -Nói xong hắn không còn quan tâm tới lão già này nữa bắt đầu vui mình vào công trình nghiên cứu cũng như tu luyện của bản thân

Hoá long quyết có ba phần luyện thể luyện linh cùng luyện thần; bây giờ hắn lựa chọn tu luyện hai phần còn phần luyện thần thì cứ để sau này hẵng tính

Luyện thể trong hoá long quyết có ba tầng cơ bản nhân thể, giao thể và long thể mỗi một tầng lớn lại chia ra ba phần nhỏ: luyện mô, luyện cốt, luyện tạng, mỗi một phần nhỏ trong đó lại có ba cấp bậc sơ, trung, hậu kỳ

Còn về phần linh lực thì đơn giản hơn một chút, nó chỉ là việc dùng linh lực của bản thân rèn luyện để trở thành long lực, nhưng tất nhiên nói thì đơn giản như vậy nhưng làm thì cực khó; để biến được linh lực thuần túy thành long lực thì phải trải qua một quá trình rèn luyện lâu dài phức tạp

Nó như là một quá trình cô đọng linh lực cũng như biến đổi tính chất của linh lực, vốn long tộc cũng hấp thu linh lực như bao người tu chân khác, nhưng long tộc lại có một thân thể đặc biệt nên long tộc biến linh lực thành long lực là một điều cực kỳ đơn giản; còn những tộc đàn khác mà muốn sở hữu long lực thì tất nhiên nó sẽ khó khăn hơn rất nhiều

Nhưng với hắn long lực chỉ là để sử dụng cho việc điều động linh hải ẩn nên hắn không nhất thiết phải tu luyện linh lực của bản thân thành long lực thuần túy; hắn chỉ đơn giản xem hoá long quyết phiên bản long lực giống như vận mệnh quyết trước đây hắn hay sử dụng mà thôi, chỉ có điều là sau này nếu hắn muốn sử dụng linh hải ẩn thì chẳng cần điều động vận mệnh quyết hay bất cứ môn pháp quyết trung gian nào

- Quyết định vậy đi - cuối cùng hắn cũng cho ra quyết định của bản thân mình, đó là hắn sẽ đi theo một con đường riêng, con đường này hắn biết rằng sẽ gian nan vô kể nhưng như hắn đã từng nói “ta muốn tạo cho mình một con đường riêng”

Nếu như theo những người tu luyện khác thì họ sẽ không ngần ngại đắn đo mà rèn luyện tất cả linh lực của bản thân đem về bản chất của long lực, từ đó người tu luyện sẽ có được long lực để sử dụng

Long lực là loại lực lượng đặc biệt, nó là loại linh lực chứa đựng tất cả tám loại lực lượng khác nhau, nếu muốn có được long lực thì người tu luyện phải dung nạp tất cả các loại lực lượng ấy về thành long lực; nó chẳng khác nào linh lực ngoài tự nhiên cả

Còn với hắn, long lực ư! Hắn không cần hắn chỉ muốn hoàn thiện bát hoang thần đạo của bản thân, hắn muốn mỗi loại lực lượng có trong thân thể hắn sẽ là một lực lượng độc lập, hắn muốn tám loại lực lượng trong cơ thể hắn giống như tám ngôi nhà riêng để sau này hắn muốn ở căn nào thì ở

Hắn muốn đi theo một con đường mà chưa ai từng đi, nói thật ra thì hắn không biết có kẻ nào đó đã từng thử hay chưa? Và cũng không biết liệu hắn có thể thành công hay không nhưng hắn vẫn quyết làm như vậy, hắn vẫn muốn thuận theo tâm ý của bản thân

Hắn muốn giữ lại thân phận “lạc vân thiếu chủ”, hắn muốn phát dương quang đại lạc vân tông, hắn không muốn môn công pháp này sẽ bị thất truyền trong tay hắn ; “lạc vân tông quyết” một lần nữa sẽ soi sáng tương lai, môn nhân của lạc vân tông sẽ bước tiếp theo con đường của tổ tiên để lại

Với những suy nghĩ như vậy thì đúng là “long lực đối với hắn chỉ là trò trẻ con” hắn không chỉ làm cho bản thân có long lực mà thân thể hắn vẫn tồn tại bát lực, hắn muốn bát lực trong cơ thể hắn trở thành tám loại lực lượng khác nhau nhưng vẫn ẩn chứa long lực tính chất

Sau khi quyết định xong thì hắn bắt đầu vùi mình vào tu luyện, việc trong khoảng thời gian ngắn sắp tới hắn không thể hấp thu được linh lực khiến hắn có đôi chút buồn phiền nhưng hắn sẽ tận dụng khoảng thời gian đó để rèn luyện thân thể cũng như biến đổi tính chất của linh lực trong bản thân

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Một năm

Tu luyện thân thể là một quá trình gian khổ, bấy lâu nay hắn chỉ nghe được có vậy ; hắn từng bủi môi “đau khổ đó chỉ dành cho những kẻ yếu đuối mà thôi” nhưng giờ đây khi hắn trải nghiệm thì mới biết, quả thật rèn luyện thân thể đúng là một quá trình khiến người ta phát điên

- Không chịu nổi nữa rồi! - hắn nhảy ra khỏi cái thùng phi chứa dung dịch chứa đầy huyết khí, miệng thì không ngừng lẩm bẩm ; may thay hôm nay trần thanh thanh không có ở đây chứ không thì hắn chắc là sẽ nhục chết mất

Đã năm hơn một tháng trôi qua kể từ ngày hắn bước lên mảnh đất đầy băng giá này, công việc của hắn vẫn chỉ là tu luyện, tu luyện và tu luyện ; ban ngày thì rèn luyện bản thân cũng như chuyển hoá linh lực, còn ban đêm thì cố gắng tận dụng khả năng chữa lành vết thương của thần thụ để nhanh chóng khép lại những vết nứt của linh hải

Thành quả sau hơn một tháng tu luyện của hắn thì khá rõ ràng, từ lúc hắn tạo ra được một cái chậu dung dịch toàn máu này hắn đã không ngừng tôi luyện trong đó ; từ lúc đầu chỉ ngâm được nửa canh giờ hắn giờ đây đã chịu đựng được một canh giờ

Nhìn về thùng dung dịch luyện thể màu đỏ mà hắn phát ngán tới tận cổ, những cơn đau đớn từ thân thể truyền đến khiến hắn không muốn bước chân vào đó thêm một chút nào ; nhưng nói thì nói vậy chứ ngày nào hắn cũng bước vào đó để rèn luyện, chỉ là tất nhiên hắn sẽ chờ cho cô nàng kia đi khỏi hắn mới bước vào mà thôi

- Sao vậy thiên tài của Âu lạc tộc, xem chừng trình độ của ngươi chỉ có tới mức đó - thấy hắn chưa gì đã nhảy ra khỏi bồn thì mộng long mỉa mai nói, đây không phải là lần đầu mà tên này nói vậy ; từ ngày hắn bước vào đó rồi đi ra thì luôn phải nhận một sự khinh miệt tới vậy

- Ngươi tạo ra cái thứ quái quỷ gì vậy? Rõ ràng ngươi muốn hành hạ ta! - hắn đáp lời và những câu nói này cũng không phải là lần đầu tiên hắn nói ra

- Ngươi nghĩ luyện thể thực sự dễ dàng vậy sao? Ngươi nghĩ để đi được con đường này thì đơn giản thế sao? - mộng long khinh miệt nói

- Ta biết là không đơn giản nhưng thể này quả thật quá thể rồi - hắn thật sự khâm phục những những dị năng giả của thế giới này, không ngờ họ lại có thể chịu đựng được sự gian khổ của quá trình rèn luyện thân thể như hành xác, cố gắng nâng cao tu vi của mình để bảo vệ mọi người

- Đây chính là rèn luyện thân thể, nói cho ngươi biết loại dung dịch mà ngươi đang dùng ấy chỉ là tỉ lệ trung bình mà thôi, nếu nó là tỉ lệ cao thì ta tin chắc ngươi không thể ngồi trong đó tới một khắc - mộng long vẫn là giọng khinh miệt, nhưng quả thật thì loại dung dịch này hơi khó khăn với võ tam rồi

Nhưng mà ai bảo ngươi lại có toàn máu huyết của yêu thú cao cấp, không nói tới độ thuần khiết của máu huyết đến cả mấy cái linh thảo phụ trợ cũng toàn loại hàng khủng ; nếu đã là những loại tốt như vậy thì ta tất nhiên sẽ làm cho ngươi một thùng dung dịch đẳng cấp cao nhất có thể

- Ít ra thì ta cũng có thể ngâm được một canh giờ rồi - võ tam quả thật khá tự hào với tình hình hiện tại

Không biết có phải nhờ thần thụ trong thân thể của trần thanh thanh hay không? Nhưng quả thật quá trình lành lại của linh hải đã có một tiến triển cực tốt, không những vậy nhờ cái tên mộc thần kia mà mệnh Đà trong cơ thể hắn xưa nay không phát triển thì nay cũng đã có thêm một cái lá mới ; bây giờ có thể gọi nó là có ba lá rồi

Nhờ mộc linh hải phát triển thêm một chút mà linh hải của hắn lại có thêm một phần trợ giúp ; theo như hắn tính toán thì có lẽ chỉ cần một năm là hắn có thể hoàn thành quá trình tu bổ linh hải và bắt đầu tu luyện tiếp

- Ngươi nói cũng đúng! - thực ra chính mộng long cũng hiểu rõ phần luyện cốt dịch này hơi quá đáng với nhân loại giống như võ tam, bình thường thì loại luyện cốt dịch này chỉ dành cho yêu thú ; mà yêu thú thì tất nhiên thân thể sẽ mạnh mẽ hơn nhân tộc không biết bao nhiêu lần, chưa kể tới tên này hiện tại không thể tu luyện linh lực để điều hoà được tính, mà chỉ xông vào đó cố gắng mà chịu đựng thì quả thật khó khăn sẽ lớn hơn gấp bội

Nhưng nghĩ thì nghĩ vậy nhưng mộng long sẽ không đồng tình với cách làm của võ tam, một kẻ chưa từng dám chịu đựng tới mức giới hạn của mình đã vội rút lui “phải chấn chỉnh ngay mới được”

Sau khi nghỉ ngơi được một hồi, cảm thấy thân thể đã khỏe lại hoàn toàn thì hắn lại tiếp tục lao vào chậu máu, chịu đựng cơn đau mà thường ngày hắn vẫn làm

Như lúc trước hắn đã từng nói “hắn không muốn linh lực của mình hoàn toàn biến đổi thành long lực nên hắn không hề làm theo cách vận hành linh lực của hoá long quyết, hắn muốn linh lực của mình chỉ có bản chất của long lực để sau này có thể điều động linh hải ẩn một cách tự nhiên mà thôi”

long lực thực ra chính là phiên bản cấp cao của linh lực, sự khác biệt duy nhất ở đây là linh lực sau khi tu luyện tiến vào linh hải sẽ mang một thuộc tính duy nhất; còn long lực thì khác nó giống như linh khí ở thiên địa nó bao gồm tất cả các loại lực lượng. Hắn không muốn chuyển hoá thành long lực vì nếu làm như vậy bát hoang thần đạo của hắn sẽ tan vỡ, khi đạo tâm tan vỡ hắn sợ rằng mình không thể tu luyện tới mức cao được,

vì vậy cho nên hắn quyết định chỉ chuyển hoá linh lực của bản thân về với bản chất của long lực, có nghĩa là nếu hòa linh lực thì sẽ là long lực chỉ mang thuộc tính hỏa, thủy linh lực chỉ mang thuộc tính thủy...

Vì long lực bản chất là hợp nhất các loại lực lượng khác nhau nên sau này hắn muốn sử dụng hai loại lực lượng cùng lúc thì chỉ cần điều động chúng và xuất ra thuật pháp mà thôi. Vd: nếu hắn muốn sử dụng hỏa lôi phần thiên thì hắn chỉ cần điều động hoạt lôi hai loại thuộc tính rồi kết hợp với pháp quyết sẽ cho ra chiêu thức trên

Trước đây vì những hạn chế như vậy nên hắn không thể xuất ra những chiêu thức mạnh mẽ hơn, giả sử như trong trận chiến với lạc nhật trùng nếu hắn có thể đồng thời sử dụng cả thủy lôi hai loại thuộc tính thì trận chiến đó không tới nỗi vất vả như vậy

- Quả thật là một con đường gian nan! - hắn cảm thán trong lòng một câu, nói thì nói vậy chứ hắn sẽ không hề hối hận với con đường này

Một năm trôi qua; quãng thời gian một năm này đối với võ tam đại như một đời người vậy, hắn đã ăn không ít đau khổ nhưng thành quả của một năm này quả là xứng đáng

Hiện tại linh hải của hắn đã được hoàn toàn tu bổ, hoá long quyết của hắn đã bước sang giai đoạn thứ hai luyện cốt, giờ đây với sức mạnh của thân thể này hắn hoàn toàn có thể phá nát một tảng đá mà không cần sử dụng linh lực

Về phần chuyển hoá long lực thì đã đi tới ba phần tư chặng đường, tuy rằng hơi chậm một chút so với dự kiến nhưng có thể chấp nhận được

- Người tu luyện thế nào rồi - lúc này trần thanh thanh sau một năm rèn luyện bên ngoài thì nàng cũng đã trở về, một năm qua ngày nào cũng vậy, ban ngày thì ra ngoài tu luyện ban đêm thì quay về đều giúp hắn chữa trị linh hải

- Đã tu bổ hoàn thành - hắn không giấu diếm về vui mừng của mình chút nào

- Vậy là nhiệm vụ của ta cũng kết thúc - nàng điềm tĩnh đáp

- cảm ơn người! như đã từng hứa nếu sau này ta rời khỏi đây ta sẽ mang người theo - võ t nhắc lại lời hứa của mình và chắc chắn hắn sẽ thực hiện nó

- Bây giờ ta sẽ trở về quân đoàn! Người sẽ về cùng chưa - nàng nhìn hắn một cái rồi hỏi

- Ta sẽ không trở về! Vì hiện tại ta còn có việc phải làm - hắn từ chối lời đề nghị của nàng, quả thật hắn không có hứng thú trở về, tuy rằng hắn từng hứa sẽ Tạo cho nhân tộc một cái trận pháp mạnh mẽ nhưng hiện tại chưa phải lúc. Trừ phi hắn đã là nguyên anh tu sỹ

- vậy ta sẽ về trước - nàng nói xong thì cũng gói vén đồ đạc rồi xuất phát, tuy rằng ban đêm có vẻ nguy hiểm nhưng với tu vi của nàng thì không có gì phải ngại

- Người không muốn níu giữ nàng - sau khi trần thanh thanh rời đi thì mộng long lại xuất hiện

- ta không giữ nổi - võ tam thành thật nói

- cũng đúng! Với tu vi của người thì giữ chân nàng ta là một điều không thể - mộng long mỉa mai nói

- Không chỉ nói tu vi, chỉ cần nói tới tên mộ thần kia là ta không thể chịu nổi nữa rồi- hắn đáp lời, quả thực một năm qua ngày nào hắn cũng bị lão già kia làm nhải khiến cho hắn bức tức không ít “nào là nó là đệ tử của ta, nó là người của thần nông tộc ta, nó là tương lai của tộc ta... người không được có ý đồ với nàng, nếu không...” đó là những câu hắn thường xuyên được nghe

Về tu vi của nàng thì đã vượt xa hắn, nếu nói hắn gian khổ bao lâu nay để bước lên nguyên anh kỳ thì nàng đã là tu sỹ nguyên anh kỳ từ lâu, không những vậy nàng còn tu luyện thêm cả đạo pháp của thế giới này khiến hắn không thể tin nổi

Dị năng cấp 8 song hành cùng nguyên anh tu sỹ thì cho dù mấy lão già đoàn trưởng kia muốn giữ nàng lại cũng là việc khó chú đừng nói là hắn

Tuy rằng dị năng giả sau khi bước lên đại thiên thế giới sẽ không có đất dụng võ nhưng ở thế giới này thì quả thật rất hữu dụng

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Bắt đầu độ kiếp

Vùng đất phía Bắc của đại lục, nơi quanh năm phủ đầy tuyết trắng lúc này như đã bị nhuộm lên một màu đỏ rực, phải chăng đây là một điềm báo chẳng lành với thế giới này ; màu đỏ này bao trùm khu vực phía Bắc tới tận một canh giờ và tất nhiên vô tam hán chẳng hề hay biết

Sau một năm miệt mài tu luyện tuy tu vi của hán chẳng có chút tiến triển nào, nhưng đôi lại hán đã hoàn thành xong được mục tiêu của năm năm ; linh hải lành lặn đồng nghĩa với việc hán lại có thể hấp thu linh lực một cách bình thường, thân thể bước qua tầng thứ nhất luyện cốt để bước sang luyện tạng, đồng nghĩa với việc hán đã có thêm một tấm kim bài miễn chết ; linh lực trong cơ thể đã hoàn toàn chuyển hoá thành long lực đơn thể đồng nghĩa với việc từ này hán có thể hoá thành toàn tự do thi triển thuật pháp mà không có một chút ngăn trở nào

Kế hoạch của năm năm đầu mà chỉ mất có hơn một năm để hoàn thành khiến cho lòng hán vui như mở hội ; hán chỉ tiếc rằng nàng không thể ở đây mà chúng vui cùng hán

Bao lâu nay hán vẫn nhớ tới nàng, nhưng hán không muốn vì vậy mà tiến cảnh của mình bị thụt lùi ; hán muốn đi trên con đường của mình cho đến khi hán có thể đường đường chính chính đưa nàng về bên hán, hán muốn tái lập lại con đường tự lựa để xem như đó là quà mừng cho đám cưới của hán ; mà để làm được như vậy hán cần phải mạnh mẽ hơn nữa, ít nhất là phải mạnh hơn tên nhạc phụ đại nhân thần thánh kia

Hán hiện tại chỉ có một con đường đó chính là nhanh chóng tăng tiến tu vi, không chỉ để cưới nàng hán còn phải đưa nàng rời khỏi nơi đây ; hán không muốn chỉ có một mình chạy trốn lên đại thiên thể giới là hán muốn đem cả nàng theo, vì vậy hiện tại hán chỉ có thể nhẫn nhịn, nhẫn cho đến khi hán có thể làm được

- Nàng hãy chờ ta! Có lẽ chỉ cần 10 năm nữa chúng ta sẽ được gần nhau mãi mãi - từ trong túi trữ vật hán móc ra một viên tinh cầu, viên tinh cầu này khi được nhìn thấy ánh sáng thì nó cũng phát sáng lên, trong viên tinh cầu chính là người con gái mà hán ngày ngày nhớ mong ; người con gái xinh đẹp có mái tóc màu vàng dễ thương đang ngủ say trong lòng hán

Ngắm nhìn hình ảnh người thương được một hồi thì hán cũng thu viên tinh thạch lại, hán quyết định bế quan nhiều năm để tìm cách đột phá chướng ngại nguyên anh kỳ này

- Nàng hãy bảo trọng! Chờ ta - như nhớ ra điều gì hán lấy từ trong tay ra một chiếc Ngọc giản, dùng thần thức ghi lại một chút thông tin rồi gửi đi ; tất nhiên tin tức này hán không thể trực tiếp đưa cho nàng mà phải nhờ tới đại đoàn trưởng ra tay rồi

Gửi xong hán liền kiểm tra lại trận pháp một lượt, thấy nó không có vấn đề gì thì khởi động pháp quyết phong bế lại trận pháp ; từ nay cho tới này hán xuất quan sẽ không có ai làm phiền hán được nữa

- Bắt đầu thôi! - sau khi xong xuôi mọi việc bên ngoài, hệ thống phòng thủ đã được gia cố hoàn chỉnh, tài liệu để dùng cho lần bế quan này đã có đầy đủ

Hán móc từ trong túi trữ vật ra tất cả những gì hán có từ yêu Đan, linh dược, cho tới lạc nhật thần lộ... tất cả đều được hán cẩn thận xếp đặt gọn gàng trở lại

Chỉ có điều nhìn vào Đồng yêu đan cao ngất ngưỡng kia hán có chút đau lòng, nếu hán có thời gian cũng như có điều kiện hán hoàn toàn có thể luyện chúng thành Đan dược, như vậy chắc chắn tu vi của hán sẽ tiến nhanh hơn, dược lực sẽ không bị tiêu hao quá nhiều

Nhưng tất nhiên mọi thứ không phải lúc nào cũng được như ta muốn, hán muốn làm vậy nhưng thương thiên lại không cho phép nên hán đành chấp nhận “ ăn tươi nuốt sống chúng vậy”, hi vọng sẽ không quá phung phí của trời

Thời gian thấm thoát trôi qua cho đến một ngày sấm chớp ầm ầm kéo đến, cả vùng trời phía Bắc này như bao trùm bởi lôi điện

- Chuẩn bị đi, thiên kiếp sắp kéo đến rồi - mộng long quan sát bầu trời thì thấy một dãy lôi điện chằng chịt bắt ngang cả khu vực này, nhìn thấy mức độ lôi quang chằng chịt này nó có đôi chút sợ hãi “ phải chăng tên này gây nghiệp chướng gì mà tới thương thiên cũng muốn tiêu diệt hán” đây là câu nói trong lòng mộng long, với mức độ lôi quang này quả thật nó không biết nói gì hơn

- Tại sao lại có thiên kiếp? - đây cũng là câu hỏi của hán, trước kia cũng như kinh nghiệm qua bao năm mộng cảnh thì cấp bậc nguyên anh này chưa từng xảy ra thiên kiếp, có chăng chỉ là tâm ma xuất hiện mà thôi ; năm đó hán tu luyện tới mức này thì hình như cũng yên bình vượt qua, vậy mà giờ lại có thiên kiếp

- Người chắc chắn là chưa làm việc gì thương thiên hại lý chứ? - mộng long cũng không rõ vì sao thiên kiếp lại kéo tới, trong ký ức của nó cũng chưa bao giờ xuất hiện cảnh thiên kiếp kéo đến khi đột phá nguyên anh cả

- Người nghĩ xem đến cả tâm ma cũng không xuất hiện thì ta có thể làm việc gì đây? - đúng vậy đến cả tâm ma trước khi đột phá hán cũng không có chứ đừng nói là thiên kiếp

Tâm ma chính là ma đầu sinh ra từ ham muốn của cá nhân người tu luyện, tâm ma sẽ xuất hiện khi con người có một nguyện ước nào đó mà không thành, ví dụ như vô tam nguyện ước của hán chính là được ở bên nàng, nhưng hán tin chắc là hán và nàng sẽ được ở gần nhau nên tâm ma không có cơ hội xuất hiện

Đây chính là do tâm cảnh của hắn quá trong sáng, đến tâm ma cũng không có cách nào khoan thông ý chí của hắn ; đạo tâm của võ tam có thể nói là soi sáng như gương

Mà dù cho tâm ma có xuất hiện đi chăng nữa thì với “ đại diện quyết ” hắn hoàn toàn có bảo vệ được ý chí, vượt qua thiên kiếp một cách dễ dàng

- Nói gì thì nói ngươi cũng nên chuẩn bị đi, nó sắp tới rồi! - mộng long thấy được nguồn linh lực cuồng bạo không ngừng tụ tập tại nơi đây, nó biết được rằng thiên kiếp này chắc chắn sẽ giáng xuống trần gian ; chính xác hơn là giáng xuống thân thể của võ tam

- Ta biết rồi! - nói xong hắn cũng tỉnh tâm để chuẩn bị đợt thiên kiếp đầu tiên trong cuộc đời này hắn trải qua, “ thiên kiếp mau tới đây, để xem ta và ngươi ai mới là người chiến thắng ” hắn hét lên một tiếng rồi lao lên không trung

Tất nhiên thiên kiếp tuy rằng đáng sợ nhưng lợi ích của thiên kiếp cũng không phải nhỏ, nó có thể giúp ích cho hắn rèn luyện thân thể ; với thân thể mạnh mẽ như hắn bây giờ hoàn toàn có thể nhờ đó mà rèn luyện cùng vượt qua đợt thiên kiếp đầu tiên này

Hắn dùng thân mình đứng giữa không trung, xung quanh là những luồng lôi điện không ngừng lượn lờ ; khi bắt gặp kẻ khinh nhờn thiên phạt thì chúng chẳng nói hai lời xông đến vây lấy võ tam

Nhìn thấy lôi điện bao vây xung quanh mình hắn cũng chẳng có chút bối rối nào, “ hoá long quyết ” bắt đầu khởi động ; “lôi linh lực không thể bỏ phí như vậy a, tới đây giúp ta rèn luyện thân thể nào ” hắn hét lớn một tiếng rồi cùng lúc đó thân thể hắn chợt nhô ra những miếng lân phiến nhỏ, những miếng lân phiến này bao quanh lấy hắn ; điều kỳ lạ là chúng có tới tám màu sắc khác nhau trên cùng một mảnh lân phiến

Lôi điện đợt thứ nhất bao vây lấy hắn rồi Thông qua da của hắn tiến vào xương cốt, từng luồng linh lực bá đạo không ngừng tàn phá cốt thể của hắn nhưng dường như chúng chẳng có tác dụng gì, còn với võ tam, hắn cảm nhận được cốt thể của mình không ngừng được rèn rũa, không ngừng được tôi luyện

Đợt thiên kiếp thứ nhất qua đi nhanh chóng, từ trên không trung võ tam cũng hạ xuống như thần tiên hạ phàm, chỉ có điều vị thần tiên này chẳng khác nào một con gà quay đang bốc khói nghi ngút, thân thể có tám màu không ngừng lấp lánh mặc cho khói bụi không ngừng bao trùm

- Mặc quần áo vào đi - mộng long nhìn thấy thân thể trần truồng như nhộng của hắn thì có chút chán ghét “ ông đây thích mỹ nhân trần truồng chứ không hứng thú với nam nhân ”

- Thiên phạt quả là hữu ích - võ tam lâm bầm một câu, nhờ thiên phạt mà cảnh giới tôi thể tầng thứ hai của hắn đã được hoàn thành ; nhìn những chiếc xương, chiếc nào cũng vàng óng khiến cho hắn cực kỳ vui mừng

- Tiếp theo là luyện tạng a! - hắn không ngừng chờ đợi, sau khi luyện tạng xong hắn có thể xem như một yêu thú hình người rồi

- Ngươi óc chó à, chẳng lẽ ngươi định dùng thiên phạt đi tôi luyện lục phủ ngũ tạng! - mộng long nghe thấy lời phát biểu điên rồ kia thì không ngừng mắng mỏ

- Ngươi nghĩ ta ngu sao? Tất nhiên ta sẽ không khơi khơi mà đi ăn hành, ta có cách của riêng mình mà - đang chờ đợi đợt thiên kiếp thứ hai, quá rảnh rồi mà

- Lần sau có thể là ngũ hành thiên kiếp! Chuẩn bị đi - mộng long sau khi suy nghĩ thì cũng cho ra đáp án ; dựa theo những Thông tin nó có được thì Thông thường thiên kiếp sẽ có ba đợt

Thứ nhất là lôi thể: loại lôi điện chỉ đánh vào thân thể, dù có dùng bất cứ thuật pháp nào cũng không thể ngăn cản, đó cũng là lý do mà nó cùng võ tam đều đồng ý dùng thân thể đi đối kháng cũng như rèn luyện cốt thể

Thứ hai là lôi pháp: loại lôi điện mang tính chất của các loại linh lực có trong tự nhiên, Thông thường thì sẽ có năm loại chính là ngũ hành thiên phạt, ngoài ra có tam đại dị thiên cũng có thể kéo đến ; nhưng theo tình hình này bát đại thiên phạt rất khó có thể xảy ra, “ hi vọng là ngươi không có xui xẻo như vậy ”

Thứ ba là thần lôi: loại lôi điện mạnh nhất giáng xuống trần gian, loại lôi điện này không những mang theo lực lượng tinh thần đáng sợ mà còn kèm theo đó là sức phá hoại khủng khiếp ; với loại lôi điện này người tu luyện phải dùng cả ba pháp thể thần để vượt qua

Với loại thiên kiếp thứ ba thì rất khó xuất hiện, tỉ lệ xuất hiện của nó cũng rất nhỏ chỉ khi tu luyện đến một mức độ cực cao mới có thể xuất hiện ; hoặc là chính người kẻ đó Sẽ làm một chuyện kinh thiên động địa nào đó, mà khiến cho thiên giới cũng không thể tha thứ mới có thể xảy ra

Nhưng nói gì thì nói thiên kiếp tuy nguy hiểm như vậy, nhưng tất nhiên nó sẽ có phần thưởng kèm theo ; chỉ là họ liệu có thể lấy được phần thưởng hay không mà thôi

- Ngũ hành thiên kiếp, ta tới đây! - nhìn thấy đợt lôi quang thứ hai bắt đầu tụ tập lại, hắn cũng không nói hai lời phóng mình xông lên không trung

Một lần nữa thân thể hắn lại bị bao vây bởi lôi quang, nhưng lôi quang lần này không giống như lần trước, lôi quang lần này là một khoảng trời màu xanh lá cây, lúc này lôi quang trong thiên địa tụ tập lại quanh thân thể hắn rồi tạo ra một cái cây hình lôi điện lập loè như muốn nuốt chửng hắn vậy

- thần mộc diệt thiên lôi kiếp - mộng long nhìn thấy cái cây bao vây xung quanh võ tam, nó thốt lên kinh hãi ; “ ngươi đã làm ra chuyện thương thiên hại lý

gi mà kéo cả nó tới đây” nó không ngừng lăm bằm trong lòng

Thần mộc diệt thiên lôi kiếp là loại thiên kiếp mộc thuộc tính đáng sợ nhất trong các loại thiên kiếp mộc thuộc tính, tuy rằng có những mức độ khác nhau nhưng rõ ràng dù là loại yếu nhất cũng khó có thể vượt qua nổi, đây được gọi là lôi mộc dung thân ; người tu luyện nếu không vượt qua được thì ắt hẳn phải chết, lấy cái chết của người tu luyện làm chất bổ cho thiên phạt

- Chẳng lẽ thật sự ta đã làm chuyện thương thiên hại lý gì - võ tam cũng kinh hoàng thốt lên, với ngũ hành thiên kiếp này lúc đầu hắn khá tự tin, nhưng khi nhưng thấy “ thần mộc diệt thiên lôi kiếp” thì hắn hoàn toàn sợ hãi ; “đây không phải là cố đã thương người, đây rõ ràng là cố ý giết người” hắn lăm bằm trong lòng

Đã không thể thoát khỏi tất nhiên là hắn sẽ phải chống lại nó, hắn mở ra linh hải ẩn, lúc này mạn Đà trong cơ thể hắn như reo vui khi nhưng thấy được thần mộc ; nó giống như lần trước gặp được thần mộc vậy, ba cái lá non không ngừng lay động rồi dùng một tốc độ không tưởng dần phát triển

- Không ngờ người lại vui mừng tới vậy! - nhìn thấy cái cây non vui mừng, trong lòng hắn lại không ngừng cảm thán một hồi ; ta sắp chết rồi người còn vui mừng hơn hờ như vậy

Tốc độ phát triển của mạn Đà khiến cho hắn cũng một phen kinh hãi, lúc này mạn Đà sau khi phát triển nó cũng đã trở thành một cây mạn Đà trưởng thành, nó vươn mình ra khỏi linh hải rồi bao vây lấy thần mộc

Thân thể mạn Đà vây cũng quanh thần mộc như thể muốn thần mộc bóp chết kẻ phía trong vậy ; với tốc độ phát triển của mình chẳng mấy chốc toàn thể thân thể của mạn Đà đã vây quanh thân thể của thần mộc lôi kiếp khiến cho nó như một quả cầu màu xanh

- Ra là vậy! - võ tam nhìn thấy cảnh này thì vui mừng khôn xiết, hắn biết tình cảnh này chính là thần mộc muốn hấp thụ linh khí của lôi kiếp để phát triển, cuộc chiến này chính là cuộc chiến của riêng thần mộc cùng mạn Đà ; còn hắn chỉ là kẻ đứng ngoài cuộc mà thôi

- Ta sẽ giúp người một chút vậy! Dù sao người với ta cũng là bạn thân nhiều năm! - nói đoạn hắn cũng xuất ra một linh lực còn sót lại trong thân thể của mình, thứ nhất là giúp mạn Đà một tay thứ hai chính là dẫn lôi kiếp mộc thuộc tính này đi rèn luyện lực phủ ngũ tạng

Lôi mộc chính là chất liệu tốt nhất để hắn rèn luyện tim, luyện cho tim mình có được sự mãnh sống của thần mộc, luyện cho tim mình có được sức chịu đựng của lôi quang ; luyện cho tim mình thành lôi mộc thần thánh

Lúc này cuộc chiến giữa mạn Đà cùng thần mộc đang diễn ra không ngừng quyết liệt, thần mộc lúc đầu chỉ có một mục tiêu là võ tam nhưng khi thấy thân thể của nó đang bị một thứ gì đó vây quanh, và không ngừng hấp thụ và ngăn cản với thiên địa linh khí bên ngoài

Nó biết mình đang ở hoàn cảnh cực kỳ gay go, thứ nhất phía trong có một tên không ngừng phá hoại, không ngừng hấp thụ đi linh khí vốn nó dùng để đối phó với võ tam ; thứ hai bên ngoài nó đang bị bao vây bởi một cây mạn Đà, cây mạn Đà này không ngừng hút đi sinh khí của nó, không những vậy nó còn ngăn cản luôn việc thần mộc liên hệ với linh khí mộc thuộc tính của thiên địa

Cảnh này có thể gọi là thù trong chưa xong. Kẻ địch đã tới đòi mạng, nếu tình hình này còn tiếp diễn nó ắt hẳn sẽ trở thành nguồn sống nuôi sống cho cái cây kia mất, nó không còn cách nào đành bỏ qua tên kia để đi đối phó với tên bên ngoài đã, chỉ cần nó thắng thì mọi chuyện coi như đã được xác định

Võ tam đang không ngừng chống lại tên kia thì không ngờ tên kia lại bỏ qua hắn, lôi kiếp không còn nhấn vào hắn nữa vì vậy quá trình rèn luyện của hắn bắt đầu bị phải chấm dứt

- Người không giúp ta, vậy ta đành tiêu diệt người! - bức tức trong lòng không kìm xiết, đang lúc đột phá thì bị cắt ngang hắn không thể làm gì hơn ngoài đứng ngó, hắn không cam tâm làm như vậy “ người không giúp ta nữa thì người chết đi” cũng lúc hắn nói ra câu này thì linh hải ẩn hòa thuộc tính cũng được mở ra

Hỏa khắc mộc chính là điều này, hắn dùng hỏa thuộc tính của mình không ngừng phá phách bên trong, ngoài kia mạn Đà không ngừng phá phách bên ngoài ; cuộc chiến này coi như đã định, hắn chiến thắng nhưng cũng không vui vẻ gì

Cuộc chiến kết thúc với phần thắng giành cho hắn, nhưng tim của hắn vẫn chưa hoàn toàn được rèn luyện ; lúc này mạn Đà cũng đã quay về linh hải và biến mất vô tung

Nhìn thấy cảnh mạn Đà biến mất trong lòng hắn cực kỳ hoảng hốt, chẳng lẽ linh hải của mình đã sụp đổ, mạn Đà không còn chỗ dung thân nên bị hủy diệt

- không đúng! Linh hải vẫn còn đó vậy mạn Đà đi đâu - sau một lúc lâu tìm kiếm thì cuối cùng hắn cũng tìm ra mạn Đà, thì ra nó đang trú ngụ trong tim của hắn, còn linh hải của hắn sau khi mạn Đà ra đi thì linh lực mộc thuộc tính không ngừng xoay tròn và kết tinh thành một viên mộc anh nho nhỏ

Đây là nguyên anh đầu tiên của hắn “ mộc linh anh”

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Tâm ma xuất hiện cùng đột phá

Việc mạn Đà trong linh hải chuyển sang ẩn cư ở trái tim của hắn là một điều hắn không hề ngờ tới, còn việc một linh anh được sản sinh ra có thể là do nguyên nhân này dẫn đến mà thôi ; đơn giản hắn muốn tạo thành “ bát hoang thần đạo ” tất nhiên hắn cần tới tâm loại nguyên anh có lực lượng khác nhau và một linh anh chỉ là một trong số đó

Cũng có thể do một linh anh mạn Đà chuyển sang định cư ở vùng trái tim mà hắn cảm thấy được sinh khí của lực phủ trở nên dồi dào, tràn đầy sức sống, không giống như lúc trước cứ ngày một bị héo rũ

- Tiếp theo là gì đây? - hắn ngược nhìn xung quanh một vòng mà chưa thấy đột thiên kiếp tiếp theo xông đến, chỉ thấy phía trên kia một mảnh đỏ rực đang phản chiếu cả vùng trời này, biến vùng trời vốn màu trắng của phương Bắc thành một màu đỏ như lửa

- có lẽ là hỏa thuộc tính lôi kiếp - không nghi ngờ gì nữa, màu đỏ là màu tượng trưng cho sự phát triển vượt bậc, màu của hỏa thuộc tính linh khí

- tới đây... - hắn chưa kịp nói xong thì đột thiên kiếp thứ hai đã kéo tới, lúc này một vầng mây đỏ rực bao trùm lấy võ tam, không đợi chỉ hắn nói hết câu thì nhiệt độ của vầng mây đỏ tăng lên một cách chóng mặt

- Là hỏa vân phân thiên! Chắc chắn tên này đã làm chuyện gì đó cực kỳ xấu xa, làm việc gì đó mà đến thượng thiên cũng cần phần, muốn thiêu đốt hắn trong ngọn lửa của tam muội chân hỏa - mộng long không ngừng lầm bầm, nhìn thấy cảnh này hắn biết rằng nếu võ tam không vượt qua khỏi thì chắc chắn sẽ hồn phi phách tán, mà dù hắn có vượt qua đi chăng nữa thì những đột thiên kiếp sau sẽ càng mạnh hơn ; “ thượng thiên thật sự muốn lấy mạng hắn sao? ” Đây là câu hỏi chưa có câu trả lời của mộng long cũng như võ tam

- Theo tình hình này, nếu hắn thực sự có thể vượt qua được ngũ đại thiên kiếp hoặc có thể là bát đại thiên kiếp thì chắc chắn đại thiên kiếp cuối cùng cũng sẽ tới - nghĩ tới tình hình xấu nhất có thể võ tam rung mình một cái “ chẳng lẽ việc tiêu diệt toàn bộ một tinh cầu nguyên nhân là do hắn, và đây là cái giá phải trả của hắn ” đây có thể là nguyên do duy nhất mà hắn có thể nghĩ ra. “ có thiệt chuyện này là do hắn gây ra ”; nghĩ thì nghĩ vậy nhưng hắn cũng quyết không dừng lại, hắn muốn đấu với thượng thiên tới cùng

Nhìn thấy hỏa vân như lò bát quái thu hắn vào trong không ngừng nung chảy chính mình lúc này hắn cũng không hề chán chường nữa mở ra hỏa linh hải ; hỏa linh hải nhỏ bé của hắn được mở ra nhưng linh lực xung quanh nó thật quá yếu ớt để bảo vệ hắn, thân thể hắn dù mạnh mẽ tới cỡ nào đi chăng nữa cũng không thể chống lại được tam muội chân hỏa của tiên giới

- Chẳng lẽ phải kết thúc ở đây sao? - đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy tuyệt vọng như vậy, Đan hỏa của vị Đan thần LANG LIÊU cũng không thể là đối thủ của tam muội chân hỏa ; tuy rằng loại Đan hỏa này cực mạnh mẽ nhưng chỉ mình nó thì hoàn toàn không phải là đối thủ của tam muội chân hỏa dù chỉ là một cái thuần dương chân hỏa

Tất nhiên để tiêu diệt một tên yếu kém như hắn thì thiên giới không hề phát động đầy đủ tam muội chân hỏa mà chỉ là một tia nhỏ chân hỏa để đối phó hắn mà thôi ; nhưng chỉ cần có vậy cũng đã đẩy hắn tới bờ vực tuyệt vọng rồi

Trong bờ vực tuyệt cảnh này hoàn toàn hắn không có cơ hội trở mình rồi, dù hắn có mở ra thủy linh hải đi chăng nữa thì do mức độ nóng bức của tam muội chân hỏa thì cũng đủ làm thủy thuộc tính của hắn tiêu tan

- Tiêu tan, tiêu tan, tiêu tan... là nó - như nhớ ra điều gì, hắn lúc này lòng mừng như mở hội, nếu mà nước tiêu tan sẽ thành hơi nước, mà hơi nước đủ nhiều sẽ tạo thành mây đen ; chỉ cần lượng mây đen đủ nhiều sẽ có thể ngăn cách sự liên hệ của hỏa thuộc tính với bên ngoài, chỉ cần như vậy là hoàn toàn có thể mài mòn nó

Tuy rằng tam muội chân hỏa mạnh mẽ nhưng chỉ cần cắt đứt sự liên hệ với linh lực bên ngoài thì tam muội chân hỏa chỉ là đồ bỏ đi ; vốn tam muội chân hỏa là tập hợp của ba loại hỏa diễm: thần dương liệt hỏa, thuần âm Hàn hỏa cùng âm dương chi hỏa, chỉ cần hắn ngăn cản được thuần dương của mặt trời cùng thuần âm của mặt đất thì âm dương chân hỏa còn lại thì dễ giải quyết rồi

Nghĩ ra được cách giải quyết hắn bèn thu lại Đan hỏa rồi mở ra linh hải bằng thuộc tính, với mức độ nóng nực như thế này chẳng mấy chốc mà bằng thuộc tính của hắn sẽ trở thành thủy thuộc tính dạng hơi, chỉ cần bằng thuộc tính biến thành hơi bằng thì có thể hoàn toàn ngăn cách với chân hỏa từ thuần dương cũng như linh khí bên ngoài rồi, chỉ có điều liệu hơi bằng có đủ lấp đầy một diện rộng vậy không thì hắn có thử mới biết

Đúng như dự đoán sau khi bằng linh khí được hắn thả ra thì bốc hơi nhanh chóng, sau khi bằng linh hải cạn linh lực thì hắn tiếp tục sử dụng thủy linh hải ; bằng trên thủy dưới hỏa giữa, có thể nói màn này như thể một vòng quy luật của thiên địa, khi bằng hơi trên không đủ nhiều sẽ tạo mưa xuống, mưa xuống dòng sông thì bị hỏa diễm thiêu đốt thành thủy linh lực, thủy linh lực gặp bằng Hàn tạo thành băng sương ; cứ như vậy việc mài mòn tam muội chân hỏa chỉ là vấn đề thời gian mà thôi

Tam muội chân hỏa cuối cùng bị mài mòn chỉ còn lại âm dương chân hỏa, việc trên ngăn dưới chặn khiến cho thuần dương thuần âm hai loại linh hỏa không thể cấu thông cùng với linh khí của thiên địa, khiến cho chúng không đánh mà tự bại vong

- lên đi! Đan hỏa của ta! - sau khi xác nhận được âm dương hai loại linh hải đã biến mất thì hắn cuối cùng cũng phải ra tay, việc bằng thủy hai loại thuộc tính tuy không được cung cấp thêm linh lực nhưng chúng vẫn tồn tại, việc của hắn bây giờ chỉ là thu phục âm dương chi hỏa. Mà âm dương chi hỏa chính là thuộc tính của Đan hỏa của hắn

- Hỏa linh, hãy thuần phục ta giúp ta tôi luyện ngũ tạng nào - không dừng lại ở đó, hắn vẫn muốn nhiều hơn thế vì vậy hắn phải làm thật triệt để vụ này ; hấp thu âm dương chân hỏa rèn luyện gan trong ngũ tạng, việc này tuy có chút nguy hiểm nhưng hắn vẫn muốn làm

Cuối cùng sau một hồi chật vật cùng với tam muội chân hóa thì hán cuối cùng cũng đánh bại được nó, tuy rằng nói thì nhanh nhưng quá trình thu phục được hòa linh của tam muội chân hóa khiến hán mất tới nửa ngày ; vị chi từ lúc bắt đầu độ kiếp tới giờ hán đã mất gần một ngày

Tất nhiên quá trình này hiện tại chưa dừng lại ở đó, vì trước mắt hán vẫn còn rất nhiều chông gai cần vượt qua ; chắc chắn những lần sau còn mạnh hơn trước, đề chắc chắn sẽ còn trụ lại đến giây phút cuối cùng hán đưa tay móc ra hai viên yêu Đan bằng thủy thuộc tính rồi nuốt lấy ; còn việc tiếp theo chắc chắn mộng long sẽ Biết làm gì

Thu phục xong hòa linh âm dương thì cũng như mộc linh mạn Đà, chúng không còn sống lại trong linh hải mà lại chuyển đến định cư tại ngôi nhà mới của mình là gan ; việc Đan hóa rồi đi và thay vào đó là một viên anh linh khác - chính là hỏa nguyên anh của hán ; hỏa linh anh này có một màu đỏ rực khiến hán nhìn mãi không thôi

Sau khi có được kinh nghiệm của hai loại lôi kiếp ban đầu thì ba loại kế tiếp trong ngũ hành linh anh tuy rằng có chút khó khăn hơn nhưng mọi việc cuối cùng hán đã giải quyết ổn thỏa

Tuy rằng thương thiên thả xuống lôi kiếp ngày càng mạnh, với hán đôi lúc có chút khó khăn nhưng với hai nguyên anh đã có được cùng với sự tinh táo hán cũng đã vượt qua tất cả để hoàn thành đủ ngũ hành linh anh ; chỉ có điều ba loại dị linh căn khác thì mãi hán không thấy thiên kiếp

Nếu như không có thiên kiếp cho bằng lôi phong tam đại thuộc tính thì hán chắc chắn sẽ chết, hán sẽ không chết trong thiên kiếp mà sẽ chết bởi vì sự mất cân bằng trong linh hải “ chẳng lẽ thật sự thiên kiếp sẽ kết thúc ở đây sao? Vận mệnh của hán sẽ kết thúc bởi chính sự tự tin của hán hay sao? Hán không cam tâm! Hán thà rằng chết trong thiên kiếp công hơn lại phải chết bởi chính đạo của mình! Hán thà rằng thất bại ngay từ đầu còn hơn nếm trải cảm giác sung sướng rồi tuyệt vọng”

- Ta không cam tâm! - hán hét lên một tiếng thật lớn rồi thả ra ba loại linh lực của bản thân mình, lôi điện bá đạo chọc thẳng lên trời, phong lộc cuốn bay mọi áng mây trong thiên địa, băng sương đóng băng cả một vùng đất

Hán dựa vào sự tuyệt vọng khiến cho mộng long cũng cảm thấy chua xót ; nhìn thấy hán từng bước vượt qua ngũ đại thiên kiếp mà nay lại thất bại trước sự khốn kiếp của thương thiên ; mộng long cũng cảm thấy cuộc đời võ tam thật bi thảm

- Người không có cánh nào đã động tới nó đâu - mộng long nhìn thấy hán điên cuồng tàn phá bầu trời, nó cũng cảm thấy xót xa nhưng biết làm sao được ; hán ngoài có thể xuất ra mộng cảnh thì hoàn toàn không làm được gì, nhất là đối với việc đột phá tu vi của võ tam hán hoàn toàn không có cánh nào

- Không có cách nào thật sao? - hán tuyệt vọng hạ xuống đất, chẳng phải nó còn một đợt thiên kiếp nữa sao, vậy ta sẽ chờ hán ban cho ta cái chết sung sướng nhất ấy

- thần kiếp chưa chắc đã giáng xuống! Ta nghĩ ngươi nên bỏ qua ý định đó đi - mộng long không ngừng khuyên bảo

- Phải chăng ta đã quá tham lam?, phải chăng ta đã quá tự tin? Phải chăng ta đã khiến cho thương thiên đổ kị... - hán không ngừng lẩm bẩm ; hán không biết rằng chính vào lúc này hán đã rơi vào cái bẫy của thương thiên, hán đang bị tâm mà không chế

Vô tình bước vào tâm cảnh mà tâm ma đang khống chế, hán nhìn thấy được bản thân mình đang vui đùa cùng tí ti ; hai người đang sống cùng cha mẹ tại đại thiên thế giới, rồi ngày ngày hai người bước vào nhân gian song giới vui chơi, gặp được một người rồi hán nhận người đó làm sư phụ. Sau khi lớn lên thì hán gặp được nàng, nàng cùng hai người con gái khác cùng yêu hán và cuối cùng cả ba bước vào lễ đường

Nguyệt nhi nóng bỏng như lửa, uyển phượng băng sương như u hương, trần thành cao quý như công chúa ; ba người chung sống cùng hán trong một mái nhà, chỉ có điều hán vẫn thấy thiếu sót thứ gì. Hán đang thiếu thứ gì mới được, hán không biết hán đang thiếu thứ gì

Hán vẫn ngày ngày hưởng thụ nhưng trong lòng không yên, hán biết hán còn có một thứ rất quan trọng, hán biết có một thứ gì đó dường như đang gần kề hán mà hán hiện tại chưa nhớ ra nổi

- Ngao? - một tiếng gầm vang lên khiến hán thức tỉnh ; đúng vậy hán thiếu sót chính là thứ này? Hán thiếu sót chính là sự cuồng ngao? Hán thiếu sót chính là một con rồng

- Một cái tâm mà nhỏ nhỏ mà có thể giam mình trong ngục lâu như vậy sao? - sau khi được tiếng gầm kia thức tỉnh cuối cùng hán cũng đã nhớ ra được, hán là ai?, hán đang làm cái gì. Rồi sau đó hán gầm lên một tiếng mọi mộng cảnh tan vỡ hán lại trở về với thực tại, chỉ có điều khi hán vừa quay về với thực tại thì ba luồng thiên kiếp cùng nhau hạ xuống

- Mẹ kiếp! - hán chửi thề một câu rồi chờ đón đợt thiên kiếp tam đại dị lực này tới

- Mẹ kiếp! - mộng long cũng chửi thề một tiếng, nhìn thấy tam đại thiên kiếp này cùng giáng xuống khiến hán không thể không chửi thề

Thần lôi chiến thương, nguyệt phong trăm kiếm, Hán băng thiên thạch cùng rơi xuống ; chúng chia thành hình tam giác vây quanh lấy hán, lấy võ tam làm trung tâm bắt đầu phóng xuất là thiên địa uy áp của bản thân

- Các ngươi cũng thật quá thể rồi! Sau thần mộc, tam muội chân hóa, thiên niên chi địa, thần tinh thạch, nhất nguyên trọng thủy ; bây giờ lại tới Thần lôi chiến thương, nguyệt phong trăm kiếm, Hán băng thiên thạch. Các ngươi có thấy mệt hay không? - tuy rằng mắng chửi như vậy nhưng hán cũng không ngừng tay ; cũng may cho hán là tỉnh lại kịp thời nếu không thì có lẽ hiện tại hán đã là Đống tro rồi

hai đánh một không chốt cũng què, lần này trước mặt hắn không phải là hai mà là ba đũa ; mà ba đũa này không có đũa nào là bình thường cả, một trong ba đũa này cũng có thể kéo hắn đi châu diêm vương rồi

- Mộng long giúp ta! - hắn hét lên một tiếng rồi đồng thời phóng xuất ra cả ngũ đại linh anh của bản thân, hắn hiện tại chỉ có cánh này mới có thể phòng thủ được. Còn việc còn lại phải nhờ tới mộng long rồi

- Người nợ ta một mạng! - mộng long đáp ứng nhưng không phải công không, ít nhất nó bỏ ra một lần giúp sức thì nó phải được đền đáp

- Nếu người không làm thì thôi! - võ tam hiểu tính tình tên này, nhưng hắn không đồng ý vì đơn giản nếu ta chết thì người cũng không thể sống nổi, vậy thì mơ đi “ người muốn làm thì làm không làm thì thôi

- Ra là vậy! - mộng long nghe thấy hắn nói thế thì cũng không dừng tay, chỉ là nhân cơ hội này nó nhất định phải cho võ tam ăn hành càng nhiều càng tốt

- Ầm ầm ầm - những luồng linh lực bá đạo từ bên ngoài đánh vào ngũ hành linh anh của hắn khiến cho chúng rung động không ngừng ; nhưng tần suất rung động của chúng ngày một yếu dần, nhưng chính võ tam cũng cảm thấy thân thể của mình ngày càng nặng nề

lực chấn động này khiến bản thân hắn môn ra không ít máu tươi? Không những vậy cái tên mộng long kia không biết làm cái gì khiến cho toàn thân thể hắn không ngừng đau nhức, nơi thì như bị dao đâm, nơi thì như bị kiến đốt, còn có nơi thì như bị tê liệt hoàn toàn

- Con rồng chết tiệt - hắn lẩm bẩm trong lòng vì hắn biết chuyện này chính là do mộng long làm, hắn bảo mộng long là thừa cơ hắn thủ bên ngoài thì không ngừng rút cạn linh lực của chúng tôi thể cho lực phù của hắn ; không ngờ tên này lại rút vào quá thể nhiều khiến cho chúng lên lời khắp các đường kinh mạch rồi không ngừng tàn phá kinh mạch của hắn ; tuy rằng với mức độ này không thể khiến cho hắn đứt đoạn kinh mạch nhưng đau đớn thì chắc chắn là có

Ngũ hành linh lực chính là dùng để cai quản thiên địa, chính vì vậy sau khi ngũ hành linh anh của hắn được xuất ra thì lời băng phong tam đại thuộc tính linh khí như bị chế ngự, chúng đều đồng loạt rút lui khiến cho tam đại thần tượng của thiên kiếp mất đi lực lượng bổ sung ; ngân quân mà không có com ăn thì cũng thua sắp mặt đó là triết lý hắn rút ra được sau lần đầu tiên độ mộc thiên kiếp

Khi độ kiếp việc hắn phải làm đầu tiên chính là ngăn cản mọi lực lượng tới gần thiên kiếp, khi thiên kiếp không có linh khí bổ sung thì chúng cũng giống như chó nhà có tang, chỉ biết chạy xung quanh căn xé mà không làm được gì ai cả

Sau một thời gian thì tam đại thiên kiếp cũng chấm dứt ; và cùng lúc đó chính là hắn đã bước vào cảnh giới nguyên anh kỳ. Với tám cái nguyên anh mạng tám loại thuộc tính khác nhau hắn hiện tại có thể hoàn toàn xưng danh là thiên hạ đệ nhất cường giả dưới nguyên anh sơ kỳ (tất nhiên là vậy) còn trung kỳ thì chưa chắc vì chắc chắn có không ít kẻ có thể thắng hắn thậm chí là giết chết hắn

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Thiếu niên

Sau khi hoàn thiện được bát đại nguyên anh như những gì võ tam mong muốn, võ tam hiện tại cực kỳ vui mừng và phấn khởi ; vậy là con đường thần đạo của hắn từ nay bắt đầu được mở ra, tất nhiên con đường sắp tới sẽ có rất nhiều chông gai thử thách, nhưng với tâm chí kiên định hắn quyết sẽ bước tiếp con đường của chính mình

- Chẳng lẽ nó thực sự sẽ xuất hiện? - đây là câu hỏi của hắn cũng như mộng long, khi hắn nhìn thấy lời kiếp vẫn chưa có dừng lại, võ tam nhận định được đợt thiên kiếp thứ ba chắc chắn sẽ tới, nhưng không ngờ đợt thiên kiếp chỉ dành cho những đại tu sĩ của đại thiên thế giới lại xuất hiện tại nhân gian này

- Người có thấy kỳ lạ không? - mộng long lúc này mới có một cảm giác kỳ lạ, phải biết rằng thiên kiếp hai ngày qua giáng xuống phải kinh động không ít người, vậy mà lại không có ai tới đây xem cả

- Chuyện gì? - võ tam chưa hoàn toàn hiểu ý của mộng long, hắn nghi ngờ nhìn về xung quanh rồi hỏi

- Ý của ta là thiên kiếp này không phải của chỉ riêng người - sau khi soi xét một số nguyên do thì mộng long cho ra một đáp án mà chính nó cũng không tin tưởng

- Ý của người là tất cả mọi người cũng đang độ kiếp - võ tam bây giờ mới để ý, nhưng mà tại sao? Tại sao tất cả mọi người phải độ kiếp? Tại sao tất cả mọi người đều phải tẩy lễ

- Người có nghĩ giống ta hay không? Nhưng riêng ta thì đang nghĩ không phải là người độ kiếp, cũng không phải mọi người độ kiếp mà là nhân giới đang độ kiếp - mộng long cho ra một đáp án tuy nó không hề tin tưởng nhưng chỉ có nguyên nhân đó mà thôi

- Người bảo là quá trình ấy đang bắt đầu - võ tam lần này hoàn toàn hiểu ý của mộng long, chỉ có như vậy mới có thể giải thích được tất cả

Đúng vậy! Chỉ có việc thế giới này đang trong quá trình độ kiếp, thế giới này đang trong quá trình tẩy lễ mới có thể kinh động tới tất cả mọi người ; mà bọn họ đang ở thế giới này vì vậy mọi người cũng phải độ kiếp theo

- Không biết có bao nhiêu người đã ngã xuống rồi? - võ tam đang suy nghĩ vấn đề này ; theo như những gì đã diễn ra với hán thì hán tin chắc rằng chẳng có mấy người có thể vượt qua nổi

- Không nói cũng biết chắc phải ngã xuống ít nhất là một nửa - mộng long cũng suy nghĩ y chang như vậy, nếu như cứ theo tình hình của võ tam từ lúc bắt đầu độ kiếp tới giờ thì chết một nửa còn quá ít

- Nói không chừng hiện tại chẳng còn ai sống sót cũng nên - mộng long lại giáng thêm một đòn chí mạng nữa

- Mặc kệ đi! Dù sao ta chẳng có thời gian đâu mà đi quản - võ tam không hỏi đâu mà đi lo chuyện trời ơi đất hỡi ấy, hán hiện tại còn chưa lo xong việc của mình nữa là

- bắt đầu đi - mộng long thấy võ tam quyết ý như vậy nên cũng chẳng còn để ý nữa ; mà nói thật thì nó chẳng hề quan tâm mấy việc tào lao đó, nó chỉ quan tâm tới mạng sống của mình mà thôi

Đang lúc hai người nói chuyện thì võ tam cũng đã làm xong công việc chuẩn bị của mình, đại diện quyết bí thuật cuối cùng cũng đã thực hiện xong chỉ còn chờ thiên kiếp tới

Lúc này không gian đang tràn ngập một luồng thần thức cuồng bạo, luồng thần thức này nhìn xuống nhân gian như thể nhìn con sâu cái kiến ; rồi nó ập xuống không gian như một viên lưu tinh, nó nuốt chửng toàn bộ không gian như muốn luyện hoá tất cả

Võ tam lúc này thấy mình đang ở trong một con ác mộng khủng khiếp, con ác mộng này khiến cho hán không còn một chút sức lực kháng cự. Đang chìm trong không gian tối tăm, hán chợt thấy hình ảnh của một con rồng đen đang cuộn mình lao vào không trung

Hán nhìn thấy con rồng này thì lòng chợt run lên một cái, con rồng đen này mang khí tức hắc ám cực kỳ khủng bố

- là tâm ma! - đây là câu đầu tiên khi hán lấy được lại ý thức, nhưng suy đi nghĩ lại thì hán bác bỏ luôn ý nghĩ này ; đây chẳng lẽ là chân diện mục của mộng long, cũng không phải, nếu mà là mộng long thì hán sẽ cảm nhận được một chút liên hệ. Vậy con rồng này là ai? Nó từ đâu xuất hiện

Đang nhìn ngắm con rồng bá đạo không ngừng nhe răng múa vuốt với thương thiên, thì bất ngờ hàng ngàn sợi dây xích thừ trong không trung lao đến ; những sợi xích này mang một luồng thần thức cực đại nhưng hình như nó không hề có sát khí

Nó chỉ khoá chặt con rồng đen này rồi không ngừng bảo vệ nó trước kẻ thù, con rồng đen như cảm nhận được điều gì nó gầm nhẹ một tiếng nhưng cũng không có ý định quay về

- Là nàng sao? - thấy được luồng linh lực dao động từ những sợi xích, hán biết chắc đó chỉ có thể là nàng ; vậy con rồng kia là ai? Hán không biết? Mà hán cũng chẳng quan tâm, chỉ cần nàng muốn bảo vệ nó thì hán cũng sẵn sàng giúp nàng

Quyết định như vậy thì thần thức của hán cũng được thả ra, từ lúc đầu hán chỉ dùng xích liên bảo vệ thần hồn của mình, bây giờ hán lại thay đổi ; nàng muốn bảo vệ nó thì hán cũng sẵn lòng bảo vệ nó

- A - khi hán không còn gì thủ hộ bản thân thì chính là lúc hán bắt đầu cảm nhận được con đau truyền đến, những con đau này còn kinh khủng hơn việc thần thức bị ăn mòn ; không những vậy những con đau này còn khiến thân thể hán như tê dại, ý thức của hán dần mất đi

- Xin lỗi chàng! xin lỗi! Thiếp xin lỗi - trong cơn mê như vô tận hán nghe được những lời nói như phảng phất từ thiên địa vọng lại

Hán nghe thấy giọng nàng? Hán biết nàng ở đó? Hán muốn được gọi tên nàng! Nhưng không thể vì hán đã chìm vào trong một khoảng tối vô cực

Trong một khu rừng trúc mệnh mông rộng lớn, có một căn nhà nhỏ, trong căn nhà nhỏ đang có một vị thiếu niên đang nằm ; vị thiếu niên này khoảng tầm hai mươi, thân thể có chút cường tráng

- A a a - một tiếng thét vang lên và người thiếu niên này thức giấc, chỉ có điều trong đôi mắt của hán dường như không có một chút ý thức nào

- Người lại mơ thấy ác mộng? - một giọng nói quen thuộc vang lên bên tai hán

- Là ác mộng! - người thiếu niên với đôi mắt vô hồn này nhìn người thiếu nữ trước mặt một cái rồi nói

- Biết nó là ác mộng thì tốt! Chỉ có điều hiện tại ngươi sẽ gặp một con ác mộng còn khủng khiếp hơn rất nhiều! - nàng ta nhìn hán một cái rồi trừng mắt nói, nói đoạn không biết từ khi nào trên tay nàng có một ngọn trúc nhỏ, nàng cầm lấy nó rồi không ngừng quát mạnh vào vị thiếu niên vô hồn kia

- ngươi có biết bây giờ là mấy giờ không mà còn ngủ? Ta đánh chết ngươi! Đồ con heo lười biếng - tiếng ngọn trúc không ngừng quát vào thân thể người thanh niên vang lên những tiếng “ chát chát ” ; người thiếu niên thấy vậy thì nhảy vọt khỏi đôn đánh tiếp theo rồi chạy vào trong rừng

- Ngươi đứng lại! - nàng thấy đôn đánh thứ ba của mình rơi vào không trung thì nổi giận lôi đình, nàng ta cầm cây roi rồi không ngừng đuổi theo ; nhưng tốc độ của nàng ta có lẽ là quá chậm, nàng đuổi theo một hồi thì không thấy bóng dáng của người thiếu niên đâu nữa

- tí nữa ta sẽ tính sổ với ngươi - thấy không thể đuổi kịp người thiếu niên, nàng ta hậm hực quay về ngôi nhà trúc ; nàng ta biết chắc chắn trên kia sẽ quay lại

Sau một lúc lâu ngồi chờ thì người thiếu niên kia cũng quay lại, chỉ là trên tay hắn đang nắm một con gà rừng to béo

- Ngươi cũng khôn ra rồi đấy! - nàng nhìn thấy con gà rừng trên tay người thanh niên kia thì miệng nở nụ cười

Người thiếu niên thấy vậy cũng không hề nói một lời, hắn đắp đất lên con gà, đưa lên bếp tự chế rồi ngồi chờ

“phùng” một ngọn lửa từ không gian lao đến rồi vây quanh con gà ; chẳng mấy chốc con gà rừng bị nướng chín, hương thơm từ con gà lan ra nhức mũi khiến cho nụ cười của cô gái kia ngày càng rạng rỡ

- Ngươi là ai? Ngươi từ đâu tới?- nàng nhìn về phía người thanh niên đang ngồi bên bếp lửa mà không nói câu gì, trong lòng nàng tự hỏi

Nhưng tất nhiên người thiếu niên kia không hề trả lời nàng, không phải vì hắn không nghe thấy mà câu hỏi này nàng đã từng hỏi hắn rất nhiều lần ; nhưng chưa bao giờ nàng nhận được câu trả lời

Qua những cơn ác mộng của hắn thì nàng chỉ biết tên của hắn, một cái tên rất bình thường “võ tam” ; ngoài ra nàng không hề biết một thứ gì khác của hắn, chỉ trừ mỗi việc khi trên này ngủ thì sẽ mơ thấy ác mộng và hết

Tuy rằng nàng không biết hắn là ai? Nàng không biết hắn từ đâu tới nhưng nàng cảm nhận được tên này có một luồng lực lượng khổng lồ, không những thân thể hắn mạnh mẽ vô cùng mà luồng lực lượng hộ thể trong con người hắn cũng vô cùng bá đạo

Nàng từng sử dụng linh lực để dò xét hắn nhưng không ngờ bị một lực lượng nào đó đẩy ra ngoài khiến cho nàng xuất chút nữa thì bị thương

“Một thân thể mạnh mẽ, một luồng lực lượng tinh thần đáng sợ, một tổ hợp linh hải hoà hợp với tự nhiên” ngươi là ai? Tại sao ngươi tới đây? Ngươi tới đây làm gì?.... nàng càng điều tra hắn thì nàng càng đi vào Ngõ cụt

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Thế giới mới

Vậy là võ tam đã bước lên được đại thiên thế giới, chỉ có điều vì sao hắn lại lên được đây và những chuyện đã xảy ra hắn hoàn toàn không nhớ gì cả ; với một kẻ bị truy sát như hắn ở đại thiên thế giới không có cách nào khác là giả vờ ngu ngốc, giả vờ điên dại

Cũng đã hơn ba tháng kể từ ngày hắn bước lên thế giới này, qua những gì hắn điều tra được thì thế giới này là một trong những giới diện của đại thiên thế giới ; giới diện này là một trong những quần thể tạo nên đại thiên thế giới chỉ có điều không giống như hắn tưởng tượng, giới diện này không phải là quần thể chính hay nói nó chỉ là một giới diện nhỏ, là một giới diện thành viên của linh giới giới diện chủ

Tuy rằng đây chỉ là một cái linh giới giới diện cấp thấp nhưng tu vi của những người sinh sống ở đây cũng đã vượt xa hắn, đơn cử như cô gái đang chung sống cùng hắn hiện nay ; người mà hắn gọi là tiểu thư này là một người có tu vi hoá thân, mà cảnh giới hoá thân kỳ ở thế giới này mới chỉ được xem là cấp thấp mà thôi

Như hắn! Một cao thủ nguyên anh kỳ chỉ được xem là một vô danh tiểu tốt mới bước lên con đường tu luyện ; hắn đã từng biết rất nhiều về kinh nghiệm tu luyện của giới diện cao cấp nhưng quả thật với một kẻ từng được xem là cao thủ ở nhân giới, khi bước lên đây chỉ là một vô danh tiểu tốt hắn cảm thấy có đôi chút khó chịu

Linh giới giới diện chủ có năm giới diện bao quanh được gọi là ngũ đại giới diện của linh giới, trong ngũ đại giới diện này được chia theo năm loại ngũ hành kim mộc thủy hỏa thổ ; hắn hiện tại đang ở mộc giới giới diện nhỏ, một trong hàng trăm giới diện nhỏ của mộc giới đại giới chủ của linh giới

Giới diện của đại thiên thế giới chia thành năm cấp bậc thanh đồng giới diện, bạch ngân giới diện, hoàng kim giới diện, kim cương giới diện, đại kim giới chủ ; tổ hợp của tất cả các giới diện tạo thành đại thiên thế giới, hiện tại hắn đang ở bạch ngân giới diện - thanh trúc giới

Thanh trúc giới một giới diện nằm trong mộc linh giới của đại thiên thế giới, là một giới diện cấp hai ; nơi đây vốn là một giới diện cấp thanh đồng nhưng trong quá trình tranh đấu suốt bao nhiêu năm thì họ cũng bước lên thêm một bậc

Tuy là một giới diện cấp thấp nhưng tu sĩ nơi đây cũng không phải hạng xoàng, ít nhất với một tên như hắn chỉ được xem là mới bước vào tu luyện như thế cũng đủ chứng minh thực lực của nó ; ở đây một đứa trẻ 15 tuổi cũng đã có thực lực giống hắn rồi, còn cô gái được hắn gọi là tiểu thư độc ác kia, nàng mới chỉ 17 tuổi mà tu vi đã là hoá thân trung kỳ hiện xa cả yêu vương ngàn năm ở nhân giới

Thanh trúc giới không phải là một giới diện yên bình như cái tên của nó, ít nhất thì nó không giống nhân tộc ở chỗ người trong một tộc không hề chung sống hoà bình, nếu có thể họ sẽ giết hại lẫn nhau để đạt được tài nguyên ; nói chung nó là một mẫu cơ bản nhất của đại thiên thế giới mạnh sống yếu chết,

cường giả vi tôn

- Người có muốn về cùng ta - đang ăn gà nướng, nàng bỗng nhiên nhớ tới điều gì rồi nói

- ta sắp phải trở về tông môn, nếu người muốn có thể đi theo - thấy hắn im lặng không nói thì nàng nói tiếp

- Đi! - hắn trả lời bằng một câu cụt lùn, hắn không muốn để lộ quá nhiều; ít nhất với một kẻ thù tội như hắn mà không có một người nào có thể bảo vệ nổi thì trước tiên cứ ẩn mình cái đã

- Vậy thì chuẩn bị đi! Ngày mai xuất phát - nàng không nói nhiều về chuyện này, vì theo nàng nghĩ có nói thì cái tên đầu gối này cũng không hiểu được; với đôi mắt vô hồn kia thì có trời mới biết hắn có ý thức hay không

Ăn xong bữa sáng với món gà nướng thơm lừng, nàng bỏ lại hắn tiếp tục vào rừng trúc tu luyện; công việc tu luyện của nàng cực kỳ đơn giản, chỉ việc một ngày đốt được mười cây trúc xem như hoàn thành

Nói thì nói vậy nhưng những cây trúc ở đây không phải dạng bình thường, chúng là hắc tiết trúc một trong những loại thần vật của tạo hoá; thân thể như tinh cương, tuy không biết dùng chúng làm gì nhưng để rèn luyện thân thể thì quả là một đại kiệt tác

Hắn từng leo lên chặt thử một cây nhưng quả nhiên hắn chẳng làm được gì, việc chỉ làm cho cái cây rung rinh vài lần cũng được xem là kỳ tích rồi; tất nhiên hắn chỉ dùng tới lực lượng thân thể nên mới thành ra như vậy, nếu hắn dùng linh lực nói không chừng có thể đốt sạch nơi đây. Nhưng hắn không làm như vậy, một nơi mọc thuộc tính thịnh hành như giới diện này dùng bất kỳ lực lượng khác nào ngoài mọc thuộc tính đều là cấm kỵ; không chỉ on đây ngoài đại thiên giới chủ ra tất cả các giới diện khác đều tôn sùng giới quy của riêng họ, ví dụ mọc thì dùng mọc thuộc tính, hỏa giới thì dùng lửa...

Sau khi thấy nàng rời đi thì hắn lại tiếp tục công việc của bản thân, tu luyện nâng cao tu vi; quả thật là một giới diện cấp cao, tuy rằng linh lực nơi đây không bá đạo như ở nhân giới nhưng độ nồng đậm của linh lực thì vượt xa, nhất là linh khí mọc thuộc tính phải nói là vượt trội

Cũng may từ sau khi vượt qua nguyên anh kỳ thì việc mất cân bằng trong linh lực không còn xảy ra nữa; hay nói đúng hơn là linh lực trong cơ thể hắn sau khi có tính chất của long lực thì không hề xảy ra tình trạng bài xích nhau quá mạnh; chỉ cần tu vi của một trong các nguyên anh không hề chênh lệch quá lớn thì nó sẽ không còn bạo động như trước

Đại thiên thể giới có hai loại hình thức tu luyện chính, thứ nhất là tu luyện dựa trên linh hải, thứ hai là tu luyện dựa trên linh căn

phương thức dựa trên linh hải thì không xa lạ gì với hắn mà chính hắn cũng đang đi trên con đường này; phương thức dựa trên linh hải chính là phương thức tu luyện chủ yếu của yêu tộc; mà yêu tộc tu luyện chủ yếu là Thông qua quá trình tu luyện của các loài thú chính vì vậy mục đích chính của chúng là trở thành thánh thú

Phương thức thứ hai chính là dựa vào linh căn, phương thức này khác xa phương thức tu luyện linh lực; trong mỗi một cá thể đều có lục phủ ngũ tạng cùng Đan điền, linh căn của mỗi người phụ thuộc vào việc họ có được lục phủ rộng lớn ra sao, ngũ tạng họ thích hợp với loại linh khí nào; loại này chỉ thích hợp cho những tộc thuộc linh thể

Điểm khác nhau cơ bản nhất của hai loại tu luyện chính là một loại thì đi tìm kiếm linh hải rộng lớn hơn còn một loại tu luyện chính là sử dụng lục phủ trong cơ thể; hai loại tu luyện này tuy khác nhau nhưng tất cả khi tới một cảnh giới nhất định đều quy về một mối

Ấu lạc tộc, một tộc đàn pha trộn giữa hai loại yêu linh thì phương thức tu luyện của họ có thể theo cả hai con đường; nhưng từ trước tới nay họ vẫn kiên định theo con đường linh căn của đại tổ mẫu

Còn riêng với hắn hiện tại hắn đang tu luyện theo con đường khác, con đường của hắn là bát hoang thần đạo; hay còn gọi là đạo của kẻ nắm giữ thiên địa, hắn muốn kết hợp cả hai con đường này thành một thể thống nhất

Linh lực thì lấy linh hải làm chủ còn linh căn hắn sẽ lấy ngũ tạng làm chủ; đây chính là con đường mà chưa có bất kỳ một tộc nhân của bất kỳ một tộc nào từng bước lên

Hiện tại hắn đang ở một nơi tu luyện theo linh căn thì tất nhiên hắn sẽ tạm thời đi theo con đường này một thời gian

- Mọc linh anh! Nhờ người vậy - hắn phong bế những nguyên anh còn lại rồi đưa mọc linh anh về vị trí của Đan điền thay thế cho thủy linh anh đang nắm giữ vị trí này

Ba tháng qua tuy rằng hắn đang làm một kẻ gốc nhưng hắn không như đang thể hiện bên ngoài, mà hắn đang thử nghiệm thay đổi nguyên anh chính thành nguyên anh phụ; may mắn mà hắn đã thành công nên hiện tại hắn quyết định nên bắt đầu tu luyện rồi

Lại nói về lục phủ của hắn, hiện tại lục phủ của hắn chứa đủ cả năm nguyên tố, không những thế năm nguyên tố này còn là những loại thuộc diện bá đạo của linh giới nên hắn cũng đang có ý định phơi bày chúng ra ngoài. Tất nhiên hắn muốn nhanh chóng bước lên đại chủ giới để được công khai tu luyện tám loại lực lượng

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Tiến Vào Diệp Gia

Trên con đường từ rừng trúc về diệp gia đang có một con gió lốc khói bụi lao tới, con gió lốc này được tạo ra không phải là một thuật pháp hay bất kỳ một hiện tượng tự nhiên nào tạo ra mà đó là do tốc độ của một con người làm cho bụi bay mù mịt ; phía trước đám khói bụi này là một vệt sáng màu xanh, và hình như con lốc này đuổi theo vệt sáng kia

- Ngươi cũng nhanh đấy nhỉ? - vệt sáng cuối cùng cũng dừng lại, hiện ra thân thể của một vị thiếu nữ ; vị thiếu nữ này nhìn về đám khói bụi phía sau rồi nói một câu

- bình thường! - sau khi khói bụi tan hết thì hiện lên bóng dáng của một vị thiếu niên, vị thiếu niên này mặc một bộ y phục mới tinh che đi dấu tích thân thể cường tráng của hắn ; giờ đây nhìn vị thiếu niên này chẳng khác nào là người bình thường cả

- Ngươi khoác lác vừa thôi? - nàng mỉm cười một cái rồi nói, tuy rằng nhìn khuôn mặt đần độn của hắn nàng đoán chắc là tên này chẳng biết từ khoác lác là gì đâu

- Khoác lác cái con khỉ! Nhiều đó thì có thấm vào đâu, nếu ta dùng lời độn thì nói không chừng ta đã tới nơi trước ngươi - tất nhiên mấy câu này hắn không dám nói ra, hắn sợ nói ra lại kiếm thêm rắc rối ; ít nhất là sẽ có thêm một trận đòn vô cớ từ nàng ta

Thấy hắn lặng im không nói, nàng cũng chẳng muốn tiếp tục nói chuyện với cái tên không có chút thú vị này ; nàng nhìn về phía trước một cái, nơi này chính là diệp gia thanh trúc giới

P phía trước mặt nàng hiện lên một toà thành khá lớn, toà thành này được bao quanh bởi những cây trúc xanh tươi ; nói đúng hơn là từ đầu tới giờ họ chưa từng rời khỏi rừng trúc, chỉ vậy cũng đủ biết rừng trúc này rộng lớn tới mức nào rồi

Hắn nhìn về phía toà thành một cái, dường như hắn chẳng có chút hứng thú nào móc từ trong túi trữ vật ra một miếng gà quay rồi đưa cho diệp thanh

- Cảm ơn - nàng nhận miếng gà quay rồi cho vào miệng cắn lấy một miếng, cũng phải công nhận thân thủ nướng gà của tên này không phải dạng vừa, nàng đã ăn nó suốt ba tháng mà chưa từng cảm thấy ngán ; vị của miếng gà quay này luôn khiến cho nàng thêm ăn

Đưa miếng gà quay cho nàng xong thì hắn cũng móc ra một miếng khác rồi cho vào miệng, vừa ăn hắn vừa nhìn toà thành phía trước ; trong nhận thức của hắn chưa từng có một thế gia nào lại dùng thanh trúc làm thành, tuy nói hắc tiết trúc cứng rắn vô bì nhưng nhiều đó thì không thể bảo vệ được tất cả mọi người được

Với một kẻ từng trải như hắn thì mấy thứ này thật sự không có chút thú vị nào ; hắn vẫn cứ chuyên tâm vào công việc ăn uống của mình mặc cho phía trước toà thành đang có ba người đi tới

Nhóm ba người này đi theo hình chữ “V” phía trước là một người phụ nữ trung niên, người phụ nữ trung niên này có một nét gì đó khiến hắn có đôi chút không biết nói làm sao ; nói chung người phụ nữ này rất đặc biệt, khí chất cao quý của nàng quả thật không hợp với khung cảnh nơi này. Phía bên phải người phụ nữ là một người thanh niên, người thanh niên này mặc một bộ thanh y, trên tay hắn nắm một cành trúc nhỏ ; khi thấy diệp thanh thì hắn nở một nụ cười chỉ là nụ cười ấy có đôi chút gượng gạo. Bên phải người thiếu phụ là một tiểu cô nương, tiểu cô nương này nhìn dễ thương đáng yêu vô cùng

- Tiểu thanh! Về rồi sao? - người thiếu phụ nhìn thấy diệp thanh thì nở một nụ cười yêu mến, nàng ta đưa tay ra ôm chân lấy diệp thanh vào lòng

- mừng tí ti về nhà - người thiếu niên bên cạnh có cảm giác như e sợ diệp thanh, hắn cúi mặt xuống nhìn nàng một cái rồi nói

- thanh tí ti - tiểu cô nương kia cũng lên tiếng, tuy nhỏ tuổi nhưng giọng của nàng lại lấn áp hai người kia, nàng nói xong thì nhảy lên mình diệp thanh nũng nịu mấy câu

- Mẫu thân! Ngươi vẫn khỏe - nàng bỏ tiểu cô nương kia xuống rồi đi tới trước mặt người thiếu phụ vấn an nàng

- Tốt! Tu vi có tiến bộ - người thiếu phụ không để ta tới câu hỏi của nàng mà dùng thần thức của mình kiểm tra tu vi của diệp thanh, nhìn thấy tu vi của nàng có chút tiến bộ thì vui mừng khôn xiết

- về thôi, kéo phụ thân con chờ - người thiếu phụ sau khi hỏi hắn vài câu thì lên tiếng

- Tí ti dẫn trai về nhà hả? - người thiếu niên bên cạnh nhìn thấy võ tam thì trong lòng có chút buồn cười “ không ngờ tí ti mình cũng thích nam nhân”, hắn nói thầm một câu rồi nhìn diệp thanh hỏi nhỏ

- Cái gì mà dẫn trai về nhà, đệ muốn chết! - diệp thanh đỏ bừng hai má nhìn người thiếu niên rồi bắt đầu động thủ ; từ trên tay nàng một quả cầu màu xanh không ngừng xông tới phía trước

- Xin tí ti tha mạng! - người thiếu niên nhìn thấy quả cầu màu xanh thì sợ hãi hét lên, hắn nhảy ra đằng sau rồi lấy cây gậy trúc trong tay ra che chắn

- Vậy người kia là ai? - lúc này tiểu cô nương kia cũng lên tiếng, nàng nhìn võ tam một cái rồi xoi mói

- Hấn là nô lệ của ti, nếu muội muội thích thì có thể chơi đùa cùng hấn - nàng nhìn võ tam một cái rồi gấn cho hấn một cái thông lưng, cũng đúng thôi vì đích xác hấn chẳng khác nào nô lệ của nàng
 - Vậy sao? Ti cho ta nhé - tiểu cô nương thấy có thể kiếm được người chơi cùng thì vui sướng hấn lên
 - Được thôi! - điệp thanh đáp lời một câu
 - Không đủ tư cách - nghe thấy hai người nói chuyện hấn cảm thấy bản thân chẳng khác nào một món đồ, hấn thốt lên khiến mọi người bất ngờ
 - Người nói sao? - tiểu cô nương kia nghe hấn nói vậy thì nổi con thịnh nộ, nàng ta nghe rằng múa vuốt toàn tấn công nhưng bị người thiếu phụ chặn lại
 - Người là ai! - người thiếu phụ sau khi quan sát võ tam một hồi thì hỏi, "người thiếu niên trước mắt này tuy tu vi không cao nhưng khí chất của hấn quả thật có chút đặc biệt, hơn nữa hình như tên này rất nguy hiểm" tiền thức của một tu sỹ cấp cao báo cho nàng biết người thiếu niên này cực kỳ nguy hiểm
 - Võ tam - sau khi bị phát hiện là mình giả bộ thì hấn cũng không còn che dấu nữa, khí thế của hấn cũng bắt đầu bành trướng, đôi mắt vốn vô hồn lúc này đã có thêm sức sống
 - Người từ đâu tới! - nàng ta thấy khí thế của hấn thay đổi thì không chút bất ngờ, nàng nhìn về hấn một cái rồi bắt đầu thủ thế ; với tu vi của nàng nàng tin tưởng mình có thể bảo vệ mọi người
 - Đại chủ giới linh giới - tất nhiên hấn không thể nói thật về mình, "không lẽ nên nói mình là người của Âu lạc tộc, tất nhiên là không thể ; vậy chẳng lẽ mình mới tiến nhập đại thiên thế giới, vậy càng ngu ngốc. Không bằng cứ nhận mình là người của linh điện chủ giới vậy"
 - Người là người của linh giới - nàng ta có vẻ không tin, linh giới chủ giới xuống hạ giới đầu phải chuyện đùa, chưa nói tới khi họ bước xuống hạ giới thì những người thuộc hạ giới phải chào đón nồng nhiệt, không những vậy với những tên áo gấm của linh giới thì không kẻ nào là không vênh vào cả
 - Không tin cũng không sao? Thực ra ta cũng chẳng vui về gì với cái thân phận này cả - nói đoạn hấn thả ra mạn Đà, lại nói tới mầm của mạn Đà sau khi hấp thu một kiếp thì mạn Đà đã lớn thành một cái dây leo trường thành, dây leo của mạn Đà vây xung quanh thân thể hấn như muốn bảo vệ hấn vậy
 - Thần mộc tộc - nhìn thấy cây mạn Đà bao vây lấy võ tam người phụ nữ trung niên thốt lên ngạc nhiên, "thần thụ là tượng trưng cho thần mộc tộc mà chư có ai dám phông chế hay dám làm theo cả"
 - Không ngờ ta trốn tới đây rồi mà các người cũng muốn tìm ta trở về - người thiếu phụ nhìn hấn một cái rồi nói, cùng lúc đó từ thân thể người thiếu phụ cũng tuôn ra một nhánh cây, nhánh cây u lan này xanh mướt như có sức sống, nó vươn lên rồi bao bọc lấy ba người thiếu niên xung quanh
 - Người là người của linh giới - lúc này khi thấy mẹ mình chính tay xác nhận thân phận của võ tam thì cả ba người thiếu niên hoảng hốt nhìn lại, trong đó người cả kinh nhất chính là điệp thanh ; mấy tháng qua nàng tưởng hấn chỉ là một võ danh tiểu tốt từ một nơi nào đó tới nên cũng chẳng để ý
 - Ta không có hứng thú với chuyện của phu nhân, ta chỉ là muốn trở về linh giới - võ tam tất nhiên là không biết chuyện gì cả, cả chuyện người phụ nữ này cũng là tộc nhân của thần mộc tộc hấn cũng không biết. Mà dù có biết hấn cũng chẳng quan tâm, nàng ta là ai không quan trọng quan trọng là hấn muốn nhanh chóng bước lên đại thiên thế giới thần mộc tộc
- Hấn muốn tìm lại trần thanh thanh để hỏi rõ những vấn đề mà hấn đang thắc mắc, hấn tin chắc là trần thanh thanh đang ở thần mộc tộc và hơn nữa nàng ta biết mọi thứ đã diễn ra ở nhân giới thời điểm đó - đây là quyết định sau một đêm hấn suy nghĩ kỹ càng, hấn muốn biết ngày đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì
- Người không phải xuống đây để tìm ta - điệp phu nhân nghe hấn nói thế thì có chút thả lỏng, tuy vậy nàng vẫn không tin hoàn toàn nên không có đen nhánh u lan quay về
 - Chẳng có ý nghĩa! - hấn thốt lên một câu rồi thu mạn Đà về trong thân thể rồi cứ thế đi thẳng vào điệp gia thành
 - Người thật ngông cuồng! - người thiếu phụ thấy gấn cứ đi thẳng vào điệp gia thành thì hét lớn, không ngờ trên kia lại không để nàng vào mắt cứ thế mà đi thẳng
 - Không phải ngông cuồng mà là tự tin - hấn không dừng lại một chút nào cứ thế mà đi thẳng
- Thấy hấn không để ý đến mình thì bốn người cũng đành bó tay, bốn người sau khi bàn bạc một chút rồi cũng đi theo hấn
- Trận pháp!- đi được một lúc thì hấn cấp phải chú ý, tất nhiên toà thành nào cũng sẽ có trận pháp ; hấn xác định ngay đây là một trận pháp mộc thuộc tính nhưng chưa từng gặp
 - Các người mở cửa hay để ta tự phá - hấn nhìn về phía bốn người phía sau nói một câu
 - Có giới thì người tự đi mà mở - điệp thanh nhìn thấy vẻ cuồng ngạo của hấn thì không mấy tự nhiên, mấy hôm trước nàng còn đề đầu cười cổ hấn mà hôm nay hấn lại đứng lên đầu của mình
 - Vậy là ta phải tự làm rồi - hấn nghe thấy vậy thì không nói hai lời, từ trong túi trữ vật xuất ra mấy cái linh bàn chuẩn bị cho việc phá trận

- Tiểu hữu! Mời vào - thấy hấn xách ra mấy cái trận bàn tuy rằng không biết hấn thực sự có biết phá trận hay không nhưng điệp phu nhân cũng không dám làm ngơ, lỡ hấn thật sự nghiên cứu ra được trận pháp này thì không hay, ít nhất thanh trúc giới không phải chỉ có một nhà họ điệp bọn họ

Nói xong nàng đành mở ra trận pháp đưa cả năm người đi vào ; thấy điệp phu nhân có vẻ e dè như vậy hấn cũng không biết nói sao ; dù sao hấn cũng đang nói dối tất nhiên hấn sẽ không để lộ, nhất là cho tới khi hấn có thể tiến lên linh giới

- vô thiếu hiệp! Mời - nàng ta mở xong trận pháp thì làm một động tác mời

- Điệp phu nhân chẳng lẽ người cũng là người của thần mộc tộc - hấn đi ngang điệp phu nhân rồi hỏi một câu ; quả thật hấn hơi bất ngờ khi tới một tiểu thế giới như vậy lại gặp được người của thần mộc tộc

- Đúng vậy! Ta là chi thứ của thần mộc tộc - nàng nhìn hấn một cái rồi vừa đi vừa trả lời

- Vì sao ngài lại tới đây? - hấn tiếp tục hỏi, hấn không muốn mình để lộ sơ hở nào nên tốt nhất là biết người biết mình ; nhưng khi thấy điệp phu nhân không muốn nói thì hấn cũng đành thôi

- phu nhân không muốn nói cũng không sao, dù sao ta cũng không quan tâm - hấn nói tiếp một câu rồi đi theo điệp phu nhân đoàn người

- Không phải là không thể nói mà nói ở đây không tiện - điệp phu nhân vẫn cứ đi tới nhưng lại truyền âm cho hấn một tiếng

- Xin cứ đi theo ta, ta sẽ nói cho ngươi mọi việc - nàng sau khi nói xong rồi đi thẳng một mạch không còn tiếp chuyện với hấn nữa

- Tiểu cô nương! Ngươi trên gì - hấn hình như không thích hợp với vẻ trần mặc này, hấn nhìn về tiểu cô nương phía trước hỏi một câu

- muội muội ta tên là điệp mặc còn đệ đệ tên là điệp thiếu bảo - điệp thanh lên tiếng đáp lời, tuy rằng nàng khá cảnh giác với võ tam nhưng khi biết hấn và mẹ nàng là đồng tộc thì nàng không thể không nói; ít nhất đó là bổn phận của tu sỹ cấp dưới

- Ngươi muốn ta làm nô bộc là không có khả năng! Chỉ có điều nếu ngươi muốn ta truyền dạy cho một ít kinh nghiệm tu luyện thì ta sẵn sàng làm sư phụ của ngươi một thời gian ; chỉ có điều ngươi phải nghe lời ta - hấn nói một câu, quả thật hấn rất yêu thích cô bé này, vì vậy hấn không ngại truyền cho nàng một số kinh nghiệm tu luyện của hấn

- Thật sao! - cô bé nghe thấy vậy thì vui mừng khôn xiết, phải biết rằng nàng không giống với anh chị mình, nàng không thể tu luyện, hay nói đúng hơn nàng không thể tu luyện công pháp của điệp gia

- Tất nhiên là được! Chỉ có điều ngươi phải nghe lời ta - hấn biết nàng ta không thể tu luyện, chỉ đơn giản nếu nàng ta biết tu luyện thì không bao giờ mà lại không tu luyện ; hoặc nàng có bệnh trong người hoặc căn bản nàng không có linh căn mộc thuộc tính

- Đệ tử kính chào sư phụ! - nàng ta cúi xuống một cái rồi khấu đầu mặc cho đoàn người cứ đi tới, nói xong nàng thấy hấn không hề dừng lại mà cứ đi tới đành lòng nàng phải bám theo

- Ngươi muốn nhận con ta làm đệ tử - điệp phu nhân sau khi nghe câu chuyện của hấn cùng con gái mình thì ngạc nhiên vô cùng, không ngờ tên này lại nhận con gái nàng làm đệ tử ; phải biết rằng con gái nàng không có linh căn

- Không sai! Ta đang có ta này - hấn thốt lên một câu khiến mọi người kinh ngạc, không ngờ theo như võ tam nói thì điệp mặc hoàn toàn có thể tu luyện sao? Phải biết rằng nàng đã dùng rất nhiều cách cũng không thể giúp nó cảm nhận được thiên địa linh khí

- Nó không thể tu luyện - nàng ta dừng lại một chút rồi nhìn võ tam nói

- Không ai là không thể tu luyện, chỉ là các ngươi không biết cách - hấn cũng dừng lại theo và khẳng định lời của mình

- Ngươi quả thật rất ngông cuồng - qua lời nói kia của hấn thì điệp phu nhân xác định được quả thực võ tam rất ngông cuồng, độ ngông cuồng này khiến nàng có chút không thích chỉ có điều, nếu hấn thật sự có thể giúp con gái mình thì nàng sẵn sàng tin tưởng

- Vì ta là thiên tài - hấn chốt lại một câu khiến mọi người sững sờ

- Tới nơi rồi! Mời vô thiếu hiệp vào - điệp phu nhân sau khi đi được một lúc thì cũng dẫn mọi người về với nhà của họ, chỉ có điều hiện tại trước nhà họ hình như có một thứ gì đó không ổn, tinh thần của mọi người hình như có một chút gì đó khẩn trương

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Phế vật truyền thuyết

Nói dối là một nghệ thuật, nghệ thuật này không phải ai cũng có thể thành công ; muốn thành công trong việc nói dối tất nhiên người đó phải có dữ liệu thật chính xác, người nói dối chân thật nhất chính là dùng bảy phần thật ba phần giả. Để có được công hiệu nói dối khiến người ta không thể phát hiện thì người nói phải có bằng chứng cho việc lời họ nói là thật, một ngàn năm đi theo thần tộc MAI AN TIÊM đã cho võ tam đầy đủ cơ sở để hần nói dối, hơn nữa trong cơ thể hần còn có thánh mộc của thần nông tộc vậy thì ai sẽ không tin tưởng hần đây

Tất nhiên việc ngàn năm dõi theo chủ yếu là đi chơi dạo phố, nhưng qua đó võ tam cũng đã biết được không ít chuyện của thần nông tộc ; bây giờ giả bộ là thần nông tộc nhân quả thật với hần là quá dễ dàng, hơn nữa thần nông tộc là một trong những tộc lớn nhất ở linh giới, hần chỉ cần đưa ra thánh thụ thì bất kỳ kẻ nào cũng nói hần là tộc nhân của thần nông tộc. Hần không phải nhận mình là tộc nhân của thần nông tộc, chỉ cần hần có trong tay thánh thụ thì thần nông tộc chắc chắn sẽ đưa hần về, dù cho hần có thật sự là tộc nhân hay không - đó chính là quy tắc của thần nông tộc

- Chuyện gì? - vừa bước tới nhà thì điệp phu nhân thấy tình thế có vẻ không ổn, nàng nhìn về phía trước rồi hỏi một vị gia nhân đang đứng canh cửa

- Phu nhân! Tiểu thư mừng người trở về - vị gia nhân này giấu đi vẻ hoảng hốt của mình, vị gia nhân nhìn thấy đại tiểu thư trở về thì cúi mình chào hỏi

- Điệp thúc thúc! Người vẫn khỏe - nhìn thấy gia nhân bước ra chào hỏi, tuy rằng nàng là đại tiểu thư coi trời bằng vung nhưng với người trong nhà thì lễ phép đáng hoàng

- Mời mọi người vào! Lão gia đang đợi - vị gia nhân này sau khi chào hỏi xong thì làm một cái lễ, đưa tay ra phía trước nhường đường cho đoàn người điệp phu nhân

- Vị này xin dừng bước - đoàn người điệp phu nhân đi trước công võ tam thì bước theo sau, chỉ là khi đi ngang qua vị gia nhân kia thì bị chặn lại. Thực ra lão nhìn cái cũng đã nhận ra võ tam là khách của phu nhân nhưng trong nhà đang có việc hệ trọng nên không muốn người ngoài xen vào “đó là lệnh của lão gia, lão phải nghe theo”

- Thúc thúc nhường đường! - điệp phu nhân thấy thế thì thầm gật đầu, “đúng là gia nhân có dạy dỗ” nhưng vị khách này không đơn giản, nàng ra hiệu cho điệp thanh một cái rồi đi tới. Điệp thanh nhận ý chỉ của mẫu thân rồi nói vọng ra phía sau

- Mời thiếu hiệp - khi nghe được lệnh từ phía trên thì lão cũng ngầm hiểu, lão đưa tay thủ thế rồi bước về phía sau

- Cảm ơn! - hần nói một câu rồi cười thế đi thẳng, đi được một lúc thì cũng đã tới đại sảnh của điệp gia

Đại sảnh điệp gia lúc này đang xuất hiện không ít nhân vật, trong đó hai hàng ghế hai bên cũng như xung quanh đã diện kiến đầy đủ các nhân vật cốt cán của thanh trúc giới ; những người này tu vi cực cao khiến hần có muốn dò xét cũng không dò xét nổi

- Điệp phu nhân - thấy điệp phu nhân đi vào thì mọi người đều đứng dậy chào hỏi

- Mọi người khỏe - nhận thấy không khí trong văn phòng khá là căng thẳng, điệp phu nhân cũng nhận được ra không ít tin tức, với một người như bà thì việc này thường xuyên xảy ra ; điệp phu nhân cười một cái rồi nói

- vị này là - lúc này mọi người nhìn về phía sau điệp phu nhân, thấy được một khuôn mặt lạ lẫm thì không ngừng hỏi thăm nhau ; lúc này điệp gia chủ đứng lên rồi hỏi

Điệp phu nhân thấy thế thì bước lên trên ghế gia chủ rồi lầm bầm với lão vài câu, khuôn mặt lão khi nghe câu chuyện của điệp phu nhân thì lúc trắng lúc xanh khiến cho mọi người hoang mang không ít ; cuối cùng lão nở một nụ cười rồi tỏ vẻ bình thường trở lại

- Võ thiếu hiệp! Mời ngồi - lúc này điệp lão gia sau khi nghe xong thì sai gia nhân đi lấy thêm một cái ghế tựa rồi chỉ vào hàng ghế phía trên bảo hần ngồi xuống

- Xin phép! Chuyện của các vị có lẽ tại hạ không nên tham gia - hần bước lên trên hai bước rồi nói với điệp gia chủ một câu

- tiểu điệp! Đưa võ thiếu hiệp đi nghỉ ngơi - điệp lão là một con cáo già tất nhiên sẽ hiểu những điều hần muốn nói, tuy rằng sau khi nghe được thân phận của võ tam thì cũng muốn lôi hần vào vụ này nhưng có lẽ tên này cũng không phải dạng “miệng còn hôi sữa, chưa biết sự đời”

- Tại hạ xin phép - hần nói xong thì bước đi theo điệp mặc, để lại cho mọi người ở đại sảnh một câu hỏi to đùng “tên kia là ai”, tất nhiên chẳng ai trả lời cho họ

Nghị sự ở đại sảnh vẫn tiếp diễn, hần đi theo điệp mặc ra phía sau nhà ; thực ra hần không phải là không muốn nghe, việc mà phát động đến cả mấy lão quái vật thì tất nhiên đó là việc hệ trọng, chỉ có điều hần nhận thấy được một mùi vị nguy hiểm nên tốt nhất là rút lui cho an toàn. Hơn nữa hần muốn tìm hiểu một chút tại sao điệp mặc lại không tu luyện

- Sư phụ mời - điệp mặc sau khi dẫn hần đi một hồi lâu thì cũng tới một gian phòng, chỉ có điều gian phòng này chính là gian phòng của nàng đang ở

- Người không cần gọi ta như vậy - nghe thấy hai tiếng sư phụ hần cảm thấy hơi kỳ kỳ, với lại lạc vân tông không phải dễ vào như vậy ; ít nhất muốn làm đồ đệ của hần thì người này phải có thiên tư hơn người

- Người sẽ dạy cho con tu luyện tất nhiên con phải gọi người là sư phụ rồi - điệp mặc cũng không phải dạng vừa, nàng muốn tu luyện tất nhiên nàng sẽ làm tất cả ; giờ đây có một cơ hội tất nhiên nàng sẽ không bỏ qua

Hắn cũng bó tay đành kiếm đại một cái ghế rồi ngồi xuống, hắn quan sát căn phòng một chút thì nghe thấy một mùi thảo mộc cực kỳ nồng nặc

- là lam Khuê thảo - mùi vị dược liệu này hắn có chút quen thuộc, tuy rằng hắn chưa từng luyện được nhưng hắn cũng biết phân biệt hương liệu cũng như tác dụng của chúng

Lam Khuê thảo - một loại thảo dược mộc thuộc tính, là một Đan dược phụ trợ hiếm có, nó có công dụng tích tụ linh khí xung quanh; hơn nữa nghe mùi vị này nhánh lam Khuê thảo này ít nhất cũng có hơn ngàn năm linh khí

- Mẫu thân ngươi cũng chịu bỏ vốn ha - lan Khuê thảo không phải là một loại linh dược bình thường, nó là một loại linh dược cực hiếm; nó hiếm tới nỗi mà đến MAI AN TIỆM từng mất tới hơn trăm năm để đi tìm mới thấy. Sau khi xâu chuỗi mọi việc thì hắn cũng đưa ra được một kết luận sơ bộ “có lẽ điệp phu nhân vì thương con nên mới cướp lấy gốc lan Khuê thảo này từ tay thân nông tộc, rồi sau đó đưa cả gia đình trốn về đây”

- Mẫu thân rất thương ta! - điệp mặc sau khi nghe hắn nói như vậy thì đoán chắc tên này cũng đã biết ngọn ngành sự việc, tuy rằng nàng còn nhỏ nhưng trí tuệ của nàng thì không phải bần. Nàng hiểu được drát cả ẩn tình trong đó, chính vì vậy mà nàng rất muốn tu luyện, nàng muốn một lần được cảm nhận linh khí

- Ta không biết ngươi gặp vấn đề gì nhưng ta tin chắc công pháp của thế giới này không hợp với ngươi - võ tam tạm cho ra một suy luận như vậy, phải biết rằng với một tu sỹ xuất thân từ thân nông tộc như điệp phu nhân mà cũng không tìm ra cách thì hắn đoán chừng nàng ta không thể tu luyện được công pháp của linh giới

- Sư phụ! Mọi người dùng trà - điệp thanh không biết từ lúc nào lấy ra một chén trà nóng rồi đưa cho võ tam

- Ngươi cũng ranh mãnh ghê - hắn biết khi hắn uống miếng trà này xong điệp mặc có thể đường đường chính chính gọi hắn là sư phụ, chỉ có điều hắn không phải kẻ ngu. Trà tất nhiên hắn sẽ uống chỉ có điều có nhận nàng làm đệ tử hay không thì phải xem cơ duyên của nàng

- Con học từ mẫu thân - điệp mặc cũng không che dấu điều gì, chỉ có điều bị phát hiện hơi sớm khiến nàng có chút thất vọng

- Được! Ta sẽ uống chỉ có điều ta vừa uống sẽ vừa truyền cho ngươi một bộ công pháp, nếu ngươi có thể thành công thì ta sẽ nhận ngươi làm đệ tử - hắn nói xong rồi cầm ly trà lên vừa nhấm nhai vừa đọc khẩu quyết, tất nhiên hắn sẽ truyền cho nàng ta chỉ là mức nhập môn của lạc vân tông quyết mà thôi

Diệp mặc nghe thấy thế thì vui mừng khôn xiết, nàng ngồi bằng xuống đất vừa nghe theo khẩu quyết vừa tu luyện; chỉ là không ngờ khi nghe tới khẩu quyết này nàng cảm thấy có chút kỳ lạ, môn khẩu quyết này cách vận hành linh lực hoàn toàn khác với những môn khẩu quyết mà mẹ nàng dạy cho nàng

Nhưng có một điều càng kỳ lạ hơn là khi nàng vận theo bộ pháp quyết này thì dường như nàng cảm nhận được rất nhiều điểm sáng, những điểm sáng này có năm màu khiến cho nàng có chút không dám tin “là linh khí sao” nàng vui mừng khôn xiết khiến cho tâm thần mất tập trung, một vòng chu thiên sắp hoàn thành thì bị tan vỡ trong phút chốc

- Ngươi cảm nhận được - võ tam thấy linh khí xung quanh có chút thay đổi thì biết rằng nàng ta có thể cảm nhận được linh khí, chỉ có điều hơi tiếc một chút là nàng ta không thể một lần tạo linh hải thành công

- Đó là linh khí sao - nàng ta ngược lên hỏi võ tam một cái trong lòng có chút vui mừng, lần đầu tiên nàng cảm nhận được linh khí tồn tại

- Ngươi thấy được những gì - hắn bỏ qua sự tiếc nuối ban đầu rồi nhìn điệp mặc hỏi

- Có những đốm sáng kỳ lạ, phân biệt theo năm màu cứ bay lượn xung quanh - nàng tả lại cảnh vừa rồi nàng nhìn thấy, cảnh tượng đẹp đến khi lần đầu tiên nàng được cảm nhận

- Năm màu sao? Người nói đích xác có năm màu, là những màu gì - võ tam hoàn toàn bất ngờ, không ngờ nàng ta có thể cảm nhận được năm loại linh khí khác nhau

- Có màu đỏ - màu nâu - màu xanh lá - màu xanh nước biển - màu vàng, tất cả có năm màu - điệp mặc nghe thấy võ tam nói như vậy, trong giọng nói của võ tam ẩn chứa sự vui mừng thì nàng biết hình như mình đã thành công

- Là ngũ hành linh khí, không ngờ nàng ta là thiên tài ngũ hành thân thể; phải biết rằng kiếp trước tuy rằng hắn có được tinh Đan nhưng hắn chỉ có thể cảm nhận được mỗi thủy thuộc tính, không những chỉ mình hắn mà tất cả mọi người đều chỉ cảm nhận được một hai loại mà thôi. Đó là thiên phú tu hành, là ngục hành luân hồi - suy nghĩ một lúc thì hắn quyết định thử truyền cho nàng toàn bộ đại cương của lạc vân tông quyết thử xem nàng có thể tạo được linh hải thuộc dạng gì

- Ta sẽ truyền cho ngươi tông quyết, nên nhớ ngươi chỉ có thể thành công trong lượt này, nếu không thì con đường tu luyện của ngươi sau này sẽ vô cùng mờ mịt; dù có xảy ra chuyện gì thì ngươi cũng không được dừng giữa chừng. Nhớ kỹ phải lặp lại năm lần mỗi lần hấp thụ một loại linh lực khác nhau - nói xong hắn thả tách trà xuống rồi lấy từ trong túi trữ vật ra năm viên yêu Đan, tất nhiên hắn muốn trợ giúp nàng một chút thử xem nàng ta có thể thành công hay không. Phải biết rằng nơi đây là một giới nên linh khí của bốn loại khác cực kỳ loãng, hắn muốn dùng linh lực của yêu Đan để trợ giúp nàng một chút

- bắt đầu đi! - hắn nói xong thì cũng bắt đầu truyền cho nàng năm bộ công pháp của lạc vân tông quyết

Thời gian cứ thế trôi qua, một phút, hai phút,... cho tới khi một canh giờ nàng cũng chưa thể hoàn thành được việc tạo linh hải, nàng ta vẫn cứ cúi đầu tu

luyện mặc cho võ tam sốt sáng lo Âu

Phải biết rằng một vòng chu thiên không khó, lần đầu tiên hần tu luyện chỉ mất nửa canh giờ đã hoàn thành xong linh hải của bản thân - chẳng lẽ nó đã thất bại - đây là những gì hần đang suy nghĩ

Ba canh giờ qua đi tính ra nàng bắt đầu tu luyện cũng đã hơn 6 tiếng, 6 tiếng này với võ tam bình thường thì rất nhanh nhưng tại sao hôm nay lại lâu tới vậy ; qua ba canh giờ thì mọi người trong diệp gia cũng giải tán, họ có mấy lần ngờ ý muốn gặp hần nhưng hần lại từ chối

Khi biết con gái của diệp gia chủ muốn tu luyện thì không ai còn làm phiền hần nữa, chỉ có điều bên ngoài cánh cửa đã tụ tập không ít người, họ đang mong chờ kết quả “họ muốn biết liệu tiểu thư có thể tu luyện hay không”

Thời gian chờ đợi quả là một điều gì đó khiến con người ta cảm thấy chán nản, nhất là khi diệp mặc đã tu luyện được hơn ba canh giờ ; trong lúc linh khí của yêu đan gần như cạn kiệt hần đoán chắc là nàng đã thất bại thì bỗng nhiên diệp mặc mở mắt, trên mặt nàng dường như có chút cảm giác thất vọng

- Thất bại rồi sao? - võ tam nhìn thấy vẻ mặt này của diệp mặc thì trong lòng cũng có chút buồn, hần buồn không phải vì nàng ta thất bại mà hần buồn vì mất đi năm viên yêu Đan quý báu, phải biết rằng yêu Đan tuy rằng cấp 4 nhưng giá trị của nó cũng không phải dạng vừa

- Con không biết nữa! - diệp mặc có chút thất vọng đáp lại

- để ta xem - hần nói xong thì đưa tay ra kiểm tra linh hải của diệp mặc một chút, khi nhìn thấy hình thái linh hải của nàng thì hần có đôi chút giật mình “là ngũ hành tinh cầu”

Linh hải của diệp mặc không ngờ là ngũ hành tinh cầu, là linh hải truyền thuyết đây sao ; ngũ hành tinh cầu tên như ta nghĩa là linh hải gồm năm viên tinh cầu có thuộc tính ngũ hành, người có được loại linh hải này có thể tu luyện cả năm loại linh lực ; độ rộng lớn của loại linh hải này có thể so sánh với loại phế vật Thông thường có thể nói dạng này chính là loại phế vật truyền thuyết

- Vì sao ngươi lại tạo linh hải lâu như vậy? Hần hỏi một câu vì bình thường với loại linh hải lớn thế này thì chẳng cần mất tới nửa canh giờ thì cũng đã hoàn thành rồi, chưa kể tới hần còn mất tới năm viên yêu Đan khiến cho lòng hần đau như cắt

- Vì con muốn kết nối chúng với ngực tạng - diệp mặc xấu hổ nhìn võ tam đáp, thực ra nàng tạo linh hải mất chỉ có một canh giờ thôi nhưng nàng cảm thấy như vậy là không đúng nên cố tu luyện theo pháp quyết của mẫu thân kết nối chúng lên ngũ tạng xem tình hình ra sao

- Ngươi có thành công hay không? - võ tam đầy kinh ngạc nhìn diệp mặc, không ngờ linh cảm của con bé này lại đi đúng theo con đường thần đạo của hần

- Hình như còn thiếu chút gì đó - diệp mặc nhìn võ tam một cái bối rối nói, quả thật nàng đã liên kết được linh hải với ngũ tạng nhưng hình như nàng cảm thấy thiếu đi một thứ gì

- Để ta xem - nói đoạn hần phát động linh lực vào kiểm tra ngũ tạng của diệp mặc một vòng, hần kinh hi phát hiện đúng như con bé nói quả thực nó đã liên kết được linh hải với ngũ tạng. Hần mất tới hơn hai trăm năm để sáng tạo ra con đường riêng biệt này nhưng không ngờ giờ đây hần mới biết mình đúng là ếch ngồi đáy giếng, con bé mà hần truyền cho chút công phu này không ngờ chỉ cần mất có 2 canh giờ để đạt được hiệu quả hơn trăm năm tu luyện của hần

- sao rồi sư phụ - nhìn thấy khuôn mặt của võ tam lúc trắng lúc xanh khiến cho diệp mặc bị hù dọa không ít, “chẳng lẽ mình không nên làm như vậy, chẳng lẽ những gì sư phụ dạy mình vô tình làm đổ bể tất cả”

- Không có gì? Cũng không quá nghiêm trọng - nói xong hần cầm nhánh lam Khuê thảo có trong phòng rồi bóp nát nó, dùng lực lượng của mình đưa linh lực chứa đựng trong lam Khuê thảo vào vùng trái tim của diệp mặc

- Chỉ là ngũ tạng của ngươi không có sinh khí! Nhánh lam Khuê thảo này chỉ giúp ngươi tạm thời ngăn cản việc ngực tạng bị suy thoái ; nếu muốn tiếp tục tu luyện ta nghĩ ngươi nên tự trồng cho mình một nhánh thần thụ - sau một hồi suy nghĩ hần đưa ra đáp án của riêng mình, đơn giản tình trạng này cũng giống tình trạng của hần trước đây chỉ là hần có mận Đà, còn nàng không có thứ gì cả

- Thì ra mục đích của ngươi là như vậy - diệp phu nhân sau khi không còn cảm nhận được sự hiện diện của lam Khuê thảo thì dùng dùng nỗi giận, nàng đẩy cửa đi vào rồi phát tán ra thực lực của mình

Mọi người bên ngoài cũng cảm nhận được lam Khuê thảo mất đi thì ai nấy đều cực kỳ giận dữ, họ cũng xông vào đứng sau diệp phu nhân, chỉ có điều khi họ bước vào thì thấy một cảnh tượng hoàn toàn khác

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Thỉnh cầu, từ chối

Việc làm Khuê thảo mất đi khiến cho đoàn người điệp gia cảm thấy cực kỳ tức tối, không ngờ họ lại cố gắng về nhà ; nhưng khi cảm nhận được làm Khuê thảo đang ở trong thân thể của điệp mặc thì mọi người mới vỡ lẽ

- Tại sao ngươi lại làm mất nó - điệp phu nhân mặt mày cau có nhìn võ tam, phải biết rằng gốc làm Khuê thảo này là nàng bắt và làm mới có được, hơn nữa nàng còn phải đánh đổi cả tương lai của bản thân để kiếm về

- Bà nghĩ ta không đau lòng sao? Ta mất tới 5 viên yêu Đan để nhận lại được thứ gì? Bà có biết hiện tại ta đau khổ thế nào không? Năm viên yêu Đan chỉ đổi lấy một phế vật trong truyền thuyết! Bà hiểu nó là gì không? - võ tam hét toáng lên, hấn hiện tại rất hối hận vì sao lại làm ra chuyện không đầu này, mất đi năm viên yêu Đan không nói hiện tại còn bị chửi bới như vậy ; hỏi ai mà không tức

- Ngươi dám nói con ta là phế vật - điệp phu nhân nghe vậy thì nổi điên, gốc u lan từ trong cơ thể bà ta trỗi dậy đầy sức sống, cơ thể điệp phu nhân lúc này đang tỏa ra một khí tức cực kỳ nguy hiểm

Không chỉ riêng điệp phu nhân mà tất cả mọi người điệp gia khi nghe hấn nói thế đều nổi con thịnh nộ, họ đồng loạt thả ra khí tức của riêng mình ; những mầm cây bắt đầu trỗi dậy khiến cho hấn một phen hoảng hồn

- Tất cả các ngươi đều là người của thần tộc - nhìn thấy ai ai cũng đen thần thụ của mình ra thì hấn cũng xác định được đôi chút, không ngờ mấy người này đều là người của thần tộc

- Bọn ta đúng là người của thần tộc, thì sao nào - điệp lão nhìn thấy hấn có biểu hiện như vậy thì cười lớn nói

- cũng đúng! Nếu các ngươi không phải là người của thần tộc ta mới nghi ngờ - võ tam đã hiểu đôi chút về quá trình họ tới đây, vì vậy mà không khó hiểu khi tất cả bọn họ đều là người của thần tộc

- Giám ăn cắp thánh vật của gia tộc! Gan của các ngươi không những lớn mà còn là rất lớn - võ tam không hề tỏ ra e ngại, đơn giản nếu hấn tỏ ra sợ hãi thì hấn sẽ chết rất nhanh

- Mẫu thân, phụ thân! Không như hai người nghĩ đâu! Sự phụ làm vật là có ý tốt - điệp mặc thấy hai bên gương cũng bật kiếm, trong lòng toát ra vẻ sợ hãi. Không ngờ mọi người lại quan tâm nàng như vậy, chỉ là hình như mọi người đã nghĩ sai cho sự phụ rồi

- Không phải việc của con, tránh ra đi - điệp lão và điệp phu nhân đồng thanh đáp

- Các ngươi muốn khiêu chiến cùng ta - võ tam nói xong thì cũng thả ra linh lực của mình, luồng linh lực cuồng bạo của hấn được phát tán khiến cho linh lực trong căn phòng dao động không thôi

Tám nguyên anh được đồng thời thật ra khiến cho không gian bị bóp méo hoàn toàn, tuy rằng tu vi của hấn thấp hơn rất nhiều so với bọn họ nhưng đẳng cấp linh lực của hấn thì vượt xa ; không những vậy việc tám nguyên anh cùng xuất hiện chính là điềm báo cho sự sụp đổ của không gian

Cùng lúc hấn thật ra tám nguyên anh thì linh khí trong con người điệp mặc cũng xao động không thôi, năm luồng linh khí khác nhau bao quanh thân thể nàng tỏa ra tu vi kết Đan sơ kỳ của nàng làm cho mọi người có chút kinh hãi

- Ít ra chúng không hoàn toàn phí phạm - Hấn thấy không gian không ngừng lay động nên thu lại bát đại nguyên anh vào thân thể, từ khí thế của một cường giả bỗng nhiên thành một thiếu niên bình thường

Năm viên yêu Đan cấp cao đổi lấy một tu sĩ kết Đan sơ kỳ mà trong lòng hấn chỉ là chút hoang phí thôi sao? Nếu để cho người ngoài biết thì không chừng sẽ đập chết hấn ngay tức khắc ; chỉ có điều không ai làm như vậy vì người biết thì sẽ không nói mà người muốn nói thì không ai biết cả

- Kết Đan tu sĩ - mọi người tá hỏa khi nhìn thấy điệp mặc tỏa ra khí thế của mình, không ngờ chỉ một ngày mà nàng ta từ một kẻ chưa biết tu luyện thành một kết Đan tu sĩ, nếu chuyện này mà đồn ra ngoài nói không chừng cả thiên hấn này sẽ náo loạn mất

- Ngươi sao mà làm được! - điệp phu nhân cảm thấy được linh lực trong cơ thể của điệp mặc, nàng cực kỳ vui mừng ; nhưng vui mừng thì thế nàng vẫn có cảm giác có gì đó không đúng, nàng thu lại cảnh u lan rồi hỏi. Mọi người thấy thế thì cũng thu lại khí thế của bản thân rồi cùng lắng nghe câu trả lời của hấn

- Muốn biết thì phải trả tiền! - võ tam ngồi xuống ghế rồi quay mặt lại nói

- Bao nhiêu? - điệp phu nhân vẫn không khỏi thắc mắc, dù sao điệp mặc cũng là con của nàng ; dù trả cả tính mạng nàng cũng muốn có câu trả lời

- trăm viên yêu Đan - võ tam khinh khinh trả lời

- Cái gì? - điệp phu nhân tá hỏa, chưa nói tới có được trăm viên trong đời nàng đôi khi còn chưa biết cảm giác có được một trăm viên trong tay như thế nào

- Không có thì miễn bàn - hấn nghe câu nói này của điệp phu nhân thì hấn đoán chắc là nàng ta không có, yêu Đan ở linh giới sao, muốn kiếm được chúng còn khó hơn lên trời

- Dùng linh dược được chăng? - điệp lão nghe thấy vậy thì hơi hoảng hốt, nhưng nó liên quan tới tính mạng con gái thì bao nhiêu giá hấn cũng có thể trả

- Có bao nhiêu thì để dành cho nó đi! Với tình trạng của nó thì muốn bước lên cảnh giới hoá thân nói không chừng có thể khiến cho diệp gia phá sản - võ tam không muốn nhắc lại chuyện này nữa, vì càng nói hần càng cảm thấy đau lòng

- Vậy là mặc muội có thể tu luyện sao? - diệp thanh nghe xong câu chuyện cùng với chứng kiến tu vi của diệp mặc thì trong lòng không dấu nổi vẻ vui mừng

- Người không nghe thấy hay hoàn toàn nghe không hiểu - võ tam cảm thấy rắc rối với gia tộc này, không ngờ việc hần trợ giúp lại đem tới hậu quả này ; biết thế cứ mặc đi cho xong

- Ý người nói là con gái ta có thiên tư thuộc hạng bét - diệp phu nhân sau khi điều chỉnh lại tâm tình của bản thân thì cảm thấy mình hơi quá đáng, người ta đã mất đi năm viên yêu Đan với thời gian để giúp con nàng tu luyện mà nàng lại đối xử với người ta như vậy “ thật không nên”

- Là truyền thuyết thuộc dạng phé vật- võ tam nhắc lại một câu

- Tu luyện được là tốt rồi! - diệp phu nhân không công nổi câu nữa, nàng hoàn toàn chấp nhận, dù sao tu luyện được vẫn còn hơn không

- là phé vật sao lại còn kèm theo từ truyền thuyết - diệp thiếu bảo nghi ngờ mình nghe lầm, trên đời này có phé vật có truyền thuyết kỳ tài, làm sao lại có phé vật truyền thuyết

- Đáng lẽ ra nó là phé vật nhưng không ngờ thiên tư của nó lại hơn người, người hiểu chưa - võ tam phát cáu, hần thật không còn muốn nói thêm điều gì nữa

- Ta vẫn không hiểu! Đã là thiên tư hiện người thì đó phải là thiên tài chứ tại sao lại là phé vật - diệp thiếu bảo lại hỏi tiếp một câu, mà câu nói này chính là câu hỏi lớn nhất trong lòng mọi người

Hần im lặng! Thật sự nếu giải thích chuyện này không phải khó, mà khó ở chỗ hần không muốn lộ ra công pháp của mình ; phải biết rằng hần đang giả bộ là người của thần mộc tộc, nếu hần nói ra chắc chắn sẽ lộ ra thân phận của bản thân liền

- Sur phụ! Vậy là ta có thể giống người hay không? - lúc này diệp mặc nhìn thấy bát đại nguyên anh của hần thì trong lòng thần ước, nàng ước có một ngày nàng có thể làm được như vậy

- Có thể! Chỉ là tài nguyên để người tu luyện tới mức đó quả thật ta không tính ra - hần tính toán từ bản thân hần thì đã tốn vô số tài nguyên rồi, nếu tính vào cô bé này nếu không có cơ duyên đặc biệt như hần thì có lẽ phải tốn rất nhiều tài nguyên

Nói chung là người tu luyện theo hệ phái linh hải là vậy, không ai là không thể tu luyện lên tầng thứ cao chỉ là tài nguyên dành cho một người luôn có hạn ; nếu người có linh hải rộng lớn mà không có khối lượng tài nguyên khổng lồ thì rất khó có thể tăng tiến tu vi được. Vẫn là quy tắc cũ hãy xem linh hải là một cái hồ mà linh khí chính là tài nguyên

- Vậy sao - nàng đã trải qua việc hấp thu linh lực nên nàng cũng có hiểu sơ bộ về khái niệm này, nàng là một người thông tuệ nên nhìn qua là hiểu ngay mấu chốt chứ không như người khác, không hiểu vấn đề thì rất khó giải thích

- Ta muốn nghỉ ngơi! - không công vấn đề gì hần quyết định mình nên rời khỏi nơi đây, chứ không với tình trạng này hần khó mà tu luyện nổi

- thanh nhi dẫn võ thiếu hiệp đi nghỉ - xác định được vấn đề trong đó, diệp phu nhân cũng không còn gì thắc mắc ; phải nói là dù thắc mắc cũng không ai trả lời nàng

- Diệp mặc! Là người của sư môn không thể truyền bất cứ tư liệu của sư môn ra ngoài ; nếu không dù người bắt chạy trốn bất cứ nơi nào thì ta cũng sẵn sàng giết chết người, người là đệ tử đầu tiên của ta, ta không muốn tự tay giết chết người - võ tam bước ra khỏi phòng thì quay đầu lại nói một câu, nói xong thì hần cất bước đi ; chỉ là vừa đi hần lại nghe được câu thề của diệp mặc

“Diệp mặc xin thề có trời đất chứng giám, ta diệp mặc thề sẽ không tiết lộ bất cứ thông tin gì về sư môn, công pháp tu luyện.....” nghe đến đây thì hần đã đi khuất dạng

- mời võ huynh - diệp thanh sau khi kiểm được một căn phòng còn trống thì đưa hần vào đó, nàng tuy rằng còn rất nhiều điều muốn hỏi nhưng hần lại phát tay khiến cho nàng không thể nói

- diệp cô nương ngủ ngon - hần nói xong thì đóng căn phòng lại rồi đi vào trong phòng

- chuyện này có lẽ đi quá xa rồi, đáng lẽ ra mình không nên làm như vậy - hần ngồi xuống giường rồi bắt đầu tự nhủ, nói xong hần lại tiếp tục tu luyện

Hần không biết diệp gia đã xảy ra chuyện gì, chắc hẳn chuyện này nghiêm trọng lắm mới khiến cho cả diệp gia bị xáo trộn như vậy ; hần cũng muốn điều tra xem thử là chuyện gì nhưng hần không thể

- Võ thiếu hiệp, người ngủ chưa - vừa mới an ổn tu luyện được một lúc thì có một giọng nói phía ngoài cửa vọng vào

- Diệp gia chủ, diệp phu nhân - hần bước ra mở cửa thì thấy hai người diệp lão cùng diệp phu nhân đang ở ngoài

- Võ thiếu hiệp, làm phiền người rồi! Đây là món quà tạ tội của vợ chồng ta - diệp phu nhân bước vào trong phòng rồi cầm một món đồ đưa tới coi như

là quả

- Chuyện nhỏ, không đáng nhắc tới - hấn khiêm tốn đáp lại, cũng vừa hay hấn đang muốn biết sự tình của diệp gia ; nhân đây có hai người này hấn cũng muốn hỏi đôi chút

- không biết diệp lão cùng diệp phu nhân tới đây làm gì - hỏi cho có lệ vậy thôi chứ võ tam biết tông trong hồ lô của hai người này bán thứ gì rồi

- chuyện về mặc nhi kính xin thiếu hiệp nói rõ một chút - diệp phu nhân cũng không chần chừ mà nói thẳng luôn vào vấn đề

- Thứ gì cần nói ta sẽ nói, những thứ không cần nói thì tại hạ sẽ không nói, hai vị hiểu chứ - võ tam trả lời

- chúng ta hiểu - diệp phu nhân ngồi xuống ghế, bà ta im lặng một chút rồi nói ; qua câu nói kia của võ tam thì bà ta đã có đôi phần hiểu rõ vấn đề ; những vấn đề nên hỏi và những vấn đề không nên hỏi

- Diệp nhi đang tu luyện công pháp của hạ giới, tư chất của nàng ta cực kém, nàng ta phải gia nhập môn phái của chúng tôi - võ tam nói ra ba điều mà hấn có thể trả lời lúc hiện tại

- vấn đề nhập môn thì chắc chắn rồi, vấn đề tư chất của nó ta không muốn bàn tới còn vấn đề công pháp tại hạ nhất định phải hỏi - diệp lão nhìn võ tam nói

- Môn công pháp kia không có vấn đề, không những không có vấn đề nó còn là một môn công pháp cơ sở cao cấp - hấn nói tới đây thì dừng lại

- Vậy sao? Vậy về tư chất của nó - diệp phu nhân tiếp lời

- Tư chất của nàng nói là phế vật cũng không phải mà nói nàng là thiên tài cũng không đúng - võ tam biết đây là vấn đề chính họ muốn hỏi

- Là thế nào? - diệp lão nghe vậy thì hơi hoang mang hỏi

- Nói về quá trình tu luyện thì nàng có thể nói đứng hạng bét, nhưng nói về thiên tư tu luyện pháp thuật hay là trí tuệ thì nàng vượt xa thường nhân ; đến cả ta cũng thẹn không bằng - đây đúng là câu thật lòng của hấn

- Cảm ơn - nhận được câu trả lời thành thật từ hấn thì hai vợ chồng diệp Lão cũng muốn chấm dứt chuyện này để bàn sang chuyện khác

- không dấu gì võ thiếu hiệp, hiện nay diệp gia đang đứng trước nguy cơ diệt vong ; hiện tại ta sợ rằng mình không đủ sức để chống chọi lại kẻ địch, kính mong võ thiếu hiệp giúp đỡ - diệp lão sau khi suy nghĩ một chút thì nói

- Ta không phải là khách của diệp gia, ta cũng không có giao ước gì với diệp gia nên việc này ta không quản - võ tam từ chối thẳng thừng

- Chúng ta chỉ nhờ võ huynh giúp tại hạ một việc nhỏ, chắc chắn rằng việc này trong tầm tay của võ thiếu hiệp ; còn về phần công lao thì tại hạ sẽ bồi đáp đầy đủ - diệp phu nhân cướp lời của diệp lão

- chuyện gì! Nếu trong tầm tay ta có thể đáp ứng - võ tam trả lời ngay, nghe nói đến bồi đáp là hấn có hứng thú liền, phải biết rằng hiện tại hấn thiếu nhất chính là tài nguyên

- Mong rằng võ thiếu hiệp giúp tại hạ đưa ba đứa nhỏ rời đi càng sớm càng tốt - diệp lão cùng diệp phu nhân đồng thanh nói

- Ta không thể đáp ứng - võ tam từ chối giúp đỡ, hấn tuy không biết vụ việc này lớn tới đâu nhưng nhìn phản ứng của hai người này thì cũng đủ biết, diệp gia chọc vào phiền toái không nhỏ ; phiền toái mà khiến cho một gia tộc từng là người của thần nông tộc phải khiếp sợ chỉ có liên quan tới hai vấn đề: một là liên quan đến thần nông tộc, hai là liên quan tới ân oán của họ

Mà hai việc này thì hấn hoàn toàn không muốn dính líu đến, nhất là việc liên quan tới thần mộc tộc ; hấn không muốn con đường của hấn tới thần mộc tộc thêm gian nan Trắc trở

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Rừng trúc nói chuyện

Vậy là lời thỉnh cầu của vợ chồng diệp gia bị võ tam từ chối, tất nhiên nguyên nhân thì đã rõ ràng và hai bên đều ngầm hiểu cho cái khó của nhau

- Ta chỉ giúp được diệp mặc, đó là rất cả những gì ta có thể làm - võ tam trầm ngâm một hồi rồi đáp ; việc quyết định giúp đỡ diệp mặc tuy rằng có chút ngoài dự kiến nhưng nó cũng nằm trong lòng tay hấn, hấn muốn chứng minh thần đạo của mình thì hấn cần một phép thử và tất nhiên diệp mặc sẽ là phép thử tốt nhất của hấn

- chúng ta hiểu rồi - điệp phu nhân sau khi nhận được câu trả lời của hần thì cũng biết, dù có nói thêm nữa cũng chẳng giải quyết được vấn đề gì
- chúng ta sẽ rời khỏi đây trong đêm nay! - biết được nguy hiểm đang rình rập ngay bên cạnh, hần không ngu gì mà ở lại đây để làm cái đích cho người khác nhắm tới ; với lại tu vi xuất hần thật quá thấp nếu không rời khỏi nhanh e chừng sau này không thể rời đi được
- Chúng ta xin gửi mặc nhi cho võ thiếu hiệp - nói xong vợ chồng điệp gia cũng cáo lui, họ ra về tất nhiên là có việc ; mà việc của họ thì suy nghĩ bằng đầu gối cũng ra được
- sư phụ mặc nhi tới rồi - sau khi vợ chồng điệp gia đi được một lúc thì điệp mặc lúc này đã đứng ngoài cửa gọi
- Đi thôi! - võ tam cũng không chần chừ nữa nắm tay điệp mặc rồi hoá thành một tia sáng bay lên trời

Nhưng khi họ chạy không được bao xa thì đã có người cản đường, giữa rừng trúc mệnh mông hai thầy trò võ tam đụng độ với một nhóm tu tiên giới thanh trúc giới

Nhóm người phía trước mặt họ gồm ba người, ba người này mặc một bộ đồ đen tít cả họ đều có tu vi nguyên anh kỳ, trong đó có một người là nguyên anh hậu kỳ tu sỹ

- Các hạ tính đi đâu vậy - người dẫn đầu đoàn người này bước lên trước hỏi
- Tại hạ cùng đồ nhi đang có việc bận, xin ba vị đạo hữu nhường đường - võ tam thấy tu vi của ba người, tất cả đều tương đồng với mình nên không chút sợ hãi đáp
- Nhưng mà chúng ta không có ý định đó - nói đoạn người tu sỹ cầm đầu phát ra khí thế của mình, thấy vậy hai người bên cạnh cũng chuẩn bị chiến đấu
- Nói vậy là không đánh không được rồi - võ tam nhìn thấy ba người này không có ý định nhường đường, hay nói đúng hơn ba người này muốn tiêu diệt hần ngay trong rừng trúc này
- Tiểu mặc nhi! nhìn cho kỹ nhé đây chính là những điều ta muốn dạy cho con thời điểm này - nói xong hần cũng bước lên phía trước, rồi không chần chừ lao về người yếu nhất trong nhóm ba người kia
- Cẩn thận! - kẻ dẫn đầu đoán người kia như đoán ra mục tiêu của võ tam là ai, hần quay lại báo kẻ kia cẩn thận nhưng hần đã chậm vì người kia đã chết không thể chết lại được thêm lần nào nữa

Sau khi hoàn thành xong tiết mục khởi màn hần lại quay về vị trí cũ, đứng bên cạnh điệp mặc rồi hỏi “ thấy chưa ”

- thấy rồi sư phụ - điệp mặc như hiểu dụng ý của hần rồi đáp
- Thấy được là tốt! Tiếp theo con biết ta sẽ làm gì chứ - vẫn là một câu hỏi không đầu không đuôi
- Giết chết hai kẻ còn lại - điệp mặc phấn khích hét lên
- Chính xác! - hần mỉm cười gật đầu rồi lao về phía trước, nơi đó có hai người đang đứng trong sợ sệt ; quả thật hai người này rất sợ hãi, vừa rồi tên kia vậy mà chỉ dùng một chiêu đã lấy đi tính mạng đồng bọn của họ
- Hần lao đến rồi dùng tay không đánh vào thân thể hai người kia, tốc độ của hần tuy nhanh nhưng hai người kia cũng không phải hạng xoàng, cùng lúc hần đánh tới thì hai người kia đã thoát ra ngoài khiến cho chiêu tiếp theo của hần bị đánh vào không trung
- Chính là hiệu quả này - hần cười thầm một tiếng rồi lao đến người yếu nhất trong hai người, người này có tu vi nguyên anh kỳ trung kỳ ; một chiêu “ tinh thần thứ ” lần thứ hai được phát động, người tu sỹ này sau khi trúng chiêu như đờ đi một tý

Sau khi hần tỉnh dậy thì chỉ thấy ở chỗ Đan điền của mình có một lỗ thủng, một bàn tay nhuộm máu đang mọc từ trong đó ra ; quá hoảng hồn hần liếc mình một cái xuất ra nguyên anh của bản thân hòng chạy trốn nhưng không kịp

Tốc độ phi hành của nguyên anh tuy là nhanh nhưng làm sao nhanh bằng lôi độn của hần được, hần nhảy vào không trung rồi lòi ra một viên nguyên anh nhỏ to bằng ngón tay cái ; làm xong hần dùng thuật pháp của mình phong ấn nguyên anh này lại cho vào một hộp gỗ có sẵn

Nói về thuật phong ấn thì hần có vô số loại, muốn cho đối phương đau đớn có, muốn cho đối phương nói ra mọi sự thật cũng có, muốn cho đối phương ngủ yên một thời gian cũng có. Nhưng tất nhiên hần không hiện tới mức đó, phong ấn hiện tại của hần là một loại phong ấn mà hần cho là độc ác nhất

- luyện hồn thuật - một thuật luyện hồn của tu sỹ tu luyện sát đạo, là một thuật mạnh mẽ khiến cho người bị trúng phải đau đớn vô cùng ; cảm giác luyện hồn hần chưa từng nếm trải nhưng hần biết cảm giác này không dễ chịu chút nào
- Thế nào! - học được thêm điều gì chưa, hần dùng độn thuật thêm một lần nữa rồi trở về vị trí cũ, hần nghiêng đầu sang hỏi điệp mặc
- Đệ tử hiểu rồi! Đầu tiên phải tiêu diệt người yếu nhất bằng một đòn phủ đầu, sau đó khi đối phương bắt đầu đề phòng thì phải cố ý điệu hổ ly sơn, tách hai người kia ra rồi giết tên yếu thứ hai - điệp mặc Hưng phấn hét lên

- Người rất Thông minh - võ tam khen một câu, quả thật đó cũng là những gì diễn ra từ đầu tới giờ

- Người là người của đại thế giới - lúc này người kia thấy hấn sử dụng lời thuật thì hoảng hồn thốt lên, vì đơn giản một giới rất ít khi xuất hiện lời thuật ; mà dù có thì đã được đưa lên đại thế giới rồi không còn kẻ ngu nào lại ở lại đây, nên tên này khẳng định võ tam là người của đại thế giới

- Người nói đúng rồi! Chỉ có điều người phải chết - hấn nói xong thì lao về phía người còn lại

Thấy hấn không có vẻ gì là muốn bỏ qua, người kia biết chắc chắn phải có một trận chiến ; người mặc áo đen lúc này cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, cùng lúc đó một cây mạn Đà đã bao vây lấy hấn

- Thần nông tộc! Mai gia - võ tam cực kỳ bất ngờ, không ngờ ngay lúc này, chính tại nơi đây lần đầu tiên hấn nhìn được mạn Đà chân chính của mai gia

- Sư phụ! Mạn Đà của sư phụ - điệp mặc nhìn thấy một cây mạn Đà sinh trưởng từ phía sau người áo đen, nàng cũng cực kỳ bất ngờ ; nàng là kẻ chưa hiểu sự đời vì vậy khi thấy một cảnh mạn Đà thì tưởng là của hấn

Cùng lúc đó từ phía trái tim hấn càng mạn Đà cũng phát triển theo, chỉ cần nhìn qua cũng có thể thấy được đẳng cấp của hai cảnh mạn Đà này ; cảnh mạn Đà của võ tam nhìn to lớn và chắc khỏe hơn của hắc y nhân

- Người cũng là người của mai gia ta? - đối phương cực kỳ bất ngờ, không ngờ kẻ địch của hấn cũng là người của mai gia

- Gia tộc vì sao lại phái người tới đây? - võ tam ra giọng trưởng bối, nói đơn giản vì gốc mạn Đà của hấn là thuộc chi chính mà của hắc y nhân không phải là huyết thống chung cực của mai an tiên ; hấn chỉ có thể là chi phụ mà thôi

- thừa huynh gia, gia tộc không hề phái tại hạ tới đây! Là ta tự mình tới - hắc y nhân nhìn thấy cảnh mạn Đà của võ tam thì trong lòng cực kỳ run sợ ; “ nhìn qua là hấn cũng đủ biết đây chính là mạn Đà gốc của chi chính, là huyết mạch trực hệ của mai an tiên, nên hấn không dám cuồng vọng”

Gia tộc mai gia thần mộc tộc là một thế gia cực kỳ nghiêm khắc, phải nói đúng hơn là cổ hủ ; trong gia tộc chi chính với chi phụ luôn phân biệt một cách rành mạch rõ ràng, đó cũng là lý do vì sao mà hấn lại dám lớn lối như vậy

- Đà là người của gia tộc thì phải tự thân vận động, rất tốt - võ tam khen ngợi một câu

- Cảm ơn thế huynh đã khen ngợi - thấy đối phương khen ngợi mình, hắc y nhân cảm thấy tam thần được thả lỏng phần nào ; phải biết rằng chuyện này mà truyền về gia tộc thì thật không hay chút nào,

Hấn ra ngoài kiểm com thì không sao, tìm kiếm cơ duyên thì là tốt nhưng mà dám phục kích chi chính đó là một tội cực lớn, cho dù chưa thật sự động thân nhưng chỉ cần có một chút ý niệm thì hấn cũng đã mang một tội cực nặng rồi

- Vậy ta có thể đi chưa? - võ tam nhìn hắc y nhân một cái rồi nói

- Xin thế huynh cứ tự nhiên, chỉ có điều e rằng thế huynh không nên đi ra khỏi đây lúc này - hắc y nhân giọng hơi run run nói

- Vì sao? - võ tam không nghĩ tên này dám không cho hấn đi, chỉ có điều tên kia e sợ điều gì mới được

- không dấu gì thế huynh Phía trước có phục kích, toàn bộ khuôn viên của điệp gia xung quanh đã bị bao vây ; nói chung là hiện tại người của điệp gia không thể thoát ra ngoài được - hắc y nhân nhìn võ tam rồi phân trần

- Vậy sao? Cảm ơn người đã nhắc nhở, công này ta sẽ báo với thượng cấp - võ tam vỗ lỗ, hèn gì tên này lại ra vẻ sợ sệt như vậy, hoá ra xung quanh chỗ này đã có mai phục sẵn

“ điệp gia! Các người cũng đủ tàn nhẫn a!” Nghĩ lại lời nói của điệp phu nhân sát khí của hấn lại nổi lên ngàn ngạt, không ngờ hai tên chết dẫm điệp gia lại dám tính kế lên đầu hấn

Suy nghĩ một chút thì hấn cũng tỏ tường mọi vấn đề ; vợ chồng điệp gia chủ muốn hấn rời khỏi không phải vì mục đích tốt đẹp gì, phải nói đúng hơn là tất cả đều là mưu sâu kế hiểm của bọn họ

Thứ nhất: việc hấn ra ngoài lúc này có thể chính là pháo hôi của điệp phu nhân, nếu hấn bình yên ra khỏi đây thì điệp gia lúc này có thể nhàn đây mà chạy trốn, nếu hấn bị giết thì họ có thể xác định được phía này có mai phục ; lúc này bọn họ có thể lựa chọn con đường khác hoặc ở yên trong thành chuẩn bị

Thứ hai: nếu hấn chạy thoát được thì hấn chắc chắn sẽ báo lên thần nông tộc, rằng có kẻ giám mưu sát một trong những tộc nhân thuộc chi chính của thần nông tộc ; nếu việc này tới tai mai gia gia chủ thì chắc chắn một điều, con thịnh nộ của mai gia sẽ được giáng xuống, họ có thể nhân cơ hội này hoặc là chạy trốn hoặc là lấy công chuộc tội vì đã cố giúp đỡ và bảo vệ hấn

Nếu hấn chết thì càng có lợi cho điệp gia, việc hấn bị chết tại nơi đây có thể kéo theo một trường HẠO kiếp cho thanh trúc giới, mà họ là kẻ báo tin thì chắc rằng sẽ được thưởng, ít nhất chuyện cũ của họ sẽ không bị làm khó, hơn nữa họ có thể một lần nữa quang minh chính đại mà trở về gia tộc

Phải biết rằng dám giết hại một tộc nhân của chi chính thì không chỉ tộc trưởng của gia tộc đó nổi điên, mà có thể gây ra một trường phong ba lớn trong gia tộc, nó có thể đánh động đến cả đại trưởng lão của thần mộc tộc ra tay. Nói chung chuyện này càng bị xé ra to thì điệp gia càng có lợi

“Vậy thì vì sao diệp gia gia chủ lại muốn đẩy con cái hấn vào trường kiếp nạn này” chuyện này hấn nghĩ bằng đầu gối cũng ra được. Họ biết rằng võ tam sẽ không đồng với chuyện này, có chăng chỉ là tính mạng của một đứa con hèn kém diệp mặc ; một đứa con hầu như bị gia tộc vứt đi này giờ tự đứng lại có thể tu luyện, nhưng khi nghe võ tam nói thiên phú của nó cực kỳ kém cỏi thì họ đã quyết định vứt bỏ nó

- Các ngươi bắt nhân thì đừng trách ta bất nghĩa - võ tam lẩm bẩm một câu chỉ cho riêng mình nghe thấy rồi quay lại gõ một cái vào gáy của diệp mặc, tất nhiên hấn không có ý giết hại con bé mà chỉ là làm cho nó ngủ một vài ngày mà thôi

- Vậy ngươi có cách nào giúp ta thoát khỏi tai họa này không? - sau khi làm xong mọi việc thì hấn ôm diệp mặc trên tay rồi quay lại hỏi hắc y nhân

- Thiên huynh hãy giúp chúng ta diệt trừ diệp gia - hắc y nhân nêu ra ý của mình

- Được! - võ tam đồng ý, với những tên cặn bã giám tính toán lên đầu hấn thì nên chết đi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Cấm chế

Với một kẻ giám tính toán lên đầu hấn thì tất nhiên kẻ đó không thể sống sót, dù chỉ là một ý niệm thì cũng không thể. Đó chính là suy nghĩ của hấn ngay lúc này, hấn biết đâu rằng suy nghĩ của hấn đã bị thay đổi

- Thiên huynh! Tiểu đệ xin mạn phép được hỏi tên huynh! - hắc y nhân sau khi suy nghĩ một chút rồi nói

- Cứ gọi ta là tam ca là được! - võ tam đáp lại

- Vâng tam ca! Đệ là mai thiên thu, xin tam ca sau này nâng đỡ hơn - hắc y nhân cúi bộ y phục sát thủ ra rồi cúi đầu đáp

“Thần tộc chứa rất nhiều chi nhánh, mỗi một chi nhánh là một gia tộc đứng ra quản lý ; kẻ này tự xưng là tam ca ắt hẳn kẻ này là một trong ba người trẻ mạnh nhất trong tộc” đây là suy nghĩ trong lòng của mai thiên thu, thực chất thì hấn nghĩ vậy cũng đúng ; với một chi ngoại thất bé như hấn quả thật chưa bao giờ được tiếp xúc với nội tạng bao giờ

“Và lại cao thủ chi chính thường thì không bao giờ ở trong tộc, việc hấn gặp được một người bên ngoài rất có khả năng xảy ra” chỉ là gặp ở một giới diện thấp bé này quả thật hơi khó tin

- Ngươi nói kế hoạch của các ngươi đi! - võ tam tỏ vẻ không quan tâm

- Tam ca! Thực ra kế hoạch này không phải do đệ đứng đầu - mai thiên thu cúi đầu xuống một cái

- Ta biết! Theo ta đoán không lầm thì có lẽ là diệp gia -

- Tam ca tuệ nhãn như đuốc, đúng là việc này liên quan tới diệp gia nhưng không phải là nhân vật tầm thường trong diệp gia - có cơ hội võ nông ngửa, mai thiên thu tất nhiên không bỏ qua

- Là ai! Chẳng lẽ là một trong những nội môn đệ tử của diệp gia -

- Là một vị trưởng lão của diệp gia - mai thiên thu nhấn một cái thật mạnh

- Trưởng lão! - hấn hoàn toàn bất ngờ với câu trả lời này, “trưởng lão của một gia tộc xuất động, việc này không hề nhỏ à nha. Chẳng lẽ có đại sự gì đó xảy ra chăng?”

- Đúng vậy tam ca! Là một vị trưởng lão của diệp gia - mai thiên thu đáp lời

- Mai gia chúng ta xuất động bao nhiêu người - việc này nằm ngoài tính toán của võ tam, với việc mất đi cảnh lam Khuê thảo tuy nói là lớn chưa cũng chưa đủ để diệp gia xuất động một vị trưởng lão. Chẳng lẽ phía sau còn có chuyện gì

- Kể cả tiểu đệ là ba người - Mai thiên thu nghe giọng điệu của võ tam thì cảm thấy hơi chột dạ, hấn không dấu giếm đáp

- Các ngươi thật ngu ngốc! - võ tam hét toáng lên

- Xin tam ca chỉ bảo - mai thiên thu như cảm nhận được vấn đề trong đó, chẳng lẽ thật sự trong chuyện này có gì mờ ám

- Tên kia nói với các ngươi nguyên nhân chẳng!

- Trông lão điệp gia nói họ bị mất lam Khuê thảo nên cố tình xuống đây đòi lại - mai thiên vân giọng run run đáp
 - Một cảnh lam Khuê thảo sao? Các người có não không vậy, quả thật lam Khuê thảo có chút quý hiếm nhưng chẳng qua chỉ là một vật phẩm phụ trợ mà thôi. Đâu cần đích thân một vị trưởng lão hạ giới xuống đây như vậy, thế mà các người lại tin lời lão ta - võ tam giả bộ tức giận
 - Vậy là theo ý tam ca trong việc này chắc chắn có vấn đề -
 - Ta không biết nhưng chắc chắn là có vấn đề - võ tam giả bộ suy ngẫm, nói thật ra thì hẳn lúc đầu tình đi gặp nhóm người này, nhưng khi nghe mai thiên thu bảo là có một vị trưởng lão của điệp gia thì hẳn ngay lập tức bác bỏ ý niệm này
 - Vậy theo ý tam ca bọn ta nên làm gì - mai thiên thu run run cặp đùi, hẳn không ngờ chuyện này lại lớn như vậy ; lúc đầu bọn hắn cứ tưởng đây là chuyện nhỏ nhưng sau khi được võ tam chỉ điểm thì hẳn cũng nhìn ra được chút vấn đề
 - Tạm thời các người cứ nghe theo tên kia, tốt nhất là hành động một cách cẩn thận một chút. Về phía ta, ta sẽ cố gắng điều tra chuyện này cho rõ - võ tam thâm trầm đáp
 - Huynh không về cùng bọn ta - mai thiên vân nghe hắn nói vậy thì hỏi lại
 - Người bị ngu à! Đừng tưởng điệp gia cùng mai gia chúng ta nhìn có vẻ thân thiết nhưng thực ra trong đó không hề đơn giản như các người nghĩ. Ta mà về với người nói không chừng sẽ bị sập bẫy của mấy lão già kia ngay - võ tam tự suy diễn ra một cái lý do
 - Huynh trưởng nói đúng - Mai thiên vân cũng không phải là kẻ không hiểu biết, chỉ là hắn không ngờ rằng mình đang bị lừa mà thôi
 - Vậy huynh tính làm gì? -
 - Ta sẽ quay lại điệp gia, các người nên nhớ đừng làm chuyện gì quá phận. Với lại chuyện người gặp ta hôm nay không nên nói với người khác - võ tam chần chờ một lúc rồi nói
 - Vâng! Tiểu đệ hiểu - nói xong mai thiên vân mặc lại bộ y phục màu đen rồi chạy đi
 - Chuyện gì đang xảy ra? - võ tam không ngừng suy nghĩ, hẳn thật sự không biết việc gì cả ; việc lúc này hắn nói với mai thiên vân chẳng qua chỉ là nói dối mà thôi chứ thực chất hắn cũng chẳng biết chuyện gì. Nhưng hắn chắc chắn trong chuyện này phải có vấn đề
- Hắn thu thập hai cái xác kia một chút rồi ôm thân thể điệp mặc chạy vào rừng trúc, với hai cái túi trữ vật của hai tên kia tất nhiên hắn không muốn bỏ qua
- Mặc nhi! Dậy đi - sau một hồi không suy nghĩ ra vấn đề, hắn quyết định thử dò hỏi điệp mặc một chút. Thực ra hắn có thể trực tiếp sưu hồn con bé nhưng hắn không muốn làm như vậy
 - Sư phụ! - điệp mặc mơ màng tỉnh dậy, nhìn thấy võ tam bên cạnh nàng có chút trấn tĩnh lại
 - Ta hỏi người một vấn đề - võ tam nhìn điệp mặc nói
 - Vâng! Người cứ hỏi - nhìn thấy tâm tình của võ tam có vẻ không được tốt, nàng có vẻ hơi hoảng sợ đáp
 - Người có thật là người của điệp gia - võ tam nói
 - Vâng! Con là người của điệp gia - điệp mặc hơi phân vân, chẳng lẽ trong chuyện này có vấn đề
 - Ta thấy trong linh hồn của con có một cái cấm chế, ta nghĩ con không phải là người của điệp gia - võ tam nói một câu
 - Là sao? - điệp mặc như bước vào cõi u mê, nàng không hiểu sư phụ nàng đang nói cái gì
 - Ta bảo là con không phải là người điệp gia, người điệp gia đã hạ cấm chế lên người con, rồi thay đổi quá khứ của con. Thực chất con là ai ta cũng không biết - võ tam bịa ra một câu chuyện y như thật
 - Người bảo con.... không phải là người điệp gia - điệp mặc hoang mang tốt độ, nàng không ngờ sư phụ lại nói như vậy
 - Đúng!- võ tam trả lời chắc nịch
 - Vậy con là ai? - điệp mặc không phải là một đứa trẻ ngây thơ, chỉ là nàng đang gặp một con cáo già. Mà con cáo già này lại làm cho nàng tin tưởng, thế mới biết trình độ giả vờ của võ tam lớn tới mức nào
 - Ta không biết! Chính vì vậy chúng ta cần quay lại điệp gia - võ tam nói ra suy nghĩ của mình
 - Thứ nhất là tìm hiểu thân thể của con, thứ hai chính là tìm hiểu một vài vấn đề công khúc mắc trong lòng ta - võ tam chốt một câu
 - Vâng! Đồ nhi xin theo an bài của sư phụ - điệp mặc đủ Thoàng mình để hiểu vấn đề trong đó

- Ngày mai chúng ta sẽ quay lại diệp gia, con nên nhớ không nên tiết lộ cho bất kỳ ai câu chuyện của chúng ta hôm nay, với lại nếu cha mẹ con có hỏi thì cũng không nên nói ra chuyện này - võ tam trầm trọng nói

- Con nhớ rồi! Sư phụ - diệp mặc đáp

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85

Việc trở lại diệp gia là một điều ngoài ta muốn, tất nhiên đó cũng không phải là vấn đề gì quá lớn với hấn

Trong màn đêm u tối. Một đạo độn quang màu xanh đang hướng diệp gia trang phóng đến, đạo độn quang này không kiêng nể gì trận pháp bảo hộ của diệp gia mà xông thẳng vào trong

Có thích khách - một tràng hô hoang khiến cho toàn bộ diệp gia rung động. Cùng lúc đó những gia đình trong diệp gia không ngừng đổ xô về hướng mà đạo độn quang kia tới

Diệp gia chủ! Xin mở cấm chế cho tại hạ vào - võ tam hét lớn, thực ra với trình độ trận pháp của hấn thì hấn hoàn toàn có thể phá vỡ nó trong vòng vài phút, nhưng hấn không làm vậy; hấn vẫn muốn che giấu bản thân mình hơn, nhất là thời điểm hiện tại

Võ thiếu hiệp! Sao người còn chưa đi - vợ chồng diệp gia sau khi biết người tới là võ tam thì vô cùng ngạc nhiên

Bên ngoài đang bị bao vây, tại hạ không thể thoát ra được - võ tam trầm giọng đáp

Cùng lúc hấn nói xong thì trận pháp cũng được mở ra, tất nhiên chỉ đủ cho hấn lọt vào rồi sẽ khép lại như cũ

Võ thiếu hiệp! Chẳng hay bên ngoài đã bị bao vây - diệp phu nhân nghe hấn nói vậy thì hỏi lại

Đúng vậy! Toàn bộ khu vực này đã bị bao vây, ta nghĩ không sớm thì muộn, họ cũng sẽ tấn công vào đây - võ tam nhìn thấy biểu cảm như biết trước của diệp phu nhân thì hấn cũng đã hiểu đôi ba phần

Còn mặc nhi đâu - diệp phu nhân chỉ nhìn thấy hấn quay lại thì ngạc nhiên hỏi

Ta sợ việc mình trở về có trở ngại nên ta đã an bài cho nàng một nơi rất an toàn - võ tam giải thích

Thế cũng tốt - diệp gia chủ nghe thấy vậy thì đáp lời

Sau khi nói chuyện đôi ba câu thì hai bên cũng dần dần đi về đại sảnh của diệp gia

Bây giờ thiếu hiệp tính sao - ngồi xuống ghế gia chủ, diệp lão mở lời, diệp phu nhân thì đứng bên cạnh diệp lão

Ta muốn nhanh chóng trình báo chuyện này về diệp gia - võ tam trầm trọng đáp, trong giọng nói của hấn lộ ra sát khí không hề che giấu

Chuyện này...! - diệp gia chủ nghe vậy thì tỏ vẻ dè dặt chút áp ứng

Diệp gia chủ cứ yên tâm, tại hạ biết nặng nhẹ trong đó - thấy biểu hiện của diệp gia chủ cũng như diệp phu nhân thì hấn cũng hiểu được suy nghĩ của họ

Vậy thì tốt, chỉ có điều hiện tại chúng ta khó mà có thể ra ngoài hay truyền tin tức được - diệp phu nhân nói

Đây cũng là điều làm tại hạ khó nghĩ, thế cho nên tại hạ mới phải trở về đây xin giúp đỡ - võ tam phân trần

Chẳng lẽ võ thiếu hiệp không có cách nào truyền tin ra ngoài - diệp phu nhân bất ngờ hỏi lại. Với thân phận của hấn thì đáng lẽ ra phải có một phương thức truyền tin đặc biệt nào đó cho một vị trưởng bối trong tộc, chẳng lẽ tên này có vấn đề

Không phải là không có! Chỉ có điều e rằng nếu ta dùng nó thì cả thanh trúc giới này sẽ bị xóa sổ mất - võ tam tỏ vẻ khó giải thích

Cái gì! - diệp gia chủ bật dậy khỏi ghế, hai mắt lão trợn ngược lên nhìn có vẻ bất ngờ nhìn hấn

Không có gì phải ngạc nhiên cả, quả thật ở trong tộc ta rất ít tiếp xúc với người khác. Ngoài sư phụ ra thì không ai biết rằng ta có tồn tại, trừ hoàng kim bảng có đề tên ra thì chắc cũng không ai biết có tên ta tồn tại - võ tam giải thích

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Hải vực

Võ tam sau khi về phòng của mình thì không ngừng suy tính, hiện tại hắn không biết được cuộc nói chuyện của vợ chồng điệp gia nhưng hắn cũng đoán được lời mờ ám ba phần

Bây giờ với hắn chuyện mà hắn quan tâm nhất chính là thân phận của mặc nhi, hắn biết mặc nhi không phải là con cháu điệp gia, cũng không phải là người của thần mộc tộc. Mà nàng là một người của gia tộc khác, chỉ có điều cảm chế trong thức hải của nàng quá mạnh mẽ, hắn không thể phá giải nó được, tạm thời hắn chỉ có thể che dấu hành tung của nàng mà thôi

Không biết kế hoạch của họ là gì? Và mặc nhi là thứ gì trong kế hoạch của họ đây? - hắn trầm lâm bẩm

Phải chăng nàng là một con chốt thí cực kỳ quan trọng, cũng chỉ có vậy mới có thể giải thích được những chuyện xảy ra với nàng - qua những gì hắn biết thì hắn đưa ra một kết luận mà bản thân cho là đúng nhất

Với việc cảm chế trong thức hải của nàng có thể khiến nàng mất dần ý thức, cũng như quên đi mọi chuyện trong quá khứ. Nhưng với cảnh lam Khuê thảo mọi chuyện sẽ tạm thời được đình chỉ, tất nhiên nó chỉ mang tính phụ trợ ngăn chặn một phần mà thôi. Nếu không thể giải quyết sớm thì nàng ắt hẳn sẽ biến thành ngu ngốc

Đại trưởng lão điệp gia, đại trưởng lão mai gia, đại trưởng lão của Trịnh gia, ba gia tộc đứng đầu trong ngũ tộc của thần mộc tộc đều dính líu đến chuyện này. Phải chăng họ đang có âm mưu gì đó? Phải chăng cuộc chiến nội bộ của thần mộc tộc đã đến lúc cao trào nhất - suy nghĩ mãi mà chưa ra kết quả hắn quyết định tạm thời gác lại chuyện này đi

Đã tới lúc mở ra hải vực rồi - trong quá trình này hắn vẫn không ngừng tu luyện, trước mắt chính là ngưỡng cửa để hắn bước lên một tầng thứ cao hơn

Với giới tu tiên của linh giới thì việc tạo thành hải vực mới được xem là tu chân chân chính, còn tầng thứ thấp hơn thì chỉ được xem là tu sỹ cấp thấp mà thôi

Quá trình mở ra hải vực hắn đã từng được chứng kiến khá nhiều lần, tất nhiên là qua mộng cảnh của các vị tu sỹ đi trước. Nhưng nó ít nhiều khiến hắn có thêm chút kinh nghiệm

Lại nhắc tới mộng cảnh, hắn lại nhớ tới mộng long. Con rồng khốn kiếp này sau vụ tai nạn ở nhân giới thì không biết hắn đã chạy đi đâu, hắn biết con rồng này đang ở trong cơ thể hắn nhưng hắn hoàn toàn không nhìn thấy sự hiện diện của nó ; hắn đã mấy lần cố gắng liên lạc với nó nhưng tất cả đều không của kết quả

Thôi kệ! Không thấy nó thì càn chờ phiền - hắn nói xong thì bắt đầu tiếp tục tu luyện

Nói về quá trình mở hải vực, thực ra chỉ đơn giản chính là phá vỡ linh hải rồi kiến tạo một cái khác lớn hơn một chút mà thôi. Lấy nguyên anh của bản thân làm nhân, dùng năng lượng của linh hải làm tường, mở ra hải vực. Đó chính là quá trình cơ bản của hải vực

Hải vực! Tên như ý nghĩa, chỉ đơn giản chính là tạo ra một cái không gian lớn hơn mà trong đó nguyên anh của bản thân sẽ làm chủ của nơi ấy, thuộc tính của nguyên anh sẽ là thuộc tính chính của hải vực sau này

Với hắn một kẻ mang tám nguyên anh với tám loại nguyên tố khác nhau, việc tạo hải vực sẽ có một áp lực cực lớn, khó khăn trong đó sẽ nhiều hơn so với người khác. Nhất là việc đồng hoá tám loại nguyên anh lại với nhau để tạo ra một cái hải vực, chuyện này có thể cực kỳ nguy hiểm

Tám thuộc tính, tám nguyên tố chính của thiên địa! Chẳng phải sau khi ta có thể thực hiện được hải vực thì hoàn toàn có thể bắt đầu tạo ra thế giới của mình rồi - hắn trầm lâm bẩm

Với tu sỹ linh giới việc tạo ra thiên địa của riêng mình chính là việc của tu sỹ đại thừa kỳ, vì chỉ có đại thừa kỳ mới có thực lực để dung hợp các loại thuộc tính khác vào hải vực. Với một kẻ mới tu luyện đến đỉnh nguyên anh kỳ chuẩn bị đột phá lên hoá thân kỳ chuyện này là chuyện viễn vông.

Tất nhiên những thứ này đều có ngoại lệ, với những kẻ sinh ra đã có linh hải chứa ba loại thuộc tính, hoặc những kẻ tu luyện hoá linh quyết của yêu tộc mà lấy nhiều loại thuộc tính thì chuyện này hết sức bình thường. Nhưng tất nhiên chưa có kẻ nào ngu như hắn, tự mình ôm trọn bát hoang, khiến cho việc tạo hải vực khó khăn lại càng chồng chất

Kim - mộc - thủy - hỏa - thổ - phong - lôi - băng, chọn cái nào trước đây? - hắn đang phân vân chuyện chọn một nhân tố chính để tạo hải vực

Trên thế gian này, nước chính là sự sống đầu tiên, hay có thể nói nếu không có nước thì mọi thứ coi như không tồn tại. Vậy chẳng phải mình nên chính thủy thuộc tính làm thuộc tính đầu tiên sao?

Nhưng không được! Nếu theo như khoa học địa cầu thì thế giới mới khai sinh chính là từ những hạt bụi trong dải ngân Hà tạo nên, chúng tích tụ lại rồi tạo ra mặt đất ; sau khi có mặt đất thì mới sinh ra nước

Cũng không được! Nếu chính thổ thuộc tính làm đầu thì sau này dị năng thuộc tính khó mà trộn lẫn vào được, phải biết rằng dị năng thuộc tính là sự cố hữu của trời đất, nếu bản thân tạo ra được ngũ hành thuộc tính trước thì rất có thể sự cân bằng khi tạo ra hải vực sẽ nằm ở vị trí bão hoà. Sau này bản thân khó mà thêm thuộc tính khác vào được

Có cách rồi!

Lôi thuộc tính sẽ bắt đầu mọi chuyện, chỉ có lôi thuộc tính mới có thể làm khởi nguồn cho các loại thuộc tính khác. Phải biết rằng lôi thuộc tính có một thứ mà không có thuộc tính nào khác có được ; đó chính là điện tích, chỉ cần mình tạo được lôi vực. Với điện tích mà lôi thuộc tính tạo ra, bản thân có thể dần dần dung hợp thổ thuộc tính vào trong

Thổ thuộc tính muốn gắn kết với nhau tất nhiên phải có lực vạn vật hấp dẫn, mà điện tích của lôi thuộc tính hoàn toàn có thể kích phát một cách xuất sắc điều này. Với điện tích có được cùng với thổ thuộc tính, bản thân đã tạo ra được một hải vực đơn giản rồi, sau đó xử thế mà thêm các loại thuộc tính khác, ắt hẳn bản thân sẽ thành công

Trước tiên cứ tạo lôi vực đã, sau đó rồi tìm một chỗ bế quan một thời gian, dung nhập các loại lực lượng khác vào

Cuối cùng hẳn cũng đã quyết định được phương hướng của bản thân, nói là làm bắt đầu từ lúc đó hẳn đã bước lên một tầm cao mới, tầm cao của tu sỹ linh giới

Hoá thân kỳ đang chờ đợi hẳn, và hẳn chắc chắn sẽ thành công, chủ có điều để tạo ra lôi vực hoàn mỹ chắc phải tốn khá nhiều thời gian

Trước tiên phải thông tin ra bên ngoài đã, kéo trong lúc đang bế quan đột phá mà chúng lại tấn công thì khó mà thành công được - nói xong hẳn viết hai lá thư rồi phóng đi, hai lá thư này một cho diệp gia gia chủ, một là dành tên nội gián ngoài kia

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86-2

Sau khi tổng hợp lại kiến thức của bản thân, hẳn đã tìm ra được con đường của bản thân. Lúc này thần thức hẳn đã xâm nhập vào trong kinh mạch, không ngừng xem xét linh hải của bản thân

Việc này nghe chừng hơi vất vả đây - hẳn lẩm bẩm một câu

Nếu linh hải chính của ta là lôi thuộc tính thì dễ dàng hơn chút rồi - đúng như hẳn đang nói, quá trình tạo hải vực sẽ liên quan tới linh hải chính, mà bất kỳ ai cũng sẽ lấy linh hải chính làm trung tâm để bồi đắp hải vực của bản thân

Như đã nói từ trước, hải vực chẳng qua là một thể lớn hơn linh hải, tất nhiên nó sẽ có mọi đặc tính của linh hải. Chỉ là hải vực sẽ lớn hơn rất nhiều, hiện nữa nó còn chứa đựng cả áo nghĩa của thiên địa

Những gì mà người tu luyện cảm ngộ được đều sẽ làm vật chất cho hải vực phát triển, hải vực thông qua người tu luyện sẽ không ngừng phát triển và hoàn thiện bản thân cho tới khi nó sẽ tạo thành một thiên địa riêng

Có thể nói người tạo được hải vực chính là người đã có được một thế giới riêng của bản thân, nơi mà người đó chính là bá chủ. Không nói đâu xa hai vị tổ tiên của Âu lạc tộc chính là hai người như vậy. Nhân gian song giới của họ sau khi được tách ra khỏi cơ thể đã tự thành một phần của thế giới, và trong thế giới ấy chính họ là những người mạnh mẽ nhất

Lại nói về võ tam, việc hẳn chọn lôi thuộc tính là thuộc tính đầu tiên, thì chính hẳn đang đối mặt với một điều khó khăn rất lớn. Linh hải chính của hẳn hiện này là thủy thuộc tính, chính vì vậy mà muốn đặt lôi linh anh vào đây, việc đầu tiên hẳn phải làm chính là phá hủy linh hải chính, đồng thời phá hủy luôn lôi linh hải

Lôi linh hải là một trong bảy linh hải ẩn của hẳn, lôi linh hải cùng lục đại linh hải khác đang ở thế bão hoà, nếu hẳn tự nhiên phá đi một toà thì rất có thể chuyện xưa lại tiếp diễn. Việc các toà linh hải mất cân bằng từng khiến cho hẳn một phen khổ đốn, vậy nên hiện tại hẳn không muốn lặp lại chuyện đó

Phá luôn cả tám toà linh hải sao? - đây là kết quả cuối cùng mà hẳn nghĩ ra được, nói thì dễ nhưng làm thì quả thực rất khó, việc đồng thời phá hủy cả tám toà linh hải rồi điều khiển các nguyên anh về Đan điền. Việc này không phải chỉ là khó khăn, nó còn là một sự độ kiếp của bản thân

Bắt đầu đi - nghĩ thì nghĩ vậy nhưng hẳn đã quyết định thì sẽ làm, cùng lúc hẳn nói xong thì cả tám viên nguyên anh trong cơ thể bắt đầu và chạm vào linh hải

Trong linh hải lúc này, tám viên nguyên anh như tám con thiêu thân không ngừng đụng vào bức tường trước mặt mình, chúng như lấy trứng trời đá hồng giải phóng bản thân ra khỏi kiếp tù đầy

Bình bình bình - những tiếng và chạm không ngừng vang lên trong linh hải, cảm nhận được độ khó khăn trong đó, hẳn biết rằng bản thân mình cần phải hỗ trợ bát đại nguyên anh ; nếu không chắc cả đời này chúng cũng không thể phá vỡ được chúng mất

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Hỗn độn lực

Ở đây nghe chừng cũng không an toàn lắm, thôi thì cứ vào trong đó rồi làm vậy ; đến lúc sắp xong thì ta lại trở về đây độ kiếp - suy ngẫm một chút vấn đề thiệt hơn, hẳn cuối cùng quyết định tiến vào không gian tổ địa của tổ tiên

Nói là không gian tổ địa, thực chất nó là không gian trong chiếc nhẫn mà tổ tiên để lại ; đó là vật duy nhất để chứng minh hẳn là người duy nhất còn sót lại của gia tộc, đó là vật kỉ niệm duy nhất mà tì ti để lại cho hẳn

Chiếc nhẫn kia, qua trường kiếp khốc liệt ở nhân giới ; cả chiếc nhẫn như được mài dũa lại một cách cẩn thận, nhìn chiếc nhẫn lúc này sáng bóng như thể nó được chăm sóc rất cẩn thận

Hình ảnh con rồng nhỏ uốn lượn trên chiếc nhẫn ngày càng đậm nét, từng chi tiết nhỏ được chạm khắc lên một cách sống động ; dường như là chiếc nhẫn này trong trường hạo kiếp kia cũng được tẩy luyện vậy

Từ ngày bước lên thế giới này, hẳn đã cảm nhận được chiếc nhẫn có sự thay đổi rất lớn ; chỉ là khi bước lên đây, do lo sợ kẻ ngoài rình mò, nên hẳn chưa từng một lần tiến vào trong đó xem xét

Phải biết rằng với một kẻ ngoại lai như hẳn, thì bốn phía đều chứa nguy cơ ; hẳn không có ý định xem nhẹ mạng sống của mình, cũng không có ý định rước thêm họa vào thân. Bởi vậy từ khi bước lên đây, khi hẳn chưa hiểu rõ thế giới này ; hẳn đã từng làm một kẻ ngu, một kẻ mất trí nhớ, mong sao trong thời gian ngắn ngủi này, thu thập được càng nhiều Thông tin càng tốt

Đến bây giờ, khi cảm thấy được có chút an toàn, thấy được bản thân có chút thực lực bảo vệ mình ; thì hẳn mới bắt đầu dám đưa nó ra ánh sáng

Bước vào không gian của chiếc nhẫn, khung cảnh vẫn như xưa, toàn bộ kiến trúc của tổ địa dường như chẳng có chút thay đổi gì. Những ngôi nhà trống vắng, đồ nát đã chứng minh cho sự tàn khốc của chiến tranh

Phụ thân, mẫu thân, các vị thúc bá ; con trở về thăm mọi người đây - hẳn quỳ xuống vái lạy ba cái rồi đứng dậy

Hẳn bước đi, men theo con đường cũ tới một quảng trường lớn ; quảng trường này chính là trung tâm của toàn bộ tổ địa này, vì vậy hẳn quyết định đi tới đây để chuẩn bị cho việc vẽ hoá thần đồ

Thực chất thì hẳn chẳng có suy nghĩ gì khác, hẳn chỉ nghĩ là mong rằng các vị tổ tiên của gia tộc, có thể thấy được hẳn ngày ngày đang không ngừng cố gắng tu luyện, mong rằng các vị trưởng bối an lòng

Tiến đến trung tâm quảng trường, hẳn ngồi xuống rồi bắt đầu quá trình vẽ hoá thần đồ

Quá trình vẽ ra hoá thần đồ hẳn cũng đã sơ lược nắm rõ, bát quái trận hẳn cũng đã hiểu rõ, khó khăn duy nhất của hẳn chính là phải khắc áo nghĩa của các nguyên tố lên trên hoá thần đồ

Bắt đầu thôi! - hẳn đem thần thức của bản thân tiến vào Đan hải

Dùng linh lực làm mực, dùng Đan hải làm giấy, lấy bát quái làm nền, lấy bát anh làm chủ, vẽ ra thần thức đồ, khắc dấu ấn lên thần đồ, thiệu hồi thần vật - đó là tất cả các bước mà hẳn cần làm để hoàn thành hoá thần đồ, bước lên hoá thần kỳ

Linh lực bát anh, động! - hẳn hét lớn một tiếng, đồng thời huy động lực lượng từ tám nguyên anh trong linh hải

Một luồng lực lượng tám màu từ tám viên nguyên anh bắt đầu chảy xuống Đan điền, cùng lúc đó linh lực từ Đan điền của hẳn bắt đầu tràn ra khỏi khu vực Đan hải

Lúc này Đan điền của hẳn tràn ngập linh lực đủ màu sắc, chúng do không chịu sự khống chế của hẳn nên bắt đầu gây loạn ; theo tính tương sinh tương khắc của mình, chúng bắt đầu đánh nhau loạn xạ

Nhìn thấy tình thế có chút không ổn, nhưng hẳn không thể làm gì, nói đúng hơn là hẳn chẳng muốn động tới chúng vì đây chính là một trong những thử thách lớn nhất mà hẳn cần phải vượt qua

Do thân thể hân chứa quá nhiều dạng linh lực, cho nên việc đầu tiên hân phải làm chính là đồng nhất chúng lại, việc hân đang làm bây giờ chính là muốn đồng hoá một số lượng linh lực nhất định, sau đó lấy chúng làm mực để vẽ trận đồ

Phải biết rằng nếu hân dùng đơn thuần một loại linh lực nào đó, thì chắc chắn sau này hân sẽ phải hối hận ; với linh lực tương sinh thì không gây nguy hại, nhưng nếu đó là tương khắc thì chắc chắn thân đồ sẽ vỡ

Hỗn độn lực - đây là cách gọi của hân lúc này, hân cần tạo cho mình một nguồn linh lực hỗn độn, có thể chịu đựng được tất cả các loại nguyên tố

Với sự bá đạo căn nguyên của linh lực trong cơ thể hân, việc cắn nuốt linh lực hệ khác chắc chắn sẽ xảy ra ; nhớ năm xưa hân từng thấy loại linh lực cuồng bạo này trong cơ thể, hân đã từng sợ hãi rất lâu. Việc nó có thể tự động sinh sôi, tự động cắn nuốt đó là lý do chính khiến tu vi của hân tăng nhanh tới vậy

Nhưng điều đó không có nghĩa là không nguy hiểm, theo ước tính của hân, tỉ lệ thành công của quá trình định hỗn độn lực này chỉ là 50% ; thực chất thì trước đó hân chưa từng nghĩ mình sẽ làm theo cách này. Với mộng long trong tay thì hân không cần vất vả như vậy để tiến lên hoá thân kỳ, nhưng nay lại khác, mộng long mất tích đồng nghĩa với việc hân cần phải đi một con đường khác

Việc hân có thể làm lúc này chính là tiết chế những luồng linh lực từ nguyên anh chảy vào Đan điền, sao cho chúng nằm ở thể cân bằng hoặc ít nhất là không để cho bất kỳ một luồng linh lực nào vượt quá khả năng khống chế

Đan hải hỗn độn lúc đầu, giờ đây càng ngày càng yên lặng hơn đôi chút ; nói là yên lặng, thực ra đây chỉ là cách nhìn của hân, việc rất cả các luồng linh lực đều có tính tương sinh tương khắc nhau nên, với lại hân đã cố tình tiết chế lượng linh lực đi vào nên toàn bộ linh lực trong Đan hải đang ở thể cân bằng

Lúc này linh hải của hân sau khi ổn định đã chia thành 8 cực riêng biệt, chúng tuân theo định luật tương sinh mà tạo ra một trận đồ ngũ hành tam thiên tạm thời ; với vòng trong là vòng luân hồi của ngũ hành, còn bao quanh bên ngoài là tam dị linh ; còn chính giữa là một vùng trống

Quả thật không hề đơn giản - nhìn thấy hình ảnh này, hân thầm thở dài một tiếng “quả đúng là không hề đơn giản một chút nào”

Nhìn như mọi thứ đang đi vào quỹ đạo, nhưng quỹ đạo này là điều hân không hề muốn thấy ; trong vùng trống trung tâm kia không hề xuất hiện một luồng linh lực hỗn độn nào khiến cho hân cảm thấy bức mình

Phải chăng mình đã sai ở bước nào đó - hân tự hỏi, trước đây hân đã từng suy diễn rất nhiều lần, tuy rằng tỉ lệ trong đó chỉ có 50% nhưng dù thất bại đi chăng nữa thì ít nhất cũng đã thấy có được một tia hỗn độn lực

Quả nhiên suy tính và thực tế luôn hoàn toàn khác biệt! - hân thầm thân một câu

Phải chăng nên từ bỏ, phải chăng nên đợi tới ngày tìm thấy mộng long - dần dần tâm lý của hân bắt đầu có chút muốn thoái lui

Thay vì ngơai cứ cố chấp như vậy! Tại sao không buông bỏ? Tại sao không vứt đi? Đúng vậy! Tại sao mình không từ bỏ - từ địa ngục xa xăm, từng câu nói trong lòng hân dường như được phóng đại lên gấp trăm lần ; chúng không ngừng khuyên ngăn hân từ bỏ, chúng không ngừng làm cho hân mê muội

Dần dần, tâm lý hân có chút không vững ; việc khống chế linh lực càng ngày càng yếu, khiến cho Đan hải mất đi sự cân bằng vốn có

Vì sao ta không từ bỏ? - hân cứ mãi lăm bắm câu này, mặc cho Đan hải bắt đầu nổi sóng

Tại vì ngơai còn có nhiệm vụ phải làm - từ sâu trong thức hải, một giọng nói vang lên ; cùng với đó vô số hình ảnh không ngừng lướt qua trong trí óc hân

Cảnh gia đình ly tán, dòng tộc bị tàn sát ; chiến tranh giữ nhân yêu hai tộc tại dị giới, hình ảnh những vị giai nhân mà hân từng hứa sẽ đi tìm ; cảnh nhân tộc ở nhân giới chiến đấu cùng thiên kiếp và cuối cùng là hình ảnh của một dòng sông băng đang tỏa ra Hàn khí ngất trời, sát khí lạnh thấu xương

Đúng vậy! Vì ta còn rất nhiều việc phải làm, nên ta không thể buông bỏ ; ít nhất là không phải hiện tại, không phải lúc này..... mộng long! Cảm ơn ngơai - sau cùng hân thốt lên một câu, rồi bắt đầu lấy lại ý thức

Nhưng lúc hân lấy lại được ý thức thì Đan hải cũng đã ở tình trạng sắp vỡ, lúc này những luồng linh lực cuồng bạo không ngừng tàn phá Đan hải của hân

Không xong rồi! - nhận được sự nguy hiểm đang ập đến, hân chỉ còn cách cố gắng ngăn những luồng linh lực bên ngoài tràn về Đan hải

Khai sinh hỗn độn lực - hân không còn cách nào khác, chỉ đành cố đắm ăn xôi, dùng rất cả sức lực của mình áp đặt lên linh lực bên trong Đan hải ; khiến cho chúng điên cuồng cắn nuốt nhau nhằm giảm tải áp lực cho Đan hải

Linh lực bên trong Đan hải vì có được sự cổ vũ của hân nên càng thêm điên cuồng, tám luồng linh lực cứ thế xông vào cắn nhau chí chóe

Cùng lúc hân đang không ngừng tiết chế luồng linh lực cuồng bạo bên trong Đan hải ; lúc này cả tổ địa bỗng dung bùng sáng hẳn lên, lấy vị trí của hân làm trung tâm, lúc này bốn phương tám hướng bắt đầu tạo ra một vòng thái cực khổng lồ

Vòng thái cực khổng lồ này lấy toàn bộ quảng trường làm trung tâm, xung quanh vòng thái cực này chia thành tám khu vực khác nhau, phân biệt theo từng khu phân biệt, màu sắc của chúng cũng cực kỳ rõ ràng

Nếu hấn thấy được hình ảnh này, hấn chắc chắn sẽ thốt lên “bát quái thiên kỳ trận đồ”, đây là trận đồ hấn chiếu theo để tạo ra thánh đồ của bản thân ; chỉ tiếc hấn không được nhìn thấy

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Trùng Phùng

Hào quang chiếu rọi! Lúc này cả tổ địa như bùng sáng lên bởi bát quái trận, những màu sắc khác nhau từ bát quái trận như thể mà trời cứ bay lượn khắp vùng trời

Lấy hấn làm trung tâm, đồ hình âm dương cứ xoay vòng, cùng với đó đồ hình bát quái bên ngoài cũng theo đó mà chuyển động theo ; âm dương trận quay theo chiều kim đồng hồ, còn bát quái trận quay theo hướng ngược lại

Cứ sau một khoảng thời gian, âm dương trận bắt nhịp được với bát quái trận thì sẽ có một tia sáng thoát khỏi trận bàn, xâm nhập vào cơ thể hấn

Bên trong Đan điền

Trước khung cảnh tán loạn của Đan hải lúc này, hấn thật sự bó tay, hấn hiện tại chỉ cố gắng làm sao có thể điều chỉnh lại tiết tấu của dòng linh lực ; chỉ có điều linh lực trong cơ thể hấn hiện tại hoàn toàn không do hấn kiểm soát nữa

Cứ thế chúng xông vào nhau cắn nuốt như thể cả thế giới này đều là địch thủ vậy, hỗn độn lực thì không thấy đâu, chỉ thấy trong Đan hải lúc này có tới tám con hung thú khát máu ; tất cả cứ điên cuồng xông vào cắn xé nhau

Phải làm sao đây? - hấn thật sự hết cách

Nếu chuyện này cứ thế tiếp diễn, rất có thể cả Đan điền của mình cũng không chịu nổi! - hấn lăm lăm trong với thức

Hấn hiện tại đang ở một tình thế cực kỳ nan giải, nếu không mở cửa cho linh lực bên ngoài tràn vào thì quá trình sinh hỗn độn lực sẽ không thể tiếp tục, nhưng nếu cứ cho chúng tràn vào thì đám quái thú điên cuồng kia sẽ không ngừng lại. Đây là một con đường không có điểm dừng, bây giờ hấn có hai lựa chọn

Một là cứ tiếp tục như vậy cho tới khi có thể khai sinh ra hỗn độn lực, hoặc là mãi mãi hấn sẽ ở tình trạng này

Hai là chấm dứt ngay quá trình này, quay về làm một tu sĩ nguyên anh kỳ ; sau này khi tìm thấy mộ long thì tiếp tục đột phá

Cứ tiếp tục thế này thật sự không ổn, chưa nói tới hỗn độn lực có sinh ra được hay không ; nếu quá trình này cứ tiếp diễn thì Đan hải của mình có thể sụp đổ bất cứ lúc nào - nhìn cảnh này, hấn cuối cùng cũng đưa ra quyết định an toàn

Chấp nhận dừng cuộc chơi, tuy rằng có chút khó khăn, nhưng hấn chấp nhận ; thà rằng tu vi sẽ có một thời gian không tăng tiến, còn hơn là sẽ Chết tại nơi này

Hoá thần kỳ! Ta sẽ tới nhưng không phải bây giờ - nói xong hấn đóng cửa tất cả các kinh mạch lại, không cho bất kỳ luồng linh lực nào tiếp tục tiến về phía Đan hải

Ài! - hấn thở dài một tiếng, nhìn Đan điền bắt đầu ổn định lại thì hấn biết quyết định của mình vừa rồi là đúng đắn

Chuyện gì đang xảy ra? - sau khi nhìn thấy Đan hải ổn định, hấn chuẩn bị thoát ly Đan hải thì bỗng dưng hấn phát hiện ; hấn hiện tại không thể thoát ly khỏi Đan hải, hay nói đúng hơn, thần thức của hấn đang bị giam cầm trong thân thể mình

Đoạt xá - cố tìm mọi cách để thoát khỏi trạng thái nội thị mà không thể, bỗng dưng trong thâm tâm hấn nghĩ tới một trường hợp đang xảy ra

Bản thân hấn từng có hai lần xuyết chết vì đoạt xá nên trong thâm tâm hấn luôn sợ hãi điều này, những lần trước trước khi có một luồng thần thức khác xâm nhập, hấn đều nằm trong hoàn cảnh này. Chỉ khác một điều là lần này hấn không ở thức hải mà là đang ở Đan điền

Tâm trạng có chút hoảng loạn, hấn không ngừng tìm kiếm luồng thần thức khác bên trong cơ thể hấn, lướt qua tất cả mọi nơi trong cơ thể mà vẫn không nhìn thấy bóng kẻ muốn đoạt xá ; cũng không nhìn thấy bất kỳ một dấu hiệu nào cảnh báo rằng có luồng thần thức nào khác đang cố xâm nhập vào cơ thể

Đi hết một vòng kinh mạch, vượt qua linh hải, thức hải, kiểm tra tất cả các đường kinh mạch dù là nhỏ nhất vẫn không nhìn thấy bóng kẻ địch đâu

Chuyện quái gì đang diễn ra vậy? - hấn hoang mang tột độ, tâm thần hấn đã bị dày vò từ lâu ; bỗng bây giờ lại thêm chuyện này, hấn dường như đã tới

giới hạn của chịu đựng

Àm! - một tiếng nổ lớn vang lên trong cơ thể hắn, một luồng linh lực cực lớn xông tới phá hủy luôn tầng ngăn cách mà hắn đã xây dựng từ trước

Luồng linh lực cực lớn kia theo kinh mạch tất cả đổ về Đan điền, khiến cho Đan điền vốn đang yên đang lành tự nhiên náo nhiệt hẳn lên

Không phải vậy chứ - hắn lắm bẫm, không ngờ linh lực của hắn lại tự động phá quan

Không đúng, chính xác hơn là nguyên anh của bản thân tự nhiên hoạt động, chúng không hề nghe sự sai khiến của hắn mà tự động tụ tập vào Đan điền

Vốn sau quá trình toái Đan kết anh, thì tất cả linh hải của hắn đều bị phá hủy, thay vào đó là tám viên linh anh. Tám viên linh anh sau khi linh hải biến mất thì dường như đều ở vị trí cũ, chỉ có một viên mà hắn chọn làm chủ tu sẽ tiến về thiên linh cái

Chỉ có điều, lúc này không hiểu sao chúng lại tụ tập về đây như thể tất cả đều bị một thế lực nào đó thao túng vậy

Tám nguyên anh sau khi tụ tập về đây, những dòng linh lực có mặt trước đó như có linh tính, chúng không ngừng tụ tập về phía nguyên anh cùng hệ với bản thân

Tám nguyên anh sau khi hấp thu hết lực lượng công lại trong Đan điền, chúng lại bắt đầu hành động. Tám viên nguyên anh lấy trung tâm Đan điền làm chuẩn rồi bắt đầu quay tròn

Cùng lúc tám viên nguyên anh quay tròn, bên ngoài vòng bát quái bắt đầu có dị động; từng tia sáng lúc này không chờ đến điểm nữa mà cứ ào ào xông vào trong cơ thể hắn, theo đường kinh mạch của hắn tuôn chảy vào Đan điền, rồi tập trung vào các nguyên anh

Chuyện gì đang xảy ra - lúc này hắn mới cảm nhận được sự bất lực cũng như sai sót của bản thân

Bất lực chính là nhìn nguyên anh tự động hành động mà không thông qua hắn, chúng như được lập trình sẵn để làm chuyện này vậy, còn sai sót chính là không phải có luồng thần thức nào xâm nhập vào cơ thể hắn, mà chính là dòng linh lực từ bên ngoài kia. Dòng linh lực kia dường như tuân theo một định luật nào đó, chúng chẳng hề nghe theo sự tu luyện của hắn mà cứ xông vào cơ thể như đây là nhà của nó vậy

Chẳng lẽ chúng muốn tự mình hoàn thiện “bát quái thiên linh trận”? Chẳng lẽ bản thân mình trước giờ luôn bị kẻ khác thao túng? Chẳng lẽ mọi suy nghĩ của mình, mọi việc mình làm đều được an bài từ trước?

Là kẻ nào đang thao túng mình? Kẻ nào đang điều khiển chính mình? - đến lúc này cuối cùng hắn cũng đã hiểu, bản thân hành động từ trước tới giờ đều là làm theo lệnh của kẻ khác; tất cả mọi suy nghĩ, mọi hành động của hắn đều được lập trình sẵn cho hắn bước đi

Mặc kệ cho hắn hoài nghi, bát đại nguyên anh vẫn không ngừng xoay chuyển; vừa di chuyển, chúng vừa thả ra những dòng linh lực vào giữ trận đồ rồi hoà chung lại theo nhịp độ

Dần dần, phía giữa trận đồ bắt đầu xuất hiện một loại lực lượng có hai màu xanh trắng, hai loại lực lượng này từ khi xuất hiện cũng bắt đầu xoay tròn tạo thành một đồ án âm dương

Âm dương bát quái trận! - hắn hoang mang thốt lên, đây đích xác là âm dương bát quái trận mà hắn từng được xem trong điển tịch; là loại pháp trận phong ấn cực kỳ mạnh mẽ, nghe nói loại pháp trận này khi bố trí hoàn thành có thể phong ấn được cả một giới diện

Hắn từng nhìn thấy nó một lần và cũng nhờ hình chiếu của nó mà hắn diễn sinh ra “bát quái thiên linh trận” mà hắn muốn vẽ, hắn chỉ muốn vẽ lên pháp trận đơn giản kia nhưng không ngờ kẻ thao túng hắn lại muốn vẽ ra “âm dương bát quái trận” trận pháp cấm kỵ kia

Tiểu tử! Còn chần chờ gì nữa mà không ra tay - từ bên ngoài tổ địa, một giọng nói hùng hồn vang lên; giọng nói này tới tai hắn càng khiến hắn ngậy đại

Vì sao ta phải làm! Ta thà chết chứ không làm con rối của kẻ khác - sau một chút hoảng hốt, hắn định thần lại rồi hét lớn

Tiểu tử hậu nhân! Ngươi không muốn gánh vác trách nhiệm này - giọng nói kia vang lên với giọng đờm buồn

Ai là hậu nhân của ngươi? Ngươi là ai?

Ngươi không muốn làm, ta cũng bắt ngươi làm - giọng nói kia dường như chẳng để ta gì tới hắn, từ không gian bên trong Đan điền, lúc này bỗng xuất hiện một ảo ảnh

Ảo ảnh kia biến thành những tia sáng rồi bắt đầu xâm nhập vào thần thức của hắn

Cùng với đó, thần thức của hắn chợt đau như búa bổ, cơn đau này hắn chưa bao giờ được cảm nhận qua lần nào

Có làm hay không?

Không!

Thật cứng đầu? - nói đoạn, những tia sáng lại càng dữ dội hơn

Có làm không?

Thà chết cũng không?

Hậu nhân không có cốt khí như ngươi thì nên chết đi! - ảo ảnh kia dường như cũng chẳng có chút kiên nhẫn, nó dường như chẳng bận tâm tới mạng sống của hắn, những tia sáng lúc này càng dữ dội hơn

Thà chết cũng không.... làm!

Băng nhi Bái kiến tổ tiên - lúc này từ không trung, một ảo ảnh khác xuất hiện; ảo ảnh này một thân trắng muốt, Hàn khí bức nhân

Ti ti - nhìn thấy hình ảnh này hắn thốt lên nghẹn ngào

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Đối Thoại

Ngươi tới đây làm gì? - không quá bất ngờ trước sự xuất hiện của ảo ảnh màu trắng kia, lão chẳng thềm quay lại hỏi

Tổ tiên ngài đang đánh đập em trai ta, vậy theo ngài ta nên làm gì? - ảo ảnh màu trắng dường như cũng quen thuộc với cách nói này rồi, nàng ta nói

Con mắt nào của ngươi thấy ta đang đánh đập nó? Phải chăng ngươi tu luyện tới hoa mắt rồi? - chùm sáng kia vẫn không có dấu hiệu dừng lại, theo thời gian những tia sáng cứ lao vào thần thức võ tam mặc kệ cho hắn đã nằm rạp xuống vì đau đớn

Ngài thật không muốn dừng tay? Phải chăng ngài muốn động thủ cùng ta? - ảo ảnh màu trắng càng ngày càng chân thực, giọng nói của nàng cũng trở nên đang thếp hẳn lên

Trăm năm qua chúng ta vẫn đánh nhau đấy thôi! Có bao giờ ngươi thắng được ta đâu - tia sáng kia theo thời gian cũng bắt đầu cô đọng lại, hiện ra là một vị trung niên nhân áo xanh, trên trán vị trung niên nhân này khắc hình một mặt trăng bị khuyết

Dù không thắng được ngài, nhưng ngài cũng không làm gì được ta - ảo ảnh màu trắng dần cô đọng lại thành một thiếu nữ xinh đẹp, chỉ có điều Hàn khí cùng sát khí của nàng thì không hề che dấu

Hậu nhân không có chí cầu tiến, Âu lạc tộc dần sa sút là đúng - lão thở dài một tiếng rồi nói

Lạc long tộc đã bị tận diệt rồi! - thiếu nữ áo trắng nói một cách chậm rãi, giọng điệu của nàng đượm buồn

Cũng đúng! Hậu nhân của ta giờ chỉ còn lại ngươi và hắn - trung niên nhân không có cãi lại, lão chỉ vào võ tam đang nằm trên mặt đất nói

Ngài không muốn báo thù sao? - thiếu nữ áo trắng trong lòng uất hận, là một người con của gia tộc, mắt nhìn cả tộc nhân bị sát hại mà không thể làm gì

Muốn! Đương nhiên ta rất muốn - lão nghe thấy thiếu nữ kia hỏi có muốn báo thù không? Tất nhiên là lão muốn, không những muốn báo thù những kẻ gây ra tội ác này; mà lão còn muốn diệt sạch gia tộc của chúng

Tại sao ngài lại không ra tay? - nhìn thấy được sát ý trong lòng người trung niên, thiếu nữ áo trắng có chút ngơ ngẩn

Ngươi biết rồi mà vẫn còn cố tình hỏi, phải chăng ngươi muốn chọc giận ta? - người đàn ông trung niên hét lớn

Đúng vậy! Ta muốn chọc giận ngài, không những thế ta còn muốn giết chết ngài - cô gái áo trắng không chút sợ hãi nói

Ngươi không giết nổi ta, cho dù là ai; khi bước chân vào đây cũng không giết nổi ta - người đàn ông trung niên ngạo nghễ đáp

Nhưng ngài không thể ra ngoài? Vậy ngài cũng chỉ là một con ếch ngồi dưới đáy giếng mà thôi! Một con chó trong nhà, một con cá trong đầm - thiếu nữ áo trắng mỉa mai

Vốn ta chỉ là một con ếch, nên khi lớn lên ta cũng chỉ ước mình là ếch mà thôi - người trung niên nghe vậy thì ánh mắt có chút sáng lên, nhưng sau đó ánh mắt kia lại thay đổi

Nhưng vẫn còn cách khác mà! Chỉ cần ngài nguyện ý, thì chuyện báo thù cũng chỉ cần 1 đêm - thiếu nữ áo trắng dường như không muốn bỏ qua

Điều đó là không thể! - người trung niên quả quyết

Chỉ cần ngài không ngăn cản ta, cứ xem như ngài không thấy gì ; mọi tội nghiệp sau này ta sẽ gánh hết, ngài không liên can gì cả. Như vậy không những có thể báo thù, mà ngài sau này cũng chẳng cần ở đây nữa- thiếu nữ áo trắng tiếp tục nói

Si tâm, mộng tưởng! - người trung niên quát lớn

Đúng như người nói! Chỉ cần làm như vậy thì có thể báo thù, làm như vậy ta có thể rời khỏi đây ; nhưng người đã nghĩ tới hậu quả chưa? Người đã từng nghĩ tới tương lai của hậu nhân chưa? - trung niên nhân nhìn thiếu nữ áo trắng hỏi

Chỉ cần có thể báo thù! Dù ta phải chết ta cũng chấp nhận, cho dù để ngàn đời hậu nhân sau này phi nhỏ, ta cũng chấp nhận - thiếu nữ áo trắng nói

Người còn quá ngây thơ! Quả thật không biết kẻ ngu nào lại nói cho người biết bí mật này - trung niên nhân nhìn thiếu nữ áo trắng một cách thương hại

Chính ngài đã từng nói với ta như vậy, nhớ năm xưa ngài vì muốn khuyên giải ta mà không ngừng nói ; nào là bí mật này có thể làm mọi thứ, dù muốn diệt toàn đại thiên thế giới cũng có thể, vậy mà trăm năm sau ngài lại lật lọng - thiếu nữ áo trắng khinh bỉ nói

Nói cho người biết, thứ đang phong ấn nơi này không đơn giản chỉ là một con hung thú, mà nó còn là một con hung thú có thể tận diệt thế giới, đến cả chân tiên ở tiên giới cũng chỉ có thể phong ấn nó mà không thể diệt sát nó, người nghĩ người có thể điều khiển nó hay sao? - trung niên nhân chỉ trích

Ta không quan tâm, nó có tận diệt thế giới đi chăng nữa thì chỉ cần nó giúp ta báo thù thì ta nguyện hi sinh bản thân, cho dù đang mạng sống này cho nó thì cũng được - thiếu nữ áo trắng quả quyết

Người vẫn không hiểu! Vậy thì người cũng chẳng cần hiểu nữa - trung niên nhân sau khi nói xong, từ trên không trung bỗng xuất hiện một sợi xích, chúng không ngừng tuôn xuống rồi quấn chặt lấy thiếu nữ áo trắng

Sau khi không còn một kẻ hở nào thì bỗng chúng siết lại ; người thiếu nữ áo trắng biến mất trước mặt lão, cuối cùng trong không gian này chỉ còn lão cùng võ tam

Nếu người có thể ngộ ra nó, thì người hoàn toàn có thể báo thù mà không cần tới con hung thú ấy - lão nhìn thân hình người thiếu nữ kia biến mất thì lâm bầm

Đã đến lúc người nhận sứ mệnh của mình rồi - nói đoạn, lão bỗng tiến đến bên thân của võ tam rồi nói nhỏ

Tỉ ti - võ tam hét lớn một tiếng, nhưng bóng hình người thiếu nữ đã không còn tồn tại nơi này nữa

Yên tâm đi! Tỉ ti của người mạnh hơn người tưởng tượng nhiều, nếu nàng không muốn chết thì chẳng có mấy kẻ có thể giết được nàng

Lão là ai? Lão đang làm gì ở đây - hần nghe vậy thì có chút yên tâm

Ta là ai không quan trọng, quan trọng là người phải hoàn thành trận đồ của mình đi, nếu không sau một thời gian sau, người sẽ không có cơ hội nữa đâu - trung niên nhân nhìn hần rồi nói

Ta sẽ không làm, trừ khi người trả lời cho ta một số vấn đề - võ tam ra giá

Được nhưng chỉ được trong vòng ba câu - trung niên nhân đáp lời

Tỉ ti ta còn sống

Nàng sống rất khỏe mạnh, cho dù truyền cho người một nửa huyết mạch thì nàng vẫn rất mạnh

Bất hoang thần đạo là con đường ngài truyền cho ta

Là ta ở trong này ngộ ra, sau đó truyền cho người ; nhưng cũng khá khen cho người, vậy mà người cũng nghĩ tới nó

Trận pháp này là phong ấn trận

Đúng! Nó là trận pháp phong ấn cực mạnh, có nguồn gốc từ tiên giới

Được rồi! Ta đã hiểu

Bắt đầu đi

Sau khi hần hỏi xong thì mọi thắc mắc cũng đã được giải đáp, hần biết bản thân mình không thể tránh khỏi số mệnh này

Không bằng cứ làm, lỡ như làm lão ta phát ý, khiến cho mình nhận không ít đau khổ nữa

Mọi thứ cần ta đã làm cho người, người chỉ cần dõi theo nó mà tu luyện, sẽ cố ngày người vượt qua ta, đứng trên đỉnh của thế giới

Nói xong lão lại hoá thành một tia sáng rồi dung nhập vào thân thể của võ tam, cùng lúc lão biến mất, trận pháp bên ngoài cũng dừng lại, tất cả chúng biến thành những tia sáng chui vào trong người hắn

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Hoá thần đồ

Âm dương bát quái trận đồ - không biết từ lúc nào nó đã ở trong đầu hắn, chúng không chỉ chân thật tới từng đường nét, mà nó còn có thần thái cực kỳ kỳ diệu; ngắm toà trận đồ này mà khiến tam thần hắn như bị cuốn vào trong đó

Hắn như một kẻ bị dặt dây, cứ từng bước từng bước mà vẽ hết toàn bộ trận đồ, toà trận đồ đồ sộ được tạo thành từ vô số đường nét; toàn bộ chúng đều rất hoàn thiện giống như hình ảnh mà hắn được nhìn thấy

Đây là thần trận - cảm nhận được khí tức cổ xưa từ trận đồ mà hắn vừa vẽ ra, tuy chưa hoàn thành nhưng khí tức ấy vẫn khiến hắn bị cuốn sâu vào trong đó

Sau khi họa xong linh trận, hắn bắt đầu khắc linh văn của bát linh vào đó; vì đã chuẩn bị từ trước nên việc khắc linh văn này diễn ra cực suôn sẻ

Sau khi khắc linh văn, hắn lại một lần nữa khắc lại áo nghĩa cho từng linh vật. Một công việc mất khá nhiều thời gian, sau hai ngày mệt mỏi, miệt mài cố gắng thì cuối cùng hắn cũng hoàn thành được bước cuối cùng của trận đồ

Vất vả thật - hắn thở ra một hơi dài

Bước tiếp theo có lẽ là độ kiếp, tiến giai hoá thần kỳ; chỉ có điều không biết lần này độ kiếp sẽ khủng khiếp thế nào nữa

Những thời khắc độ kiếp với hắn hay bất kỳ người tu chân nào, cũng khắc sâu vào trí não họ; sợ hãi là điều tất yếu, nhất là với những người đã từng chứng kiến nhiều lần lời kiếp như hắn

Còn chần chờ gì nữa, bắt đầu hoá trận đi - lão tổ tiên thấy hắn thở dài, như là đã thành công rồi thì nhắc nhở

Hoá trận? - hắn nhắc lại câu nói của lão

Ngươi không hiểu?

Không hiểu! - hắn trả lời một cách trung thực, theo những gì hắn biết thì phải hợp nhất với linh vật của huyết thống để bước lên hoá thần, chứ chưa từng nghe tới việc hoá trận bao giờ

Đề ta giải thích cho ngươi nghe vậy - lão tổ tông dường như cũng chẳng có ý trách móc hắn; cũng có thể lão biết hắn không hề biết chuyện này

Những kẻ khác vẽ trận đồ chỉ đơn giản là lấy huyết mạch của tổ tiên làm gốc, lấy hình chiếu linh vật của người đi trước làm mẫu, lấy linh lực của bản thân để hoá trận đồ triệu hồi linh vật. Còn ngươi thì hoàn toàn khác, linh vật huyết mạch của ngươi đã trốn mất, long linh huyết mạch không còn đồng nhất với thân thể; vì vậy mà không thể làm theo cách thường được

Và lại đây là thần trận, một loại trận pháp cổ xưa; muốn hoàn thành trận đồ này ngươi cần phải dùng máu huyết của mình tế lễ, dùng thân thể của mình làm vật dẫn

Ta có chút Thông rồi! Nhưng linh vật mà ta triệu hồi là gì? - hắn có chút không hiểu hỏi

Bát hoang linh vật, tất cả ngươi đều có thể triệu hồi. Ngoài ra còn một thứ nữa, nhưng khi đến lúc đó ngươi sẽ thấy; nhưng ta chắc chắn một điều là linh vật này thuộc hàng cao cấp, vượt xa cả long linh là ngươi từng có được - lão tổ tiên giải thích

Thứ gì có thể mạnh hơn cả thánh thú - hắn trước giờ cứ nghĩ thánh thú là tồn tại chí tôn rồi, không ngờ còn có tồn tại còn kinh khủng hơn cả thánh thú

Chẳng lẽ là thần thú trong truyền thuyết? - hắn hỏi

Thần thú! Ngươi nghĩ ngươi là ai mà dám mơ ước được ngự trị thần thú; thần thú là tồn tại mà bất kỳ tộc đàn nào cũng đều phải cúng Bái, hướng chi tộc chúng ta cũng không phải tiên thần tộc. Mà thần thú có tồn tại trên đời này hay không thì không ai biết, lấy đâu ra mà cho ngươi triệu hồi

Cũng đúng! Có lẽ bản thân ta quá tham lam rồi - hắn tuy bị mắng nhưng cũng không cảm thấy khó chịu

Mất thời gian quá, mau bắt đầu đi - lão tổ tông dường như không có hứng thú với chủ đề này lão nhắc nhở

Nhưng ta không biết phải làm thế nào cả? - hấn phân trần

Trích máu từ trong cơ thể mình, trộn lẫn cùng linh lực của linh vật ; khắc lại trận pháp một lần nữa, nên nhớ mỗi lần khắc xong một linh trận thì ngươi phải để lại một tia thần thức ở lại đó

Tại sao lại để lại một tia thần thức, chẳng phải ta đã có nguyên anh ngự trị rồi sao?

Nguyên anh sau khi hợp nhất với linh vật, rất có thể sẽ bị linh vật đồng hoá và chiến hữu ; nếu không cẩn thận rất có thể chính ngươi sẽ bị linh vật kia khống chế ngược lại. Ngươi nên nhớ linh vật là vật thật, có có ý thức riêng tuy rằng nó là do ngươi tạo ra, nhưng nó không phải là bản thân ngươi ; làm gì thì cũng phải để lại một đường lui cho mình, ngươi hiểu chưa

Ta hiểu rồi - hấn đáp lại rồi bắt đầu làm theo

Có kinh nghiệm từ lần trước, lần này công việc của hấn diễn ra nhanh hơn hấn. Chỉ sau một ngày thì hấn đã hoàn thành khắc huyết linh lên trận đồ

Xong chưa? - nhìn thấy hấn có vẻ thoải mái lão tổ tông hỏi

Xong rồi! - hấn đáp

Trước khi ngươi trở về, ta muốn nói chuyện với ngươi một chút - lão tổ tông nhìn hấn nói

Có chuyện gì xin ngài cứ nói - hấn đáp

Chuyện về hung thú kia, ta mong rằng ngươi sẽ không nói cho bất kỳ ai biết, kể cả tỉ tỉ ngươi

Vì sao?

Với một sức mạnh vô biên như nó, ta không nói thì chắc ngươi cũng hiểu. Đang có vô số kẻ thèm khát sức mạnh ấy, mà sức mạnh này có lẽ ngoài ta và ngươi, hiện tại không có ai có thể khống chế được

Ta biết

Việc thứ hai! khi không phải lúc thật sự cấp bách, nguy hiểm tới tính mạng thì không được sử dụng nó ; với sức mạnh của bát linh chắc cũng đủ cho ngươi từng hoành đại thiên thế giới rồi. Không phải vạn bất đắc dĩ thì không nên thả nó ra ngoài

Ta hiểu

Việc thứ ba! Kể từ bây giờ ngươi không được nhận bất kỳ ai làm sư, không được gia nhập bất kỳ tông môn nào ; mà phải phát dương quang đại lạc vân tông ta

Lạc vân tông?

Đúng vậy! Là lạc vân tông mà chính ta đã tạo ra, nếu có thể hãy một lần nữa dựng lại tông môn này tại đại thiên thế giới

Được!

Thứ tư! Sau khi đủ thực lực, hãy giúp ta cũng như toàn thể lạc gia báo thù

Ta đồng ý!

Với những điều hấn cần và sẽ làm, tất nhiên hấn sẽ đồng ý. Chỉ có điều kèm theo đó cần một số điều kiện, điều kiện này thì có chút đơn giản ; đó chỉ là những thắc mắc trong lòng hấn mà thôi

Lão là ai? Có cần hệ gì với lạc vân tông?

Ta là trưởng môn đầu tiên của lạc vân tông, cũng như là người khai sáng ra giới tu chân của nhân giới thứ nguyên

Lạc vân lão tổ? - hấn thốt lên ngẹn ngào, không ngờ hấn lại được gặp lạc vân lão tổ ở đây

Vì sao tổ tiên lại ngự trị chốn này? - sau khi biết thân phận lão, tất nhiên ngữ cảnh của hấn cũng phải thay đổi

Ta ở đây là vì mục đích “ bảo vệ phong ấn ”

Phong ấn! Phong ấn thứ gì?

Phong ấn một con hung thú cổ đại

Nghe nói người đã từng bước lên tiên giới?

Ta đã từng bước lên tiên giới! Chính vì vậy ta mới ở đây

Ngài đã chết?

Không! Đây chỉ là một tia linh hồn của ta, thực chất ta vẫn tồn tại ở tiên giới ; chỉ có điều phần linh hồn này của ta không thể rời khỏi đây

Kẻ thù của chúng ta là ai?

Là dạ xoa tộc, là linh tộc, là được tộc. Không là toàn bộ đại thiên thể giới

Toàn bộ đại thiên thể giới! - câu trả lời của lạc vân lão tổ khiến hấn dựng tóc gáy

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Diệt gia xuất chiến

Phải chăng lúc ta luyện hoá xong trận pháp này ngài sẽ rời đi?

Thực chất thì mọi nguồn sức mạnh của ta đều đã dung nhập vào trận pháp này, nên khi người đồng hoá được âm dương bát quái trận này, thì cũng là lúc ta phải rời đi

Cả lạc long giới tồn tại chỉ để phong ấn nó? - đây là câu hỏi cuối cùng, cũng là câu hỏi mấu chốt nhất của hấn trong những câu hỏi kia

Thực ra lạc long giới chỉ là một cánh cổng mà thôi, còn con hung thú kia nằm ở một nơi khác ; chỉ là khi cánh cổng này mở ra, rất có thể con hung thú kia lại xuất hiện trên dương gian

Đến cả tiên nhân cũng không thể tiêu diệt được nó sao?

Không phải là không tiêu diệt được, mà cái giá để tiêu diệt nó ; ta cũng như toàn bộ tộc nhân tại tiên giới không thể trả nổi. Đành phải tạm thời giam cầm nó tại nơi đây, nếu như nó xuất hiện tại tiên giới thì dễ, chỉ có điều linh trí của nó cũng không thấp ; suốt bao năm qua nó không hề có ý định bước lên tiên giới một chút nào. Chính vì vậy bọn ta không công cách nào khác, đành giam nó tại nơi đây

Nó tên là gì

Thực linh thú

Thực linh: cắn nuốt linh lực vạn vật! Hấn thốt lên kinh hoàng, tuy rằng chưa nhìn thấy nó ; nhưng chỉ nghe tên của kia đã khiến hấn dựng cả tóc gáy rồi

Hậu nhân đã hỏi xong, kính chào tổ tiên ; hậu nhân đi trước - nói xong không chờ lạc vân lão tổ nói, hấn trực tiếp rời khỏi

Hi vọng con đường của người đi sẽ bằng phẳng, một ngày nào đó người bước lên tiên giới. Lúc đó.....

Lúc này trong căn phòng tối, người thanh niên vẫn đang đã tọa nhập định ; bỗng dưng người thanh niên mở mắt ra, hấn nhìn quanh một vòng rồi nhìn lên trời xanh

Cũng tới lúc rồi! Thiên kiếp mau tới đây - hấn hét lên một tiếng rồi bắt đầu công phá cảnh giới hoá thần kỳ

Thiên kiếp của hoá thần kỳ chính là sự tẩy lễ của hấn, tuy rằng trong lòng sợ hãi nhưng vẫn phải đối mặt. Chứng đạo hoá thần đồ là một bước cực kỳ quan trọng, việc này không những liên quan tới tu vi hiện tại, mà còn ảnh hưởng tới tương lai của bất kỳ người tu chân nào

Cùng lúc hấn dồn toàn bộ linh lực chuẩn bị đột phá hoá thần, lúc này trên trời cao cũng bắt đầu ùn ùn mây đen ; từ một vùng trời yên bình, lúc này toàn bộ bầu trời đã bị bao phủ bởi một vòng xoáy khổng lồ

Trong vòng xoáy có những tia chớp không ngừng loé sáng, không những thế cũng quanh nó xuất hiện vô số đốm sáng đủ màu sắc ; khiến cho không ít người ở thanh trúc giới tò mò không ngừng

Bảo địa sắp xuất thế sao? - cảm nhận được thiên địa nguyên khí không ngừng quay cuồng, diệt gia chủ nhìn lên bầu trời thì thào

Tuy rằng ta không tin lắm, nhưng theo thiên triệu kiểu này thì ắt hẳn là bảo địa sắp xuất thế - diệt phu nhân cũng đồng tình nói

Cùng lúc đó bên ngoài diệt gia, cũng có không ít người nhìn lên bầu trời, cảnh tượng vòng xoáy lớn này không thể che dậy đi khí tức tang thương của nó

Là bí bảo xuất thế - cùng lúc điệp gia chủ thốt lên, ngoài xa kia cũng có một người đồng thanh thốt lên

Trưởng lão! Chẳng lẽ bí bảo sắp xuất thế - cùng lúc đó, một người thiếu niên bên cạnh cũng lên tiếng hỏi

Theo như khí tức lúc này? Ất hẳn là bí bảo sắp xuất thế - trưởng lão điệp gia cũng không đầu điểm trả lời

Các người đã làm xong việc ta giao chưa? - như nhớ lại điều gì, trưởng lão điệp gia quay lại hỏi người thanh niên

Đã hoàn tất thưa trưởng lão! - người thanh niên cúi đầu đáp, trong lòng có chút Hưng phấn

Tốt! Các người làm rất tốt - điệp trưởng lão khen ngợi một câu

Cảm ơn trưởng lão khen ngợi! - người thanh niên cúi xuống tạ ơn

Còn ba người của mai gia, ngài tính xử lý thế nào? - người thanh niên kia hỏi lại

Giết cỏ phải diệt tận gốc, tránh hậu họa về sau - trưởng lão điệp gia âm trầm nói

Nhưng họ là người của mai gia, lỡ như có chuyện...

Người không cần lo lắng, chúng đúng là người của mai gia, nhưng chúng chỉ là chi thứ thấp kém trong mai gia mà thôi; hơn nữa ở đây đã có ta lo liệu, người còn lo lắng cái gì?

Vâng! Đệ tử phụng mệnh - người trung niên kia nghe vậy thì đáp lời, ngay sau đó hẩn biến mất trong màn đêm

Còn hai người các người, theo ta xông vào điệp gia trang - điệp trưởng lão nói xong thì hoá thành một đốm sáng, bay vào điệp gia trang. Cùng lúc hai vị thanh niên kia cũng đuổi theo

Trong điệp gia trang

Vờ kịch cũng đã tới lúc hạ màn - điệp gia chủ nhìn thấy ba đốm sáng lao tới phía mình thì, thì thầm nói

Đã 10 năm rồi, ta cũng nhớ đại thế giới lắm rồi - điệp phu nhân đáp lại

Sau khi hai người thân thờ xong, thì cũng là lúc ba đốm sáng kia hạ xuống trước mặt ba người

Kính chào trưởng lão! Điệp gia chủ cúi đầu xuống một cái thật sâu nói, cùng lúc đó điệp phu nhân cũng cúi đầu xuống

Vờ kịch này hai người làm rất đạt! - trưởng lão điệp gia khen ngợi

Tạ trưởng lão khen ngợi - điệp gia chủ cùng điệp phu nhân đồng thanh đáp

Tại sao ta không thấy điệp mặc - điệp trưởng lão ngó nghiêng một vòng, ngoài nhìn thấy điệp thanh cùng điệp thiếu bảo lại không thấy điệp mặc nên có tình hỏi

Trưởng lão yên tâm, mặc nhi đang ở một nơi rất an toàn - điệp gia chủ đáp lời, cùng lúc đó lão thầm thở ra một hơi thật sâu

Mấy hôm trước may mắn trước khi tên kia bẻ quan, hẳn đã nói cho lão biết địa chỉ của điệp mặc phòng bát Trắc, nếu không thì lão hôm nay thật không biết nói sao - lão thầm nghĩ

Cũng tốt! Chỉ cần nó còn trong tay các người thì tốt rồi - điệp trưởng lão cũng không muốn tra xét nhiều lão nói

Trưởng lão yên tâm! Khi cần thì nó sẽ có mặt - điệp lão gia đáp lời

Ta nghĩ chúng ta tạm thời nên rời xa chốn này một thời gian, dù gì thì bí bảo muốn xuất hiện cũng cần tới dăm bữa nửa tháng. Nhân cơ hội này tiêu trừ hết mọi hậu hoạn cho điệp gia, cũng như phong bế Thông tin ra bên ngoài là tốt nhất - điệp trưởng lão ra lệnh

Vâng! - vợ chồng điệp gia cùng điệp thanh, điệp thiếu bảo đáp

Điệp gia nghe lệnh! Toàn bộ xuất kích - điệp gia chủ hét lên một tiếng, tiếng hét của lão vang lan ra toàn bộ điệp gia trang

Cùng lúc tiếng xuất kích vang lên, hàng ngàn đốm sáng từ dưới điệp gia bay lên không trung, họ hướng về phía điệp gia chủ cúi đầu một cái rồi xuất phát

Chúng ta cũng đi thôi! - điệp trưởng lão ra lệnh, rồi hoá thành một đốm sáng màu xanh lao đi

Đi thôi - điệp gia chủ nhìn thấy điệp trưởng lão đi trước, lão lên tiếng nói một câu

Vâng! Thừa phụ thân - diệt thanh cùng diệt thiếu bảo đáp

Hai con hãy ở lại đây, cuộc chiến này hai con không nên can dự vào ; hãy giữ sức mà tranh giành bí bảo - diệt lão nhìn hai con mình một cái rồi nói nhỏ

Nhưng! -

Không nhưng nhị gì cả, nên nhớ ta cùng mẫu thân con chịu khổ suốt 10 năm nay, tất cả là vì nó ; không lẽ bảo bọn ta đáng không cho đám người kia, như vậy có đáng không. Là diệt gia thì thế nào, tất cả đều nói dựa trên thực lực - diệt gia chủ nói tiếp

Còn một điều nữa, hấn đang ở trong diệt gia trang, nếu có cơ hội hãy trừ khử hấn đi- diệt gia chủ nói xong thì cũng hoá thành một vệt sáng phóng lên trời cao

Phụ thân, mẫu thân bảo trọng - sau khi diệt phu nhân rời khỏi thì hai người đồng thanh đáp

Tì ti! Bây giờ chúng ta làm gì - diệt thiếu bảo quay lại hỏi diệt thanh

Tạm thời chúng ta rời khỏi đây trước, dù sao chuyện này cũng phải chờ cả tháng trời, chi bằng đi đón mặc nhi trước - diệt thanh suy nghĩ một chút rồi nói

Còn võ tam, phụ thân dặn là phải tiêu diệt hấn - diệt thiếu bảo bắn khoăn

Với tu vi của hấn thì không cần hai chúng ta quan tâm làm gì, với lại tên kia Thông hiểu trận pháp, có thể sau này sẽ có ích - diệt thanh lên tiếng

Hơn nữa việc đón diệt mặc và bảo vệ nó khỏi tay đám người kia mới là chuyện quan trọng - diệt thanh nói tiếp

Đây là ý của phụ thân! - diệt thiếu bảo suy nghĩ một chút rồi nói

Đúng vậy! - diệt thanh đáp, nói xong nàng cầm tay diệt thiếu bảo rồi hoá thành một đạo độn quang bay vào trong rừng trúc

Cùng lúc hấn bắt đầu đột phá, ở gia tộc lớn còn lại của thanh trúc giới đang xảy ra những cuộc chiến nảy lửa ; một bên là diệt gia, một bên là hai gia tộc của thanh trúc giới

Lúc này diệt gia có sự hỗ trợ của diệt trưởng lão nên ưu thế hoàn toàn nghiêng về diệt gia, hơn nữa hai vị diệt gia chủ cùng phu nhân bộc lộ toàn bộ thực lực khiến cho hai gia tộc kia điêu đứng. Bọn họ đang ở tình thế ngàn cân treo sợi tóc

Thật không ngờ, mỗi lần võ tam đột phá đều đem lại kết quả không tốt cho nơi chính hấn đang đặt chân ; nhớ năm xưa ở nhân giới, lần đầu tiên hấn độ lõi kiếp thì toàn bộ nhân giới bị diệt sạch

Lần này cũng không ngoại lệ, lúc hấn đột phá thì cũng là lúc bí địa xuất hiện ; cuộc thanh trừng máu tanh nhất lịch sử thanh trúc giới cũng diễn ra, có thể sau lần thanh trừng này thanh trúc giới Sẽ không còn lại gì

Quả thật hấn là tai ương của mọi nơi hấn đặt chân đến

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92

Lại nói tới việc võ tam độ kiếp ; không ai ngờ rằng vì xúc tiến lõi kiếp mà bát linh đã tạo ra một vòng xoáy trong không gian ; vòng xoáy không gian khiến cho linh khí điên cuồng tạo lỗ hổng, khiến cho bí bảo mà diệt gia thèm khát bao lâu nay xuất hiện sớm hơn dự kiến

Người diệt gia cứ ngỡ thiên kiếp này chỉ là hình ảnh của bí bảo xuất hiện, họ không biết rằng kẻ làm nó xuất hiện lại là một tên không có tên tuổi như võ tam. Cũng vì không biết điều này mà họ chẳng thèm đi tìm nguyên nhân, cứ thế mà đi đồ sát tất cả các gia tộc khác ở thanh trúc giới, nhằm chiếm đoạt bí bảo thành của riêng

Suy cho cùng là tại võ tam ; hấn đã khiến cho hàng vạn người ở thanh trúc giới, đầu thai sớm hơn dự kiến, hấn là chất xúc tác cho một cuộc thanh trừng đẫm máu nhất trong lịch sử thanh trúc giới

Hấn đang ngồi đó, hấn không biết mọi chuyện đang diễn ra ;mà nếu có biết, hấn chưa chắc đã quan tâm, mạng của những tộc khác ở thanh trúc giới có liên quan gì tới hấn đâu, hấn vẫn phải hồn nhiên bước lên hoá thần kỳ ; trước là tăng cho bản thân chút thực lực, sau là tạo bước đệm cho bản thân bước lên cảnh giới cao hơn

Cứ ngỡ việc thiên kiếp giáng xuống, sẽ có vô vàn kẻ theo dõi và cảm thán ; nhưng cuối cùng, lần hấn độ kiếp lịch sử này chỉ có đúng 1 người dõi theo. Người đó không ai khác chính là diệt mặc, đệ tử của hấn

Sư phụ! Ngài cố gắng lên - trong rừng trúc, một thiếu nữ ngồi trên mỏm đá, nàng nhìn về vòng xoáy lớn đang nuốt chửng thế gian kia, trong lòng không ngừng lo lắng

Sư phụ nhất định sẽ thành công - nàng tự an ủi chính mình, nhưng vẫn không thôi lo lắng

Phía trong diệp gia

Hắn vẫn ngồi đó, sau khi hoàn thiện được đồ án, rồi quay trở về đây; hắn vẫn ngồi yên lặng, hắn đang chờ lời kiếp tới

Ầm - Và cuối cùng nó cũng tới, một tia sét đầu tiên từ vòng xoáy lao xuống diệp gia; xung quanh diệp gia, một đợt thiên kiếp phá hủy luôn cả trận pháp mà diệp gia dựa vào

Ầm, ầm, ầm - tiếp tục là ba đạo thiên lôi oanh tạc thẳng vào diệp gia trang, khiến cho toàn bộ diệp gia trang tan hoang; chỉ còn lại một căn phòng nhỏ trơ trọi, nằm sâu phía trong diệp gia

Ngũ hành trận vẫn còn xài tốt - người thiếu niên trong ngôi nhà nhỏ nhìn khung cảnh xung quanh rồi bất giác cười nói

Ầm ầm ầm... - từng tiếng oanh tạc như muốn phá hủy tất cả, nhưng cuối cùng lại bị căn nhà nhỏ hấp thu tất cả, cho tới khi lượt lời kiếp thứ nhất kết thúc

Lấy lời luyện thể quả là một ý không tồi chút nào! - sau khi đợt thiên kiếp thứ nhất qua đi, võ tam nhìn lên trời xanh thì thầm

Mặc nhi à! Nhìn cho kỹ, đây là tất cả khả năng mà sư phụ con có được - hắn lẩm bẩm một tiếng rồi ném ra một phong thư, phong thư theo gió bay vút vào trong rừng trúc; nơi đó có một thiếu nữ đang nhìn lên trời

Nhân tộc quả là toàn những kẻ điên, may thay tất cả đã chôn vùi dưới dòng sông lịch sử, nếu không nói không chừng đại thiên thế giới lại có một phen hoảng loạn vì độ điên cuồng của họ - hắn thầm thân một câu, lấy lời luyện thể đây là cách mà nhân tộc dị giới làm để rèn luyện bản thân, chống đỡ thiên kiếp; không những lấy lời lực mà họ còn lấy phong lực, thủy lực, hỏa lực... để rèn luyện bản thân

Trong lúc chờ đợi thảo họa gặp hồng tri, làm cốc nước cho tỉnh táo đã - hắn đưa tay tạo ra một cốc nước rồi thành thoi nhâm nhi như trà vậy

Đùng đùng đùng - tiếng sấm rền vang, lôi điện Bắc ngang trời, báo hiệu đợt thiên kiếp thứ hai giáng xuống, vùng trời từ màu đen như mực, bỗng hoá thành năm màu sắc khác nhau vây quanh toàn bộ vòng xoáy

Không có thứ gì mới hơn sao? - với kinh nghiệm độ kiếp của hắn, nhìn thấy cảnh này hắn cũng đoán được đôi phần thiên kiếp sắp kéo xuống là gì rồi

Ngũ hành lôi kiếp! Chán ngắt vậy, không có thứ gì khác hơn chút sao - hắn ngán ngẩm nhìn lên bầu trời rồi thu trận pháp ngũ hành lại

Hắn biết rằng trận pháp của bản thân đã hoàn toàn vô dụng trước ngũ hành lôi kiếp hợp thể này, ngũ hành lôi kiếp hợp thể, mỗi kích đánh ra đều mang theo lực lượng của ngũ hành

Những kẻ tu luyện nhìn thấy cảnh này, e rằng đã thân trời lay đất; chỉ là riêng hắn, hắn chẳng chút e sợ nào, ngược lại hắn lại càng có chút Hưng phấn

Các người lâu lắm rồi không ăn no nê, nhân cơ hội này mà ăn thật no nê - nói xong hắn ngồi xuống bắt đầu nhập định, mặc cho đợt lôi kiếp đầu tiên đã bắt đầu giáng xuống

Ầm - một đạo lôi kiếp năm màu, oanh tạc thẳng vào đỉnh đầu hắn, khiến cho tóc tai ngày đêm gội rửa của hắn bị cháy sém; không những thế toàn bộ quần áo của hắn sau kích đầu tiên kia đã bị thiêu sạch

Sâu phía trong thân thể hắn, khi đạo lôi kiếp đầu tiên của đợt thứ hai đánh xuống, hắn đã mở ra tâm cung của bản thân, mặc cho ngũ linh trước giờ hắn nuôi dưỡng vùng vẫy

Ngũ tâm của hắn hiện đang là nơi trú ngụ của ngũ linh, sau khi linh hải tan vỡ thì hắn đã chuyển tất cả chúng về đây. Trước đó hắn từng có ta định dung nhập chúng vào trong nguyên anh, nhưng nguyên anh của hắn dường như chẳng có ý định hấp thu chúng

Ngũ linh tương ứng với ngũ tâm, lúc này khi tâm cung mở ra, ngũ linh cũng bắt đầu đón đợi nguồn thực phẩm mới của bản thân

Thiên kiếp theo sự dẫn dắt của hắn, bắt đầu tràn vào kinh mạch, qua một vòng kinh mạch tất cả đều hướng tới ngũ phế, nơi đó chính là điểm cuối của cuộc hành trình tẩy luyện

Ầm ầm ầm - cứ thế các đạo lôi kiếp của đợt thứ hai cũng không ngừng đánh xuống, mỗi đạo lôi kiếp lại làm cho ngũ linh trong tâm cung thêm phần lớn mạnh

Hai ngày qua đi, khi đạo lôi kiếp cuối cùng của đợt thứ hai kết thúc; lúc này thân thể hắn như vừa được gột rửa, thân thể sáng bóng; mọi vết thương gần như lành hẳn, còn hắn thì vẫn ngồi đó quan sát ngũ linh trong cơ thể

Trong cơ thể hắn, lúc này tâm cung đã đóng lại, ngũ linh cũng bắt đầu thu lại khí thể của bản thân

Cũng tới lúc chúng đạo thần đồ rồi - hấn thăm nhủ một câu

Đây là phần khó khăn nhất đối với hấn, bao nhiêu kẻ tu luyện thường sẽ bị chết trong giai đoạn này, giai đoạn mà thần đồ của bản thân liên kết với thiên địa nguyên khí

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93

Thiên địa nguyên khí lúc này dường như bắt đầu ngưng đọng!, hấn biết chuyện sắp tới là gì, chỉ là hấn không biết quá trình đó xảy ra thế nào mà thôi

- thần đồ cùng thiên địa nguyên khí hợp nhất thành một, hay nói đúng hơn thần đồ của hấn bắt đầu kết nối với thiên địa nguyên khí, cũng chính là việc từ nay hấn có thể tự nhiên điều động thiên địa nguyên khí mà không cần sử dụng bất kỳ một khẩu quyết nào. Đó cũng là mục đích thực sự của hoá thần kỳ

Hoá thần đồ của hấn vốn dĩ lấy bát đại nguyên khí từ thiên địa, nên từ nay về sau nếu hấn có thể thành công thì hấn sẽ như một vị thần, nắm giữ tâm loại nguyên tố khác nhau trong trời đất. Nếu chuyện này mà công bố ra ngoài sợ rằng chính hấn sẽ bị cả đại thế giới đuổi giết mất

Ầm! Ầm! Ầm - một tiếng kinh thiên động địa vang lên, cùng với đó là một tia sáng từ chân trời lao tới

Cuối cùng người cũng tới! - hấn nhìn tia sáng kia càng ngày càng gần, cảm nhận được khí tức cực kỳ khủng bố không ngừng lao tới

Cùng lúc tia sáng kia lao tới, cả thanh trúc giới đều cảm nhận được khí tức hủy diệt từ trên thiên không!

Chuyện gì đang xảy ra? - cuộc chiến giữa các tộc đang diễn ra tới hồi gay gắt thì tất cả đồng loạt ngưng lại rồi ngược lên trời tự hỏi

Lúc này không ai nói với ai điều gì! Tất cả đều lao vút lên không trung nhằm ngăn chặn lại tia sáng không biết là gì kia

Tia sáng kia lao tới cực nhanh, nhanh tới nỗi hấn chỉ cảm thấy khí tức của nó như điện xẹt lao tới vị trí của hấn

Không lẽ lão thiên thực sự muốn tiêu diệt ta? - hấn hoảng hốt nhận ra với thiên đại khí tức này, hấn hoàn toàn không thể nào chống lại nổi rồi

Bát đại nguyên anh nhờ tất cả vào các người rồi! - hấn lăm bắm một câu rồi xuất ra bát đại nguyên anh của mình

Tiểu mặc! Con hãy bảo trọng, lần này ta thật sự hết cách rồi! - sau khi xuất ra bát đại nguyên anh, hấn dùng truyền âm gửi cho mặc nhi một tin nhắn

Sư phụ cẩn thận - nàng cũng như hiểu ý của hấn, rồi đáp lại một câu, cùng lúc đó khí tức của nàng cũng biến mất khỏi thanh trúc giới

Con thông minh lắm! - hấn lăm bắm một câu rồi nhìn lên trời cao

Cùng lúc bát anh xuất hiện thì một cái hố đen xuất hiện trên đầu, hấn nhanh chóng lao vào khoảng không kia rồi biến mất

Ầm! - trong tích tắc hấn rời đi, thì toà thiên thạch kia cũng va chạm vào thanh trúc giới, và sau đó một cảnh đổ nát hiện ra

Toàn bộ thanh trúc giới biến mất, còn toà thiên thạch kia thì nhỏ đi một vòng nhưng cũng chẳng mất đi quỹ đạo, nó vẫn lao tới tiếp tục phá luôn mấy giới diện xung quanh rồi biến mất

Quá kinh khủng rồi! - một nơi xa cách thanh trúc giới một thiếu niên hiện ra, hấn lăm bắm một câu rồi tiếp tục chạy trốn

Sau khi hấn rời đi thì cùng lúc đó, một toà thiên thạch lao tới, nó vẫn như cũ phá tan những giới diện xung quanh rồi biến mất

60 năm sau!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Long* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).